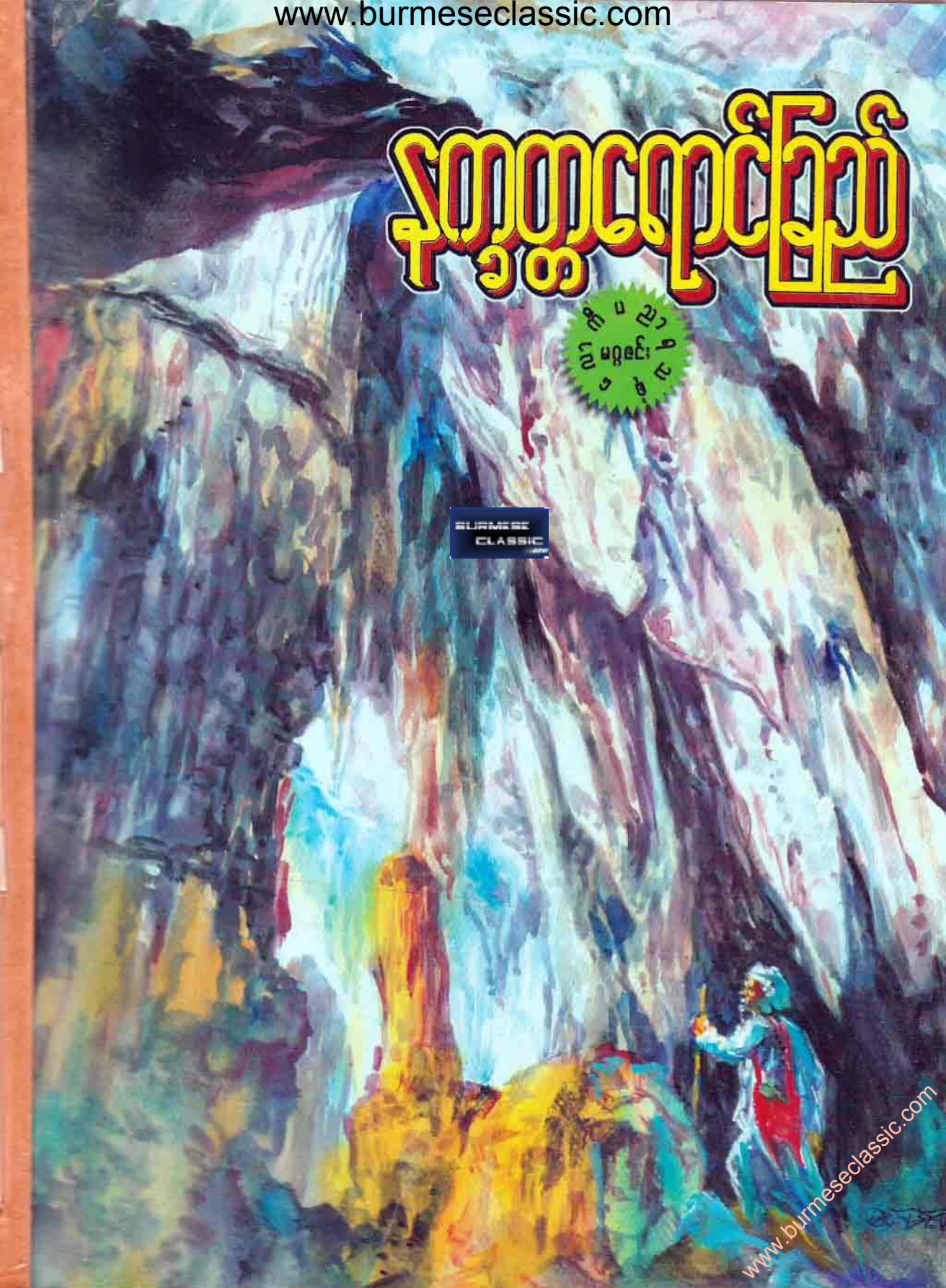

နတ်တောင်ရွာ

မဂ္ဂဇင်း
၁၉၆၅
၁၂

BURMESE
CLASSIC

နယော စာပေ အဝတ်အစား အရဟတက ဘုရားသမ္မုဒ္ဓယ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

တုန်းကျက်သရေတိုးစေသောဂါထာ

အတီတေ ဝတ္ထမာနေစ၊ ကုသလော ပကတော မယာ၊ စတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဟောတု မေ သိရီဝမ္မနံ၊ ဟောတု မေ တေဝေမ္မနံ၊ ဟောတု မေ ယသဝမ္မနံ၊
အနက်

မယာ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အတီတေ - လွန်ခဲ့ပြီးရာ အတိတ်အချိန်လည်း
ကောင်း၊ ဝတ္ထမာနေစ-ယခု ပက်ပင်းလက်ငင်းဖြစ်ရာ ပစ္စုပ္ပန်အချိန်လည်း
ကောင်း၊ ကုသလော-ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစုစုကို၊ ပကတော-တတ်စွမ်း
သမျှ ပြုအပ်ပါပြီ။

တေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤမှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်
အား၊ သိရီဝမ္မနံ-ကျက်သရေ တိုးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။ တေဝေမ္မနံ-ထက်မြက်တန်ခိုး တိုးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ယသဝမ္မနံ-အခြံအရံ တိုးပွားခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဝတ္ထမာနေစ = ဝတ်တမာနေစ
- သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
- ဝမ္မနံ = ဝတ်ဒန်

လော ကိ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဝှ ဇင်း

နက္ခတ္တဗေဒဗဟို

လောကီပညာရပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

နာယကကြီး

ဆီကီတာ အာဆီဇ်

M.B.B.S (Ygm)

ဒ-ဘ-ဝ (တိုင်ရှင်ဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvedic
Medicine (India)

သာသနာ့စာကျမ်းဆောင်
ကောလိသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဆီဝတ်ရည်ဆွေ

B.Sc(Bot), Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos), Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဝဒဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)၊ ကိုစိုးသန်း၊

သန်းလွန်း (ဘားဆံ)

ပါပို့ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရန်းကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရာ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသီဟ

[သာသနဓမ္မဗျာစရိယ]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Advocate)

ဝန်းမိုးဝင်း

ကိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာမီ

ပိရမီ ကွန်ပျူတာစာမီလုပ်ငန်း

လေမလာ လှပတီဘဲ

အလိုအလျောက် လှပခတ်သည်

ဒေါင်းလောင်းတော်ပျာဟာ ထူးခြားလှပါတယ်

စာ-၅၃

ထုတ်ဝေသူ

ဦးစင်စောဝင်း (မ) ဦးကျော်မိုးသိန်း (၀၀၇၃၉)

နက္ခတ္တဗေဒဗဟို

၂၀၀-၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့

ဖာပွားနယ်၊ မြောက်ဧရာဝတီ

ဦးကျော်မိုးသိန်း (၀၀၇၃၉) ဦးပေတ္တာဝန်စိတ်

အမှတ် ၀၇/၀၁ ၂၆ လမ်း ၂ ရပ်ကွက်

ဝဋ္ဋကံတောင်မြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့

မန္တလေးပြည်နယ်

နဂါးစာပေ

လှိုင်စတောင်ကယား မြို့နယ်

မိလိန်စာပေ (မတောင်ကြီး)

ဂင်္ဂါဒီစာပေ (တောင်ကြီး)

မူပိုင်ခွင့်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ မြို့နယ်

ကျော်ကျော်စော (မဟံလမြို့)

မြို့နယ်

ကျော်မိုးသိန်း (၀၀၇၃၉) ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့

၁၁-၀၉ ၇၇၆၃၅၅၇၅၊ ၀၉ ၄၄၃၂၅၇၂၀

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ

ယဉ်ကျေးဝေ

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

အမှတ် ၃၇၇

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ် (နှစ်ခြင်းစာ)

[နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်]

အုပ်စု

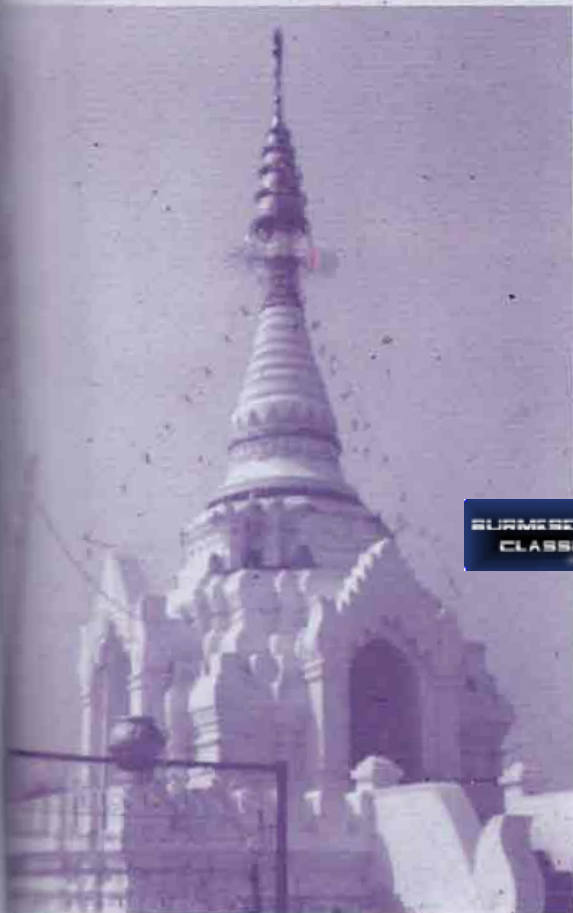
၀၀၀၀

၁၉ ၇၇၆၃၅၅၇၅၊

၀၉ ၄၄၃၂၅၇၂၀

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

■ ဝဉ္စာပေးရောင်ခြည် ■

စိမ်းတောင်မြို့ရင် ဤနည်းက စိတ်ချရတယ်
[ဆရာလှိုင်ဝင်းအောင်-ကျိုက္ကစံ အေးချမ်းသူတို့ စံပျော်ရာ] ၁၃၃

❁ ယဇ္ဇဏာရောင်ခြည် ❁

နှိုင်းယှဉ်လေ့လာ အဖြေရှာ
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၀၀
အရာရှိကတော် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား [သန်းပညာ] ၁၂၆
ငါး ပုစွန် မွှေးမြှူ မင်းဆီးရောင်းဝယ်နေလုပ်ငန်း
အကန့်ပေးခြင်းနှင့် လက္ခဏာပညာ ၂၀၁
လက္ခဏာပထေဋ္ဌိ အဖြေညီကြန့် ၂၀၉

❁ ကမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ❁

စေတော်ဝင်စေတီတော် ပေါ်တွင်ပျော် [မင်းအောင်စိုင့်] ၃၃
မိဘဘိုးဘွားများအတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုနိုင်သည့်
အောက်လိုက်စု [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၄၁
မြန်မာနိုင်ငံမှာ အရှည်ဆုံး
သစ်တစ်လုံးတည်း တံခွန်တိုင်လား [အောင်စ-LLB] ၈၉
အဘဘိုးမင်းခေါင်ကိုယ်တိုင် တည်တော်မူခဲ့သော
တပ်ကျော် ဗုဒ္ဓဘုရားစေတီတော်
[ဝင်စာစာဝင်း-စက်မှုလယ်ယာ ဟိုပင်မြို့] ၉၇
တောကျယ် မြသပိတ်ရေပြာတိုင်သို့ အလည်တစ်ခေါက်
[နိုင်မင်းညို] ၁၁၅

○ အဖူးကဏ္ဍရောင်ခြည် ○

ခုနစ်မည်ရှု ဇူဟောမ်း ဘုရားလိုက်စုတော်သို့
ဘုရားဖူးခရီး(၁) [အောင်စ-LLB] ၉
မြို့စစ်ကိုင်း၏ သမိုင်းစဉ်ပါ ချောင်သေလာ(၂)
[ကဿပရောင်] [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၇
ရင်ကပ်တောင်တောရကျောင်းနှင့် ရင်ကပ်တောင်
ဆရာတော်ကြီး [ကောင်စန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၂၅
ဖုံးဖွယ်သာမော ကံတော်တော
ဘုရားညီနောင် ပွဲညီနောင် [စိုးပညာ] ၇၃
ပုံပြင်ဆန်သော အတေး [ဘဘမုံ-ဗုဒ္ဓပုံ၊ ဗရာဒို ၆] ၈၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂံရင်း ၃

ဆင်ဖြူကျော် ဦးခိုက်တို့
ဒီစေတီဟာ
သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးရဲ့ ... ❁ ၈-၃၃

ကျန်စစ်သားမင်းဘေးသင့်စဉ်က
ပုန်းအောင်းနှားခိုခဲ့ရာဌာနဖန်ခုံဖြစ်ပြီး
ဧကရာဇ်တုံးကြီးတွင်ဆင်ငှာသောခြေရာမှာ ... ❁ ၈-၃၀

✧ ဟိုက်ဇျေမောင်ခြည် ✧

မိဘနှစ်ပါးအား ပြုစုလုပ်ကျွေးသဖြင့် မိကြီး
 ပစ်ချသော်လည်း သေကံမရောက် သက်မပျောက်ခဲ့သူ
 [အေးချမ်းမော်-ပင်းလှ] ၂၂၅
 မုန့်သည် အမြည်းပေးသောမုန့်နှင့် ခါးနေသော ဆားမုန့်
 [ဂျီ-အမရပူရ] ၂၃၁
 သူ့အရပ် သူ့ဝေသနှင့် သူ့လေ့ထုံးစံများ
 [ညောင်ပင်ကြီးနှင့် ဝိုင်းပတ်ထောက်ထားသောပါးများ] ၂၄၁
 [အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း] ၂၄၁
 ဝဋ္ဋိရုပ်ညား၊ ပရလောကနှင့် သင်္ဘောသား [မြန်မာနိုင်ငံ
 နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် သင်္ဘောပေါ်မှ ဖြစ်ရပ်မုန့်များ-၂] [ရှုကွန်းမျိုး] ၂၄၉
 တွေ/အုပ်ဝန်ထမ်းဘဝ အခြေရှာမရသော
 ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များ [ကံဝင်း-တံတားရွာ] ၂၉၂

✧ ကျင့်စဉ်မောင်ခြည် ✧

ကောင်းကင် လောကီ ဝဋ္ဋိရကျင့်စဉ် [ဆွေချစ်] ၇၇
 ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး
 နို့မြင့်သော (၇)ရက်သားသမီးတို့ ဓမ္မဇနကျင့်စဉ်
 [ဦးသိန်းထွန်းကြည်-အင်းတ] ၈၄
 အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေ ကင်းလွတ်မလေ
 ရွတ်လိုက်ကြ နမောတေ [မောင်အောင်ကျော်-အိမ်မဲ] ၁၈၇

● အစီအရင်မောင်ခြည် ●

မေတ္တာပို့ပါ ချမ်းတက်ယကြာ [မြတ်သိမ်းနိုင်-ဝမ်းရောင်း] ၁၃၇
 အကြောဝိဇ္ဇာဆရာ ဦးညွန့်လွန်း၏ လက္ခဏာနှင့်
 လေမြတ်ရောဂါ ကာတွယ်နည်း အစီအရင်
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေတွဲ့] ၁၅၃
 လန့်၍တက်သော ကလေးများအတွက်
 လည်ဆွဲရတနာအစီအရင် [သတိုးစော-သုံးဖက်လှ] ၁၅၈
 ရှေးခေတ် သူခိုးဖမ်းကိရိယာ [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၁၆၆
 အကိုးအခိုက် အကြောင်းကံ [ခက်နွယ်] ၂၈၅

□ အဖိုရက်မောင်ခြည် □

သွပ်ဖမ်းဝိဇ္ဇာ အပိုင်း(၉) [ဦးပင်းစင်-ရွှေစဝင်း] ၁၃၁
 ပိတောက်တူလို့ ပြစီးယူ [ရဲမျိုးသူ-မောစီမြိုင်] ၁၅၆
 သံစမ်းနည်းများ [တင်လှ-ဆမ ငြိမ်း] ၁၈၁
 ၉-ဖြာသိမ့် ရှောင်လမ်း(၂) [ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၁၉၅
 သွပ်တက်လမ်း [ဦးစောထွတ်-မဟာအောင်မြေ] ၂၁၁
 ၄ နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘာအောင်ပင်းငါငှာ
 ငေတီပုံစံဖြစ်သော ဘူးခါးခါးအား
 အထက်မှ သျှပ်ဆိန်းနိုင်သည့် ထီးငေါက်ကို... ➡

ပေါင်းစဉ် ဥပဒေတွဲ့ ဟိုက်ဇျေ-ဖြူဖြူ
 ပေါင်းစုစုစုစုစုစု
 ဥပဒေတွဲ့ အစီအရင် မြေကြဲသည့်... ➡

ပြင်ရုံးဒဲသျှ

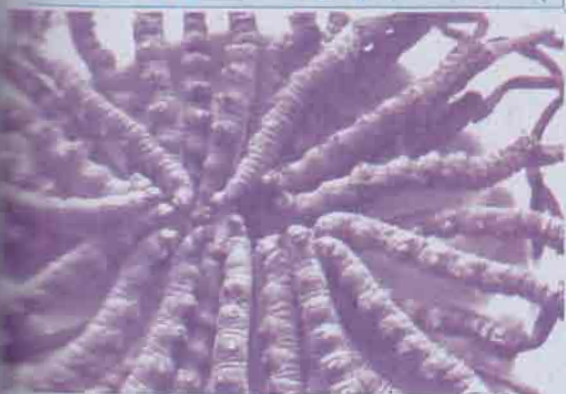
သစ်သားစံခွန်တိုင်များတွင်

အရှည်များဆုံးနှင့် အမြင့်တန်းဆုံးဟူ... ➡ စာ-၈၉

ဤပိုးပဒီးမှာပေ(၉၀၀၀)ထက်

ပြင်သောတောင်ထွတ်များတွင်

တွေ့ရ၍ပေါက်စတ်တဲ့သတ္တဝါပု... ➡ စာ-၁၁၃

* ဝါထာမရွှန်ရောင်ခြည် *

လူ့စွမ်းကောင်း မန္တန်ပညာ

[ဆရာကျော်လင်း-နေလင်စွာ] ၁၄၃

ရွေးမကိုက်နိုင်သည့် ဝါထာ [မောင်မဟိန်း-အင်းတော်] ၁၄၅
တန်မြန်(ဇော်မြန်)ဝါထာတော်ကြီး

[ပိဋကပဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်ရင်းဆေး] ၁၄၂

ရှင်ဥပဗုတ္တဝါထာတော်နှင့် မီးတွင်းသည် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

[သမုတိမျိုးမြင့်-မင်းလှ] ၁၈၂

မဟာမုနိဝါထာတော်နှင့် မုနိ(၄)ဆူ တို့ကွယ်ခြင်းအတို့

[ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၈၅

* ဆေးနည်းဝါရောင်ခြည် *

နှင်းရည်လိမ်း၍ ငြိမ်းပါစေ၊ နှင်းရည်သောက်၍ ပျောက်ပါစေ

[ပန်းတနော် နောင်လတ်] ၄၇

ကန္တာရစိမ်းဆူး အလွယ်တကူထွက်အောင်

[ချစ်ဦး-မလွန်] ၁၇၉

◆ ဆေးဝေးရောင်ခြည် ◆

စတုပညာသဆေး

[မောင်ရည်ပန်] ၉၃

တော့ရွာအလှူပု ရခဲသော ငါးရဲခေါင်းတိုဆေးနည်း

[ဦးကိုကိုကြီး-စစ်ဆေးရေး၊ ကစေ(၁၂)၊ ထုံးဘို] ၁၇၀

* ဝတ္တိကုပစ္စည်းရောင်ခြည် *

ကျားရဲ ပေါများသည့် ကျားမြေရာတောက်ချောင်း

[လှထုံ ဦးစိန်မြ] ၂၇၀

အသက်ဝင်နေသော သစ်တီလူးရုပ်

[ကိုဝင်းတင်-သယ်လှ၊ အထက်မင်းလှ] ၂၈၁

▲ ဗျူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် ▲

အစွမ်းသတ္တိတူးသည့် ဝမုန်းနှစ်မျိုး

[ဝမုန်းလိပ်မေတ္တာနှင့် ဝမုန်းနက်]

[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၆၅

မုနိတိုင်အဖိုနှင့် မုနိတိုင်အမ (ခုံတွဲ)ခြင်ဖူးလိုလျှင်

[အောင်စ-LLB] ၁၉၃

❁ ဗဟုသုတရောင်ခြည် ❁

တို့ပေါင်းကို ဘယ်လို ထုံးမလဲ

[အရှင်ဂုဏ်သာရ-စေတီတောင်] ၃၇

ရေတွင်းကမ်းလျှင် ဖော်နည်း

[ဦးရဲငွေ-သံပရာကျေးရွာ၊ ကံမပြိုနယ်] ၂၁၄

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅

+ ဗူးခြူးပရည်းရောင်ခြည် +

ကွန်တော်နှင့် ဥဒဲတို့ပေါင်း [ခေတ်မင်းအောင်] ၁၆၉
တွင်းထိုးနေသော ဗူးမင်း [ကွန်ရဲ စောရန်နိုင်-ကလေးဝ] ၁၇၇

•• ထိုက်ခံပညာရောင်ခြည် ••

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယက္ခ(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ(ဒုတိယပိုင်း)(အမှတ်-၁)
[ဆရာကြီးမင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၇၈

▲ ဗုရုံးရောင်ခြည် ▲

ခါးနာရင် ဖီလိုလုပ်ပါ [ဆလိုင်းဂွန်သိန်း-ရမည်းသင်း] ၁၆၈

* အပျိုးသမီးအဖူးရောင်ခြည် *

သံပရာဆီ [ဆောင်မှတ်-မြစ်ရိုးတန်း] ၂၆၉

○ ဆုပေးသန့်ရောင်ခြည် ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလတ်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၈၈

◉ မြစ်ချင်းဖြိုးစေးပင်ဆေးပြစ်ရောင်ခြည် ◉

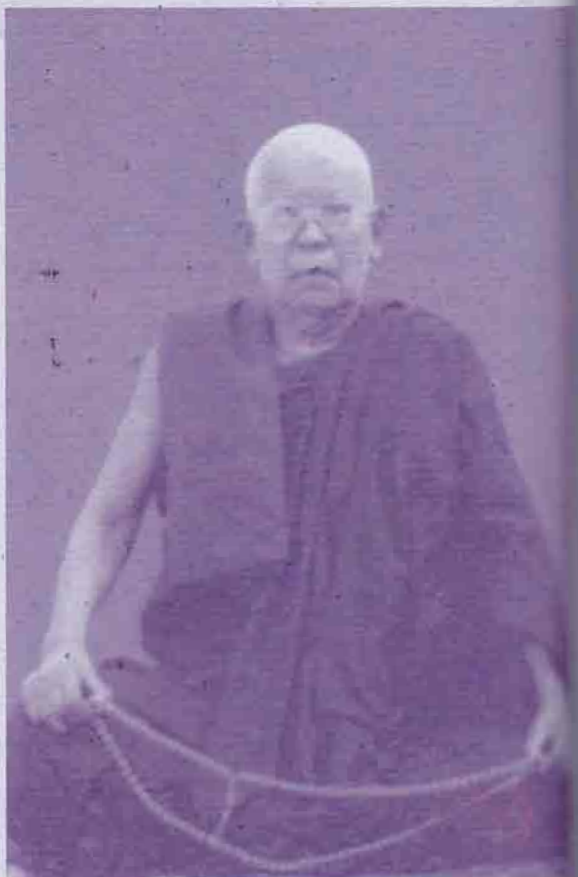
တီတီရောဂါပြီးကို နိုင်နင်းသည့် ဗူးပန်း [ဟူဂျင်းစီ] ၁၁၃
နေပူစက်ကို သက်သာစေသည့် ခရာပင်မြစ်
[ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၄၇
လိင်ဥရောင်ပျောက်ဆေး
[လင်းတပါးပျဉ်းမြစ်နှင့် ခွေးလှေးယားမြစ်] [ထွေးမောင်] ၂၀၃

••• ပါရုဏ္ဏာရောင်ခြည် •••

မြင်းသံမားများ ဆောင်ထားကြိုတင်သုံးပါး
[မောင်သစ်ဝေ-စလေ] ၉၂
ဦးကြီးဦးသိုနေ၏ ခွားရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်ဆေးနည်း
[မောင်စိုးစွယ်-ပညာရေး] ၁၉၂

◉ ကြမ်းညိုခြင်းရောင်ခြည် ◉

စံဖွယ်စုံစွာ ဇာတ်ငါးရာ ရှင်ပင်မြတ်မွှေး ကတိုင်းပေး(၂)
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၄၉
၆ နုဏ္ဏာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

**ပနက်အဂ္ဂဏ်တက်လို့ဖြန်ကြွရင်
ဝင့်ဒုက္ခခံနေရတဲ့မြိဏ္ဍာဏတူကို
တွေ့ရတယ်။ သူတို့ရဲ့... ◀ ၈၇-၂၆**

**ပျိုကန်လှင်း၍ ပြုသိမ်းမှု
ရှုပ်ထွေးသည့် အရောင်ပြောင်း
မန်းရော အပြုံးရောင် ဖြစ်ပေကန်... ◀ ၈၇-၁၀၉**

လူ့ပြည်မှာ
ရှင်ဘဝနဲ့
သာသနာပြုပါ
သတ္တဝါတွေ
ကယ်တင်ဖို့
အတတ်ပညာ
တစ်ခု
ထည့်ပေး
လိုက်မယ်...

စာ-၈၁

ဘာ
အောင်
မင်း
ခေါင်
ဆင်
မီး
နေ
ပုံ
မှာ...

စာ-၉၅

ဤ
နိုးတောင်
မျှော်
ရှားပိုးစွာ
ကွင်းထိုးပြီး
“ဝ”
ကွင်း
နေ
ပါ
သည့်...

စာ-၁၄၇

* အောင်မြင်ရေးခြံခြံ *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်ခေတ်များ၏ အောင်မြင်နှင့်
နိမ့်ပူဇော်ဂါထာတော်များ(၅၈) [ငှက်မြတ်နားမှဌာတော်]
[အောင်ခွမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၅၇

◇ ပါပေးရေးခြံခြံ ◇

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
ထိဆူကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၉၅
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ထိလိုက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဂဏန်း [ဆရာရဲထက်-၁၃တေသီ] ၁၄၆

◇ မိုက်ပျိုးရေးရေးခြံခြံ ◇

သီးပင်စားပင်တွေဆီ ခါချင်မလာရေး
[ဆရာ သညာပျူ] ၉၁

○ အင်းစပေရေးခြံခြံ ○

ကိုယ်စိတ် ကျန်းမာမှ ချမ်းသာမည့်ကျန်းမာရေးအတွက်
အင်းတစ်ကျက် [ဇော်မြင့်-မြင်းမြို] ၁၃၉
အင်းပွဲခြင်း အခြေခံပညာ(အမှတ်-၁)
[ကျော်ထင်ရာစာ-အင်းရွာ] ၁၆၃

ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရေးခြံခြံ

သင်္ဃာဆရာတော်ကြီး၏ထပည့် ရွှေမင်းဝံ ငှက်တွင်း
ဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍ(၁) [ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၂၁
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်မြို့နယ်၊ ငါးပြေမရွာမှ
မပုပ်မသိုးသည့် ငါးပြေဆရာတော်ကြီး တက္ကသိုလ်သား
[ဆရာ ဦးစန်းယု-ခေတ်စိအဘိဓမ္မာတောင်သာ
တိုင်းရင်းဆေး] ၁၂၉
ဗိုလ်ကြီးဆရာတော်၏ အမင်းတစ်လူတ် ရေတစ်မှတ်
[ဦးကျော်-လှိုင်သာယာ] ၂၁၇

* ဂျေးခြားဆန်းကြယ်ရေးခြံခြံ *

ထူးဆန်းသော ဆာဇူးကြီးရဲ့စကား [ဇေပုဂ္ဂို] ၂၀၄
သူတော်ကောင်းတို့၏ ခရီးစဉ်မှ မြစ်ရပ်ဆန်းများ
[ဘက်ထရီ မောင်သောင်း-ဟင်္သာတ] ၂၅၇
နှစ်ဘဝစံလူသား [ပျိုလက်ညှို့] ၂၆၂
နှလုံးခုန်နှုန်းရပ် သေဆုံးပြီမှတ်သော လူနာများမှ
ကခုန်ကြခြင်းဖြစ်ရပ်ဆန်း [ဇော်ဝင်း-ဒီပဲယင်း] ၂၆၅
နတ်ဝတ်သည့် မြစ်ရပ်ဆန်း [မြတ်လှ] ၂၉၉

နက္ခတ္တရေးခြံခြံမဂ္ဂဇင်း ၇

ခုနစ်မည်ရ ရှေးဟောင်းဘုရားလှိုက်ဂူတော်သို့

ဘုရားဖူးခရီး (၁)

ဖော်ပြ (LL.B)

ဒေသခံ စကောကရင်တိုင်းရင်း
သားတို့က "ဒေါကျ" ဟု အသံ
ထွက်ခေါ်ကြသည်။ ထိုဒေသအနီး
နန်းကျင်ရှိ ပိုးကရင်တိုင်းရင်းသား
တို့က "ထကျိုက်" ဟူ၍ ခေါ်ကြ
သည်။ ထိုဒေသဝန်းကျင်ရှိ မွန်
ဘိုင်းရင်းသားတို့က "ကျိုက်" ဟု
အသံထွက် ခေါ်ခေါ်ကြသည်။

ထိုဒေသအနီးအနားမှ ဗမာလူမျိုး
တို့က "ဒိုင်ချိုင့်" ဟူ၍ အသံထွက်
ခေါ်ကြသည်။ ထိုဒေသအနီး
နန်းကျင်ရှိ ပအိုဝ်း(တောင်သူ)တို့က
"ထန်ကျိုက်" ဟု အသံထွက်ခေါ်
ကြသည်။

ထိုလိုက်ဂူတော်ကို ပြန်လည်
ပြုပြင်စောင့်ရှောက်ခဲ့သည့် ဝင်း
ဆယ်ကျောင်း ဆရာတော်
အရှင်ပညာသာမိ၏ ဂူတော် ပြုပြင်
သော မှတ်တမ်းကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းတွင်
"ဘာကျိုက်" ဟူ၍ ရေးထိုးထား
သည်။

တော်တော်ကားလမ်းထိပ် မုခ်ဦး
တွင် "တတ်ကျိုက်" ဟု ရေးသား
ထားကြောင်း တွေ့မြင်ရပါသည်။
ဦးနည်းအားဖြင့် ထိုရှေးဟောင်း
လိုက်ဂူတော်၏ အမည်(၇)မျိုး
ပြုစုရေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့
ရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားလိုက်ဂူတော်

◆ တော်တော်ကားလမ်းထိပ်ရှိ မိုးရာသီပစ္စယဝေတီတော်
◆ မြန်မာတို့ကန်ရာ မြေလမ်းထိပ်ရှိ မုခ်ဦး

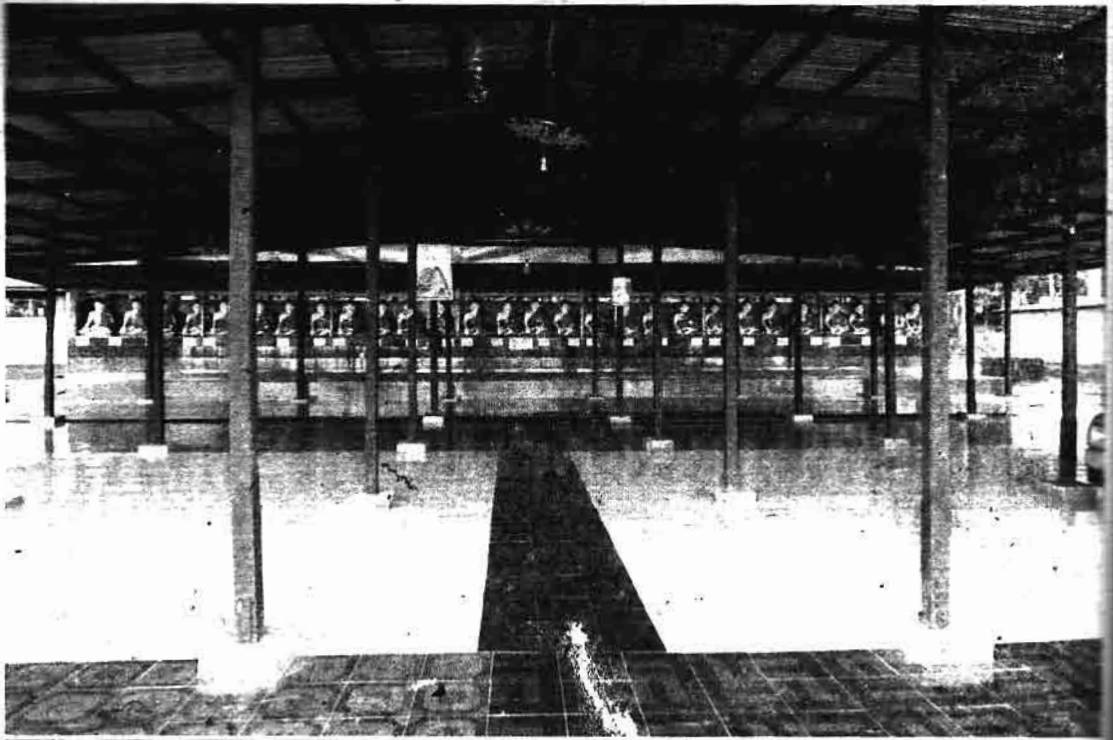

များစွာကို ရောက်ရှိလေ့လာခဲ့ဖူးပါ
သည်။ လိုက်ဂူတော်အားလုံး၏
ခုနစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းခန့် ရောက်ရှိခဲ့
ပြီး ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ကရင်ပြည်နယ်
အတွင်းရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရား
လိုက်ဂူတော်များအနက် ရှစ်ဆယ့်
ငါးရာခိုင်နှုန်းခန့်အထိ ရောက်ရှိခဲ့

www.burmeseclassic.com

ခဲး နှစ်ကိုးရက်ထု မြောက်ကြီး

ဖူးပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤခုနှစ်မည်ရ ရှေးဟောင်း ဘုရားလိုက်ဂူကိုပင်လျှင် ပထမဆုံး ရောက်ခဲ့သည့် ၁၉၉၄ ခုနှစ်မှ ယခု ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်း (၃)ကြိမ်မက ရောက်ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

အလားတူ ကရင်ပြည်နယ် အတွင်းရှိ အခြားသော ရှေးဟောင်း ဘုရားလိုက်ဂူများသို့လည်း နှစ်ပေါင်း (၂၅)နှစ်ခန့်အတွင်း သုံးလေးငါးကြိမ်ခန့် ရောက်ရှိခဲ့ဖူး ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ များပြားသော အတွေ့အကြုံများအရဆိုလျှင် ဤခုနှစ်မည်ရ ရှေးဟောင်းဘုရားလိုက်ဂူတော်၏ မူလပထမအမည်မှာ **“ထင်ကျိုက်”** ဖြစ်ပါသည်။

ဤလိုက်ဂူတော်အတွင်းရှိ ဘုရား

ရုပ်ပွားရုပ်တုများကို ပထမဆုံး ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခဲ့သူတို့မှာ **“ပျူ”** အနွယ်ဝင် ပအိုဝ်း(တောင်သူ) လူမျိုးစုများ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့၏ ဘာသာစကားမှာ **“ထင်”=ကျောက်လိုက်ဂူ** ဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ် ဟိုပုန်းဒေသရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရားလိုက်ဂူများအနက် **“ထင်စမ်းလိုက်ဂူ”**၊ **“ထင်ဝိုင်းမွန်လိုက်ဂူ”** တို့မှာ ထင်ရှားပါသည်။

ဤလိုက်ဂူအတွင်းရှိ ဘုရားရုပ်ပွားတော်များကို ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း၊ အသစ်ပြုပြင်လှူဒါန်းခြင်းတို့ကို ဒုတိယအကြိမ် ဆောင်ရွက်သူတို့မှာ **မွန်လူမျိုးစုများ** ဖြစ်ကြသည်။

“ကျိုက်” ဆိုသော စကားလုံး

သည် မွန်ဘာသာစကားဖြစ်၍ **“ဘုရား”(စေတီ/ရုပ်ပွား)**ဟု ယူဆလို ပြန်ဆိုပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် **“ထင်ကျိုက်”** ဆိုသော နှစ်လုံးတို့ နာမည် ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။

လိုက်ဂူတော်အတွင်းရှိ ဘုရားရုပ်ပွားရုပ်တုတော်များကို ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း အသစ်တည်ထားခြင်းအား တတိယအကြိမ် ဆောင်ရွက်သူတို့မှာ **“ကရင်”လူမျိုးစုများ** ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤလိုက်ဂူတော်၏ အနီးထိကျင်မှာ ယခင် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည့် ပအိုဝ်း(တောင်သူ)နှင့် မွန် စသည့် လူမျိုးစုများ ပြောင်းရွှေ့သွားကြ ဖြစ်၍ မူလနာမည်အမည် အဓိပ္ပာယ်ကောင်းစွာ မသိကြသော်လည်း ရှေးမိနောက်မိ သက်ကြီး

www.burmeseclassic.com

တို့၏ ရှေးခေတ်နာမည် “ထင်္ဂကျိုက်”ကို မိမိတို့လူမျိုးစု အသံထွက်ဖြင့် အဆင်ပြေသလို နာမည်ခေါ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤဒေသတွင် ပထမဆုံး ရောက် ခဲ့နေထိုင်ခဲ့ကြသူများတွင် ယွန်းရှမ်း လူမျိုးစုများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ယခု ဓာတ်ကျိုက် လိုက်ဂူ၏ တောင်ဘက်စွန်း ဧတီ ငယ် တည်ထားသော နေရာကို “လွယ်ကပေါ” ဟု ခေါ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

“လွယ်”=တောင်ဖြစ်၍ ယွန်း ရှမ်းဘာသာစကား ဖြစ်ပါသည်။ အလားတူ ယခု ဓာတ်ကျိုက်ဂူ၏ တောင်ဘက် (၃)မိုင်ခန့်အကွာ ဒုံတမိမြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်း ဘုရင့်ညီလိုက်ဂူ၏ အနောက်ဘက် အရပ် မနီမဝေးမှာ “ကျော့ပနာရွာ” နှီးသည်။

ထိုနေရာမှာ ရှေးခေတ် မြို့ ဟောင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုကျော့ပနာ ဆိုသော စကားလုံးသည်လည်း ယွန်းရှမ်းဘာသာစကား ဖြစ်ပါ သည်။ ကျော့=ကျွန်း ဖြစ်ပါသည်။ မွန်လူမျိုးစုများ ရောက်ရှိလာပြီး နောက် ဤမြစ်ကမ်းနံဘေးတွင် မြို့အသစ် တည်ထားခဲ့ကြသည်။ ထိုမြို့၏ အမည်မှာ “ဒုံတမိ” ဖြစ် နာ “ဒုံ=မြို့၊ တမိ=အသစ်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသော မွန်ဘာသာစကား ဖြစ်သည်။

ထိုမြို့အမည်ကိုယူ၍ မြစ်ကို အမည် “ဒုံတမိမြစ်” ဟု ယခုတိုင် အသံ ခေါ်နေကြရာမှ “ဒုံသမိ”

သီရိဂူတနာကျောင်း

ဟု “တ”နှင့် “သ” အနည်းငယ် ကွဲလွဲနေပါသည်။

မွန်ဘာသာစကား “ဒုံတမိ” သည် ဗမာလို “မြို့သစ်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်းကို မွန်လူမျိုးစုများ ထီးနန်းစိုက်ထူ အုပ်စိုးစဉ်ကာလ မုတ္တမမြို့ကို ဗဟိုပြု၍ အရံ(၃၂)မြို့ တည်ထားရာတွင် “ဒုံတမိ”၊ “ဒုံဝန်း” စသည့် မြို့များမှာ ဒုံတမိမြစ်ကမ်းအနီး တည်ရှိခဲ့ကြ သည်။

ယခုခေတ်တွင် ဒုံတမိမြစ်သည် မွန်ပြည်နယ်နှင့် ကရင်ပြည်နယ် တို့ကို ခွဲခြားထားသည့် နယ်နိမိတ် မျဉ်း ဖြစ်ပေသည်။

မြစ်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းမှာ မွန်ပြည်နယ်ဖြစ်၍ မြစ်၏ အရှေ့ ဘက်ခြမ်းမှာ ကရင်ပြည်နယ်ဖြစ် သည်။

ရှေးဟောင်း ဘုရားလိုက်ဂူတော် များအနက် ဒုံတမိမြစ်၏ အနောက် ဘက်ကမ်းတွင် ဒုံဝန်းမြို့ဟောင်း

အနီးရှိ ဝင်းတာပန်ဂူ၊ အရှေ့ဘက် ကမ်းတွင် ဘုရင့်ညီဂူနှင့် ထင်္ဂ ကျိုက် (ခေါ်)ဓာတ်ကျိုက်ဂူတို့ သာ ထင်ရှားခဲ့သည်။

သို့သော် ဝင်းတာပန်ဂူမှာ ယခု တိုင် ရှာဖွေဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်း မရှိ သေးပေ။ ဘုရင့်ညီလိုက်ဂူတော်မှာ မူ သထုံ-ဘားအံ ဆက်သွယ်ထား သည့် မော်တော်ကားလမ်းဘေးတွင် တည်ရှိပြီး သွားလာရ လွယ်ကူခြင်း၊ ရေပူစမ်း ရှိခြင်းတို့ကြောင့် လူသိ များ ထင်ရှားကျော်ကြား လှစည် ကား ဖြစ်လျက် ရှိသည်။

ဓာတ်ကျိုက် လိုက်ဂူတော်မှာမူ ဘုရင့်ညီဂူ၏ မြောက်ဘက် အဖြောင့်တိုင်းအားဖြင့် (၄)မိုင်ခန့် သာ ကွာဝေးသော်လည်း ရှေးအခါ က ဒုံသမိမြစ်ကြောင်းအတိုင်း ရေလမ်းဖြင့်သာ သွားလာနိုင်ခြင်း၊ သထုံ-ဘားအံ မော်တော်ကားလမ်း နှင့် အတန်ငယ် အလှမ်းဝေး ခြင်း၊ ဘားအံ-ဖာပွန် မော်တော်ကား လမ်း မကောင်းခြင်း စသည့်တို့

ကြောင့် နီးလျက်နှင့်ဝေး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဘုရားဖူး ပရိသတ်များ အရောက်အပေါက် နည်းခဲ့ရသည်။

ယခုအခါ သထုံ-ဘားအံ မော်တော်ကားလမ်းဘေး ဘုရင့်ညီဂူလမ်းအနီးရှိ ဝါးဘိုးတောရွာမှ ကမမောင်းမြို့နှင့် ဖာပွန်မြို့များသို့ ဆက်သွယ်ထားသော မော်တော်ကား လမ်းမကြီးကို ကတ္တရာလမ်းအဖြစ် အဆင်ပြေပြုပြင်ထားပြီးဖြစ်ရာ လမ်းအကျယ်မှာလည်း ပေ(၆၀) ကျယ်သဖြင့် သွားလာရလွယ်ကူပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဝါးဘိုးတော-ဖာပွန် လမ်းမကြီးအတိုင်း လမ်း၏ဝဲဘက်ရှိ ပျဉ်းကတိုးကုန်းရွာ၊ ကားလမ်းဘေးမှ မြေနီလမ်းခွဲအတိုင်း ဓာတ်ကျိုက်လိုဏ်ဂူတော်အထိ (၃)မိုင်သာ ကွာဝေးသည့် မြေနီလမ်းမှာလည်း အလွန် ပြေပြစ်ညက်ညော လှပါသည်။

(၂၈-၁၂-၂၀၁၆) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့က ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုဝင်များ ဘုရားဖူးခရီး သွားခဲ့ပါသည်။ ဝါးဘိုးတောလမ်းထိပ်မှ ပျဉ်းကတိုးကုန်းရွာ မြေနီလမ်းအထိ ကားမောင်းချိန် (၅)မိနစ်ခန့်သာ ကြာခဲ့သဖြင့် အကွာအဝေးမှာ (၆)မိုင်ခန့်သာ ရှိနိုင်ကြောင်း ခန့်မှန်းရပါသည်။

ကားလမ်းဘေးတွင် “ဓာတ်ကျိုက်လိုဏ်ဂူသို့ (၃)မိုင်” ဟု ရေးထားသော ရွှေဆေးသုတ်ထားသည့် မုခ်ဦးကြီးကို တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုမုခ်ဦးအောက် မြေနီလမ်း

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ မြေပြင်ဘဲ ချိတ်ထားသည့် ဂူဟောင်း ဝဲဘက်တော်တော်ကားလမ်း
◆ ဓာတ်ကျိုက်တောင်ခြေ နားထိုင်ခန်းရှိ လှေထိပ်

အတိုင်း ကားမောင်းဝင်သွားရာ ပျဉ်းကတိုးကုန်းရွာကို ကျော်ပြီး သစ်ဖြူပင်ဆိပ်ရွာအရောက်တွင် လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်က ဝဲဘက်မြေသားလမ်းဘက် “လိုဏ်ဂူတော်သို့” ဟု ရေးသားထားသဖြင့် ထိုလမ်းခွဲအတိုင်း ဆက်မောင်းသွား ပါသည်။ မကြာမီ ဓာတ်ကျိုက်တောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိကြသည်။ ဘုရင့်ညီလိုဏ်ဂူတော်မှ ဝါးဘိုးတော လမ်းထိ အကွာအဝေး (၁)မိုင်ခန့်သာရှိပြီး

ဝါးဘိုးတောလမ်းဝမှ ပျဉ်းကတိုးကုန်းရွာထိ ကတ္တရာကားလမ်းအတိုင်း (၆)မိုင်ခန့် ပျဉ်းကတိုးကုန်းထိပ်မှ လိုဏ်ဂူအထိ မြေသားလမ်း (၃)မိုင်ခန့်ဖြစ်ရာ ဘုရင့်ညီလိုဏ်ဂူဓာတ်ကျိုက်လိုဏ်ဂူအထိ မော်တော်ကားလမ်းအတိုင်း အကွာအဝေး (၁၀)မိုင်မျှသာရှိပြီး ကားမောင်းချိန် (၁၀)မိနစ်သာ ကြာပါသည်။ ပျဉ်းကတိုးကုန်းရွာထိပ် ကတ္တရာကားလမ်းမကြီးဘေးရှိ လိုဏ်ဂူတော်

မုခ်ဦးထိပ်မှ ဂူဝတောင်ခြေထိ မြေသားလမ်း (၃)မိုင်မှာ မိုးတွင်း ကာလတွင် အသုံးမပြုနိုင်ပေ။ ဆောင်းရာသီနှင့် နွေရာသီ ခြောက် သွေ့ကာလတွင်သာ သွားလာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဓာတ်ကျိုက်တောင်ခြေနှင့် ဒုံတမိ မြစ်ကြား မြေပြန့်အကျယ် (၅)ဧက ခန့် ရှိသဖြင့် ဘုရားဖူး ယာဉ်ကြီး၊ ယာဉ်ငယ်များစွာ ရပ်တန့်နိုင် သလောက်အောင် နေရာကျယ်ဝန်း ပါသည်။

တောင်ခြေသို့ အဝင်တွင် “ဓာတ် ကျိုက်” ဟု ရေးထားသည့် ရွှေဝါ ရောင်မုခ်ဦးကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရ သည်။ ထိုမုခ်ဦးအနီးမှနေ၍ ဓာတ် ကျိုက်တောင်ထိပ်သို့ မော့ကြည့် လိုက်လျှင် တောင်ထိပ် အမြင့်ဆုံး နေရာမှာ စေတီတော်တစ်ဆူကို ခပ်သေးသေး ဖူးမြင်ရသည်။

ထိုစေတီတော်မှာ နိဗ္ဗာနပစ္စယ စေတီတော်ဖြစ်သည်။ ထိုစေတီ တော်ကို ၁၃၅၅ ခုနှစ်က ဆရာတော် အရှင်ပညာသာမိနှင့် တပည့်ဒကာ တို့ တည်ထားခဲ့ကြပြီး တိုက်ကျောင်း တစ်ဆောင်နှင့် ဧရပ်တစ်ဆောင်တို့ တို့ပါ ဆောင်လုပ်ထားသည်။

ဤ ဓာတ်ကျိုက်တောင်၏ သာသနာပြုဆရာတော် ဝင်းဒရယ် ကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ပညာ သာမိအနေဖြင့် ထိုစဉ်ကာလက နိဗ္ဗာသီ ဝါတွင်း(၄)လတွင် ထို တောင်ထိပ်ပေါ်မှာပင် သီတင်းသုံး ခဲ့သည်။

ဓာတ်ကျိုက်တောင်ခြေမှ တောင်

▲ တောင်ခြေမှ ဂူထိပ် အောက်လမ်းအစ မုခ်ဦး

● တောင်ထိပ်နန်းနှင့် နောင်တော်ကြီးစေတီ

ထိပ်အထိ ပေ(၁၀၀၀)ခန့်မြင့်ပြီး တောင်တက်ခြေကျင်လမ်း ရှိပါ သည်။ တောင်သူတောင်သား ခြေဖြင့်တက်လျှင် မိနစ်(၃၀)ခန့်ကြာ ပြီး မြို့သူမြို့သားခြေဖြင့် (၁)နာရီ ခန့် ကြာနိုင်ပါသည်။

ဘုရားပွဲတော် ကာလမျိုးတွင် သာ တောင်ထိပ်ပေါ်အထိ တက် ရောက်သူ များပြားတတ်ပြီး အခြား သော ကာလများတွင် တောင်ထိပ် ပေါ်အထိ တက်ရောက်သူ ရှားပါး

လှပါသည်။ ဓာတ်ကျိုက်တောင်၏ အလျားမှာ (၆)ဟုလင်ခန့်သာ ရှိပြီး အနံမှာ (၂) ဟုလင်ခန့်သာရှိပါသည်။ ဓာတ်ကျိုက် တောင်ထိပ်နှင့် တောင်ခြေတန်းကွင်းမှ ဓာတ်သားနှင့် ထုလုပ်(သို့မဟုတ်) ပုံသွင်းထားသည့် ဉာဏ်တော် တစ်လက်မခန့်အမြင့် ထူးထူးကား ရှိသောတော်များ ထူးထူးထူးထူးတို့ တို့ တောင်သူ ရရှိခဲ့ကြဖူးသည်။ အချို့မှာ ဖူးဆော်လက်ကုန်နှင့် တူပြီး အချို့မှာ ယွန်ရမ်းလက်ကုန်နှင့် တူကြ သည်။

• တောင်တက်လမ်းထစ်များထက်မှ ဝန်ကင်းလှည့်ကြည့်ရုံနှင့် မြင်တွေ့ရသည့် ဒုံတမိမြစ်နှင့် အဆောက်အအုံကြီးများကို လယ်ပြိုက်ခင်း ဖော်ပြပုံရိပ်

ဓာတ်ကျိုက်တောင်တွင် အမြင့်ဆုံးမှာ မျှင်ဝါးတောင်ဖြစ်ပြီး ထိုအနီးမှာ ရသေ့တောင်ရှိသည်။ ရှေးခေတ်က ဝိဇ္ဇာလမ်းလိုက်စားသော ရသေ့ကြီးများ နေထိုင်ကာ အဂ္ဂိရတ်ထိုးသော နေရာဟု သိရသည်။

ထို့အပြင် အဖြူရောင်ဘော်ကဲ့သို့ ဓာတ်သတ္တုများ အချောင်းလိုက်မျှစ်စွဲများကဲ့သို့ ထောင်တက်နေသည်ကို ရရှိခဲ့ရပေသော "ခဲတောင်"၊ ပျူဆေးတံများကဲ့သို့ မြေသားရှေးဟောင်း ဆေးတံများစွာ တွေ့ရှိရပေသော ဆေးတံတောင်တို့လည်း ရှိပါသည်။

ဓာတ်ကျိုက် တောင်ခြေတွင် ကျောင်းကန်၊ ဇရပ် သာသနိက အဆောက်အအုံများစွာ ဖြစ်ထွန်း

တိုးတက်နေပြီဖြစ်သည်။ တောင်ခြေတွင် ထိပ်ဆုံးတွေ့မြင်ရသည့် နီညိုရောင် ဆေးသုတ်ထားသော အဆောက်အအုံကြီးမှာ "သီရိရတနာကျောင်း" ဖြစ်သည်။

ထိုကျောင်းအနီးတွင် စတုဒိသာထမင်းကျွေး အဆောင်ကြီးမှာ ခမ်းနားလှပါသည်။ ထို့အပြင် ဘုရားရုပ်ပွားတော်(၂၈)ဆူ ပူဇော်ခံထားသော ဓမ္မာရုံကြီးကိုလည်း ကျောင်းအနီးမှာ တွေ့ရသည်။

ဆောက်လုပ်ဆဲ အဆောက်အအုံများလည်း ရှိနေသည်။ ဓာတ်ကျိုက်တောင်အနောက်ဘက်တွင် ဒုံတမိမြစ်ရှိသည်။ တောင်ခြေမှ ပေတစ်ရာခန့်သာ ကွာဝေးသည်။ မြစ်ကမ်းနဖူးတွင် မော်တော်ဆိုင်ကယ်များ

ရပ်နားရန် အဆောက်အအုံတစ်ခု တွေ့ရသည်။

မြစ်ဆိပ်တွင် ဝါးဖောင်တစ်ခု ရှိသည်။ ဒုံတမိမြစ်ကြောင်း တစ်လျှောက်ရှိ ကျေးရွာများမှ ဘုရားဖူးပရိသတ်များ ပဲ့ချိတ်လှေဖြင့် လာရောက်သည့်အခါ ရပ်နားသည့် လှေဆိပ်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဓာတ်ကျိုက်တောင် အနောက်ဘက်တောင်ခြေတွင် ဒုံသမိမြစ်အကွေ့အကောက် များလှသဖြင့် မြစ်ရေစီး မကြမ်းဘဲ ရေငြိမ်သက်မှု ရှိခြင်း၊ ရှေးအခါက ဒုံတမိမြစ်ကြောင်း သွားလာသည့် လှေများ သမ္ဗန်များ ဖောင်များ ဆိုက်ကပ်ရပ်နားသော "ဆိပ်ကမ်းသာ" ရှိခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

www.burmeseclassic.com

ရေကြောင်း တစ်ခုတည်းကိုသာ အားကိုးခဲ့ရသော ရှေးအခါက ဤ နေရာသည် လူနေများ စည်ကားခဲ့ သော ဆိပ်ကမ်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ သည်။

ဓာတ်ကျိုက်တောင်မှာ တောင် ခြေမှ တောင်ထိပ်ထိ ပေ(၁၀၀၀)ခန့် မြင့်ပြီး၊ ဓာတ်ကျိုက်လိုဏ်ဂူမှာ တောင်ခြေမှ အမြင့်ပေ (၃၀၀)ခန့်၊ တောင်စောင်းတွင် တည်ရှိခြင်းဖြစ် သည်။

တောင်ခြေမှ ဂူအထိ ကွန်ကရစ် လှေကားထစ်များ ပြုလုပ်ထား သည်။ အတက်လမ်းအစတွင် လမ်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ဆင်ဖြူ တော်ရုပ်တစ်ရုပ်စီရှိသည်။ ရွှေဝါ ရောင်မှန်ဦးကြီးလည်း ရှိပါသည်။ အသက်ငါးနှစ်မှ ဆယ်နှစ် အတွင်း ရှိကြသော ကျွန်ုပ်၏ မြေး ငယ်များက သူတို့၏မိဘများ၊ ဦးငယ်၊ အဒေါ်ငယ်များနှင့် အတူ ရွှေဆုံးမှ အပြေးတက်သွားကြ သည်။ ကျွန်ုပ်က နောက်ဆုံးမှ ဖြည်းဖြည်းလိုက်တက်ပါသည်။

လှေကားထစ် နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် အရောက်တွင် ကရင်ဝတ်စုံဖြင့် မြင်းဖြူတစ်ကောင်နှင့် ထိုင်နေဟန် ထုလုပ်ထားသည့် တောင်ပိုင် သီးသီးနတ်နန်းကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုနန်းဆောင်အနီး မြေပြန့်ငယ် တွင် ရှေးက ဂဝံကျောက်စေတီ ဟောင်း (၂)ဆူရှိရာ ညီနောင်စေတီ ဟု ယူဆပြီး စေတီတစ်ဆူကို ပြန် ထည်ပြုပြင်ထားသည်။ ကျန်သော တစ်ဆူကို ရှေးဟောင်းလက်ရာ

ဓာတ်ကျိုက်ဂူ မျက်နှာတစ်ချက်ရှိ ရွှေမြင့်နေရာ

လေ့လာလိုသူများအတွက် ချန်ထား ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ပြုပြင်ထားသော စေတီကို နောင် တော်ကြီးစေတီဟု ခေါ်ကြသည်။ ၁၃၅၅ ခုနှစ် ထီးတော်တင်လှူခဲ့ကြ သည်။

ထို ဂဝံကျောက်စေတီတော်များ အနီး တောင်နံရံတွင် သဘာဝ ကျောက်တုံးများကို စီထပ်ကာရံ ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်က ကျွန်ုပ် ပထမဆုံး အကြိမ် ဤလိုဏ်ဂူတော်သို့ ရောက် ရှိစဉ်က ဆရာတော် အရှင်မညာ သာမိထံတွင် ရှေးခေတ်သုံး ပိုက်ဆံ၊ ငွေတုံးငယ်လေးများ တွေ့ရှိခဲ့ဖူး သည်။ ရုပ်ပုံတံဆိပ်လည်းရှိသည်။

မုတ္တမရှိ ဝါရီရူမြို့ဟောင်းတွင် အိမ်ဆောက်လုပ်ရန် မြေတူးသူများ နှင့် ထိုဝါရီရူခေတ် မတိုင်ခင် ရှိခဲ့ဖူး သော မုတ္တမမြို့ရိုးဟောင်းနှင့် ကမ်း ပြိုသော မြစ်ကမ်းစပ်တို့မှာ ဒေသခံ များ မကြာခဏ ရှာဖွေတွေ့ရှိကာ

ကောက်ယူ စုဆောင်းထားသော ရှေးခေတ်ဟောင်းသုံး ပိုက်ဆံ၊ ငွေတုံးကလေးများနှင့် တစ်ထပ် တည်း တူညီနေကြောင်း တွေ့ရှိရ သည်။

ဆရာတော်၏တပည့် သီလရှင် လေးများက ရှေးဟောင်း ဂဝံ ကျောက်စေတီ(၂)ဆူအနီး ချုံနွယ် ပိတ်ပေါင်းများ ရှင်းလင်းစဉ် ထို နေရာမှ အဆိုပါ ငွေတုံးငွေစများ တွေ့ရှိ ကောက်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုစဉ်က မုတ္တမနှင့် တုံဝန်မြို့တို့ ဆက်သွယ်သွားလာ အဓိက ရေလမ်းဖြစ်သည့် ဒုံတံမိမြစ် ကြောင်းတွင် ဤဓာတ်ကျိုက် တောင်ခြေမှာ တစ်ထောက်နား စခန်း ဖြစ်ခဲ့ဖွယ် ရှိပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဝေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။
အောင်(LLB)

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာထလ(တီ)၊-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တစက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မျှတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမုပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဝိုက်နာ၊ ဝိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ ပွေးဖွားရလွယ်ကျပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

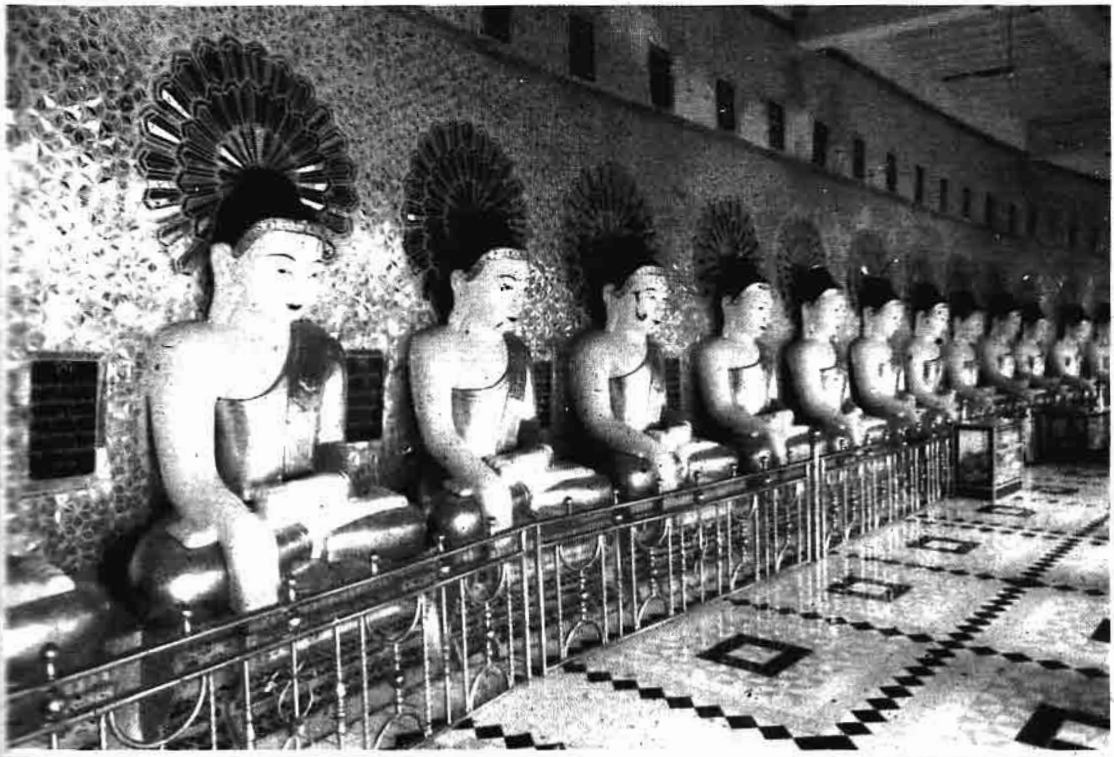
ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဝေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေအာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၈၀၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

◆ ကသပချောင်ကြီး၏ အောက်ဘက်ရှိ ပတုကြီးသံဃာရံ၏ ဥမင်သုံးဆယ် ရုပ်ပွားတော်များ

မြို့စစ်ကိုင်း၏

အစိုင်းစဉ့်ပါ ချောင်သေလဟာ (၂)

ကသပချောင်

ဒါယကာ

မူလတောရချောင်သာ ဖြစ်၍ ဖိုလ်တိုင်ဆောက်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။

ချောင်တည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၇၂၆ ခုနှစ်။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင် ဥမင်သုံးဆယ် သရား၏ စောင်းတန်းအတက်

ညာဘက်ဘေး။

အစောင့်အရှောက်

သောတာပန် နတ်ဘီလူးကြီး၏ ပိုင်နက်။

ပင်းယမင်း ဥနောသည် ပင်းယ မြို့နှင့် အင်းဝအနီး၌ စံကားသား ဖြင့် ကျောင်းတော်ကြီး(၇)ကျောင်း ဆောက်လုပ်တော်မူပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၇၀၂ ခုနှစ်တွင် ပြီးစီး၍ ကျောင်းတင်လှူဒါန်းပါသည်။ စကား(၇)ကျောင်းဟူ၍ ကျော်

ဖောက်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ကြားခဲ့လေသည်။ ကျောင်းတော်များကို အမည်တပ်၍ လှူဒါန်းပါသည်။

ဇမ္ဗူကကျောင်းတော်(၁)

စာဆိုပေသင် အမတ်သား “ရှင် သုဓမ္မမဟာသာမီ” အား လှူဒါန်း၏။

ပုဂံဂိုဏ်းသံဃာ (၄)စုတွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇

www.burmeseclassic.com

• နဂါးကျိုင်းတော်အား အလယ်တွင် ဝံ့ယံတော်မူသော ထူးခြားသည့် “ဓမ္မဏ္ဍ” ရုပ်ရှင်တော်

ရှင်အရဟံအနွယ် ပုရိမသံဃာ ဖြစ်သည်။

ဝေဠုဝန်ကျောင်း(၂)

အဘိဓမ္မာ တတ်ကျွမ်းသော “အရှင်ဉာဏတေဇ”အား လှူဒါန်း ၏။ အရဟံအနွယ် ပုရိမသံဃာ ဖြစ်သည်။

ဖေတဝန်ကျောင်း(၃)

အဋ္ဌကထာနှင့် ဝိနည်း(၅)ကျမ်း၊ ဝါစုဂ္ဂတ “အရှင်ဂုဏာဘိရာမ” အား လှူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာ အနွယ်တော် ပစ္စိမသံဃာ ဖြစ်၏။

ကုလားကျောင်း(၄)

အရှင်အာဒိစ္စရံသီအား ကျောင်း တင်လှူဒါန်း၏။

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်

အရှင်အာနန္ဒာ အနွယ်တော် ပစ္စိမသံဃာ ဖြစ်၏။

ရွှေကျောင်း(၅)

အရှင် သုဓမ္မာလင်္ကာရအား ကျောင်းတင်လှူဒါန်း၏။

အရှင်အာနန္ဒာ အနွယ်တော် ပစ္စိမသံဃာ ဖြစ်၏။

အိမ်နိမ့်အာရာမ်ကျောင်း(၆)

ဓမ္မကကျောင်းတော်နေ အရှင် သုဓမ္မမဟာသာမိ၏ ထပည့်ဖြစ်၏။

“အရှင်ဝရပတ္တ”အား ကျောင်း တင်လှူဒါန်း၏။

အရှင်ဝရပတ္တသည် အလင်္ကာ၊ ဆန်း၊ ကလာပ၊ ဝိဒက်၊ ဒဏ္ဍီ၊ ဗဟိ၊ ဗေဒင်နှင့်တကွ၊ သဒ္ဓါ၊ ဉာဏ်ကျမ်းဇာတ်သော ဆရာဖြစ်၏။

မြင်းစိုင်းမှ ဖြစ်၏။

တောင်စွန်းကျောင်း(၇)

“အရှင်သီရိပုညဝါသီ” အား ကျောင်းတင်လှူဒါန်း၏။

ဓမ္မက ကျောင်းမတော်နေ အရှင်သုဓမ္မမဟာသာမိ၏ အနွယ် တော် ဖြစ်၏။

စကား(၇)ကျောင်း ဆရာတော် ခုနစ်ပါးတို့မှာ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံ အနွယ်၊ ပုဂံအနွယ်တော် ပညာ တတ်၊ စာတတ်များ ဖြစ်ကြ၏။

သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်၊ လဒ္ဓိပေသလ သိက္ခာကာမ ဖြစ်ကြသောကြောင့် အထူးပင် သာသနာတော် စည်ပင် ခဲ့ကြလေ၏။

ယင်းဆရာတော်တို့၏ သာသနာ

www.burmeseclassic.com

မှာ စစ်ကိုင်း၊ မြင်းစိုင်း၊ ပင်းယ၊
အင်းဝတို့တိုင်အောင် ပြန့်ပွားကြ
လေသည်။

နောင်သောအခါ စကား(၇)
ကျောင်းမှ အချို့ကျောင်းများသည်
“ပွဲကျောင်းဂါမဝါသီ”- ဖြစ်သွား
သည်လည်း ရှိလေ၏။

“ပွဲကျောင်းဂါမဝါသီ” တို့မှာ
အလှူအတန်းများပြားခြင်း၊ အရပ်
သားများနှင့် အနီးအကပ် လက်ပွန်း
တတီး နေကြခြင်းလည်း ဖြစ်လေ
၏။

စကားကျောင်းနေ များစွာသော
“လွှီပေသလ” ရဟန်းတော်တို့မှာ
စကားကျောင်းကို စွန့်ခွာ၍ အင်းဝ၊
စစ်ကိုင်းတို့၌ ကြွရောက်သီတင်းသုံး
ကြပါသည်။

ပွဲကျောင်းဂါမဝါ

“ပင်းယမင်းကြီး ဥနော”က မိမိ
သူ့သော စကား(၇)ကျောင်းတို့
အတွက် ထပ်ဆင့်ကုသိုလ်တော်
ဆော်မိုးဝတ်မြေများ လှူဒါန်းပါ၏။

ယင်းခေတ်အခါက ရဟန်း၊
သံဃာတော်များမှာ ဆွမ်းကွမ်း
သည်တို့ ရှားပါးကြသည်ဟု ပညာ
များက ယူဆကြပါသည်။

ဆိုကြောင့် ဝတ်မိုးဝတ်မြေများ
အငှားချ၍ ဘဏ္ဍာများကို
ဆောင်ဆံ ဝုဆောင်းကြရလေ၏။

ဆောင်ဆံ ဝုဆောင်းရာတွင်
“ညီညီ”မပြုလိုသူ များလာ
ကြောင့် “ကျောင်းမတော်
ဆောင်ဆံဝုပဿဟာသာမီ” သူမြတ်

ကဿပကျောင်း၏ အောက်ဘက် စာမဂီတောင်ထိပ်မှ

နှစ်ကိုင်းရှင်ထုတရားနှင့် မဟာသာမီဝတီ

ကဿပကျောင်း၏ အထက်စာမဂီတောင်မှ

ရှင်ကြင်တောင်တန်းနှင့် ဝေတီတော်များ

က သံဃာတော်(၃)မျိုးဖြင့် သီးခြား
ဆောင်ရွက်စေပါ၏။

၁။ ဝတ္ထုသိမ်းသံဃာ

ဝတ်မိုးဝတ်မြေများမှ အခွန်
ဘဏ္ဍာများကို သိမ်းဆည်းခြင်း၊
သို့လှောင်ခြင်း၊ စာရင်းပြုစုခြင်းတို့
ကို ဆောင်ရွက်ကြရ၏။

၂။ ဝတ်စားသံဃာ

ကိစ္စကြီးငယ် ပေါ်ပေါက်တိုင်း
ရှင်းလင်းဖြေရှင်းခြင်း၊ ဝေဖန်စိစစ်

ပေးခြင်းဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် မှုတ
အောင် ဆောင်ရွက်ပြီးစီးစေရ၏။

၃။ သာသနာစိုးသံဃာ

သံဃာတော်တို့အား ဝိနည်း
တော်နှင့်အညီ ဆုံးမဩဝါဒပြုသော
ဆရာဖြစ်လေသည်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
လည်း ဖြစ်လေ၏။

စကားကျောင်းတော်နေ ပရက္ကမ
ညီနောင်တို့နှင့် “အရှင်သာသန
ဓရ”တို့မှာ၊ စကားကျောင်း၌ အမှု

ကသာပရောဏ်၏ အနောက်ဘက်မှ တွေ့စေတီတော်

ကသာပရောဏ်အနီး၌ တည်ရှိသော မျှော်တော်တော်တော်တော်

ကိစ္စ များပြားလာသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် လျော့နည်း လာသောကြောင့် လည်းကောင်း မကြိုက်မနှစ်သက်၍ စကားကျောင်းကို စွန့်ခွာကြလေ သည်။

အရှင်သာသနစရကား တူရွှင်း တောင်ခြေသို့ ကြွရောက် ခိုလှုံလေ ခဲ့၏။

ပရက္ကမညီနောင်မှာ စစ်ကိုင်း တောင်သို့ ကြွရောက် တောရမှီကြ လေ၏။

ပရက္ကမ ညီတော်၊ နောင်တော် နှစ်ပါးတို့အား “တောရနေ ဧက စာရ” ဆရာတော်များဟု စစ်ကိုင်း မြို့နယ်တစ်လွှား၌ အမည်တွင်သွား ကြလေ၏။

မြို့ရွာနှင့် နီးကပ်စွာ သီတင်းသုံး ကြသော ရဟန်းသံဃာတော်များကို

တည်းမှောင် “သံဃာ့ရာဇာ သင်္ဂဏ” ဟူ၍ ဖော်လှယ်၏။

သံဃာတော်များ၌ “အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ” နှင့် “ရှင်ယောင်အရည်း” ဟု ဖော်လှယ်ပြန်လေ၏။

အာပဇ္ဇိဒုဿီလ

သိမ်ဝင်လျက်၊ သိက္ခာတင်ပါ လျက် တရားမကျင့်သူဖြစ်သည်။

ရှင်ယောင်အရည်း

သိက္ခာမတင် သိမ်မဝင်ဘဲ ရသေ့ ရဟန်းအသွင် နေထိုင်သူဖြစ်သည်။

ပင်းယမြို့အနီး စကားအင်းရွာ အနား၌ စကား(၇)ကျောင်း တည်ရှိ လေ၏။ စကားကျောင်းနေ ပရက္ကမ ညီနောင် (၂)ပါးတို့သည် အင်းဝရွာ ကြီးအား “ဂေါစရဂါမ” ဆွမ်းခံရွာ အဖြစ် သတ်မှတ်သီတင်းသုံးကြပါ သည်။

ထီးလှိုင်ရှင်အနီး တောင်ဘီလ ကုန်းတော်၌ သီတင်းသုံးကြသော် လည်း အင်းဝရွာကြီးအား သင် မင်းဖျားက နေပြည်တော်အဖြစ် ပြောင်းလဲတည်ထောင်လေ၏။

ရွှေနန်းတော်နှင့် အနီးကပ် ဖြစ်သောကြောင့် စစ်ကိုင်းတောင် “အရညဝါသ” ခိုလှုံနိုင်ဖို့ ပြော ရွှေခဲ့ကြလေတော့သည်။

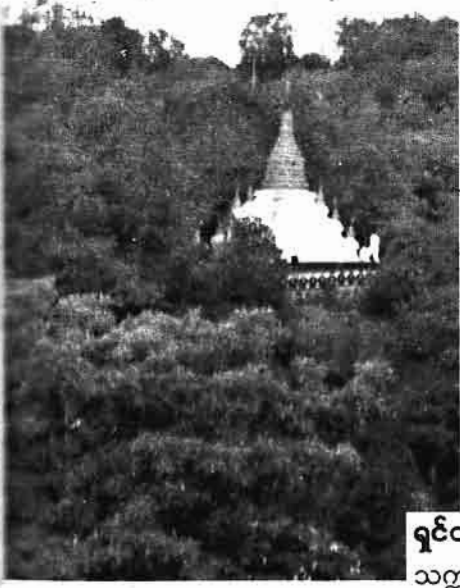
စစ်ကိုင်းတောင်မှာ ချောင်လှည့် ကျ၏။ လိုဏ်ဂူလည်း ပေါများ ဆွမ်း၊ ရေနှင့် စေတီပုထိုး ပေါကြ သော ဌာနေ ဖြစ်လေ၏။

ကသာပရက္ကီးနှင့် ရတနာတော် စေတီတော် တည်ရှိရာ နေ ကောင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

(၂၇)ပါးဖြင့် သီတင်းသုံးရာ၌ ယေ ကိုသာ အဓိကထား သုံးဆောင် သောကြောင့် “ပဲစားချောင်”

အမည်တွင်သွားလေတော့သည်။ ကသာပ လိုဏ်ဂူတော်ကြီး ကို လိုဏ်ဂူဟုလည်း ခေါ်ကြ သောကြောင့် ရှေးမဆွေ

www.burmeseclassic.com

★ မဟာထောင်မြတ်နိဝေတီတော်နှင့်အတူ
ကဿပ သံဃာထောင်အား အထိမ်းအမှတ် သာယာလှပစွာ ထွေမြင်ရပုံ
† ကဿပချောင်းကြီး၏ အထက်ကန်တော်မှ
မဟာထောင်မြတ်နိဝေတီတော်

“ကဿပချောင်” ဟူ၍ ကျော်ကြားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤဌာနအား ဥပါသကာများက ဆရာတော်များအား အလှူအတန်းများခြင်း၊ သံဃာဦးရေ တိုးပွားလာခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

ညီတော်၊ နောင်တော် (၂)ပါးတို့ကား ပရိယတ်ထက် ပဋိပတ်ကိုသာ ဦးလည်မသုန် အားသန်တော်မူကြသောကြောင့် စာမရိတောင်၏ မြောက်ဘက်ချပ်အတွင်း အရှေ့နှင့် အနောက် (၂)ပါးခွဲ၍ တောရဆောက်တည်ကြပြန်လေ၏။

မူလ ပဲစားချောင်ခေါ် ကဿပချောင်မှာလည်း တိုးတက်စည်ကားမြဲအတိုင်းပင် ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့လေတော့သည်။

ကဿပချောင်ကြီးကား အလောင်းစည်သူမင်းကြီး “ရှင်ဖြူ

ရှင်လှစေတီ” တည်နေစဉ် သက္ကရာဇ် ၄၇၈ ခုနှစ်ကပင် တည်ရှိသော အောင်မြေကျောင်းတော်ရာ ဖြစ်ပေတော့၏။

ရတနာပုံမိဖုရားကြီး၏ ကုသိုလ်တော် ရတနာမောဠိစေတီ တည်ထားစဉ်ကပင် ကဿပလိုဏ်ဂူတော်ကြောင့် အမည်တွင်ခဲ့ပြီလည်း ဖြစ်လေရာ နှစ်ပေါင်း (၂၀၀)ကျော်မျှ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီးလေပြီ။

မူလ ကျောက်လိုဏ်ဂူများကို အုတ်၊ အင်္ဂတေများဖြင့် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက ခိုင်မာစွာ အစားထိုး ဖွမ်းမံ၍ သီရိလင်္ကာမင်း၏ ဓမ္မလက်ဆောင် “အရှင်မဟာကဿပရဟန္တာကြီး၏ ရုပ်တုတော်” အား သီတင်းသုံးစေခဲ့လေ၏။

လိုဏ်ဂူတော်ကြီးမှာ ကြီးကျယ်ခမ်းနား ဆန်းပြားလှသော ကျောင်းတော်အဖြစ် စီမံဆောင်ရွက်ထားသောကြောင့် “ကဿပလိုဏ်ဂူ”

ကဿပချောင် ဟူ၍ သမိုင်းမှတ်တမ်းဝင်သွားပေသည်။

ယနေ့ခေတ်တွင်မူ “ပဲစားချောင်” အမည်သာလျှင် အသိအမှတ်ထားကြပါ၏။

သက္ကရာဇ် ၆၇၇ ခုနှစ်တွင် အသစ်ယာစောယွမ်းမင်းက စစ်ကိုင်းနန်းသစ် စည်ဆောက်သောအခါ ကိုးဂဏန်းကို အထူးပြု၍ ချောင်ကိုးချောင်၊ တောင်ကိုးတောင် သမိုင်းဝင်သွားခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

မြို့အမည်ကိုလည်း “အထုလဝတီ” ဟု သမုတ်လေသည်။

မြို့တည် ပန္နက်ချသောအခါ ယာယီတဲနန်းအောက်မှ ငလျင်ကဲ့သို့ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ် လှုပ်ရှားသွားလေ၏။ ပညာရှင်ပုဏ္ဏားများကို မေးလေ၏။

ပညာရှင်များ၏ နှုတ်ထွက်စကားဖြင့် မြေအောက် အနက် (၁၆)တောင်

တူး၍ကြည့်စေ၏။ မြွေနဂါးကြီး တစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်ကြရလေ၏။

မြွေနဂါးကြီးမှာ လှည်းဘီးပမာဏမျှ ကိုယ်လုံးလည်း ရှိ၏။ အလျား (၁၈)တောင်လည်း ရှိလေ၏။ လူကို ကား အန္တရာယ်မပြု။

ယင်း မြွေနဂါးကြီးအား ဖမ်းယူကြလေ၏။ အစာရောပေး၍ "မဲဇာရွေ့လီတော" သို့ ဘေးမဲ့ပေးလွှတ်ကြရလေ၏။

ထိုမြွေနဂါးကြီးအား အစွဲပြု၍ "အတုလဝတီ" မြို့ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြလေသည်။

အမတ်ကြီးဦးပုည၏ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီအား ရွှေထီးတော်ကပ်လှူ၏။

ပတူကြီး သံဃရာဇာ၏ ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရားကို ရွှေသင်္ကန်းအပြည့်လှူ၏။

အလောင်းစည်သူ၏ ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီကိုလည်း ပြုပြင် မွမ်းမံတော်မူ၏။

မြို့တည် စေတီလှစေတီတော်အား တည်ထားပြီးသောအခါ ရှေးအဆက်ဆက်က အမျှပေးဝေတိုင်း

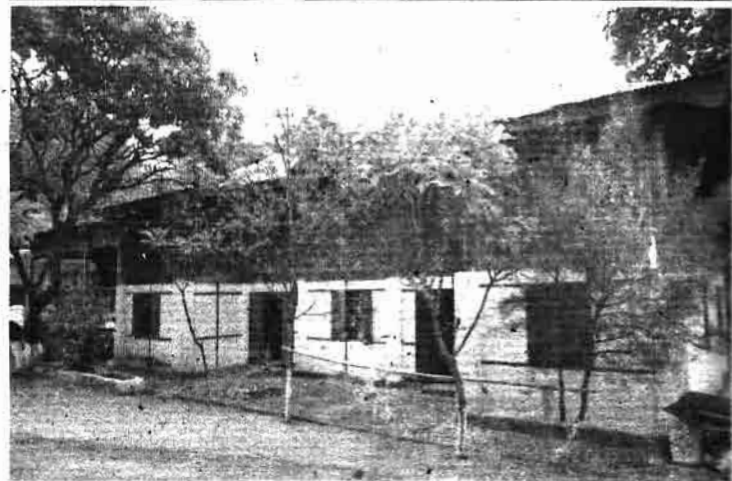
ထိုအမျှကို လက်ခံလေ့ မရှိသော နတ်ဘီလူးကြီးများ ရှိပါလေသည်။

အသစ်ယာ စောယွမ်းမင်းကြီးက ပင့်ဖိတ်၍ အမျှဝေသော အခါမှသာ "သာဓု" ခေါ်ကြလေ၏။

ထို့ကြောင့် နတ်ဘီလူးကြီးများကို ဖင် အာဂိဗ္ဗိန္ဒာ အမျှထုတ်ပေးကြောင့် "ထေရ်မာဓိ" ဟု ခြည်လှည်းသားများက မြို့အမည်သစ်ဖြင့် သမုတ်ခဲ့ကြလေတော့၏။

• မဲဇာရွေ့လီတော နတ်ဘီလူးတော်
သုတောင်ဖြည့် ကံသာဦးစေတီတော်
• ကဿပရွှေဘိုကြီးနှင့် ညောင်ညောင် ဘုရားများတော်
တည်ဆောက်ထားသော အကျဉ်းကျောင်းများ

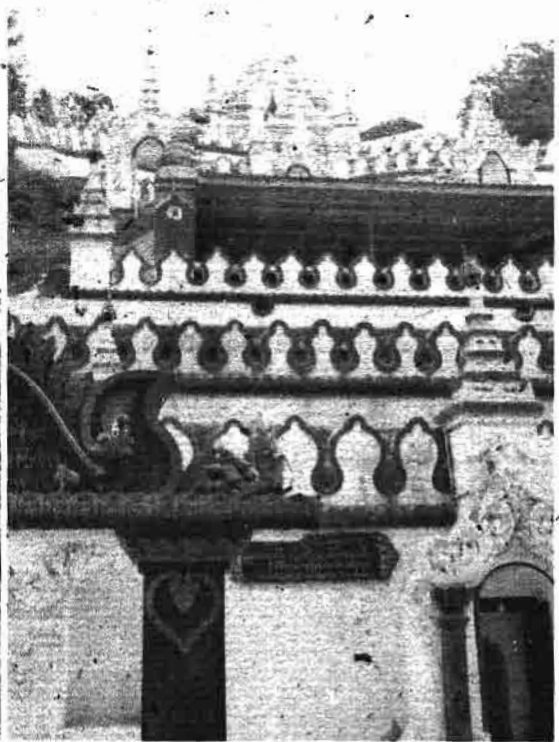

မြို့စောင့်နတ်မင်းကြီး ကိုးပါး၊ တင်ရိုးနတ်ကိုးပါးတို့ကို နန်းသစ်တည်ချိန်တွင် အထူး ပါဝင်စေခဲ့ပါသည်။

မြို့တော်တည်လင်္ကာ သုနာဖရန်၊ သပုတ်မှန်ကား၊ ရန်ဟန်ပယ်ခိုင်၊ မြို့စစ်ကိုင်း၏၊ သပိုင်စဉ်လာ၊ ကိုးကိုးပြာသာ၊ ပြတ်စွာရှင်စော၊ မုတ္တောကိုးဆူ

ဂူလည်းကိုးပြာ ရောနာကိုးဆောင်၊ ထောင်လည်းကိုးဆူ၊ ပြင်ဆင်ကြီးမား၊ ကုန်းကိုးပါးနှင့် သီကြားကိုးမော်၊ မော်လည်းကိုးတွင်၊ ကျင်လည်းကိုးပြောင်၊ ပြိုင်စောင့်နတ်များ၊ ကိုးစုထား၍၊ ကိုးပါးကိုးလီ၊ တွက်စစ်သီ...

ဟု ညောင်ပင်သာ ဦးပုညက မှတ်တမ်းတွင် လင်္ကာဖွဲ့တော်မူပါသည်။

ကဿပလိုက်ဂူထက်မှ တောင်မြေကထောင့်ပြာသာန်နှင့် ရတနာမာဠိတော်အား ဖြစ်ရန်

ကဿပလိုက်ဂူနှင့် ရတနာမာဠိတော်အား အပြည့်အစုံ ဖြစ်ရန်

အာဇခေါ်သော နတ်ဘီလူးကြီးများ
 * သရက္ခန်တောင်နတ်ကြီး
 * ထယ်ဝရောနတ်ကြီး
 * တောင်ဘီလူးနတ်ကြီး
 * တာနောယက္ခနတ်ကြီး
 * သောတာပန်နတ်ကြီး
 * ဥဿရောနတ်ကြီး
 * စူဠာဏ်နတ်ကြီး
 * ဖတ်ရုံတောင်နတ်ကြီး
 * မီးခိုင်နတ်ကြီးများ...
 မြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထား
 သနင်းဝင် ချောင်ကြီးကိုးချောင်
 မုတ္တမ(၇)မျိုးအထိ မှတ်တမ်းများ
 ဖြစ်လေ၏။
 ထိုအတိုင်းပင်

* ရှေးစာဆို၏မူ
 * ထွင်ခေါင်ဆရာတော်မူ
 * ရတနာမာဠိအောင်မူ
 * ဦးဗညာမူ
 * ဝါသနာရှင်မူ
 * သုတေသီဦးထွန်းနီမူ
 ဟူ၍ ရှိနေသောကြောင့် စုစု
 ပေါင်း ချောင်(၃၀)အထိ အမည်များ
 ဖော်ပြထားကြပါသည်။
 အမှန်တကယ် အားဖြင့်လည်း
 နှစ်ပေါင်းရာချီ ကြာမြင့်လှသော
 အခြားချောင်ကြီးများလည်း တည်ရှိ
 နေဆဲ ဖြစ်ပါ၏။
 ထိုအကြောင်းများကြောင့် တူညီ
 မှုများသော ချောင်ကြီးများကိုသာ
 အထူး ဖော်ပြထားရပါတော့မည်။

နောက်ခံသမိုင်း ရှာမရခြင်းနှင့်
 ချောင်ကြီးများ ပျက်စီးပျောက်ကွယ်
 သွားသည်လည်း ရှိပါသည်။
 အထူးပြုရမည့် ချောင်များ
 ၁။ ပရက္ကမချောင်
 ၂။ ရွှေဝါချောင်(နေရာမျှသာ)
 ၃။ ယုန်ပြုချောင်
 ၄။ ကဿပချောင်(ပိတောက်ချောင်)
 ၅။ ဥရုဝေဠုချောင်
 ၆။ ပိတောက်ချောင်
 ၇။ ကောဏ္ဍညချောင်
 ၈။ ရေငုံချောင်
 ၉။ ခန္တိသောမချောင်
 ဖော်ပြပါ ချောင်တော်ကြီးများမှာ
 မှတ်တမ်းပြုခဲ့ကြသော ဆရာတော်
 ကြီးများ သုတေသီများ၏ တူညီမှု

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာ စောင်ပေါ်

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရမည်

အမျိုးသား အားနည်းရောဂါ (ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး)

ဖြစ်တတ်သူများမှာ...

- ၁။ မေထုန်မှ လွန်ကဲသူများ။
- ၂။ သဘာဝမဟုတ်သော ဟတ္ထ မေထုန်ပြုသူများ။
- ၃။ ကုန်ခန်းသွားသော သုက်၏ ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စနစ် ပြန်လည် မဖြည့်ဆည်းသူများ။
- ၄။ အပျော်အပါး လိုက်စားသူများ။
- ၅။ သားကြောဖြတ်ထားသူများ။
- ၆။ မြစ်ခြောက်နာ ရှိသူများ။
- ၇။ အဆုတ်ရောဂါ ရှိသူများ။
- ၈။ လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါ ရှိသူများ။
- ၉။ ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါ ရှိသူများ။
- ၁၀။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ရှိသူများ။
- ၁၁။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ရောဂါဆိုပြီး အလွယ်တကူ ပြောဆိုနေကြ ပေမယ့် အမှန်တကယ်တော့ ပန်းညှိုးပြီးမှ ပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ် ကြတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါ ဝေဒနာခံစားရတဲ့ လက္ခဏာများကတော့...

- ၁။ လိင်တံ တောင့်တင်းနိုင်မာမှု မရှိခြင်း။
  - ၂။ လှုပ်ရှားရုံသာ လှုပ်ရှားပြီး ပျော့နေတတ်ခြင်း။
  - ၃။ ခန္ဓာကိုယ် ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှု မရှိခြင်း။
  - ၄။ မောပန်းလွယ်ခြင်း။
  - ၅။ အစားအသောက် ပျက်ခြင်း။
  - ၆။ ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တစ်ရော့နိုးလျှင် အိပ်မရ တတ်ခြင်း။
  - ၇။ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း
- စတဲ့ အချက်များဟာ ပန်းညှိုးရောဂါ ရှိသူများရဲ့ ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ပန်းညှိုးခြင်းဝေဒနာရဲ့ လက္ခဏာတွေရှိလာတာကို ဆေး ပညာအသိမရှိဘဲ အချိန်မီ ကုသမှုမခံခဲ့ရင် ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အဓိကဖြစ်တဲ့ ရသာရည်၊ အသွေး၊ အသား၊ အဆီ၊ အရိုး၊ ခြင်ဆီ၊ သုက်ဆိုတဲ့ သရီရဓာတ်(၇)ပါး အဆင့်ဆင့် ကုန်ခန်းပြီး မူလ ပန်းညှိုးရာက ပန်းသေခြင်း ဘဝမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတတ်ပါလား။

ပန်းသေရောဂါ အဆင့်ရောက်ပြီဆိုရင် ...

- ၁။ ဝှေးတစ်လုံး တက်ခြင်း။
- ၂။ ကာမရာဂစိတ် ကုန်ခန်းခြင်း။
- ၃။ သုက်လွှတ်ခြင်း။
- ၄။ သလုံးသားများ ခြောက်ခြင်း။
- ၅။ သလိပ်အုပ်စု ခန်းခြောက်ခြင်း။

၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ၆။ နှုတ်ခမ်း၊ လျှာဖြူခြင်း။
- ၇။ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း။
- ၈။ စကားမဝီသခြင်း။
- ၉။ စသံ၊ နသံ မကွဲပြားခြင်း။
- ၁၀။ လိင်ချောင်းသေးပြီး တို ဝင်ခြင်း။
- ၁၁။ ဆီးပြတ်တောက် ပြတ် တောက်သွားခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်လာ တတ်ပါတယ်။

ပန်းညှိုးခြင်းလက္ခဏာ (၇)ချက်နဲ့ ပန်းသေခြင်း လက္ခဏာ (၁၁)ချက်ကို တွေ့ထိခံစားနေရပြီဆိုရင် မေ့လျော့ပျောက်ဆုံးနေပါနဲ့ "ပြည်စိုး" အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်းကို အမြန်အရောက်လှမ်းခဲ့ဖို့

မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင် နေလဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးစံမြင့် (တဆ-၁၂၇၄) နဲ့ ဆရာဦးစိုးမော် (တဆ-၂၆၁၁) တို့က အမျိုးသား အားနည်းရောဂါ (ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရောဂါ) များအပြင် အခြားရောဂါများဖြစ်တဲ့ ...

- ၁။ လေငန်း၊ လေဖြတ်။
- ၂။ အကြောကပ်၊ အကြောညှပ်။
- ၃။ လေးဖက်နာ။
- ၄။ ကျီးပေါင်းရောဂါ။
- ၅။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ။
- ၆။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ။
- ၇။ သွေးချို၊ ဆီးချိုရောဂါ။
- ၈။ ကျောက်ကပ်ရောဂါ။
- ၉။ အစာအိမ်ရောဂါ။
- ၁၀။ အာရုံကြောရောဂါများကို အကြောပညာ၊ ဆေးပညာဖြင့် နာယလေးပါးနှင့် ကိုက်ညီကာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းအောင် အောင်မြင်စွာဖြင့် ကုသပေးနေပါပြီ။

တွေ့ဆုံဆက်သွယ်နိုင်သည့် လိပ်စာ ...

မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင်
 နေလဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နှင့် သား ဦးစိုးမော်
 ပြည်စိုး အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်း
 အမှတ် (၁)၊ လိပ်ကန်အနီး၊ တောက်ဘက်မုခ်၊
 ကျိုက္ကဆံ ဘုရားဝင်း၊ သယ်န်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
Ph : 09 31054631, 09 251031871

ရုပ်ကပ်တောင်တောရကျောင်းနှင့်

ရုပ်ကပ်တောင် ဆရာတော်ကြီး

လေပွမာဏံ ကုမုဒ္ဒနာဠိ
ကုလပွမာဏံ ဝိနယောပမာဏံ။
ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတဝါကျံ
ပထဝီပမာဏံ တိဏပိလာတံ။

ကောဠိန္ဒ (သဒ္ဓတံမြေ) ဝက်လတ်

လောကေ- လောကဋ္ဌိ၊ **လေပွမာဏံ-** ရေတိမ်ရေနက်ကိုကား။
ကုမုဒ္ဒနာဠိ- ကြာရိုးကြာစွယ်ကို ကြည့်၍ သိအပ်၏။ **ကုလပွမာဏံ-** အမျိုးယုတ်မြတ်ကိုကား။ **ဝိနယောပမာဏံ-** ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာ(အကျင့်)အားဖြင့် သိအပ်၏။
ဗျတ္တိပမာဏံ- ပညာ ရှိမရှိကို တား။ **ကထိတဝါကျံ-** ဆိုသော စကားဖြင့် သိအပ်၏။ **ပထဝီ ပမာဏံ -** မြေ ကောင်း၊ မကောင်းကိုကား။
တိဏပိလာတံ- မြက် ညှိုး၊ မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

(လောကနီတိ)

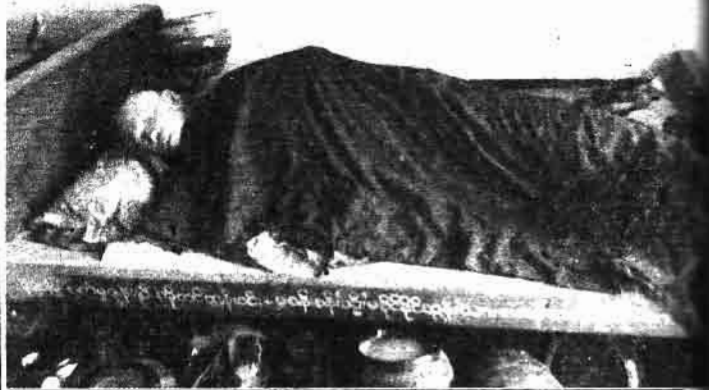
ကျောက္ကာရွာနှင့် အနီးတဝိုက်ရှိ ဆန်ခိုးကြီးဘုရားတို့ကို လှည့်လည် နေပြော်ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက် သမိုင်းမှတ်တမ်းတို့ကို စုဆောင်းခဲ့ရာ အတော်များများ ပြည့်စုံပြီဖြစ်သဖြင့် “ဝက်လတ်” သို့ မနက်စောစောပြန်ရန် ဆိုက်ကယ် လိုက်မောင်းပို့သော ဆောင်စေယံစိုးနှင့် တူအရိုးဆစ်ယောက် ပြင်ဆင်နေစဉ် တည်းခိုခွင့် မောင်အောင်ကျော်သန်း၏ ခေါ်ဆိုမှုများဖြစ်သော ကိုမောင်ခင်နှင့် မောင်ရွှေသု မညှိစိမ့်တို့ ရောက်လာ

◆ ရုပ်ကပ်တောင် ဆရာတော် ဦးလှအု

ပြီး...
'ကိုလေးငြိမ်းတို့...ခု မပြန်သေးနဲ့ ဦးဗျာ။ ဒီနေ့ မိုးအေးသားပဲ၊ နေလယ်မှ ပြန်ပေါ့၊ ခင်ဗျားအတွက် လေ့လာစရာ တစ်ခုကျန်နေသေးတယ်။ လာလက်စနဲ့ နေဦးဗျာ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့မယ်၊ လာဗျာ...ကျွန်တော်အိမ် လက်ခံက်

www.burmeseclassic.com

◀ ဆရာတော်ကြီးလျှောင်စက်ထုတ် ရုပ်တု

◀ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တု

◀ ဆရာတော်ကြီး ဖွဲ့စည်းလှူဒါန်း အသုံးပြုရန် မြှာသော

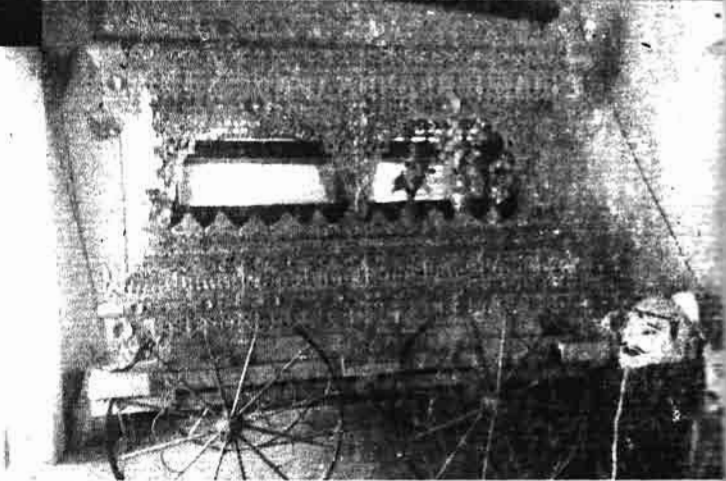
ရည်သောက် လိုက်ခဲ့ကြဦး။ ပြီးမှ သွားကြတာပေါ့။ လိုက်ဖို့မယ့်နေရာက နီးပါတယ်။

ကိုမောင်ခင်ဆိုသူကား ဝက်လက်မြို့နယ်၊ သခွတ္တောရွာဖွား စာရေးသူနှင့် ငယ်ငယ်က ကစားဖော်ကစားဖက် သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီး အရွယ်ရောက်လာမှ ကွဲကွာသွားသူဖြစ်၏။

သူတို့အိမ်မှ အကြော်၊ ထမင်းဆီဆမ်း ရေနွေးကြမ်းသောက်ကာ ဆိုင်ကယ် တစ်ယောက် တစ်စီးစီနှင့် ရွာဦး ဆည်ပေါင်ရိုးပေါ်မှ ဖြတ်ကျော်ကာ အင်္ဂါထောင့်ယွန်းယွန်းဆီသို့ မောင်းနှင်ထွက်ခဲ့ကြသည်။

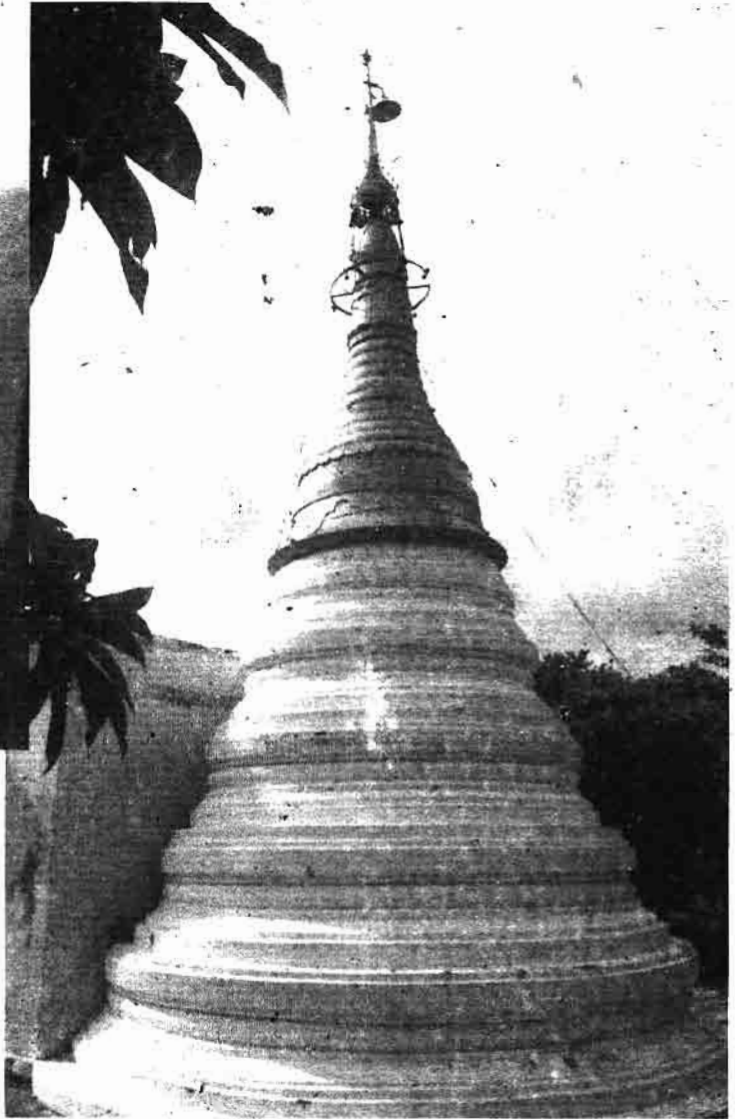
ကုန်းပြေပြေ မြေသားလမ်းကလေးအတိုင်း ကွေ့ပတ် မောင်းနှင်၍ အမြင့်သို့ တက်မှန်းမသိ တက်ခဲ့ရာ မကြာခင်အတွင်းမှာပင် “ရင်ကပ်တောင်တောရကျောင်း” ဟု ခံ့ညားစွာ စိုက်ထူထားသော ကျောင်းအဝင် မုခ်ဦးကို တွေ့မြင်ရပြီဖြစ်၏။

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးသောကန်

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တု

ရန်ကင်းတောင် ဘေတီတော် †

ကျောင်းဝင်းထဲ ရောက်သည်နှင့်
ဆရာတော်ကြီး
ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ခဲ့ကြ

ဆရာတော်ကြီး၏ ဘွဲ့အမည်မှာ
"ဆရာတော်ကြီး" သက်တော်
၅၅ နှစ်၊ ဝါတော်(၆၅)ဝါ ကျော့ကာ
ဆရာတော်ကြီး၏ ဇာတိဖြစ်၏။
ဆရာတော်ကြီးသည် ဆရာတော်အား
ဆရာတော်ကြီးနောက် သိလိုသည်များကို
ဆရာတော်ကြီးထံမှ မေးမြန်းရာ...
ဆရာတော်ကြီး၏ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကျော်က
ဆရာတော်ကြီး၏ ဒီတောင်ကုန်းတစ်ဝိုက်မှာ
ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်

ကြီးပေ။ ပြီးတော့ တောကလဲ နက်တော့
လူလူ အရောက်အပေါက်နည်းပြီး
အင်ယာန် အေးချမ်း ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာပဲ
ဟူ၍ အစချီကာ ဆရာတော်ကြီး
အမိန့်ရှိသမျှကို စာဖတ်သူတို့ ဖတ်
ရှု၍ ရှင်းလင်း ကောင်းမွန်စေရန်
စာရေးသူမှ စာရေးခြင်းအတတ်
ပညာနှင့် စိကားပတ်ကုံး ရေးသား
လိုက်ရပါသည်။

* * *

ဆရာတော် လောင်းလျာသည်
ကျော့ကာတောင်ရွာတွင် မီးရှူး
သန့်စင် ဖွားမြင်ခဲ့ပြီး ကလေးအရွယ်
လေး၊ ငါး၊ ခြောက်နှစ်သားကပင်
လျှင် ပါရမီရှင်ဟု ဆိုရမည်လား
မသိပေ။ အရွယ်နှင့် မမျှအောင်
သီတင်းသီလ ဆောက်တည်ခြင်း၊
တရားထိုင်ခြင်းအမှုတို့ကို ပြုလုပ်
လေ့ ရှိခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

အရွယ် ရောက်လာသည်နှင့် သာသနာဘောင်သို့ တက်ကာ လောကုတ္တရာစာပေတို့ကို သင်ယူခဲ့ သည်။ သက်တော် နှစ်ဆယ်၌ ရဟန်းဘောင်သို့ တက်ပြီး နေ့ဘက် ၌ “ဝိနည်းငယ် လေးစောင်”ကို တက်ရင်း ညအခါ သုသာန်သို့ သွားရောက်ကာ တရားဘာဝနာတို့ ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

‘တင်ပျံဘုရား... ညဉ့်အခါ သုသာန်ရုံတင်ကျင့်ရာမှာ ထူးဆန်း တာလေးတွေ တွေ့ကြုံရလား ဘုရား’

စာရေးသူမှ မေးမြန်း လျှောက် ထားရာ...

‘တွေ့ပြီလား ဒကာရယ်... ညဉ့် အတော်လေးနက်လာရင် တဖွဲဖွဲနဲ့ အရွယ်စုံ ရောက်လာကြတော့တာပဲ။ များသောအားဖြင့်တော့ မိန်းမတွေက များတယ်။ တချို့က ရှိခိုး ကန်တော့ကြ တယ်။ တချို့ကတော့လဲ ကျောပေးပြီး နေကြတယ်။’

ဘုန်းကြီး တရားထိုင်ပြီးရင် အမှုအတန်း ခေါ်တယ်။ တချို့ သာဓုခေါ်ကြတယ်။ အကျွတ်တရားနဲ့နီးတဲ့ ဖရလောကသား တွေမျိုးလေ။

ယုန်အရုဏ်တက်လို့ ပြန်ကြရင် ဝင့် ဒုက္ခခံနေကြရတဲ့ ပြိတ္တာတွေကိုလဲ တွေ့ ရတယ်။ သူတို့နဲ့လွတ်အောင် မတိုက်မိ အောင် သတိထား ကွေ့ရှောင်ပြီး အမြဲ တမ်းလိုလို ပြန်ရတယ်’ ဟု အမိန့်ရို၏။

ဆရာတော် သက်တော် သုံးဆယ် ကျော်ကျော်တွင် ရင်ကပ်တောင်ပေါ် သို့ တစ်ပါးတည်း ပြောင်းရွှေ့သီတင်း

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရင်ကပ်တောင်ကျောင်း အင်္ဂါထောင့်မှ ကမ္ဘာလုံးဆားဖေတီ

ကျောင်းတောင် မှန်

သိမ်တိုက်

ထန်းလှိုင်ချောင်းမြောက်ဘက် အထင်းမှ တနင်္သာရီတော်အား

ထီးကုန်းဘက် ဗြဟ္မစင်္ကြာတန်းစဉ်

ထီးကုန်းဘက်
ဆရာတော် ရင်ကပ်တောင်ပေါ်
ချောက်ခါစက ယခု ကျောင်းဝင်း
နေရာသည် ရင်ကပ်ပင်တို့ ပေါက်
ချောက်ရာ ရင်ကပ်တောကြီးဖြစ်ပြီး
ရင်ကပ်ကုန်းအလယ်တွင်
ကျောင်းပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိရာ ထို

မန်ကျည်းပင်ကြီးအောက်၌ တစ်ပါး
ကျောင်း ထန်းရွက်တဲလေးထိုးကာ
တရားဘာဝနာအလုပ်တို့ကို လုပ်
ရင်း သီတင်းသုံးခဲ့၏။
ဟိုးရှေးအခါက ဤနေရာသည်
ကျန်စစ်သားပင်းဘေးသင့်စဉ် ပုန်း
အောင်းခိုနားခဲ့ရာ ဌာနတစ်ခုဖြစ်

ပြီး ယခု ရင်ကပ်ကုန်းတော်၏
အနောက်မြောက်ဘက်၌ “ထန်း
လှိုင်ချောင်း”တည်ရှိကာ ယခင်
က ထိုနေရာတွင် ထန်းပင်ကြီး
တစ်ပင်ကို ကျန်စစ်သားမှ ဆွဲနုတ်
ကာ ရေထွက်စမ်းတစ်ခုဖြစ်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ထိုရေထွက်မှ စီးကျ
သောချောင်းကို “ထန်းနုတ်
ချောင်း”ဟု ခေါ်တွင်ပြီး တစ်ခါ
ထိုချောင်းထဲသို့ ရေဆင်းချိုးရာမှ
လူသေများပြီး အမြဲတမ်း ထမ်းထုတ်
နေရသောကြောင့် “ထန်းထုတ်
ချောင်း”ဟုလည်း နာမည်တစ်မျိုး
တွင်ခဲ့၏။

နောက်ကာလရှည်ကြာ ရွှေလျှော
လာခဲ့ရာမှ ထန်းလှိုင်ချောင်းဟု
ပြောင်းလဲ ခေါ်ဝေါ်လာခဲ့သည်ဟု
ဆရာတော် မိန့်ကြားသမျှ မှတ်သား

◆ လမ်းညွှန်နေသော နတ်မင်းရုပ်တု

နာယူခဲ့ရပါသည်။

(ထန်းတောင်ချောင်းကိုလည်း စာရေးသူတို့ သွားရောက် ရေချိုးကာ မှတ်တမ်းတတ်ပုံများ ရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။) 'ဆရာတော် ဒီတောင်ပေါ်ရောက်ခါစက ဆိုရင် ထပ်ပြုစင်ကြယ်နဲ့ အတိုးကြီး

◆ ထောင့်တိုင်းတိုးကြီး

တစ်ယောက် အနောက်တောင်ဘက်က တက်လာပြီး ဒီတောင်ပေါ်မှာ မနေဖို့ရာ၊ ဒီနေရာဟာ သူပိုင်တဲ့နေရာဖြစ်လို့ ဖယ်ပေးဖို့ရာ နေ့တိုင်း လာလာပြီး ပြောတယ်။ 'ဆရာတော်ကလဲ အပြတ်ပဲ ပေတ္တာပို့တယ်။ ပေတ္တာကပူဇွန်း စီးဖြန်းတယ်။

◆ ဦးဌေး ငေါ်ထား

ညွှာတော်မောင်နာမ ရုပ်တု

နောက်တော့ ဆရာတော်ရဲ့ အကျင့်သီလကို ယုံကြည်သွားလို့နဲ့တူတယ်။ နေ့စဉ်ပေးပြီး အပြတ်ပဲ လိုလို တရားနာ ရောင်ခဲ့တယ်။ သူက ဒီတော့နဲ့ ဒီတောင်ပေါ်ပိုင်တဲ့ တောင်ပိုင်တိုင်းပဲ အာရုံ

◆ ထန်းတောင်ထုတ်ခွန်

၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောက်တုံးကြီးတွင် ထင်နေသော ကျန်စစ်သားကြော

ကျန်စစ်သားဂုဏ်တု

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ
 ဆောင်ကုန်း၏ အရှေ့ဘက်စွယ်
 တွင်လည်း ဥစ္စာစောင့်သိုက်နန်း
 ဆစ်ခိုရှိသည်။ ထိုသိုက်နန်းကို
 စောင့်ကြပ်နေသူများမှာ "ဦးဌေး-
 ဒေါ်အေး" ဥစ္စာစောင့်မောင်နှမ
 နှစ်ယောက် ဦးစီး စောင့်ကြပ်နေ
 သော သိုက်နန်းဖြစ်၏။

ဆရာတော် ဘုရားရှင်၏
 ဆယ့်နှစ်တော်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်
 ရာ၌ ဟိုအရင်က အမြဲတမ်း တရား
 ဆယ့်နှစ် လာလေ့ရှိသည်ဟု ဆရာ
 ဆော်မှ မိန့်ရှိပါသည်။

ယခု ပစ္စုပ္ပန်ကာလ စာရေးသူတို့
 ဆောက်ရှိခိုနိမ့်မှာတော့ ဟိုတုန်းက
 ဆောက်ပင်တို့နှင့် ပြည့်နေသော
 ဆောက်တောင် တောရကျောင်း
 ဆရာသည် ဘုရား၊ သိမ်၊ ဇရပ်၊
 ကျောင်း များပြားသော အဆောက်
 ဆောက်များနှင့် ဆရာတော်ကြီးထံတွင်
 ဆည်းခံယူကာ တရားအား
 ဆော်နေကြသည့် သံဃာအပါး

နှစ်ဆယ်ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ညို့
 ဖွယ်ရာ တွေ့မြင် ဖူးမြော်ခဲ့ရပါသည်။
 ကျောင်းဆောင် တိုက်ခန်းတစ်ခု
 ထဲတွင်လည်း ဆရာတော်ကြီး၏
 လျောင်းပျော် ကျိန်းစက်နေပုံ ရုပ်တု
 နှင့် သပိတ် ပရိက္ခရာစုံစွာနှင့် တစ်ပုံ၊
 ထိုင်၍ တရားရှုမှတ်နေသော ရုပ်တု
 တော်များကို လည်းကောင်း၊ ပျံလွန်
 တော်ပူလျှင် တင်ဆောင်ရန် လိုက်
 ပြာသာဒ်တစ်ခုကို လည်းကောင်း
 ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် စေခိုင်းပြု
 လုပ်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရာ
 မမြဲသော သင်္ခါရတရားအား အမြဲ
 မပြတ် မမေ့အောင် သတိဆောင်နေ
 ကြောင်းကို တွေ့မြင်နိုင်၏။

လမ်းညွှန် ပို့ဆောင်ပေးသူ
 ကိုမောင်ခင်နှင့် စာရေးသူတို့သည်
 ရင်ကပ်ကုန်းတော်ပေါ်ရှိ စေတီပုထိုး
 တို့နှင့် စေတီအောက်ခြေ ကုန်းပတ်
 လည်မှ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ရန်
 ဂူကိုးဂူနှင့် တောင်စောင့်ဘိုးဘိုး၏
 ပုံတော်၊ ဥစ္စာစောင့်မောင်နှမ၏
 ပုံတော်၊ ကျန်စစ်သား၏ ရုပ်တုပုံ

တို့ကိုလည်းကောင်း...
 ကျောင်းဝင်း၏ အင်္ဂါထောင့်ရှိ
 တစ်ကမ္ဘာလုံး ချမ်းစေရန်
 အတိတ်နိမိတ်ဖြင့် တည်ထားသည့်
 ကမ္ဘာလုံးအေးစေတီကို လည်း
 ကောင်း တွေ့မြင် ဖူးမြော်ရင်း မှတ်
 တမ်းအဖြစ် ဓာတ်ပုံများရိုက်ကူးကာ
 မသိသည်။ မရှင်းသည်များကို
 ကျောင်း၏ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ကိုင်
 ဆောင်ရွက်ပေးသူ ဘွားသီအား
 မေးမြန်းကာ သာသနာပြု ဘာသာ
 ရေး ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ် ဆရာ
 တော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ
 ဂုဏ်တို့ကို ကြည့်ညို့သဒ္ဓါပွားလျက်
 ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

အစစအရာရာ အကူအညီပေး
 ခဲ့ကြသော ကျောက္ကာတောင်ရွာ
 မှ ကိုမောင်ခင်+မညိုစိမ့် သား
 ကိုအောင်ကျော်သန်း+ မအေးအေး
 ခိုင်တို့အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ)
 ဝက်လက်

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမဝိထု

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်တောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်ပူပြီး
 နောက်နှုန်းတွင်းသမားတော်
 ကြီးများ ဖြိုးနယ်အသီးသီး
 သို့ ဖြန့်ကျဲရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
 ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမ္ဘာန်ရွာသို့
 ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နှုန်း
 တွင်း သမားတော်ကြီး
 ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
 တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
 ဆရာစံ၊ (သမားတော်ကြီး
 ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
 ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
 လာသော နှုန်းတွင်းသမား
 စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
 တို့ကို သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ခိုလ်ကြီး) ဝန်း
 ဧေါကျင်သိန်း တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဧေါ၊ ညီမဧေါခင်
 ခင်ဧေ့တို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ
 မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇/]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ စာဆထလ တို(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
 ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
 ၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
 ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
 ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နှုန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
 ရောင်/နာ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
 ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊
 ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ပာ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
 ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
 သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
 ကွက်များကို ညအိပ်ရာထင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
 စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူရ ချော
 မွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်လီးရိုးတောင်၊
 ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပွား
 ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်ညောင် ကိုက်ခဲခြင်းများ
 သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
 များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
 စေပါသည်။

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၃၀၅ YR
၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏အေး
 ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
 ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
 ဖြင့် ယူရစ်အက်စ်
 အလွန် များနေခြင်း
 အေအက်စ်အို သီတာ
 ယူနစ်(၂၀၀)ထက် ပို
 ဖြစ်။ နောက်ဆုံး အ
 အေ စမ်းသပ်မှု၌ (၄
 အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးပွားနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆန်းစစ်ချက်များဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေး
 စိမ့်ယင်ရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဖက်
 သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ
 သည့်အတွက် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်း
 များ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေ
 များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်
 ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆]

မြန်မာ့နှုန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေး
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ထူ
 ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ ဖောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
 အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုး
 သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည့်လင် လန်းဆန်း
 ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝဇာန်" နှင့် ဖြည့်ရုံ
 ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်း
 ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနှင့်
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌
 ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေး
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဧေါ (၁၉၀၂-၁၉၇၃) ဝန်း-၀၉-၉၉၂၆၄၄၀ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
 အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဇွေးအနီး၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း ၂၇၀၆၃၀ အမြဲပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးထိုက်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

စေတီဝင်စေတီတော်

ပေါက်ကွဲမှု

[၁]

ပုဂံအနောက်ဘက်ကမ်းမှ ရော့စတီမြစ်ကို ကျော်ပြီး မျှော်ကြည့်လိုက်ရင် တန့်ကြည်တောင်ကို လှမ်းမြင်ရတယ်။ ဒီလိုပဲ တန့်ကြည်တောင်ပေါ်မှ အရှေ့ဘက်ကို မျှော်ကြည့်လိုက်ရင်လဲ ပုဂံမြို့ဟောင်းကို မြင်ရပါတယ်။

ဆည်းဆာချိန်များမှာ ပုဂံကို မျှော်ကြည့်ရင် စေတီပုထိုးဟောင်းတွေ အစီအရိနဲ့ လှပတင့်နေတဲ့ ပုဂံအလှဆိုတာ ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့်မဆို နိုင်တဲ့ သဘာဝရဲ့ အလှတရား ဖြစ်ပါတယ်။

တန့်ကြည်တောင် ဆိုတာကလဲ မြတ်စွာဘုရား ကြွရောက် ရပ်တန့် နေထိုင်သုံးတဲ့တောင် ဆိုတော့ ဆောင်ထူးတောင်မြတ် ဖြစ်ပါတယ်။

တန့်ကြည်တောင်ပေါ်ကို အရှေ့ဘက်လမ်းကနေ တက်သွားရင် အင်းခလတ်တစ်နေရာမှာ လှပတဲ့ နေဦးတစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒါ နေဦးတော်စေတီရုံရာကို သွားတဲ့ နေဦး ဖြစ်ပါတယ်။

အတွင်းဘက်မှာတော့ သပွယ်တော် စေတီတစ်ဆူ၊ ဓာတ်ခန်းတစ်ခန်း၊ ကျောင်းတစ်ကျောင်း ရှိတယ်။ စိမ်းလန်းစိုပြည်တဲ့ စိုက်ခင်းများလဲ ရှိပါတယ်။

တန့်တော်ရောက်သွားတဲ့ (လွန်ခဲ့

ပရိတ်စေတီ

• ပေါက်ကွဲမှုစေတီ

တဲ့ ၁၅ နှစ်ခန့်က)အခါမှာ ဆွမ်းခံ ကန်တော့ပြီး သိလိုတဲ့အကြောင်း အပြန်ကြွလာတဲ့ ဆရာတော် လေးတွေ မေးလျှောက်ရတယ်။ ဦးဝိမလကို တွေ့တာကြောင့် ဆရာတော်ဦးဝိမလဟာ အဲဒီ

www.burmeseclassic.com

◆ အဝင်မုခ်ဦး

◆ တျောက်တောင်

အချိန်တုန်းက သက်တော်ငါးဆယ် ကျော်လောက်ရှိပြီး တန်ကြည် တောင်ပေါ်မှာ သီတင်းသုံးတာကြာ ပြီဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ပေါက္ကံ့မျှော်စေတီ တော်ရှိရာကို ကြွရောက် သီတင်း သုံးတာတော့ မကြာသေးဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။

‘ဘုန်းကြီးကို တန်ကြည်တောင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဇာဂရကနေ “မင်း အဲဒီနေရာသွားပြီး စောင့် ရှောက်ရင်း သာသနာပြုပေတော့” ဆိုပြီး စေခိုင်းတာနဲ့ ဒီနေရာလာပြီး သီတင်းသုံးရတာပါ’

‘ဒီစေတီတော်ရဲ့ ဘွဲ့တော်က “ပေါက္ကံ့မျှော် စေတီတော်” လို့ သိရ ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ အရင်ကတည်း

၃၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း

က ဒီစေတီတော်ရှိပါလား ဘုရား’
‘ဒီပေါက္ကံ့မျှော်စေတီတော်ကို အခု မြင်ရတဲ့အတိုင်း သပ္ပာယ်စွာ မြင်ရ ပူးရတာကတော့ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးနဲ့ တပည့်သာဝက တွေရဲ့ ကောင်းမှုလို့ ဆိုရပါမယ်။ ပြုပြင်တာလဲ မကြာသေးပါဘူး။’

ဒါက ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင် စေတီတစ်ဆူ ဖြစ်ပါတယ်။ မူလ ဒါယကာကတော့ သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီးရဲ့ ကောင်းမှု တော် ဖြစ်ပါတယ်။

စေတီတော်ပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်တည်တဲ့ အထဲက တစ်ဆူ အပါအဝင်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ကနေ ကာလကြာတော့ ပြုပျက်ပြီး ဘုရားငုတ်တိုအဖြစ် ရောက်ခဲ့တယ်’

‘တင်ပါ့ဘုရား’
‘ပုဂံခေတ်ရောက်တော့ အနေနဲ့ ရထားမင်းကြီးက စွယ်တော်မြတ် တစ်ဆူကို ဆင်ဖြူတော်ပေါ်တင်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြုလွှတ်တော့ ဆင်ဖြူတော် က ဒီလမ်းအတိုင်း တက်လာပြီး ဒီ စေတီဟောင်းနေရာ ရောက်တော့ ဦးခိုက်ပြီး ပေါက္ကံ့တက်ကို မျှော်ကြည့် တယ်လို့ ဆိုပါတယ်’

‘တင်ပါ့ဘုရား’
‘အနော်ရထာမင်းကြီးလဲ စေတီဟောင်းနေရာကို မှတ်သားထားပြီး ဆင်ဖြူတော် တုပ်ဝပ်တဲ့ တန်ကြည် တောင်ထိပ်မှာ စွယ်တော်မြတ် ဌာပနာပြီး တန်ကြည်တောင် စေတီ တော်ကို တည်တော်မူခဲ့တယ်။ စွယ် တော်လေးဆူ နေချင်းဖူးမှာ တင်

မိမိစိတ်ကိုသာ ဖြူစင်အောင် ကြိုးစား
ပေး။ ဘယ်တော့မှ အာဂုဏ်လိပ်မဝင်နိုင်ဘူး
မကောင်းတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ စိတ်ကောင်း
နေသမျှ လူဟာ အပြုကောင်းနေလိမ့်မယ်။
ကိုယ်ရင်ထဲက စိတ်မကောင်းတော့ဘူး
ယာန်တော့ဘူး။ မပုန်တော့ဘူးဆိုရင်လဲ
တခြားသူဆီ မရောက်ဆင်မှာ ကိုယ်အရင်
ခံရလေ့ရှိတယ်။

ဆင်းနဲတာချမ်းသာတာနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ မိမိ
စိတ်ကို ဖြူစင်အောင် ကောင်းအောင်
ကြိုးစားထား။ ဘယ်တော့မှ ဒုက္ခမတွေ့ဘူး
မှတ်ထား။

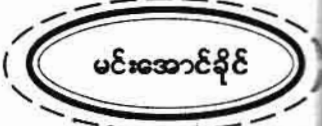
'တင်ပါ့ဘုရား တပည့်တော်
ကြိုးစားပါမယ်'
ကျွန်တော်ဟာ ဆရာတော်
ဦးဝိမလကို ကန်တော့ပြီး ပေါက်ကွဲ
ကျွန်တော်ရှေ့က နိဒါန်းပျိုးခဲ့

စေတီတော်ဘက် ထွက်ခဲ့ပါတယ်။
စေတီတော်က ပလ္လင်ခံနဲ့ မုခ်
လေးဖက်ပါတဲ့ စေတီတော်ဖြစ်ပါ
တယ်။ စေတီတော်ရင်ပြင်တော်ပေါ်
မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်တဲ့ နေရာတွေရှိ
တယ်။ မနက်ပိုင်း၊ ညနေပိုင်းနဲ့ ည
အချိန်တွေမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရင် ဆိတ်
ငြိမ်ပြီး အလွန်သာယာတဲ့ နေရာတွေ
ဖြစ်ပါတယ်။

ပေါက်ကွဲမျှော်စေတီ ပရိသတ်
အတွင်းမှာ ရွှေပေါ်ကျွန်းသာဝက
တွေ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားတဲ့
ဓာတ်ခန်းတစ်ဆောင်လဲ ရှိပါတယ်။
အဲဒီမှာလဲ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ကြပါ
တယ်။
ကျွန်တော်ရှေ့က နိဒါန်းပျိုးခဲ့

သလို ပေါက်ကွဲမျှော်စေတီတော် တည်
ရှိတဲ့နေရာဟာ မြင့်မြတ်တဲ့ စွယ်
တော်ဓာတ်ရှိရာ တန်ကြည်တောင်
စေတီတော်ရှိရာ နေရာဖြစ်သလို
ရောဝတီမြစ်ကို ကျော်ပြီး ပုဂံဘက်
မျှော်ကြည့်ရင်လဲ လှမ်းစရာကောင်း
တဲ့နေရာ အေးချမ်းသာယာတဲ့
နေရာလေး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် တန်ကြည်တောင်ပေါ်
ရောက်ခဲ့ရင် ခရီးတစ်ထောက် ထင်
ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ဖို့ ပေါက်ကွဲမျှော်
စေတီတော်ရှိရာသို့ လမ်းညွှန်ဖော်
လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

စာမျက်နှာ (၃၇)မှ အဆက်

ပါသည်။
သလဲပင်တွင်ခွဲသော ကျီးပေါင်းကို ဝမ်းလျှော့ဝမ်းပျက်
အတွက် ကျိုချက်၍ သောက်နိုင်ပါသည်။ ကျန်ရှိသည့်
အပင်၏ အနှစ်စွမ်းအားကိုသိလျှင် အပင်၏ စွမ်းအား
များ ကျီးပေါင်းပင်များထံ ရောက်သွားသည်ဟု စာဖတ်
ပရိသတ်များ သိသင့်လောက်ပါပြီ။

နောက်တစ်ခု ဤအရှင် ပြောပြချင်တာက မိမိ
ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ရုပ်တုများ ထုလုပ်ပူဇော် အသုံးပြု
လိုလျှင်...

ကျီးပေါင်း၏ အကိုင်းအရွက်များကို ဓားနှင့် နှပ်နှပ်စဉ်း
အခြောက်လှန်းပြီး အမှုန့်ပြု။
အမှုန့်ပြုရာမှာ ဆန်ခါအနုစားနှင့်ချပြီး ယင်းအမှုန့်ကို
အတိုက်အခိုက် အကြမ်းဘက်တွင် အသုံးပြုလိုပါလျှင်
တံစက်လက်ပြန်ရေ...

အခုတက်တွင် အသုံးပြုလိုလျှင် ညောင်ရေအိုးက
ရေနှင့် အစေးပေါက်အောင်နယ်ပါ။ (လောက်စာထု)

လုံးမည်မြေကို နယ်ဘိသကဲ့သို့) ပြုလုပ်ပြီး မိမိ
လိုအပ်သလို အလုံး၊ အပိုင်း၊ အပြား ပြုပြီးလျှင် အစစ်
တွင် ခြောက်အောက်ထားလျှင် မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာ
ရုပ်တုများ ထုဆစ်၍ အသုံးပြုနိုင်သည်ဟု ဝန်
စော်ဘွားကြီး ဦးအောင်မြတ်၏ မယ်ဒေါ်(ဒေါ်ထွေးဖြူ)
ကိုယ်ရေးသမားတော်ကြီး (၅)အိမ်စား ရတော်မူသော
မြန်မာ့သမားတော် ဆရာဦးရွှေဆာ၏ တပည့်ရင်နှစ်
သော ဤအရှင်၏တူသား ဆရာကျခတ်ရွာသမားတော်
(ဆရာမိုး)၏ မိန့်ကြားချက်နှင့် ကျီးပေါင်းအသုံးပြုပုံများ
ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

လှတိုင်း ဆန္ဒပြည့်ဝကြပါစေ။

ကျီးပေါင်းကို ဘယ်လိုသုံးမလဲ

စက္ကနာရီ (လုံတောင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်(၂၂၅)၊ ဧပြီလ၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ထုတ် စာမျက်နှာ(၁၈၃)မှာ "ဘယ်ဟာ ကျီးပေါင်းအစစ်လဲ" ဆိုတာကို ဤအရှင် ရေးသား တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ယခုတော့ ကျီးပေါင်းများရဲ့ အသုံးပြုနည်းကို ဤအရှင် အမြွက်မျှ တင်ပြသွားပါမယ်။

ပုတက်ကျီးပေါင်းဟာ သက်တမ်းရှည်ရှည် ရင့်သလို အသားတွေယှက်ပြီး ဒေါင်းငှက်အမြီးကွက်တွေ ပေါ်နေ တော့ ညှော်ခန်းသုံး အလှစားပွဲလုပ်တော့ အထူးလှပ ပြီး လာဘ်လာဘာ ပွင့်ပါတယ်။

ယင်းကျီးပေါင်းကို ဆေးတံလုပ်လို့လဲ သုံးကြတယ်။ နောက်တစ်နည်းကတော့ မိမိမွေးနံ့အပင်တွင် ရရှိတဲ့ မုတက်ကျီးပေါင်း (သို့မဟုတ်) မိမိမွေးနံ့နဲ့ မိတ်နံ့တွဲ အပင်တွင် ရတယ်။

ပုတက်ကျီးပေါင်းအသားကို ပုတီးလုပ်ပြီး ဆောင်ထား နေ ကိုယ့်အပေါ် မကြည်ဖြူခဲ့သူများ တဟဲဟဲနဲ့ ကြည်ဖြူ ထားတာကို ကိုယ်တိုင်မှ လက်ငင်းဒိဋ္ဌ သိရပါမယ်။

သစ်ပင်ပေါ်တွင် အသိုက်အမြုံ ပြုလျက်နေသော ကျီးပေါင်းကိုတော့ သည်လို သုံးလို့ရပါသည်။

အဲသည် ကျီးပေါင်းစွဲကပ်နေသည့် သစ်ပင်၏ အနံ့သင်စွမ်းအားတွေကို အဲသည် စွဲကပ်သည့် ကျီးပေါင်းထံ အပင်၏ အာနိသင်တွေ ရောက်သွားပါ သည်။

အကြောင့် ရင်ကွဲသရက်ပင်မှာ စွဲကပ်သည့် ကျီးပေါင်း

နှင့် ယမနေပင်တွင် စွဲကပ်သည့် ကျီးပေါင်း နှစ်မျိုးကို လက်တွင်း တစ်ဆုပ်စာယူပြီး သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိုသောက်လျှင် အပူကြီး၍ဖျားသော အဖျား၊ ကျောက်၊ ဝက်သက်ပေါက်ချင်၍ ဖျားသော အဖျားများအတွက် အလွန်အစွမ်းထက်သော ဆေးအဖြစ် ရှေးအဘိုးအဘွား များ လက်စွဲပြု သုံးခဲ့ကြပါသည်။

ယခုလို ကဆုန်နယုန် နွေအကုန် မိုးအကူး ကာလများတွင် မိမိတို့အိမ်တွင် လိုအပ်လျှင် အသုံးပြု နိုင်ရန် ရှာဖွေစုဆောင်းထားလေ့ ရှိကြသည်။ ကြိုတင် ၍လည်း ကာကွယ်ဆေးအဖြစ် ကျိုစောက်လေ့ ရှိကြ

စာမျက်နှာ (၂၃) မှ အဆက်

◆ ကဿပချောင်းထိ ပဲစားချောင်ကြီးကား ကဿပလိုက်သူ အထိထပ်မှထွေမြင်ရပုံ

◆ ဆတ်အဆက်ဆက် မြေပြင်ပြောင်းလဲလျက်ရှိသော ပဲစားချောင်ထိ ကဿပချောင်ကြီး၏ မူလတောရချောင်

ရှိသော ချောင်ကြီးများ ဖြစ်ပါသည်။

ကဿပချောင်ကား အလောင်း စည်သူမင်းကြီး၏ လက်ထက်မှ စတင်၍ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာခြင်း ဖြစ်သည်။

အင်းဝမြို့တော်ကြီးအား မိုးညှင်း စလုံ၏သား “သိုဟန်ဘွား” တိုက် ခိုက်ရယူပြီးနောက် စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ၊ အင်းဝမှ သံဃာတော်ပေါင်း (၁၃၀၀)ကျော်အား ဥပါယ်တံမျှဖြင့် ပင့်ဖိတ်၍ သတ်ဖြတ်သုတ်သင်ခဲ့

လေသည်။

သတ်ဖြတ်ခံရသော သံဃာတော်များတွင် အပါး(၃၀)ခန့်မှာ စာတတ်ပေတတ်သည့် အရှင်သူမြတ်များ ဖြစ်ကြလေ၏။

သိုဟန်ဘွားမှာ စရိုက်လည်း ကြမ်း၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာလည်း မဟုတ်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း “မင်းကြီးရန်နောင်” ၏ ယိမ်းနွဲ့ပါးစားဖြင့် ဇက်ပြတ်ခဲ့လေသည်။

ကဿပချောင်မှာ အန္တရာယ်

ကင်းဝေးရာ လုံခြုံအေးချမ်းလှသည့် “တောရဂူ” ဖြစ်၍ အရှင်သူမြတ်များ အတွက် ဘေးမဲ့ ဌာနကောင်းကြီး ဖြစ်ခဲ့လေ၏။

ပဲစားချောင်ခေါ် ကဿပချောင်ကြီး တည်ရှိရာ “စာမရီတောင်” ၏ အရှေ့ဘက်တွင် ကုန်းတော်ထက်၌ “မဟာအောင်မြတ်မုနိစေတီတော်” တည်ရှိ၏။

မြောက်ဘက်တွင် ဥမင်သုံးဆယ် ဘုရားနှင့် ငှက်မြတ်နားစေတီ၊ မဟာဗောဓိစေတီတို့ တည်ရှိကြပါသည်။

ရှေးနှစ်ပေါင်း (၅၀၀)ကျော်ကပင် သူတော်စင်များအတွက် မိနိုရာ အားထားရာ ဖြစ်ခဲ့၏။ သာသနာ (၅၀၀၀) ဆက်လက် တည်ရှိနေမည့် အောင်မြေချောင်ကြီး ဖြစ်ပါလေသည်။

အဝေရာ ဘေးမခ အေးပြချမ်းသာ ကြပါစေ။

အောင်ရွမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

- ကိုးကားချက်များ
- ▲ မုံရွေးဆရာတော်၏မှတ်စု၊
- ▲ သာသနာလင်္ကာရကျမ်း၊
- ▲ မှန်နန်းရာဇဝင်၊
- ▲ စစ်ကိုင်းနှစ်(၇၀၀)၊
- ▲ သပြေမြသောင်း၏ စစ်ကိုင်းဘုရားများ၊
- ▲ သုတေသနခရီးစာအုပ်- အောင်မြေချမ်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ
ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြ
ဆိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ
ဆေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား"
အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ
အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး
နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။
ဤ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ
စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့
အသံခိုက်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း
စာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်
ဟ... ဟ... ဟ...
ဟ... ဟ... လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး
စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ
လုပ်လို့ပျံ့
အလေ ကိုမျိုးမြင့်
ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊
ဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်ပိ
အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့
နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ
မျက်နှာ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည်
နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ
ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော
လေးဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ပျံ့။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ
ဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ
ညီဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။
ဆုံးဆောင်ပါဦး။
အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး
ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို
တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'
'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက
ခင်ဗျားလိုပဲဗျာ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ်
နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော
အကြညာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျာ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့
တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊
ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ
လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး
ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း
မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

ကြောမြင့်ဆောင်းပါး

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူန့်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အရှေ့ကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ ဖအီ မသာ ထိုင်နိုင်လေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချဉ်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချစ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာနည်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းဆောင် ဘာကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာမ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့် ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာစေ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဆင် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ဖြစ် ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် 'စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး' ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့ချီရေး

စကြာမင်း

တိုင်းရင်းဆေးထိုက်

အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟိုဌာန

သွားမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊

ဖုန်း-၀၉-၆၃၀၇၁၊ ၇၂၂၅၄

ကမ်းပါးဘက်မှ မြင်ရသည့် ဘိုးဘွားရင်ဆိုင် အောက်ဥမင်လိုက်ဂူ

ခွန်စိုင်းဝမ်း

ပိတောက်ဘွားများအတွက်

အိမ်ထွက်ပြုနိုင်သည့် အောက်လိုက်ဂူ

ဥမင်တောင်တစ်ဝိုက်တွင် အထက်
 ဥမင်လိုက်ဂူနှင့် အောက်ဥမင်လိုက်ဂူ
 နှစ်ခုရှိခဲ့သည်။ နောင်ခေတ်တွင်
 အောက်ဥမင်အား "ဥမင်ဂူ" ဟု ခေါ်၍
 အထက်ဥမင်အား "ရသေ့ညီနောင်ဂူ"
 ခေါ်ဆိုလာကြသည်။ အထက်ဥမင်
 နှင့် အောက်ဥမင်ဟုလည်း အမည်ရ၊
 (၁၀)ခန့် ဝင်ဆုံအောင် ကျယ်ဝန်း
 တွင် ဂူပန်ဆတ်မတိုင်မီကပင်
 လောကီယဉ်ကျေးမှုလမ်းစဉ်ကို
 အောက်ဥမင်ထုတ်နေသော ဦးကျွန်း
 ဘုန်းကြီးတို့က ရသေ့တစ်ပါး
 အတွင်းသို့ သာမန် သီလ သမာဓိ
 အားထုတ်၍ မရနိုင်ဘဲ ဘီလူး

စောင့်သောဂူ ဖြစ်သောကြောင့်
 အစောင့်၏ စမ်းသပ်မှုကို မခံနိုင်ကြဟု
 သမားတော်ဦးသာတင်က မှတ်တမ်းပြု
 ထားသည်။
 အထက် ဥမင်ဂူကြီးသည် ကျွန်ုပ်
 ကျောက်တိုင် ၂၀၀ ခန့် စီမံကာလ
 ကုန်သွယ်တွင် ဗြိတိသျှကျားစီးကာ လုံးဝ
 ဝိတ်ယူမှုမရှိဟု ဝမ်းနည်းစွာ ကြားသိ
 ရသည်။
 တောင်မကြီးသို့ တက်ရောက်ရာ
 လမ်းခုလတ်တွင်ရှိ၍ တအိအိနိမ့်ဆင်း
 နေသော မြေပြိုမှုကြောင့် လူအများ
 အန္တရာယ် ကင်းဝေးစေရန်အတွက်
 အနီးပတ်ဝန်းကျင်သို့ သွားရောက်ခြင်း
 မပြုရန် သတိပေး ဆော်ဩထားသည်
 ဆိုလေသည်။

အောက်ဥမင်ခေါ် ရသေ့ညီနောင်ဂူ
 မှာ ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ် နောင်ပိုင်းတွင်
 သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြသော ရသေ့ညီ
 နောင်ကို အစွဲပြု၍ ခေါ်တွင်ကြခြင်း
 ဖြစ်သည်။ ရသေ့များမှာ ပျံလွန်တော်မူ
 ကြပြီဖြစ်၍ လွမ်းစေတီသာ ကျန်တော့
 သည်ဟု သိရသည်။
 လိုက်ဂူအနေအထားမှာ နေရာ
 ထိုင်ခင်း လှပ၍ စိမ့်စမ်းရေထွက်ဖြင့်
 ကြည်နူးစရာကောင်းသည့်အပြင် ထို
 လိုက်ဂူအတွင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ
 ပွားများကာ တိုင်တည် ဆုတောင်းပါ
 လျှင် ဘိုးဘွားမိဘများနှင့် ပတ်သက်
 သည့် အမြင်အကြား နိမိတ်တစ်ခုခု
 ထင်မြင်နိုင်သည်ဟု သိရှိရသည်။

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် ကျောက်တန်းများတွင်
ဤအား ဘိုးဘေးဂုဏ် နှစ်ဆင့်ပေး
ဟု သိရသည်။

ဥမင်ဆီသို့

ဤသို့ဖြင့် ရသေ့ညီနောင်ဂူခေါ်
အောက်ဥမင်လိုဏ်ဂူဆီသို့ ဦးတင်ဝင်း
၏ မြေးငယ်များ အပါအဝင် လူစုလူဝေး
ဖြင့် သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဘိုးဘေးဂူ ပညတ်အရ ဘိုးဘွား
မြေးမြစ်များ အတူတကွ လာရောက်
ဖူးမြော်ပါလျှင် သေတစ်ပန်သက်ဆုံး
စည်းကားသိုက်မြိုက်စွာ အတူတကွ
နေထိုင်နေတတ်သည်ဟူသော ယုံကြည်
မှုကြောင့် သူတို့မြေးအဘိုး လိုက်ပါပို့
ဆောင်ပေးသည်ကို လွန်စွာ အားရမိ
လေသည်။

တည်နေရာမှာ နှမတော်နန်း၏
တောင်ဘက် သုံးဖာလုံအကွာခန့်တွင်
ရှိလေရာ နှမတော်နန်းမှ တောင်ဘက်
ဆင်းသက်လာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
တောင်ကလပ်သွား ကားလမ်းနံဘေး၊
ရုပ်မြင်သံကြား ထပ်ဆင့်လွှင့်စက်
အခြေစိုက်စခန်းအနီး လမ်းသွယ်မှ
အနောက်မြောက်ယွန်းယွန်းသို့ သွား
ရောက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း
အောက်ဥမင်လိုဏ်ဂူသို့ ရောက်ရှိနိုင်
ပေသည်။

ရှေးကာလများကပင် တည်ရှိနေ
သော ကျောက်လိုဏ်ဂူဖြစ်၍ ၁၂၉၈
ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ပုပ္ပါး
မြို့မှ သမားတော်ကြီး ဦးရွှေစိုသည်
ကိုသာအောင်၊ ကိုစံရီ၊ ကိုယုတို့အား
နေ့စား နှစ်ကျပ်စီပေး၍ (၅)ရက်တိုင်
တိုင် သုတ်သင် ရှင်းလင်းစေခဲ့သည်။

သို့သော် ဂူတွင်းစေတီတည်ရန်
ကြန့်ကြာနေခဲ့ရာ ၁၃၀၀ပြည့်နှစ်တွင်
အဘခေါင် ရောက်ရှိလာသောအခါ
ဦးရွှေစိုစေတီတည်မှုဖြင့် ကျုပ် ထီးတင်

၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ရှိကသို့ အထင်လမ်း

မယ်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

၁၃၀၂ ခုနှစ်တွင် စေတီတည်ခြင်းအား
အခါ ညဉ့်အချိန်၌ ဖော်တော်ကားနောက်
လိုက်(ဖေါယ်ယာ) တာဠိဇာတိ ကွက်စိန်
ဇာတ်နင်း၍ ညတွင်းချင်း ယီးထက်
တင်လှူဒါန်းကြောင်း နန်းကလပ်ထဲမှာ
အခါ ဦးသာစို သိရှိရသည်။

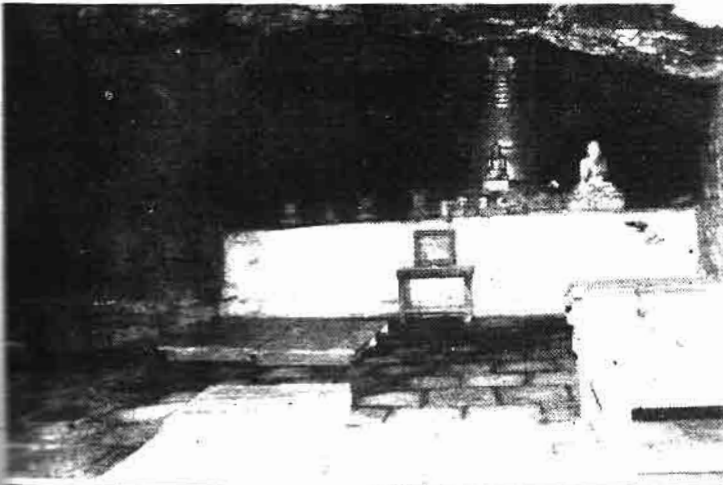
ထို့ကြောင့် လိုဏ်အတွင်းရှိ စေတီ
တော်မှာ သမားတော်ဦးသာစို ကောင်းမှု
ဖြစ်၍ ထီးတော်မှာ အဘခေါင်၏ ဓာတ်
ပန္နက်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်သားရပေ

သည်။

လိုဏ်အတွင်းဆီသို့

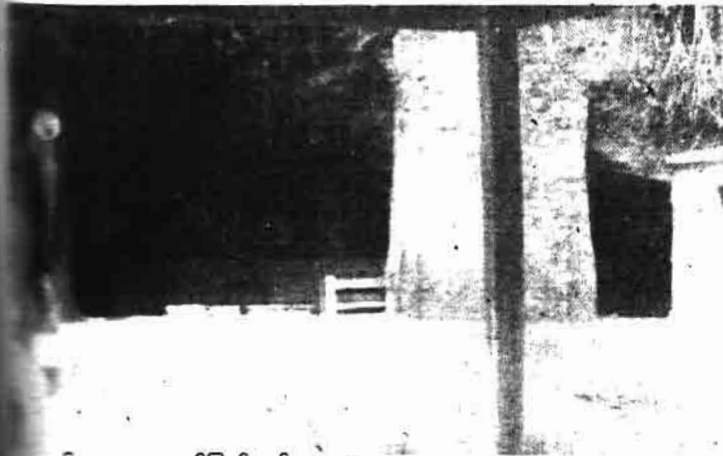
လိုဏ်ဂူမှာ လျှို့အတွင်း တည်ရှိသည့်
အပြင် ရေထွက်ခေါ် စိမ့်ရေများကြောင့်
စိမ်းစိုသာယာလှသည်ကို တွေ့ရသည့်
လိုဏ်မျက်နှာစာတွင် စိမ့်ရေအား
လှောင်ထားသည့် ရေလွှဲကန် တည်
အမိုးပိုင်းချွန်ပါသော နားနေ
ကလေး ပြုလုပ်ပေးထားသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ လိုက်အတွင်းမြင့်တွင်း

◆ လိုက်မကြီး

ရေကလေးမှာ မွန်ပြည်နယ်ဒေသ
တွင် တွေ့ရသော ဘုန်းတော်ကြီး
တောင်းတည်ဆောက်ပုံနှင့် လည်း
တရုတ်ဘုံဘုရားကျောင်းများ
သိမ်ခေါ် တန်ခိုးရှင်များ ညီလာခံ
တော်နှင့်လည်းကောင်း တူညီနေ
တတ်ပြီး တွေ့မြင်ရသဖြင့် ထူးဆန်း
ကြည့်နူးမှုများ ခံစားမိရလေ
သည်။
ထိုအထက် ကုန်းမြင့်ပေါ်၌
တည်ဆောက်ထားသော "လိုက်
အတွင်း" လိုက်အတွင်းသို့
ရောက်သွားရသော ကျောက်သားထုအား

လှေကားထစ်သဏ္ဍာန် ထွင်းဆစ်ထား
ခြင်းဖြစ်ကာ နံဘေးမှ မွိုမောက်နေ
သော ကျောက်တန်းက လက်ရန်း
သဖွယ် ထိန်းကွပ်ပေးထားပေသည်။
လှေကားထစ်များအတိုင်း ဆင်း
သက်၍ ရေစိမ့်ကို ကျော်ဖြတ်သွား
သောအခါ လူ(၅၀)ခန့် ဝင်ဆုံသော
လိုက်ဂူခန်းမကြီးကို တွေ့ရသည်။
လက်ယာဘက်၌ အခန်းကျဉ်းတစ်ခု
ရှိ၍ လက်ဝဲဘက် အနည်းငယ်လှမ်း
သောနေရာ၌ အတန်ကျယ်ဝန်းသော
ဂူတစ်ခုရှိလေသည်။

ပင်မလိုက်

ကျယ်ပြန့်သော ပင်မလိုက်ဂူ
အတွင်း ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုသောအခါ
အတွင်း၌ ကျောက်ပြားများ ခင်း၍
ကောင်းစွာ ပြုပြင်ထားသည်ကို တွေ့ရ
သည်။ ဂူအတွင်း စိမ့်ကျနေသော ရေ
စက်များကြောင့် ဂူကြမ်းပြင်တွင် စိုစွတ်
နေရာ ဝတ်ပြုကျင့်ကြံနိုင်ရန် သစ်သား
ခုံကလေးများ ပြုလုပ်ထားသည်ကို
တွေ့ရသည်။

အနည်းငယ်မြင့်သော ကွပ်ပျစ်
သဏ္ဍာန်ခုံမြင့်များကို တွေ့ရှိရသဖြင့်
ညအိပ်သီတင်းသုံး အဝိဇ္ဇာနိဝင်နိုင်ရန်
စီစဉ်ထားကြောင်း သိရှိရသည်။

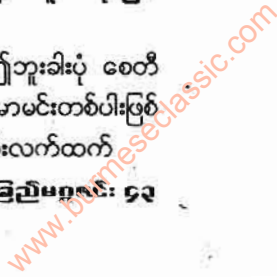
နေ့ခင်းအခါတွင် ဂူအတွင်း အေးစိမ့်
နေသော်လည်း ညဉ့်အချိန်၌ နွေးထွေး
နေသည်ဆိုသည်။ လိုက်ဂူနောက်
ကျောက်ဘက်တွင် အုတ်ခုံမြင့်ခံလျက်
ရုပ်ပွားစေတီများ ပူဇော်ထားသည်ကို
ဖူးတွေ့ရသည်။

အဘခေါင်၏ အလိုပြည့်အစီအရင်

လိုက်ဂူအတွင်းရှိ အုတ်ခုံထက် ကိန်း
ဝပ်တော်မူသော စေတီတော်မှာ ဉာဏ်
တော်(၅)ပေခန့်ရှိ၍ ဦးရွှေစို ကောင်းမှု
စေတီတွင် အဘခေါင် ထီးတော်တင်
လှူထားသော စေတီတော်ဖြစ်သည်။

စေတီတော်မှာ ဖူးတွေ့နေကျ
ခေါင်းလောင်းပောက် စေတီမဟုတ်
ဘဲ ဘူးသီး၏ အညှာအထက်ပိုင်းနှင့်
ဆင်တူနေသည်။ ဦးရွှေစို၏ စေတီ
တော်တွင် အဘခေါင်က ထီးတော်တင်
မည်ဆိုရာ၌ အကြောင်းထူး ရှိပါသည်။
တည်မည့်စေတီပုံမှာ ဘူးခါးပုံ ဖြစ်
သည်။

ထူးခြားသော ဤဘူးခါးပုံ စေတီ
တော်မှာ ရှေးမြန်မာမင်းတစ်ပါးဖြစ်
သော ပျူစောထီးလက်ထက်

တိုင်းပြည်အား ချောက်ချားစေသည်
ဘူးပင်များအား နှိမ်နင်းနိုင်ခဲ့ခြင်းကို
သတိရစေသည်။

ဘူးပင်တို့ မည်သည် အညွန့်အနွယ်
ဖြင့် ရစ်ပတ်ကာ လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်မြဲ
ဖြစ်သည်။ ဇာတိပေါက်ပင် သစ်ပင်ကြီး
များအပေါ်မှ ကျော်လွှား ရစ်ပတ်ကာ
မြေခါးမြေအောက်ကို စားသုံးကြသည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်သူ့ပြည်သားများ
အပေါ် ကုပ်သွေးစုပ်သော ကိုလိုနီ
အစိုးရအား ရာဇပလ္လင်မှ နုတ်ထွက်
ရှောင်ရှားစေရန်အတွက် စီရင်ပြုခြင်း
ဖြစ်သည်။

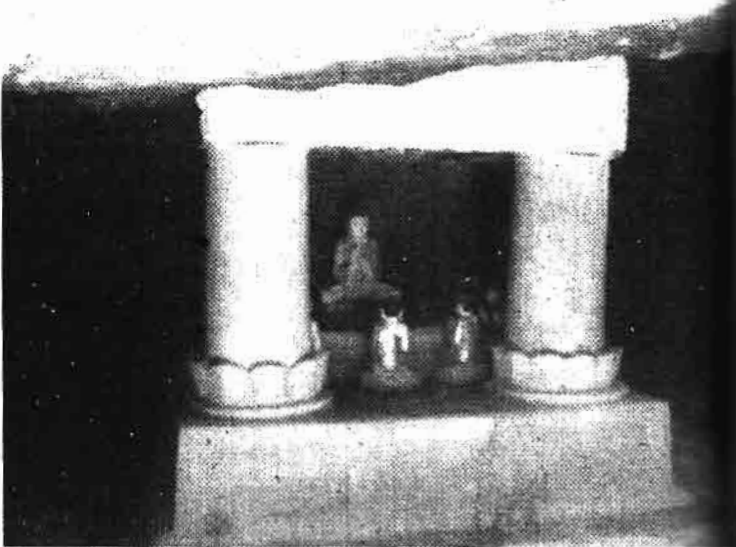
ထေရ်ပုဂံခြင်္သေ့ဘူမိအား
အထက်မှ ထွင်ထိန်နိုင်သည့် ထီးတော်ကို
တင်လှူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ မြန်မာဘုရင်ဖြစ်သော
ပျူစောထီး ဘူးပင်ရန်ကို နှိမ်၍
တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရသကဲ့သို့ ဘူးနွယ်
ပမာ နယ်ချဲ့ ကိုယ်ကျိုးရှာ ကိုလိုနီ
အစိုးရအား ဖြုတ်ချကာ မြန်မာတို့
ထီးနန်းစိုက်ထူနိုင်ရေးကို ရည်ရွယ်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်။

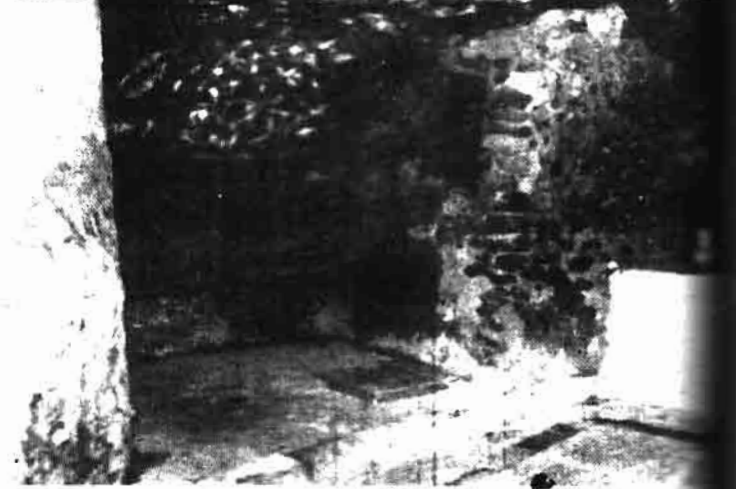
အဘမောင်လင့်သည့်အတိုင်း ၁၃၀၉
ခုနှစ်၊ ပြာသိုလတွင် အချုပ်အခြာ
အာဏာပိုင်သော မြန်မာနိုင်ငံအဖြစ်
လွတ်လပ်စွာ ဖြစ်တည်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ဤစေတီတော်အား ဝတ်ပြု
ကန်တော့လျက် ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာ
များ စီးဖြန်းအားထုတ်ပါက မိဘ
ဘိုးဘွားများနှင့် စပ်လျဉ်းသော မိန့်မှာ
ချက်၊ ထူးခြားသော ဝိသေသများကို
သိမြင်နိုင်ကြသည်ဟု မှတ်သားရ
သည်။

လိုဏ်ဂူခန်းမကြီး၏ လက်ဝဲဘက်၌
တစ်ဆင့်မြင့်သော အခန်းငယ်ကို မြင်ရ
သဖြင့် ဝင်ရောက်ကြည့်သောအခါ
ခြောက်သွေ့နွေးထွေးသော အတွေ့

● ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့် ဓမ္မဋ္ဌာန်ကြောင့် ရုပ်ပွားတော်
● လက်ဝဲဘက်မှ တရားကျင့် ဗုဒ္ဓဝယ်

အထိကို ခံစားရသည်။
ပြင်ပမှ အသံဗလံများလည်း
တိုးညှင်း သက်သာနေသဖြင့် ပါရမီ
မရင့်ကျက်သေးသူများအတွက် အား
ထုတ်နိုင်သော နေရာဖြစ်ကြောင်း
မှန်းဆမိသည်။

လိုဏ်မကြီးလက်ဝဲဘက်ရှိ သီးခြား
တံခါးမှ အခန်းငယ် တစ်ခုဆိုသို့ ဝင်
ရောက်နိုင်ရာ အတွင်း၌ ပဉ္စဝဂ္ဂိုင်းဦး
အား တရားထူး ဟောကြားတော်မူသည့်

ဂေါတမဘုရားရှင် ကိုယ်စားထု
ဖူးမြင်ရသည်။

တရားဦး ဟောကြားသည့်
အစကောင်းခြင်းနိမိတ်ကို အထွတ်
မိမိမှစ၍ သားမြေးအစဉ် အ
ကောင်းမွန်မည့် သုမင်္ဂလ
အဖြစ် ထိခြင်းငါးဖြာဖြင့် နိဗ္ဗာန်
ဦးညွတ်ဝပ်တွား ကန်တော့
သည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့်

• အာဘဏ်ထိုင် ထိတင်လှူဒါန်းသည့် ဝေတီ

အာဘဏ်ထိုင်ထိုင် အာဘဏ်များကြောင့်
အာဘဏ်ထိုင်ထိုင် အာဘဏ်တို့ ဖွဲ့စည်း
အာဘဏ်ထိုင်ထိုင်ကို သတိပြုပါသည်။
ထို့ကြောင့်ပင် ပုပ္ဖိုးမြို့မှ ကျမ်းပြု
အာဘဏ်ထိုင်ဖြစ်သော သမားတော်
အာဘဏ်ထိုင်က ဤလိုထိဂူအတွင်း၌
အာဘဏ်ထိုင် ညှဉ်းပန်းနိုင်စက်လိုသော
အာဘဏ်ထိုင်များ ငြိမ်းအေးလျက်ရှိ
အာဘဏ်ထိုင် မှတ်ချက်ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်

အောက်ဥပယ်လိုထိပကြီးသည် မိတ
ဘိုးဘွားများအတွက် အထူးပြု တိုင်တည်နိုင်
သကဲ့သို့ လက်ဝဲဘက် လိုထိခန်းသည်
သန့်စင်သော မေတ္တာစိတ် ဆက်နွယ်ပူများ
အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြုဋ္ဌာန်းနိုင်သည့် နေရာ
ထူထပ်ရ ဖြစ်ပေသည်။
ဘုမိကြန်အနေအထားနှင့် ဖတ်
သက်၍ လေ့လာကြည့်သောအခါ
သပိတ်အိုင်တောရနှင့် ဆင်တူနေ
သည်ကို သတိပြုပါသည်။ ချောင်းရိုး

လျှိုအနေအထား၊ ရေထွက်ခေါ် စိမ့်ရေ
ကျသည့်နေရာ၊ ဂူလိုထိများဖွဲ့တည်ပုံ
တို့မှာ သပိတ်အိုင်တောရနှင့် တစ်ထပ်
တည်း တူညီပါသည်။

သပိတ်အိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးကိတ္တိ
သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးအဖြစ် မြန်မာ
နိုင်ငံ ပဋိပတ္တိသာသနာဝင် ရဟန္တာနှင့်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများစာရင်းတွင် အလေးထား
ဖော်ပြခြင်းခံရသော ဆရာတော်ဖြစ်
သည်။

တပည့်ဒါယကာတစ်ဦး၏

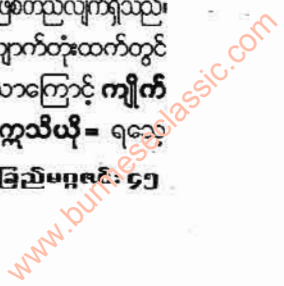
အဖြစ်ဆန်း

မြေကြန်တူညီသော သပိတ်အိုင်
တောရမှာ မွန်ပြည်နယ် ပေါင်မြို့နယ်၊
ကျိုက်ကျေးရွာ အရှေ့ဘက်၊ နွားလပို့
တောင်ခြေတွင် တည်ရှိပါသည်။

နွားလပို့ထောင်မှာ အာဘဏ်တော်
လယ်ကွင်းမြင်မှ ကြည့်ရှုပါက နွား
တစ်ကောင်၏ လည်ဒိုသဏ္ဍာန် ခြင်္သေ့
ရသော ထောင်ထွက်၏ ဝံသဏ္ဍာန်ကို
အမြဲ ယုံကြည်ကြည့်ရသည်။

နွားလပို့တောင်ထွတ်တွင် ကျိုက်ထီး
ရိုးနောင်တော်ဟု သတ်မှတ်ကြသော
ဆံတော်ရှင်စေတီတစ်ဆူ ကိန်းဝပ်
တော်မူလေသည်။ ကောင်းမှုရှင်မှာ
ဗုဒ္ဓဉာဏရသေ့ဖြစ်၍ ကျိုက်ထီးမြို့
နယ်ရှိ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ထက်
(၅)နှစ်စော၍ တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့
သည်။

မွန်ဘာသာအရ ကျိုက်ထီးရိုးဟူသော
ဝေါဟာရမှာ ရသေ့ရွက်ဘုရားဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိ
လေရာ ကျိုက်ထီး ကျိုက်ထီးရိုးကျောက်မှာ
ရသေ့ညီစွန်းပုလဲရိုးလျက် ပေါင်မြို့ နွားလပို့
ဆံတော်ရှင်ကျောက်တုံးမှာ ရသေ့ဦးခေါင်းနှင့်
ပျက်နှာပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်တည်လျက်ရှိသည်။
ထိုသို့သော ကျောက်တုံးထက်တွင်
စေတီတည်ထားသောကြောင့် ကျိုက်
=ဘုရား၊ ထီးရိုး၊ ကူသိယို = ရသေ့

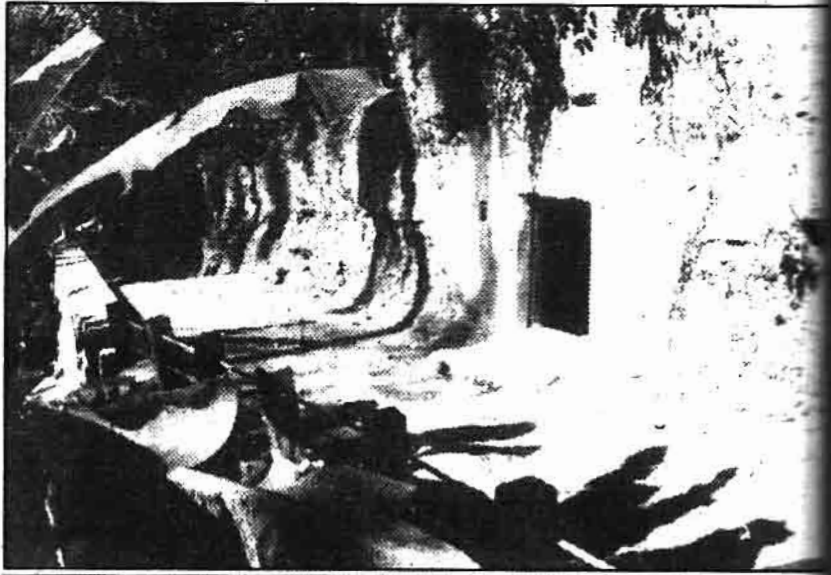

ရွက်ထားခြင်း။ ရသေ့ရွက်
စေတီဟု နှစ်ဆူလုံးအား
သိမ်းကျုံးခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။

မွန်ဘာသာဖြင့် ရေးသား
ထုတ်ဝေသော မွန်ဇာတု
စေတီ သမိုင်းကျမ်း၌
နွားလပို့တောင်ရှိ ဆံတော်ရှင်
စေတီအား ဗုဒ္ဓဉာဏရသေ့
တည်ဆောက် ပူဇော်ခဲ့သည်
ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။

ထို စေတီတော်အား
စစ်ကြိုခေတ် ကာလတွင်
လင်းလျောင်ကျုံး အမည်
ရှိ ကျုံးကကျေးရွာနေ

ပုဂံသုတေသနနှင့် အခြေခံချုပ်

တရုတ်သူဌေးတစ်ဦးက မွမ်းမံ
ပြုပြင်ခဲ့ရာ ယနေ့တိုင် ဖူးတွေ့နေ
ရသောစေတီဖြစ်သည်။

လင်းလျောင်ကျုံး၏ မြေးသမက်ဖြစ်
သူ ဦးသာခင်သည် ကျုံးကကျေးရွာတွင်
နေထိုင်ရာမှ အတန်အသင့်ကြွယ်ဝလာ
သဖြင့် ပေါင်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်
ခဲ့သည်။ ဦးသာခင်မှာ ထိုစဉ်က သပိတ်
အိုင်ဆရာတော်အား မပြတ် ဆည်းကပ်
လျှူဒါန်းနေသူဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် သူပုန်များက သူ့အား ဖမ်း
ဆီးခေါ်ဆောင်၍ ပြန်ပေးဆွဲသွားရာ
မလွတ်နိုင်အောင် ကြိုးဖြင့် တုပ်၍
ချည်နှောင်ထားကြသည်။

ဦးသာခင်သည် ဂုဏ်တော်အား
နုလုံးသွင်း၍ ရွတ်ဆိုပါသော်လည်း
သေဘေးကြောင့် တည်ငြိမ်စွာ နုလုံး
မသွင်းနိုင်ခဲ့ချေ။ ထိုစဉ်တွင် ဆရာ
တော်၏ ရုပ်သွင်ကို ထင်မြင်လာမိရာ
သပိတ်အိုင်တောရဆီသို့ ဦးညွတ်
လျက်...

‘ဆရာတော်ဘုရား... တပည့်တော်ကို
ကယ်တော်မူပါ’

၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟု တမ်းတမိသည်။ ခဏချင်းပင်
ရှေ့မှောက်၌ ဆရာတော် ကြွရောက်
လာကာ (ဒကာကြီးသွားတော့)ဟု မိန့်
တော်မူသည်။

ဘေးအန္တရာယ်များ အေးငြိမ်း၍
သပိတ်ပိုင်တောရသို့ သွားကာ အဖြစ်၊
အပျက်အား လျှောက်ထားရာ...

‘အေး ဒီလိုလဲ ဖြစ်တတ်ပါရဲ့’

ဟုသာ မိန့်ကြားလေသည်။ အတန်
ကြာမှ “သူလည်း မကြာခင် ဒုက္ခ
ရောက်တော့မှာ”ဟု လေးလေးပင်ပင်
မိန့်ကြားရာ မကြာမီပင် အစိုးရတပ်များ
၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် ဗိုလ်ငါးစင်ရိုင်းမှာ
ပေါင်မြို့တွင်း၌ ကျဆုံးခဲ့ရသည်။

ဤ အကြောင်းအရာများမှာ **ဓမ္မာ
စရိယ ဦးဌေးလှိုင်၏ ရဟန္တာနှင့်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စာအုပ်တွင် လေ့လာ
သိရှိရခြင်းဖြစ်သည်။**

ဗိုလ်ငါးစင်ရိုင်း၏ ရုပ်အလောင်းကိုမူ
ကျွန်ုပ်တို့တိုင် သွားရောက်ကြည့်ရှု
ကာ ရှင်းလင်းစွာ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

ဦးသာခင်ဆိုသူမှာ ကျွန်ုပ်၏ နေအိမ်
နှင့် ကပ်လျက် မြေနေရာတွင် နေထိုင်

သူဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်မှာ ပေါင်မြို့
ချက်မြုပ်ဇာတိဖွား ဖြစ်သောကြောင့်
ဤအကြောင်းခြင်းရာများကို အသေး
စိတ် သိရှိရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယခုအချိန်၌ ဦးသာခင်မှာ တမလွန်
ခရီးသို့ ကြွမြန်းလေပြီဖြစ်၍ သူ၏
ဦးသာရင်သာလျှင် ကျန်ရှိတော့သည်။

ယခုအခါ ပုပ္ပါးရှိ အယက်နှင့်
အောက်လိုဏ်ဂူမင်နှစ်ဂူအနက် တစ်
တည်းသော ကျန်ရှိသည့် အောက်
လိုဏ်ဂူခေါ် ရသေ့ညီနောင်ဂူ
သပိတ်အိုင်တောရနှင့် မြေကြန် အ
အထား တူညီသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဘိုးဘေးဂူ
အောက်လိုဏ်ဂူသည် သမိုင်းမှတ်တမ်း
မတင်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများစွာ
ဆက်စပ်နေမည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။
ပုပ္ပါးဒေသ၏ အံ့ဖွယ်ထူးခြားသည့်
နေရာတစ်ခုအဖြစ် ဝင်ရောက် လေ့လာ
ပူဇော်သင့်ကြောင်း တိုက်တွန်း ထု
ညွှန်လိုက်ရပေသည်။

ခွန်ရိုင်းဝမ်း

နှင်းရည်လေစမ်း၍ ခြမ်းပါစေ

နှင်းရည်သောက်၍ ပျောက်ပါစေ

အကြောညစ်၊ အကြောကပ်၊ အကြောမသန်သော်

ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်းတွေမှာ "ဟာရှင်" ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ပါတယ်။ ဟာရှင်က မိန်းမကိစ္စမှာ သိပ်ပြီး ဝါသနာပါတယ်။

ဟာရှင်ရဲ့ လက်သုံးစကားက...

"ယောက်ျားဆိုတာ နှစ်မျိုးပဲ ရှိတယ်။ နှာဘူးနဲ့ ဂန်ဒူး။

တစ် ဘယ်တော့မှ ဂန်ဒူးအဖြစ်မခံဘူးတဲ့။

အဲဒီဟာရှင်မှာ အကြောမသန်တော့ဘူး။

"စိတ်ညစ်တယ်ကွာ"

"ဟာရှင်... မင်း ဘာစိတ်ညစ်စရာရှိလဲ။ တိုက်ရှိတယ်၊ ချွေတယ်၊ မိန်းမရှိတယ်၊ ငွေရှိတယ်၊ ရွှေရှိတယ်၊

အလုံးရှိနေတာပဲ"

"စိတ်ညစ်တာက အဲဒါတွေနဲ့ မဆိုင်ဘူး"

"ဘာနဲ့ဆိုင်လဲ"

"အကြောနဲ့ ငါ့အကြော မသန်တော့ဘူး"

အဲတော့ ထူးအောင်ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းက...

"အကြောကပ်တာ၊ အကြောညစ်တာ၊ အကြော

မသန်တာကို ပျောက်အောင်လုပ်တဲ့နည်းက လွယ်လွယ်

ပဲ။ အဲတော့ ဟာရှင်က ကယ်တင်ရှင်ကို တွေ့လိုက်ရ

တော့ အားကိုးတကြီးနဲ့...

"သူငယ်ချင်းရဲ့ အဲဒီနည်းလေး ပြောပါဦး"

အဲဒီနည်းလေးကို ပျောက်အောင်လုပ်တဲ့နည်းက လွယ်လွယ်

ပဲ။ အဲတော့ ဟာရှင်က ကယ်တင်ရှင်ကို တွေ့လိုက်ရ

တော့ အားကိုးတကြီးနဲ့...

"သူငယ်ချင်းရဲ့ အဲဒီနည်းလေး ပြောပါဦး"

အဲဒီနည်းလေးကို ပျောက်အောင်လုပ်တဲ့နည်းက လွယ်လွယ်

ပဲ။ အဲတော့ ဟာရှင်က ကယ်တင်ရှင်ကို တွေ့လိုက်ရ

တော့ အားကိုးတကြီးနဲ့...

"သူငယ်ချင်းရဲ့ အဲဒီနည်းလေး ပြောပါဦး"

ဟာရှင်က တကယ်ပဲ ကျွန်တော်တို့ကို လက်ဖက်ရည် တိုက်ခဲ့တာပေါ့။ လက်ဖက်ရည်သောက်၊ မုန့်စားပြီးတော့ မှ ထူးအောင်က...

'မင်း ကံကောင်းတယ် ဟာရှင်'

'ဘာလို့လဲ မင်းနဲ့တွေ့လို့လား'

'ဒါလဲ ဟုတ်တယ်၊ ငါနဲ့ တွေ့ပေယ့် အခုဆို ဆောင်းရာသီ မဟုတ်ရင်လဲ အဆင်မပြေဘူး'

'ဘာလို့ အဆင်မပြေတာလဲ'

'ဆောင်းရာသီမှ နှင်းကျတာက နှင်းရည်သန့်သန့်ရအောင် ကျလာ တဲ့ နှင်းရည်ကိုခံတာ။ သောက်တော့ နည်းနည်းခါးသလိုပဲ မသောက်လဲ ဖြစ်တယ်။ သောက်လဲ ဖြစ်တယ်။

အဲဒါကက အဲဒီနှင်းရည်တွေနဲ့ ကပ်တဲ့အကြော၊ ညစ်တဲ့အကြော မသန်တဲ့အကြောကို လိမ်း။ သေးသေချာချာ နှိပ်စပ်စိပ်လိမ်း။ ခဏခဏလိမ်းပေးလဲ ဆိုးကျိုးမရှိဘူး။ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ဆက်တိုက်လိမ်း။ လိမ်းရင်းနဲ့ သက်သာပြီး ပျောက်ပယ်'

ထူးအောင်ရဲ့ ကောင်းမှုကြောင့် ခုဆို ဟာရှင် တစ်ယောက် အရင်တုန်းကလို ပြုံးနိုင်ပါပြီ။

ပန်းတနော် နောင်လတ်

www.burmeseclassic.com

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်တမ်း ၁၀၀၆ (၆၆) ၀၁၂၅၇၃ လိုင်စင် ၀၁၅၈ (၁၅၆)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား . . . . မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယ်တိုင်နှင့် ဆရာကိုယ်ရံနိုင်တို့ကို . . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”
 “တခြားတွေမဟုတ်ဘူး . . . . ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆို တော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခဲစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တတ်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . . .”
 “မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီး . . . .”
 “ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 “ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းလော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေး**ပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းလော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆိုမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေး**ပဲ”
 “ဆရာတို့ ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခဲစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ဒါနဲ့ တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ခဲ့လား”
 “ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . .”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥပု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုစေ များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဒီပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အင်ကြင်းပန်း ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . . .”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”
 “ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခင်ပါလားတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေး**ကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလဲထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတစ် နောက်ကြောတစ်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရွေးချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့ တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရုံမှမုတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေး**တိုသောက်ပါ။ . . . .”

ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်
 ပုန် - ၀၁ ၅၇၀၅၇၈
 ပြန်ချီရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်
 ၃/၀၀၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 ၀/အတောင်ရမ်းကွက် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ကုန်သွယ်ရေး ကုန်ကြမ်း
 မုန်း - ၀၅ ၇၀၃၃၃၅၀၀ ၀၉ ၅၁၅၀၀၀၃၂ ၀၉ ၃၃၃၃၃၃

ရွှေဘေးမြေ ဇာတ်ကြောသိန်း

ဇာတ်ငါးရာ

ရှင်ပင်မြတ်မွှေး တတိုင်းပေး (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ဇာတ်ငါးရာဘုရားကြီး၏ နေကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး

ဇာတ်ငါးရာဘုရားကြီး၏ မူလ ဆောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဘွဲ့ ဆက်မှာ ဘဒ္ဒန္တဝိမလ သက်တော် (၉၀) ဝါတော်(၇၀) ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလဆန်း(၇)ရက် ည(၈) နာရီတော်မှာ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန် ဆုံးရှုံးခဲ့ပါတယ်။

ဇာတ်ငါးရာ ဘုရားကြီး သမိုင်းအကျဉ်း

ဆရာကြီးဦးကျော်စိန် [ကျောင်း ဆရာကြီး(၆)]ပြုစုတဲ့ ဇာတ်ငါးရာ သမိုင်းအကျဉ်းမှာ အောက်ပါတိုင်း ရေးဖွဲ့ထားသည်။

ရှင်ပင်မြတ်နယ်၊ ပေါင်းတလည်မြို့၊ ဇာတ်ငါးရာစေတီတော်မြတ် မြေပေါ် မွေတော်ပေါင်း(၅၅၀) နှစ်ခန့် ဣပနာစေခဲ့ပြီး သာသနာ အတွက် ၆၁၇ ခုနှစ်မှစ၍ သရေ ဖြစ်ပေါ်ပေါက်များဖြစ်သော အနုပညာ၊ “သုပညာနဂရ အနုပညာ”၊ “မဏိစည်သူမင်း” နှင့် “လက်ထက်တွင် စတင်

• ဦးစိုက်ဖူးမြော် ဇာတ်ငါးရာစေတီတော်

www.burmeseclassic.com

• ဣသုဘင်
ကြေးဆင်းတုတော်ကြီး

• တံခွန်တိုင်အတွင်းရှိ ဣသုဘင်တိုင်
ပြည့်ဝစေသည့် ကြေးဆင်းတုတော်ကြီး

တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြောင်း....

သက္ကရာဇ် ၆၂၇ ခုနှစ် နန်းတက်
၍ ၆၃၈ ခုနှစ်တွင် နန်းသက်ကုန်ဆုံး
သော “သုပညာနဂါဇာဓိပတိ”
ကြီး တည်ထားခဲ့သော ဇာတ်ငါးရာ
ဘုရားကြီး၏ ဌာပနာတိုက်ကို
သာသနာသက္ကရာဇ် ၆၈၅ ခုနှစ်တွင်
နန်းတက်၍ ၇၃၉ ခုနှစ်တွင် နန်း
သက်ကုန်ဆုံးသော ဒုတိယမြောက်
“ပြည်မင်းသင်းကွဲ စောရန်ခိုင်”
သည် သက္ကရာဇ် ၇၀၀ ပြည့်နှစ်တွင်
အသစ် ထပ်မံပြုပြင်သည်။

သက္ကရာဇ် ၈၀၇ ခုနှစ် နန်းတက်
၍ ၈၄၄ ခုနှစ်တွင် နန်းသက်ကုန်ဆုံး
သော ပြည်မင်း(၁၃)ဆက်မြောက်
၅၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်

မင်း (ပြည်မင်းဆင်းများရှင်)က
ဖိနပ်တော်(၁၀)တောင်၊ ဉာဏ်တော်
(၁၅)တောင်ဖြင့် ရွှေထီးတင်တော်မူ
၍ ဖိနပ်တော်ထိ ရွှေသင်္ကန်းကပ်
လှူတော်မူသည်။

ကမ်းယံပြည်မှာ ရှေးဦးစွာ
မွေတော်တည်ပုံ

ဘုရားရှင်ပြည်ခွင် နိဗ္ဗာန်စံလွန်
တော်မူပြီးသောအခါ သာသနာ
တော်နှစ် သက္ကရာဇ်အညီ ဖြစ်ရလေ
အောင် ဘိုးတော်“ကဉ္စနမင်း” ဖြူ
တော်မူ၍ ပိုမိုကြွင်းကျန်သော
သက္ကရာဇ်ကို “အဇာတသတ်မင်း”
သည် “မဟာကဿပမထေရ်”

နှင့် တိုင်ပင်နှီးနှောပြု၍ အကြီး
တစ်ခု ထားတော်မူလေသည်။

ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်
သာဝကငါးရာနှင့် သင်္ဂါယနာ
တော်မူပြီး ခရီးဖြန့်ချွေ ဒေသ
လှမ်းသော် ကမ်းယံပြည်သို့ ရောက်
တော်မူသတည်း။

ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်မွေ
တို့ကို ပူဇော်ကိုးကွယ်လိုကြောင်း
ကမ်းယံမင်း လျှောက်ထား
ကြောင့် သနားတော်မူလှ၍ ငါး
ငါးဆယ်သော မွေတော်ငြိမ်း
သရက္ခန်၊ နံသာကြိုတ်နှင့်
ကမ်းယံမင်းအား အပ်ထား
နှင်း တော်မူပြီးသောအခါ....

www.burmeseclassic.com

• ဗုဒ္ဓမာဏ

• မုန်ဆိပ်တွင်း သစ်မြိုင်သစ်ကွင်းကြီးကို

တည်ထောင်ရာအတွက်ကြီး ဘက္ကရစ်လ
[ပုံနှိပ်တော်မူပြီ]

ဘုရားတော် ထုလုပ်ပုံအား
(ဘုရားအောင် ထိပ်လောင်းအား)

“ဒီကာမင်းပြတ် ယခုအပ်ခဲ့သော
မွှေတော်စာတော်တို့သည် သံသင်
ဖြစ် တထက်လျာသာ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်
ထင်သတ္တံ့ သံသင်ကြီး နတ်ရွာလာသော်
သူရရင် ဖျာဒိတ်ကုတော်ပုံသည်
အပိုင် ခေတ္တရာပြုကြီး၌ အသီးအခြား
အိမ်ထောင်ပူလတ္တံ့
ဆု မိန့်ကြားပြီး ဒေသစာရိ ကြ
တော်မူလေသည်။

မြတ်မြတ်မွှေဟု သမုတ်တော်မူ

“အမ်းယံမင်း”လည်း ဝမ်း
ဝမ်းသာ ရတနာအမျိုးမျိုး
နိဗ္ဗာန်တော်ကို ပြုပြင်ပြုလုပ်ပြီး
ထည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူ
လေသည်။
သံသင်လမ်း အခန်းအဝဝ ပသ
ရတနာအရှင်မြတ်တို့အား
ဆွမ်းကပ်ပူဇော် လှူဒါန်း
လေသည်။

ထိုမွှေတော်မြတ်သည် ဦးခေါင်း
ဓာတ်မြတ်ဖြစ်ရကား ကြီးမားမြင့်
မြတ်သော ကျက်သရေကို ပေး
တတ်ကုန်၏။ ပဒုမ္မာ၊ ပုဏ္ဏရိက်၊
တံဆိပ်ကြာပုံ၊ ထိုကျော်သနစ်၊
ကရမက်စန္ဒကု၊ သရက္ခနိမာလာ၊
အာသာန္ဓယ်အစစ်၊ ထုံသင်းမွှေး
ကြိုင်၊ နတ်ပန်းခိုင်နှင့် ပြိုင်ဘက်မရ
ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် ယင်းမွှေ
တော်ကို (ရှင်ပင်မြတ်မွှေး)ဟု လူ
အပေါင်းက သမုတ်ကြလေကုန်၏။

သရေခေတ္တသို့ မွှေတော်ကြွလာပုံ

သရေခေတ္တရာ၌ ဒွတ္တဘောင်မင်း
မှစ၍ သီရိမင်းတိုင် မင်း(၉)ဆက်
မြောက် သီရိမင်းလက်ထက်
သက္ကရာဇ် ၄၃၃ ခုနှစ်ကို ဖြိုတော်မူ
လေ၏။ ကိန်းမရောက်၍ မပြိုချေ။
ထိုမင်းနတ်ရွာစံသော် သမက်တော်
“ငတစ်ပါးမင်း” မင်းပြု၏။

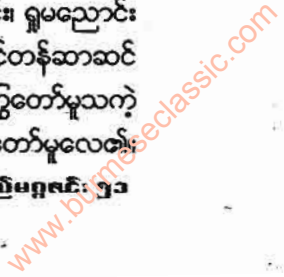
ထို“ငတစ်ပါးမင်း”မှ “သုမုန္တရီ”
မင်းတိုင် မင်းဆက်(၁၅)ဆက် ပြတ်
၏။ ထိုမင်းလက်ထက် ဖြိုကိန်း
ဆိုက်ရောက်၍ သက္ကရာဇ် ၆၂၂
ခုနှစ်ကို သိကြားမင်း ဖြိုတော်မူ၍
ကျောက်ဖြာထက်မှာ(ဒွေဒါ)ဟု ထား
ခဲ့၏။

“သုမုန္တရီမင်း” လက်ထက်မှာ
ယခင် “အရှင်မဟာကဿပ”ပေး
တော်မူခဲ့သော “ရှင်ပင်မြတ်မွှေး”
မည်သော် မွှေတော်ဓာတ်သည်၊
“ကမ်းယံပြည်”မှ “သီရိခေတ္တရာ”
မြို့ အရှေ့မြောက်(၂)ဂါဝတ်ခန့်ကွာ
သော လယ်တော်အရပ်မှာ လောင်း
လျာသေဋ္ဌာနမှာ ဘုတ်မင်း ဖြစ်
တော်မူစဉ် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ဖူး
သော နေရာဖြစ်၍ သတ္တဝါတို့ကို
နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် လမ်းဖွင့်တော်မူပါ
သည်။

တောင်သူကြီးတစ်ဦး ဖြစ်တော်မူပြီ

တစ်ရံရောအခါ တောင်သူကြီး
တစ်ဦးသည် အထူးသဖြင့် မွှေးကြိုင်
လှသော ဤအလယ်ဒေသတွင်
မြတ်နိုးဖွယ်သော ဝတ္ထုတစ်ခုခုရှိတန်
ရာ၏။ သိသာအောင် စုံစမ်းတော်မူ
မည်ဟု စိတ်မှာဖြစ်ပေါ်ပြီး ဥပုသ်
သီတင်း တည်ဆောက်၍ နေ၏။

ထိုအခါ မွှေတော်အပေါင်း
ကောင်းကင်သို့ ကြွတော်မူလေ၏။
ဆဗဏ္ဏအရောင်၊ ညိုမှောင်မည်း
နက်၊ ပြိုးပျက်ပြီးဝေ၊ ဖြိုးဖြိုးစွေ
လျက်၊ ဖြူရွှေနီမောင်း၊ ရှုမညောင်း
အောင်၊ ကောင်းကင်တန်ဆာဆင်
ပြီး ဘုရားရှင်စကြို ကြွတော်မူသကဲ့
သို့ (နိဗ္ဗိတ)ဖန်ဆင်းတော်မူလေ၏။

◆ ဝိုင်လုံယုစွာ အောင်မှည့်ဗဟာ ဓာတ်တိကျာ
ဓာတ်တိကျာထတီအောင် မြို့လယ်မှည့်မုည့်

ထိုခါ တောင်သူကြီးလည်း၊
ကြက်သီးဖိန်းဖိန်း၊ တိုင်လုံးရှိန်းမျှ၊
ကတိမ်းကပါး၊ အမှားမှားအယွင်း
ယွင်း၊ မြေကို နင်းသည်ကိုမျှ၊ နင်းရ
မှန်းမသိ၊ ပီတိအထူးဖြစ်တော်မူပြီး
အသီးသီးသော မြို့သူမြို့သားတို့
အား ပြောကြားခေါ်လာ၊ ကြီးစွာ
သော ပူဇော်သက္ကာရကို ပြုတော်မူ
လေသည်။

အတိတျာမင်း နန်းတက်ခြင်း

“သုမုန့်ရီမင်းကြီး” စုတေတော်
မူလေသော် သားတော် “အတိတျာ
ရာမာမင်း” ဘိသိက်ခံလျက် နန်း
တက်ရာ၊ မကြကောင်းမစည်ရာ
မိစ္ဆာအမှားကြီး မှားမည်ဟု မယ်
တော်အား ရှာကြံယူသောကြောင့်
လူစင်စစ်က “မျောက်” ဖြစ်လေ၏။
မြို့နေလူအပေါင်းက “မျောက်”
ကို ထိုးခုတ်ပစ်ခတ်လေသော
ကြောင့် ဘဝသစ်ကူးရှာလေ၏။
(မယ်တော်ကို ကြံစည်၍)

အတိတျာမင်း ယိုယွင်းပျက်စီး
သောအခါ သာသနာသက္ကာရာဇ်
၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၆၂၇ ခုနှစ်တွင် “သုပညာနဂရ
ဆိန္ဒမင်း” မင်းပြုတော်မူလေ၏။
ထိုမင်းသည် ဘုန်းသမ္ဘာနှင့် ပြည့်စုံ
သူဖြစ်ရကား တိုင်းသားပြည်သူတို့
၏ အားထားရာ ဖြစ်တော်မူ၏။

မွေတော်ပေါ်တော်မူပြီ

မြို့တော်အရှေ့မြောက်၊ လယ်
တော်ရပ်၊ လယ်ပြင်သို့ဆင်းပြီး
ဆင်မြင်းရထား၊ ဗိုလ်ပါအားဖြင့် စစ်
အင်္ဂါလေးပါးနှင့်တကွ ကြွချီတော်
မူလေ၏။ **မင်းကြီးသည် ဤသို့
သစ္စာပြုတော်မူလေ၏။**

‘လူသုံးပါးတို့၏ မကုဇု အတုလ ဖြစ်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်
သည် ဖူးမြော်ထိုက်သော ဘုန်းသမ္ဘာနှင့်
ပြည့်စုံသူဖြစ်ပါကား အရှင်ဘုရား၏
သက္ကာန်ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူပါကုရား’
ဟု သစ္စာမိဋ္ဌာန်ပြုတော်မူ၏။
အမိဋ္ဌာန်အဆုံး၌ မြေလုံး သွက်
သွက်ခါပြီး စကြာကဲ့သို့ ချာချာလည်
လျက် မွေတော်ဓာတ် အနုဣသည်
သရက္ခန်စေတီတော်နှင့်တကွ မြေ
ထဲမှ ထွက်ပေါ်၍ အဖူးမြော်ခံတော်

မူလေသည်။

မွေးလှသော ရန်လွတ်တော်မူ

အကျော်၊ စံပယ်၊ နုံသာသင်
ဂန္ဓာရုံဟူသမျှ ဦးနှိုမ်ချရလေ
အောင် မွေးလှသော ရန်လွတ်
မူ၏။ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တို့
မွေတော်ဖြစ်ပေါ်ပုံကို လျှောက်
လေသော်...

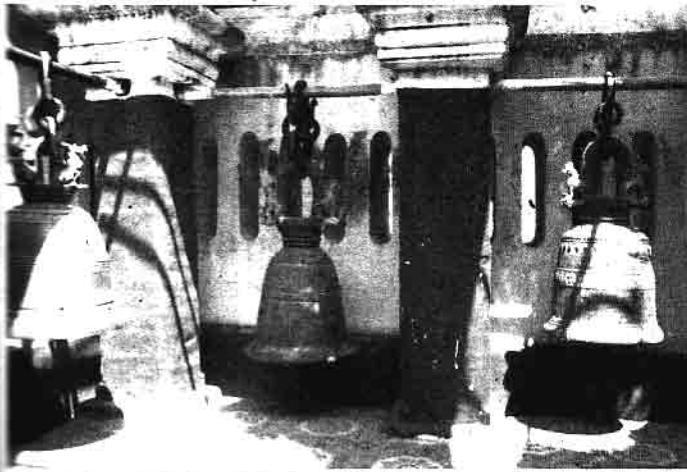
‘အကာမင်းမြတ် ဖွေတော်မူ
သည် ရှေးဖြစ်ရင်း ဘုတ်မင်း
ပူသောကာလ ဤအသေပြေအောင်
နေဖူးတော်မူသည့်အတွက်
တော်မူလေသည်။ ကိုးဦး
ထင်ရှားစွာ ဖြစ်တော်မူလျှင်
ဟု ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့
ကြား ကျူးရင့်တော်မူပါ၏။

ကင်းယံပြည်မှ ဒေတ္တ

ပင့်ဆောင်ခြင်း

သုပညာနဂရဆိန္ဒမင်း

• ဝေမလာ လူမတီဆဲ အလိုလျောက် လှုပ်ဆော်သည့် ဆိပ်လောင်းတော်များ လှန်တူခြား

လက်ရာမြောက်သည့် အစွန်ဆုံး တစ်လုံးတည်း ဆိပ်လောင်းပုံ

ပြည်သို့ အပြင်းထန် ချီတက် တိုက် ခိုက်သောအခါ အောင်မြင်တော်မူ လေ၏။ မေတ္တေယျဘုရားရှင် ကိုယ်စား အတောင်(၈၀)ဉာဏ် တော်ရှိ ရွှေဆင်းတုကို ဖူးမြော်ရရှိ တော်မူသည်။

မေတ္တေယျ ဆင်းတုတော်ကြီးကို ကျီချက်၍ မင်းကြီး အပျက်ပြေစေ ခြင်းငှာ ဉာဏ်တော်တစ်တောင်ရှိ ရွှေဆင်းတု နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ သွန်း၍ ဆက်သကြသည်။

မင်းကြီးလည်း ရသမျှ ဆေး ကြော၍ ဇာတ်ငါးရာသွန်းတော်မူ၏။ ရွှေရုပ်တု နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူနှင့်တကွ မွေတော်ဇာတ်ကိန်းဝပ်ရာ၌ ဌာပနာ တိုက်ပြု၍ ပေါင်းစုပြီး ဌာပနာတော် မူလေသည်။

ခေတ္တရာပြည်ပျက်ခြင်း

သီရိခေတ္တရာ မြို့သူမြို့သားများ ဘုရားရွှေကို သုံးစွဲခဲ့၍ ပျက်ကိန်း ချောက်၍ ကမောက်ကမ ဖြစ်ကြ

လေသည်။ ဗိုလ်စကောဆိုသူ ဖျက်လိမ့်မည်ဟု တဘောင် ဖြစ်တော်မူသည်။

ဆန်ကော တစ်ချပ်ဖြင့် ဆန်ပြာ နေသော အမျိုးသမီးသည် လေပေ မွေ့၍ ဆန်ကော လေထဲပါသွားရာ “ငါ့ဆန်ကော၊ ငါ့ဆန်ကော”ဟု အော်မြည်၍ လိုက်ရာ “ငါ့စကော” တပ်လာပြီ အထင်ဖြင့် မြို့သူမြို့ သားများ ထွက်ပြေးကြရာ ပျူတစ်စု ကမ်းယံတစ်စု၊ မြန်မာတစ်စုအား ဖြင့် လူစုကွဲလျက် အပျက်ကြီး ပျက် ရလေတော့သည်။

ဇာတ်ငါးရာဘုရားလည်း မပြီး မြောက်ဘဲ သင့်လောက်ရုံမျှသာ ကာလကြာပြီး လွန်စွာ တိမ်မြုပ် တော်မူလေသည်။ (ကမ်းယံ)ဟု သည်မှာ “သက်” လူမျိုးဟု ရှေး သူဟောင်းများ ပြောကြားခဲ့ဖူးသည်။

နှစ်ပေါင်း (၇၀)ကြာသောအခါ သုပညာနဂရဆီနွမ်း တည်ထားခဲ့ သော ဌာပနာတိုက်ကို ပြည်မင်း

ဆက် ဒုတိယမြောက် “သင်းကွဲ ရန်နောင်” (သို့မဟုတ်) မင်းကြီး စောရန်နောင်သည် သာသနာ သက္ကရာဇ် ၆၈၅ ခုနှစ်တွင် နန်း တက်၍ သက္ကရာဇ် ၇၀၀ ပြည့်နှစ် တွင် အသစ်ထပ်မံ ပြုပြင်တော်မူ ပါသည်။

နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ကြာသောခါတွင် သာသနာသက္ကရာဇ် ၈၀၇ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်သော (၁၃)ယောက် မြောက်မင်းဖြစ်သော (ပြည်မင်း ဆက် မင်းကြီးစွာဆင်များရှင်) နန်း တက်သည်။

မင်းကြီးသည် ယိုယွင်းပျက်စီးနေ သော ဇာတ်ငါးရာ ဌာပနာတိုက်ကို စေတီတည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူပါ သည်။ ဖိနပ်တော်(၁၀)တောင်၊ ဉာဏ်တော် (၁၅)တောင် ဖိနပ်တော် မှ ထီးတော်ထိ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်

◆ လှူတော်ပူဇော်မှုများစွာက ကျွန်ုပ်တို့များနှင့် ကျောင်းတော်ကြီး(စေတီအဝင်လမ်းမှာရှိ)

လှူတော်ပူဇော်။ နှစ်ပေါင်း (၈၀၀) ကြာသောအခါ စေတီပျက်စီးပျောက်ကွယ်ခဲ့ပါသည်။

မဏိစည်သူမင်း (၁၆၃၆-၁၇၁၁) ကောဇာသက္ကရာဇ်(၄၅၄-၅၂၉) ဘေးလောင်းတော် သုပညာနဂရ ဆိန္ဒမင်း တည်ထားခဲ့သော ဇာတ်ငါးရာဘုရားကြီးအား ပြုပြင် တည်ထားတော်မူလေသည်။ စစ်အတွင်း တည်ထားခဲ့ရ၍ (စစ်များဘုရား) ဟုလည်း ခေါ်တွင်ပါကြောင်း...

ယခုအခါ ဤဇာတ်ငါးရာစေတီတော်မြတ်ကြီးသည် (၄၉)တောင် (၂)မိုက်၊ ထီးတော်(၁၅)တောင်၊ ပေါင်း (၆၄)တောင်(၂)မိုက်၊ လုံးပတ် (၈၀)၊ ဖိနပ်တော်(၄၄) ဤဘုရားကြီးဘွဲ့တော်များမှာ...

- ၁။ ပွေတော်စေတီ
  - ၂။ ဇာတ်ငါးရာစေတီ
  - ၃။ စစ်များဘုရား
  - ၄။ ရှင်ပင်ပြတ်ပွေ
  - ၅။ တတုစေတီရယ်
- လို့ ငါးမည်ရခဲ့ပါသည်။

မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရ

ဇာတ်ငါးရာစေတီကြီးသို့ ရောက်ရှိသော အနောက်ရွာ တစ်ရွာမှ မျက်စိကွယ်နေသော အဘိုးအိုတစ်ဦး အိပ်မက်အရ ပိန္နဲပင်ကြီးကို ဆန်မန်းပေါက်ပေါက်များ ပက်ဖြန်းပြီး အခေါက်ကို ခွာ၍ ဆေးအဖြစ် သုံးရာ အဘိုးအို မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရခြင်း...

နဂါးကန်မှ ရေများဘုရားသို့ ဦးတိုက်ခြင်း

စေတီတော်ကြီးအနောက်ရှိ နဂါးမယ်တော်ရေကန်မှ ရေများ နေဝင်ချိန် ရေများဆန်တက်လာပြီး ပထမဦးစွာ (တနင်္ဂနွေထောင့်၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်)မှ ရေများ ကန်ပေါ်သို့ တက်လာပြီး ဇာတ်ငါးရာစေတီမြတ်ကြီး အနောက်ဘက် ရင်ပြင်ပေါ်ထိ လည်းကောင်း၊ ပရိဝဏ်အတွင်း လည်းကောင်း တက်ရောက် ဦးတိုက်သည်ကို ကျောင်းနေ ရဟန်းတစ်ဦးတွေ့ရှိခြင်း...

အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဖြေမြော်သူတို့ အမွေရနန်းပို့ခြင်း

ဤ ဇာတ်ငါးရာဘုရားသည် သာသနာငါးထောင် ကြာသည့်တိုင် မည်သည့်အရပ်မျှ ပြောင်းရွှေ့ကိုးကွယ်မရသော စေတီတစ်ဆူ ဖြစ်ခြင်း၊ ရောင်ခြည်တော်များ မကြာခဏ ဖူးတွေ့ရခြင်း၊ ထူးခြားသော အမွှေးရနံ့များ ရရှိခဲ့စားရသည့် ထူးမြတ်သော စေတီတစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူပါသည်။

နှစ်စဉ်အမြဲ တန်ခူးလသင်္ကြန် (အကျ) နေ့မှသည် နှစ်ဆန်း(၁)ရက် နေ့တိုင် ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲ တော်ကြီး ကျင်းပလာခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(ရာကျော်) ရှိခဲ့ပါပြီ။

တရားချစ်ခင် သူတော်စင် အပေါင်း တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်ခဲ့ရင်ဖြစ် ဘုရားကြီးဘုရားမှာ ဖူးမြော်ပြီး ပေါင်းတလည်မြို့အဝင်၊ ပြည်မှ (၈)မိုင်ခန့်အကွာ နှောကုန်းရွာအနီး "မြောင်းစုံရွာ" ထိပ်၊ ပေါင်းတလည်၊ ပြည်ကားလမ်းနံဘေးမှာ ဖူးတွေ့ပြီး နဝကမ္မ အလှူငွေထည့်ဝင်ပြီး ဆုယူ ဆုတောင်းကြပါ။

နဂါးမယ်တော်မှအစ သိုက်နန်းရှင်အပေါင်း ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာစွာရှိ၍ မင်္ဂလိန်ဗွဲတန် ရောက်ကြပါစေသော်...

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

အဆီကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဝဂ္ဂတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားတို့ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ထွန်းမာပြီး လှပံ့တင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပိုမိုသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ညှော်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပိုမိုသန္ဓေတားဆေး သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မလာ၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညိုညိုဆောင်သန်းလာပြီး ဝိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါတစ်ခုလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တာတော့ပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဝိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပုခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ခန္ဓာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ သွေးသားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အတုနဲ့ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီးတော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါတွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

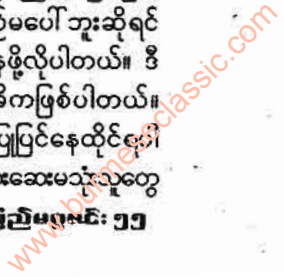
“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေတာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အနေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ်တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး ငြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ခွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဝဂ္ဂတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ဖို့ပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ထိုက်တို့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အချိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်မှန် မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာ့ဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရွှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေထွောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူဒီး၊ အပုပ်ဒီးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မထိအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ ခေါင်းထည့်မှုတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း ဟက်စေပါတယ်”

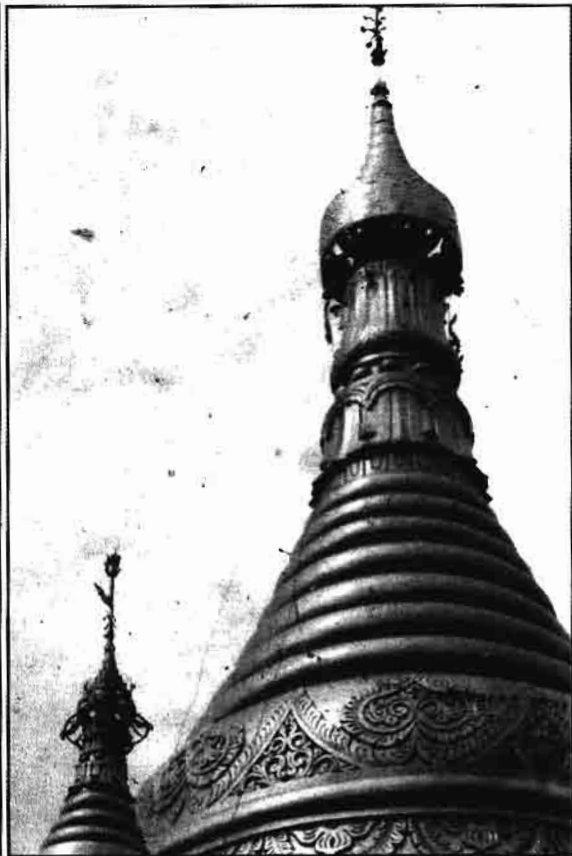
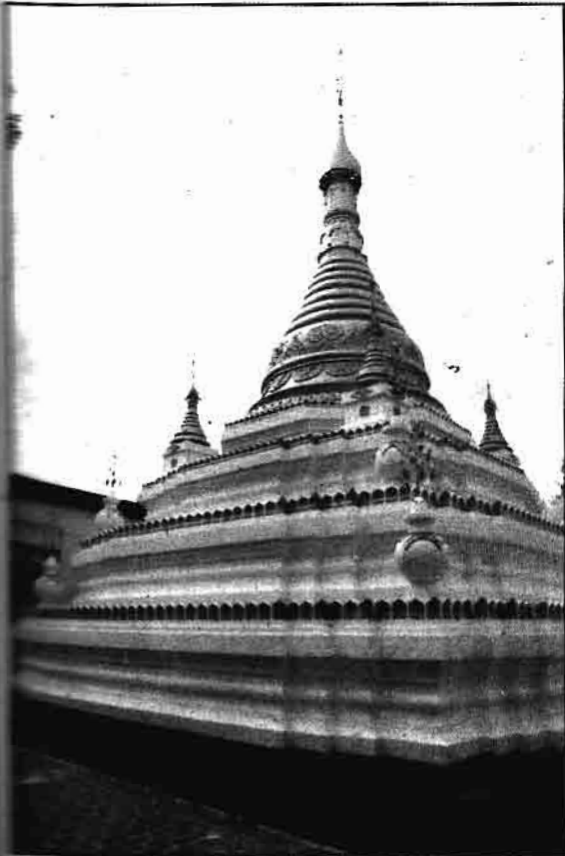
“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာထဲမှာ ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးပြီး ဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး သွေးသေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်၍ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိပြီး ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုပွားလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၁၁၉၁

www.burmeseclassic.com

◆ ငှက်မြတ်နားစေတီတော်အား
ရပ်ပြင်ထက်မှ အပြည့်အစုံ ဖြစ်ရန်

◆ ငှက်မြတ်နားစေတီတော်အား
ဘုန်းကားပုံဖြစ်ရန်

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သင်္ချိုင်းစစ်စေတီများ

ရှောက်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

၏ အောင်မြေနှင့် ဂြိုဟ်စုတော် ဝိထာတော်များ (၅၈)

မြန်မာပြန်

ငှက်မြတ်နားမုဋ္ဌောစေတီ
နမောတဿ ဘဂဝတော
အရတတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
[၃-ကြိမ် ရွတ်ပါ။]
သီရိဓမ္မာ သောကေနာတိ
မဟာရာဇေန နိဗ္ဗိတံ။
ဗုဒ္ဓာရုံ ငှက်မြတ်ထုပ်
ထွေတံ သီရိဿမဟံ။

သီရိဓမ္မာ သောကေနာတိ-
သီရိဓမ္မာသောကဟု အမည်တွင်
သော။
မဟာရာဇေန - တတိယ သင်္ဂါ
ယနာတင် ဘဝရှင် မင်းတရားကြီး
သည်။
ဗုဒ္ဓတရေ - စစ်ကိုင်းဇေယျာ
တောင်ထိပ်သာတွင်။

ယံ ငှက်မြတ်ထုပ် - အကြင်
ငှက်မြတ်နားစေတီတော်မြတ်ကို၊
နိဗ္ဗိတံ - တည်ထားကိုးကွယ်
အပ်ခဲ့လေပြီ။
တံ - ထိုငှက်မြတ်နား မုဋ္ဌော
စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။
အဟံ - "...”ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။
သီရိဿ - ဦးခေါင်းရတနာ
မြတ်အင်္ဂါဖြင့်။

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြညီမဂ္ဂဇင်း ၅၇

◆ ငှက်မြတ်နားထောင်ခြင်း

◆ ငှက်မြတ်နားထောင်တုတ်မြတ်နား မုဒြာပြုလုပ်ပုံ

◆ ငှက်မြတ်နားစေတီ သီတော်ကြီးတောင်

◆ ဝယ်တော်မူသော ကျောင်းရှမ်းတော်

ဝနေ ဝဗ္ဗာမိ - ရိုသေမြတ်နိုး
လက်အုပ်မိုး၍ ရိုနှိုးပါ၏ဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၂၂၄ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီး။

တည်နေရာ

ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရား၏ မြောက်
ဘက် ငှက်မနားတောင်။

ဗွေတော်ရက်

သီးသန့် သတ်မှတ်ထားခြင်း
မရှိပါ။

၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အောင်မြေဌာန

အာရပ်ခံ ကျောင်းတော်အတွင်း၊
အရှေ့လှည့် ဆင်းတုတော်ရှေ့။

အစောင့်အရှောက်

သောတာပန် နတ်ဘီလူးကြီး။

ငှက်မြတ်နားစေတီတော်မှာ သီရိ
ဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ မုဌော
(၁၈)ဆူတွင် တစ်ဆူအပါအဝင်
ဖြစ်သည်။

အတွင်းမုဌော (၉)ဆူ

အပြင်မုဌော (၉)ဆူ

စုစုပေါင်း(၁၈)ဆူ တည်ထား
ကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေရာ စစ်ကိုင်း

မြို့ကြီး၏ သမိုင်းဝင်လည်းဖြစ်သည့်
စေတီတော်တည်ရှိရာ တောင်
တော်မှာ သမိုင်းဝင်တောင် အမှတ်
(၂၂)ဖြစ်လေသည်။ တောင်ထောင့်
အား ငှက်မနားတောင်ဟုသာ ခေါ်
ခဲ့၏။

အတွင်းမုဌော (၉)ဆူ

- ၁။ စင်္ကြံမုဌော (ခေါ်) ရွှေမုဌော
- ၂။ သီးတာပုဌော
- ၃။ သစ္စာစေတီမုဌော
- ၄။ ဆည်းလည်းမုဌော
- ၅။ ရွှေတောင်ဦးပေါ်မုဌော
- ၆။ လေးမျက်နှာတောင်ဝယ်မုဌော
- ၇။ လမ်းလွှဲမုဌော

F.8B. December, 2011

◆ ငှက်မြတ်နားလမ်းတော်ကြီးအား မြင်တွေ့ရပုံ

◆ ငှက်မြတ်နားစေတီတော်သို့ အဝင်လှည့်ကားဦး

- နံကိုင်မုဋ္ဌော၊
- သယ်တောင်မုဋ္ဌော၊

အပြင်မုဋ္ဌော (၉)ဆူ

- ငှက်မြတ်နားမုဋ္ဌော၊
- မှန်ကင်မုဋ္ဌော၊
- သာပန်မုဋ္ဌော၊
- သန်ကျည်းမုဋ္ဌော၊
- ဘုရားလှမုဋ္ဌော၊
- ယုံတောင်မုဋ္ဌော၊
- ပတ္တမြားမုဋ္ဌော၊
- ရွာထောင်မုဋ္ဌော၊
- ရန်အောင်ပြင်မုဋ္ဌော၊

ညောင်ပင်သာဠီပုည၏

“မုဋ္ဌော”တေးထပ်

အတွင်းစင်္ကြံစိန္တေယျနှင့်၊
 နိဂါဏ်း လမ်းဦးရှင်၊
 နှစ်ထောင်ဦးဟု မြတ်ထွတ်တင်၊
 သယ်တောင်တွင် ခြောက်ရောင်လင်း၊
 သာသနာတော် တောင်ပယ်ပါ၊
 ဘဝါ ကိုးဂုဏ်လင်း။

အတွင်းမုဋ္ဌော မြတ်ကိုးသူ၊
 နှိုင်းဆပတူ ရန်ပြုရှင်။
 စင်္ကြံအပြင် မြတ်မှန်ကင်းနှင့်၊
 သယံဇာတကင်းဟု လွန်သပြီပင်၊
 ရန်အောင်ပြင်နှင့် ငှက်မြတ်နား၊
 သားယန်ထွတ်ထား ပတ္တမြားမြတ်
 ဘုန်းကြွယ်။
 ထက်ချက်ဘုရားလှ ဝါးမာန်ပယ်သည်၊
 ရွာထောင်တင့်တယ်၊
 ယုံမြတ်နှင့် ပြင်လည်းကိုးရပ်၊
 မုဋ္ဌောမြတ်စိန္တေ၊ စစ်ကိုင်းစေယျာဗေ၊
 အံ့ဖွယ်အထူး ကွန်မြူးဝေသည်၊
 သွေတတ်စံနေ ကြည်နူးဖွယ်ပလေ။

စေတီတော်အား တည်ထားစဉ်
 မှာပင် “ငှက်မနားမုဋ္ဌော”ဟု
 ချွဲတော်ပေးခဲ့သည်။ ပါးစပ်ရာဇဝင်
 စကားမှာ စေတီတော်တည်ထားပြီး
 နောက်နေ့နံနက်တွင် လင်းတ
 ငှက်ကြီးများ ရောက်ရှိလာလေ၏။
 “မုဋ္ဌောစေတီ” ဖြစ်သည့်အတိုင်း
 သေးငယ်သောကြောင့် နားနေ၍
 မရပါ။

စေတီတော်မြတ်အား ကိုးကြိမ်
 ဝဲပျံ၍ ပူဇော်ကြပြီး အခြားအရပ်
 တစ်ပါးသို့ ထွက်ခွာသွားကြလေ
 တော့၏။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ရောက်ရှိ
 လာကြသော ရသေ့သူတော်စင်များ၊
 ဂန္ဓာဓိပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ငှက်မြတ်
 နားစေတီတော်အား လက်ယာရစ်
 ကိုးပတ် လှည့်လည်၍ အားထုတ်
 လေ့ ရှိကြပါသည်။

ဤတောင်တော်မှာ သုဝဏ္ဏဂီရိ
 (ခေါ်) တမရီတောင်ဟူ၍ တောင်
 တော်(၅၀)တွင် သမိုင်းဝင်တောင်
 တော် အမှတ် (၂၂) ဖြစ်လေသည်။
 ယခုအခါ “ငှက်မနားတောင်”ဟု
 ခေါ်ပါ၏။

တောင်တော်(၅၀)မှ တောင်ထိပ်
 (၃၇)လုံးကို “သိုက်ဝင်တောင်”
 များဟု ရှေးပညာရှင်ကြီးများက

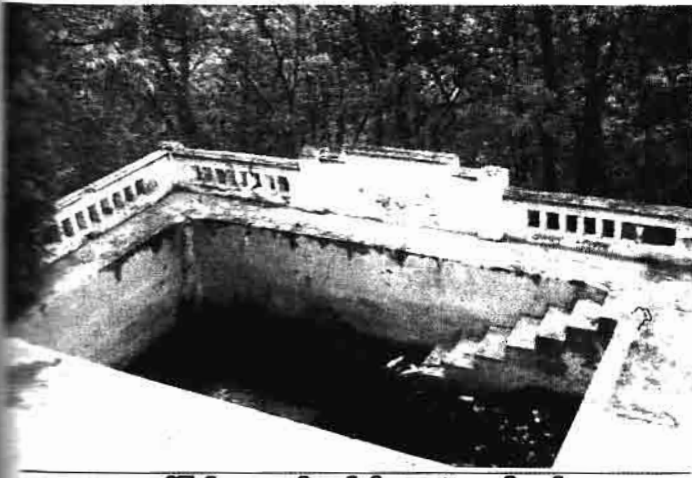

● ငှက်မြတ်နားထေတီတော်၏ ဖြောက်တက်မှု ဖြစ်ပွားရာတွင် လင်တိုက်များ ဖုန်းရိုက် ဖုံး၍ မနားဘဲ ဖုံးပွားကြသောကြောင့် “ငှက်မြတ်နားထေတီ”ဟု တွင်ခဲ့ပါသည်။
ငှက်မြတ်နားထေတီတော်အား
ထိပါကအခွဲ၏ ပြုပြင်မှုထောက်ပံ့

အသိအမှတ် ပြုထားခဲ့ပါသည်။
ငှက်မြတ်နား စေတီတော်ကို သက္ကရာဇ် ၈၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် “**ပြည်စုနိသီဟသူမင်း**”က ကြီးမားသော မီးတားတံတိုင်းများ ဝန်းရံ၍ စေတီတော်အား ထပ်ဆင့်ပိုး၍ ကုသိုလ်ပြုခဲ့၏။
ငှက်မြတ်နား သိမ်တော်ကြီးကိုလည်း သက္ကရာဇ် ၈၃၀ ပြည့်မှာပင် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း တည်ထားတော်မူပါသည်။
သက္ကရာဇ် ၈၄၂ ခုနှစ်၌ ဒုတိယမင်းခေါင်က ထပ်မံ၍ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း၊ ပွမ်းမံပြုပြင်ခြင်းနှင့် အုတ်လမ်းများ ပြုလုပ်ခဲ့လေ၏။
စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်တွင် “အံတော်ရှင်စေတီ” တော်ကိုလည်း တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။
ပင်းယ စကားကျောင်း(၇)

ကျောင်းမှ ကြွရောက်လာကြသော ပရက္ကမ ညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည် ရွာထောင်၊ ဝါးချက်၊ ပယ်ငါးဆယ်နှင့် ထန်းတောရွာများသို့ အလှည့်ကျ ဆွမ်းယူကြလေ၏။
ဆွမ်းပြည့်စုံသည်ဖြစ်စေ၊ မလုံလောက်သည်ဖြစ်စေ၊ ငှက်မြတ်နားစေတီတော်အား ဆွမ်းဝတ်မပျက် ဆက်ကပ်လေ့ ရှိကြပါသည်။
ဆွမ်းဝတ်ကိုသာမက မိမိရေသောက်ဖို့ အာသီသဖြစ်ပါက သောက်ထော်ရေ အရင်ဆုံး ကပ်လှူပြီးမှ သောက်သုံးပါသည်။
နွေရာသီ၌ ပူလောင်အိုက်စပ်ပါက ဘုရားရှင်အား ယပ်ခတ်၍ အပူငြိမ်းစေပါသည်။ ဤမျှအထိ ငှက်မြတ်နားစေတီကို အလေးထားကြပါ၏။
စေတီတော်၏ မြောက်ဘက် တောင်စောင်းမှာ “**ဘေးမဲ့သစ်တော**

ဥယျာဉ်”ကြီး ဖြစ်လေ၏။ တောင်ပျော် ကျေးငှက်သာရကာမှ အတွက် စားသောက်စရာ နားစရာဖြစ်သောကြောင့် တင့်ထင်လှပါပေ၏။
ရှေးအခါက သစ်ကျားခိုအောင်း ကျက်စားခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင် ချေငယ်လေးတောယုန်ကလေးများ အထွတ်ငြိမ်းချမ်းရေးနယ်မြေ ဖြစ်နေထေအင်ကြင်းပင်၊ ဒုဟတ်ကရမက်ပင်၊ တရုတ်စံကာလျှော်ဖြူပင်ကြီးများနှင့် သင်္ဘောဆီးဖြူပင်၊ တောင်သစ်ပင်၊ သမုန်းပင်၊ သက်ရင်းကန်များကလည်း တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ အေးချမ်းသာယာ၏။
ပင်ခြေ၌ကား တပင်တောတောင်ကြာဥပင်၊ ဆိပ်တော

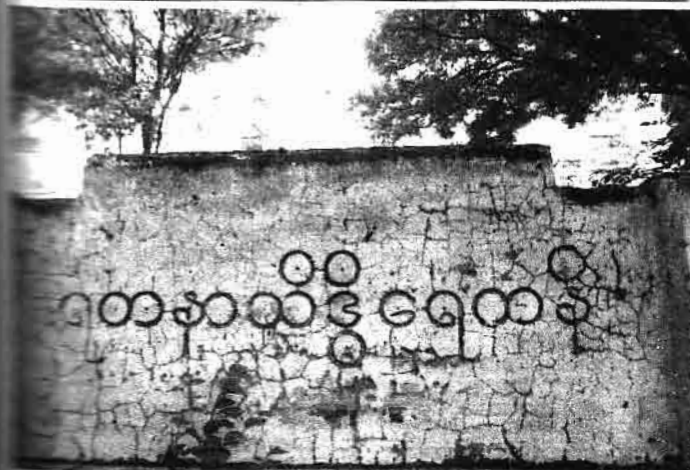
◆ ငှက်မြတ်နားတရုတ်တော်နှင့် ထောင့်ညွှန်တော်
◆ ငှက်မြတ်နားထေတီတော်၏
ထောင့်ညွှန်ကြီးတား၊ စိမ်းလမ်းစိုပြည်စွာ မြင်တွေ့ရပုံ

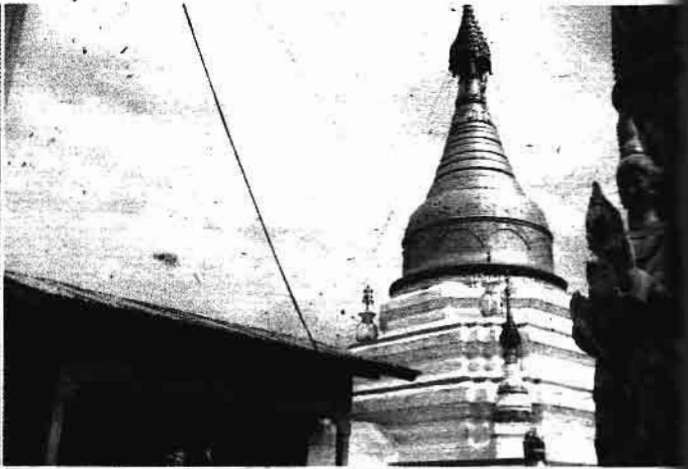
◆ ငှက်မြတ်နားမှ ဟုတ္တုမလမ်းသို့မှ
ချစ်စွယ် ဩဇာကလေး၏ ပုံဟန်
◆ ငှက်မြတ်နားထေတီတော်မှ
ဟုတ္တုမချောင်းမြို့ရွာရာ တူးဖောက်
ဖော်လမ်းကလေး

◆ ငှက်မြတ်နား အာရုဏ်တော်အား၊ ရတနာသိပ္ပံတရုတ်မှ မြင်တွေ့ရပုံ

◆ အင်္ဂုလဝတီတော် ကံတော်ဦးထောင်အားဖူးမြင်ရပုံ
◆ အင်္ဂု ဘုန်းတော်ထင်တော်အတွင်းမှ ထင်တော်အား ဖူးမြင်ရပုံ
◆ ထင်တော်ကျာထင်တော် ဘုန်းတော်တို့ထင်တော်အားဖူးမြင်ရပုံ

ထိကရုံးပင်- ဆူးပုပ်ပင်များနှင့် မောက်ခိတောပန်းရုံများ အလှေကျ ပေါက်ရောက် ဖွံ့ဖြိုးနေကြသော ကြောင့် ဒီးဒုတ်ငှက်ကလေးများ၊ မောက်တင် ငှက်ကလေးများ၊ သာလိကာများအတွက် အပူအပင် ကင်းကင်းဖြင့် နေထိုင်နိုင်သည့် သူတော်ကောင်းတို့ ပျော်စံရာ သာသနာ့နယ်မြေ ဖြစ်လေတော့ သည်။

ငှက်မနား ဘေးမဲ့တောအား “သောတာပန်နတ်ဘီလူးကြီး”က စောင့်ရှောက် ထားခြင်းကြောင့် အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်မျှ မရှိပါ။

ဘေးမဲ့ သစ်တောဥယျာဉ်၏ အနောက်ဘက်ချပ် ချောက်ကမ်း ပါးကြီးမှ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လိုက် ပါ။ ပရက္ကမဆံရာတော်ကြီးများ၏ “ပရက္ကမချောင်ကြီး”နှင့် “ရွှေပွတ်တိုင်”စေတီတော်မြတ်အား

အပေါ်စီးမှ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းဖြင့် ကြည်နူးဆွတ်ပျံ့ဖွယ် ဖူးမြင်နိုင်ကြ ပါသည်။

ငှက်မြတ်နား စေတီတော်၏ တံတိုင်းအနီး “ငှက်မြတ်နားသိမ် တော်ကြီး”ကို ဝင်ရောက် ကြည့်ညိုနိုင်ကြလေ၏။

သိမ်တော်ကြီးမှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းလှပြီဖြစ်၍ ဒေါက်တိုင် ကြီးများကို အုတ်၊ အင်္ဂတေတိုင်များ အစားထိုး၍ လည်းကောင်း။

သစ်သားပြားလွှာ အမိုးကိုလည်း ခေတ်မီ သွပ်ပြားအမိုးများဖြင့် လည်းကောင်း ခိုင်ခံ့စွာ ရှိနေပြီ။ သင်္ခါရတရားကြီးက မည်သို့ပင် အမှည့်ခြေ ခြေနေပါစေ ဘိက္ခု အစဉ်အဆက် ကုသိုလ်ရှင်များက အန်တုနေကြဦးမည်မှာ မလွဲပါ။ စေတီတော်ကြီး၏ အနား အုတ်လှေကား လမ်းကလေးမှာ ပရက္ကမချောင်ကြီးသို့ သွားရောက်ရာ ဘဝနိဗ္ဗာန်ထမ်းကလေး ဖြစ်

မဟာဇာတိဇေတီတော်တော် မုခ်ဉ်ကုဉ်

မဟာဇာတိဇေတီတော်တော်တော်တော်တော်
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို
ကြည့်ရိဉ်မုခ်ဉ်ကုဉ်

ထိုသည်။
 ငှက်မြတ်နားစေတီ၏ အရှေ့
 နောက်နားတွင် ကုသိုလ်တော်
 ဆုကန်ကြီးနှင့် မုခ်ဉ်ဦးလှေကားကြီး
 ဖြစ်လှုပ်ထားပါ၏။ ဆက်သွားလျှင်
 ဇေတီတော်နှင့် ပိတောက်ချောင်
 တည်ရှိပါ၏။
 အရံဇေတီတော်များကား တောင်
 တော်တွင် တည်ရှိပါသည်။ ရှေးအခါ
 တော်တော်တော်ကျစေတီ၊ ယခုဘွဲ့
 တော်မှာ “ဘုန်းတော်တိုးစေတီ”
 ဖြစ်သွားပါပြီ။
 တစ်ဆက်တည်း“မဟာဇောဓိ”
 တော်မှာ အတွင်းတော်၌
 တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးက

လက်ယာတော်ဖြင့်
 မေတ္တာပြုနေပုံမှာ လွန်စွာ သပ္ပာယ်
 လှပါ၏။
 ဤသို့အားဖြင့် အခြံအရံကောင်း
 စေတီတော်များနှင့် သမိုင်းဝင်ချောင်
 ကြီးများ၏ ဗဟိုရံချက် ဘူမိနက်သန်
 အောင်မြေသို့ ဘုရားဖူး ရောက်စေ
 ချင်ပါသည်။
 သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဂန္ဓာရီ
 သူတော်ကောင်း များကိုလည်း
 “အသောကမင်းကြီး” ကဲ့သို့
 အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းနိုင်မည့်
 ဌာနကောင်းကို လမ်းညွှန်လိုက်ရ၏။
 သက်ရှည်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာ၍
 အဝေရာဘေးမခံ အေးမြကြပါစေ။

**အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)**

- ကိုးကားကျမ်းများ
- * သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း။
  - * စစ်ကိုင်း နှစ်-၇၀၀ မဂ္ဂဇင်း။
  - * ခရီးသွားသူတေသနစာတမ်း။
  - * မင်းဥဒိန်-ဇေယျရွှေပြည်။
  - * ဗိုလ်ရှိတ်-အင်းဝမင်းများ။
  - * တင်နိုင်တိုး-ပုဂံမင်းဆက်။
  - * သပြေမြဲသောင်း-စစ်ကိုင်းဘုရား
များ။

ကြေးငါးစောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးသော ကြေးငါးစောင်းပါး

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်
ပဌာန Y ဝမ်းခြေ
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၀)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးပေးသောကြေးငါးစောင်း
ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးပေးသောကြေးငါးစောင်း

ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး၊
အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ **ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။** လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ **လေးဖက်နာ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါများ** နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင်ခြင်း၊ နှလုံးပူခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ဥက္က ဝိရောဓိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အ
အဆိပ် အဆိုးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျွေး
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
စိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်ထုတ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခိုက်
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေး
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်
တယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်း
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးပေးပါ။ ဘယ်လို
တွေ့ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေး
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေး
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်ပူပေးခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင်ခြင်း၊ နှလုံး
အောင်ခြင်း၊ မီးယပ်တိမ်၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသော
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး က
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်း
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြော
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အ
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသ
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၉)၊ အာဂလယ်၊ ညွှန်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း ၀၉ ၈၆၅၂၂၈၊ ၀၉ ၂၅၀၀၅၀၈၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

www.burmeseclassic.com

အတ္တမိသတ္တိတူးသည့် ဂမုန်းနှစ်မျိုး

ဂမုန်းလိပ်မ၊ တွားနှင့် ဂမုန်းနက်

ထက်မငါးကျွဲ

ဂမုန်းမျိုးပေါင်း တစ်ရာကျော် အနက် အထူးအာနုဘော်ကြီးမားသော ဂမုန်း(၁၀)မျိုးရှိ၏။ (၁)ဂမုန်းနီ၊ (၂)ဂမုန်းဖြူ၊ (၃)ဂမုန်းနက်၊ (၄)ဂမုန်းခတ္တာနီ၊ (၅)ဂမုန်းခတ္တာဖြူ၊ (၆)ဂမုန်းခတ္တာကြောင်၊ (၇)ဂမုန်းဆိပ်မ၊ တွား၊ (၈)ဂမုန်းရန်လွတ်၊ (၉)ဂမုန်းကတိုး၊ (၁၀)ဂမုန်းခါးတင် ချွန် ဖြစ်သည်။

ယင်းတို့မှ ဂမုန်းလိပ်မ၊ တွား၊ ဂမုန်းနက်တို့ကို မှတ်တမ်းပြုခွင့်ရ ခြင်း စီရင်ပုံတို့ကို ဖော်ပြပါသည်။

ဂမုန်းလိပ်မ၊ တွား

လိပ်မကြီး တွားနေသည့်ပုံစံ ရှိသည်။ လက်ဝါးအရွယ်ခန့် ကြီးမားကြသည်။ လိပ်ခွံခုံးခုံး အောက်ဘေးတွင် ခြေလေးချောင်း အမြီးနှင့် ဦးခေါင်းတို့ ပုံစံပါရှိသည်။

အပင်နိမ့်မျိုးဖြစ်၍ ရွက်ကြောဆင်စူးသည်။ ချွန်သော အရွက်ဆိပ်စူးမှာ တည့်မတ်ခြင်း မရှိဘဲ ဆိပ်စက်သို့ ကွေ့ဝိုက်နေလေ့ရှိသည်။

ပိဆီလတွင် တစ်ကြိမ်၊ ဆန်ဆောင်မုန်းလတွင် တစ်ကြိမ် အပင်ကျွန် အသစ်ပြန်ပေါက်တတ်သည်။ မြေခသော အရွက်များမှ

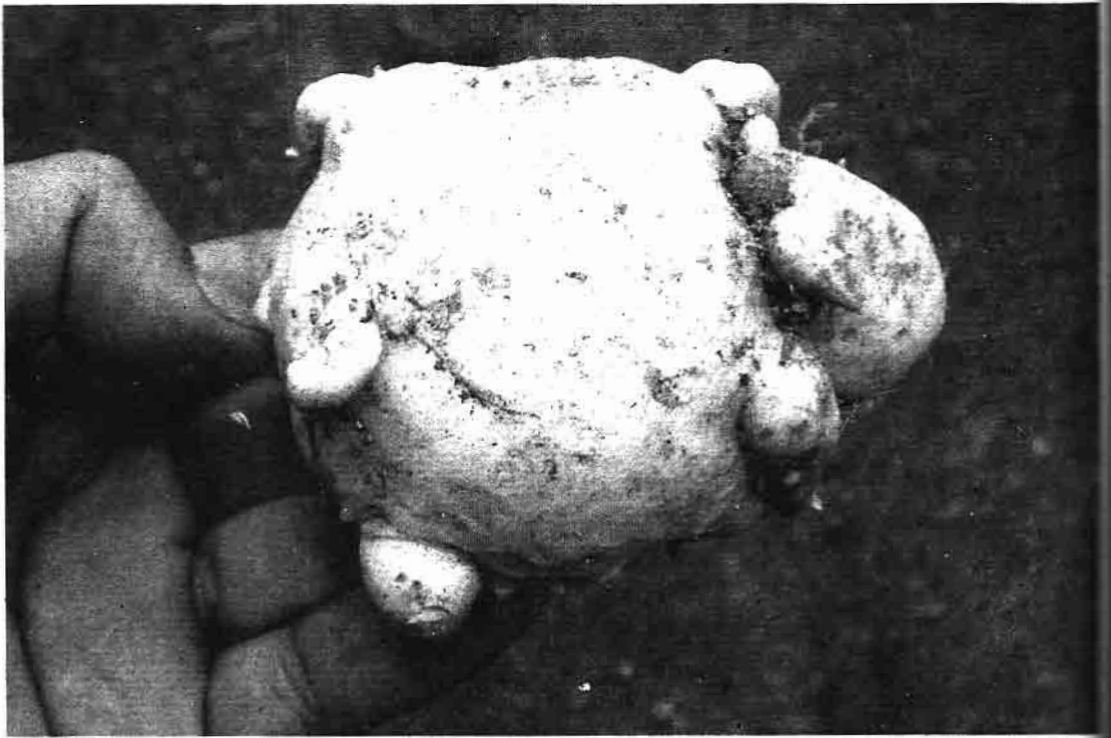

ဂမုန်းလိပ်မ၊ တွား

လည်း အပင်ငယ်ပေါက်တတ်သည်။

စစ်ဆေးသိရှိရန်အကြံပြုကြိုက်သူများအတွက် လက်တွင် သုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ၆၅

◆ ဝန်လိမ်၊ တွား

◆ ဝန်လိမ်၊ တွားပွင့်များ

၆၆ နှုတ်ကရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

2007/08/13

F.9B. December, 2007

• ကုန်းလိမ်, တွားထွက်ပုံစံ

• သာမန် လိမ်ကုန်းထွက်

• နုလှရွာရောင်ခြည်မလှမ်း၊ နေရ

လိပ်ကိုကိုလွန်းလွန်းဖြေ လွှားခြင်း မပြုပါ။

အပင်မကျမီ အပွင့်များ ပွင့်သည်။ အလွန်သေးငယ်သည်။ လေညှင်း ပွင့်ပမာဏနှင့် ကွာလှခြင်း မရှိပါ။ ခရမ်းပြာရောင်ရှိ၍ ပွင့်ပြီး (၁၂)နာရီ (နေ့ဝက်)အတွင်း ညှိုးရော်သွားသည်။ ရွက်ရင်းမှ ရိုးတံထွက်၍ (၁၀)ဖူးခန့် ပါဝင်ကာ နေ့စဉ် တစ်ပွင့်စီ ပွင့်ကြသည်။

စီရင်ပုံ

လိပ်သည် ဥစ္စာနေ ကိုယ်စားပြုသည့် အားလျော်စွာ လိပ်မ၊ တွား ဂမုန်းဥကိုလည်းကောင်း၊ အပွင့်ကိုလည်းကောင်း ဥစ္စာထိန်း အစိအရင် ပြုကြသည်။ ဥ(သို့မဟုတ်)အပွင့်ကို ခြေမွ၍ ကော်တစ်မျိုးနှင့်ရော သမအောင်မွေပါ။

နေအိမ်တိုက်တာ အတွက်ဆိုလျှင် အဝင်အထွက် တံခါးမ၌၊ ယာဉ်ရထားအတွက် ဦးပိုင်၌၊ ရွှေငွေ (သစ်၊ သား၊ သံ စသည်) သေတ္တာများ၏ ထိပ်ပိုင်း အဖုံးပိုင်း၌ အဝတ်ပုဆိုး၊ ဘူး၊ ပုံး စသည်ဖြင့် ထည့်ထားလျှင် ယင်းတို့ပေါ်၌ **လိပ်ရုပ် ရေးလျက်** အောက်ပါဂါထာ တစ်ထောင် စုတ်ရသည်။

‘ဥုံ သီရဗ္ဗံ သပ္ပလာဘံ နံ ဖေိ ဖေိ သွာဟယျာဂံ’

မိုင်းကိုင်စက္ကူ သန့်ရှင်းသော အဝတ်စ၊ သင်္ကန်းစများ၌ လိပ်ရုပ် ရေး၍ ရွှေငွေ ထည့်စရာများ၏ အဖုံး၊ တံခါးတို့တွင် ကပ်ထားနိုင်သည်။

ဥစ္စာရှာ၊ ငွေသိမ်း၊ ငွေစု သွားရ **၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေခြေမဂ္ဂဇင်း**

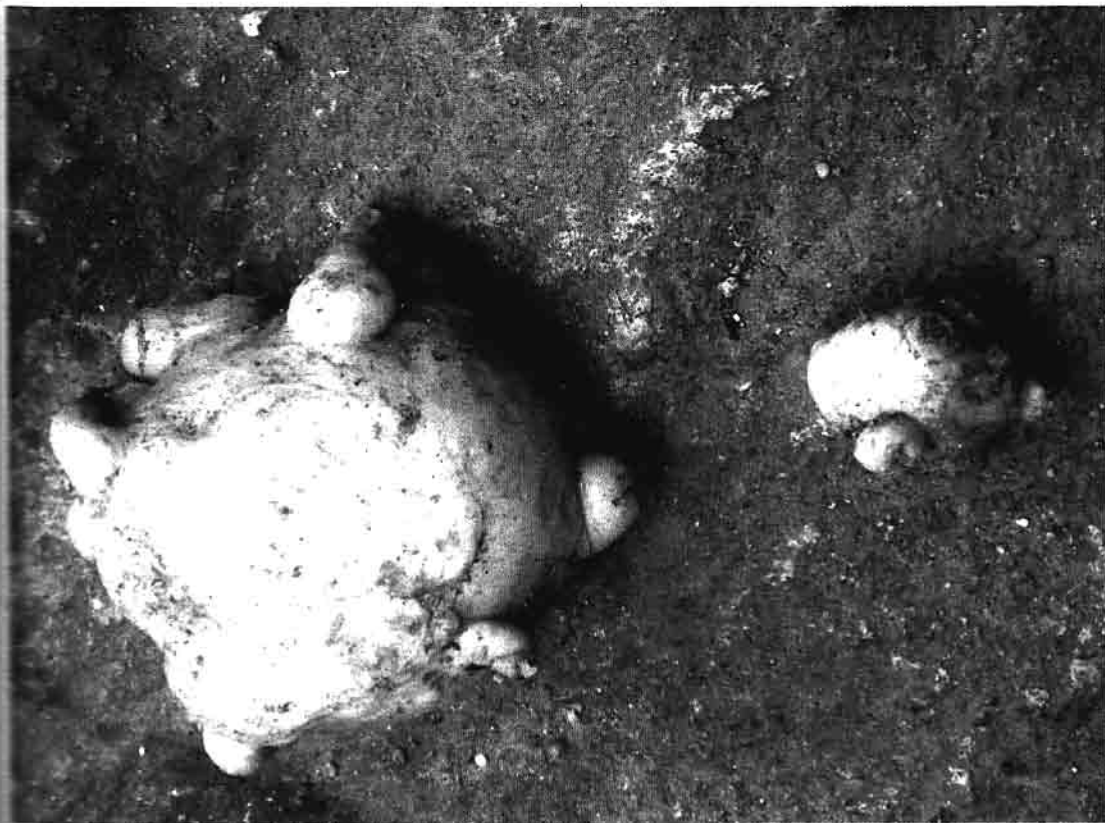
◆ နေ့နံနက်တည်းကို ခြင်္သေ့ ညှိုးစ ဖန်တစ်ပွင့်

လျှင် ပိုက်ဆံအိတ်တွင် ယင်းစက္ကူ။ အဝတ်စတို့ကို အဆောင်ပြုသွားနိုင်သည်။

ရွှေငွေဥစ္စာတို့ မလျော့မကုန် တိုး၍ပွားသည်။ ဓမ္မဝိဇ္ဇာဟု ခေါ်အပ်သော ရဟန်းကိစ္စ ပြီးစီးအောင်မြင် တော်မူကြသည့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ သင်္ကန်းစတွင် စီရင်ထားလျှင်

ကား နေအရာရာ ပြည့်စုံသည်။ မက ခပ်သိမ်းသော အခက်အခဲ ဘေးအန္တရာယ်တို့ မကျရောက်ပေ။

[အခြားသော ရွှေယား၊ ရွှေပျောက်စေသောနည်း၊ နတ်သတ်စကားပြောဆို၍ ဥစ္စာပစ္စည်း တောင်းယူနိုင်သော နည်း]

လိပ်မ, တွားဥကို သာမန်လိပ်မနုဉ်(အယ်)

မှာ အနည်းငယ် နက်နဲသဖြင့် နုနုလုပ်ထားလိုက်ပါသည်။]

ဂမုန်းလိပ်မ, တွားဥကို ကြိတ်၍ ဆီမီးဖိုချောင်ရုံများ စားဖွယ်တွင် ရော၍ ကျွေးမွေးက နေအိမ် သခင် ဆင်တွယ်၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ ထွက် ပြေးကြချေ။

လိပ်မဂမုန်းဟုခေါ်ကြသော ဂမုန်း အစပျိုးလည်း ရှိသေးသည်။ သို့သော် ထိုလိပ်မဂမုန်းမှာ အပင် သားငယ်၍ ဥများလည်း သေးငယ် ကြသည်။ အရွက်ပုံသဏ္ဍာန် ရှည် မျော့မျော့ရှိသည်။

ဂမုန်းနက်

နန္ဒင်းပင် နန္ဒင်းရွက် ပုံသဏ္ဍာန်

ရှိသည်။ လုပ်ရတ်သုံး ဂမုန်းနက်မှာ အရွက်, အပင်, အမြစ်, ဥ အားလုံး အနက်ရောင်ရှိသည်။

ဂမုန်းနက်ကို ကြိတ်၍ ဖြေစလောင်း ဖုံးတွင် သုတ်လိပ်ကာ ထမင်းနပ်လျှင် တစ်ဖိုးလုံး မည်းနက်သည်။ အဟာရ သိက္ခာပြုနိုင်သည်။

ယခု တွေ့မြင်ရသော ဂမုန်းနက် မှာ အရွက်သည် နန္ဒင်းရွက်ကဲ့သို့ ရှိသည်။ အမြစ်ဥ အချို့သာ မည်း နက်သည်။ အချို့မှာ ဖြူသည့် အမြွေးပါးကို ခြစ်ပစ်လိုက်မှသာ အတွင်း၌ ပြာနုမ်းနုမ်း အရောင်ကို မြင်နိုင်သည်။

အပွင့်မှာ မီးခြစ်ဆံခေါင်းမျှသာ ရှိ၍ ခရမ်းပြာရောင်ဖြစ်သည်။ အပွင့်

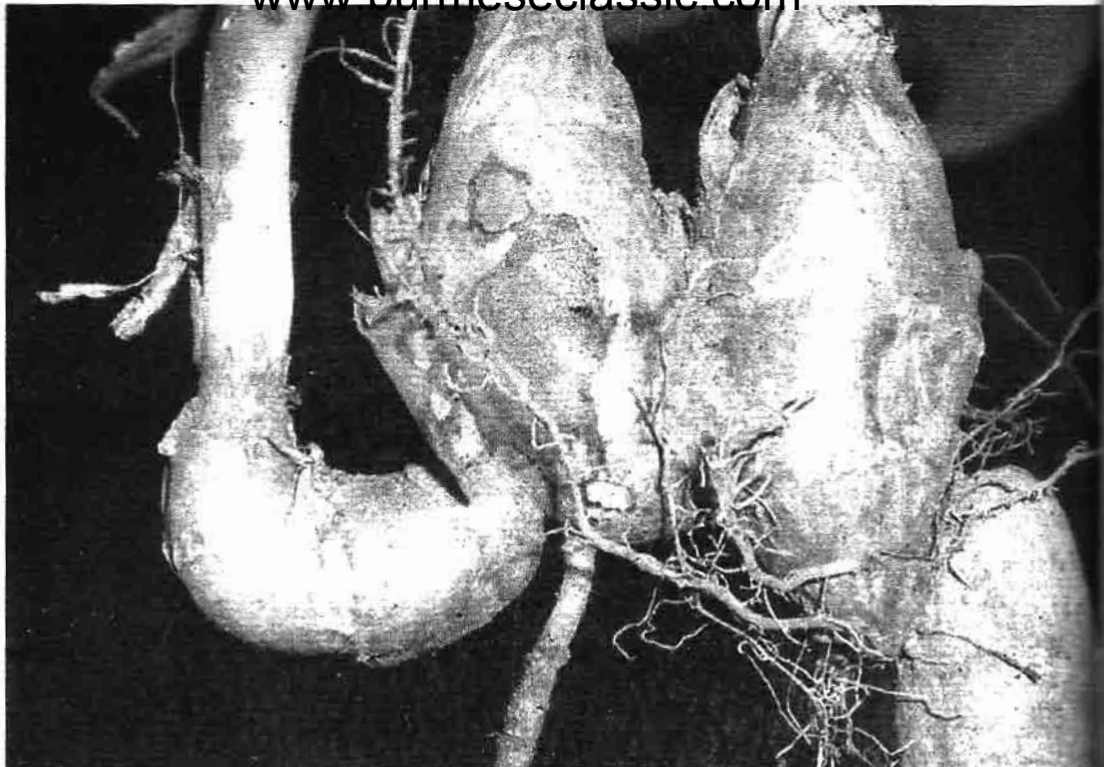
ပုံမှာ စံပယ်နှင့်တူသော ပွင့်ဖတ် များရှိသည်။ အရွယ်သေးခြင်းသာ ကွာခြားသည်။

ဂမုန်းနက်ကို မြေအိုးတွင် သီးသန့် အမှတ်အသားပြု၍ စိုက်ပျိုးထားပါ က တစ်နှစ်နှင့် တစ်နှစ် မတူညီကြ ပါ။

အမြစ်ဥ ဖြူသောနှစ်၊ ပြာသော နှစ်၊ အချို့မည်းနက်သောနှစ် ဟူ၍ ပြောင်းလဲနေသည်ကို တွေ့ရပါမည်။

ထို့အတူ ပန်းပွင့်ပုံသဏ္ဍာန် သည်လည်း ကွာခြားတတ်သည်။ အထက်တွင် ဖော်ပြသော ပန်းပွင့် ပုံမှာ ပြာနုမ်းသော အမြစ်ဥမှ ပွင့်ပုံ ဖြစ်သည်။

• ကုန်ဆုတ်၍ [အဖြူရောင်အလွှာကို ရွာယူမှ ပြာနှမ်းသော အတွင်းအရောင် တွေ့ရှိနိုင်သည်]

• ဝဲ ကုန်ဆုတ်၍ ယာ သာမန်လိပ်ကုန်၍

၇၀ နှုတ်ရှာရောင်ခြည်မရှိရင်:

အပင်ကုန်ပြုနေသော ဂမုန်းကုန်များနှင့် လိမ်းမတွားစွဲ

သည်။ အနိဋ္ဌာရုံများ လွဲဖယ်စေသည်။

အမြစ်ဥကို အဆောင်ပြုလိုလျှင် မဟာပိန္နဲနတ်ကို ပူဇော်၍ အောက်ပါဂါထာဖြင့် စုတ်ရသည်။

ဥံ မဟာပိန္နဲ တရလေ တေတိညာဏံ
မဟာရာဇာ အမောင် ရေသေ့ရှစ်သောင်း
အံဆရာအံ ပိုင်ဆရာပိုင်

တစ်ရက်လျှင် အကြိမ်(၁၀၀၀) (၆)ရက် အကြိမ်(၆၀၀၀) စေ့အောင် စုတ်ပြီး ဆောင်ရသည်။ လူများ အခြောက်အလှန့် ပယောဂယှဉ်သည့် ကိစ္စ ကြုံလျှင် ရေစိမ်တိုက်က ချမ်းသာရာရသည်။

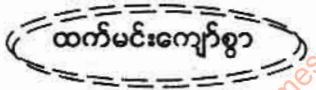
မြင်း၊ နွား၊ ကျွဲ၊ ကြောင်၊ ကြက် စသည် မွေးထားသော တိရစ္ဆာန်များ နာဖျားလျှင်လည်း ရေစိမ်တိုက်နိုင်သည်။ ကြုတ်ဖြင့် ထည့်၍ ဆောင်ပါ။

လပြည့်လကွယ်နေ့များတွင် ကြုတ်တို့နှင့် ဝေါက်ဝေါက်၊ ဆီဆီ၊ နုလာများဖြင့် မဟာပိန္နဲနတ်ကို ပူဇော်ပါ။

အရေးကြုံလျှင်၊ အခက်အခဲဘေးအန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ တွေ့ဆုံရလျှင် အထက်ပါဂါထာ (၇)အုပ် ရွတ်ပတ်၍ နတ်မင်းအား တိုင်တည်ရလေသည်။

ကိုး။ ။ အရှင်ဇာဂရ ပြုစုသည့် **တြိကဏ္ဍ စွယ်စုံကျမ်းကြီးမှ ထုတ်နုတ်သော ဂမုန်းကျမ်းစာမျက်နှာ-၉၃, ၉၄၊ ၁၀၁, ၁၀၂, ၁၀၃, ၁၀၄။**

။။ နိယျသွတ်ဒြိ၊ မွန်ပေပူ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၁

အလွန်မြို့ အလွန်ပူတိုက် သိရိ
ကျောင်းမှ အရှင်နေမိန္ဒထံသို့
ထိုနှစ်တွင် အမြစ်ဥ
ရောင်ဖြစ်သည်။ ဦးပဉ္စင်းက
ဖြင့် စိုက်ပျိုးထားခဲ့ရာ နောက်
ဥကျချိန်တွင် အပြာရောင်
သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အနက်ရောင် ပြောင်း၊ မပြောင်းကို
ကား ဦးပဉ္စင်းနှင့် မဆုံရသေးသဖြင့်
မသိနိုင်သေးပါ။

အရောင် မည်သို့ရှိသည်ဖြစ်စေ
ထိုအမြစ်ဥကို သွေး၍ လိမ်းလျှင်
သမ္မာဒေဝများ ချစ်ခင်သည်။ အဆိပ်
ရှိ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်ဘေး လွတ်ကင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။

စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော

မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျာ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။

ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး

ကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့

ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်

(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း

စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်

ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား

ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့

(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း

သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့

ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း

အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော

အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ

ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး

ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိများရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊

ခွန်အားသစ် ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး

နိုင်တယ်။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အရ တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မနို

ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တာ

လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးပေးရုံဆိုင်

ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုး

အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်

တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းပူကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အ

တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့

စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့

မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်န အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို

ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရမယ်။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုတေသနပုဂ္ဂိုလ်၊ သွေးမှတ်တိုင်
 (၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဘူတာလှည့်လမ်း၊ ဖုန်း ၇၂၂၆

ကိုကြီးကောင်း

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၇၂ နှစ်ကျော်အထိ ခြေထောက်ပေး

အံ့ဩဖွယ်သဟဇာတ ကံ့ကော်တော

ဘုရားညီနောင် ပွဲညီနောင်

မိုးပညာ

“...မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တောတောက်ထွန်း ဘုန်း
ဆောင်လှမ်းသည် ထွန်းနေပေဟ စောမြတ်
ဗုဒ္ဓကို တကာပရေ တည်လေသက္ကရာဇ်
နှစ်ကောဇာ တစ်ရာလေးဆယ် ရွှန်းဝယ်
နှစ် ရတုဟောဟန် ပြည့်သောင်းခဲ
တပို့တွဲလ ဆန်းစပုဏ္ဏပီ တိထိခြောက်
နက် ဇိဝါရက်တွင် တည်ရက်မှန်လှ မြတ်
ဗုဒ္ဓကို ခေါ်ထပ်နိမော ကံ့ကော်တောဝယ်
နေောကြေသာ တည်ထားပါသည်
ဆောင်ပါခြောက်သွယ် ဝင်းစေသော်”

(ရှေးလူကြီးများ ရေးသော
လင်္ကာမှ)

နောင်ပြည်နယ်၊ ရပ်ခြံကျွန်းရှိ၊
ကျောက်ဖြူခရိုင်၊ ကျောက်ဖြူမြို့၊
မင်္ဂလာ ဂုံးချိန်ကျေးရွာ တောင်
ညောင် ကံ့ကော်ပင်များရှိရာအရပ်၌
ကံ့ကော်တောဘုရားဟု တန်ခိုး
ကျော်ကြားလျက်ရှိသော ရှေး
ဘုရားတော်မူ “မြတ်ဗုဒ္ဓ
ဘုရား ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူ”သည်
အထင်အမြင် ကိန်းဝပ်တော်မူလျက်
ရှိသည်။

အဆိုပါ ရုပ်ပွားတော်မြတ်နှစ်ဆူ
အထင်အမြင် ကိန်းဝပ်တော်မူရာ သိမ်
တော်မှာ ကျောက်ဖြူမြို့နှင့် ငါးမိုင်
အကွာခန့်ကွာဝေး၍ ဂုံးချိန်ကျေးရွာ
အနီး နှစ်ဖာလုံခန့် ကွာဝေးပါသည်။
အထက်ဖော်ပြပါ လင်္ကာအရ

● ကံ့ကော်တောဘုရားညီနောင်ကို စာတေးသူ ဇေဇော်အနု

ကံ့ကော်တောဘုရားရုပ်ပွားတော်များ
မှာ ကောဇာ ၁၄၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ
လဆန်း(၆)ရက်နေ့ ကိုးကွယ်
သည်ဟု မှတ်ယူ တွေ့ရှိရသည်။
ရုပ်ပွားတော် နှစ်ဆူအနက်
မြောက်ဘက်မှ သီတင်းသုံးတော်မူ

သော ရုပ်ပွားတော်ကြီးနှင့်ပတ်သက်
၍မူ ပါးစပ်ရာဇဝင် ဤသို့ ရှိခဲ့ပါ
သည်။
ကျောက်ဖြူရွာသား တံငါသည်
၁/သထာသည် ငပြီဘောင်မူစွန်း
အနီး ပင်လယ်ကမ်းစပ်တွင် သွား

www.burmeseclassic.com

ရောက် ငါးဖမ်းရာ ပိုက်ကွန်အတွင်း ဌို ရုပ်ပွားတော်ကြီး ငြိတွယ်ပါရှိလာ ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဆိုရှိသည်။

င/သထာသည် ကြောက်လန့် တကြား ရွာသားများအား ပြောပြ သောအခါ ရွာအုပ်ချုပ်သူ င/ပရေ နှင့် ရွာဆော်မောင်ဝမ်းတို့က ရွာသား များစွာ အင်အားဖြင့် ဘုရားရုပ်ပွား တော်ကြီးကို ပင့်ဆောင်ကြပါသည်။

ကံ့ကော်တောအုပ်အနီး ချောင်း ကမ်းစပ်သို့ရောက်၍ ရပ်နားပြီး ပြန် လည် ပင့်ဆောင်သောအခါတွင်မူ ယခင်တောင်ဘက်မှ သီတင်းသုံး တော်မူသော ရုပ်ပွားငယ်ကဲ့သို့ပင် ပြန်လည် ပင့်ဆောင်၍ မရပြန်တော့ ပေ။

ထိုရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ ချေးတော ချောင်းကို မဖြတ်လိုခြင်း၊ မြေထွတ် မြေမြတ် ဘူမိနက်သန်မှန်ရာ မြေ တွင် ယခင်ရုပ်ပွားတော်ငယ်နှင့် အတူ သီတင်းသုံးတော်မူလိုခြင်းတို့ ကြောင့် ပင့်ဆောင်မရခြင်း ဖြစ်တန် ရာသည်ဟု ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြပြန်ပါ သည်။

ဤကား အထက်ဖော်ပြပါ လင်္ကာတွင် ဖော်ပြထားချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဖန် တောင်ဘက်ရုပ်ပွား တော်ငယ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ ပါးစပ်ရာဇဝင် အဆိုရှိခဲ့ပေသည်။ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါက လူနေ အိမ်ခြေ လှေကားတစ်ထောင်ရှိ သော ရွာကြီးတစ်ရွာသည် ကျောက် ဖြူတောင်အနီးတွင် တည်ရှိခဲ့၍ ကျောက်ဖြူရွာဟု အမည်တွင်ခဲ့

ကံ့ကော်တောဘုရားရှေ့တွင် စာရေးသူနှင့်အဖွဲ့

သည်။ တစ်နေ့သောအခါ ထိုရွာ၏ လူကြီးအဖြစ် အုပ်ချုပ်နေသော င/ပရေ ဆိုသူသည် တောသို့ သွားခဲ့ သည်။ ထိုတောတွင် ရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူကို တွေ့ရှိ ဖူးမြော်ရလေ သည်။ ယင်းရုပ်ပွားတော်မှာ င/ပ လင်မယားထားခဲ့သော ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ပါးစပ်ရာဇဝင် ရှိခဲ့ပါ သည်။

င/ပရေသည် ယင်းရုပ်ပွားတော် အား မိမိရွာသို့ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ရာ တွင် ကျောက်ဖြူရွာအနီးရှိ ချောင်း ကမ်းထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရပ် နား၍ အမောအပန်းဖြေလေသည်။ ထို့နောက် ခရီး ဆက်လက်ထွက် ခွာရန် ဘုရားရုပ်ပွားတော်အား ပင့် ဆောင်သောအခါ ပြန်လည် ပင့် ဆောင်၍ မရတော့ချေ။

ထိုအခါ ရွာသားများကို ခေါ်၍ ရထားပြုလုပ်ပြီး လွန်ကြီးဖြင့် ဆွဲယူ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ သို့ပါသော် လည်း လွန်ကြီးသာ အလီလီ ပြတ်ခဲ့

ပြီး ရုပ်ပွားတော်ကိုမူ ပင့်ဆောင် မရကြတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် ယင်းနေရာတွင် ကျောင်းတော်ဆောက်၍ ကိုးကွယ် ကြရပေတော့၏။ ဘုရား ပင့်မရခြင်း ၏ အကြောင်းရင်းကို ရှာကြံသော အခါ ထိုချောင်းငယ်သည် ရွာသား များ အခင်းကြီးသွားရာ "ချေးတော် မူချောင်း" ဖြစ်၍သော် လည်းကောင်း၊ သီတင်းသုံးတော်မူရန် သင့်သော လျှောက်ပတ်သော မြေပြန့်ခြင်း မြေမြတ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခြင်း သော်လည်းကောင်း ဖြစ်တန် ရာသည်ဟု ဆိုရိုးပြုကြပါသည်။

ထိုနေရာတွင် ကံ့ကော်ပင် တောအုပ်သဖွယ် ပေါက်ရောက် ကြခြင်းကို အစွဲပြု၍ ကံ့ကော် တော ဘုရားဟု ကျော်စော ထင်ရှား ဖြစ်ပါသည်။

ဤ တန်ခိုးကြီး ရုပ်ပွားတော် နှစ်ဆူအား သမ္မာဒေဝ နတ်တော် နတ်မြတ်များ စောင့်ရှောက် လျက်ရှိကြရာတွင် တည်

www.burmeseclassic.com

အဓိဋ္ဌာန် ဆုတောင်းနည်း
မှာ...

ဝါခြမ်းနီးပြားစွာ တစ်ခုကို ယိတို တံတောင်ဆစ်မှ လက်ခလယ်ထိပ်များ အထိ တိုင်းယူ ပိုင်းဖြတ်ပြီး ရေဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောရပါသည်။

ထို့နောက် ရုပ်ပွားတော်ဝယ်၏ ရှေ့တွင် ယုံကြည်စိတ်ဖြင့် ငါးပါးသီလံယူကာ လိုရာဆုများ တောင်း၍ အရှင်ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အား ပြတော်မူပီတုရားမှာ ဆုတောင်းရပါသည်။

ပြီးလျှင် ယင်းဝါခြမ်းစွယ်အား ရုပ်ပွားတော်၏ ရင်ခွင်တော်ပေါ်တွင် တပ်ထားလျက် ဆက်ကပ် ပူဇော်ထားရပါသည်။

အချိန်အနည်းငယ် ကြာအောင်ထားပြီးနောက် ပြန်လည်ယူပြီး ယိတိုနှင့် တစ်ဖန် ပြန်လည် တိုင်းထွာကြည့်ရပါသည်။

ထိုဝါခြမ်းမှာ သိသိသာသာ ကြီးရှည် ထွက်လာကြောင်း ဆွေခိုရလျှင်မှာ အသက်ရှည်၍ အလိုပြည့်ကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

နဂိုထက်တိုနေကြောင်း ထင်ရှားစွာ ဆွေခိုရပါက ထိုလူသည် အသက်တို၍ အလိုမပြည့် ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

သို့သော် ယခုအခါတွင်ကား ဤ အဓိဋ္ဌာန်မျိုး ဆုတောင်းမျိုး လုပ်ကြသူများ မရှိသလောက် နည်းပါးသွားကြပေပြီ။

ပွဲတော်အတွင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားခြင်းနှင့် ခိုးမှု၊ လုယက်မှုများ လုံးဝ မရှိဘဲ ပကတိ အေးချမ်းသာသာစွာ ပွဲတော်ပြီးမြောက်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်ပါ။

ရပ်ရေးရွာရေးများ ထိခိုက်

၇၆ နာမဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပျက်စီးမည့် အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်တော့မည်ဆိုလျှင် ဤကဲ့ကော်တော ရုပ်ပွားတော်များမှ ချွေးတော်ကျခြင်း၊ မျက်လုံးတော်များ နီမြန်းခြင်း၊ မျက်နှာတော်များ အက်ကွဲကြောင်း ဖော်ပြခြင်း စသည့် အတိတ်နိမိတ်များ ပြတော်မူခဲ့သည်ဟု ပြောဆိုကြသည်များကိုလည်း ကြားသိရပါသည်။

“ဘုရားညီနောင်”ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ဤကဲ့ကော်တော ပေါ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူသည် အလွန်ပင် တန်ခိုးတော် ကြီးမားလှပါသည်။

ရွာနှင့် အတန်ဝေးသော နေရာတွင် သီတင်သုံး ကိန်းဝပ်တော်မူနေကြသော်လည်း မီးမသေ၊ ရေမခန်း၊ ပန်းမညှိုး တန်ခိုးတော် ထင်ရှားပြသတော်မူပါသည်။

ပွဲတော်ကာလတွင် **မည်မျှစောစောထ ဆွမ်းကပ်သော်လည်း ဆွမ်းဦးကပ်လျက် ရှိပြီးသားဖြစ်နေသည်ကိုသာ** တွေ့မြင်ကြရပေသည်။

ပလ္လင်တော်တစ်ခုတည်းတွင် မှန်နှစ်ခုဖြင့် စံမြန်းတော်မူခြင်းမှာလည်း ထူးခြားမှု တစ်ခုပါပေ။

ထို့အပြင် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းခြင်းနောက်တစ်ခုမှာ “ဘုရားညီနောင်၊ ပွဲညီနောင်” ကျင်းပခြင်းပင်တည်း။

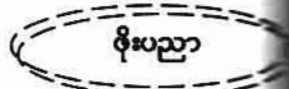
ကဲ့ကော်တောဘုရား ပူဇော်ပွဲကျင်းပသည့် နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာပင် ကျောက်ဖြူမြို့မှ (၃)မိုင် (၂)ဖာလံဝေးသည့် ရှေးဟောင်း “ကျောက်တစ်လုံး ဝူဘုရား” ပွဲ

တော်ကိုလည်း ပါဝင်ကျင်းပခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကဲ့ကော်တော ဘုရားပွဲထွက်ကျင်းပသကဲ့သို့ပင် နံနက်(၄)နာရီညနေ(၄)နာရီအထိ တစ်နေ့ထပ်ပွဲတော်ဖြစ်ပြီး စတုဒိသာကျွေးခြင်း၊ ရိုးရာ ကျင်ကိုင်ပွဲများ ကျင်းပခြင်းတို့ဖြင့် စည်ကား သိုက်မြိုက်ပေသည်။

ကျောက်တစ်လုံး ဝူဘုရားမှာလည်း အလွန်ထူးထူးဆန်းဆန်းလှပါသည်။ ရှဉ့်ဘုရားမင်းကြီးက ကျောက်တစ်လုံးတည်ရာ ဝုယိမ်းများစွာ ဘုရားယိမ်းများစွာဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ဘုရားဖြစ်ပါသည်။

နှစ်သစ်ကူးသည့် နှစ်သစ်တစ်ရက်နေ့တွင် ကျောက်တည်ရာ နယ် တစ်မြို့နယ်လုံးမှ ဘုရားပူဇော်သည် ကဲ့ကော်တောနှင့် ကျောက်တစ်လုံးဘုရားပွဲတော် နှစ်ပွဲတော်ဖြစ်သည့် “ဘုရားညီနောင်၊ ညီနောင်”သို့ ကူးချည်သန်းလူးလာတုံခေါက် သွားပေးဖူးမြော် ကန်တော့ရင်း ကုသိုလ်များ စည်ကားသိုက်မြိုက် နှစ်ပွဲတော်ပျော်ရွှင် ဝိတိဘဝင်ဖြင့် စိတ်အေးတွင် တသွင်သွင် ကြည်နူးကြပါပေသတည်း။

ဝန်ခံချက်။ ။ ရွှေဖြူခင်ဖြူ
“အံ့ဩဖွယ်သောမော ကဲ့ကော်
ဘုရားသမိုင်း အကုဋ်
(ဒုတိယအကြိမ် ၁၉၈၀ ခု)
ရန်ကုန်မြို့ကို ကိုးကား

ကျောင်းအင်္ဂါ လောကီ ဓမ္မိကု ဓမ္မိကု

ဆွေချစ်

ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဒီဆောင်းပါးကို ဆရာကြီးလုပ်ပြီး ရေးတာတော့ မဟုတ်ရပါ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုင်းနိုင်ငံဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ မေတ္တာတော်အောက်မှာ ရှိနေတာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသောကြောင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ဖူး၊ ကြုံဖူးတဲ့ ဖြစ်ရပ်အမှန်လေးကို ဓမ္မဓိတ်ဆွေတို့ သိအောင် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ယခု ကျွန်တော် ရေးသားသော စာမူတွင်ပါသော အကြောင်းအရာတို့မှာ စာရေးသူ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါကို ကျွန်တော်ဟာ တကယ့်ကို လိမ်ညာမှု လုံးဝ မရှိပါ။ သူတစ်ပါးတို့ ဖြစ်ခဲ့တာကို မေးမြန်းစုံစမ်းပြီး ရေးသားခြင်းလဲ မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရခြင်းကို ယခုမှ အခွင့်ကြုံလို့ ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် လိမ်ညာပြီး ရေးသားခဲ့ရင် နောက်နောင် ဘဝဆက်တိုင်း တွန့်လှ ဘဝကို မရရှိနိုင်သူ ဖြစ်ရပါစေတော့လို့ ကျိန်စာဆိုလိုက်ပါတယ်။ အကျွန်ုပ် ဘဝနဲ့ရင်းလို့ သစ္စာပြုအပ်ပါစေ။

ကျွန်တော်ရဲ့ ဤစာမူကို ဖတ်ရှုသူ အပေါင်း ကျွန်တော်ကဲ့သို့ တွေ့ကြုံခံစားရပါစေ။ မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ဦးဆုံး အံ့ဖွယ်သူရဲ ထူးကဲသော တရားဇနာ ချမ်းသာခြင်းကို ရရှိကြပါစေ။ အကယ်လဲ ရရှိခံစားနိုင်လိမ့်မယ်လို့ တွန့်လှ ယုံကြည်တယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ဆရာမှာ **က္ခန္ဓာသယ ဘိက္ခုနီ ဝေဂိဏီတော်ကြီးမှ ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်ဦးရဲ့ တပည့်ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်ပင်** ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်အား ကျွန်တော်ဆရာမှ

ပထဦးစွာ သုံးဆင့်မှ ငါးဆင့်အထိ **“အရဟံ သိဒ္ဓိဘဂဝါ”** ကို ပုတီးစိပ်ခိုင်းပါတယ်။ ထိုပုတီးစိပ်မှာ...

အရဟံ-ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော **ဘဂဝါ**-ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရား...

ရယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ ဆရာက ကျွန်တော်ကို ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ကို အစဉ်မပြတ် ပွားများခိုင်းထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်... တစ်နှစ်လောက်အကြာမှာတော့ ဆရာကြီးမှာ ရန်ကုန်မှ ကျွန်တော်တို့နေရပ် ဇီးကုန်းမြို့နယ်သို့ ကြွလာပြန်ပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ဆရာကြီး ကြွလာတယ်

ဆိုရင် တပည့်အပေါင်းတို့ ဂိုဏ်းတော်ပညာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆေးဆင့်တွေ တက်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်မှာ ဆရာကြီးအပါးမှာနေပြီး သူ သွားလိုရာကို စက်ဘီးတစ်စီးနဲ့ လိုက်လံ၍ ပို့ဆောင်နေရပါတယ်။

ဆရာကလဲ ကျွန်တော်အား တူလိုသားလို ချစ်ပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ ဆရာမှ ကျွန်တော်ကို မေးပါတယ်။ ‘မင်း ဘာထူးခြားမှု ရှိသလဲ’ လို့ မေးရာ ကျွန်တော်လဲ မည်သို့မျှ ထူးခြားမှု မရှိကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ ဆရာကြီးက...

‘တချို့တွေ မြင်တယ်။ တချို့ကျတော့ ကြားတယ်။ တစ်နေ့တော့ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ’

www.burmeseclassic.com

လို့ ပြောပါတယ်။

ဆရာမှ ကျွန်တော့်ကို ထပ်ပြောပြန်ပါတယ်။

'မင်း ဂန္ထီရတေ့ကို ယုံကြည်မှု ရှိရဲ့လား'

ကျွန်တော့်မှာ ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေချိန်မှာပဲ ကျွန်တော့်ဆရာမှာ ကျွန်တော့်အား သူ၏အနားသို့ ခေါ်ယူ၍ ကျွန်တော့်ကို သွန်သင်ပြသ ပြောဆိုပါတော့တယ်။

'မင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ မိုးကောင်းကင်ကြီးနဲ့ တူသလားလို့ ငါ မေးရင် မင်း... ဘယ်လို ဖြေမှာလဲ'

ကျွန်တော်လဲ ရမ်းမပြီးချင်သူပီပီ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းနဲ့ ဆရာ့ကို ကြည့်နေတယ်။ သဘောကတော့ ကျွန်တော် မသိပါလို့ ဝန်ခံလိုက်တဲ့ သဘောပါ။

ဆရာကြီးမှာ ကျွန်တော့်အား အပြစ်မယူပါ။ အပြုံးနဲ့ခွင့်လွှတ်၍ ဆက်ပြောပါတယ်။

'မင်း... ဖိုက်ဆာတာ၊ ရေဆာတာ၊ အိပ်ချင်တာ၊ နိုးလာတာ၊ သွားချင်တာ၊ လာချင်တာ၊ ကြည့်ချင်တာ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်ချင်တာ ဘယ်သူလုပ်တာလဲ... ဘယ်သူက အဆိန်ပေးတာလဲ'

ကျွန်တော်က...

'ဘယ်သူမှ မှိုင်းပါဘူး။ သူ့သဘာဝ တရားကြီးက ဖန်တီးပေးတာပါ' လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဆရာကြီးမှာ မျက်နှာမှာပြုံးလို့ ဦးခေါင်းလေး တညိတ်ညိတ်နဲ့ သဘော ကျရာ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြီး...

'အေး... မင်းလိုပဲ မိုးကောင်းကင်ဟာလဲ လင်းလိုက်၊ မှောင်လိုက်၊ နေထွက်လိုက်၊ လသာလိုက်၊ ကြယ်တွေထွက်လိုက်၊ မိုးအုံ့လိုက်၊ ငွေထိုက်လိုက်၊ လျှပ်စစ်တွေ လက်လိုက်၊ မိုးခြင်းလိုက်၊ မိုးရွာလိုက်နဲ့...

ဒါတွေ ဘယ်သူလုပ်ပေးနေတာလဲအားလုံး ထာဝစဉ် လှုပ်ရှားလည်ပတ်နေတယ်။ အဲဒီမှာ ဓာတ်ဓားပါး ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းနဲ့ မိုးကောင်းကင်ကြီးဟာ တကယ်တော့ အတူတူပါပဲ ကွာ' -

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ...

'မင်း... တင်ပု၍ ခွေ ထိုင်လိုက်ပါ' အဲဒီနောက် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး၊ နဖူး စတဲ့ ဗဟိုငါးချက်ကို အထက်ကို လှည့်ထားရပါတယ်။ ခါးကို မတ်မတ်ထားခိုင်းပါတယ်။ အသက်ကို ပုံမှန်ရှုခိုင်းပါတယ်။ ပြီးရင် ဝင်သက်ထွက်သက်ကိုပဲ ပုံမှန်စေရတဲ့ မိမိရဲ့ ချက်တိုင်တစ်စုံကိုမှ အပူငွေ့ တေတေ ဓာတ်တို့အား ပုံမှန် အစဉ် ညှစ်ထုတ်ရပါတယ်။

အရမ်းလဲ မညှစ်ရဲ ဖြည်းညင်းစွာနဲ့ အစဉ်တစိုက် ပြုလုပ်ရခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုအချိန်မှာ စိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထားရပါတယ်။ စိတ်ကောင်းရှိမှလဲ အောင်မြင်ပါတယ်။

အသက်ရှူရင်းလဲ ညှစ်ထုတ်ပါ။ အသက် ရှူသွင်းရှူထုတ်ရင်းလဲ ညှစ်ထုတ်ပါ။ အစဉ်မပြတ်စေရ။ ပြတ်ရင်

ပျက်ပါတယ်။

နောက် ခြေဖဝါး၊ လက်ဖဝါး၊ ငယ်ထိပ်၊ မျက်စိ၊ စတာတို့၌ အပူငွေ့တို့ လွှမ်းမိုးလာချိန်အထိ ပြုလုပ်ရပါမယ်။

ဒီလိုပြုလုပ်တဲ့ ကျင့်စဉ်မှာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသမှာ သတိပဋ္ဌာန်တရားကလဲ ပါနေသေးတယ်။

'သတိ' ဆိုတာ ထာဝစဉ် အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့နေခြင်း အမှတ်ရနေခြင်းဆို

အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ 'ပဋ္ဌာန်' ဆိုတာ တည်ရာဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်။ ဒါကတော့ ထိုင်ကျင့်တဲ့ နည်းပညာ နောက်တစ်ခုက အိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ ပြုလုပ်ရခြင်း ကျင့်စဉ်တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ဆရာကြီးမှာ ကျွန်တော့်အား အိပ်နည်းကို သင်ပေးပါတယ်။ အိပ်၍ ကျင့်နည်းမှာ...

'ညာဘက်သို့ စောင်း၍ ညာလက်ခေါင်းအုံ၍ ညာခြေကို ဖြောင့်ဖြောင့်စွာ ထား၍ ဘယ်လက်မှာ ဘယ်ဘက်တစ်ဖက် စောင်းပေါ်သို့ တင်၍ စိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထား၍ အသက်ကို ဖြည်းညင်းစွာ ရှူလွှတ်၍ နေ့အောင်၍ ထိန်းထားပါ။ ပြီးရင် ဖြည်းညင်းစွာ ထုတ်လွှတ်လိုက်ပါ။

ရင်ထု ခြေဖျား အစရှိတဲ့ နေရာတို့ အပူငွေ့တွေ ပြေးလွှားနေတာကို ရရှိအိပ်ပျော်တဲ့အထိ ပြုလုပ်ပါ'

ဆရာသင်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် တစ်နှစ်မျှကြာသော် ကျွန်တော့် နေ့ကိုယ်မှာ ထူးခြားမှု ရှိလာတယ်။ ငါ့ဦးခေါင်းကို အထက်လှည့်၍ စဉ်မပြတ် ပြီးတာနဲ့ ခြေဖဝါး၊ လက်ဖဝါး၊ ငယ်ထိပ်တို့မှာ ပူငွေ့စေပါတယ်။

ပယောဂတွေနဲ့ တွေ့ကြုံစေရာမှာ
လဲ ထူးခြားသော စွမ်းပကားတို့မှာ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် မယုံရဲအောင် စွမ်း
အားတို့ တိုးလာပါတော့တယ်။

ထို့နောက် ဆရာကြီးနဲ့ ထပ်မံလို့
တွေ့ရပြန်သောအခါ ဆရာကြီးမှာ
ကျွန်တော့်ကို တတိယမျက်လုံး ဆို
တာ ဘယ်ဟာကို ခေါ်သလဲဆိုတာ
ကျွန်တော့်ကို မေးပါတယ်။ ကျွန်တော့်
မှာ မဖြေနိုင်ပါဘူး။ တကယ်လဲ မသိ
တာပါ။

ဆရာကပဲ ရှင်းပြပါတယ်။
'လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ဟာ အကြောင်း
အရာတစ်ခုကို လေးလေးနက်နက်
စဉ်းစားရင် မျက်စိလေးကိုတိုပြီး ဆွေးတော
ရင်စားနေရင် မျက်ခုံးနှစ်ခုရဲ့ ကြားက
တစ်ခုရှိပုံ မြင်လာစေတယ်။ အဲဒါဟာ
အတိယမျက်လုံးပဲကွ'
လို့ ပြောပါတယ်။

'ဒီနေရာမှာ အဆုံးအဖြတ်ပေးလို့ တတိယ
မျက်လုံးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒါတော့ စောစော
က ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ပြီး တတိယမျက်လုံး
ဆွတ်ငြိမ်းတဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကျင့်ရမယ်'
ဟုဆိုပြီး ချက် အထက်လှည့်ပြီး စိတ်
ငြိမ်ငြိမ်ထားပြီးရင် ပထမကျင့်စဉ်
ပြုလုပ်ပါ။

ဆရာကသို့လားဝန်းတွေ တစ်
လုံးလုံး ဝိုင်းရံသွားရင် မိုးကောင်းကင်
အလင်းလင်းပြင်ကြီးကို မြင်လာ
နိုင် ခုရပါတယ်။

ဒီလို ကြယ်တွေကို မြင်အောင်
အဆင့် ၁၊ ၃ တိယအဆင့်... နောက်
အဆင့်က မိုးကောင်းကင်ကြီး
ကြယ်တွေထံသို့ မိမိရဲ့ စွမ်းအား
ပေးဖို့ ပို့လွှတ်ရပါတယ်။

ဆရာ... ကြယ်တွေနဲ့ စကြဝဠာ
အဆင့်မှ စွမ်းအားတွေကိုလဲ မိမိရဲ့
အားနဲ့ ပို့လွှတ်ရပါမယ်။ ဤသို့ ပို့လိုက်

ပြန်ဆွဲယူလိုက် ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုလုပ်
ရပါတယ်။

ဆရာသင်ပြတဲ့အတိုင်း ပြုလုပ်ရင်း
တစ်နေ့မှာတော့ တကယ်ကို ထူးဆန်း
အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနဲ့ တွေ့ကြုံ
ခံစားရပါတော့တယ်။

ကျွန်တော် ဤကဲ့သို့ ကျင့်နေစဉ်မှာ
ကျွန်တော့်ရဲ့ မျက်စိအစုံမှာ မှိတ်လို့
ထားပါတယ်။

ကျွန်တော့်မျက်စိကို မှိတ်ထားပေ
မယ့်လို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကြီး တစ်ခုလုံး
ဟာလာဟင်းလင်းပြင်ကြီးဖြစ်၍ သွား
ပါတော့တယ်။

အလွန်တရာမှ လင်းသော အလင်း
ရောင်ကို ကျွန်တော့်ရဲ့မျက်စိမှာ မြင်
နေရပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ တစ်ကိုယ်
လုံးမှာ အေးငြိမ်း၍ ပေါ့ပါးပြီးရင်
ငြိမ်ခနဲဖြစ်၍ ရဟတ်စီးသူကဲ့သို့ အပေါ်
မှ အောက်သို့ လည်၍ ကျစဉ် ခံစားရ
သလိုပင် ခံစားရပြီး... ဘယ်အရာနဲ့မှ
မတူတဲ့ ခံစားမှု အရသာကို ဘဝင်ကျ
အောင် ခံစားရပါတယ်။ ချီးမွမ်း၍
မနိုင်အောင်ပင် ရှိခဲ့ရပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
ကျွန်တော်တို့အိမ်မှ ပျဉ်ချပ်များကို
ဖောက်၍ တိုးဝင်ကာ အိမ်အောက်သို့
တငြိမ်ငြိမ် ဆင်းသွားပါတယ်။ အိမ်
အောက်မှ ကြိုးခွေ့ကြိမ်လုံး စတာ
တို့ကို မြင်တွေ့နေရပါတော့တယ်။

ထိုမှတစ်ဆင့် မြေကြီးအတွင်းသို့
ဝါးတစ်ပြန်မျှ တိုးဝင်သွားပြန်ပါတယ်။
မြေကြောလေးတွေကို ပင်လျှင်
ကျွန်တော် မြင်နေရပါတယ်။

ထိုမှတစ်ဆင့် ပြန်လည်ပြီး မြေကြီး
အတွင်းမှ တိုးထွက်လာပြန်တယ်။
မြေပေါ်သို့သာ ပေါ်လာတယ်။
ကျွန်တော့်မှာ ထိခိုက်ပွတ်တိုက်မှု
လုံးဝ မခံစားရပါ။ ရေအတွင်းသို့
လက်နှိုက်လိုက်တဲ့အလား မည်သည့်
တင်းမာမှုမျှ မရှိပါ။

အိမ်အောက် တစ်ခုလုံးကိုလဲ
ကျွန်တော် မြင်နေရတယ်။ ထိုမှ
တစ်ဆင့် ပျဉ်ခင်းကို ဦးခေါင်းမှနေ၍
တစ်ဆက်တည်း အိမ်ခေါင်မိုး
သက်ငယ်တို့အား ထွင်းဖောက်၍
လက်ပံပင်တစ်ဖျားမျှ မြင့်၍ တက်
သွားပြီး တစ်ရွာလုံးကို ကျွန်တော် မြင်
နေရပါတယ်။

အိမ်ပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်ပြန်တော့
လဲ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ကျွန်တော်
တစ်ယောက် ထိုင်နေတာကို ကျွန်တော်
မြင်တွေ့နေရပါတယ်။

နောက်တော့ အပေါ်မှာ ရှိနေတဲ့
ကျွန်တော်ဟာ တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည်
ပြီး ဆင်းလာပါတယ်။ အိမ်ပေါ်မှာ
ရှိနေတဲ့ ကျွန်တော့်ထံသို့ အပေါ်မှ
ဆင်းလာတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ နီးကပ်
လာပြီး ညင်သာစွာနဲ့ ပေါင်းသွားပါ
တယ်။

ဒီလို ပေါင်းသွားတဲ့ အချိန်မှာ
ကျွန်တော်ဟာ နဂိုပုံမှန်အတိုင်း ပြန်
ဖြစ်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ခြေ
ထောက်တွေကို အထိမခံနိုင်အောင်
အလွန်ပဲ ထုံကျဉ်နေပါတော့တယ်။

မည်မျှအချိန်အထိ ကြာညောင်း
သွားတာ မသိလိုက်ပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ
ကျွန်တော် ဘာခံစားမှုနဲ့မှ မတူဘဲ

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ
ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး (နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ) ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ ဆီး(ကျဉ်၊အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မှုန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော
တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။
တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes, urine-stone, urine
(red, yellow, excess, minimization,
miximization), uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating, dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊အမှတ်-၇၄၁၊ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပျံ့ပြန့်ဆန့်သော အကေား

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ စလင်းမြို့နယ်၊ တညောင်ရွာကြီးတွင် ကိုရင်ကြီးတစ်ပါး သက်သတ်လွတ်ဖြင့် ခူတရွှင်ပြုံး သီတင်းသုံးလျက်ရှိသည်။ အသက်မှာ(၅၂)နှစ်ဖြစ်ပြီး ဘွဲ့မှာ ရှင်ဝိစိတ္တဖြစ်သည်။ ရပ်သူရွာသားများက ဘွဲ့မခေါ် အကော့ဟုသာ ခေါ်ကြသည်။

အကော့၏ အတိတ်စာမျက်နှာကို မြန်လှန်ဖတ်ရှုမည်ဆိုလျှင် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့ဩစရာကောင်းလှသည်။

အထကသည် အသက်(၅)နှစ်တိုင် နေကြမ်းတမ်းစွာ ဘဝမျှော် ကုန်သည် ဖြစ်သန်ခဲ့ဖူးသည်။ လုပ်ကိုင်စေသော အလုပ်မှာ များသောအားဖြင့် သူ့အားလုံးကူသော အလုပ်က ဖြစ်သည်။

ညည်သို့ပင် အလုပ်များစွာ လုပ်ကိုင်စေကာမူ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုဖြင့် အိပ်ရာဝင်ခဲ့ရသည့် ညပေါင်းများစွာ မနည်းပေ။

သို့နှင့် တစ်ခုသော နွေတွင်း၏ တွင်းတွင် အလုပ်မှအပြန် ရေချိုးနေစဉ် အပူလျှပ်ပြီး အပြင်းဖျားတော့

ဆရာအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲ ကုသပေးသည်။ နေ့များဟောင်း၍ ရက်များညောင်းသော်လည်း ရောဂါက သက်သာမလာ ပို၍ဆိုး တိုး၍ပင် ဖြစ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း အားမရှိ အရေတင်လျက် ရှိသည်။

အောင်မိုက်သော သန်းခေါင်ယံ နေ့၌ အကော့တစ်ယောက် နို့မည်းထည်း မနိုး၊ ခေါ်သော်လည်း မသွား၊ သော်လည်း မဖြေ၊ သေ

ဘာမို့ (ဖျာပုံ-ဖရာပို့ ၈)

သည်လည်း မဟုတ်၊ ဒေသအပြောနှင့် ပြောရလျှင် မြောနေသည်ဟု ဆိုရချေမည်။

လမိုက် ညမောင် ညည့်သန်းခေါင် မို့ဆရာပင့်ရန်လည်း မလွယ်၊ ဆရာကလည်း အနီးအနားတွင် မရှိ၊

သို့နှင့် အရုဏ်ကျင်း၍ အလင်းသို့ ရောက်ခဲ့တော့၏။ သည်တော့မှ အကေး သတိရလာတော့သည်။

သတိရရချင်း ဖြတ်ခနဲ ထထိုင် လိုက်သည်။ ယခင်ရက်များက တွဲထူ တွဲထ လုပ်ရသော အကေးကို ကြည့် ပြီး လူနာစောင့်များ အံ့အားသင့်နေ ချိန်၌ အကေးက...

‘ကျွန်တော့်အဖြစ်က အရမ်းအံ့ဩစရာ ကောင်းစွာပျာ၊ ဒီပုဂံလို့ ပြောရ မလား ဒါပုဂံဟုတ် ဘယ်လိုပြောရမုန်း တောင် ယသိတော့ဘူး အတော်ဆန်း တာပဲ’

ဟု အစချီကာ မေ့မြောနေစဉ်က အကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း ပြောပြ လေတော့သည်။

* * *

တောအထပ်ထပ် တောင် အသွယ်သွယ် လျှိုမြောင်ချိုင်ဝှမ်းပေါ သည့် ခရီးလမ်းတစ်ခုကို အကေး တစ်ယောက် လျှောက်နေ၏။ ဘယ် သွား၍ ဘာလုပ်မည် အကေးမသိ အသွားလား၊ အပြန်လားလည်း စဉ်းစားမရ။

ထိုအခိုက် တောထဲမှ လူနှစ် ယောက် ပြေးထွက်လာ၏။ ထို နောက် အဝတ်နက်ဖြင့် အုပ်လိုက် ပြီး ဆွဲခေါ်သွား၏။

အချိန်အနည်းငယ် အတွင်းမှာ အဆောက်အအုံတစ်ခုထဲသို့ ရောက် ရှိသွား၏။ သည်တော့မှ ဦးခေါင်း အား အုပ်ထားသော အဝတ်နက်ကို ချွတ်ပေးသည်။

ခမ်းနားထည်ဝါသည့် ထိုင်ခုံပေါ် တွင် လူကြီးတစ်ယောက် ထိုင်နေ

၈၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္စာပုဂံ

ကမ္ဘာ့အဆင့်မြင့်သော အကေး(ဆီ) ရုပ်ပုံ

သည်ကို အကေးတွေ့သည်။ အဆို ပါ လူကြီး၏ အဝတ်အစားများမှာ ပြုံးပြုံးပျက်ပျက် အရောင်ထွက် လျက်ရှိ၏။ ထိုလူကြီးက အကေး အား စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး...

‘နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ’

‘ကျွန်တော့်နာမည် အကေးပါ’

‘အခြားနာမည်ရှိသေးလား ရှိရင် ပြော ပါဦး’

‘ရှိပါတယ် ဝင်းညိုပါ’

‘နေတာက’

‘တညောင်ရွာမှာပါ’

ဟု ထိုင်ခုံပေါ်က လူကြီးမေးသမျှ အကေးသည် အမှန်အတိုင်း ဖြေ ဆိုနေမိသည်။ ထိုအခါ အဆိုပါ လူကြီးက အကေးအား ခေါ်လာ သည့် လူနှစ်ယောက်အား လက်ညှိုး ထိုးပြီး...

‘ဝါခေါင်ဝါတာက သာအေးအမည်ပုန်

မဟုတ်ပါ၊ မင်းတို့ခေါ်လာတာက အကေး မင်းတို့ လူနာပြု ခေါ်လာတာကိုး။ က... ပြန်လိုက်ကြ’

ဟု လူကြီး၏စကားသံ ဆုံးသည့် နှင့် လူနှစ်ယောက်က အကေးခေါ် လက်နှစ်ဖက်ကို တစ်ယောက် တစ်ဖက်ဆီ ဆွဲကိုင်လိုက်၏။ ထို အခိုက် လူကြီး၏အသံက ပေါ်ထွက် လာပြန်သည်။

‘နော်...နော် သူ့ကို ပြောရအောင် တယ်’

ဟု ပြော၏။ တစ်ဆက်တည်း ပင် အကေးကို လက်ညှိုးထိုးပြီး

‘အကေး... ပြတင်းပေါက်က အောက်ကို ကြည့်လိုက်စမ်း’

ဟု ပြော၏။ အကေးလည်း ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွား အောက်တည့်တည့်သို့ ကြည့်လိုက် သည်။ အောက်တည့်တည့် ခပ်စေ့ စေ့တွင် ရောမဒယ်အိုးကြီးကို တွေ့ ရသည်။

ဒယ်အိုးကြီးအောက်၌ မီးခွေ တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်နေ ၏။ အဆိုပါ ဒယ်အိုးထဲ ဆီထည့် ရေလားမသိ ပွက်ပွက်ဆူနေသည့် ထိုအထဲ၌ မြုပ်လိုက်ပေါ်လိုက်နေ လူများစွာကို မြင်ရသည်။ အထဲက လူများ၏ ကယ်ပါ...ယူပါ တာဝန် နှင့် ငိုရှိုက်သံများကို ကြက်သီချင်း ခမန်း ကြားနေရ၏။

အကေး အလွန်ကြောက်ရွံ့နေ သည်။ ကြောက်စိတ်ကြောက်စိတ် အကေးတစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်တဆတ် တုန်နေသည်။ ကြက်သီချင်းများ ထလာ၏။ နဖူးပြင်မှလည်း နေရာ

www.burmeseclassic.com

များ စို့လာ၏။

'အကေး...လူပြည်ကို ပြန်ရောက်ရင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုနဲ့ ပွေ့ပျော်တော့ နို့ ယုတ်ရင် မင်းသေတဲ့အခါ အိလူတွေလို ခံရလိမ့်မယ်။

နောက်တစ်ခု ဝါမှာလိုက်ဦးမယ်။ မင်းတို့ ရွာမှာ မကြာခင် ကိုဖိုးကြွက် အလှူကြီး ပေးလိမ့်မယ်။ အလှူကြီးနေမှာ မိုးရွာ လိမ့်မယ်။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ် ထားပါလို့ သတိပေးလိုက်ပါ။

ဟု လူကြီးက ပြောသည်။ ထို့နောက် လူနှစ်ယောက်က အကေး၏ ဦးခေါင်းအား အဝတ်နက်ဖြင့် ချုပ်လိုက်ပြီး ဆွဲခေါ်သွားသည်။

အချိန်အတော်ကြာကြာ သွားပြီး သည်နှင့် တစ်နေရာအရောက်တွင် အကေးအား ထားပြီး ပြန်သွားကြ

အကေးသည် ဦးခေါင်းမှ အဝတ် နက်ကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ ရှေးအခါက အဆောက်အအုံကြီးကို ချွေရ၏။ ထိုအဆောက်အအုံကြီးကို အကေး တွေ့ဖူးသလို မြင်ဖူးသလို ထင်နေ၏။

'အကေး အထဲကို ဝင်လာခဲ့' အဆောက်အအုံကြီး အတွင်းမှ အထွက်ပုဒ်ကြီး တစ်ယောက်၏ ခံစားမှုကို ကြားရ၏။ အဆောက်အအုံကြီးကို တွေ့ကတည်းက ဝင် ခြစ်ပေါ်နေသည့် အကေး အထဲသို့ အဆောက် အခုတော့ ရောက် နှစ်ကြာအသင့် ဖြစ်သွား၏။ အဆောက်အအုံကြီးထဲ ဝင်လိုက် အရောင်မျိုးစုံ ဝင်းလက် ရတနာများကို ရင်သပ်

အလှူပြုတစ်ခုခုအဖြစ် အကေး(ခေါ်) ရှင်စိတ္တ

ရှုမော အံ့သြစွာ တွေ့မြင်ရသည်။ အကေးစိတ်မှာ လိုချင်တပ်မက်မှု များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

'လူလေး...ဒါတွေဟာ ဘုရားပစ္စည်း တွေကွယ် မကြံစည်ကောင်းဘူး'

ဟု အသံတစ်သံ ပေါ်ထွက်လာ သဖြင့် အသံရှင်ကို ကြည့်လိုက်ရာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် အဘိုးအိုတစ် ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ အဘိုးအို မှာ သျှောင်နှင့်ဖြစ်သည်။ ဆံပင်၊ မျက်ခုံမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးအားလုံး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေ၏။ မုတ်ဆိတ်မွေး မှာ ရင်ဘတ်အထိ ရှည်လျားသည်။

'လူလေး... လူပြည်မှာ ရှင်ဘဝနဲ့ သာသနာပြုပါ။ နောက်ပြီး သတ္တဝါတွေကို ကယ်တင်ဖို့ အတတ်ပညာတစ်ခု လူလေး ရင်ထဲကို ထည့်ပေးလိုက်မယ်။ ရှင်ဘဝနဲ့ သာသနာပြုပါမယ်လို့ ကတိပေး။ ဒါဆိုရင် လူလေးမှာ ဖြစ်နေတဲ့ဇာဂါလဲ ချက်ချင်း လက်ထဲ ပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောသည်။ အကေးလည်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

* * *

'ကျွန်တော့်အဖြစ်က ဒီလိုပါ... အစွန်း ရောက်တယ်လို့ပြောပြော တစ်ယူသန် တယ်လို့ဆိုဆို ဉာဏ်ပညာနည်းတယ် လို့ထင်ထင် အိပဗ္ဗနိပါတ်ကို ကျွန်တော် လုံးထူသယံ ယုံကြည်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ ကျွန်တော် ကိုရင်ထုတ် တော့မယ်။ ဘဝရဲ့ကျန်နေတဲ့ အချိန်တွေ ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကျွန်တော် ကြိုးစားနေထိုင်သွားတော့မယ်ဗျာ'

ဟု လူနာစောင့်များကို ပြောပြ၏။ ယုံသူရှိသလို မယုံကြည်သူများ လည်း ရှိကြ၏။ ထူးခြားမှုမှာ ထိုနေ့ မှစ၍ အကေး ရောဂါပျောက်ကင်း သွားခြင်းပင်။

ကိုသာအေး တစ်ယောက်လည်း ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရပ်သူရွာသားများ အံ့သြ ကြရသည်မှာ အမှန်၊ အကေး၏ စကားကို မယုံကြည်သော ကိုဖိုး ကြွက်သည်လည်း သူ၏ အလှူ မိုးပျောတော့မှ ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေမိ သည်။ (ဦးဖိုးကြွက်သည် ယနေ့တိုင် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေဆဲပင်)

အကေးခေါ် ရှင်စိတ္တသည် မနောဖြင့် ဟောပြောကာ လူများစွာ ကို သာသနာအတွင်းသို့ ရောက်ရှိ ရန် ဆွဲဆောင်ပြီး သာသနာပြုလျက် ရှိပါကြောင်း...

ရှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဘဘမုံ(ဗျာပုံ-စရာပုံ ၆)

ကျေးဇူးတော်ရှင်

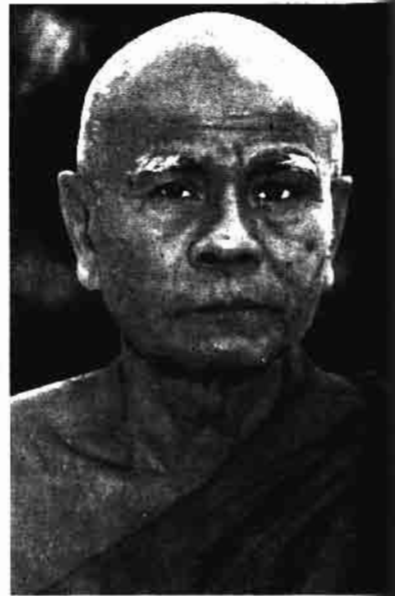
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး

ချီးမြှင့်သော

(၇)ရက်သားသမီးတို့

မွေးနေ့ကျင့်စဉ်

ဒီသီတင်းကျွတ် (အင်းဝ)

ဤကျင့်စဉ်သည် လွယ်ကူပြီး ဆောင်ရွက်ရာတွင် ခက်ခဲမှုမရှိ အစွမ်းထက်သည့် အကျိုးပေးသော ကျင့်စဉ် တစ်မျိုး ဖြစ်သဖြင့် ဖော်ထုတ်ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရရှိခဲ့သော အချိန်ကာလမှာ (၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ တပေါင်းပွဲတော်) ကျင်းပစဉ် အချိန်က ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီးမှ (၇)ရက်သားသမီးတို့အတွက် ချီးမြှင့် ခဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်နေသဖြင့် ဆရာတော် ကြီး၏ မူမပျက် ပြန်လည် ဖော်ထုတ် တင်ပြရေးသားပါ သည်။

ကျင့်စဉ်မှာ (၇)ရက်သားသမီးများသည် မိမိတို့၏ မွေးနေ့ကစ၍ ရှေ့သို့ (၁၀)ရက်ပြည့်အောင် နံနက် အိပ်ရာထ အချိန်တိုင်း ဘုရားဖျက်နာသစ်တော်ရေ ဆက်ကပ်ပြီး ဖယောင်း(အလင်းတိုင်) (၂)တိုင် လင်ပန်း ထဲထည့်၍ ရေအနည်းငယ် ထည့်ပြီး ညှိထွန်းပူဇော်ပါ။ ပူဇော်၍ပြီးတိုင်း...

‘ဘုရားစာပညာတော်သည် ဘုရားတရားသံဃာ ရတနာမြတ် သုံးပါးတို့အား ရှိသောစွာ ရှိခဲ့ပါ၏။ ပူဇော်ပါ၏။ ဖူးပြောပါ၏။ ယန်လျှော့၍ ကန်တော့ပါ၏။ အကျင့်ဘုရား’

ဟု နှုတ်ဖြင့် မြွက်ဆို၍ ကန်တော့ပါ။ ယင်းနောက်...

‘ဘုရားစာပညာတော်သည် ဤ အေးပြုကြည့်လင် သန်ရှင်း စင်ကြယ်သော ပျက်နာသစ်တော်ရေနှင့် အလင်းတိုင်(ဖယောင်း တိုင်)တို့ကို သက်ဆော်ထင်ရှား ပြတ်စွာဘုရားကြီးအား လှူဒါန်းပါ

၏။ ဘုရား...ဆက်ကပ်ပါ၏။ ဘုရား...ဥညာသနားသောအားဖြင့် ရွှေလက်တော်အဆင့်ဆင့် အလှူခံတော်ပူပါ။ အသိအမှတ်တော်ပူပါ အကျင့်ဘုရား’

ဟု ရွတ်ဆိုပါ။

ဤနေရာတွင် လင်ပန်းနှင့် ရေအနည်းငယ် ထည့်၍ အသုံးပြုခြင်းမှာ “လင်”သည် (ယ-ရ-လ-ဝ) နှင့် ဂြိုဟ်အရ (၄)ဂဏန်းဖြစ်ပြီး “ပန်း”မှာ (ပ-စ-ဘ-မ) ကြာသပတေးဂြိုဟ်အရ (၅)ဂဏန်းဖြစ်၍ ပေါင်းပါက (၉) နဝင်းကိုက် ဖြစ်သည်။

ဖယောင်းတိုင်(၂)တိုင်နှင့် လင်ပန်းထဲ၌ နံနက် ရေထည့်ပြီးမှ ညှိထွန်းပူဇော်ရခြင်း သဘောအဓိပ္ပာယ်သည် မိမိ၏ ကိုယ်စောင့်နတ်နှင့် ဘုရားအား အရှောက် နတ်မင်းများကို ရည်ရွယ်ပြီး “အပူထည့် အအေးရှိသည်” ဟူသော အဓိပ္ပာယ်အရ ဖြစ်သည်။

“သဗ္ဗေဒ္ဓါ ကုဒ္ဓိပတ္တာ စာသံ ကုဒ္ဓိတေဓန ဇယော အာနက်

သဗ္ဗေဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ ကုဒ္ဓိပတ္တာ - တန်ခိုးရှိသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်စေရန် ကုန်၏။ တေသံ - ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ ကုဒ္ဓိတေဓန - တန်ခိုးရှိန်စေ အာနဘော်ကြောင့်။ ဇယော - ဇယော ခြင်းသည်။ ဟောတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ တနင်္လာနေ့သားသမီးဖြစ်လျှင်...

“သဗ္ဗေဒ္ဓါ ခေမပတ္တာ တေသံ ခေမတေဇန ဇယော ဟောတု”
အနက်

သဗ္ဗေဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။
ခေမပတ္တာ - ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။
တေသံ - ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ **ခေမတေဇန** - ငြိမ်းချမ်းခြင်းအရှိန်အစော် အာနဘော်ကြောင့်၊ **ဇယော** - အောင်မြင်ခြင်းသည်။ **ဟောတု** - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ အင်္ဂါနေ့သားသမီးဖြစ်လျှင်...

“သဗ္ဗေဒ္ဓါ ဝိနပတ္တာ တေသံ ဝိနတေဇန ဇယော ဟောတု”
အနက်

သဗ္ဗေဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။
ဝိနပတ္တာ - အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။
တေသံ - ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ **ဝိနတေဇန** - အောင်မြင်တော်မူသော အရှိန်အာနဘော်ကြောင့်၊ **ဇယော** - အောင်မြင်ခြင်းသည်။ **ဟောတု** - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့သားသမီးဖြစ်လျှင်...

“သဗ္ဗေဒ္ဓါ လာဘပတ္တာ တေသံ လာဘတေဇန ဇယော ဟောတု”
အနက်

သဗ္ဗေဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။
လာဘပတ္တာ - လာဘ်လာဘ ပြည့်ဝခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **တေသံ** - ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ **လာဘတေဇန** - လာဘ်လာဘ အရှိန်အစော် အာနဘော်ကြောင့်၊ **ဇယော** - အောင်မြင်ခြင်းသည်။ **ဟောတု** - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ ကြာသပတေးနေ့သားသမီးဖြစ်လျှင်...

“သဗ္ဗေဒ္ဓါ ဗလပတ္တာ တေသံ ဗလတေဇန ဇယော ဟောတု”
အနက်

သဗ္ဗေဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။
ဗလပတ္တာ - ကိုယ်တော်အား ဉာဏ်တော်အား ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **တေသံ** - ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ **ဗလတေဇန** - ကိုယ်တော်အား ဉာဏ်တော်ကြီးမားခြင်း အာနဘော်ကြောင့်၊ **ဇယော** - အောင်မြင်ခြင်းသည်။ **ဟောတု** - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ သောကြာနေ့သားသမီးဖြစ်လျှင်...

“သဗ္ဗေဒ္ဓါ သီရိပတ္တာ တေသံ သီရိတေဇန ဇယော ဟောတု”
အနက်

သဗ္ဗေဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။
သီရိပတ္တာ - ကျက်သရေရှိခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **တေသံ** - ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ **သီရိတေဇန** - ကျက်သရေအရှိန်အစော် အာနဘော်ကြောင့်၊ **ဇယော** - အောင်မြင်ခြင်းသည်။ **ဟောတု** - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

“သဗ္ဗေဒ္ဓါ သီရိပတ္တာ တေသံ သီရိတေဇန ဇယော ဟောတု”
အနက်

သဗ္ဗေဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။
သီရိပတ္တာ - ကျက်သရေရှိခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **တေသံ** - ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ **သီရိတေဇန** - ကျက်သရေအရှိန်အစော် အာနဘော်ကြောင့်၊ **ဇယော** - အောင်မြင်ခြင်းသည်။ **ဟောတု** - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ စနေနေ့သားသမီးဖြစ်လျှင်...

“သဗ္ဗေဒ္ဓါ တေပတ္တာ တေသံ တေတေဇန ဇယော ဟောတု”
အနက်

သဗ္ဗေဒ္ဓါ - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။
တေပတ္တာ - ထက်မြက်သည့် တန်ခိုးတော်သို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **တေသံ** - ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ **တေတေဇန** - ထက်မြက်ရှိန်စော် အာနဘော်ကြောင့်၊ **ဇယော** - အောင်မြင်ခြင်းသည်။ **ဟောတု** - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဟု အသီးသီး မိမိတို့၏ မွေးနံ့မှ လက်ယာရစ်သက်စေထက် တစ်ခေါက်ပို၍ ရွတ်ဆိုရန် ဖြစ်ပါသည်။

ညဉ့်ဦးပိုင်းအချိန်သို့ ရောက်တိုင်း (သို့မဟုတ်) မိမိ အိပ်ရာမဝင်မီ...

“ဣန္ဒြေပဒါဒိ၊ ဉာဏ်ပဒါဒိ၊ ပညာပဒါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာပဒါဒိ၊ အာလောကောပဒါဒိ”

အနက်
ဣန္ဒြေ - သဗ္ဗာကို သိမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။
ပဒါဒိ - ထင်ရှားဖြစ်၏။

ဉာဏ် - သဗ္ဗာကို သိခြင်းသည်။ **ပဒါဒိ** - ထင်ရှားဖြစ်၏။

ပညာ - ဒုက္ခ စသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ **ပဒါဒိ** - ထင်ရှားဖြစ်၏။

ဝိဇ္ဇာ - ဒုက္ခသဗ္ဗာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ **ပဒါဒိ** - ထင်ရှားဖြစ်၏။

အာလောကော - ပညာအလင်းရောင်သည်။ **ပဒါဒိ** - ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ဤဂါထာတော်များ၏ ဝါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရဝီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ဝါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ၊ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပုလ)] မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဟု မိမိသက်စေ့ထက် တစ်ခေါက်ပို ရွတ်ဆိုပါ။ တစ်နေ့...တစ်နေ့လျှင် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညဦးတစ်ကြိမ် အားဖြင့် (၂)ကြိမ်...(၂)ကြိမ် (၁၀)ရက်ပြည့်အောင် ကျင့်ဆောင်ရမည်ဖြစ်ပြီး ဝါဠိဂါထာများကို ရွတ်ဆိုသော အခါ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် စေတနာ ထက်သန်စွာထား၍ ရွတ်ဆိုရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ စရဏ ဓမ္မကျင့်စဉ်များကို ကျင့်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ရှေ့နောက်ဝဲယာ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သော ဘေးရန် အမျိုးမျိုးတို့ကို ကာကွယ်တားဆီး၍ ပြောဆိုပြုလုပ်သမျှ ကောင်းမှုကောင်းလုပ်တို့ကို အထစ်အပေါ့မရှိ ပြီးစီးခြင်း သို့ ရောက်ရှိစေပါလိမ့်မည်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို ပြုလုပ်ကြရာ၌ ဥပမာအား ဖြင့် “သစ်ပင်လှဲသော ယောက်ျားသည် မိမိ လဲစေလို သော ဘက်ကို ရအောင် လှဲရသလို” မိမိတို့ အလိုရှိ သော ဆုကို စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ငဲ့၍ ပြုလုပ်ဆည်းပူးကြရန် အရေးကြီးသည်။ ဆရာတော် ညွှန်ပြခဲ့သည့် စရဏ

ကျင့်ဝတ်များကို နေ့စဉ် ဝတ်မှန်မှန်ထား၍ ကြိုးစား အားထုတ်ပြီး အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ကျွဲ၊ နွား၊ ဝက်၊ အရက်သေစာများကို လွတ်လွတ်ကင်းကင်း ရှောင် ကြဉ်ထား၍ ထို့ထက် တတ်နိုင်လျှင် ကုန်းသတ္တဝါတို့၏ အသွေးအသားများကို စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ထားရန် ဖြစ်ပါသည်။

တရားယူရာ၌ နှုတ်နှင့်ယူ၍ မရပါ။ အလုပ်နှင့်ယူ ရပါသည်။ ကျပ်စု၊ မှတ်စု နှစ်မျိုးရှိရာတွင် မှတ်စုနှင့် ယူ၍ ရနိုင်ရန် ခဲယဉ်းပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျပ်ကျပ် တည်းတည်းဖြင့် ကျပ်စုနှင့် ယူမှသာ ရနိုင်ပါသည်။

သတိပြုရန်မှာ ရတနာသုံးပါးတို့အား ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ရာ၌ နည်းနည်းယုံကြည်လျှင် နည်းနည်း အကျိုးပေး၏။ အလတ်တန်းစား ယုံကြည်လျှင် အလတ် တန်းစား အကျိုးပေး၏။ အများကြီး ယုံကြည်လျှင် အများကြီး အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။

ဤနည်းအတိုင်း တစ်လ...တစ်လလျှင် (၁၀)ရက်... (၁၀)ရက် (၃)လတန်သည် (၄)လတန်သည် အားထုတ် ၍ ကျင့်ဆောင်သွားပါက အကျိုးပေး ရင့်သန်မှု ဖြစ်ပေါ် စေကြောင်း ရေးသားတင်ပြပါသည်။

ဦးသိန်းထွန်းကြည်(အင်းဝ)

စာမျက်နှာ (၇၉)မှ အဆက်

အလွန်ကျေနပ်ပြီး ပီတိတွေ ဖြစ်နေ တော့တာ အမှန်ပါ။

ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာ ဆရာ့ကို မျှော်နေမိတာပေါ့။ ကျွန်တော်ဆရာ ဟာ ကျွန်တော်နဲ့ လမ်းခွဲပြီး ခြောက်လ ကျော်ကျော်ကြာမှ ကျွန်တော်တို့ ထံသို့ ကြွလာပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့လဲ ဝမ်းသာအားရစွာ နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးကို ဝတ်ဖြည့် ဦးချက်နံတော့ကြပါတယ်။

နောက်ရက် အနည်းငယ်ကြာတော့ မှ ဆရာ့အား ကျွန်တော်ရဲ့ဖြစ်ရပ်ကို

ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဆရာမှာ ပြုံးလို့ ကျေနပ်စွာနဲ့ ပြောပါ တယ်။

‘ဝိုတပည့်... မင်းဟာ မိုကောင်းကင် ဂန္ထီကျင့်စဉ်ကို သိရှိထားပြီ၊ သိပ်ကောင်း တယ်’

ကျွန်တော်ဆရာမှဆက်ပြောပါတယ်။

‘မင်းဟာ စိတ်ပညာဂန္ထီရနဲ့ မိုး ကောင်းကင် လောကီဂန္ထီကျင့်စဉ် တရားကို သိရှိ နားလည်ခံစားသွားရပြီး ငါ့တပည့်တော်တယ်’

ယခု ကျွန်တော် ဆရာသင်ပေး သော ဂန္ထီရမိုးကောင်းကင် ကျင့်စဉ်ကို

စိတ်ပညာဂန္ထီရလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဒီကျင့်စဉ်ကို အများပြည်သူ ယုံကြည်စွာ ကျင့်ပွားများ၍ အံ့ဖွယ်သ ထူးကဲသော ကောင်းကင်လောကီ ဂန္ထီကျင့်ရုံရသာကို အားရကျေနပ် ဖြစ်ကြည့်နှုန်းခြင်း ကျေနပ်စွာနဲ့ ပီတိတွေ အရည်ဖျော်ထည့်ထားသလို ခံစား ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းမေတ္တာ အဆုံးသတ်လိုက်ပါတော့တယ်။

အစဉ်လေးစားလျက်...

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးပါး

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းရာဇာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းသေးဝါးမှတ်တံဆိပ်အမှတ် ၀၈၁၃ Y ၀၁၀၆၇၂)

(အဆေက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂)

ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အညီလိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုသို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ဝေပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံရောက်ကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အညီ ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းဆောင်ရည်မရှိဘဲ ပြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် ခြေခံမရှိဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်သည် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းထဲသို့ ဖျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံ့ချင်စိတ်မရှိဘဲ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပွားပြီး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်ခြင်းမျိုး အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်မရှိဘဲ အိပ်ပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက် အအိပ်ပျက်ကာလများ ဖြစ်လာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးက ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ခံစားခဲ့ရသောအခါသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့မှ ဆေးဝါးပေးရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆေးဝါးပေးဆေးပေးမှုများခံယူခဲ့ရ၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို အကျော်ကျော်နိမ့်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဝမ်းဗိုက် ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာကျောလာခဲ့ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ဆေးဝါးနှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နေ့ခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံခဲ့ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတွဲလေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနှစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နတ္ထုထုထုရင်းမြစ်မြစ်မူရင်း ၈၇

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲ့ဒါ ဦးအိုက်စ် ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တပြည့်ဖြည့်နှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်းမျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာဝဖြိုးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင်အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ဇီရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အိုက်စ်လေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စ်ကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စ်အနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခံကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေကတစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ကုန်ပျက် နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေး ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ...ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စ်ထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပေးဖို့ ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းခင်စားပါတယ် ဆရာ”

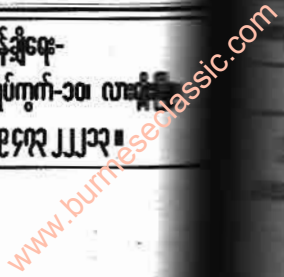
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ဖော်မြူလာအရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကလေး **မန်းရာတာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ **ဤမန်းရာတာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အားသာချက်တော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာခြင်း၊ အကြီးကြီး အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ခုအောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သော အသည်းရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာတာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအခြေခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သောက်မှု၊ မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာတာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းတစ်ခု ထုတ်လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စ် (ဆရာ)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရှင်း-မန်ရာတာတိုင်းရင်းဆေးပါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သုန္ဒရာ(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာမမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉၅၁၀၉၁၊ ၀၉၅၂၂ ၆၃၀၉၄

ဝမ်းပြည့်နှယ်ဖြန့်ချိရေး-
အမှတ်(ဥ/၉) ဘုတလမ်း၊ ဝပ်ကွက်-၁၀၊ လာရှင်မြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၅၇၂ ၂၂၂၁၃။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ အထွတ်ဆုံး

သစ်တစ်လုံးတည်း တံခွန်တိုင်လေး

ကော်လီ (LL.B)

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့နယ်မှ အရှေ့မြောက်အရပ် (၂၄)မိုင်ခန့်ကွာ ဘွင် တည်ရှိသော လှိုင်းဘွဲ့မြို့သို့ သွားရန်အတွက် ဘုရားဖူးခရီးရောက် ခဲ့ပါသည်။

လှိုင်းဘွဲ့မြို့၏ ကျက်သရေဆောင် ဖြစ်သည့် ကျိုက်မုရောဘုရားကို ပထမ ဆုံး သွားရောက် ဖူးမြော်ကြသည်။ နောက်ပိုင်း ဘုရားစေတီကြီးတစ်ဆူ မြင်၍ လွန်စွာ သမိုင်းဝင်ပါသည်။ ဘုရား ရုပ်ပြင်တော်အပြည့် အဖြူရောင် ကြွ ချား ခင်းထားသည်။

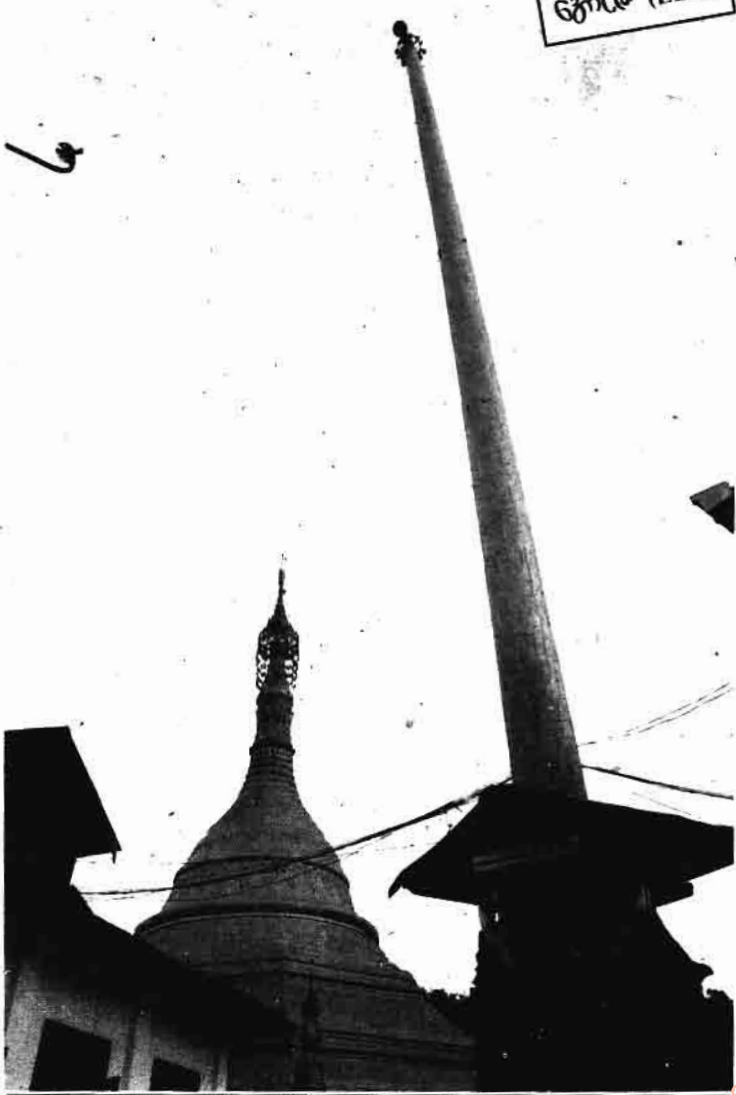
ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုဝင်များ အားလုံး သွားဖူးကြပြီးနောက် တောင်ပေါ် ဆောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသောဏကို သွားရောက် ရှိခိုးကန်တော့ကြသည်။ ဆရာတော်မှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည် ခင်း၏ စာဖတ်ပရိသတ်ဖြစ်၍ သွားခြားခြား တစ်ခုပြမည်ဟု ဆိုကာ တောင်ပေါ်ကျောင်းရှေ့ ကျိုက်မုရော ဘုရားရင်ပြင်မှ အထင်ကရ တံခွန် တိုင်ကြီးကို ကျွန်ုပ်အား ပြသပါသည်။

တောင်ပေါ်ကျောင်း အနီးရှိ ကျိုက်မုရော ဘုရားရင်ပြင်သို့ ရောက်ရှိ မြင်ခဲ့သော်လည်း ဤတံခွန်တိုင် ကြီးကို ကောင်းစွာ သတိမမူမိခဲ့ပေ။ ဆရာတော် ပြသတော့မှ တံခွန်တိုင် ကြီးကို ကြည့်မိတော့သည်။ မြင်ဖူးခဲ့ သည့် သစ်သားတံခွန်တိုင်များတွင် ခြေလျားဆုံးနှင့် အမြောင့်တန်းဆုံး တို့ထက်ပိုပါသည်။

တံခွန်တိုင်ကြီး၏ အောက်ခြေတွင် ခြေတိုင် ကျောက်စာရှိကြောင်း ဆရာတော်မှ ပြောသဖြင့် သေချာ မြင်ကြည့်မိသည်။

တံခွန်တိုင်ကျောက်စာ

တံခွန်တိုင်သည် အလျား(၆၉)ပေ၊ လုံး

သစ်တစ်လုံးတည်း တံခွန်တိုင်

▲ လှိုင်းဘွဲ့ထောင်ထိကျောင်း ဆရာထက် ဘုရားသောက

● တံခွန်တိုင်ကျောက်စာ

ပတ်(၄)ပေ (၁၀)လက်မ ရှိ၍ ကော့လှိုင်း
ကျော့ရွာ ဦးမြတ်ကျော် ဦးဆောင်သော
ကျော့လှိုင်း ရွာသူရွာသားများက
(ကွပ်/ကွပ်) အကုန်အကုန်ကာ ဤလှိုင်းဘွဲ့
ပြုသည့်အားဖြင့် လှိုင်းဘွဲ့ ပတ်ကြီး
ဒုလ္လ ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း(၁၀)ရက်

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စိုက်ထူ လှူဒါန်းကြပါသည်။
သုလ်၅ ခုနှစ်တွင် လှိုင်းဘွဲ့ပြု (၈)ရက်တွင်
နေ့ ဦးစောဟန် + ဒေါ်ပိသာစုတို့က တံခွန်
တိုင်ကို ရွှေခြင်း၊ နတ်ပင်းကြီးလေးပါးရုပ်တု
တည်ခြင်း၊ ပလ္လင်ကို ကြော့ပြားကပ်ခြင်းများ
ကို လှူဒါန်းကြပါသည်။

၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နတ်လူ သာဓုခေါ်စေသော်
ဤတံခွန်တိုင်မှာ သက်တမ်းအားဖြင့်
နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်
နီးပါးရှိနေပြီ။ နေပူပူ မိုးရွာရွာ ရာ
ဥတုဒဏ်ကို ကြုံကြုံခံနေဆဲဖြစ်သည်။
ဤမျှ ရှည်လျားဖြောင့်စင်းသော
သစ်တစ်လုံးတည်းကို အသုံးပြု
တံခွန်တိုင်ထူထားခြင်းကို ကျွန်ုပ်
ရောက်ရှိသမျှ မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြား
စေတီဘုရားများတွင် မမြင်မတွေ့
ပါ။

စာဖတ်သူများက ယခုထက်
ရှည်လျားဖြောင့်စင်းသော သစ်တစ်
တည်း တံခွန်တိုင်မျိုး တွေ့မြင်ဖူး
ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးပြီး နက္ခတ္တရောင်
မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ဆောင်းပါး ရေး
ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ကျိုက်မုရောဘုရားကြီး၏ ထူး
ချက်များမှာ တစ်နှစ်ပတ်လုံး
ဘုရားဖူးပရိသတ် မပြတ်ရှိခြင်း
နေ့စဉ်ညစဉ် ဘုရားရင်ပြင်တစ်
တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူ (၂၄)နာရီပတ်လုံး
တစ်ဦးဦး ရှိနေခြင်း စေတီ
အောက်ခြေရှိ မီးထွန်းပူဇော်ရန်
များတွင် (၂၄)နာရီပတ်လုံး ဖ
တိုင်မီး မပြတ် ပူဇော်မှု ရှိနေခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်သို့ ဘုရား
သွားရောက်ကြသူများ အ
လှိုင်းဘွဲ့ ကျိုက်မုရောဘုရားသို့
အောင်သွားပြီး ဘုရားဖူးခြင်း
ထူးခြားသော တံခွန်တိုင်ရှည်ကြီး
ကြည့်ရှုလေ့လာနိုင်ကြစေရန် ထပ်
ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

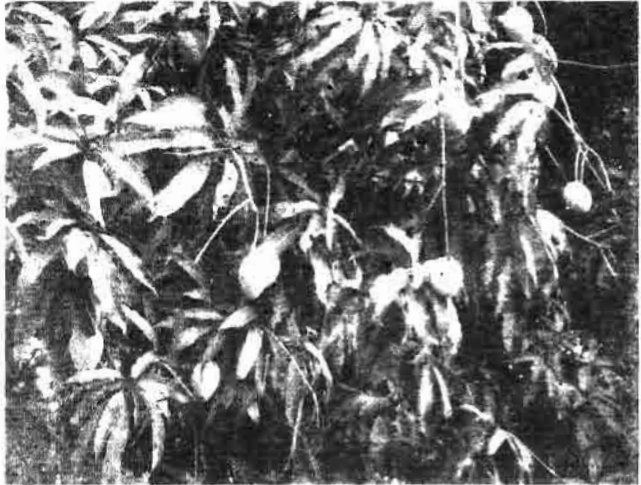
စေတီနာမန်လျှင် ကံကောင်း

အောင်စ(LL.B)

www.burmeseclassic.com

သီးပင်စားပင်တွေဆီ ခါချဉ်မလာရေး

တစ်နေ့အသိမိတ်ဆွေ ဒေါ်ခင်အေးတစ်ယောက်
စားရေးသူ၏အိမ်သို့ အလည်ရောက်လာသည်။
စားရေး သူ၏ဇနီးနှင့် ကျောင်းနေဖက်ဖြစ်၍
အလည်ခြင်း ဖြစ်၏။

သခင်ကလည်း မကြာခဏလာနေကျ။ ဆွေမျိုး
အဆင်းအချာကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေပြီ။ ဒေါ်ခင်အေးက
စားရေးသူ၏ အိမ်ဝိုင်းထဲက သရက်ပင်(၃)ပင်စလုံး
သီးတွေ ပြက်ခဲနေသည်ကိုကြည့်ပြီး...

ကျောင်းဆရာတို့ သရက်ပင်တွေမှာ ခါချဉ်
မလာနော်'

တုတ်တယ် ဘယ်အပင်မှ မရှိဘူး'

ကျွန်မအိမ်က သရက်ပင်က မြကျောက်မျိုး ကျောင်းဆရာရဲ့။ ဒါပေမယ့် ခါချဉ်အုံတွေက တစ်ပင်လုံးဆိုတော့
ကျောက်သီးဆွတ်ဖို့ ခက်နေတယ်'

အနောက်ဘက်ဝိုင်းထဲက ကျွန်တော့်အိမ်မ သရက်ပင်တွေလဲ ခါချဉ်တွေနဲ့ပဲဗျ။ တစ်နေ့က အိမ်မက သူ့
သရက်ပင်တစ်ပင် မသီးလို့ဆိုပြီး အလုပ်သမားကို ခေါ်ခတ်ခိုင်းတယ်လေ။ ခါချဉ်တွေမှ သရက်ပင်ခတ်တဲ့
အင်္ကျီ ကိုက်လိုက်တာ။ တော်တော်နဲ့ ခုတ်ကိုမရဘူး။

ခါချဉ်တွေက ကျွန်တော့်ဝိုင်းနဲ့ ကပ်လျက်ဆိုတော့ မြေပေါ်မှာ လျှောက်သွားနေတာ မနည်းပါဘူး။ ကျွန်တော်
တို့သရက်သီးတွေနဲ့နီးပြီး အဲဒီအကောင်တွေ ရောက်လာမှာစိုးလို့ မီးဖိုထဲက ပြာတွေကျုံးပြီး ရေနဲ့ပျစ်ပျစ်
ပစ်လိုက်တယ်။

တော့ ကျွန်တော့် သရက်ပင်တွေရဲ့ ပင်စည်အခြေ ပတ်ပတ်လည်တွေမှာ လောင်းချပေးလိုက်တာ ခါချဉ်တွေ
ကောင်မှ ကျွန်တော့် သရက်ပင်တွေကို မကပ်ရဲဘူး'

စားရေးသူ၏ စကားဆုံးလေသော် ဒေါ်ခင်အေးက...

သရက်သီးက သီးပင်စားပင်တွေဆီ ခါချဉ်မလာရေးပေါ့နော်'

အဘတ်တာပေါ့ဗျ။ ခါချဉ်က ပြာဖြင့်ရင် မကြာခင်ဘဲ ကြောက်အားပိုလို တစ်ထောက်မနားလိုဘူးဆိုပြီး အဝေးပြေးတော့တာပဲ
လေအေး

အနောက်နောက် ပြောလိုက်သော စာရေးသူ၏ စကားအဆုံးဝယ် ဒေါ်ခင်အေးက "ကျောင်းဆရာကမှ
အကောင်း" ဟု ရွှင်ပြုံးစွာဆိုလျက် စာရေးသူ၏ ဇနီးရှိရာ မီးဖိုချောင်ဆီသို့ အာလာပသလ္လာပပြောဆိုရန်
လေတော့သတည်း။

ဆရာ သညာမျိုး

www.burmeseclassic.com

မြင်းသမားများ ဆောင်ထား

တြိကဋ္ဌက်သုံးပါး

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး ကိုယ်စားပြု မြင်းခင်းသတင်း အဖွဲ့သည် ရန်ကုန်သို့ စက်တင်ဘာလ၌ ရောက်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် မြင်းသမား အခေါ်အဝေါ်အရ အုံနာ၊ မြင်းဆိုက်အဖြစ် လိုက်ပါရပါသည်။

ကျွန်တော်၏ မြင်းမမှာ “ရွှေကျွန်းမယ်” ခေါ် စိုင်းရွှေရောင် ဖြစ်ပါသည်။ ရာသီဥတုမှာ မကွေးနှင့် ရန်ကုန် မတူပါ။ အပူနှင့် အအေး၊ အစိုနှင့် အခြောက်ဖြစ်ပါသည်။

“ရွှေကျွန်းမယ်” သည် ကုန်းနှီး မပါ၊ ကျေးလက်ရိုးရာ ဒုန်းစီးပြိုင်ပွဲတွင် တိုင်းကိုယ်စားပြု ပါဝင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက္ကဆံကွင်းသို့ ရောက်သောအခါ “ရွှေကျွန်းမယ်” သည် အမွေးများ ဆောင်း၍ မအီမသာ ဖြစ်နေပါသည်။

ဂျော်ကီအောင်သန့်က ပြောသည်မှာ “ဝဲရောဂါ ဖြစ်မည်စိုးရိမ်ကြောင်း” ပြောပြ၍ ဆေးအပြန်ဖော်၍ တိုက်ပါသည်။

တြိကဋ္ဌက်သုံးပါးအမှုန့် တစ်မတ်သားကို အရက်တစ်စိတ် (ဒိုပုလင်း) ခန့် ထု၍ တိုက်ရာ အမွေးများ ငြိမ်ကုန်းမလာပါသည်။

နောက်တစ်ပတ်ကြာသောအခါ ကန်တော်ကြီးကွင်းမှ အပြေးကျင့်ပြီး အပြန် မိုးမိ၍ မြင်း၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ သဖွယ် အခိုးများ ထွက်နေပါသည်။

ဂျော်ကီအောင်သန့်သည် **တြိကဋ္ဌက်သုံးပါးအမှုန့် တစ်မတ်သားခန့်** ကို ပျားရည်ဖြင့် နယ်၍ လျှာထိုးပေးပါသည်။

တြိကဋ္ဌက်သုံးပါး ဆိုသည်မှာ ရှက်ကောင်း၊ ပိတ်ချင်းသီးနှင့် ချင်းတက်အခြောက်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မြင်းများတွင် ဖြစ်ပွားတတ်သော ရောဂါများအနက် “ဝဲရောဂါ” သည် ကြောက်စရာကောင်းသော တစ်ခါတစ်ရံ ပြေးလွှားရင်း လဲကျ၍ သေဆုံးတတ်ပါသည်။

တြိကဋ္ဌက်သုံးပါးကို (၂) ကျပ်သားစီ (သို့မဟုတ်) (၁) ကျပ်သားစီ အညီအမျှ အမှုန့်ပြု၍ မြင်းသမားများ ထားသင့်သည် ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

မောင်သစ်ဝေ(စလေ)

စတုပညာသ ဆေး

စတုပညာသ ဆေးကိုဖြင့်...

“ဦးမာသေလို နွေမှာရှင်
သိကြားဆက်သည် ဆေးလေးအင်”

ဟူ၍ လည်းကောင်း။

“ပြေနှင့်ပကာ၊ ဆေးလေးပြာ၊ ယသီသူ
ကျော်သာသွား၊ သိသူတွေ ဖော်ကာစား
ဆီဖို့ နတ်သိကြား ပေးပါတဲ့ စတုပညာသ
ဆေးပဟာ”

ဟူ၍ ရည်ညွှန်းထားတာ တွေ့ရ
သည်။

ရသဓာတ်ဖျက်ဆေး၊ အစာဖျက်
ဆေးဖြစ်၍ ဖော်စပ်ရန် သင့်ပါသည်။

လေထိုး၊ လေနာ၊ လေအောင့်
အလွန်ကောင်းပါသည်။ မတည့်
သောအစာ စားမိလျှင် နေမထိ၊
ထိုင်မထိဖြစ်တာတွေ နံကြိုနံကြား၊
ရင်ညွှန်ဝမ်းခိုက် ဟိုနေရာ စစ်ခနဲ၊
သည်နေရာ စစ်ခနဲ ထိုးတတ်တာ
တွေ၊ အစာမစားချင်၊ မသောက်ချင်
ရင်ပြည့်၊ ဝိုက်ကယ်။

ခိုက်ကိုပုတ်ကြည့်တော့ စည်
ထွက်ထားသကဲ့သို့ တပုန်းပုန်း
ကြည်နေတာတွေ၊ စားပြီးပြန်တော့
ထည်း အစာမကြေဖြစ်ပြီး အနေ
ဆက် အထိုင်ခက်သူတွေအတွက်
စိတ်မပျက်ကြစေဖို့ ဆေးကောင်း
ဆစ်လက်တော့ ညွှန်ပြပါမည်။

သူ့ဆေးကတော့ **၀-၀-၀-၀**
၀-၀-၀-၀-၀ဆို၍ အင်းလား၊
လေး တွေးထင်ကြပေမည်။ အင်း
ထည်းမဟုတ်၊ စမလည်းမဟုတ်။
ဆစ်တတ်စမလေးလုံးမှ ဓာတ်နံ
ဆောက်ပစ္စည်းလေးမျိုး ထုတ်နုတ်
သူ့ဆေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“**၀**”အက္ခရာ၊ နံမှာ အင်္ဂါ။

၀,ဆ,ဇ,ဈ,ည ငါးလုံးမှတစ်လုံး
ကောက်လိုက်လျှင် **ဆ-ဆား**
ဖြစ်သည်။

“**၀**”အက္ခရာ၊ နံမှာ စနေ၊
တ,ထ,ဒ,ခ,န ငါးလုံးမှ တစ်လုံး
ကောက်လိုက်လျှင် **ထ-ထုံးဖြစ်**
သည်။

“**၀**”အက္ခရာ၊ နံမှာ ကြာသပ
တေး၊ သက်ရှိအရင်း သက်မဲ့
အဖျားဖြစ်၍ ပ,ဖ,ဗ,ဘ,မ ငါးလုံးမှာ
တစ်လုံးကောက်လျှင် **ပ-သဲဆပ်**
ပြာ ဖြစ်သည်။

“**၀**”အက္ခရာ၊ နံမှာ ဗုဒ္ဓဟူး၊
ယ,ရ,လ,ဝ,ဠ ငါးလုံးမှ တစ်လုံး
ကောက်လိုက်လျှင် **ယ-ယမ်းဖြစ်**
သည်။

ဆေးလေးမျိုးတော့ ရပါပြီ။
အလေး အချိန်အဆသိရန် လိုအပ်
ပါသည်။ အချိုးအဆက ဆတူ
ထည့်ရမည်လော (သို့မဟုတ်) သူ့
အချိုးနှင့် ထည့်ရမည်လော သိဖို့ရန်
လိုပြီပေါ့။

* * *

ခန်းအောင်ချက်ပါ။ ချက်ပြီးသော
ဆားကို ရှောက်ရည်၊ သံပရာရည်၊
ပျားရည်နှင့် သင့်သလို လျက်ရပါ
သည်။ လေထိုးလေအောင့် လေနာ
မှစ၍ အားလုံးကောင်းပါသည်။

အရည်နှင့်တည့်သည့် အစားအိမ်
သမားများအဖို့ ထေရဝါဒသက်သက်
သက်သက်၍ ရပါမည်။ ထန်စိုကို
ပြာပြု၍ အရည်ကြည်ကို ထားရက်ပြီး
အထက်ပါ လေးမည်တွင်ကျပါက
ပိုမိုကောင်းမွန်ကြောင်း တွေ့ရပါမည်။
စုစုပေါင်း(၅၄)သည် စတုပညာသ
ဖြစ်ပေသည်။ (၅၄)ဖြစ်သဖြင့်
(၅+၄=၉) နှုတ်ခတ်ဖြစ်သည်။
သာသနာတွင်းမှာ ရတနာသုံးပါးမှီ၍
ချမ်းသာစိမ့်သောငှာ စာလုံးများကို

'ဆား - အင်္ဂါနံ၊ ဂြိုဟ်သက်အားဖြင့်	(၈)ဖြစ်သဖြင့်	(၈)ဆ
ထုံး - စနေနံ၊ ဂြိုဟ်သက်အားဖြင့်	(၁၀)ဖြစ်သဖြင့်	(၁၀)ဆ
သဲဆပ်ပြာ - ကြာသပတေးနံ၊ ဂြိုဟ်သက်အားဖြင့်	(၁၇)ဖြစ်သဖြင့်	(၁၇)ဆ
ယမ်း - ဗုဒ္ဓဟူးနံ၊ ဂြိုဟ်သက်အားဖြင့်	(၁၇)ဖြစ်သဖြင့်	(၁၇)ဆ
စုစုပေါင်းလိုက်တော့ (၅၄)ဆဖြစ်သည်။		

ယင်းဆေးလေးမျိုး ရေဖျော်ပြီး
ကြည်အောင်စစ်၊ မြေအိုးသစ်နှင့်
မိန့်သာရဆရာနှင့် ထားတော်မူခဲ့
သည်။ ထိုမှ လောကပဏ္ဍိဆရာ

ရရှိသဖြင့် (၆၄)ဂါထာဖွဲ့သည်။ တစ်ဆင့် လောကဝိဇ္ဇာစိုရိသရာ ရရှိ၍ အရင်းတည်ကာ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောဓာတ် ဖွဲ့ပြီးမှ...

- ၁။ စတုသင်္ချာ
- ၂။ ဝိဇ္ဇာနာဂ
- ၃။ ဝိဇ္ဇာသုတ်
- ၄။ လောကဝိဇ္ဇာ
- ၅။ လောကပဏ္ဍိတ

ဆရာတို့သည် နေ့သင့်နံ့သင့် ဆေးမြစ်၊ ဆေးဥ၊ ဆေးခေါက်၊ ဆေးရွက်တို့ကို စီရင်သည် အဆို ရှိ၏။

ထို့အတူ နံသင့်ကောက်ထားခြင်း ဖြင့် စတုပညာသဆေး ပေါ်ပေါက် လာသည်။ လောကတွင် ရှိသမျှ ဆေး၊ အင်း၊ စမ၊ ဗေဒင် အစရှိ သည်တို့ နှင်းဖမ်းပါမူ နှင်းကျေ

မှ အစွမ်းထက်သည်။ (၁၀၈)ကွက် ဗုဒ္ဓစက်ဖြစ်သည်။ ၁+၀+၈ = ၉ နှင်းဖြစ်သည်။

သည့်အတွက်နှင်းသည်လောက ကို ကြီးစိုးသည်။ လောကလူသား အားလုံးကိုလည်း ကြီးစိုးသည်။ နှင်းကျေ ဆေးနည်းသည်လည်း ဓာတ်လေးပါးမှ ထုတ်နုတ်သည်။

နှင်းကျေဆေးနည်း(ခေါ်) စတု ပညာသဆေးသည် ကမ္ဘာမြေပြင်ရှိ လူသားအားလုံးအတွက် အကျိုး ရှိနိုင်မည်။ ထိရောက်နိုင်မည်ဟု စာရေးသူ ယုံကြည်မိသည်။

ဘယ်လိုကြောင့်လဲ မေးစရာ ရှိသည်။ လူဆိုသည်မှာ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောဓာတ် လေးပါးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားရကား မူလဓာတ်(၄)ပါးမှ တစ်ပါးပါး ချွတ် ယွင်းပျက်စီးသည်နှင့် ဆက်လက်

ရပ်တည်နေနိုင်မည်မဟုတ်။ သည့်အတွက်ကြောင့် စ-ေ-ဗ-ဝ ဟူသော စမလေးလုံးမှ ထုတ် နုတ်ဖော်စပ်ထားသောဆေးလေးဖြာ သည် အများဝေနေယျာအတွက် ထက်မြတ်ထိရောက်သော အသက် ကယ်ဆေးဖြစ်သည်။

ဆေးလူ့ဒါန်းခြင်းသည် အလွန် မြတ်သည်ဟူ၍ ဘုရားရှင် ကိုယ် တော်မြတ်ကြီး ဟောမြှောက် မိန့် ကြားချက်ရှိပါသဖြင့် "အသက် ဆက်အသက်ကယ်ဆေးတော်လက်" ကို လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေးဖော် စပ်နှိပ်သင့်ပါကြောင်းစေတနာကောင်း ဖြင့် ထုတ်ဖော်တင်ပြအပ်ပါသည်။

သတ္တဝါအများ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြကြပါစေ။
မောင်ရည်ပန်

စာမျက်နှာ (၇၅) မှ အဆက်

ဒီဇင်ဘာလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထီဆု ကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံထူးနိုင်ကြစေရန် ၂, ၈, ၉, ၀ ဂဏန်းခြေများကို ၃, ၁, ၆, ၇ အက္ခရာများဖြင့် တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်ပါသည်။

ဂဏန်းတူ အံ့ပူးအထပ်များကို နှစ်သက်ပါက ယင်းဂဏန်း(၄)လုံး ပူးထပ်ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။

မိမိတို့ မွေးလရာသီအရ ကံအခွင့်အာလမ်းများ

* * *
ဥပမာ ။ ။ မိန့်ရာသီဖွား(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉-ရက် မှ မတ်လ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် (၃)ဂဏန်း၊ ပန်းရောင်၊ တောင်အရပ်၊ ခါးသောအရသာ၊ သန္တာကျောက်တို့က ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေပါမည်။
ထိစပ်တူ ထိုးလိုလျှင် သောကြာသားသမီးတို့နှင့် စပ်ဟပ်ပါ။ တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့နှင့် စပ်တူထိုးခြင်းကို ရှောင်သင့်သည်။

ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်တည်နေရာအရ ရွေး ချယ်လိုပါက စက်ဘီး၊ ကား စသည်ဖြင့် လှည့်လည်

ရောင်းချသော ရွှေလျားထီဆိုင်များ၊ အားကစား ကစားကွင်းများအနီး ရောင်းချသောဆိုင်၊ အမျိုးသား များ ဦးစီးရောင်းချသောဆိုင်၊ မျက်နှာတွင် အဖြူရောင် အားကောင်းစွာ ခြယ်သထားသော ဆိုင်တို့က ဆုကြီး များနှင့် နီးစပ်နိုင်ကြပါသည်။

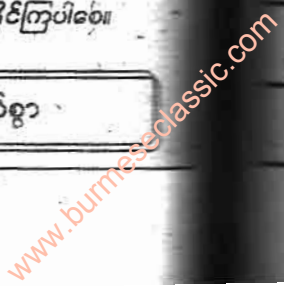
ဤလတွင် ထိကံကောင်းသူတို့မှာ စနေသားသမီး များ ဖြစ်ကြလေသည်။

ထိကံပွင့်ယတြာ ပြုလိုပါက အစိမ်း ဆောင်ပန်း အဖြူ နှင်းကြမ်း ပြုပါ။

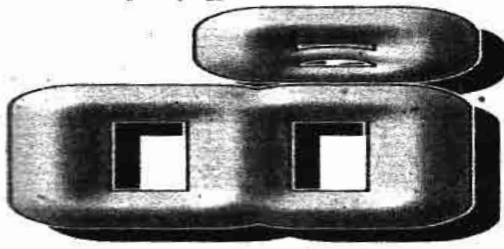
ဆိုလိုသည်ကား ခေါင်းဆောင်း၊ ဦးထုပ်၊ ထိ ခေါင်းစည်း၊ ပဝါ၊ ကလစ် စသည်တို့တွင် အစိမ်းရောင် ပါဝင်စေလျက် ဖိနပ်၊ ထဘီ၊ ပုဆိုး၊ စကတ်၊ ဘောင်းဘီ စသည်တို့တွင် အဖြူရောင် ပါဝင်စေရန် ဖြစ်သည်။ အတိတ်ကံဆိုး ပိတ်ဆို့တားဆီးမှုများ လွင့်ပြယ် ကံကြံ့မွှာပွင့်လင်းကာ လာဘ်လာဘများ ဝေငွေ သွက်လက်စေပါလိမ့်မည်။

ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

ထက်မြက်စေရန်

မွေးလ	အရက်	အရောင်	အရပ်	လက်ဖက်ရည်	အရသာ	ကျောက်မျက်	စင်တူထိရန်	ရှောင်ရန်
ပိဿရာသီဇာတိ မတ်(၂၁) မှ ဧပြီ(၂၀)	၉	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ကြောင်	ပုဒွယူး သားသမီး	ကြာသပတေး သားသမီး
ပိဿရာသီဇာတိ ဧပြီ(၂၁) မှ မေ(၂၀)	၇	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ပုဒွယူး သားသမီး	သောကြာ သားသမီး
မေထွန်ရာသီဇာတိ မေ(၂၁) မှ ဇွန်(၂၀)	၀	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ပုဒွယူး သားသမီး	သောကြာ သားသမီး
ကရကုန်ရာသီဇာတိ ဇွန်(၂၁) မှ ဇူလိုင်(၂၀)	၅	ဝါ	အရှေ့မြောက်	ပုဒွယူး	ချို	ဥသဇရာ	တနင်္ဂနွေ သားသမီး	တနင်္လာ သားသမီး
သီဟရာသီဇာတိ ဇူလိုင်(၂၁) မှ ဩဂုတ်(၂၀)	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	သန္တာ	သောကြာ သားသမီး	တနင်္ဂနွေ သားသမီး
ကန်ရာသီဇာတိ ဩဂုတ်(၂၁) မှ စက်တင်ဘာ(၂၀)	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
တူရာသီဇာတိ စက်တင်ဘာ(၂၁) မှ အောက်တိုဘာ(၂၀)	၀	ပြောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်သိုး	ဂေါ်မိတ်	စနေသားသမီး	ပုဒွယူး သားသမီး
မြိတ္တရာသီဇာတိ အောက်တိုဘာ(၂၁) မှ နိုဝင်ဘာ(၂၀)	၂	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ပုလဲ	ပုဒွယူး သားသမီး	ကြာသပတေး သားသမီး
နေရာသီဇာတိ နိုဝင်ဘာ(၂၁) မှ ဒီဇင်ဘာ(၂၀)	၁	နီ	အရှေ့	ပုဒွယူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး သားသမီး	အင်္ဂါသားသမီး
မဟာရာသီဇာတိ ဒီဇင်ဘာ(၂၁) မှ ဇန်နဝါရီ(၁၉)	၄	စိမ်း	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရောနှော	မြဲ	တနင်္လာ သားသမီး	ပုဒွယူး သားသမီး
ကုန်ရာသီဇာတိ ဇန်နဝါရီ(၁၉) မှ ဖေဖော်ဝါရီ(၁၈)	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသမီး	စနေသားသမီး
မိန်ရာသီဇာတိ ဖေဖော်ဝါရီ(၁၉) မှ မတ်(၂၀)	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ခါး	သန္တာ	သောကြာ သားသမီး	တနင်္ဂနွေ သားသမီး

www.burmeseclassic.com

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

• ပုတ်ပုံစင် - ၀၁၁၄၂ ၀၁၁၀၀၀၀၀ လိုင်စင် ၇၂၂၀၁၁ တဆထလူဖိုး (၁၃၁၂)

မုံရွာဆရာမိုး

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ဆရာကိုယ့်တင်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တံခါးတစ်ခါ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယ့်တင်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်တာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ”

“နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး”

“နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှာ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ”

“ကိုယ့်တင် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြုရမှာပေါ့”

“ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်”

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်”

“သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယ့်တင် ညွှန်ပြပေးပါဦး”

“သားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်”

“ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ”

“ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်ခြင်း၊ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ခြင်း၊ ဟေပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ မွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခန်းပမုန် မောပန်းပျားဝေခြင်း၊ စိတ်ပိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ကိုယ့်တင် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ တယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရဦးမှာလဲ”

“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မုန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုး ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမုန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီး အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကို ပြန်မှာဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသေချာပါတယ်”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့မျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိ

ပင်ရင်း
မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်-(၅၂/၇၆)အမှတ်လမ်းကြီး၊ ငြိမ်းတူကွဲလမ်း၊ မြောက်
ရန်ကုန်မြို့၊ ဖိုင်းထ - ၆၉၀၀၇၊ ၀၉-၅၁၀၈၆၂

ငြိမ်းတူ ဖော်လမြိုင်

အဘဘိုးမင်းခေါင်ကိုယ်တိုင် တည်တော်မူခဲ့သော

ကပ်ကျော်

၁၆၈၈၀၆
(စက်မှုလက်သား
တိုင်ပင်ခြင်း)

ပျံ့သူ့ရူးစေတီတော်

မိုးညှင်းမြို့နယ်၊ နန်းမားကျေးရွာမှာ အဘဘိုးမင်းခေါင် တည်တဲ့ ကပ်ကျော်ပျံ့သူ့ရူးစေတီတော်၊ ပူးမြော်အောင် သွားဖူးကြ

စာရေးသူမှာ ဟိုပင်မှ မိုးညှင်းသို့ မကြာခဏ ဆောက် ဖြစ်သော်လည်း ကပ်ကျော်ပျံ့သူ့ရူးစေတီတော် နန်းမားကျေးရွာသို့ မရောက်ဖြစ်ခဲ့။ ယခု တစ်ခေါက် မိုးညှင်းသို့ သွားသောအခါမှ မိုးညှင်း မြို့နယ်၊ နန်းမားကျေးရွာရှိ အဘဘိုးမင်းခေါင် ကိုယ်တိုင် တည်တော်မူခဲ့သော ကပ်ကျော်ပျံ့ သူ့ရူးစေတီတော် သွားရောက် ဖူးမြော်ကြည့်ညှိခဲ့ရ ပေသည်။

ထိုရွာလေးမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား များ နေထိုင်ကြသည်။

ထိုကပ်ကျော်ပျံ့သူ့ရူးစေတီတော်မှာ မီးရထားသံလမ်းနှင့် မီးမဝေး၍ရှိရာ ရထားဖြင့် ခရီးသွားသောအခါ အထူးသော ဖူးတွေ့ရသော်လည်း အနီးသို့ ဖူးခွင့် မရသေး၍ အားရအောင် ဖူးမြော်ကြည့်ညှိခဲ့ရ ခြင်း မရှိ။

ဆခုလို ကပ်ကျော်ပျံ့သူ့ရူးစေတီတော် သွားရောက်မှ အတွင်းရှိသူ့ရူးစေတီတော် မှုတ်တို့ အားရအောင် ဖူးမြော်ကြည့်ညှိရ၍ အဆီလဲတရားပွားများရပေသည်။

ကပ်ကျော်ပျံ့သူ့ရူးစေတီတော် ကျောက်စာ ရေးထိုး ထားပြီး ကျောက်စာပါစာများမှ...

ကပ်ကျော်ပျံ့သူ့ရူးစေတီတော် မာတ်ပေါင်းစု စေတီတော်

ကပ်ကျော်ပျံ့သူ့ရူးစေတီတော်အား ၁၂၀၀ ပြည့်

◆ အဘဘိုးမင်းခေါင်ကိုယ်တိုင်တည်တော်မူခဲ့သော ကပ်ကျော်ပျံ့သူ့ရူးစေတီတော်

နှစ်၌ အဘဘိုးမင်းခေါင်ကိုယ်တိုင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၄၅၂ ခုနှစ်မှ စ၍ လက်ရှိ သာသနာ့အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာ ဦးအောင်ကျော်သိန်းနှင့် ရုပ်ဝေရုပ်နီး အလှူရှင်များအတွက် နန်းမား ခရုချောင်းဝေါဟာအဖွဲ့မှ စီစဉ်ကွပ်ကဲ၍ ရွှေထီးတော်

www.burmeseclassic.com

▲ ကပ်ကျော်ဗူးတရား အတွင်းရှိ တရားခန်း

ရွှေသင်္ကန်းတော်များ ရုပ်ပြင်တော် ကျောက်ပြားများ ဖီးစက်များနှင့်
ပျော့ရုံတို့အား ဆက်လက်ထိန်းသိမ်း ပူဇော်လျက်ရှိသည်
ဟူ၍ တွေ့ရှိ မှတ်သားရပေသည်။
အဘဘိုးမင်းခေါင် ဆင်စီးသော တန်ဆောင်းတွင်
အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ ဆုံးမစာများအနက် လိုက်နာ
နေထိုင်ရန်နှင့် သိနားလည်ရန်များကိုလည်း ချိတ်ဆွဲ
ထားသည်။

လိုက်နာနေထိုင်ရန်

- တောက်တဲ့လို မအော်နဲ့၊
- မသေရုံစား မအာရုံနေ၊
- အထက်ဟာ နေပိုပြီး အောက်ဟာ လုံအောင်ပုံ။

သိနားလည်ရန်

လူပြောမသန် လူသန်မပြော

၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ အဘဘိုးမင်းခေါင် ဆင်စီးနေပုံ

◆ အဘဘိုးမင်းခေါင် ကမ္ဘာလုံးပေါ် ထိုင်တော်မူဟန်

တားပြတ်မပြောင်း မားပြောင်မပြတ်။
ဝိဇ္ဇာဆိုတာ
မယုံကြည်ရင် အလကား
ယုံကြည်ရင် ပတ္တမြား
မသိသူ ကျော်သွား
သိသူ ဖော်စား

(အဘဘိုးမင်းခေါင်)

ဟူ၍ သိရှိမှတ်သားခဲ့ရပေသည်။
ထိုကပ်ကျော်ဗူးဘုရားအား ရွှေသင်္ကန်း ကပ်ကျော်
ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းရိုက်ကူးရာတွင် အဘဘိုးမင်းခေါင်
လာရောက်၍ ဘုရားဖူးပုံကို ဓာတ်ပုံ၌ တွေ့ရှိရ
ထိုဓာတ်ပုံအား ကပ်ကျော်ဗူးဘုရားရှိ ဘုရား
ပူဇော်ထားရှိပြီး စာရေးသူမှာ ဓာတ်ပုံ အခက်အခဲ
ထိုပုံအား တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိပေ။ စာရှုသူကုသိုလ်
ကပ်ကျော်ဗူးဘုရားသို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သွား

◆ အဘဘိုးတို့ထောင် ဆရာတော် အဘဘိုးမင်းခေါင်

◆ အဘဘိုးမင်းခေါင်

◆ ကပ်ကျော်ဗူးဘုရား အဝင်ပုလိ

ဖူးတွေ့နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုကပ်ကျော်ဗူးဘုရား
ယခုအခါ အဘဘိုးမင်းခေါင်နှင့် အဘ၏ ပဋ္ဌာန်း
များ လာရောက်တည်ထားသည့် စေတီတော်
တန်ဆောင်းများဖြင့် ကြည်ညိုစဖွယ်တင့်တယ်
သည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင် ကမ္ဘာလုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေတော်မူပုံ
ဦးလက်ရာမြောက်လှပေသည်။ အဘမှာ မြန်မာ
ဘာသာ တစ်ကမ္ဘာလုံး အေးချမ်းစေရန်အတွက်
တည်၍ တည်ထားတော်မူသည့် "ကပ်ကျော်

ဗူးဘုရား"အား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လာရောက်
ဖူးမြော်ရင်း ကုသိုလ်တရားပွားများနိုင်စေရန်
အတွက် နိဗ္ဗာန်အကျိုးကို မျှော်၍ နှိုးဆော်လိုက်
ပေသည်။

ထို့အတူ "ကပ်ကျော်ဗူးဘုရား"ဟု ဆိုသည့်
အတိုင်း မိမိတို့တွင် မကောင်းသော ဘေးဒုက္ခများ
ကျရောက်နေပါကလည်း ထိုဒုက္ခဆိုးများမှ ကင်း
လွတ်စေနိုင်သဖြင့် ကပ်ကျော်ဗူးဘုရားသို့
ဦးဆိုက်ဖူးမြော်ရင်း ကုသိုလ်စေတနာ တရားပွား
များကြတာ မကောင်းသော ဘေးဒုက္ခများ ကင်း
စေ၍ ကောင်းသောကံ၊ ကောင်းသော အတိတ်
နိမိတ်များ ကျရောက်ပါစေဟု ဆုတောင်းမေတ္တာ
ပို့ကာ ကုသိုလ်အကျိုးမျှော်၍ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရ
ပေသည်။

ခင်စာစာဝင်း
(စက်မှုလက်ယာ၊ ဟိုပင်မြို့)

နှိုင်းယှဉ်လေ့လာ အဖြေရှာ

ဆရာကြီးစိုးစောင့်မြိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ပုံစံ(၁) ညာလက်ဖဝါး

လက္ခဏာပညာကို သုတေသန ပြုတဲ့အခါ လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံတွေ နှိုင်းယှဉ်ပြီး အဲဒီ ပုံစံ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရပါတယ်။

နှိုင်းယှဉ်လေ့လာ အဖြေရှာခြင်း ကြောင့် အဖြေမှန်ကို တိတိကျကျ သိရှိရနိုင်ပါတယ်။

လက္ခဏာဟောတဲ့အခါမှာ အမှန် ဆုံးကို အမြန်ဆုံး ဟောပြောနိုင်တာက လက္ခဏာပညာ ဖြစ်ကြောင်း စာဖတ်သူများကိုယ်တိုင် သိရှိနိုင်စေဖို့ စီစဉ်ပေးလိုက်ပါ တယ်ဗျာ။

ပုံစံ(၁) လက်ဖဝါးပုံစံနဲ့ ပုံစံ(၂) လက်ဖဝါးပုံစံတို့ဟာ အိမ်ထောင် ကျပြီးသား အမျိုးသမီး(၂)ဦး ဖြစ်ကြ ပါတယ်။

ပုံစံ(၁)လက္ခဏာရှင် အမျိုးသမီး ရဲ့ အသက်က (၄၀)ခန့်ရှိပြီ။ ပုံစံ(၂) လက္ခဏာရှင် အမျိုးသမီးရဲ့ အသက်ကတော့ (၅၀)ခန့်ရှိပြီ။ သူ တို့(၂)ဦးရဲ့ ကံကြမ္မာကို သာမန်လူ

အထဲ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

တွေ ခွဲခြားသိဖို့ မလွယ်ကူပါဘူး။

ကံကြမ္မာဖတ် ပညာရပ် တစ်ခုခုကို တတ်မြောက်ထားသူမှသာ ခွဲခြား သိရှိနိုင်လိမ့်မယ်။

ကံကြမ္မာဖတ် ပညာရပ် အမျိုးမျိုး နှိုင်းအနက် လက်တွေ့ နယ်ပယ်မှာ အသုံးများတာကတော့ အကြား အမြင်၊ ဗေဒင်၊ လက္ခဏာ ဆိုတဲ့ ပညာရပ်(၃)မျိုး ဖြစ်ကြပါတယ်။

ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ လက္ခဏာပညာ ထောက်ပံ့နေပြီး ကံကြမ္မာဖတ်ခြင်း တို့ တင်ပြပေးပါမယ်။

ဒီပညာရပ်အပေါ် အခြေခံပြီး မိမိတို့ရဲ့ သားသမီးမြေးမြစ်တွေ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတွေရဲ့ ကံကြမ္မာကို ကြိုတင်သိရှိ ပြုပြင်ပေးနိုင်ကြပါ ဝေ။

ပုံ(၁)လက်ဖဝါးပြင်က နှလုံး ထမ်းကြောင်းကို သေချာကြည့်ပါ။ ပုံသဏ္ဍာန် မမှန်ဘူးဆိုတာ အလွယ် တကူ မြင်တွေ့ရမှာပါ။

နှလုံးလမ်းကြောင်း ပထမ တစ်ပိုင်းဟာ လက်ညှိုးရင်းမှာ အဖျားပိုင်း ရှိနေပြီး အရင်းပိုင်းက ထက်သူကြွယ် အောက်နေရာမှာ ဖြတ်တောက်နေတယ်။ “က”

အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။ ကျွန်ုပ်သဏ္ဍာန်ငယ် တစ်ခုတောင် နှိုင်းထယ်။

နှလုံးလမ်းကြောင်း နောက် တစ်ပိုင်းကတော့ လက်သန်း အောက် လက်ဖဝါးစောင်းမှ ထွက်ရှိ ချွတ်စဉ်အတိုင်းပဲ ထွက်လာပေ မည် နှလုံးလမ်းကြောင်း အဖျားပိုင်း အထော့ အပေါ်ကိုတော့ တက်ရ

ပုံ(၂) ညာလက်ဖဝါး

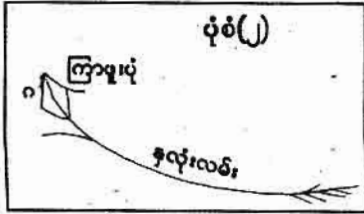
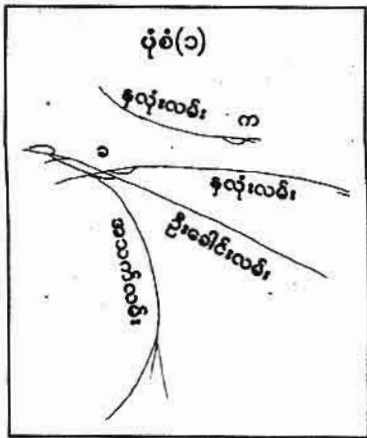
မယ့်အစား ဦးခေါင်းလမ်းအဖျားနဲ့ အသက်လမ်းအဖျား ပူးနေတဲ့ နေရာ ကို အောက်စိုက် ထိုးဆင်းထိဖြတ်ပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံထဲ ဝင်ရောက်နေတာ တွေ့မြင်ရပါတယ်။

အဲဒီ နှလုံးလမ်းကြောင်းမျိုးဟာ အလွန်ကံဆိုးစေတတ်တဲ့ အိမ်

ထောင်ရေးကံကြမ္မာကို ဖန်တီးတတ် ပါတယ်။ လမ်းကြောင်း အဖျားတွေ ပူးပေါင်းတဲ့ နေရာဝန်းကျင်မှာလဲ ကျွန်ုပ်သဏ္ဍာန်ငယ်တွေ ရှိနေတယ်။ “ခ”အကွရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါ တယ်။

***

ဒီလို အမှတ်အသားမျိုးကို မိန်းမချို တစ်ဦးရဲ့ ညာလက်ဖဝါးပြင်မှာ ထွေ့ မြင်ရမယ်ဆိုရင် အိမ်ထောင်ရေး သာယာမျှော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲ ဆံဖြူသွား ဝေကြွ အိုးဝေညှိတစ် ဂျာသက်ပန် ထိပ်သင်ရမယ်လို့ သိရှိနိုင်ပါ တယ်။

ယခုလို အမှတ်အသားမျိုးကို မိန်းမပျိုတစ်ဦးဦးရဲ့ ညာလက်ဖဝါး မှာ တွေ့မြင်ရမယ်ဆိုရင် သူမရဲ့ ခင်ပွန်းဟာ စောစောစီးစီး ကွယ်လွန် ပြီး အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ မုဆိုးမဘဝ ရောက်ရတတ်တာမို့ အိမ်ထောင် မပြုသင့်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

သူမကို အပျိုကြီးဘဝနဲ့သာ နေထိုင်သွားဖို့ဖြစ်စေ သီလရှင်ဝတ် ဖို့ဖြစ်စေ မိဘအုပ်ထိန်းသူများက အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပြီး တိုက် တွန်းသင့်ပါတယ်။

ပုံစံ(၂)လက်ဖဝါးပြင်က နုလုံး လမ်းကြောင်းကို ကြည့်ပါ။

လက်သန်းရင်း အောက်ခြေ လက်ဖဝါးစောင်းဘက်က ပုံမှန် အတိုင်း စတင် ထွက်ပေါ်လာတဲ့ နုလုံးလမ်းကြောင်းဟာ အပေါ်ဘက် ကို ကွေးဝိုက်တက်သွားပြီး လက်ညှိုး နဲ့ လက်ခလယ်ကြားမှာ နုလုံးလမ်း ကြောင်းအဖျား ကြားဖူးပုံနဲ့ လှလှပပ အဆုံးသတ်နေတာကို တွေ့မြင်ရပါ တယ်။ "ဂ"အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြ ထားပါတယ်။

***

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

"သမီးကညာ ရွယ်ရောက်လာ ရှိန်ခါမလင့်ဝေနှင့်မင်း" ဆိုတဲ့ ဆုံးမစာလင်္ကာအတိုင်း အိမ်ထောင် ပြုသင့်တဲ့ အသက်ပိုင်းကို တွက်စစ် ပြီး သင့်လျော်ရာ အမျိုးသား လူပျိုနဲ့ အိမ်ထောင်ချပေးသင့်ပါတယ်။

ပုံစံ(၂) နုလုံးလမ်းကြောင်းပေါ် လက်သူကြွယ်အောက်မှာ တြိဂံပုံနဲ့ အစပြုပြီး လက်သူကြွယ်ရင်းမှာ ကြားဖူးပုံနဲ့ ဆုံးထားတဲ့ သရဖူ သင်္ကေတကိုလဲ အထင်အရှား တွေ့မြင်ရတယ်။ "ယ"အက္ခရာ နဲ့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။

***

အိမ်ထောင်ဟာ အိမ်ထောင်ကျ ခြင် အလှူအကုန် စီးပွားထူးထွေ အလှူအကုန်ဖြင့် တိုးတက်ချမ်းသာ ကြီးပွား ဂုဏ်သိက္ခာဖြန့်မား ဖြစ်ရပါ မယ်။

မကောင်းပြုတာ ကောင်းရာညွှန်လတ် အတတ်သင်စေ ပေးဆွဲရင်း

ထိမ်းမြားခြင်းလျှင် ဝတ်ဝါးအင် ဖင်ယယ်တို့ထား ။

ဆိုတဲ့ မိဘကျင့်ဝတ်များအတိုင်း သားသမီးတို့ကို ထိမ်းမြားလက်ထပ် ပေးဖို့အတွက် ဆုံးဖြတ်ရာမှာ သား သမီးတို့ရဲ့ ဘဝရှေ့ရေး ရင်အေးစေ ဖို့ ယခု လက္ခဏာဆောင်းပါးက တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ကူညီပံ့ပိုးပေးနိုင် တယ်ဆိုရင် စာရေးသူ ကျွန်ုပ် ကုသိုလ်ရပါပြီဗျာ။ မှတ်ချက်

ပုံစံ(၁) ညာလက်ဖဝါးပိုင်ရှင် အပျိုသမီးမှာ အသက်(၃၀)ခန့် တွင် ခင်ပွန်းကွယ်လွန်ပြီး မုဆိုး ဘဝ ရောက်ခဲ့ရသည်။ သားသမီး (၃)ဦး ကျန်ရှိသည်။ သားသမီး နောင်ရေးကောင်းဖို့ စီးပွားဆွဲ ဦးဆောင်ကြိုးစား ရုန်းကန်နေရ ဖြစ်သည်။

ပုံစံ(၂) ညာလက်ဖဝါးပိုင်ရှင် အပျိုသမီးမှာလည်း သားသမီး (၃)ဦး ရှိပါသည်။ စိတ်သဘောထား ကောင်းပြီး စီးပွားအရှာကောင်း သော ခင်ပွန်းသည်နှင့် ထိုပုံ ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာ မိသား ဖျော်ဖျော်ရွှင်ရွှင် အတူနေထိုင် ပေါင်းသင်းလျက် ရှိသည်။

သူဌေး အခေါ်ခံရလောက်အောင် စည်းစိမ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံပါသည်။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

|| ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်
|| (ဥပဒေဘွဲ့)
|| လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသန

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွက် နေ့စကန်းရက်သံ ရွေးချယ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်မိုးလင်း အိမ်ရာ
မှ မျက်စိနှစ်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤ
နေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်း
သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက်
ကံကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့
ဖြစ်မည်လော... စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏
နေ့ဤ ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို
ထုတ်ဖော်လိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည်
ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်
သင်တန်းကြီးအား ဤနေ့ ဤရက်သည်
သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်။ ဘာပဲ
လုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။
အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများ
ထိုက်ထိုက်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း။
အန္တရာယ်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရ
တတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး
နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ
မလုပ်မိပါစေနဲ့...ဟု ထိထိရောက်
ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို
အားရ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံ
ကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုး
နေ့ရက်များကို သေချာဂရု သိရှိစေ
ရန်အတွက် စေတနာရှေ့ထား လက်ဆောင်
အိတ် ချေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

***
အပြုအမူအကျင့်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်
နံပါတ်ဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့
ရက်တွင် မိုးမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများ
ဖြန့်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါ
သည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏
အိတ်ခွက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏

စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း
ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။ -
ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့
တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

ဒီဇင်ဘာလ(၃)ရက်နေ့ကို တွက်
လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၃)ရက်နေ့၏ စိုးမိုး
ဂဏန်းမှာ (၃)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။
ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၃၀)
ရ၏။ ယင်း(၃၀)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်
အောင်ပေါင်းလျှင် ၃ + ၀ = ၃ ရ၏။
ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဒီဇင်ဘာလ
(၃)ရက်နေ့တွင် (၃)ဂဏန်းကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်
ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထား
သော အကူအညီများ ရရှိခြင်း၊ မိမိက အကူ
အညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းသည်
အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်း
များ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဖျော်ရွှင်
ကြည်နူးစရာများ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းသော
တသဖွယ် အမြင်အပျက်များ၊ တိုးလိုးတန်းလန်း
ဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်း
အံ့ဩဖွယ်များ၊ မလင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ
ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ရ
ခြင်း၊ ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်
ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး
ပညာရေး၊ ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော
ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း
ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်
သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅
ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။
ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊
၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေ
တော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရှောင်၊ ကောင်းရက်
ဆောင်ကာ မြားမြောင်းကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြ
လျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလုံးလှကာ လောက
အလယ် ဝတ်စဉ်ကြွယ်သည် လောကီပညာ
အကျိုးတည်း။

ကောင်းမှုအကြောင်းဖြင့် တောင်းဆို
ပြည်ပါစေ။

သုခရစ်(ကျွန်ုပ်တို့)

❖ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ❖

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
31	၈				1	2 6
3	4	၈	၉	၁	၂	၃ ၄
10	11	၆	၇	၈	၉	၁ ၂
17	18	၄	၅	၆	၇	၈ ၉
24	၁	၂	၃	၄	၅	၆ ၇ ၈ ၉

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ် အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်ရင်ဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀ ၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတာတစ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကုသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတာပဲပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်ခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတာပဲပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ခိုပဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက်သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မပြု ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ် လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အော့ ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေထောက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးထိတ် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်တက် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စား နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ် သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်း ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒ်ရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

‘ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေး ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေး ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါဦး ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော် နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြော အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ခိုပဲ ကြိုတင်ပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုတေသနမင်း၊ သွားမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပိဋ္ဌနယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၄၁
ဦးဇော်ထွန်း

၁၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ တောကျယ် မြသပိတ်ရေပြာအိုင် အနီးကပ်မြင်ကွင်း

တောကျယ်

နိုဘလို

မြသပိတ်ရေပြာအိုင် ချုံ

အလည်တစ်ခေါက်

မြည်နယ်တောင်ပိုင်း ဓန
အိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသတစ်
ပင်းတယမြို့ ရွှေ့မင်လိုက်က
ဘုရားကြီးရဲ့ နှစ်စဉ်ကျင်းပမြ
တပေါင်းလပြည့်နေ့ ဗုဒ္ဓ
တော်ကြီးဆီ သွားရောက်
ဦး မိတ်ဆွေတစ်ဦး အဖော်
တာနဲ့ ရွာငံမြို့နယ်ထဲက

လတ်တလော အထူးနာမည်ကြီး
ကျော်ကြားနေတဲ့ တောကျယ်
ကျေးရွာ မြသပိတ်ရေပြာအိုင်ဆီ
ကို ဆက်ပြီး အလည်ထွက်ဖြစ်ခဲ့ပါ
တယ်။
ပင်းတယမြို့ အနောက်ဘက်ဆီ
က လက်ဖက်စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု
နဲ့ စီးပွားဖြစ်ထွန်းတဲ့ တောင်ပေါ်ကြီး

ကျေးရွာကတစ်ဆင့် မဲနယ်တောင်
တန်းကြီးကို မော်တော်ဆိုင်ကယ်နဲ့
ကျော်ဖြတ်လိုက်မယ်ဆိုရင်ကို တစ်
နာရီအချိန်လောက် အတွင်းမှာပဲ
ရွာငံ-မန္တလေး လမ်းမကြီး
အနောက်ဘက် (၁)ကီလိုမီတာ
အကွာအဝေးမှာရှိတဲ့ တောကျယ်
မြသပိတ်ရေပြာအိုင်ဆီကို ရောက်

www.burmeseclassic.com

ရှိသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ရွာငံမြို့နယ်ဆိုတာကလဲ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းရဲ့ ဓန ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသ တစ်ခုပါ။ အခုနောက်ပိုင်း ပြည်တွင်း ပြည်ပ ခရီးသွားညွှန်သည်တွေ အထူး စိတ်ဝင်တစားနဲ့ လာရောက် လည်ပတ်မှု ပိုမိုများပြားလာတဲ့ ဒေသတစ်ခုလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသွားညွှန်သည် များက ကလော၊ အောင်ပန်း၊ ပင်းတယ၊ ကျုံးနဲ့ ရွာငံ မန္တလေးသွား လမ်းမကို **အပျိုစင်လမ်း** (Virgin Road)နဲ့ ရွာငံမြို့နယ်တစ်ခုလုံးကို သဘာဝ အရင်းအမြစ်နဲ့ ပတ်ဝန်း ကျင် ဂေဟစနစ်တွေ မပျက်မစီး တည်ရှိနေသေးတဲ့ **အပျိုစင်ဒေသ** (Location Is Virgin Region) အဖြစ် သတ်မှတ်ထားတယ်လို့ သိရတယ်။

ဒီနေရာမှာ သေချာလေ့လာ ကြည့်မိမှ ရှမ်းပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးသွားညွှန်သည် တွေ စိတ်ဝင်တစားနဲ့ အများဆုံး သွားရောက် လည်ပတ်တတ်တဲ့ မြို့နယ်အလိုက် ထင်ရှားကျော်ကြား တဲ့ နေရာကိုယ်စီရှိကြတဲ့အထဲမှာ ရွာငံမြို့နယ်မှာ သွားရောက် လည် ပတ်စရာတွေဟာ မီးခဲပြာဖုံးအဖြစ်နဲ့ မြောက်မြားစွာ တည်ရှိနေသေး တယ်ဆိုတာပါ။

မြို့နယ်တိုင်းမှာရှိတဲ့ ထင်ပေါ် ကျော်ကြား တန်ခိုးကြီးဘုရားများ၊ သဘာဝလိုဏ်ဂူတော်များ၊ ဂန္ထီရ ဆန်ဆန်နေရာများ၊ တောင်တက် **၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

◆ **ထောကျယ်ရွာရှိ သဘာဝရေကန်ကြီး**

◆ **ထောကျယ်ထောရွာရှိ သဘာဝလိုဏ်ဂူတော်**

ခရီးစဉ်များ၊ တိုင်းရင်းသားတို့ရဲ့ ဓလေ့ထုံးတမ်း အစဉ်အလာများနဲ့ ဘဝသက်မွေးမှုများ၊ ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ များစွာရှိတာကို စာချစ်သူတို့ သိပြီးဖြစ်မှာပါ။

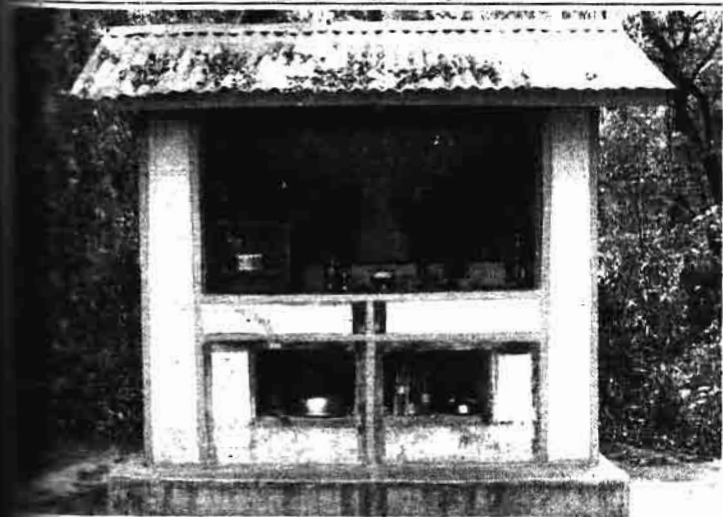
ဥပမာအဖြစ်နဲ့ ဖော်ပြရမယ်ဆို ရင်ဖြင့် **တောင်ကြီးမြို့နယ်မှာဆို** မြို့ကျက်သရေဆောင်စုဉာမုနိဘုရား ကြီးအပါအဝင် ရွှေဘုန်းပွင့်တောင်

ပေါ်ဘုရား၊ မြစ်မီးတောင်၊ ကက္ကူဓာတ်ပေါင်းစုဘုရား၊ ဆန်း သဘာဝလိုဏ်ဂူတော်၊ **ညောင်ရွှေမြို့နယ်မှာဆို** ကြီးဖောင်တော်ဦးဘုရား၊ ရှေးဟောင်း အမွေအနှစ် ကလောအောင်ပန်းဘုရား၊ သဘာဝလိုဏ် ဖြင်းမထိတောင်တက်ခရီး

www.burmeseclassic.com

• ထာကနယ် ရွာဦး ဆရာတော်
• တပြောဆိုသည့်အခါ နတ်ကွန်

ထာကနယ်ရွာမှာဆို ရွှေပင်
တော်ဘုရား၊ ဒဏ္ဍာရီလာ
လတ်ကန်၊ လက်ဖက်စိုက်ခင်း
တိုင်းရင်းသားရိုးရာ ဓလေ့
များ အစရှိသည်တို့ကို
ရောက်လေ့လာလေ့ ရှိကြ
ရွာငံမြို့နယ်မှာလဲ (၆)ည
ရက်ခရီးစဉ်အဖြစ် ခရီးသွား

များကို ဆွဲဆောင်နိုင်ပြီး လာရောက်
လည်ပတ်ဖို့ကောင်းတဲ့ နေရာ
စုစုပေါင်းနေရာ(၂၀)ခန့် ရှိတယ်လို့
ဆိုပါတယ်။
ကြိုကြိုလို့ ရောက်ခဲ့မယ်ဆို
ရင် လည်ပတ်လေ့လာလို့ လွယ်ကူ
အောင် စာချစ်သူတို့အတွက် ခရီးစဉ်
ဇယား ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။
လက်ရှိ အထူးထင်ရှားလျက်ရှိ

ပြီး ရွာငံမြို့ကနေ(၁၂)မိုင်အကွာမှာ
ရှိတဲ့ ကျောက်ချောခေတ် ကျောက်
ခေတ်လူသားများ နေထိုင်ခဲ့ရာ
နှစ်ပေါင်း ၁၃၄၀၀ကျော် သက်
တမ်းရှိတဲ့ ပြဒါးလင်းဂူဆီကို
သားငှက်စခန်းမှာ ညအိပ်ပြီး သွား
ရောက် လည်ပတ်နိုင်သလို
သမိုင်းဝင်ရွှေဂူကြီးဘုရား၊ ရွှေပွင့်
လင်းဘုရားတို့ကိုလည်း တစ်ဆက်
တည်း ဖူးမြော်နိုင်တယ်။

ထပ်မံလို့ ရေဦးကျေးရွာမှာ ည
အိပ်ကာကနေနာမည်ကြီး ကျောက်
ကူတိ သဘာဝရေတံခွန်ကြီး၊
သဘာဝငှက်တွင်းကြီး (အဲဒီ
ငှက်တွင်းကြီးဟာဆိုရင် ငှက်
ကောင်ပေါင်း သန်းနဲ့ချီပြီး
မနက်တစ်ကြိမ် ညနေခင်း
တစ်ကြိမ် အဝင်အထွက်လုပ်တာ
မှာ ငှက်တန်းမပြတ်ဘဲ နှစ်နာရီ
ခွဲလောက်ထိ အချိန်ကြာမြင့်တယ်
လို့ ဒေသခံတွေက ပြောပါတယ်)နဲ့
သမိုင်းဝင် ကဏော်သိကြားဂူ၊
ကျောက်ငှက်ကျေးရွာ ရေဝင်ဂူနဲ့
ရိုးရာအိမ်များရှိတဲ့ ဆင်ဆာပြား
ကျေးရွာ၊ တစ်ဖန် ထမင်းပေါင်းနဲ့
ကျန်တော့ကျေးရွာ နှစ်ရွာမှတစ်ဆင့်
ပြည်ပခရီးသွား တောင်တက်သမား
များ၊ အထူးစိတ်ဝင်စားပြီး လာ
ရောက် တက်ရောက်လေ့ရှိတဲ့
အရှေ့မြင် အနောက်မြင်တောင်။
အဲဒီကနေမှတစ်ဆင့် မြိုင်ကျေး
ရွာမှာရှိတဲ့ ငှက်ချောင်း၊ ဖြူချောင်
ရွာက သမိုင်းဝင် ဖြူချောင်ဂူ၊
ဖြူချောင်ဂူကနေတစ်ဆင့် သဘာဝ
အလယ်ချောင်ရေတံခွန်နှင့် တော

ကျယ်မြသပိတ် ရေပြာအိုင်။

တစ်ခါ မြင်းကျွန်းကျေးရွာက တစ်ဆင့် မင်းတိုင်ပင်ရွာအနီးမှာရှိတဲ့ ရှမ်းမင်းသမီး နန်းခင်မွှေး(ခေါ်) နန်းစကရီကျော်လို့ အမည်ရတဲ့ မိန်းမရဲသခင်မတောင်နဲ့ ဆင် ခေါင်းသဘာဝရေတံခွန်၊ ယကြီး ရွာရှိ နာမည်ထင်ရှား နီးဘုရားနဲ့ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်အလှများ ပေါကြွယ်ရာ ပွေးပြတ်ရှုခင်းအစရှိတဲ့ သဘာဝအရင်းအမြစ်တွေ များစွာ ရှိကြောင်း သတင်းကောင်း ပါးလိုက် ပါတယ်။

စာရေးသူ အဓိကထား တင်ပြ လိုတာကတော့ ရွာငံမြို့နယ်တွင်း တောကျယ် ကျေးရွာမှာရှိတဲ့ မြသပိတ်ရေပြာအိုင်အကြောင်းပါ။

ဖြစ်တည်လာမှုအရ ရှေးနှစ်ပေါင်း များစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လဲ ရှေးလူကြီးသူမများရဲ့ အယူအဆ အရ ကွယ်ဝှက်သလိုဖြစ်ခဲ့ရာက ဒီကနေ့ ကျယ်ပြန့်လှတဲ့ လူမှု ကွန်ယက်တွေအတွင်း မြန်ဆန်တဲ့ သတင်းနည်းပညာတွေအရ ပြန့်နှံ့ လွယ်ကူရာကနေ တစ်ဆင့် တဖြည်းဖြည်း လူသိများ ထင်ပေါ် လာရခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ တော ကျယ်ရေပြာအိုင်ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နေတဲ့ တောကျယ် ဆရာတော်က မြွက်ကြားပါတယ်။

တည်ရှိနေသေးတဲ့ အဖိုးတန် သဘာဝအရင်းအမြစ်တွေ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှာစိုးရိမ်တဲ့အတွက် ဖုံးဖုံးဖိဖိ ထားရှိခဲ့ရာမှ အခုလိုလူသိများပြီး စိတ်ဝင်တစားနဲ့ လာရောက်

၁၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တောကျယ်ရွာအင် လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်
ရွာငံ မန္တလေးကားလမ်းနံဘေးရှိ တောကျယ်မြသပိတ် ရေပြာအိုင် လမ်းညွှန်

လည်ပတ်ကြလို့လဲ ဒေသတွင်း ထူးဆန်းဖွယ်ရာ တစ်ခုအဖြစ် အခုလို လေ့လာကြည့်ရှုခွင့် ပေးခဲ့ခြင်းပါ။ အဲဒီလို လာရောက်ခွင့် ပေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့်လဲ ဒေသတွင်း အလုပ်အကိုင်နဲ့ အခွင့်အလမ်းတွေ အနည်းနဲ့အများ ဖြစ်ထွန်းလာမယ်လို့ မျှော်လင့်မိကြောင်း ဆရာတော်က ထပ်မံ မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီရေပြာအိုင်ကို ဘာကြောင့် တောကျယ် မြသပိတ်ရေပြာအိုင်အမည်မှည့်ခေါ်ရကြောင်းနဲ့ ကြောင့် ကန်ထဲကရေ ကြောင်း ဆရာတော်ကို မေးလျှောက်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဆရာတော်က 'ကန်ထဲမှာ ယခုထိုင်တော်မူ ရှင်ဖူး အဆက်ဆက် ပြာ

• ထာဝရ တိုင်းရင်းသား တွေဆိုင်ရာများ

တည်ဆောက် ကိုးကွယ်ထားတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ဒေသခံ အမေအိုတစ်ယောက်က ခရီးသွားညှော်သည်အများကို ဒီ ရေပြာအိုင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရှင်းလင်း ပြောပြနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ရေပြာအိုင်ဆီဆင်းသွားတဲ့ လှေ ကားထစ်လေးများရဲ့ ဘယ်ညာမှာ ရှိတဲ့ သဘာဝသစ်ပင်ကြီးတွေ မှာတော့ အညစ်အကြေး၊ အပေါ့ အပါးမစွန့်ဖို့ အမှိုက်တွေ စည်းကမ်း မဲ့မပစ်ဖို့ ညစ်ညမ်းစကားတွေမဆိုဖို့ သစ်ပင်သစ်ကိုင်းတွေကို မချိုးမဖဲ့ မဖျက်ဆီးစေဖို့နဲ့ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်နဲ့ ရေကန်စောင့် နတ်တို့ မနစ်သက်တဲ့အကြောင်းကို 'သတိပေးဆိုင်'ဘုတ်လေးတွေရေးလို့ သတိပေးထားတယ်။

ရေပြာအိုင်ကြီး ညစ်ညမ်းမှာစိုးရိမ် ပြီး ရေကန်နဲ့လာရောက်လေ့လာသူ တွေ တိုက်ရိုက်မထိတွေ့အောင်လို့ အရံအတားအချို့နဲ့ တားဆီး ကာကွယ်ထားတယ်။

အဲဒီလို စည်းကမ်းတကျ ထိန်း သိမ်း စောင့်ရှောက်ထားနိုင်မှလဲ တန်ကာကျမှာပါ။ နို့မိုဆို ရေဆင်း ချိုးကြမှာနဲ့ ယမကာတွေ ဝယ်ယူ လာပြီး မှီဝဲအပန်းဖြေကြမှာနဲ့၊ အမှိုက်သရိုက်တွေပစ်ချလို့ သဘာဝ အလျောက် ဖြစ်တည်ဆန်းကျယ်တဲ့ ရေကန်ကြီးဟာ မကြာခင်မှာပဲ ပျက်စီးသွားနိုင်ပါတယ်။

အခုဆိုရင် နိုင်ငံခြားသားခရီးသွား ညှော်သည်တွေတောင် မကြာခဏ လာရောက်လည်ပတ်တယ်လို့ ပြောပါ

နက္ခတ္တဗေဒနှင့်မြေပညာရေး ၁၀၉

ရှိခဲ့ကြောင်း ဘုရားရှင်တစ်ဆူ တစ်ပါး ပွင့်တော်ပူပြီးတိုင်း ကန်တွင်းရှိပြင်ပတ် ရေပေါ်ပေါ်ထွက်လာလေ့ရှိကြောင်း အဆို ပါ ပြင်ပတ်မှ ထွက်ရှိလာသည့် အရောင် ကြောင့် ကန်ရေမှာ အပြာရောင်ဖြစ်နေ ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

အခုတော့ကျယ်ရေကန်တွင်းရှိ ပြင်ပတ် မှာလဲနောင်ပွင့်တော်ပူညီအနိမ္မတ္တယျ ဘုရား ပွင့်တော်ပူ ရေပေါ်ပေါ်ထွက် လာမည်ဖြစ်ကြောင်း တောကျယ်ဆရာ တော်မှ ထပ်မံပြောကြားပါတယ်။

မန္တလေး ရွာငံလမ်းမကြီးကနေ အနောက်ဘက် မိုင်ဝက်ကျော်ကျော် ထစ်ကိုလိုမိတာ)ခန့် တောကျယ်ရွာ အဝင်လမ်းအတိုင်း သွားလိုက်ရင် နွားဆီမှာ လမ်းခွဲနစ်ခိုတယ်။

အဲဒီလမ်းခွဲကနေမှ လက်ယာ သစ်လမ်းအတိုင်း လိုက်သွားရင် သာတကျယ်ရွာမနဲ့ ရွာဦးစေတီ၊ နေရာ တောကျယ်ရေတံခွန်ကို သောက်ရမှာပါ။

သာတဘက်ဆီက ဒေသရိုးရာ

အမှတ်တရနဲ့ စားသောက်ဆိုင်လေး တွေအလွန်မှာတော့ ပြန်ပြူးကျယ် ဝန်းပြီး သာယာလှပတဲ့ တော ကျယ်ရွာဦး ရေကန်ကျယ်ကြီးကို စိတ်အေးချမ်းသာဖွယ် တွေ့ရပါပြီ။

တစ်ဆက်တည်း တံတားကြီးပေါ် ဖြတ်သန်းလိုက်ရင်တော့ လမ်းညာ ဘက်ဆီမှာ တောကျယ်မြသပိတ် ရေပြာအိုင်ကို ဝင်ရောက် လေ့လာ ကြည့်ရှုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူ ရောက်သွားစဉ်မှာ တော့ မော်တော်ကားတွေ၊ ဆိုင်ကယ်တွေနဲ့ ရပ်ဝေးရပ်နီး ခရီးသွားညှော်သည်တွေ လာရောက် လည်ပတ်လျက်ရှိတာကို တွေ့ရပါ တယ်။ ကြည့်ရှုပြီး ပြန်ထွက် လာတဲ့သူတွေရှိသလို ထပ်မံလို့ တဖွဲဖွဲရောက်လာတဲ့ ညှော်သည် တွေလဲ အများကြီးပါပဲ။

အဝင်မှာတော့ တောစောင့်နတ်၊ ကန်စောင့်နတ်တွေအတွက် နတ် ကွန်းတစ်ခုကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်

▲ အပြာတိုင်းနှင့် ဆွေသည့်များ

လို့ခေါ်တဲ့ မီးလုံးများ ထွက်ပေါ်နေသလို မျိုးပေါ့။

ဥပမာ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီး စစ်ကိုင်းတောင်နဲ့ မင်းဝံတောင်မှာ ရှိတဲ့ တွင်းတောင်၊ တွင်းမ၊ တောင်ပေါက်နဲ့ ရိပ်ခါးက ကမ္ဘာကျော် တွင်းဝိုင်းတို့ သဘာဝ စပီရူလိုင်းနားရေညှိ(Natural Spirulina Agle) ကနေမှ ကျန်းမာ

တယ်။ စာရေးသူတို့ဒေသမှာ ဒီလိုမျိုး ဆန်းကြယ်တဲ့နေရာတွေ ရှိနေတာဟာ ဒေသတွင်း ခရီးသွား လုပ်ငန်းတွေကို ပိုမိုတိုးတက် ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်စေကြောင်းသိရတယ်။

စာရေးသူလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ကန်စစ်အထိဆင်းပြီး ရေပြာကို လက်ခုပ်နဲ့ ခပ်ယူသောက်သုံးလေ့ လာကြည့်ပါတယ်။ စာရေးသူ လက်ထဲရောက်တဲ့ ရေမှာတော့ အရောင်အဆင်းမရှိတာကို တွေ့ရ တယ်။

အဆိပ်အတောက် မဖြစ်ဘူးဆို တာကိုတော့ ကန်တွင်းရှိ သတ္တဝါ လေးများနဲ့ ကန်စစ်မှာပေါက်နေတဲ့ သစ်ပင်ကြီးဝါးပင်ကြီးတွေကိုကြည့်ရုံ နဲ့ သိနေလို့ပါပဲ။

အမှန်ကတော့ ဒီလိုပတ်ဝန်းကျင် လေ့လာစမ်းသွေး များပဲ။ ကောင်းမွန် နေသေးတဲ့ ထောင့်တစ်ခုက အကုန်ထဲ အရာအောင် ဘာကြောင့်ဖြစ်တယ်။

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

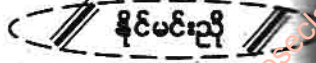
ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကို တတ်သိနားလည်တဲ့ပညာရှင်များ အနေနဲ့ ဒီထက်ပိုမိုကူးညီညွတ်စွာ သုတေသနပြု ဆန်းစစ်နိုင်ဖယ်ဆိုရင် နောင်လာဖောက်သား၊ မျိုးဆက်သစ် တွေးတော့က် တီကူးသေချာတဲ့ အဖြေ တစ်ခု ပေးထားရင်နိုင်ဖယ်ဆိုရင် ထောင့်တစ်ခုကမ်းပယ်လို့ စာရေးသူ တွေးမိတာပါ။

ကန်ထဲကရေအရောင် အပြာ ရောင်ရှိလို့ ရေပြာကန်လို့ပြော ရတဲ့အဆင့်ထက် ပိုစေချင်တာပါ။ စာရေးသူရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦး ပြောပြ ဖူးတာကတော့ ရေကန်ထဲမှာ စာရေးသူတို့ သာမန်မျက်စိနဲ့ မမြင် နိုင်လောက်အောင် သေးငယ်လွန်း တဲ့ အပြာရောင်ကို ထုတ်လွှင့်နိုင်တဲ့ မိုက်ခရိုပတ်စ်(Microbe) သက်ရှိ လေးများကြောင့် ရေရဲ့အရောင် ပြာနေရကြောင်း ပြောဖူးပါတယ်။

ပင်လယ်ထဲမှာ မီးစုန်းကျောက် တွေရဲ့ အလင်းပြန်မှုကြောင့် မီးစုန်း

ရေအတွက် ဆေးဝါးများ၊ အစား အစာအတွက် အစားထိုးအာဟာရ စပီရူလိုင်းနား ဘီယာ၊ အလှကုန် ပစ္စည်းများ၊ ဘိုင်အိုမြေဩဇာများ ထုတ်လုပ်နိုင်သလိုမျိုး သဘာဝ ထွက်ကုန်တစ်ခုခု မထုတ်လုပ်နိုင် ဘူးလို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး။

အဲဒီ စပီရူလိုင်းနားရေညှိကနေ တစ်နှစ်ကို ရေညှိအခြောက်တန်နဲ့ (၂၀၀)လောက်ထုတ်ယူလို့ အထက် ပါ ဆေးဝါးနဲ့ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းတွေ ကို ထုတ်လုပ်ပြီး ပြည်ပဈေးကွက် အထိ ထိုးဖောက်တင်ပို့ရောင်အောင် တယ်ဆိုတာကိုတင်ပြရင်း အနာမိ နယ်အရပ်ရပ်က နက္ခတ္တစာချုပ် အားလုံးအတွက် ရွာင်ဒေသ ဆေး ကျယ်ပြသပိတ်ပြောဆိုအကြောင်း သွားရောက်လေ့လာမိသမျှကို သားတင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

(မြတ်ဗုဒ္ဓအောင်ပေ)

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါမလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေ့လေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ့ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-struction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ခြင်ဘူး။ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး ထိတ်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ဆီးကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော တက်တာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ့ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရာစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ဘာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

www.burmeseclassic.com

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”
“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့
တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ
အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့
ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”
“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ့”
“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင်
ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”
“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့်
မြန်မာ တောရောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို
သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

၁၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်
လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

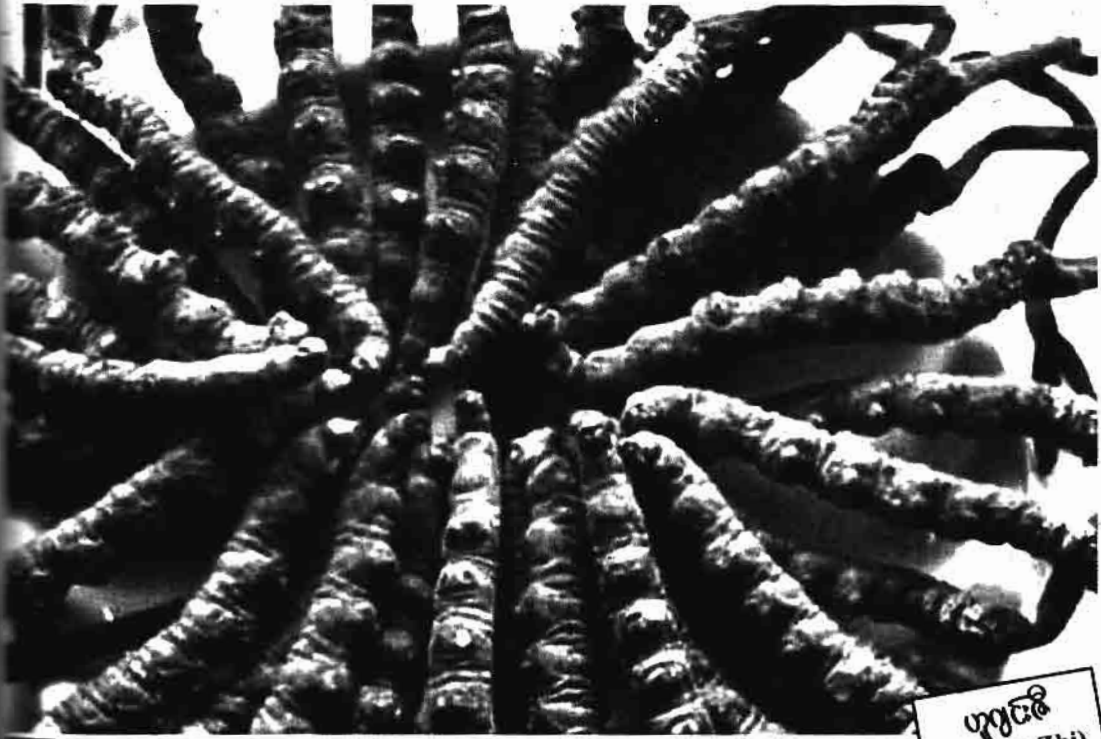
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်း
တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊
ဖက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်း
ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုယ်
ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊
အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီး
ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအ
ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်စေ့မွှေခြောက်ခြင်း၊ အ
အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါး
ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်
ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများ
ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခဲတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေပြင်း
သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီး
ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြင်း၊
ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်
အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်
ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေ
အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများ
ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်
ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ည
ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံး
ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက
ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေ
(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်သော
ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ
နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတ
အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်
ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်
ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗျာလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာမ ဝန်း - ဝင်္ဂလ္လာဝေ၊ ဝေဥက္ကလာမ

ဟူ့ဂျင်စီ
(Hu Jin Zhi)

ရိုးပဒီး

တိဘိကျောက်ပျားကို

နိုင်နင်းသည့်

ရိုးပဒီး

၁၉၇၇ ခုနှစ်က လက်ဝဲချိုင်းကြား
 နှင့် အကျိတ်ဖြစ်ပေါ်ရာ မော်လမြိုင်
 ညီညွတ်သောဆေးရုံသို့ တက်ရောက်၍
 နှုတ်ကုသမှု ခံယူရသည်။
 ထို့နောက် ထိုးဆေး တစ်နှစ်၊
 ဆေး တစ်နှစ်ခွဲ ဆက်၍ စားသုံး
 တီဘိအကျိတ်ဖြစ်၍ ရောဂါ
 စင်စင်အောင် ရက်ရှည်ကုသရ
 ဖြစ်သည်ဆို၏။
 ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် တက္ကသိုလ်
 သွေးသားဘဝဖြင့် ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာ
 တက္ကသိုလ်၌ ဖွင့်လှစ်သော
 ဆေးတစ်ခုသို့ တက်ရောက်
 ဆေးခံ ဖြစ်ကြီးနားမှ “လဗျ
 နီ” ဟူသည့် ကချင်ကျောင်း
 နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သည်။
 ဆေးတန်းပြီးဆုံး၍ နေရပ်ပြန်
 သောအခါ စာတိုက်မှနေ၍

ဆေးမြစ်တစ်ခု ပိုပေးသည်။
 ဤဆေးကို ရေဖြင့် မပျစ်မကျ
 သွေး၍ ဟင်းစားဖွန်း တစ်ဖွန်းစာ
 နေ့စဉ်သောက်ပါ။ တီဘိနှင့် ပတ်
 သက်သောရောဂါ အမြစ်ပြတ်
 ကင်းစင်၍ ကိုယ်ခံအား ကောင်းမွန်
 တိုးတက်လာမည်။ ကချင်တိုင်းရင်း
 ပရဆေး “ရိုးပဒီး” ဖြစ်သည်ဟု

ရေးသားထား၏။
 ဆေးမြစ်ပုံစံမှာ “ဆေးမင်း
 ကင်းခြေ” ခေါ် “ရှမ်းကျောက်
 ကင်းကောင်” နှင့် ဆင်တူသော်
 လည်း အနံ့အရသာ မတူပါ။
 “ရှမ်းကျောက်ကင်းကောင်” မှာ
 ပေ(၃၀၀၀)အမြင့် တောင်ထက်တွင်
 ပေါက်ရောက်သော အပင်၏ အမြစ်

www.burmeseclassic.com

သယံဇာတ ဗြူဆာဗွင်
အိတ်ဘတ်

ဖြစ်သည်။

“ရှိုးပဒီး” မှာ ပေ(၉၀၀၀)ထက် မြင့်သော တောင်ထွတ်များ၌သာ တွေ့ရတတ်၍ ပေါက်ဖတ်ကဲ့သို့ တိရစ္ဆာန်အကောင်မှ အပင် ဖြစ်လာသည် ဆိုလေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ တီဘီနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ မခံစားရတော့ပါ။ ဆေးပိုးပေးသူ “လဗျာဂန်ဖန်” ၏ ကျေးဇူးကိုလည်း အမြဲ အမှတ်တရ ရှိရပါ၏။

ယင်းမှ အတန်ကြာ၍ ၂၀၁၇ ခုနှစ် နွေနှောင်းကာလတွင် စာတည်းချုပ် ဝယ်ပေးသည့် တရုတ်ဆေးကျမ်း စာအုပ်၌ ရှိုးပဒီးအကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် အများကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေရန် ထုတ်နုတ်ဖော်ပြရပါသည်။

“ရှိုးပဒီး” ကား ကချင်အမည် ဖြစ်၏။ တရုတ်ဘာသာဖြင့် (冬虫夏草)

“တုန်းချိုးရှုဆောင်” (သို့မဟုတ်) (虫 草) “ချိုးဆောင်” ဟု ခေါ်၏။

“ဆောင်းပိုးကောင် နွေမြက်” (သို့မဟုတ်) “ပိုးကောင်မြက်” ဟု

အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ သူ၏ဖြစ်စဉ်နှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိသော နာမည် ဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ် =Codyceps (သို့မဟုတ်) Chinese Caterpillar Fungus.

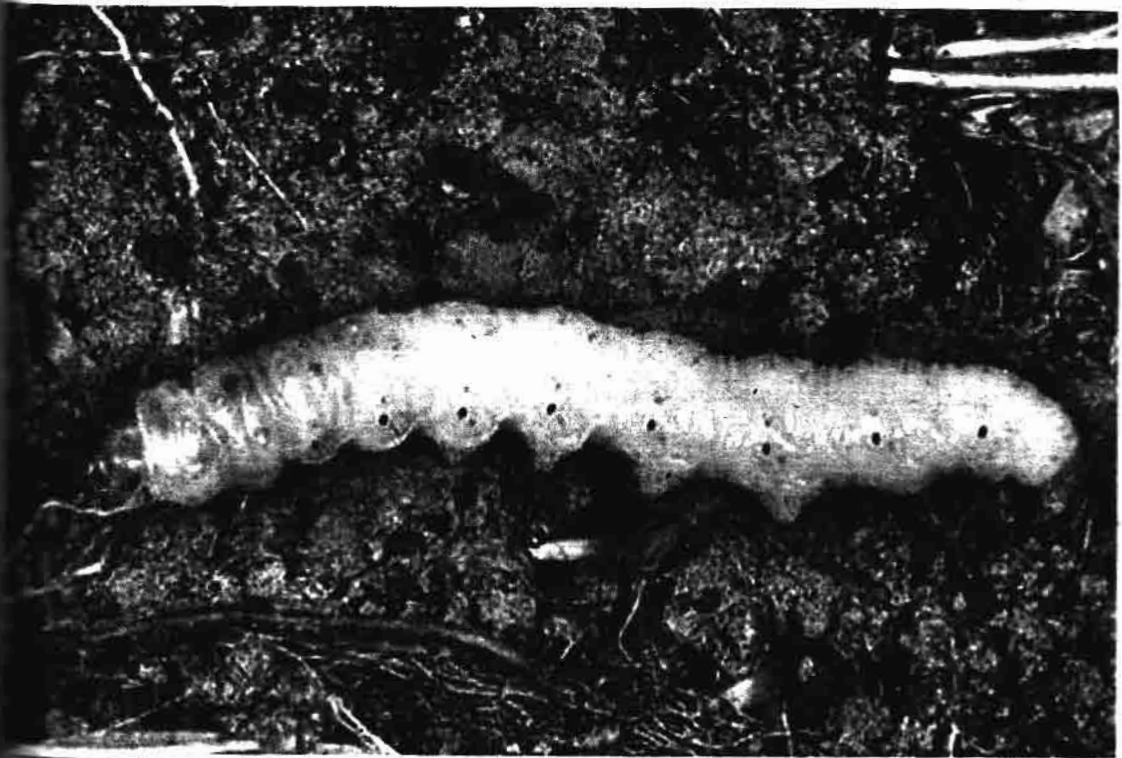
ဂျပန် =tochukaso

ကိုရီးယား =tongch'uang hach'o

သယံဇာတ ဗြူဆာဗွင်

www.burmeseclassic.com

◆ မူလအာစ ထိန်းသိမ်းရေး

Yasa Gunbu

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကချင်ပြည်နယ်
ထောင်ထွက်များ၌ တွေ့ရှိရ၏။
နိုင်ငံတွင်လည်းရှိ၏။ တရုတ်
တွင် ကွေ့ကျိုးပြည်နယ်၊ စီချမ်း
နယ်၊ ချင်းဟိုင်ပြည်နယ်၊ ယူနန်
နယ်နှင့် တိဗက်တို့၌ တွေ့ရ
တို့၏ မူလအစမှာ ပေါက်ဖတ်
များ ဖြစ်သည်။ ပေါက်ဖတ်
များ မွေးဖွားပြီးနောက် [မိခင်
ကြာ]နှင့် ဥများအကြောင်းကိုမူ
သားခြင်း မရှိပါ။] ဆောင်း
ရာသီ(Winter)တွင် မြေကြီး
ထဲသို့ တိုးစင်သွားကြသည်။
တစ်ဖက်ကုန်ခါနီးတွင် မြေပြင်
ထဲ၌ ခြောက်လက်မ အကွာ

အဝေးခန့်သို့ တက်လာပြီး သေဆုံး
ကြသည်။ ထိုပေါက်ဖတ်ကလေး
များ သေဆုံးသောအခါ မံမိကဲ့သို့
မပုပ်မသိုးဘဲ တောင့်တင်း၍ မှိုဖြစ်
သွားကြသည်။
နွေဦးရာသီ(Spring)သို့ ရောက်
သော် သူတို့၏ ဦးခေါင်းမှ အပင်
အညှောက်ပေါက်၍ မြေပေါ်သို့
တိုးထွက်လာကြသည်။ တိုးထွက်
လာသော ထိုအညှောက်ကလေး
များသည် သေးငယ်လှသည်။
ဤမှိုကို ရှာဖွေသူတို့သည်
တောင်စောင်းတစ်လျှောက် လေး
ဖက်ထောက်၍ ရှာရ၏။ ရလာသော
ရိုးပဒီးကို သန့်စင်ဆေးကြောပြီး
သောအခါ အဝါရောင်“ဝိုးယောင်၊
မြစ်ယောင်” ရိုးပဒီးကို ရ၏။

ယင်း တစ်အောင်စကို ဒေါ်လာ
(၉၀၀)မှ (၁၀၀၀)ခန့်အထိ ရောင်းရ
၏။ ရွှေစေ့ပမာဏနှင့် မကွာလှ
သဖြင့် ရိုးပဒီးမှဆိုးများ တစ်နေ့ထက်
တစ်နေ့ များပြားလာသည်ဆို၏။
ပေ(၉၀၀၀)ကျော် မြင့်မား၍
အေးခဲသော အခြေအနေကို ကျွမ်း
ဝင်မှု မရှိသူတို့မှာ အအေးလွန်ကဲ
ခြင်း၊ တောင်စောင်းမှ ပြုတ်ကျခြင်း
စသည် အသက်အန္တရာယ် နီးလှ
သည်။ မှိုစိလျှင် မှိုလှ လူသတ်
သည့် ဓားပြများလည်း ရှိသည်
ဆို၏။
ဤမှိုကား စိုက်ပျိုး၍လည်း မရ
လှအများ ဝိုင်းရှာနေကြသဖြင့် ရွှေ
ထက်ပင် ရှားသွားနိုင်ပေသည်။
လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း(၂၀၀၀)ကျော်

◆ သာမန်ကုသေသည့် ဂျုံပင်
◆ သာမန်ဦး တွေ့ရသော ဂျုံပင်

သင် နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်ကြီးမဂ္ဂဇင်း:

ကပင် တော်ဝင်နန်းသုံး ဘုရင်သုံး ရွားပါး ပရဆေးများဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

သိပ္ပံနည်းကျ စမ်းသပ်မှုများအရ Glutamic acid, Vitaminsနှင့် အကျိုးပြု ဓာတ်ပေါင်း(၉)မျိုး ပါဝင် သည်ဆို၏။ ဆေးအသုံးမှာ တစ်နေ့တွင် (၄.၅)ဂရမ်မှ (၁၂)ဂရမ် အထိ သောက်သုံးနိုင်သည်။

အရွယ်အား တုတ်တိုင်းပြည့်၍ ဗိုဗိုရောင် ထောက်ပေးသည်။ ချို့ခြတ် ကြည့်ကာ ဖြူထိ ရှိရမည်။

တစ်နေ့လျှင် (၃၅)ဂရမ် အထက် သောက်သုံးပါက အသက်အန္တရာယ် ရှိသည်ဆို၏။ **ယောက်ျား**

ဟော်မုန်း အားဖြည့်ပေးသည် ဆိုသဖြင့် အချို့သော ပုရိသများ ဆေးသုံး မလွန်စေရန် သတိပေး ထားသည်။(၁ ကျပ်သား = ၁၆.၄၆ ဝရမ် ရှိသည်။)

အဆုတ်နှင့် ကျောက်ကပ်ကို အား ဖြည့်ပေးသည်။ တုတ်ချောင်းပုံ အက်တီးရီးယား (TV ရောဂါပိုး)ကို သုတ်သင်ပေးနိုင်သည်။ ချောင်းဆိုး သွေးပါခြင်း၊ နာတာရှည်ပန်းနာ ခင်ကျပ်ခြင်း၊ သည်းခြေနှင့် အစာ အိမ် ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့အတွက် ဆောင်းမွန်စေ၍ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကို ဖြည့်တင်ပေးသည်။

ကြောက်သား ထေည့်အသားတစ်မျိုး ချိုနှင့် ထိပ်ပြတ်၍ စားသောက်ခြင်း၊ သရည်း အဖုန်ခြေ၍ လည်းကောင်း၊ သွေး၍လည်းကောင်း၊ စားသုံးခြင်းတို့ ဖြင့် အဖျားယမကာများတွင် ထည့် ထည့်လည်း နှိပ်တတ်ကြသည် ဆိုလေ သည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုတို့အား ပြန်

◆ အာဆီယံ တောင်ထွတ်များထိမှ ရှိပေးမည့်ပေး

◆ ဤလိုလျှင် ဝယ်ယူ၍ ရှာရန်

လည်ပြည့်ဝစေခြင်း၊ မောပန်းနွမ်း နယ်မှု ပပျောက်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် တွင်ရှိ **ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါများ ကောင်းမွန်၍ ကျန်းမာသန်စွမ်းခြင်း** ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်စုံနိုင်သည်။ ယန်း (Yan)ဓာတ် အားဖြည့်သော ပရ ဆေး ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ = အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ သည်းခြေ၊ အစာအိမ် တို့ဖြစ်၍ ယန်း(Yan)ဓာတ် စိုးမိုး၏။ **ဝမ်းပိုးအင်္ဂါ** = အဆုတ်၊ သရက်

ရွက်၊ အူမ၊ အူသိမ်၊ နှလုံးတို့ဖြစ်ကာ ယင်း(Yin)ဓာတ် စိုးမိုး၏။

ဟူဂျင်းဇီ(Hu Jin Zhi)

ကိုးကား
Chinese herbal Medicine အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဝါရှင်တန်မြို့၊ Eartland Press မှ ၁၉၉၃ ခုနှစ် တွင် ထုတ်ဝေသည်။

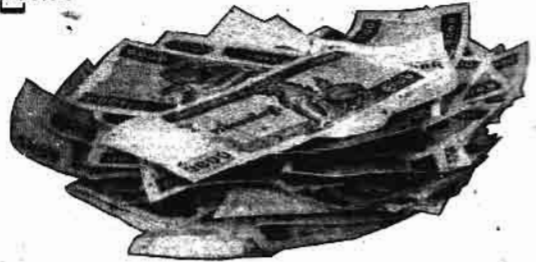
လက်ခံကြေးစာ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း

လောက်လောက်

ရွှင်လန်းကြဝါစေ

ဒီဇင်ဘာလတွင် ငွေကြေးသောကများ ပြေပျောက်
၍ လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြစေရန်...

◉ သိဿရာသီဖွား

(မတ်လ ၂၁-ရက် မှ ဧပြီလ ၂၀-ရက်အတွင်း
မွေးသူ)

သပြေပန်း(၇)ခက်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၇)ညွန့်၊ ပိတောက်
ညွန့်(၇)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင်တို့ကို တနင်္လာ
နေ့တွင် လူအများ ကိုးကွယ်သော စေတီတစ်ဆူ၏
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

အုန်းလက်(၅)ရွက်နှင့် တံခွန်(၁၀)ခုတို့ကို သောကြာ
နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

◉ ကရုဏာဋီရာသီဖွား

(ဇွန်လ ၂၁-ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၂၁-ရက်အတွင်း
မွေးသူ)

သပြေ(၃)ခက်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဥသျှစ်ညွန့်
(၃)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေး(၅)ခွက်တို့ကို တနင်္လာ
နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

◉ ပြိဿရာသီဖွား

(ဧပြီလ ၂၁-ရက် မှ မေလ ၂၀-ရက်အတွင်း
မွေးသူ)

စွယ်တော်ညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)ရွက်၊
ပိတောက်ညွန့်(၁၀)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၇)ပန်းကန်
တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်
မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

◉ သိဟ်ရာသီဖွား

(ဇူလိုင်လ ၂၂-ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၂၁-ရက်
အတွင်း မွေးသူ)

ဩဇာညွန့်(၆)ညွန့်၊ ခရေညွန့်(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်
(၆)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင်
စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ
ဆုတောင်းပါ။

◉ မေထုန်ရာသီဖွား

(မေလ ၂၁-ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀-ရက်အတွင်း
မွေးသူ)

ဗာဒံညွန့်(၅)ညွန့်၊ ပေါက်ပေါက်(၅)ပန်းကန်၊

◉ ကန်ရာသီဖွား

(ဩဂုတ်လ ၂၂-ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

၁၁၈ နက္ခတ္တဓာတ်မြေဩဇာစာအုပ်

အတွင်း မွေးသူ

ရွက်လှ(၈)ရွက်၊ ပိတောက်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ဥသျှစ်ညွန့် (၈)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၆)ပန်းကန်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

တူရာသီဖွား

(စက်တင်ဘာလ ၂၂-ရက် မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ခရေညွန့်(၂)ညွန့်၊ ကြညွန့်(၂)ညွန့်၊ သပြေ(၂)ခက် နှင့် တံခွန်(၈)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

ဗြိတ္တာရာသီဖွား

(အောက်တိုဘာလ ၂၃-ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၂-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ကံ့ကော်ညွန့်(၁)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ဆီး(၆) ညွန့်(၁)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၂)ခွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

ခနုရာသီဖွား

(နိုဝင်ဘာလ ၂၂-ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀-ရက် အတွင်း မွေးသူ)

အုန်းလက်(၄)ရွက်၊ ကြညွန့်(၄)ညွန့်၊ ခရေညွန့်(၄) ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၁)တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင်

စေတီတစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်း ပါ။

မကာရာသီဖွား

(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁-ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉-ရက် အတွင်း မွေးသူ)

ရွက်လှ(၆)ညွန့်၊ သပြေ(၆)ခက်၊ ဥသျှစ်ညွန့်(၆)ညွန့် နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီ တစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

ကုရာသီဖွား

(ဇန်နဝါရီလ ၂၀-ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈-ရက် အတွင်း မွေးသူ)

သီဟိုဠ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဩဇာညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၆)ခွက်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

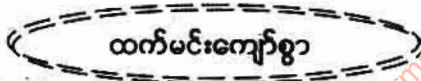

မိန်ရာသီဖွား

(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉-ရက် မှ မတ်လ ၂၀-ရက် အတွင်း မွေးသူ)

နှင်းဆီ(၉)ပွင့်၊ သပြေ(၉)ခက်၊ ရွက်လှ(၉)ရွက်နှင့် တံခွန်(၃)ခုတို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆုံ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ.နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် ဖြန့်မာနိုင် တစ်နိုင်လုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၀၃)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၄/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ခြောက်ထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင် ဝိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင်ထမ်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြော ဆိုင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်ညှာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေဒားနာ ဖြစ်ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါး ဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မနေနဲ့

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဝေဇာလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ဝန်း-၃၂၂၅၄၁

သင်္ဂဟသုတေသနကြီး၏ တပည့်

ရွှေမင်းခံ ရှင်စွန်းဆရာတော်ကြီး ဒွါးပုဂ္ဂိုလ် (၁)

“ယလေ့ရဲ့ ယန်စရာ၊ ရွှေမင်းခံတောင်ပေါ်
ရိုက်က ယန်ချိုခဲ့ပါ။ ယန်မာလာ အညာမှာ
မြန်လူတယ် ယန်ဝဲတု။ ယန်ဝဲတု ယန်ပါ။
ရွှေမင်းခံတောင်ပေါ်ရိုက်က ယန်ချိုခဲ့ပါ။
အပွင့်ရယ်ပါ။ အညာမှာ မြန်လူတယ်
ယန်ဝဲတု။”

မင်းခံတောင်တွင် အရှင်ပဏ္ဍဝ
ဆရာအားထုတ်ခြင်း မပြုမီက
အထက်ပါ အတိတ်တဘောင်သည်
အရှင်ပဏ္ဍဝအတွက်ဖြစ်သော အတိတ်
တဘောင်ဟု ပြောစမှတ်ရှိပါသည်။

ထိုမင်းခံတောင်တွင် ရှေးအခါက
ဝံသုတော်နေခဲ့လေသည်။ မြတ်စွာ
ဆရာကြွလာစဉ် ဝံသုတော် ဆည်းကပ်
ဆုပြုသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားက...

“ဝံသုတော်ဟာ သာသနာပြုပင်ဖြစ်ပေ။
သန်လျက်နဲ့ကွန်းပြုတည်၍ စည်နံ့တည်
လိမ့်မည်”

ဟု ဗျာဒိတ်ပေးခဲ့သည်။ နောင်အခါ
ဝံသုတော်သည် စည်းခုံဒါယကာ
ဖြစ်လာသည်။ ဝံသုတော်နေခဲ့သော
အောင်ကို အစွဲပြု၍ မင်းခံတောင်ဟု
ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်သည်။

အဘိုးမင်း၏ ပရိဒေဝ သောကမီး

တို့ ငြိမ်းစေသော ပဉ္စင်းဝယ်

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆို

BUKA, December, 2017.

ပညာခိပ် ကမိစေ စိသောပါဗမာကွ တိပိဋကဝလင်္ကာရ
ထံဆီဝံသုတော်တို့နေသော
ပထမရွှေမင်းခံ ငှက်ဖွင့်စာရတနာတို့အားကြီး

“ယလေ့ရဲ့ ယန်စရာ ရွှေမင်းခံတောင်ပေါ်ရိုက်က ယန်ချိုခဲ့ပါ
အပွင့်ရယ်ပါ။ အညာမှာ မြန်လူတယ် ယန်ဝဲတု။”
အတိတ်တဘောင်ဖြင့် အရှင်ပဏ္ဍဝ ထိုအပွင့်ရယ်တို့သည်

www.burmeseclassic.com

လပြည့်ကျော်(၇)ရက် ကြာသပတေး
နေ့ နာရီပြန်(၂)ချက်တီးအချိန်
မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ ညီတော်
အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်းသားသည်
မြင်ကွန်းစားနှင့် မြင်းခုန်တိုင်စားတို့၏
စားချက်ဖြင့် ကံတော်ကုန်လေသည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် ညီတော်
ကနောင်မင်းသားကို အလွန်ယုံကြည်
သည်။ အားလည်း ကိုးသည်။ သား
တော်များရှိပါလျက် ညီတော် ကနောင်
မင်းသားအား အိမ်ရှေ့အရာပေးသည်
ကို သားတော်များက မကျေနပ်ကြချေ။

မြင်ကွန်း မြင်းခုန်တိုင်မင်းသားတို့
သည် ခမည်းတော်အရင်း မင်းတုန်း
မင်းတရားကြီးကိုပါ လုပ်ကြံရန် ကြိုး
စားသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်
တွေ့ခဲ့ရသဖြင့် ဖြေမဆည်နိုင်အောင်
ရှိနေရှာသည်။

သားတော် အလွန်များပြားလှသော
မင်းတုန်းမင်းကြီးမှာ တစ်ဦး
တစ်ယောက်ကိုမျှ အိမ်ရှေ့အရာ အပ်
နှင်းခြင်း မပြုဝံ့သည်ကား ညီတော်
အိမ်ရှေ့မင်းလို ကြံမ္မာဆိုးများ၊ ကျ
ရောက်မည်စိုးသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ညီတော် ကနောင်မင်းအတွက်
သောက၊ သားတော်များအတွက်
သောကများ၊ သားတော်မြင်ကွန်းနှင့်
မြင်းခုန်တိုင်တို့ကို အင်္ဂလိပ်တို့ ဖမ်းဆီး
ချုပ်နှောင်ထားသည့် သတင်းများ
ကြားရသည်။

ထိုအခါ သားတော်များအတွက်
စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်လျက်၊ ဆရာတော်
ရဟန်းငါးပါးအား နောက်လိုက်နောက်
ပါများ ထည့်ပေးပြီး သားတော်များကို
ခေါ်ခဲ့ပေးပါ။ ခွင့်လွှတ်ပါကြောင်း ပြော
ခိုင်းသော်လည်း သားတော်များက
အချိန်အခါသင့်မှ ပြန်လာပါမည်။ ယခု

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဦးဗုဏ္ဏ သောမညိဗာရာဏား မင်းတုန်းမင်းနှင့် စစ်တပ်မှ မရှိမှားရှိ၍
မဟာဇေယျာကို တပ်ဖြင့် ဦးဗုဏ္ဏ အထူးဖြင့် အနောက်မင်းထံသို့
သွားမည်ဆိုသဖြင့် နန်းတွင်းဝင် ထေးကာရှောင်ကာစသော သီတင်းကျွတ်

တော့ မသင့်သေးပါဟု လျှောက်ထား
လာသဖြင့် မင်းတုန်းမင်းကြီးမှာ စိတ်
နှလုံး ညှိုးနွမ်းနေရှာသည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီးအတွက် အသက်
စတေးသွားကြရှာသော သားတော်
သုံးပါးဖြစ်သည့် မလွန်မင်းသား၊ စကု
မင်းသား၊ ပြင်စည်မင်းသားတို့အတွက်
လည်း ယူကျုံးမရ သနားလျက်ရှိနေ
ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း သိမ်းရေး

တွင် အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်း
ကျဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည့်အခါ
အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့များက ဝမ်းသာ
ဝမ်းသာ ရှေ့တိုးလာမည့်အရေးကြီး
မင်းတုန်းမင်းမှာ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်
ကလည်းတစ်မှောင် ဖြစ်နေတော့
ထိုမျှ များပြားလှသော သားတော်
သောကမီးများ ငြိမ်းအေးစေရန်
တရားဟောစေဖို့ သုဝဏ္ဏသာဓက
များ ဦးဆောင်၍ အေးယပ်

www.burmeseclassic.com

ဆက်ကပ်ကာ အဆက်မပြတ် အေး
တရားများ ဟောကြားနေရသည်။

တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ကြီးများ၊
တံဆိပ်မရ ဆရာတော်များ၏ အေး
တရားများကို အဆက်မပြတ် အလှည့်
ကျကို နာကြားနေပါသော်လည်း
မင်းတုန်းမင်းမှာ အေးငြိမ်းခြင်းသို့ မရ
ပူဆွေးသောကြီးစွာ ဖြစ်နေရာ
သည်။

နောက်ဆုံး၌ သင်္ဂဟဆရာတော်
အလှည့် ရောက်သောအခါ **သင်္ဂဟ**
စာသင်တိုက်တွင် ပထမစာချတာဝန်
ယူနေသော ဦးပဏ္ဍဝအား တရား
ဟောရန် မိန့်တော်မူလေသည်။

သေချာစေရန် တပည့်ဦးပဏ္ဍဝ
ဟောမည့်တရားကိုလည်း စစ်မေး၏။
သို့သော်လည်း ဦးပဏ္ဍဝဟောမည့်
တရားမှာ အသစ်အဆန်း **ပါရမီမဂ်လာ**
ထုဘုမ္မိကမဂ္ဂင်တရားဟု သိရပြီး
မင်းတုန်းမင်းနှင့် အင်စပိမူမရှိ လွဲချော်
အမှား စိုးရိမ်သောကြောင့် ဦးပဏ္ဍဝ
အား တရားဟောစေခြင်း မပြုစေတော့
ဘဲ သင်္ဂဟဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ပင်
မင်းတုန်းမင်းကြီးအား အေးတရား
ဟောဟောလေတော့သည်။

သင်္ဂဟဆရာတော်ကြီး၏ တရားကို
နာကြားရသော်လည်း သောက မငြိမ်း
အေးသော မင်းတုန်းမင်းကြီးက
ဆက်နေမှာလဲ တရားဟောကြံ့ခိုင်ပြီး
ထင်လျှောက်ပြန်လေသတဲ့။

သင်္ဂဟဆရာတော်ကြီး ကျောင်းသို့
ရောက်သောအခါ ဦးပဏ္ဍဝအထုပ်
အစုံ ပြင်ဆင်နေ၍ သင်္ဂဟဆရာတော်
ကြီးကို စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
အထုပ်အစုံ သောကအခါ အနောက်ဘက်
အထောင်ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည
အထုပ်ရန် ပြင်ဆင်နေပါသည်ဟု

◆ ငှက်တွင်းထွက်တိုင်းနှင့် တပည့်မိယကာများ အိမ်တိုင်တွင်
မျှော်ဆွဲပူဆော်ထားသော ငှက်တွင်းဆရာတော်ကြီးတော်

လျှောက်တင်ပါသည်။
သင်္ဂဟဆရာတော်က “**မသွားနဲ့**
ဦး၊ မနက်ဖြန် နန်းတွင်းထဲလိုက်ပြီး
အေးတရား ဟောရမည်”ဟု မိန့်
တော်မူလေသည်။ သည်တော့မှ
ဦးပဏ္ဍဝမှာ ဝမ်းသာစွာဖြင့် ဟောပါ
မည်ဟု လျှောက်တင်လိုက်လေတော့
သည်။
သင်္ဂဟဆရာတော်နှင့်တကွ လေး
ပြင်လေးရပ်မှာ ဆရာတော်သံဃာ
တော်များ ဦးပဏ္ဍဝ နန်းတွင်းကြွ
အေးတရားဟောရာသို့ လိုက်ပါတော်

မူကြလေသည်။
ထိုအချိန်တွင် ဦးပဏ္ဍဝသည်
သိက္ခာတော်(၁၅)ပါးချိန် ဖြစ်ပါသည်။
စာတတ် အကျော်အမော် ဆရာတော်
များ မင်းမိဖုရား များမတ်အစုံ ပရိတ်
ရှေ့မှောက် အေးယပ်တောင် လက်ခံ
ကာ အတောင်(၃၀) မြင့်သော မေဃသန
ပလ္လင်ပေါ်တက်၍ အေးတရားကို
ဟောတော်မူ၏။
'အနုပ္ပါ ဒေါ နိဗ္ဗာန် ဥပ္ပါဒေါ သင်္ဂဟ'
ဝိတဘုမ္မက လောကီအပါဒါန်
တရားဟူသမျှ ဆင်းရဲတတ်၍ အနု

သောက အေးငြိမ်းပေးနိုင်သော ပါရမီ မင်္ဂလာ စတုဘုမ္မိက မဂ္ဂင်တရားက သာ အပူသောကကို အေးငြိမ်းပေးနိုင် ကြောင်း တရားကို အကျယ်ချဲ့ ဟော ကြားလေသည်။

သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာမင်္ဂလာသုတ်ကို အေးတရားအဖြစ် ဟောတော်မူခြင်း

သင်္ဂဓာဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် ဖြစ်သော (နောင် ငှက်တွင်းဆရာတော် ကြီး ထျောင်းထျာ) ပဉ္စင်းငယ်လေး ဦးပဏ္ဍဝသည် သာမဏေ(၉)ဝါ၊ ရဟန်း(၅)ဝါရသောအခါက ပထမဆုံး စီရင်ရေးသားတော်မူသော မင်္ဂလာ သုတ် သာသန ဝိသောဓနီကျမ်းကို သုဓမ္မာသို့ တင်ပြထားသော ကျမ်းဖြစ် ၍ တိုက်ဆိုင်လာသဖြင့် ပဉ္စင်းငယ်လေး ဦးပဏ္ဍဝသည် မိမိ စီရင်ရေးသားအပ် သော တေ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ မင်္ဂလာသုတ် ကိုပင် ဝိသေသ အနက်ထုတ်၍ ဟော ပြတော်မူလေသည်။

သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာသုတ်ကို ဝိသေသအနက် ထုတ်ထားပုံမှာ ထူးလှ ပါ၏။

‘ဤမင်္ဂလာသုတ်၏ နိဒါန်းဝဂ္ဂကို စီရင်တော် မူသော အရှင်ဟာကဿပ၊ အရှင်အာနန္ဒာ အစရှိသော သာဝကဗုဒ္ဓ အနုဗုဒ္ဓ သုတဗုဒ္ဓ ဖန်ရဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်တို့သည် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်ကို ကာယကံသုံးပါး၊ ဝီရိယလေးပါး၊ ဖောဓကံသုံးပါး၊ ၎င်းဆယ်ပါးသော ကံ ကံကတ္တားသည် မြတ်စွာဘုရားဟောတော် မူသော မင်္ဂလာသုတ် ဆယ်ဂါထာဖြစ်သည်။ ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ ဖိရိယတ္တိယာသနာ၊ ဖိုဋ္ဌတ္တိ ယာသနာ၊ ပရိဝေဏယာသနာ အာဏာတော် စက် လေးပါး၏ အခြေအမြစ်လည်းဖြစ်သည်။ ထိုဖရတ္တ ကံကတ္တားဆယ်ပါးကို လောကီ သင်္ခါရတရားပုံ လောကုတ္တရာ အသင်္ခါတ

◆ ငှက်တွင်းဆရာတော်၏ ထားတရားအနုသော မင်္ဂလာမင်္ဂလာကြီး

တရားသုံးပုံ လောကီသင်္ခါရတရားမှာ ပဋိစ္စ သပ္ပုဒ် အနုလောမ၊ သံသရာစက်ရဟတ်၊ လောကုတ္တရာ အသင်္ခါတတရားမှာ ပဋိစ္စ သပ္ပုဒ္ဓံ ပဋိလောမ၊ သံသရာ စက်ဖြတ်၊ ဤသို့ ဒုမင်္ဂလ သုမင်္ဂလ(၂)ပါး မှတ်လျက်၊ ဖရပ္ပတ္တ ကံကတ္တား ရှစ်ဆယ်ကို မြတ်စွာ ဘုရားဟောတော်မူသည်’

အထက်ပါအတိုင်း မြတ်စွာ ဟော ကြား ပရမတ္ထကံကတ္တား ရှစ်ဆယ်ကို အသေးစိတ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ မဟာ မင်္ဂလာသုတ်ကို မဟောမီ၊ လောကီ သင်္ခါရကို ပယ်စွန့်အပ်သော ဩဝါဒ ပါတိမောက်တရား...

အများရှောင်သာ ကျင့်သာအောင် ဟောကြား ရေးသားထားသည်မှာ မင်္ဂလာသုတ်တော်၏ နိဒါန်းပျိုးထားပုံ ထူးခြားချက်ကို နာကြား မှတ်သားရပါ သဖြင့် ပဉ္စင်းငယ်လေး ဦးပဏ္ဍဝ၏ အစွမ်းက အံ့မခန်းဖြစ်ပါတော့၏။

ဥပမာသဘောဖြင့် မဟာမင်္ဂလာ သုတ်တော် ဒုတိယဂါထာတော်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုချက်ကို လည်း ရေးပြပါဦးအံ့။

‘ဟိရူပ ဒေသဝါသော စ ပုဗ္ဗေ စ ဣ ပညတာ၊ အတ္တသမ္ဘပဏိဝိ စ တေ ဟံဣ ပုတ္တပံ’

‘ဘောဒေဝပုတ္တ- အို အညဉ် နတ်သား။ ယောပတိရူပ ဒေသဝါ သော- အကြင်သုံးပါးရတနာ၊ ဣည ထွန်းရာနှိုက်၊ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း...

ပုဗ္ဗေ- အလျှလက်ဦး၊ ပေးကြား ကာလနှိုက်၊ ယာကတ ပုညထား- အကြင်ဒါန ဝိရိယ မေတ္တာပညာ၊ သီလ ခန္တိ သစ္စာပညာ၊ နိက္ခမ အဓိဋ္ဌာ ဥပေက္ခာပညာ၊ ဒွါစတ္တာ လီသာ ဣ ချုပ်မိအောင်၊ ဟုတ်ဟုတ်ဟတ်ဟတ် ဖြည့်ဆည်းပူးရခြင်းသည် ကောင်း...

ယာကတပုညတာစ- အကြင် သဒ္ဓါနှင့်ပညာ၊ ဝိရိယနှင့်သမာဓိ သန္တတိ နှင့်ကုန္တေ၊ ထင်ရှားစေလျက်၊ အတ္တ အချာပြု ဆည်းပူးရခြင်းသည် ကောင်း...

အတ္တသမ္ဘ- မိမိကိုယ်ကို(ဝါ) ဣမသမိကာယေ- လောကီ

လောမာ၊ နခါ၊ ဒန္တာ၊ တစော စသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော မိမိကိုယ်ကို **ယာပထီဝိစ**- အကြင် ဝိရိတဗ္ဗ အန္တိယ ပစ္စည်းငါးပါး ထောက်လျက်၊ ဖောက်မပြန် ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ခြင်းသည် လည်း တောင်း။ **အတ္ထိ**- ဒါန၊ သီလ၊ နိက္ခမ၊ ဝိရိတိပြုရိုးရှိ၏။

တော်တိဝိစ- ဤဝိရတိ သုံးတန်း၊ သီလကွန်နှင့်ယှဉ်သော တရားသည် တွင်း၊ **ဥတ္ထမ**- မြတ်သော၊ **မင်္ဂလ**- ဝိရိတိမင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ **တွံ**- သင် အညတြနတ်သားသည်၊ **ဂဏှာဟိ**- မဟာဗောဓိပက္ခိယပိုင်အောင် မှတ် သားလေတော့'

သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာမင်္ဂလသုတ်မှ ဒုတိယ ဝိထာဖြစ်သော ပတိဂ္ဂပဒေသ ဝိသော ဝိထာကိုပင် စာမျက်နှာ လေးမျက်နှာ နှင့် အနက်အဓိပ္ပါယ် အမြောက်ထုတ် သည်ကို အနည်းငယ်မျှ နမူနာဖြင့် သဘောနိုင်ရန် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

၂၂ ပါးသော ကောဋ္ဌာသ ဝဋ္ဌာန်းထရားဖြစ်၏

ဣဒ္ဓဿလောကဓမ္မေဟိ ဂါထာကို အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ပုံပြပါအံ့။

ဣဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ ဝိတ္တံ ယဿ ဣဒ္ဓဿ၊ အဿာကံ ဝိရုဓံ ခေမံ စတံ ဟံလ ပတ္တမံ။

ဘောဒေဝပုတ္တ- အိုအညတြ နတ် သား၊ **လောကဓမ္မေဟိ**- သတ္တလောက ဝိသိသ်၊ **သုခဒုက္ခံ**- ခြွေရံကျူရုံ၊ **ဣဒ္ဓဿ** စုံတစ်ခါတည်း၊ **လောဘာ** လောဘိရချေခါ၊ **မရခါ** နှင့်၊ **ဘောဝေခါ**၊ **ခါး** မွမ်းပြောဆို ပြည်သို့မူ၊ **ထိုသူ**ကိုပင် အပြစ်တင် ဆိုစင်တကား ဤရှစ်ပါးသော

လောကဓမ္မ၊ သင်္ခါရတရားတို့နှင့်၊ **ဣဒ္ဓဿ**- ဖုန်ထောင်းထောင်း ထသလို တွေ့ထသော...

ယဿ- အကြင် မဟာသတိပဋ္ဌာန် ဂိုဏ်းဝင်ရဟန်းရှင်၊ **လူမိန်းမ** ယောက်ျား၏၊ **ဝိတ္တံ**- ဒါနသီလနိက္ခမ ပါရမီမင်္ဂလာ၊ **မဟာသတိပဋ္ဌာန်** မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးနှင့်ယှဉ်သော လောကုတ္တရ၊ စတုဘုမ္မိကစိတ်သည်၊ **နကမ္မတိ**- ဝါကံသာလျှင် ပြုစီရင်၏ဟု ပကတိ မတုန်မလှုပ်ဘဲ သည်းခံနိုင်၏။

အဿာကံ- စည်းစိမ်ခြွေရုံ ပျောက်ပျက်ပြန်လည်း ပူပင်ဖိုးရိမ်ခြင်း လည်း မရှိ၊ **ဝိရုဓံ**- စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရတနာနီကံ၊ တဏှာစေးထပ်၊ လောဘာကပ်၍၊ တပ်မက်မောခြင်း လည်းမရှိ၊ **ခေမံ**- သင်္ခါရတရား၊ ပျက်တတ်ငြားဟု၊ ဘေးဘယာ လွတ် ခွာ၊ ဘာဝနာဖြင့်သာ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိ၏။

တော်တေဇိဝိစ- ဤပရမတ္ထသစ္စာ ပဋိသန္တိခါလေးပါးနှင့်ယှဉ်သော တရား သည်လျှင်၊ **ဥတ္ထမ**- သံသရာကို လွန် မည်ဖြစ်၍၊ အလွန်မြတ်ထသော၊ **မင်္ဂလံ**- ဆိပ်တောက်ပယ်ပြီး၊ နဂါးကြီး ကို၊ ဖမ်းဆီးကိုိုင်ငင်၊ လက်တွင်အမှတ်၊ ပါးစပ်ခံတွင်း၊ လက်ကိုိုင်သွင်းလည်း၊ ကိုက်ခြင်းမထင်၊ ကိလေသာ အဆိပ် စင်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ **တွံ**- သင်အညတြနတ်သားသည်၊

ဂဏှာဟိ- မှတ်သားလေတော့' ဤဂါထာ၏ လောကဝိရစ်ပါး တရားကို အကျယ်ချဲ့၍ သုံးမျက်နှာခန့် အနက်ဖွင့်ထားပါသည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ သောကမီးကို ငြိမ်းအေးစေရန်၊ မင်္ဂလသုတ်ဖြင့် အေး တရားဟောကြားဆုံ နမူနာကို ရေးပြ

ထုတ်နုတ်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အနက်ဖွင့်အကျယ် တရားများ အစုံ အလင် နာကြားရသော မင်းတုန်းမင်း ကြီးသည် နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေးချမ်းစွာ သောမနဿ ဝမ်းမြောက်တော်မူကာ တောဘုမ္မိက တရားဟူသမျှ ဆင်းရဲ တတ်စွာ အပူသောကများ ပေးနိုင် ကြောင်း၊ ပါရမီ မင်္ဂလာစတုဘုမ္မိက မဂ္ဂင်တရားသည် အပူငြိမ်းအေးစေ နိုင်ကြောင်း...

မင်္ဂလသုတ်ဖြင့် ချဲ့ထွင်ဟောကြား တရားပြသော ပဋိပတ္တိလေဠိပဏ္ဍဝ အား **"ပညာဒီပ ကဝိဓေ ဒီသာ ပါမောက္ခ တိပိဋကကလင်္ကာရ"** တံဆိပ်တော်နာမံ အပူဖော်ခံရလေ သည်။

ထို့နောက် ဦးဏှဝသည် စစ်ကိုင်း ဘက် ရွှေမင်းဝံတောင်ရိုး ငှက်ငယ် များစွာ တွင်းများ တူးဆွထားသော ငှက်တွင်းလိုက်ဂူများတွင် တရားကျင့် ရန် တောထွက်တော်မူလေသည်။

သုံးနှစ်သုံးမိုး အားထုတ် သီတင်း သုံးတရား ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုချောင်တွင် မင်းတုန်းမင်း၏ ကြေး မျှင်မိဖုရားနှင့် ထိပ်ရကြီးမင်းသမီးတို့က ပင့်လျှောက်၍ ကျောင်းဆောက် လှူဒါန်းသောကြောင့် အလှူခံ သီတင်း သုံးကာ သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ကောဋ္ဌာသ တရားများကို ဟောပြောတော်မူလေ သည်။

ငှက်တွင်းချောင်တွင် သီတင်းသုံး သဖြင့် **ရွှေမင်းဝံ ငှက်တွင်းဆရာတော်** ဟု နာမည်ကျော်ခဲ့လေသည်။

ရွှေလဆာ်ဖတ်ပါရန်
ခင်ခင်ဝင်း (မောရဝတီ)
*ဣဒ္ဓဿလောကဋ္ဌာသဋီပမဂ္ဂဇာနိ ၂၂၅

အရာရှိကတော်

ဖြစ်နိုင်ပါလား

ကြည့်ပါ...
 ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံမှာ ဆော်
 လမွန်ကွင်း၊ လေးထောင့်ကွက်၊
 ဝေယျထီးရိုးများကြောင့် ဂြိုဟ်ခုံကို
 အထူးအားကောင်းစေတယ်။ (ဂ)
 ဒါကတော့ အကြီးအကဲဖြစ်ခြင်း၊ ဂုဏ်
 သိက္ခာရှိခြင်း၊ ယာဉ်ကားပိုင်ခြင်း၊ မြေပြ

လယ်ယာရှိခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။
 စနေဂြိုဟ်ခုံမှာ
 ညောင်ရွက် ကြာဖူးသတ္တာန်
 တွေ့ရတယ်။ (ခ)
 ဒါကတော့ ဖင်းစိုရာဗာပြိုင် ဆက်နွယ်
 ဖေပါတယ်။
 တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံမှာ မင်္ဂလာ
 အခြံအရံ ပြည့်စုံပါတယ်။ (က)
 ဒါကတော့ အိမ်ထောင်ကောင်းကို
 ရဖေပါတယ်။
 အဲဒီ အချက်(၃)ချက်ကြောင့်
 အရာရှိကတော် ဖြစ်နိုင်ပါပြီ။ ဌာန
 တစ်ခုက ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိတစ်ဦး
 ရဲ့ဇနီး လက္ခဏာပါပဲ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

၁၂၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာစာစာင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ဝကြာမင်း

အမှတ်ထံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာစာစာင်းပါး
(စက်မှု-၁)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကဋ္ဌလာ)ပါလား။
 ထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
 ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ကြေညာတာပဲ'
 'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 မယ် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နန်းပဲ'
 'ဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 တယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 ကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (မင်း)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
 လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။
 ဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ဆေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 အတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'
 'မြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 လာ သွားကြမယ်'
 * * * * *
 'မင်း မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 ရိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 ပျက်စီးရာမှ အခွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 ခြစ်ကြက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ဆာ်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ကုသပေးနေရပါတယ်'
 'အရိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးပါး၊ မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက်၊ ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်းခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 မကြာကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆိုမှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။
 ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်းလေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ

www.burmeseclassic.com

စကြာမင်းစားဝါးပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ’

‘လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်းအရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံ့ပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်’

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

၁၂၈ နာရီကျော်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

‘ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြုတ်တယ်လို့ စိတ်တတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ယုံပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ’

‘ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေ ဦးလေးရဲ့ ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့’

‘ကျွန်တော့်လို ဆရာဆိုလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ’

‘ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာထံထွန်းခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနမှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်လုပ်ငြိမ်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေတာပေါ့’

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူမီ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ် ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ ဆေးဝါးဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးအတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ်းကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်’

‘က... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းတွေတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လာပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအတွက် စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံစလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် “စကြာမင်း” လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဖိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာထံထွန်းရွှန် (ဇက်မှ-၁)

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 ဇင်း၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် စာမျက်နှာ
 (၁၇)တွင် ရမည်းသင်း ဆောင်းပါးရှင်
 ဦးမောင်ကျော်၏ မပုပ်မသိုးသည်
 ရုပ်ကလာပ်တော်များ အကြောင်း
 ဆရာ ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရပါသည်။
 ထို့နောက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 စာတည်းချုပ်ကလည်း မိမိတို့ဒေသ
 စာပေ မပုပ်မသိုး ထူးခြားဆန်းကြယ်
 သော ဆရာတော်ကြီးများကို မိမိတို့
 နှိမ့်သမျှ ရေးသားပေးပို့နိုင်ပါကြောင်း
 ဣန္ဒာရုပ်ခံစာများကို စာရေးသူ
 သဘောဖတ်ရှုရပါသည်။
 သို့အတွက်ကြောင့် မပုပ်မသိုးဘဲ
 ခြားဆန်းကြယ်သော ဧရာဝတီ
 တိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်မြို့နယ်၊
 ငါးပြေမရာတော်ကြီး၊ ဘဒ္ဒန္တ
 ဣန္ဒာသာမိ၏ အကြောင်းအရာတစ်ခု
 ထပ်မံ၍ တွေ့ရှိသဖြင့် နက္ခတ္တ
 ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ စာဖတ်သူ ဓမ္မ
 ဣန္ဒာတို့အတွက် ထပ်မံ၍ ရေးသား
 ပြောလိုက်ပါသည်။
 စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သည့် ၁၃၇၈
 ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း(၁၃)ရက်နေ့က
 ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်မြို့နယ်
 ငါးပြေမရာတော်ကြီး မော်တင်စွန်းစေတီဘုရားသို့
 နေရာကူးမြင်ပါသည်။
 မော်တင်စွန်းဘုရား သွားရာလမ်း
 သွားကွက်တွင် ငါးပြေမရာ ငါးပြေမ
 ရာတော် ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒာသာမိ၏
 ရုပ်ကလာပ်တော်ကို နေရာဒေသသို့ စာရေးသူတို့
 အဖွဲ့အားလုံး မပုပ်မသိုးသည်
 ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒာသာမိ၏
 ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးမြင်ကြပါသည်။
 ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
 ထပ်မံ၍ ထည့်ထား၍ စေတီ
 ရှေ့တွင် မှန်ခေါင်းကို ငုံ့၍ထား
 ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ပြုလုပ်

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်မြို့နယ်၊ ငါးပြေမရာ မပုပ်မသိုးသည့်
ငါးပြေမရာတော်ကြီး
ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒာသာမိ

ဆရာ ဦးစန္ဒလှ
 (ခေတ်မီအဘိဓမ္မာတောင်သာ၊
 တိုင်းရင်းဆေး) ပါးခယ်မမြို့- ကံကွင်း

ငါးပြေမရာတော် ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒာသာမိ ဇောဘေဇေဇီ သက်တော်(၁၀၀)၊ ပါတော်(၀၀)
 (၂-၅-၂၀၁၃) ရက်နေ့တွင် ၁၀ နာရီထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။

ထားတာကို တွေ့ရှိရပါသည်။
 ငါးပြေမရာတော် ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒာ
 သာမိသည် (၂-၅-၂၀၁၃) ခုနှစ်၌
 ခန္ဓာဝန်ချခဲ့ကြောင်း ဆရာတော်၏
 တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့က
 တစ်ဆင့် မေးမြန်းသိရှိရပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၉

ငါးပြေမဆရာတော်သည် (၃)နှစ်၊

(၄)နှစ်ခန့် ခန္ဓာဝန် ချသွားသော်လည်း ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ အပုပ်နံ့ မထွက်ခြင်း၊ မပုပ်မသိုးခြင်း စသော ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ရုပ်ကလာပ်တော်များ တည်ရှိလျက် ရှိပါသည်။

ငါးပြေမဆရာတော်ထံသို့ ဖူးမြင် လာသူတိုင်းကို ညော်ခံကျွေးမွေးရေး အဖွဲ့သားများမှ မုန့်ဟင်းခါးနှင့် ငှက်ပျောသီးများ လျှာဒါန်းကျွေးမွေး ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒဝဏ္ဏသာမိ၏ ဓာတ်ပုံတော်ကို ပူဇော်လိုပါလျှင် (၅၀၀)ကျပ်တန် ဓာတ်ပုံအကြီးနှင့် (၂၀၀)ကျပ်တန် ဓာတ်ပုံအသေးကို မိမိတို့နှစ်သက်ရာ ပုံဖြင့် ပူဇော်၍ ရပါသည်။

ထူးခြား ဆန်းကြယ်သည်မှာ ဘဒ္ဒဝဏ္ဏသာမိ၏ သက်တော်သည် (၁၀၀)တမ်းဖြစ်၍ ဆရာတော်၏ ဝါတော်မှာလည်း (၈၀)ဖြစ်သည်။ ခန္ဓာဝန်သွားသည်မှာ (၄)နှစ်ခန့် ရှိ သော်လည်း ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ လည်း ပုပ်သိုးခြင်း၊ အပုပ်နံ့ထွက်ခြင်း မရှိပါ။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ ဤကဲ့သို့ မပုပ်မသိုးသော ဆရာတော်ကြီးများ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်များကို နေရာဒေသ တိုင်းတွင် တွေ့မြင်ဖူးမြော်ရခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံသား အားလုံးအတွက် ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ငါးပြေမဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒဝဏ္ဏသာမိ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးမြင်လိုပါက ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့်ဖြစ် စေ၊ တက်စီကားကို ငှားရမ်း၍ဖြစ်စေ ရန်ကုန်မြို့မှ ကား စတင်စီး၍ ပုသိမ်မြို့

ရောက်သည်အထိ ကားစီးလာပါ။ ပုသိမ်မြို့သို့ ရောက်ခဲ့လျှင် ပုသိမ် မြို့ကြီးတံတားပေါ်မှ ငွေဆောင်လမ်းခွဲ ငွေဆောင်ကားလမ်းအတိုင်း ကားကို ဆက်၍မောင်းလျှင် ဒီပါရုံသို့ ရောက် ရှိပါလိမ့်မည်။

ယင်းဒီပါရုံမှ ကားလမ်းအတိုင်း ကားကို ဆက်၍မောင်းသွားလျှင် ငရုပ်ကောင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိပါလိမ့် မည်။ ယင်းငရုပ်ကောင်းမြို့မှနေ၍ ကားကို ဆက်၍မောင်းလျှင် (ဝါ) ကားဆက်၍ စီးလျှင် ငါးပြေမရွာ ငါးပြေမဆရာတော် ဘဒ္ဒဝဏ္ဏ သာမိ၏ တည်နေရာဒေသသို့ ရောက် ရှိပါလိမ့်မည်။

ဤငါးပြေမရွာသို့ ရောက်ခဲ့လျှင် ငါးပြေမဆရာတော် ဘဒ္ဒဝဏ္ဏသာမိ ၏ တည်ရှိရာဌာန စေတီမံကျောင်း ပေါ်သို့တက်ကာ ဖူးမြင်နိုင်ပါကြောင်း နတ်လမ်းညွှန်လိုက်ရပါသည်။

ပိဋကတ်စာပေ ကျမ်းဂန်များကို သင်ကြားပေးခဲ့သော ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော် ဦးဇောတနှင့် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ(ခ)ဦးပညာသီဟ နှစ်ပါးတို့ အား သက္ကစွဂါရဝ ပမာဏပြုရင်း မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဗုဒ္ဓစာပေကျမ်းဂန်များ သင်ကြား ပေးခဲ့သော ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ဦးဇောတ၊ ဦးပညာသီဟ(ခ)ဦးပဏ္ဍိတ နှင့် ဆရာတော်ကြီး ဦးသုန္ဒရသီရိတို့ အား သက္ကစွဂါရဝ ပမာဏပြုရင်း မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဆရာ ဦးစန်းယု
(ခေတီမိအဘိဓမ္မာတောင်သာ၊
တိုင်းရင်းစော၊
ဝါးခယ်မမြို့-ကံကွင်း၊

စာမျက်နှာ (၁၃၂)မှ အဆက်

နှစ်နှစ်အရောင်ကနေ နီညိုညို အရောင်သို့ ဖြစ်သွားပြီး နောက်ဆုံး မီးလိုပေါင်း (၅၀)ကျော် ရောက်လာ တော့ အနီရောင်ရဲ့ရဲ့တွင် ချော်ဖြတ် ကြည့် အရောင်လေးများ စွက်ထွက် ပြီး ချော်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း ဖြစ်လာပါသည်။

ယခု တင်ပြခဲ့သည်ထက် အင်္ဂါရတ်ဝါသနာရှင် သုတေသီများ အတွက် “မည်သည့် ဓာတ်ကောင်း၊ ဓာတ်သေဆီကောင်း မည်မျှ သေးငယ်သည့် ဓာတ်ကောင်း သားမျှတောင် မရှိခဲ့တဲ့” ဓာတ်ကောင်း ပီစီလေးကနေ ယင်း ဖျိုးတူဓာတ်များနဲ့ မီးချိန်တူ ထောင့် ရလာခဲ့လျှင် ပေါင်းစပ်၍ ဗုဒ္ဓကျော် ဆောင်နိုင်ကြပါသည် ဆိုသည့် အကြောင်းကို အဓိက “မက်ဆေး အသိပေးလိုက်ချင်တဲ့” ဆေးဝါး တရားနဲ့ ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“သေးသည် ကြီးသည် မရည်ဘဲ မှန်ကန်သော အင်္ဂါရတ် မီးအံ့တတ်ဖြင့် စီးပွား ဖမ်းထိုးခဲ့မှု စွမ်းရည်တူ၍ သေဆုံး အကျိုး သယ်ဆောင်နိုင် ကောင်းကျိုးလိုရာ ပြည့်စုံသော

“ဝါသနာရှင် သုတေသီများ ဉာဏ်ပဒေသာ အဖြာဖြာနဲ့ သိ၍ ယူနိုင်ကြပါစေ”

“ရွှေလတွင် နောက်ဆုံး အပိုင်း(၁၀)ကို တင်ဆက်သော ဦးမင်းဇင်(ရွှေစုဝန်)

သေးပေသည့် စွမ်းသည်

သွပ်ဓာတ်လုံး ပိစိလေး
ပီတောက်ပွင့်တာ ငြိမ်သွားပြီး မီး
ပေါက်သံ တဖျောက်ဖျောက် တိတ်
သွားတော့ ပီတောက်ပွင့် မီးပန်း
လေးများ တဖွားဖွားနဲ့ မီးပေါက်သံ
လေး တဖျောက်ဖျောက်ကို "လွမ်း"
ဆလိုပင် ရှိလှတော့သည်။

အကြောင်းမှာ အခြား အခြား
သော လက်ဝယ်မှာ ရှိထားသော
ဓာတ်လုံးများကို မီးကစား၍ ပျင်း
ဆလိုလို ရှိတဲ့အခါတိုင်း စာရေးသူ
၏ ထိုဓာတ်လုံးပိစိလေးကို ဖိခွင်မှာ
ဆင်ပြီး မီးကစားရတာ "တစ်မျိုး
တစ်တာသာ" အပျင်းပြေသလို စိတ်
သက် ပေါ့ပါးသွားသလို ရှိလှပါ
သည်။

သို့သော် သူကလေး ငြိမ်သွား
တာ့ အပျင်းဖြေစရာ၊ ကစားစရာ
အဆင်လေး ပျောက်သွားတဲ့ ကလေး
သစ်လို ဖြစ်နေတာပေါ့လေ။

ဆခု စာရေးသူ ဆိုလိုချင်တာကို
ဆိုရတော် ဝါသနာရှင်တိုင်း
သဘောပေါက် နားလည်ချင်မှ
သည်ပါလိမ့်မည်။

သို့သော် ယခုလို "ထူးခြားဆန်း
ပြေရာ" တဲ့ ဓာတ်လုံးလေးများကို
ဆင်မှတ်ဘဲ ရရှိ ပိုင်ဆိုင်ဖူးကြ
သူ ဝါသနာရှင်များကတော့
သဘောပေါက်ပါလိမ့်မည်ဟု ထင်
သည်။

ဆိုရတော်စကားရပ်တွေမှာ သုံးစွဲ
တဲ့ "ဓာတ်ကစားတယ်" ဆိုတဲ့
အနက်ဟာ ဤဓာတ်လုံး ပိစိလေး
ကို ဆိုတဲ့အခါမှာ ပိုမို၍ အဓိပ္ပါယ်

ပိစိလေး (၇ ချောင်း)

သွပ်ပစ်ပစ်ပစ်ပစ်

အပိုင်း(၉)

သက်ရောက်မှု ရှိနေတယ်လို့ပင်
ထင်မိပါတော့သည်။

သည်တော့ ထိုသွပ်ဓာတ်လုံး ပိစိ
လေးက ကလက်တက်တက် မလုပ်
တော့ဘဲ အတည်အတံ့ ဖြစ်သွား
တော့လည်း သူ့ကို တည်တံ့ခိုင်မာ
တဲ့ ဓာတ်တက်လမ်းတွေကို
လေ့လာ ရှာဖွေရပါတော့သည်။

သို့သော် ဤဓာတ်ပိစိလေး၏
မူလပိုင်ရှင် စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေ
ပြောသလိုပင် ဓာတ်ကလေး သေး
ကွေးလွန်းလှသဖြင့် မည်သို့သော
ဓာတ်တက်လမ်းကို ကြံရမည်ကို
မသိ ဖြစ်နေပေသည်။

ကဲ...ဒါဆို တစ်ခုမဟုတ် တစ်မျိုး
တော့ အသုံးတည့်အောင်ဆိုပြီး ထို
သွပ်ဓာတ်ပိစိလေးကို လုံနံပါတ် (၅)
လုံနဲ့ တစ်လုံးအပြည့် လက်ချားချော်
ချက်ပြီး ယင်းဓာတ်လေးထည့်ပြီး
မီးကို (၇)အုပ်၊ (၈)အုပ်လောက်
ထိုးပြီး လုံခွဲကြည့်လိုက်ပြန်တော့
လည်း ယခင်ကလိုပဲ ချော်ဟာ
ဖြူနှစ်နေပြီး ချော်အလုံးလိုက်
လုံမကပ်ဘဲ ကျွတ်ထွက်လာပြီး
ချော်ကောင်း ဖြစ်နေပါသည်။

သည်ချော်ကို သေချာစွာ အမှုန့်
ထောင်းပြီး ပိတ်ပါးစနဲ့ စစ်ယူပြီး
အခြားသော တိုင်းရင်းဆေးများ

နဂုဏ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၁

[နုလုံးအားဆေး။ အစာအိမ်လေးဆေး။ သည်းခြေဆေးများနှင့် ရောစပ်၍ ရောဂါသည်များကို တိုက်ကျွေးကြည့်တဲ့အခါမှာ ပို၍ လျင်မြန်စွာ ရောဂါသက်သာ ပျောက်ကင်းကြတာကို တွေ့ရပါသည်။]

ဒါလည်း ဓာတ်လုံးပိစိလေးရဲ့ အစွမ်းတစ်မျိုးလို့ ဆိုရပေမည်။ သည် အဆင့်လောက်နဲ့လည်း မကျေနပ်နိုင်သေးပါ။ အဂ္ဂိရတ်ချိုး ကျနေသူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း...

“သွပ်သေမသိ ရွှေကိုကြည့်”

ဆိုတဲ့ စာဆိုစကားရပ်အတိုင်း ဒီ ပုလဲလုံးလေးလို ဖြူစွတ်ပြီး ဥနေတဲ့ ဓာတ်ပိစိလေးကို တစ်ခါတည်း ရွှေဝါရောင် ကိတ်ဓာတ်၊ မီးလင်း အခေါက် အရောင်အသားအတိုင်း ဖြစ်စေချင်မိပြန်လေသည်။

သည်နေရာတွင် ဓာတ်သားများကို အလွယ်တကူ အရောင်ဝင်းပြီး ဝါလာအောင် အရောင်ဆိုးသည့် စပ်တူဓာတ်သားသစ်များ လုပ်သလို ကြော။ **ဒုတ္တပါသော ဆေးဝါးများဖြင့် ထိုးပြီး အရောင်ဝင့်လာတာမျိုးကို မလိုချင်ဘဲ** သူ့အလိုလို မီးတေဇာရလို့ တေဇာဝင် သိဒ္ဓိ တက်ပြီး ရွှေဝါရှောင် ဝင်လာတာမျိုးကို လိုချင်လေတော့ အတော် လုပ်ရခက်လေပြီ။

နောက်ဆုံးတော့ ယခင်က သွပ်ဖမ်းဝိဇ္ဇာဆရာ ဖမ်းပေးခဲ့သော ရွှေဝါရောင် သွပ်ဓာတ်သား(၈)ပဲသားကို ချုပ်ဆေး၊ သတ်ဆေး၊ နဝင်းဆေးတို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်ထိုးပြီး

စင်ကြယ်လာတဲ့ သွပ်ဓာတ်လုံး(၁) မူးသားခန့်အရောက်တွင် သွပ်သေ နီဝါရောင်ဓာတ်လုံးလေးကို သွား သတ်ရလေပြီ။

ထိုသွပ်နီဝါ(၁)မူးသား တေဇာ အတင့်အသင့်ရနေသော ဓာတ်လုံးလေးနဲ့ သွပ်ဓာတ်လုံး ပိစိလေးကို (၂)လုံးပေါင်းပြီး လေဖိုတင်ပြီး ကောလီသားကျအောင် မီးပေး၍ ပေါင်းစပ်လိုက်ပါတော့သည်။

ဒီနေရာမှာ စာရေးသူ စိတ်အစဉ်မှာ ငါသွားပြီး ဓာတ်(၂)လုံး ပေါင်းစပ်လိုက်တာ မှားများသွားလေပြီလားဟု သံသယ ဝင်မိခဲ့သော်လည်း ထို (၂)လုံးပေါင်း ဓာတ်သွပ် ဓာတ်အလေးချိန် (၃)ပဲသားခန့် ဓာတ်လုံးလေးသည် မီး(၉)လုံးခန့်အရောက်တွင် ယခင် ဓာတ်ပိစိလေး၏ ရုပ်လက္ခဏာများအတိုင်း နီဝါရောင်အဆင်းနဲ့ လှပစွာ ပြန်ပေါ်လာတော့မှ စိတ်သက်သာရာ ရသွားပါတော့သည်။

ယင်းဓာတ်လုံးလေးကိုပဲ နောက်ထပ် လုံးပေါင်း(၂၇)လုံးခန့် ထပ်ပြီး ချော်တစ်လှည့် လုံခြောက်တစ်လှည့် ထိုးသွားလိုက်တာ တဖြည်းဖြည်း ပို၍ ကောင်းမွန်လှပလာပါသည်။

သည်အခါတွင် ယခု ဓာတ်လုံးပေါင်းထားတဲ့ အလေးချိန် (၃)ပဲသားလောက်ကို (၁)ရွှေလောက် လျော့ချင်နေလေသော ဒီထက်များ အရွယ်ကြီးတဲ့ ဓာတ်လေး ဖြစ်လိုက်ရင်တော့ ပိုထေးမှာပဲဆိုတဲ့ လောဘစိတ်ထွက်လာပြန်သည်။

သို့နှင့် ချုပ်သတ်ပြီး နဝင်းချထားတဲ့ သွပ်နီဝါရောင် (၂)လုံးခန့်ထပ်ပြီး ပေါင်း၍ ထိုးကြည့်သည်။

ထိုအခါ ဓာတ်လုံးအလေး (၃)မူးသားခန့်သို့ ရောက်သွား ယခင်နည်းစဉ်အတိုင်း မီးထပ်၍ တက်ပါသည်။

သည်တစ်ခါမှာတော့ သွပ်ဓာတ်လုံး၏ အလေးချိန်တစ်ခုအတော်လေး အလုံးအထည်လေးတော့ နောက်ထပ် သွပ်သား ထပ်၍ မပေါင်းထည့်ဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပြီး အချိန်ရတိုင်း မီးတေဇာ ထေးနေပါတော့သည်။

တေဇာရလာတဲ့အခါမှာ ဤအရောင်လည်း အတော်

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထောင်ဖြူရင်

ဆရာလွင်ဖေကောင် (ကျီကြွမ်)
(အေးချမ်းသူတို့ စံပျော်ရာ)

ဤနည်းက စိတ်ချရတယ်

၁၀-၇-၂၀၀၃ ရက်နေ့...
ထိုနေ့သည် ကျွန်ုပ်၏ အသက်
(၄၇)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ ဖြစ်သော
ကြောင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော် အင်္ဂါ
ဗြဟ္မာတိုင်တွင် ပန်း၊ ရေ၊ ဆီမီးများ
တပ်လှူကာ အနောက်မှစ်စောင်း
ဆန်းမှ စက်လှေကားစီးကာ ဆင်း
ထားခဲ့၏။

ပြီးလျှင် ယခင်က ဗေဒင်ဟော
ဆိုခွင့်ခဲ့သောနေရာတွင် ထိုင်၍
အရာဟောင်းလေးနှင့် ကွဲကွာသွား
ပြသော ဗေဒင်ဆရာ၊ ဆရာမ
အပေါင်းအသင်းများကို လွမ်းဆွတ်
သတိရပြီး အတိတ်က အကြောင်း
အရာကို စဉ်းစားမိရင်း ငေးငိုင်းနေမိခဲ့
၏။

ထိုအချိန်၌ “ဆရာ...ဆရာ” ဟု
အသံကြား၍ မျက်စိဖွင့်ကြည့်မိရာ
အချို့မှ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ၏
အဖြစ်သူ ဖြူဖြူခန့်နှင့်အတူ
အတန်နစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၍
အံ့ဩ စကားစဆိုလိုက်၏။

အထူး...သမီးတို့ ဘုရားလာဖူး
အသား
အုတ်ကဲ့ ဆရာ
သမီးဖြူဖြူ အခု ဘာဌာနမှာ
အသက်
သမီး သူနာပြုဆရာမ လုပ်ပါ

တယ်’
‘သမီး အစ်ကိုကော နေကောင်း
ရဲ့လား’
‘နေကောင်းပါတယ်၊ အခု အစ်ကို
ကြီး မလေးရှားမှာ အလုပ်သွားလုပ်
နေတယ်’
‘အဆင်ကော ပြေရဲ့လား’
‘ပြေပါတယ် ဆရာ’
‘ညည်းကော အိမ်ထောင်ကျပြီ
လား’
‘မကျသေးပါဘူး ဆရာရယ်’
‘အခု ဆရာနဲ့တွေ့မှ အတော်ပဲ
သမီးကို ဗေဒင်တွက်ပေး’
‘ဆရာ့ဆိုင်ကို လာခဲ့ပါလား’
‘သမီးတို့က တစ်ခါတလေမှ
အားတာ ဆရာ၊ အခု ဆရာနဲ့ ကြုံ
တုန်းမို့ပါ’

‘ကဲ...ဒါဆို ဒီမှာ စစ်ဆေး တွက်
ချက်လို့ မကောင်းဘူး။ မဟာဝိဇယ
စေတီတော်က အဘွားကြီး
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားကြမယ်’
လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ရောက်သည့်
အခါ လိုတာမှာ စားသောက်ရင်း
ဖြူဖြူခန့်က စ၍ ပြောတော့၏။
‘ဆရာက ကျွန်မတို့ရဲ့ လူရင်း
ဆရာဖြစ်တဲ့အတွက် သမီး ပွင့်ပွင့်
လင်းလင်းပြောမယ်’
‘ကဲ...ကြိုက်သလိုပြော’
‘သမီး အိမ်ထောင်ပြုတဲ့အခါမှာ
ဒုက္ခရောက်မှာ စိုးတယ်။ ဒါကြောင့်
ဆရာ့ဆီမှာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်
ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချက်(၄)ချက်
မေးချင်တယ်။
ဒီအချက်(၄)ချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး

အဖြေထုတ်လို့ရတယ်ဆိုရင် သမီး တို့ကို ပြပေးပါဆရာ'

'ဪ... ဒါလား ရပါတယ် သမီး ရယ်'

'ဒါဆို သမီး စမေးမယ်'

၁။ မိမိချစ်သူနဲ့ ရ.မရကို အရင်သိ ချင်တယ်။

'အေး ဒါဆိုရင် လိုက်မှတ်ကြ...

ထိပွန်းနဲ့ ကြံရွယ်ထားသူ၏ မွှေးနံ့ (နှစ်ပါး)ပေါင်း ရောက်ရှိ အသက်နဲ့ရောပြီး (၇)ဖြင့် စားလိုက်ပါ။

၂။ ၁,၃၀ ကြွင်းလျှင် ဖရိုင်းသေးပါ။

၃။ ၂,၄၆ ကြွင်းလျှင် ကော်နီရမည်။

၄။ ၅ ကြွင်းလျှင် ခဲယဉ်း၏။ ကြီးစားစား ရနိုင်၏။

'အခု ဆရာပြတဲ့တွက်နည်းကို သမီးတို့ ရှင်းပါတယ်နော်'

'ရှင်းပါတယ်ဆရာ'

'ဒါဆို ဒီနည်းအရ သမီးချစ်သူနဲ့ ရ.မရကို အရင်တွက်ကြည့်မယ်။

*** (ဇယား-၁)

အထက်ပါနည်းအရ ၂, ၄, ၆ ကြွင်းရင် ကော်နီရမည်ဟု ပြဆိုထား တယ်'

'ဒီနည်းက ကျွန်မချစ်သူနဲ့ ရမယ် လို့ ပြဆိုထားတယ်။ ဟုတ်, မဟုတ် စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပေါ့'

'နံပါတ်(၂)အချက် ဆက်မေး မယ်ဆရာ'

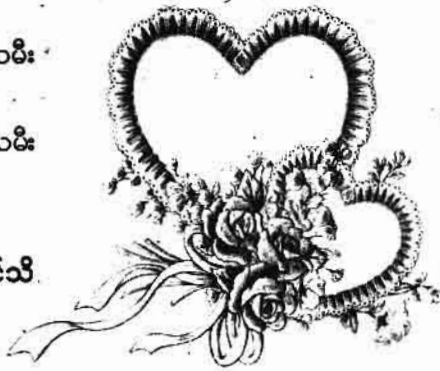
'ကဲ... ကြိုက်သလိုမေး'

'သူ့ရဲ့အချစ်က တာရှည် ခိုင်မြဲ မမြဲကို သိချင်တယ်'

'ဒီနည်းက ဒီလိုရှိတယ်...

နှစ်ဦးစလုံးရဲ့ မွှေးနံ့နှစ်ရပ်ပေါင်း (၄)နဲ့ရော (၃)နဲ့ စားလိုက်ပါ။

၁၃၄ နဂါးဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၅။ ၂, ၄, ၆ ကြွင်းလျှင် အချစ်တာရှည် ခိုင်မြဲမည်။

၆။ ၁, ၃, ၀ ကြွင်းလျှင် အချစ် တာရှည်မည် မဟုတ်ပါ။

ကဲ... သဘောပေါက်ကြလား'

'သဘောပေါက်ပါတယ် ဆရာ'

'ဒီနည်းနဲ့ သမီးအတွက် တွက် ကြည့်မယ်'

ဟု ဖြူဖြူ၏ သူငယ်ချင်းက ပြော သောကြောင့် ကျွန်ုပ်က...

'ကဲ တွက်ကြည့်လေ'

*** (ဇယား-၂)

'၁, ၃, ၀ ကြွင်းရင် အချစ်တာရှည် မည်မဟုတ်ဟု ပြထားတော့ စိတ် တောင် ပျက်သွားပြီဆရာရယ်'

ဟု ပြော၍ လက်မှိုင်းကျသွားလေ ၏။

'နံပါတ်(၃)အချက် ဆက်မေး မယ်ဆရာ'

'အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရင် ချမ်းသာ မှာလား။ ဆင်းရဲမှာလားဆိုတဲ့ အဖြေနည်းကို ဆက်ပြပေးပါ ဆရာ'

'ထိတို့နှစ်ဦးရဲ့ မွှေးနံ့နှစ်ရပ်ပေါင်း (၇)ဖြင့် စားလိုက်ပါ။

၇။ ၁, ၂, ၅ ကြွင်းလျှင် ချမ်းသာမည်။

၈။ ၃, ၄, ၆ ကြွင်းလျှင် ပျမ်းမည်။

၉။ ကြွင်းလျှင် ဆင်ရဲမည်'

'ဒီနည်းနဲ့ သမီးတွက်ကြည့်မယ် ဟု ဖြူဖြူ၏သူငယ်ချင်း ရင်ဆိုင် မြင့်က ဆိုလာ၏။

ကျွန်ုပ်ကလည်း 'ကဲ... တွက် ကြည့်ပေးဦး' ဟု ပြောလိုက်၏။

*** (ဇယား-၃)

ထိုနည်းအရ ၃, ၂, ၅ ကြွင်းလျှင် ချမ်းသာမည်ဟု ပြဆိုထားတယ်။

'ကဲ... သမီး ဤတွက်နည်းအရ သမီးကို မေးချင်တယ်'

ထိုအခါ ရင်ရင်မြင့်မှ...

'မေးပါ ဆရာ'

'သမီးလူမယ့် အမျိုးသား ဘာလုပ်ငန်းလုပ်လဲ'

'သဘောအင်ဂျင်နီယာပါ ဆရာ'

'ဒါဆို ဒီနည်းက သမီးအတွက် မှန်တာပေါ့'

'ဟုတ်တယ်ဆရာ'

'ကဲ... ဝိဖြူ ဘာဆက်မေးဦးလဲ'

'နံပါတ်(၄)ချက် တစ်ချက် တွက် သေးတယ်'

'အိမ်ထောင်ကျရင် ကြားနာ ခိုင်မြဲ, မမြဲကို ထပ်စစ်ဆေးကြည့် မယ်'

'နှစ်ဦးစလုံးရဲ့ မွှေးနံ့နှစ်ရပ်ပေါင်း (၄)နဲ့ရော (၇)ဖြင့် စားပါက...

၉။ ၁, ၂, ၀ ကြွင်းလျှင် ရှင်ကွဲ

၁၀။ ၃, ၆ ကြွင်းလျှင် ဆောကွဲ

၁၁။ ၄, ၅ ကြွင်းလျှင် အသက်ရှည်မည် ရ၏ဟု ပြဆိုထားတယ်'

'ဒါဆို ကျွန်မရဲ့ညီမကို တွက် ကြည့်ချင်တယ်'

'တွက်ကြည့်ချင်ရင် တွက် ပေါ့။

www.burmeseclassic.com

*** (ဇယား-၄)

၁,၂,၀ကြွင်းရင် ရှင်ကွဲလို့ ပြ
ထားတယ်။ မှန်ရဲ့လား မိဖြူ
'ဒီနည်းလဲ မှန်တယ်ဆရာ၊
ညီမလေး အိမ်ထောင်ကွဲတာ နှစ်လ

ပိုသေးတယ်'
ထိုအခါ ကျွန်ုပ်မှ...

'သမီးတို့ဘာ သိချင်ကြသေးလဲ'
ဟု မေးလိုက်ရာ ဖြူဖြူခန့်မှ

'သမီးသိချင်တာ အကုန်သိရပြီဖြစ်
တဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူး ကျေးဇူး

ဆင်ကြောင်း ပြန်ပြောပြီးနောက်
ဆရာ့ကို သမီးတို့ ကန်တော့ပါ

တယ်"ဆိုပြီး ငွေ (၂၀၀၀)ကျပ်စီ
ပေးကြ၏။

ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်မှ...
'သမီးတို့ကို ဆရာစေတနာနဲ့

ပေးတာပေးတာပါ'
'ဒီငွေတို့ကို သမီးတို့ ပြန်ယူပါ'

ဟု ဆိုပြီး ဤသို့ စကားဆိုလိုက်
တော့

'ဆရာ မှာချင်တာက ဆရာ အခု
ပေးလိုက်တဲ့ နည်းစနစ်ဟာ

သေလောက်ထိ မှန်ကန်မှုရှိတယ်
တာ သိချင်တယ်။ နောက် ကြည့်တဲ့

နည်းကုန်ဆရာကို ပြန်ပြောပြပါ'
ဆိုပြီး လမ်းခွဲ၍ ပြန်လာမိခဲ့၏။

ဆရာ့လုပ်ညွှန်းတွေင် ဖြူဖြူခန့်
(၃)ဦး ရောက်လာပြီး မနှစ်က

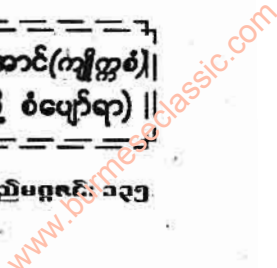
သမီးမွေးနံက (ကြာသပတေး)	= ၅	(ဇယား-၁)
သမီးအမျိုးသားမွေးနံ(အင်္ဂါ)	= ၃ +	
	<hr/>	
	၈	
သမီးရောက်ဆဲအသက်	= ၂၉ +	
	<hr/>	
	၃၇	
အထက်ပါရလဒ်ကို (၇)ဖြင့်စား	= ၃၇ ÷ ၇ = ၂ ကြွင်း	

သမီးနီလာက စနေသမီး	= ၇	(ဇယား-၂)
သမီးချစ်သူက ဗုဒ္ဓဟူး	= ၄ +	
	<hr/>	
	၁၁	
၄ ရာရာ	= ၄ +	
	<hr/>	
	၁၅	
ရလဒ်ကို(၃)ဖြင့်စား	= ၁၅ ÷ ၃ = ၀ ကြွင်း	

ရင်ရင်မြင့်က ဗုဒ္ဓဟူးသမီး	= ၄	(ဇယား-၃)
ရည်ရွယ်ထားသူက	= ၅ ကြာသပတေး	
	<hr/>	
	၉	
ရလဒ်ကို (၇)ဖြင့်စား	= ၉ ÷ ၇ = ၂ ကြွင်း	

ညီမလေးက သောကြာ	= ၆	(ဇယား-၄)
အမျိုးသားက တနင်္လာ	= ၂ +	
	<hr/>	
	၈	
(၁၇)ရာရာ	= ၁၇ +	
	<hr/>	
	၂၅	
(၄)ဖြင့်မြောက်	= ၂၅ ÷ ၄	
	<hr/>	
	၁၀၀	
(၇)ဖြင့်စား	= ၁၀၀ ÷ ၇ = ၂ ကြွင်း	

ကျွန်ုပ် သင်ပြပေးလိုက်သည့်နည်း ကို ဖွင့်ဟတင်ပြလိုက်ပါ၏။
သည် (၇၀)ရာခိုင်နှုန်းထိ မှန်ကန် ကြောင်း ထပ်မံ ပြောပြသောကြောင့်
|| ဆရာလှိုင်ဝင်းအောင်(ကျိက္ကံ) ||
|| (အေးချမ်းသူတို့ စံပျော်ရာ) ||
ဝါသနာရှင်များ စာရှုသူများ လွယ် လွယ်နှင့် ထိရောက်သည့် ဤနည်း

ကျော်ဇော့ဆောင်ပါ။

ကျော်ဇော့ဆောင်ပါ။

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

ကျော်ဇော့

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား

ကိုရို

တိုင်ရင်းဆေးဓာတ်ပုံအမှတ်-0112 YR 007991

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထိုင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ”

“ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြားဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုနဲ့ခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းပူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီထောင့် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟင်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရိုအတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရိုပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသားခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ ဝေဖေဖေတွေကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ တစ်ခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင် ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားနဲ့ လိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာမ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၆၃၁

၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

မြတ်နိုးစွာ
(စမ်းချောင်း)

မေတ္တာပို့ပါ

ချစ်ဇာတ် ပထမ

တစ်နေ့ ပေဒင်ဟောခန်းပိတ်သည့်နေ့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်
ထိုင်သော စမ်းချောင်း(မင်းလမ်း)မှနေ၍ ဗဟိုလမ်းမ
အတိုင်း ကိုးထပ်ကြီးဘုရားကြီးဆီသို့ သွားရောက်ခဲ့
သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားကြီးအား လက်ယာရစ် သုံးပတ်၊
မိမိ၏ မျက်နှာတော်ရှေ့တွင် ထိုင်ရင်း ခေတ္တမျှ ကြည့်ညို
ကြည့်ပြီး ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ ပါလာသော (၁၀၈)လုံး ပုတီး
ထုတ်၍ အခင်းခင်းလိုက်၏။

စိန်နေကြဖြစ်သော သရဏဂုံပုတီး(၉)ပတ်အား
စိန်စိန်လိုက်သည်။ စ၊စိန်သည် ဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်
တည်း ကျွန်ုပ်၏ ဘေးတွင် ဘုရားဝတ်ပြုသော်
လည်း မိမိဖုန်းအား ပိတ်ထားခြင်းမရှိသော အလိုက်ကမ်း
သို့ လူ့ခွစာ လူ့အတ္တအုပ်စုတစ်စု၏ အသံပလံများ
နားအတွင်းမှ မနည်းပျောက်၍ ကိုယ့်အလုပ်ကို
စူးစိုက်၍ ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်ယူရ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ပုတီး(၉)ပတ်ပြု၍ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်
တို့ကြည့်အံ့ကြည့်လုပ်ရင်း လူ့ခွစာအုပ်စုအား
တိတိက လိုက်ရှာနေမိသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏
ဘက်ဆီမှ...

'ဟေ့...ပေဒင်ဆရာ ဘာတွေကို သမင်လည်ပြန်
လိုက်ရှာနေတာလဲ'

ကျွန်ုပ်သည် အသံလာရာဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ
ကျွန်ုပ်၏တိုက်ခန်း ဘေးချင်းကပ်တွင် နေထိုင်သော
ဦးချစ်စန်းဆိုသော လူအား တွေ့ရှိလိုက်ရ၏။ သူက
ဆက်၍...

'ပေဒင်ဆရာရေ... ကျုပ်ရောက်နေတာ ကြာပြီဗျာ၊
ပေဒင်ဆရာ အလုပ်မပြီးသေးတာနဲ့ ကျုပ်လဲ ဘုရားကို
ပတ်နေတာ ဘယ်နှစ်ပတ်တွေ ရှိကုန်လဲ မသိဘူးဗျာ'

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း...

'ဦးလေးလဲ ကျွန်တော်ကြောင့် ကုသိုလ်ပိုရသွားတာ
ပေါ့ဗျာ မကောင်းဘူးလား'

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က ဆက်၍...

'ဦးလေးလဲ မတ်ဇာတ်ကြီးနဲ့ ဘုရားကို ဝတ်ပြုပြီး
သွားပြီလား'

ဟု မေးလိုက်၏။ သူက...

'ပြီးသွားပြီ ဆရာရေ... ပြီးသွားပြီ။ ကဲ... ဒီမှာ လူ
များလာပြီ၊ ကျုပ်တို့ အဘတို့ အဆောင်ထဲမှာ သွားထိုင်
ပြီး အေးအေးဆေးဆေး စကားလေးဘာလေး ပြောရ
အောင်'

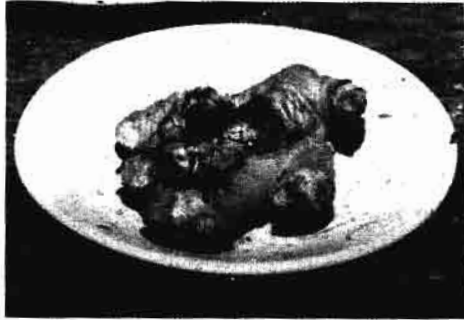
ကျွန်ုပ်ကလည်း...
'သွားလေဗျာ...အဘတို့ အဆောင်က လူရှင်းတယ်'
ဟု ပြောပြီး ယင်းနှင့်အတူ အဘတို့ အဆောင်ဘက်

www.burmeseclassic.com

သို့ ထွက်လာခဲ့၏။

အဘတို့အဆောင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ် တို့နှစ်ယောက်သည် အဖေကြီး ဘိုးဘိုးအောင် အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့် ပိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာအပေါင်း

အား ကန်တော့၍ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်သည်ဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း ဘုရားရှေ့ ဗားကရာလမ်းမကြီးဘက်ဆီမှ ဆေးရုံကား အရေးပေါ် လူနာတင်ယာဉ်သည် အချက်ပေး၍ ဖြတ်သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကြားလျှင် ကြားကြားချင်း ခေတ္တမျှ မျက်စိမှိတ်၍ လုပ်နေကြအတိုင်း မေတ္တာပို့လိုက်သည်။ ပြီးနောက် မျက်စိပြန်ဖွင့်၍ ကွမ်းတစ်ယာ ဝါးလိုက်၏။ သူက...

‘ဖေဒ်ဆရာ... ဆေးရုံကားသံ ကြားတာနဲ့ မျက်စိမှိတ်လိုက်ပြီး ဘာတွေ ရွတ်နေတာလဲဗျာ လုပ်စမ်းပါဦး’

ကျွန်ုပ်က...

‘ဒီလို ဦးလေးရေ... ဒီလို ကျွန်တော်က အကျင့်ဖြစ်နေပြီဗျာ ဆေးရုံကားသံ ကြားတာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆိုက်ကားနဲ့ ယိုးဆုံခံစားနေရတဲ့ လူနာတွေပဲ လိုက်လိုက်လဲလဲ ကိုယ်ရင်စာတရားနဲ့အတူ မေတ္တာ ပို့ပေးလိုက်တာ ပဲဗျာ... ပို့... ပေးလိုက်တာ’

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူက...

‘လုပ်လေ ဆရာသမားရဲ့ ပို့ပို့နည်းလေး ဆရာကလဲ အချင်းချင်းတွေပဲ ဥစ္စာ’

ကျွန်ုပ်ကလည်း...

‘ပို့တာ ဘာခက်တာမှတ်လို့ ဦးလေးရဲ့ လွယ်လွယ် လေးရယ်၊ အခက်လုပ်နေပြန်ပြီ ဆေးရုံကားသံ ကြားတာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ စောစောက ကျွန်တော်ပြောသလို ဆိုက်ကားနဲ့ လူနာပဲဖြစ်ဖြစ် တွေ့ရတဲ့အခါ ကိုယ့်ဆွေမျိုးလို၊ ကိုယ့်သွေးသားလို ကိုယ်သာ သူနေရာမှာဆိုတဲ့ အသိလေးကပ်ပြီး မေတ္တာပို့ပေးလိုက်ပါ ဦးလေးရဲ့ အလွယ်လေးပါ’

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူက...

၁၃၈ နက္ခတ္တဓမ္မစာအုပ်အတွက်

‘မေတ္တာပို့တာ ဟုတ်ပြီ၊ ဆိုပုံ ဆိုနည်းလုပ်လေ ဆရာ၊ ဆရာဆိုတဲ့အတိုင်းသာ ပြောဗျာ။ တိုးလိုး တန်းလန်းကြီးတော့ မလုပ်နဲ့လေ’ ကျွန်ုပ်က ဆက်၍...

‘ကဲ...ကဲ ဦးလေးရေ... ပြောမယ် ပြော အစအဆုံးပြောတာ အကောင်ဆုံး

ပဲနော်၊ ဒီလို ဦးလေးရဲ့ ဆိုပုံဆိုနည်းက သူသည် အချိန်မီ ဆေးပို့ရောက်ပါစေ၊ အနာနဲ့ ဆေးတွေပါစေ၊ ဆရာဝန် ပီသသော သူများနှင့်တွေ့၍ ကျန်းမာပါစေ၊ ဖိဖိအသက်ကို ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ရှောက်နိုင်ပါစေလို့ ဆိုပြီး လေးလေးနက်နက် မေတ္တာကြည့်ပါ၊ ကြည့်နုပျက် ဘာနဲ့မှ မလဲနိုင်ဘူးဗျာ၊ မလဲနိုင်ဘူး’ ဟု ပြောလိုက်ရာ သူသည် ပါးစပ်မှ ပွစိပွစိ လုပ်ရင်က...

‘ဟုတ်ပြီ ဆရာရေ... ဟုတ်ပြီ ဒါနဲ့ အချိန်မီ ဆေးပို့သို့ ရောက်ပါစေရယ်၊ ဆရာဝန်ပီသသော သူများတွေ့ပါစေရယ်။ အဲ...အဲ နှစ်ချက်တော့ ရှင်းစမ်းသို့ ဆရာရဲ့ ရှင်းပါဦး’

ကျွန်ုပ်ကလည်း ဆက်၍...

‘ဪ...ဦးလေးရယ် အချိန်မီ ဆေးပို့သို့ ရောက်ပါစေဆိုတာ လမ်းပိတ်လို့ဗျာ၊ လမ်းပိတ်လို့ ဦးလေးအသိပဲဟာ၊ ဆရာဝန် ပီသသောသူနဲ့ တွေ့ပါစေဆိုတာ ကြာတော့ အဲ...ဘယ်လိုပြောရမလဲ ပီသတဲ့သူပဲဟာ ပီသတဲ့သူ’

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူသည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားကာ “ဟား...ဟား...ဟား” အားရပါးရ ရယ်မောရင်း က ဆက်၍...

‘အဲဒီလို အရေးပေါ်ဖြစ်တဲ့ ခုနစ်ရက်သားသား အတွက် ဆရာဆီမှာ အရေးပေါ်အစီအမံ၊ အထောက်အပံ့ ယတြာရှိမှာပဲနော်။ ရှိရင် လုပ်စမ်းပါဦး၊ ဗဟုသုတ ပညာလဲရပေါ့’

ဟု သူက ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း...

‘ရှိတာပေါ့ ဦးလေးရဲ့ ရှိတယ် အဲဒါကတော့ အဲဒီလို ဖြစ်ခင် ရှေးထက်သွားပြီး ရတဲ့နေရာကနေ ခုနစ်ရက် (၂)ခုကို အပြန်ပြန်ပယ်ထား၊ ရှေးတော့ ပဆစ်နီ

ကျွန်းမာရေးအတွက် အင်းအစီအရင် ချမ်းသာမည်

ကျွန်းမာရေးအတွက်
အင်းအစီအရင်

အရှု၊ သဘင်သည်၊ ကလေး၊ နတ်
ကတော်တို့သည် မုဆိုးဝင်ကြသူများ
ဖြစ်သည်ဟု ပြောစမှတ်ရှိသည်။
ထိုသူတို့သည်...

သုဘာသီတ (အပြစ်ကင်း၍
ကောင်းစွာ ပြောဆိုအပ်သော
ကောင်း)နှင့် **ဒုဘာသီတ**(အပြစ်
ကင်း၊ မကောင်းသောစကား)တို့
တို့နှုတ်ထွက်ပြောဆိုတတ်ကြသည်။
ထိုသူတို့၏ နှုတ်ထွက်သော
စကားကို ပညာရှင်များက နိမိတ်၊
အတိတ်၊ တဘောင်၊ စနည်းဖြင့်
ကောက်ပြီး ကောင်းကျိုးဖြစ်မည်၊
မကောင်းကျိုးဖြစ်မည်ဟု ယူဆကြ
သည်။

ထို့ကြောင့်...
ထိုသူလေးယောက်တို့သည် မုဆိုး
သိုက်ဝင်များ အမှတ်ပြုခြင်းခံရ
သဖြင့် နိမိတ်ကောက်တတ်ပါလျှင်
နိမိတ်သည်ဟု ပြောကြ၏။

ကျွန်ုပ်၏တပည့် ဆရာဆွေသည်
သည်း နှုတ်ထွက်ပြောဟောတိုင်း
အမှန်ဘက်မှ များသောကြောင့်
မုဆိုးဝင်တစ်ဦးနှင့် တူနေ၏။

မြင်းခြံမြို့...
မြင်းခြံမြို့သည် တောနယ်အရပ်
တော ကုန်မျိုးစုံ ရောင်းဝယ်ခြင်း

ပြုလာကြသောကြောင့် စည်ကား
သော မြို့တစ်မြို့ဖြစ်၏။

အထူးသဖြင့် မိတ္ထီလာလမ်းဟု
ခေါ်သော တောင်နှင့်မြောက် လမ်း
ဘေး ဝဲနှင့်ယာသည် စည်ကား၏။

တောင်ဈေးကြီးနှင့် မြောက်ဈေး
သည်လည်း လူများစွာ စည်ကား၏။
မြင်းခြံမြို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် ရောက်
လာကြသူတိုင်း စွန်းလွန်းဆရာ
တော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို
အမှတ်တရ သွားရောက် ဖူးမြော်
တတ်ကြသည်။

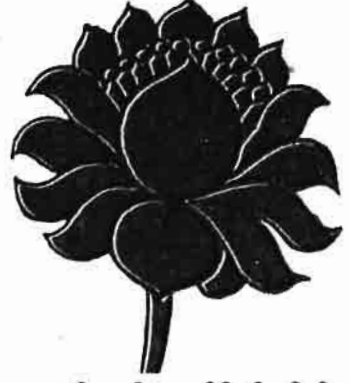
တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်နေသော်
လည်း လေက တိုက်နေသည်။
ဆရာဆွေညွန့်သည် အိမ်၏ အတွင်း
မှာ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေလေ
ရာ ပြတင်းပေါက်အနီး၌ မတ်တတ်
ရပ်လျက် အိမ်ရှေ့ဆီသို့ ငေးကြည့်
နေ၏။

အမှန်အားဖြင့် စကားပြောဖော်
ပြောဖက် တစ်ဦးဦးအလာကို
စောင့်မျှော်စိတ်ဖြင့် ငေးမောကြည့်
နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟုဆိုက မမှားပေ။
ယခုအခါ...

သူ၏ မျှော်လင့်စိတ်ကြောင့်မသိ၊
မိမိ၏အိမ်ဆီသို့ ဆရာကြီးဦးအောင်
သန်း လမ်းလျှောက်လာနေသည်
မြင်နေရသည်။

တစ်ခဏအကြာမှာ ဆရာ

မြင်းခြံ (မြင်းခြံ)

ဆွေညွန့်သည် အိမ်ဝင်ပေါက်မှ
ထွက်ပြီး ကြိုဆိုလိုက်၏။

'ဆရာကြီး ကြပါ'
ဆရာကြီးနှင့် ဆရာဆွေညွန့်တို့
နှစ်ဦးမှာ တစ်ယောက်မျက်နှာကို
တစ်ယောက်က ကြည့်လိုက်ကြ
သည်။

ထို့နောက် ဆရာဆွေညွန့်က
မေးလိုက်သည်။

'ဆရာကြီး ဘယ်ကများ ပြန်လာ
ပါလိမ့်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။
ဆရာကြီးသည် လူကြီးမျက်နှာ
ဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

'အမှတ်(၆)ရပ်ကွက်မှာ နေတဲ့
ဆရာညီမလေး ကျန်းမာရေး
မကောင်းဖြစ်နေလို့ သွားရောက်
မေးမြန်းခဲ့တယ်။ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်
တာလေးတွေ လုပ်ပေးခဲ့ပြီး လမ်း
ကြိုလို့ ဝင်လာခဲ့တာ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။ နှစ်ဦးစလုံး အိမ်ဝင်ပေါက်မှာ မတ်ရပ်ဖြစ်နေကြသည်။

ဆရာဆွေညွန့်သည် ဦးခေါင်းညွတ်လိုက်ပြီးနောက်...

‘ဆရာကြီး အိမ်ထဲကို ကြွပါ’

ဟု ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်သည်။

ဆရာကြီးသည် နှေးကွေးသော ခြေလှမ်းများနှင့်အတူ လှမ်းလာပြီး ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ လေးကန်စွာ ထိုင်ချလိုက်သည်။

အိမ်၏ ပြင်ဘက်တွင် လေနှင့်အတူ မိုးသေးမိုးဖွဲများ ကျလာသည်။

‘လူမာဆီက ပြန်လာတယ်ဆိုတော့ ကျန်းမာရေးအတွက် လုပ်ပေးဦးမှာပေါ့’

ဟု ဆရာဆွေညွန့်က ပြောလိုက်သည်။

ဆရာကြီးသည် အမောပြေသွားဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီးနောက်...

‘အေး...ယတြာတော့ လုပ်ပေးခဲ့တယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဆရာဆွေညွန့်က ဆရာကြီးကို ကြည့်နေ၏။

‘ဘယ်လို ယတြာလုပ်ပေးခဲ့တုန်းဆရာ’

ဟု မေးလိုက်သည်။ ဆရာကြီးသည် စကားပြောပြရန် ဦးခေါင်းကို မော့လိုက်သည်။

‘လူမာညီအတွက် ရာနာပြတ်သုံးပါးနဲ့ ပိတဆရာသမားများကို ကန်တော့ခိုင်းတယ်။ ကန်တော့ပြီမှ ဆရာက ဘောဇ္ဈင်သုတ်နဲ့ အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာများ ရွတ်ဆိုပေးခဲ့တယ်’

ဆရာကြီးက ပြောလိုက်သည်။

‘ဟောဇ္ဈင်သုတ်နဲ့ အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာများက ကျန်းမာရေးအတွက် ကောင်းတယ်လား ဆရာ’

ဟု ဆွေညွန့်က ပြောလိုက်သည်။ ဆရာကြီးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

‘ကောင်းတယ်လားလို့ မေးမှ မေ့တတ်တယ်ဆွေညွန့်ရာ... ဗေဒင်မှာတော့ ဆရာထက် တပည့်လက်စောင်းထက် ဆိုသလို နှုတ်ထွက်ပြောပေးတိုင်း အပန်းများတယ်ဆိုတာ ဆရာ သိထားတယ်။

ဒါကြောင့် တပည့်ကို မုဆိုက်ထင်နောက်တစ်ဦး စာရင်းထင် ဖြစ်နေရလား စိတ်ထဲမှာ တွေ့ဖို့ဖူးတယ်’

ဆွေညွန့်သည် ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်တို့ကို ဖွာဆန်ကြဲလိုက်၏။

‘ဆရာကြီးကတော့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ’

ဟု ပြက်ရယ်ပြုလိုက်သကဲ့သို့ ဆွေညွန့်က ပြောလိုက်၏။

ဆရာကြီးက စကားကို ဆက်လိုက်ပြန်သည်။

‘ပရိတ်တော်၊ ဂါထာ ဖွန့်တို့ရဲ့ အစွမ်းနဲ့ ကျန်းမာရေး ကောင်းလာအောင် လုပ်ရင် ရတယ်။ ဘယ်လောက် အရေးပါတယ်ဆိုတာ သိမှ ယဿိဘဲကို’

ဟု ပုတ်ခတ်ပြောလိုက်သည်။ ဆရာဆွေညွန့်သည် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြီး ဆရာကြီး မျက်နှာကို ငေးမောကြည့်နေ၏။ ဆရာကြီးက...

‘တပည့် ဘာသာရေးစာတွေကို ဖတ်ပြီး လေ့လာပြီး မှတ်ဦး၊ ဘောဇ္ဈင်သုတ်ဆိုတာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး ပိပ္ပလိလိတ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော အရှင်မဟာကဿပထော်မြတ် မကျန်မာမာဖြစ်ရအခါ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော အရှင်ဟောဂ္ဂလာန် ဖထော်မြတ် မကျန်မာမာ ဖြစ်ရာအခါမှာ ဘုရားရှင်က ဘောဇ္ဈင်သုတ်ကို နာကြားရလိုချေချက်ချင်းယုတ်သလို တစ်ခါတည်း အပြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းတယ်။

ဘောဇ္ဈင်သုတ်ကို တစ်ကြိမ်တည်း ယရွတ်ဖတ်တဲ့ အကြိမ်များစွာ ရွတ်ဆတ်တယ်။ အကြိမ်များစွာ နာယူပေးရတယ်။

ဆရာကြီးသည် အသက်အရွယ် ထောက်လာသောကြောင့် မော့မော့လားဟန်ဖြင့် စကားကို ရပ်လိုက်သည်။ အိမ်ပြင်ဘက်တွင် မိုးဖွဲခေါလေရော တိုက်နေ၏။

ဆရာကြီး အင်္ကျီရင်ဖုံးကြယ်တတ်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ဆရာကြီးက...

‘ဂါထာ၊ မန္တရား ပညာများထက် နေရာနဲ့အတူ အစွမ်းရှိကြောင်း ဘုရားဟော ဒေသနာအထောက်အပံ့များ ရှိနေတယ်။

ငါးရာငါးဆယ် တေ... နိပါတ် အဓမ္မဇာတ်တော်မှာ အလောင်းသည် တောသို့ သရက်ပင်၏ ခုနစ်ဖဝါး

ရပ်၍ မန္တရားကို ရွတ်ပြီး သရက်ပင်
ကို ရေတစ်လက်ဖက် ဖျန်းပေးလိုက်
တာနဲ့ တစ်ခဏအတွင်းမှာ ရွက်
ဟောင်းများကြော့ ရွက်သစ်တွေ
ဝေလာပြီး အပွင့်အသီးတို့ ဆက်
တိုက် ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။

ချိုမှည့်သော သရက်သီးတို့ကို
ကောက်၍ အလိုရှိတိုင်း စားပြီးလျှင်
ဆမ်းပိုး ဝန်ပြည့်စေ၍ သယ်ယူပြီး
သရက်သီးကို ရောင်းချလျက် သား
ယေးတို့ကို ကျွေးမွေး၏။

လို့ ဖတ်ဖူးတယ်’
ဟု ပြောလိုက်၏။ ခေတ္တခဏမျှ
စကားသည် တိတ်ဆိတ်သွားပြန်၏။
ဆွေညွန့်၏... လက်တစ်ဖက်သည်
မျက်နှာကို ပွတ်လိုက်ပြီးနောက်...

‘ဆရာကြီး ပြောသလိုဆို ပရိတ်၊
ဒါထာ၊ မန္တရားက အတော်အစွမ်း
ဆက်မှထက်ပဲ’

ဆွေညွန့်က ပြောလိုက်သည်။
ဆရာကြီးသည် ဆွေညွန့်ကို ခြေဆုံး
ဆင်းဆုံး ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။
ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်...

‘သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား
များ ပျက်ပြားလာတဲ့ ဆုတ်ကပ်ဆော်၊
ဆွေကြေလာဘ်လာဘ ခံယူလိုသောစိတ်
ထဆိတ်ကို တစ်အိတ်လုပ်တဲ့ဆော်၊
စိတ်ရင်စိတ်စာတ်များ ယုံပွင့်လာတာ
ကြောင့် ဂါထာ၊ ပန္နန်း အင်းစောင့်၊ မော်
ဆင်နုတ်တို့ ခွာကျန်ကြဟန်တူတယ်။
အကြောင့် ဂါထာ၊ ပန္နန်းများကို ရွတ်
ကြပေယ့် ပေါက်မြောက် အောင်မြင်
ခြင်း ဟုယွမ်းတော့ဘူး။ ပရိတ်၊ ဂါထာ
ပန္နန်းတွေရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ရှိနေ

ပစ္စယံတာ၊ ပအောင်မြင်တာက ကံဝါးပါး
တို့ကို လုံခြုံအောင် ပထိန်းကြလို ကတိ
သစ္စာပုန်တော့လို့တဲ့ ဆရာထပ်တယ်’
ဟု ပြောလိုက်၏။

ဆရာဆွေညွန့်သည် သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာ ရှိမှသာ ဂါထာ၊
မန္တရားများ ရွမ်းမည်ဟု မှတ်လိုက်
၏။ ဆရာဆွေညွန့်က...

‘တစ်ခုလောက် မေးကြည့်ပါရစေ
ဆရာ’

ဟု ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။

‘မေးလေ ဘာမေးချင်လို့လဲ’

‘ပရိတ်၊ ဂါထာ၊ မန္တရားများနဲ့
ကျန်းမာရေးပြုပြင်ပေးနိုင်တာ ဆရာ
ကြီးက ပြောပြလို့ သိပါပြီ။ ကျန်းမာ
ရေး ကောင်းနိုင်မယ့် အင်းအစီရင်
ကောရီလား ဆရာကြီး’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဆရာကြီးက...

‘ကျန်းမာရေး ကောင်းနိုင်မယ့်
အင်းနည်းတစ်ခုကို ယူချင်တယ်
ဆိုရင် ပြောပြပေးနိုင်တယ်’

ဆရာဆွေညွန့်သည် အင်းပညာ
ကိုတတ်သော်လည်း စိတ်ဝင်စား
သွားသည်။

‘ပြောပြပေးခဲ့ပါဦး ဆရာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဆရာကြီးက...

‘အင်း(၃)ကွက် ဖတ်လျှင် “အာယု
ဝေဠော သုခံ ယံ” ရယ်လို့ ပြင်ဆွာချ
အင်း၏ အလယ်ကွက်မှာ မွှေးနံ့ကိုသွင်း
အင်း၏အောက်ဖက်မှာ နာနာဘယ
တောဝါ၊ နာနာရောဂတောဝါ၊ နာနာ
ဥပဒူဝတောဝါ၊ အာရက္ခံ ဂဏန္တုလို့ ရံရ
ပယ်’

ဆရာကြီး ပြောပြသော အင်းပုံစံ
ကို အောက်ပါအတိုင်း မိမိစိတ်အာရုံ
မှာ ထင်လာသည်။

ရေးမှတ်သားဖို့မလို၊ သူသည်
အလွတ်ရသွားသည်။

* * *

နာနာဘယတောဝါ

	အာ	ဧဠော	ဝ	
ဧဠော ပုံစံအ တောဝါ	၁	၄	၇	နာနာရော ဂတောဝါ
	၆	၉	၂	
	၃	၈	၅	

ပြုထုတ်စဉ်ကိရိယာများ

ဆရာဆွေညွန့်သည် ဆရာကြီး
မျက်နှာကို အကဲခတ်သလို ကြည့်
ရင်း “ဒီအင်းကို ဘယ်လို အသုံးပြု
ရမှလဲ ဆရာကြီး” ဟု ခေါင်းကုတ်
ပြီး မေးလိုက်ပြန်သည်။

ဆရာကြီးက ဆရာဆွေညွန့် ပြုံး
ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒီအင်းက နံနက်စောစော
အိပ်ရာကထပြီး ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်း
တော်ပွဲ၊ ပန်း၊ သောက်တော်ရေချမ်း၊
အလင်းဆိုင်နဲ့ ကပ်လှူပူဇော်၊
နောက်ပြီးတော့ တရားရတနာ၊
သံဃာရတနာ၊ မိဘဆရာသမား၊
သီလသမာဓိရှိပြီး ထူးသော ပုဂ္ဂိုလ်

ထို့တို့ တန်တော့ အင်းခဲ အလယ်
တွတ်မှာ အလင်းတိုင်(၉)ရက်
ပူဇော်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကိုရွတ် နှုတ်
တက် မရက စာအုပ်ကို ကြည့်ပြီး
တော့ ရွတ်ရမယ်။

အမှန်တကယ် ရောဂါ ပျောက်
ကင်းမယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ ညီမကို
ဒီနည်းပဲ လုပ်ပေးခဲ့တာ’

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ဆရာကြီးသည် မောသွားဟန်
ဖြင့် ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်ပြီး
လျှင် အိမ်ထဲပြင်ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်
လိုက်သည်။

မိုးရောလေပါ ရပ်သွားသော
ကြောင့် ပြန်သင့် မပြန်သင့် စဉ်းစား
နေပုံ ပေါ်နေ၏။

ဆရာကြီးနှင့် ဆွေညွန့်သည်
ပြောရမည့်စကား ကုန်သွားရော

လား မသိ၊ ပြတင်းပေါက်ပြင်ဘက်
သို့ ပြိုင်တူကြည့်နေကြသည်။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာသည် အစနှင့်
အဆုံးမရှိ။ လောကုတ္တရာနည်းရော
လောကီနည်းများပါ အစဖြစ်သည်။
အဆုံးဖြစ်သည် ယူ၍ သတ်မှတ်
ထားရန် ခဲယဉ်းသည်။

ထိုပညာရပ်တို့ကို လေ့လာသော်
လည်း ဆုံးခန်းတိုင်သည်မရှိ။
လူတိုင်းလူတိုင်း ကိုယ်ကျန်းမာရေး
ကောင်းနေကာမျှမပြီး စိတ်ကျန်းမာ
ရေးပါ ကောင်းရန် လိုအပ်သည်။
စုံညီကောင်းခြင်းသည် မင်္ဂလာဖြစ်
သည်။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျန်းမာပါ
မှ စီးပွားရေးတည်းဟူသော ချမ်းသာ
ရေးပန်းတိုင်သို့ သွားရောက်နိုင်မည်။
ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျန်းမာမှ
ချမ်းသာမည်။ လူ့လောကတွင်

ကြေးစည်၊ ခေါင်းလောင်း၊ မောင်း
တို့၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို မြင်ဖူးသော
သူမှာ များသည်။ ထိုသို့ မြင်ဖူးကြ
သောသူများသည် အသံကောင်း
ခြင်း၊ မကောင်းခြင်းတို့ကို မသိနိုင်ပေ။
ကြေးစည်ကို ရိုက်ကြည့်ပါမှ
ခေါင်းလောင်းကို ထိုးကြည့်ပါမှ
မောင်းကို ထုကြည့်ပါမှ သာယာစွာ
ပျော်ဖွယ်အသံရှိခြင်းနှင့် မရှိခြင်း
တို့ကို သိရသကဲ့သို့ရှိသည်။

ထိုနည်းတူစွာ...

လောကီ ပညာရပ်တို့ကိုလည်း
မိမိတို့ကိုယ်တိုင် သိလိုသောသူတို့
ကြေးစည်၊ ခေါင်းလောင်း၊ မောင်း
ကို ပမာထားပြီး ရိုက်ကြည့်၊ ထု
ကြည့်၊ ထုကြည့်ရမည်ဖြစ်ရာ...

တော်မြင့်(မြင်းခြံ)

စာမျက်နှာ (၁၃၈)မှ အဆက်

ပြန်လာတာနဲ့ ရေစင်အောင်ဆေး လက်ဖက်ရည်အောက်ခံ
ဖန်းကန်ရပ်ထဲကို တစ်စီတည့်ပြီးတော့ အိမ်က ကြီးတဲ့သူဆိုရင်
ဘုရားစင်ပေါ်တင်၊ ငယ်တဲ့သူဆိုရင် ဘုရားစင်ရေမှာ ခုံလေး
တစ်ခုံနဲ့ထား ဒီအထိ ရှင်းတယ်နော်’

ဟု ပြောလိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်သည် ကွမ်းတစ်ယာအား
ဝါးလိုက်၏။ ဆက်၍...

‘စာရွက်ခပ်တန်တန် နှစ်ရွက်မှာ တစ်ရွက်ကို (ခွေ)ရေ ချင်းစက်
တစ်ပျက်ကပ် နောက်တစ်ရွက်မှာ (ည)ရေ ချင်းစက်တစ်ပျက်ကပ်
ပြီးတာနဲ့ ချင်းစက်ပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင် ဆေးသေးထွန်း
ဘုရားကို ပီပူဇော်ပြီး ဆုတောင်းဗျာ...ဆုတောင်း’

ဟုပြောလိုက်ရာ သူက...

‘ဆရာ အချိန်နဲ့ မီးပူဇော်ပုံလေးလဲ လုပ်ဦးလေ
တိုးလိုးတန်းလန်းနဲ့’

ဟု သူက ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း သူ့အား
လက်ထောင်ပြလိုက်ရင်း အနီးရှိ အမှိုက်ပုံးထဲသို့ ကွမ်း
တံတွေးအား သွားထွေးလိုက်၏။ ပြီးနောက် ပြန်ထိုင်
ကာ...

‘အချိန်က နံနက်(၁)နာရီ သန်းခေါင်အချိန်ကလို့ နေ့လယ်
နာရီအထိ နေ့ချင်းပေါ်မှာထွန်း နေ့လယ် (၁)နာရီကလို့
(၁)နာရီထိ ညချင်းမှာထွန်း ဖြစ်ပြီးရင် (၂)တိုင်ထွန်း နောက်
အဆင်ပြေတဲ့ အချိန်တိုင်း တစ်တိုင်ထိ ထွန်းသွား ဆုတောင်း
က ‘နေ့ချင်းမှာထွန်းနင်း ဦး... ဘယ်သူဒေါ့... ဘယ်သူ ငယ်
တယ်သူ မ... ဘယ်သူ နေ့ချင်း နေ့ကောင်းပါစေ
အနာနဲ့ ဆေးတွေပါစေ၊ နေ့ချင်း ဓေတနာကောင်း
ကြီးမားသော ဆရာဝန်နဲ့ တွေ့ပါစေ’ လို့ ဆုတောင်းရာ
ညချင်းမှာ ထွန်းရင်လဲ ဒီပုံစံ ဆုတောင်း လိုရင် ငယ်
ကိုယ်တာသာကိုယ် ဉာဏ်ရှိလလို ထည့်ဆိုပြီး လိုသလို ဆု
ပေါ်ရာ ဟုတ်ပြီလား’

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူသည် ကျွန်ုပ်အား လှမ်း
လိုက်ပြီး “ကဲ... ငါ့ဆရာလဲ အာခြောက်သွား
ကျွန်တော်တို့ ဘုရားကို ဝတ်ပြုပြီး လက်ဖက်ရည်
သွားကြရအောင်” ဟု ပြောရင်း ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦး
ဘုရားကြီးအား ဝတ်ပြုရန်အတွက် အဘတို့အ
နေ၍ ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

မြတ်သိမ်းခိုင်(စမ်းချောင်း)

1947

သရာ လက်လုပ်
(နေလမိဇ္ဇာ)

၁၃၃၇ ခုနှစ်ခန့်က
ဗမာ့သမ္မတတော် အစည်းအရုံး
တို့က အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို
တော်လှန်ရေးအတွက်
တိုက်ခိုက်ခဲ့လေ၏။
အင်္ဂလိပ်အစိုးရက
တိုက်ခိုက်မှုကို တား
ဆီးရန်အတွက် အင်
အားစုတ်စုတ်ဖြင့်
တိုက်ခိုက်ခဲ့လေ၏။
ဗမာ့သမ္မတတော်
အစည်းအရုံးက
တိုက်ခိုက်မှုကို
တော်လှန်ရေးအတွက်
တိုက်ခိုက်ခဲ့လေ၏။
အင်္ဂလိပ်အစိုးရက
တိုက်ခိုက်မှုကို တား
ဆီးရန်အတွက် အင်
အားစုတ်စုတ်ဖြင့်
တိုက်ခိုက်ခဲ့လေ၏။
ဗမာ့သမ္မတတော်
အစည်းအရုံးက
တိုက်ခိုက်မှုကို
တော်လှန်ရေးအတွက်
တိုက်ခိုက်ခဲ့လေ၏။

လူ့စွမ်းကောင်း မျှော်ပညာ

ရောက်လာခဲ့၏။
အိုနာသေသဘောကို မလွန်ဆန်
နိုင်သောအားဖြင့် အိုမင်းရင့်ရော်
လျက် တောင်ဝှေးကို အားကိုးနေရ
သော အရွယ်ဖြစ်၍ သနားမိသော
ကြောင့် ဆွမ်းခံ၍ ကျွေးခဲ့ရလေ၏။
ရက် အတန်ကြာလာသောအခါ
ကျေးဇူးကို တုံ့ပြန်သောအားဖြင့်
သူ၏ ပညာရပ်များကို တစ်စတစ်စ
အစွမ်းပြလာခဲ့၏။

သပြေပင် ခြေကန်ပန်း၍ ညိုကျလာခြင်း
တစ်ပင်လုံး ပွင့်နေသော ပန်းပင်ကို ကိုယ်၍
ဂါထာဂ္ဂတိပြီး ဖနောင့်နှင့် ပေါက်လျှင်
ပန်းများ ချက်ချင်း ကြွေကျလာခြင်း။
အရက်ကို မနပ်ပတ်လျှင် ဆူဝေ၍ လျှံကျ
လာခြင်း။ မဆစ်ဆီကို ထယ်၍ ရေမွှေး
သောက်ပန်းကန် လေးလုံးဆင့်ပြီး
ကြီးလေးလုံးဂါထာနှင့် မနပ်ပတ်လျှင်
ပန်းကန်လုံးပင် အက်ကြောင်းရာ မရှိဘဲ
အဆင့်ဆင့် ထိပ်ထွက်လာခြင်း။

ဆေးလိပ်မန်း၊ ကွမ်းယာမန်း၊ အင်း၊ ဒိုင်၊
ခါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ မန္တရား
၏ အတတ်ပညာနှင့် အစွမ်းပြခဲ့လေ၏။
ထိုအချိန်၌ စာရေးသူသည်
သံပရာခုံဆရာတော်၏ ဓာတ်လုံး
ကို ဖိုးထိုပေးနေရသောအချိန်ဖြစ်၍
ထွက်ရပ်ပေါက်ချင်သော စိတ်မှ
တစ်ပါး အခြားကိစ္စများကို စိတ်ဝင်
စားမှု နည်းပါးနေသောအချိန် ဖြစ်
လေ၏။

သို့သော် မျက်မြင်ဖြစ်သော ဤ
ကဲ့သို့ အစွမ်းထက်မြက်သည့်
မြန်မာတို့၏ လူ့စွမ်းကောင်း
အတတ်ပညာကို လက်လွှတ်မခံဘဲ
မှတ်တမ်းပြုထားခဲ့လေသည်။

ယခုအခါ မြန်မာတို့၏ လူ့စွမ်း
ကောင်းအတတ်ပညာများ ပျောက်
ပျက်သွားမည်ကို စိုးသောကြောင့်
**မန္တန်ပညာတစ်ခုကို ဖော်ပြပေးပါ
မည်။**

မြန်မာတို့၏ လူ့စွမ်းကောင်းပညာ
ဟု အမည်ခံထားလျှင် **တံငါးပါး**
အနက် တစ်ပါး၊ နှစ်ပါး နိုင်
သလောက် ထိန်းသိမ်းရမည်ဟု
စွဲမြဲစွာ မှတ်သားရလေသည်။

မန္တန်နှင့်ထုံး အထက်ဆုံး ဖြစ်၍
အရာအားလုံးကို ဉာဏ်ရှိသလို
သုံးစွဲနိုင်သော်လည်း ထုံးကို တင်၍
ဖော်ပြပါမည်။

ရှေးဦးစွာ ကိုယ်လက် သန့်ရှင်း
စင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်၍ နံ့သာ
ရည်ကျွဲနှင့် ပလုတ်ကျင်းပြီး သန့်ရှင်း
သော ထုံးကို လိုသလောက် ယူပြီး
လျှင် ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ထိုင်ပြီး သီလ
ခံယူပြီး ထုံးကို မန်းမှုတ်ရလေ၏။

၁၄၄ နက္ခတ္တဗျူဟာခြေစဉ်မဂ္ဂဇာတ်

မန်းမှုတ်သောအခါ တံတွေးမျိုးခြင်း
ခြင်ကိုက်လျှင် မောင်ခြင်း နဂိုပူလ
ထိုင်ထားသော အနေအထားကို ပျက်
ခြင်းများ ရှောင်ကြဉ်ရလေ၏။

ဂါထာ၊ မန္တန်၊ မန္တရား ဟူသည်
“ဥုံ”မပါ၊ “ဩောင်း”မပါလျှင်
ဂါထာဖြစ်၏။ “ဥုံ”ပါလျှင် မန္တန်
ခေါ်၍ “ဩောင်း”ရှေ့ကခံလျှင်
မန္တရား ဖြစ်လေသည်။

ယခု ဖော်ပြမည်ဖြစ်သော **မန္တန်**
ပညာမှာ...

ဥုံ ထိပ်မှာ ဘုရား၊ နားမှာ ပြဟွာ၊
လက်မှာ သီကြာ၊ တပ်မှာ ဘီလူး၊ ဒူးက
ခြေသုံး၊ ကိုယ်က ဂဠုန်၊ ခြေမှာ နဂါး
အစောင့်ထားသည်။ ဘုရားပြတ်စွာ
ပေတ္တေယျကို အမှန်ကိုးကွယ်ပါ၏။ ဥုံ
ကကုသန်ဝံ ဥုံ ကောဏာဝံ ဥုံကဿပံ
ဥုံ ဂေါတမံ ဥုံ အနိပေတ္တေယျ သက်
တော်ဝင် ဇော်ဝင်ရာန်ဝင် မဟာဝိသ
ရာ ဗောဓိရွှေဉာဏ် ဉာဏ်တော်
ဆယ်ပါး...

အို ဘုရား၊ အို တရား၊ အို သံဃာ၊
အသရေတော်က ရွှေစင်အလား ဦးခေါင်း
တော်က ပြင်ဆိုင်တောင် မျက်လုံးတော်
က ပုလဲရောင်၊ သွားတော်က ဝေလီန်၊
လည်တော်က သံရောင်၊ မဏိတော်က
ပေါမိညောင်ဖြစ်သည်။

ဥုံ ဘုရားသခင် တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ကြံ၍မရ၊ ထိုး၍မဝင်၊ ခုတ်၍မထိ၊ ရိုက်၍
မရည်၊ ချည်၍မပြု၊ ဖမ်း၍မမိ၊ ပစ်၍မပုန်၊
ဥုံ အ-ရဟံ ခံဆရာခံ နဘယံ ဘေးမရှိ
ဘေးဘယံ နမရှိ။

ထုံးခွက်ကို ကိုင်၍ (၃၄)အုပ်
ရွတ်ဆိုရလေသည်။ ထုံးကို အလုံး
သေးသေး-ပြုလုပ်၍ မျှီနိုင်သည်။

နဖူး၊ ရင်ဘတ်ကို ထုံးနှင့် ၀, ကွင်း
၍ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို အသက်အောင်၍
နငယ်နားပင်းပိတ် ရေးပြီး အဆောင်
ပြုရလေသည်။

နငယ်နားပင်းပိတ် ဟူသည်
၉) ဤကဲ့သို့ ဖြစ်လေသည်။

အချိုးကျကျ မှန်ကန်အောင် နား
ထားသော ခန္ဓာကိုယ်သည် ချိုင်း
အောက်ကနေ ရင်အုပ်သို့ ကြိုးနှုတ်
ပတ်တိုင်းခဲ့လျှင် မူလ ခန္ဓာကိုယ်
ထက် အနည်းငယ် ကြီးထွားလာ၏။
ခန္ဓာကိုယ်ကို တစ်ခုခုနှင့် ထုခိုက်
ပြီးမှ ပြေပျောက်လေ၏။

ထိုပညာသည် ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်
တွေ့လျှင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး စွမ်းအား
ကောင်းလာပြီး တစ်ဖက်လူ အသက်
ရှူမှားလောက်အောင် ကျားသန်
ကောင်းကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရလေသည်။
ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုပညာသည် အမျိုးဘာသာ
သာသနာအတွက် **တစ်ဦး**
ပညာဟု မှတ်သားထားရန်
ကြားခဲ့လေသည်။

ထိုမန္တန်ကို တစ်ဦးတည်း၍ ယင်း
နှင့် ဘာသာစာများကို မှန်ကန်
စာအသက်ခဲ့လျှင် အကျိုးကြီးကြီး
ကို စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့ သိရ
သည်။

ဤကဲ့သို့ ရှေးပညာသည်
မင်္ဂလာမဟုတ်သော မ, တစ်ထောင်
တစ်ကောင်ဖွား ယောက်ျားအား
ဘာမထီ အာဇာနည် အမွေအနှစ်
မို့ နေရပ်က စာမူပြု၍ မြန်မာ
အား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာ ကျော်လင်း
(နေလိမ္မာ)

ခွေး မတုတ်နိုင်သည့်

ဂါထာ

မောင်လွန်း (အင်းတော်)

ခေါင်းစဉ်ပါ ဂါထာကို စာရေးသူ ရရှိခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၆၀)ကျော် အထက်က ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က စာရေးသူသည် (၅)နှစ်သား ကျော်က ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာမှာ “ဥုံ” ပါမှ စကားလုံး(၃)လုံးပါ၍ ယနေ့ထက်(၇၀)နား နီးနေပြီဖြစ်သော စာရေးသူ မှတ်မိနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ဖခင်သည် မီးရထား ရဲအမှုထမ်းဖြစ်၍ မန္တလေးမှာပင် တာဝန်ကျပါသည်။

ထိုအခါက မီးရထား ရဲအမှုထမ်းတို့၏ နေအိမ်သည်နေရာမှာ ရွှေဘုံသာဘုရား၏ တောင်ဘက်ခြမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခုမူ မီးရထားရဲတို့၏ မိသားစုနေရာမှာ မရှိတော့ပါ။ ယခုအခါတွင် ကုမ္ပဏီအဆောက်အအုံများသာ ရှိပါသည်။

စာရေးသူ၏ နေထိုင်ရာ မီးရထားရဲအမှုထမ်း တည်ရာ အဝန်းအဝိုင်းတွင် မန္တလေးသို့ ခေတ္တ တာဝန်လာသည့် ရန်ကုန်နယ်ဘက် ရဲတပ်ဖွဲ့ ရဲဝန်ထောက် ဦးလွန်းမောင် ရောက်လာပါသည်။

ကလေးဘဝကပို ရဲဝန်ထောက် ဦးလွန်းမောင် ရောက်လာသည့် မသိပါ။ အများ၏ အပြောအရ ရန်ကုန်ဘက်မှ ရဲထောက်ဟု ပြောပါသည်။ ကလေးများကို လွန်စွာ ခင်မင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ရဲဝန်ထောက် ဖြစ်သော်လည်း လွန်စွာ သိမ်မွေ့သူ ဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ်အရ ထိုကတည်းက (၅၀) ကျော်ဟူ၍ သူ့ရှုပ်သူ့ရှည်အရ စာရေးသူ လက်ရှိ ရဲထောက်အရွယ်ရောက်မှ ခန့်မှန်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးလျှင် ရန်ကုန်ပြန်သွား ဖြစ်ပါသည်။ နောက်မကြာမီ ပြန်ရောက်လာတတ်

အသက် (၁၃)နှစ်၊ (၁၄)နှစ်အရွယ်ခန့် အသားဖြူဖြူ နှုတ်ဆံကလေး ဂါဝန်ဝတ်လျက် အမြဲနေတတ်သော “တောတာ” လည်း ပါသည်။

တောတာသည် ဝန်ထောက်ဦးလွန်းမောင်၏ အသေဆုံးဟု ပြောပါသည်။ စာရေးသူနှင့်လည်း နီးပါသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ဦးလွန်းမောင် ပြန်

သွားပြီး တစ်ကျော့ပြန်လာသည့်အခါ မတာတာကို မေးသည့်အခါ ဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ဝမ်းနည်းဟန် ကြေကွဲသည့် ပုံရိပ်များ ဦးလွန်းမောင်၏ မျက်နှာတွင် အထင်သား မြင်ခဲ့ရသည်ကို စာရေးသူ ယနေ့ထိ မြင်ယောင်နေပါသေးသည်။

သည်တစ်ကြိမ်သည် စာရေးသူ ငယ်ဘဝနှင့် ဦးလွန်းမောင်တို့ နောက်ဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း စာရေးသူ နောက်မှ သိခဲ့ရပါသည်။ အကြောင်းသော်လည်းကောင်း ဝန်ထောက် ဦးလွန်းမောင် ပြန်မလာခဲ့တော့ပါ။ လက်ရှိ အချိန်ကာလမှာ စာရေးသူပင် အသက်(၇၀)ဝန်းကျင် နားရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဝန်ထောက်ဦးလွန်းမောင်လည်း လောက၌ ရှိမည်

မဟုတ်တော့ပါ။ ဤမျှ ဦးလွန်းမောင်ကို စာရေးသူ မှတ်မိနေခြင်းမှာ စာရေးသူ၏ ငယ်ဘဝမှာ ပထမဦးဆုံး ပေးခဲ့သည့် ဂါထာမှာ လွယ်လည်းလွယ်၊ ခက်လည်း မခက်သည့်မို့ မှတ်မိနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးလွန်းမောင် ပေးခဲ့သည့် ဂါထာမှာ ခွေးမကိုက်နိုင် သည့်ဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။ ခွေးအလွန်ကြောက်တတ် သော စာရေးသူကို ဦးလွန်းမောင်မှ ပေးခဲ့ပါသည်။

ဤဂါထာကို စာရေးသူ လက်လှမ်းမမီ၍လား မသိ။ မည်သည့်ကျမ်းမှ မတွေ့သေးပါ။ ဂါထာမန္တန်ကျမ်းများကို ဖတ်ဖူးခဲ့သော်လည်း မတွေ့ခဲ့ဘူးပါ။

ဦးလွန်းမောင်ပေးသည့် ဂါထာမှာ...

‘ဥုံ အာစီ’
ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသည့်အခါများနှင့် ကြုံလျှင် လက်နှစ်ဖက်ကိုဆုပ်ပြီး လက်မကို ဆုပ်ထားသော လက်သီးထဲ လက်မထည့်

ထားပါ။ ထိုသို့လုပ်လျှင် လက်သီးထဲ၌ လက်မ ထည့်ထားရမည် ဖြစ်သည်။

“ဥုံ အာစီ” ဂါထာကို လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ပြီးမှ ခွန် ရန် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူငယ် ဘဝတွင် “ဥုံ အာစီ” ဖြင့် ကြောက်စိတ် ကို ဖယ်ရှားစေနိုင်ခဲ့ပါသည်။

တတိယအရွယ် ရောက်မှ တစ်ကျော့ပြန် မှတ်မိသေးသည့် ရဲဝန်ထောက် ဦးလွန်းမောင်၏ ဂါထာရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဦးလွန်းမောင် ကောင်းရာသူဂတိ လားပီမဆုတောင်းရင်း...

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့ တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေ ထိပ္ပင်ပွဲ တွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲ များအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၉
ဒီဇင်ဘာလ ၁၂
ခုနှစ် ၂၀၁၇

$၂၀၁၇ = ၁၃ = ၄$

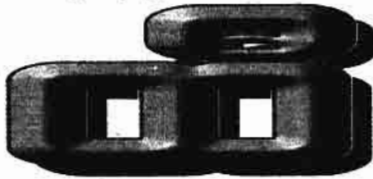
အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၄) ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ ထိပ်ဆုံး ဂဏန်းအဖြစ်လည်း ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ

၀...ဆုံး ၀...ဆုံး ၀...ဆုံး ၀...ဆုံး
၃...၃ ၄...၃ ၅...၃ ၆...၃
၃...၄ ၄...၄ ၅...၄ ၆...၄
၃...၅ ၄...၅ ၅...၅ ၆...၅
၃...၆ ၄...၆ ၅...၆ ၆...၆

မှတ်ချက် ။ ။ (...) ကွင်းအတွင်းတွင် ၃၊ ၄၊ ၆ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

ထိုးလိုက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

“အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “လ” ဂဏန်းနှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၁၂+ ၂+ ၀ + ၁ + ၇) = ၂၂ = ၄ ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၄” ဂဏန်းမှာ ပို၍ အားကောင်းပါသည်။ သို့ဖြစ်၍...
၀... ဆုံး
၃... ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆
၄... ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၃
၅... ၅၊ ၆၊ ၃၊ ၄

ဤလတွင် မုဒ္ဒဟူးသားသမီးများ ထိ ကံပွင့်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့ဒေသရှိ ဘုရားစေတီ တစ်ဆူဆူသို့ သွားရောက်ပြီး ရင်ပြင်တော် နှင့် ဘုရားစေတီတော်များကို သန့်ရှင်းရေး

ပြုလုပ်ပေးပါ။ ထို့နောက် မိမိပွေးနံ အရပ်/ခရိုင် စ၍ ဂြိုဟ်(၈) ခွင်အပြည့် “အရပ်/ခရိုင် (၁၀၈) ပုတီးကုံးဖြင့် မိမိသက်ဇေ့ ပူဇော်ပေးပါ။

ဤအဓိဋ္ဌာန်ကို (၃) ရက်တိထိ ခြောက်ပါ။ ဤအဓိဋ္ဌာန်ပြီးပါက ရွယ်အို(၄) ဦးအား အာဟာရခန့် သမ္ပု လှူဒါန်းပေးပါ။ အထက်ဖော်ပြ ဆောင်ရွက်ပြီးမှ ထိကံစမ်းကြည့်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
◆၄၇၉၉၃၄ ◆၃၇၇၉၄၄ ◆

ထိကံ ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက်(ဆုတောင်း)

www.burmeseclassic.com

နေပူသက်ကဏ္ဍိ

သက်သာစေသော ခရုပင်အမြစ်

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဒီရေဝင်ရောက်သော မြစ်ချောင်း
တစ်စင်းများတွင် အလေ့ကျ ပေါက်ရောက်သော
ခရုပင်များသည် ဆေးဖက်ဝင် အပင်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ဆူးရှိသော အပင်မျိုးဖြစ်၍ ခရုပင်များကို ဒီရေ
ဆာစပ်များတွင် လွယ်ကူစွာ ရှာဖွေရရှိနိုင်ပါသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲ
ဖြေဆိုချိန်၌ ဆရာကျော်ညွန့် ဘော်ဒါဆောင်တွင်
ကျောင်းသား/သူ (၂၀)ဦးခန့် ရှိပါသည်။

အပူချိန် မြင့်တက်လာချိန်ဖြစ်၍ နံနက်(၇)နာရီ
ခန့်တွင် ကျောင်းသား/သူများ အားလုံး အပူဒဏ်ကို
ခံစားရန်အတွက် ခရုပင်မြစ်ကို သွေး၍ လိမ်းနေကြပါ
သည်။

စာရေးသူ၏သမီး မနန္ဒာကျော်လည်း အဆိုပါ ဘော်ဒါ
ဆောင်တွင် တက်ရောက်သင်ကြားနေ၍ ကျောင်းသား
အဖွဲ့တွင် လိုအပ်ချက်များကို သွားရောက်ပို့ဆောင်ပေး
ရန် ရောက်ရှိခဲ့ရာ သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်(၄)လုံးခန့်

ခံစား၍ ကျောင်းသား/သူများ သနပ်ခါးလိမ်းသကဲ့သို့ သွေး၍ လိမ်းနေကြပါသည်။

စာရေးသူက...

ဆာ...သမီးလေး ဒီမှာ သပိအတွက် ဖျဉ်းတွေ လာယူပါ။ အဲဒီမှာ သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်တွေ အများကြီးပဲ။ သနပ်ခါးလိမ်းပြီး
ပြောနေတာလား'

ဆာ မေးလိုက်ရာ သမီးဖြစ်သူက...

ဆာ့ထပ်ပါနဲ့၊ အမေရေ... အဲဒါ ဆရာကြီးက အပူဒဏ် ကာကွယ်နိုင်အောင် ဆေးမြစ်လိမ်းခိုင်းထားတာပါ'

ပြောပြပါသည်။ နေပူရှိန် မြင့်မားလာချိန်ဖြစ်၍ ကျောင်းသား/သူများ စာကျက်/စာသင်ကြရာတွင် အဆင်
မပြေရန်၊ ကျန်းမာရေးမထိခိုက်စေရန် ခရုပင်အမြစ်ကို ဒီရေတောရိရာဒေသမှ မှာယူ၍ သူ၏ ဘော်ဒါဆောင်တွင်
ပြောနေသော ကျောင်းသား/သူများအား လိမ်းခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆရာကြီး ဦးကျော်ညွန့်က ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဆရာထံက ဆေးမြစ်တစ်ခု ယူလာ၍ ကိုယ်တိုင်လိမ်းကြည့်ရာ ကိုယ်ခန္ဓာ အသားအရေ
ပေါ်တွင် နေထိုင်၍ ကောင်းပါသဖြင့် စာရှုသူများအနေဖြင့် လွယ်ကူသော ဆေးနည်းကောင်းတစ်ခုအား ရေးသား
ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဗိုလ်မင်း(မင်းကျ)

သိုင်းပညာရှင်

ဆရာကြီးပင်းယက္ခ

(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း) ၏

ဘဝအတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) [အမှတ်-၁]

ဆရာကြီးပင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

မင်းကြီးတက်

၁၉၆၁ ခုနှစ် တစ်ပိုက်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်ကာလက ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ လူငယ်များ အစည်းအရုံး (ဗ-လ-စ) သိုင်းသင်တန်းတွင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး (သင်တန်းတာဝန်ခံ)မှာ ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်းဖြစ်၍ ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်းမှာ နာယက ဆရာကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်းသည် သိုင်းသင်တန်းကိစ္စအဝဝကို ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်းအား လုံးဝ လွှဲအပ်ထားပြီး လူငယ်တက္ကသိုလ်တွင်သာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြ ဆရာလုပ်ကာ အားလပ်ချိန်များတွင် (ဗ-လ-စ) အဆောက်အအုံကြီး၏ နောက်ဘက် အခန်းကျဉ်းလေးထဲတွင် (၁၀၀-၀၀အား) မီးလုံးတစ်လုံး ဖွင့်ကာ ဆီဆေး ပန်းချီကားများကို ရေးဆွဲနေလေ့ ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သိုင်းပညာအပြင် ပန်းချီပညာရပ်ကိုလည်း ဝါသနာပါသည့်အလျောက် ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း ပန်းချီဆွဲသည့်

နေရာသို့ သင်တန်းနားချိန်တွင် သွားရောက်လေ့ ရှိပါသည်။ (ထိုစဉ်က ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း ရေးဆွဲနေသော ဆီဆေးပန်းချီကားမှာ ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းက မြေကြီးပေါ်တွင် မိုင်းသာအထိုင် ဓားနည်းဖြင့် ခုတ်လျက်ရှိစဉ် ဆရာကြီး ဦးချစ်သန်းက ဘယ်ခြေရပ်လျက် ညာခြေကို ခြေခွင်ဖြင့် မ၊ထားပြီး... ဘယ်ဓားထမ်း၊ ညာဓား ဓားဆန်

ခုတ်သည့် (နောက်ပြီး ဓားနည်းဖြင့် ခုတ်နေဟန်ကို ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။) ပန်းချီကား ရေးဆွဲပြီးသော ကျွန်တော်အား အပိုင်သည်။ စကားချပ်] ဆရာကြီးက အခန်းတွင် ပန်းချီဆွဲသည့် အခန်းတွင် ရောက်ကာ ဆရာကြီး၏ အခန်းထောင့်မှ ရပ်လျက် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးက ပန်းချီပါစိုက်တစ် (အနီးအလင်းအမှောင် သဘော ရှင်းပြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဗ-လ-စ သင်တန်းတွင် သိုင်းပညာ သာမက ပန်းချီပညာရပ်ဆိုင်ရာ သင်ယူရရှိနေပါသည်။ ထိုအချိန်က ဆရာကြီးက ဓားမြှောင်ထိုး သောပညာရပ်(ဓားမြှောင်ကို သင်ကြားလေ့ ရှိပါသည်။

ရှိပါသည်။

ဆရာကြီးဦးထွန်းစာ သင်ပေးသောနည်းမှာ မိုးထိုး(သို့မဟုတ်) ပိုင်းစလွယ်လမ်းကြောင်းဖြင့် ထိုးလိုက်သော ဓားချက်ကို ဘယ်ခြေဆုတ်၊ ညှာလက်ဖြင့် ရန်သူ့ဓားကိုင်လက်ကို ပိုက်ဆုတ်၍၊ လက်ကို စက်ဝိုင်းတစ်ဝိုင်း ဝိုင်းလိုက်ကာ ရန်သူ့ဓားကို လက်(လက်ကောက်ဝတ်)ကို လက်လှန်ချိုး ဓားလှသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ ဒီလို အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ ဆုတ်ရန် နေရာမရှိပါက ဘယ်လို ခုခံကာကွယ်မလဲ ဆိုသည့် မေးခွန်းကို ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်းအား မေးလည်း မေးချင်သည်။ မေးလည်း မမေးရဲ ဖြစ်နေသည်။ မေးဖို့ မမေးဖို့ကို ချီတံ့ချတံ့ ဖြစ်နေသည်။

ဆရာကြီးဦးချစ်သန်း၏ ဆရာဆိုသော အရှိန်က ကြောက်ရွံ့စေသည်။ မေးရန် မဝံ့မရဲ ဖြစ်စေသည်။ နောက်ဆုံး သိချင်သည့်ဆန္ဒက လွှမ်းမိုးသွားသောကြောင့် မမေးရဲ၊ မမေးရဲဖြင့် မေးဖြစ်သွားသည်။

မေးသာမေးရသည် ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါလော့၊ ငေါက်ငမ်းကြိမ်းမောင်းလေလော့ ဆိုသည့် ကြောက်စိတ်များ တလည်း ရင်ကို တဒိတ်ဒိတ်ခုန်စေပါသည်။

‘ဆရာကြီး’

ဟု တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ခေါ်လိုက်မိသည်။ ဆရာကြီးက...

‘ဟေ...ဘယ်တုန်းက’

ဟု ပြောလိုက်ကာ သူ့ဘယ်

ဘက်ရှိ ကျွန်တော့်အား ငဲ့ပြီး ကြည့်လိုက်ပါသည်။

‘ကျွန်တော် ဆရာကြီးကို မေးချင်တာ တစ်ခုရှိလို့ပါ။ ဆရာကြီး ဆူမှာလဲ ကြောက်တော့ မေးရင် ကောင်းမလား... မမေးရင် ကောင်းမလား ဆိုပြီး ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေပါတယ်။ နောက်ဆုံး ဆရာကြီး ဆူချင်လဲ ဆူတော့ဆိုပြီး အရဲစွန့် မေးရတာပါ ဆရာကြီး’

ဟု ပြောလိုက်မိပါသည်။ ဆရာကြီးက ကျွန်တော့်အား သနားစရာ ကောင်းသည့် သတ္တဝါလေးအလား ကြည့်ရင်းက...

‘မေ့စရာရှိရင် ရဲရဲတင်းတင်းသာဇာ။ “ပယ်ရင်ပေး ပယ်ရင်ပေး” ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ် မဟုတ်လားကွ... မယ်လိုဇာတာ တစ်ဖက်လူကို စော်ကားတာမှ မဟုတ်ဘဲ။

တချို့က ကလေးပေးတာ လူကြီးက မဖြေနိုင်တော့ ရှက်ရမ်း ရမ်းပြီး ကလေးကို အော်ဝေါက်ဖစ်တာပေါ့ကွယ်။ ကဲ... ကဲ... မင်းက ဘာသိချင်တာလဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာပေး’

ဟု ခွင့်ပေးသောကြောင့် ဝမ်းသာအားတက်သွားမိပါသည်။

[ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း၏ ကောင်းသော အချက်များထဲမှ ကောင်းသော အချက်တစ်ချက်မှာ သိလိုသည့်သူက မေးလာခဲ့လျှင် ကလေးဖြစ်ဖြစ်၊ လူကြီးဖြစ်ဖြစ် လေးလေးစားစား ပြောပြသည်။ ရှင်းပြသည်။ လက်တွေ့ လုပ်ပြရမည့်နေရာတွင် လက်တွေ့လုပ်ပြ၊ ရှင်းပြလေ့ ရှိပါသည်။]

‘ဆရာကြီး အခုလို အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ ဓားမြှောင်နဲ့ အပေါ်က မိုးပြီး ထိုးချလိုက်ရင် ဘယ်လို ကာကွယ်မလဲဆိုတာ သိချင်လို့ပါ’ ဟု မေးလိုက်ပါသည်။ ဆရာကြီးက...

‘ဓားမြှောင်ထိုး ခုခံကာကွယ်နည်းတွေကတော့ အများကြီး ရှိတာပေါ့ကွာ... မင်း မေးဖို့အရ ဆိုရင် အခုလို အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ အပေါ်က နေ စိုက်ထိုးတာကို ခုခံ ကာကွယ်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား’

ဟု ဆရာကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် သူ ရေးဆွဲနေသော ဆီဆေးများဖြင့် ပေကျဲနေသော တစ်လက်မခန့်ရှိ စုတ်တံကြီးကို ကျွန်တော့်အား ပေးကာ သူ့အား ထိုးစေပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဆရာကြီးပေးသော စုတ်တံကို ခြောက်လက်မခန့်ရှေ့သို့ ထုတ်ကာ တူကိုင်နည်း(ဓားဦးကို အောက်သို့ စိုက်၍ ဓားမိုးကို အပေါ်ထောင်ကာ ကိုင်သောနည်း)ဖြင့် ကိုင်၍ ဆရာကြီး၏ ရင်ဘတ်ကို ထိုးစိုက်ချလိုက်ပါသည်။

ဆရာကြီးသည် ဘယ်ခြေကို ဘယ်ရှေ့သို့ တက်၍ ညာခြေကို ညာရှေ့သို့ တက်ကာ အောက်သို့ ညွတ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး လက်ဖနှောင့်နှစ်ခုကို ပူးကာ လက်ဝါးနှစ်ခုကို လက်ကောက်ဝတ်မှ အပြင်သို့ လှန်ချကာ၊ ကျွန်တော်၏ တံတောင်ဆစ်ကို အောက်မှ အပေါ်သို့ ပင့်တင်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ဓားကိုင်ညာလက်

ကို သူ၏ ဘယ်လက်ဝါးအုပ်ကိုင် ကာ ကျွန်တော့် တံတောင်ဆစ်ကို ဖိချိုးချလိုက်ပါသည်။

တစ်ပြိုင်နက်တည်း သူ့ညှာလက်ဖြင့် ကျွန်တော့် ညှာလက်ကို အပေါ်သို့ ဆွဲယူလိုက်ရာ (ဘယ်တွန်းညှာ ဆွဲနည်းဖြင့်) ကျွန်တော့်လက်ကို ချိုးပြီး ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ ဓားမြှောင် (ပန်းချီရတ်တံ)ကို လှယူသွားပါသည်။

ကျွန်တော့်မှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ မှောက်လျက် လဲကျသွားပါ သည်။ ကျွန်တော်သည် ဖုတ်ဘက်ခါထရင်းက...

'ဆရာကြီး...ဆရာကြီးရဲ့ ခြေကို ရှေ့ဘက်ကို ဘယ်ခြေ-ညှာခြေ ရင်ပေါင်တန်း တက်တဲ့နည်းကို ဘာခြေတက်နည်းလို့ ခေါ်လဲ ဆရာကြီး'

'အဲဒါကို "မင်းကြီးတက်" လို့ ခေါ်တယ်ကွ'

ဟု သိလိုစေဖြင့် မေးလိုက်မိပါသည်။

'ဘာကြောင့် ခေါ်တယ်ဆိုတာတော့ ဆရာကြီးလဲ ယဏ္ဍိ၊ ဆရာရဲ့ ငယ်ဆရာ ဆရာကြီးက "မင်းကြီးတက်" ဆိုတာနဲ့ ဆရာလဲ "မင်းကြီးတက်" လို့ မှတ်ထားတာ၊ တစ်နေ့ကျရင် အသုံးဝင်လာပါလိမ့်မယ်ကွ။

အဲ... "မင်းကြီးတက်" ရှိသလို "မင်းကြီးဆုတ်" လဲ ရှိသေးတယ်။ ဘယ်ခြေကို ဘယ်နောက် တည့်တည့်ဆုတ်ပြီး ညှာခြေကို ညှာခြေနောက်တည့်တည့် လိုက်ဆုတ်တဲ့နည်း။ ညှာခြေကို ညှာနောက်တည့်တည့် ဆုတ်ပြီး ဘယ်ခြေကို ဘယ်နောက်တည့်တည့်ဆုတ်တဲ့ နည်းဆိုပြီး နှစ်နည်းရှိတယ်။ မင်းကြီးတက် (၂)နည်း၊ မင်းကြီးဆုတ် (၂)နည်း ဆိုပြီး ရှိတယ်'

ဟု ဆိုကာ ဆရာကြီးက တက်ပြ ဆုတ်ပြပါသည်။

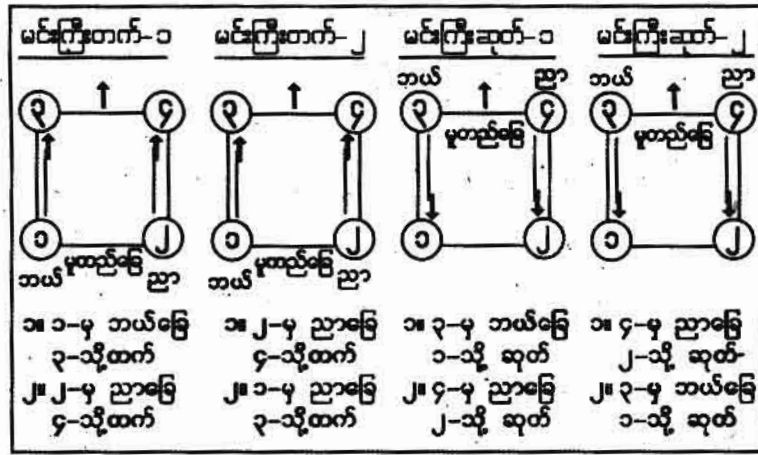
* * *

ဆုတ် ပညာကို သူ့ရဂ ခုနစ် (၃၆)နှစ် အရွယ်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ အသုံးပြု လိုက်ရပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်က ချစ်ဇနီးလေးကို ဆိုင်ကယ်ပေါ်တင်၍ တစ်နေ့ကုန် ဆိုင်ကယ်စီး (ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လျှောက်လည်) နေသည့်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ညနေ သိုင်းသင်တန်းချိန် (၅) နာရီကျမှ ပြန်လာလေ့ ရှိပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လှည်းကူးတို့၊ ပဲခူးတို့ မှော်ဘီတို့သို့ ရောက်နေသည့်အခါ သင်တန်းချိန်အမီ မပြန်နိုင်၍ ကျွန်တော်၏ ညီဖြစ်သူ ဆရာလှဇင် (ဆရာအာဠာဝက) နှင့် ဆရာကုဗ္ဗတ် (ဆရာထွေးသောင်း၊ ယခု ဒိန်းမတ်နိုင်) နှင့် ဆရာပုဏ္ဏက (ဆရာကြည်ဝင်း) တို့ကို သင်တန်းပြခိုင်းရမိပါသည်။

ထိုနေ့က လှည်းကူး အင်းတော်မှ အပြန် မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်လမ်းနီ

'ဗျာ...မင်းကြီးတက်၊ ဘာဖြစ်လို့ မင်းကြီးတက်လို့ ခေါ်တာလဲ ဆရာကြီး'

ငယ်စဉ်က အမှတ်မထင် ဆရာကြီးညီပြည်သိမ်း သင်ကြားပေးလိုက်သော မင်းကြီးတက်-မင်းကြီး

"ဇော်" လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ သွားခဲ့ပါသည်။ "ဇော်" လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ကျွန်တော်၏ စတည်းချရာ နေရာဖြစ်ပါသည်။ ပိုင်ရှင်ဦးကြီးနှင့်လည်း အထူးခင်မင်ပါသည်။

ကျွန်တော်ကလေးရှိ ကျွန်တော်၏ သိုင်းတပည့်များကလည်း "ဇော်" လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ညနေတိုင်းလိုလို လာလေ့ရှိကြပါသည်။

သိုင်းသင်တန်းသို့ မတက်သော တပည့် လူဟောင်းများ ကြပါသည်။ တပည့်ဟောင်းများ

တွင် ဆိုက်ကားဆရာများက အများစု ဖြစ်ပါသည်။

[ထိုတပည့် ဆိုက်ကားဆရာများ၏ ကူညီခိုင်းပင်မှုကို အလျဉ်းသင့်သောနေရာတွင် မှတ်တမ်းတင်ရင်း ဖော်ပြပါဦးမည်။]

ကျွန်တော်က ဆိုင်ကယ်ကို ရှေ့မှ သတိဖြင့် ဂရုတစိုက် မောင်းနှင်နေစဉ် ကျွန်တော်၏ ချစ်သက်ထားက ဆိုင်ကယ်နောက်တွင် (ဘောင်းဘီဝတ်၍) ခွထိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ခါးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖက်ထားပါသည်။

ထိုသို့ နှစ်ဦးအား အချစ်ရေယာဉ်ကြောတွင် နှစ်ပျောနေရင်း သာယာချမ်းမြေ့နေစဉ်...

'ချစ်လို့ ချစ်တယ် ပြောတော့ စိတ်မဆိုးနဲ့နော်'

ဟူသော သီချင်းစာသားကို ဆပ်တလဲလဲ အော်ဟစ်သီဆိုနေ၍ ကျွန်တော့် ညာဘက်နောက်သို့ ဦးစောင်းကြည့်လိုက်ရာ လူရွယ်နှစ်ယောက်က စက်ဘီးစီးရင်း ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးနှင့် ယှဉ်စီးရင်းက အဆိုပါ သီချင်းစာသားကို ဆပ်လဲလဲ သီဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်ကို သိလိုက်ရပါသည်။

"မယားထိတော့ ဓားကြည့်" ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ဒေါသတို့မှာ အထိပ်လိုက်တက်လာကာ လမ်းဘေး (လမ်းထိပ်တွင် ဆိုင်ကယ်ကို ဆိုက်လိုက်ပါသည်။)

လူရွယ် နှစ်ယောက်ကလည်း အထိပ်ကို လမ်းထဲသို့ စီးဝင်ကာ အထိပ်ကို မြေကြီးပေါ်သို့ လှဲချခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဆင်း၍ သူတို့ရှိရာသွားရာ တစ်ယောက်သော သူက လမ်းထိပ်ရှိ ခြံစည်းရိုးအဖြစ်ကာ ထားသော ဝါးလုံးတစ်လုံးကို ဆောင့်ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်၏ ဘယ်ဘက် (ရှေ့မှနေ၍) ဝါးလုံးကို စုံကိုင်၍ ကျွန်တော့်ဦးခေါင်းကို ရိုက်ချလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်က ဘယ်ခြေကို ဘယ်ခြေရှေ့ တစ်ကွက်သို့ တက်၍ သူ့တုတ်ကိုင်လက်ကို ဘယ်လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ခုတ်တား၍ ဖမ်းကိုင်ထားလိုက်ပါသည်။

ထိုစဉ် ညာဘက်မှ တစ်ယောက်က အနားသို့ ကပ်ကာ ညာဖြောင့်လက်သီးဖြင့် ထိုးထည့်လိုက်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ညာခြေကို ညာခြေရှေ့ (ဘယ်ခြေ၏ ဘေးသို့ တစ်ကွက် တက်လိုက်ကာ သူ့ လက်ကောက်ဝတ်ကို ညာလက်ဝါးစောင်းဖြင့် (အတွင်းမှ အပြင်သို့) ခုတ်ထုတ်၍ သူ့လက်ကောက်ဝတ်ကို ကိုင်ထားလိုက်ရသည်။

အဆိုပါ **ခြေကွက်မှာ မင်းကြီးတက်နည်း (၁)ဘယ်ခြေတက် - ညာခြေလိုက်တက်သောနည်း** ဖြစ်ပါသည်။ အခြေအနေအရ သူ့အလိုလို မင်းကြီးတက် တက်ဖြစ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်မှာ ဘယ်ဘက်ရှေ့မှ ဝါးလုံးဖြင့် ရိုက်သော သူ၏ လက်ကို ဘယ်လက်ဖြင့် ဖမ်းထားပြီး ညာဘက်မှ လက်သီးဖြင့် ထိုးသော သူ၏ လက်ကို ညာလက်ဖြင့် ဖမ်းကိုင်ထားစဉ် (သူ့ဘက်မှ လူရွယ်တစ်ယောက်

က) ကျွန်တော့်ရှေ့ တည်တည်မှနေ၍ အုတ်နီခဲ ထိပ်နှစ်ဖက်ကို လက်တစ်ဖက်စီဖြင့် ကိုင်မကာ ကျွန်တော့်ခေါင်းကို ထုချလိုက်ပါသည်။

(ထို အခြေအနေမျိုးဆိုလျှင် သင်ကော ဘယ်လိုခုခံကာကွယ်မလဲ... စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။)

ကျွန်တော် ဘာမှ မလုပ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော့် လက်နှစ်ဖက်ကလည်း သူတို့ကို ဖမ်းထားရ၍ (လက်သေနေသည်ဟု) သိုင်းအခေါ်အားဖြင့် ခေါ်ပါသည်။ လက်နှစ်ချောင်းဖြင့် ဘာမှ မလုပ်နိုင် မကိုင်နိုင်ခြင်းကို လက်သေသည်ဟု ဆိုပါသည်။

[ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ပစ္စည်းများကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မဆွဲဘဲ ကျောပိုးအိတ်ဖြင့် သယ်ဆောင်ပါသည်။ ညာဘက်က လမ်းလျှောက်တုတ် (သံပိုက်လုံး) ကို ကိုင်ထားပြီး လက်တစ်ဖက်က ဘာမှ ကိုင်မထား၍ လက်မသေတော့ပါ။ **စကားချစ်ပါ။**

ကျွန်တော်သည် ရုတ်တရက် အုတ်နီခဲ၏ အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းစေရန် (သူတို့ လက်နှစ်ဖက်ကို လွှတ်၍ နောက်သို့ ညာခြေမှ စခုန်ကာ ဘယ်ခြေက လိုက်ခုန်လိုက်ပါသည်။ **[မင်းကြီးဆုတ်ခြေကို အလိုလို အသုံးပြုပြီးသားဖြစ်သွားပါသည်။]**

အုတ်နီခဲမှာ ကတ္တရာလမ်းပေါ်သို့ အရှိန်ပြင်းပြင်းဖြင့် ကျသွားသောကြောင့် အုန်းခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ အုတ်ခဲ အပိုင်းအစများမှာ ဖွာကျပြီး ဘေးသို့ စင်ကုန်ပါတော့သည်။

ကျွန်တော့်ဒေါသသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သွားပေပြီ။ အုတ်နီခဲဖြင့်သာ ခေါင်းကို ထုမိပါက ထို

နေရာတွင်ပင် ပွဲချင်းပြီး သေသွားနိုင်ပါသည်။ ဆရာကြီး သင်ကြားပေးခဲ့သော ပညာကြောင့်သာ အသက်မသေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆိုင်ကယ် နောက်တွင် သားရေကြီးဖြင့် ချည်နှောင်ထားသော လက်စွဲတော်(ဂျပန်ကင်ဒိုပုံ အသွားအရှည် ၂၄-လက်မ၊ အရိုးအရှည် ၉-လက်မ ရှိသော) တုတ်ခားကို လက်ပြန် ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်အား ရန်ပြုသော လူရွယ်သုံးယောက်အား လိုက်ခတ်ရာ သူတို့မှာ အိမ်နောက်ဖေးလမ်းကြားထဲသို့ ဝင်ပြေးကြပါသည်။

ကျွန်တော်က အမျိုးသမီးကို အိမ်တွင် ပြန်ထားကာ ဆိုင်ကယ်ဝပ်ရှောင်မှ မကြွင်းနစ်မောင်ရွှေကို ဆိုင်ကယ်ကို မောင်းခိုင်းကာ ကျွန်တော်က ဆိုင်ကယ်ကို နောက်ပြန်ခွဲထိုင်ကာ လက်ထဲတွင် ကင်ဒိုခားကိုကိုင်၍ အဆိုပါ လမ်းထဲသို့ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ဆိုင်ကယ်မောင်းရင်း ထိုသူများကို လိုက်ရှာပါသေးသည်။ သူတို့ကို အရိပ်အယောင်မျှပင် မတွေ့ရတော့ပါ။

နောက်တစ်ရက်တွင် ထိုလမ်းထဲသို့ ပြန်သွားရာ ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်း(သူက သမိုင်းဘာသာ အဓိကဖြင့် တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့သော်လည်း ဦးသန့်အရေးအခင်းကြောင့် ထောင်တစ်နှစ်ကျကာ ကျောင်းထွက်ခဲ့ရသူ)က ကျွန်တော့်ဆိုင်ကယ်ကို ရှေ့မှ ဖမ်းတာမျိုး...

'ကိုထွန်းစိန်ကြီး... မနေ့က ခင်ဗျားနဲ့ ၁၅၂ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟိုကောင်သုံးကောင် ပြဿနာဖြစ်တော့ ကျွန်တော် ရှိတယ်။ ဒီကောင်တွေက ဆေးသမားတွေပါ။ ရပ်ကွက်မှာ အမြဲ ပြဿနာရှာတယ်။ သူတို့က ပြဿနာဖြစ်ရင် ဝိုင်းဝိုင်းရိုက်တဲ့ အကျင့်ရှိတယ်။ ကျွန်တော် ဒီကောင်တွေကို ဒီနေ့မနက်ပဲ ခေါ်ပြီး(တုတ်နဲ့ ဆုံးမပေးလိုက်တယ်)။ မင်းတို့ ရဲစခန်းကို သွားမလား။ ဝါဆုံးမတာကို ခံမလား... ဆိုတော့ သူတို့က ဦးလေး ဆုံးမတာကို ခံပါ့မယ်ဆိုတာနဲ့ ကြိုလုံးစာ ကျွေးလိုက်တယ်။

သူတို့ကို နောင် မလုပ်တော့ပါဘူးဆိုတဲ့ ခံဝန်ပါ လက်မှတ်ထိုးပေးထားတယ်'

ဟု ပြောသောကြောင့် ကျွန်တော်လည်း စိတ်ကို လျှော့ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက ရပ်ကွက်ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်နေတာ ကျွန်တော်မသိ။ သူပြောမှ သိခဲ့ရပါသည်။

ထိုကိစ္စဖြစ်ပြီး တစ်လခန့်အကြာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးသည် ဆိုင်ကယ် လျှောက်စီးရင်း ကန်တော်ကလေး "ဇော်" လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ သွားပြီး ပြန်လာစဉ် ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် လူတစ်ယောက် ဝါးလုံးတစ်လုံးကိုကိုင်ကာ လမ်းဘေးမှ လျှောက်လာ၍ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ဇနီးအား...

'ရှေ့မှာ လူတစ်ယောက် ဝါးလုံးကိုကိုင်ပြီး လျှောက်လာနေတယ် ကြည့်ရတာ မရိုးဘူး သတိထားနေ' ဟု ပြောကာ ဆိုင်ကယ်ကို ခပ်မှန်မှန် စီးသွားရင်း သတိထားနေလိုက်ပါသည်။

ထိုစဉ်က တုတ်ကိုင်ထားသူက ရှေ့မှနေ၍ တုတ်ဖြင့် ရုတ်တရက် ဖြတ်ရိုက်လိုက်ရာ ပါးစပ်မှ အသံ

ကျယ်ကြီးဖြင့် "ဝပ်" ဟု အော်လည်း အော်ရင်း ရှေ့သို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆိုင်ကယ်တိုင်ကီဖြင့် ထိအောင် ဝပ်ချလိုက်ပါသည်။

နောက်မှ (ဆိုင်ကယ်ကို ခွစီးထားသော) ကျွန်တော့်ဇနီးကပါ ကျွန်တော့်အပေါ်သို့ ဝပ်ချလိုက်ပါသည်။ ဝါးလုံးတုတ်မှာ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်ပေါ်မှ ဝိုးခနဲ မြည်ပြီး ဖြတ်ကျော်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှာ ဖြစ်နေ၍ ဘာမှ မလုပ်နိုင်ပါ။ ဝပ်ရှောင်ရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပါ။ အကယ်၍ထိုသူက ခေါင်းကိုမရိုက်ဘဲ ခါးလောက်ကို ရိုက်လျှင် ကျွန်တော်တို့ကို ရိုက်မိမှာ သေချာပါသည်။

ထိုသို့ ရိုက်လျှင် ဆိုင်ကယ်ကို လက်လွှတ်၍ နောက်သို့ လှန်နေမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရှောင်နည်းက ရပ်ရှင်ထဲမှာသာ ရနိုင်ပါသည်။ ဟောင်ကောင်ဂျက်မ မေဇွီကတော့ Silver Hawk ဇာတ်တာတွင် ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှာ နောက်ထပ်ပက်လက်လှန်ချ၍ရှောင်သွားပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာ အခန်းများမှာ ကျွန်တော်၏ လမ်းပေါ်က ရန်ပွဲအကြောင်းကို တင်ပြပါမည်။

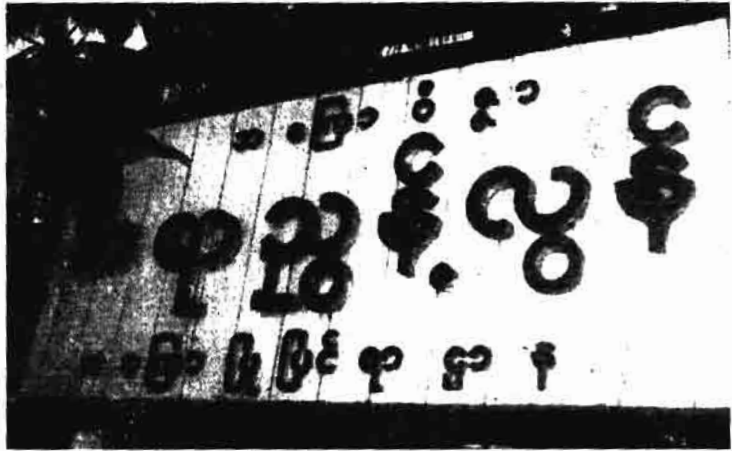
ယခု မင်းကြီးတက်-မင်းဆုတ် အကြောင်းပြောရင်း မင်းတက်-မင်းကြီးဆုတ်(ခြေနည်း) အမှတ်မထင်သုံးခုပုံကို လိုရင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

အကြောင်းပစ္စည်းများ ဦးညွန့်လွန်

၏ လက္ခဏာနှင့် လေဖြတ်ရောဂါ ကာကွယ်နည်း အစီအရင်

• လက်ကားခြံအတွက် အကြောင်းပစ္စည်းဖြင့် ကုသရေးသော ဆရာဦးညွန့်လွန်

သင်္ကေတ ဖြစ်ပါသည်။
လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်ကြား၌
လှပသော သန်လျက်သဏ္ဍာန်
အမှတ်အသားများ (ခ) ရှိနေကြ

သည်။
တန်ဖိုး ဩဇာ တိက္ကမ ထက်မြက်သော
ပင်း အစိုစေ့ ပျဉ်လိပ်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်
ခြင်း အားကိုးခံခြင်း ငွေ အစုအပုံ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၃

ဆရာဦးညွန့်လွန်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ (၂)
မင်္ဂလာ (၅)လမ်းအတွင်း၌
နေထိုင်ကာ အကြောင်းပစ္စည်းပေါင်းစုံ
ကို အချိန်တိုအတွင်း ပျောက်ကင်း
ဆက်သရအောင် ကယ်တင် ကုသ
ရေးနေသည့် မိသားစုတစ်ခုထံသို့
ဦးညွန့်လွန် ထပ်မံ ရောက်ရှိခဲ့ပါ
သည်။

သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အတွင်း လေဖြတ်ရောဂါ
အန္တရာယ် ရှိပုံများပြားလာသဖြင့် ကြိုတင်
ကာကွယ်နည်းများ သိရှိနိုင်ရန် သွား
ဆောက်တွေ့ဆုံကာ ရှိကိစ္စပျောက်သော
ကာကွယ်နည်း ဖြစ်သည်။ ယခုအခါကာလ
သည်လည်း လေဖြတ် လေဖြန်းရောဂါများ
ဖြစ်ပွားနေပြန်သည်။

ဦးညွန့်လွန်၏ လက်ဖဝါးပြင်
ဥပဒေအရ လက်ခလယ်၏ အရှည်
(၁)စင်တီမီတာရှိပြီး လက်ဖဝါး
ပြင်မှာ (၁၁)စင်တီမီတာရှိသဖြင့်
ဦးညွန့်လွန် (၃)ချက်ရှိသော
လက်ဖဝါးစား တေဇော လက်
ဖဝါးပြင် ဖြစ်သည်။

ဦးညွန့်လွန်၏ လက်ဖဝါး
ပြင်တွင် တစ်ဖက်ကမ်း ခပ်အောင်
အောင်သုဟု ဆိုရမည်။
ဦးညွန့်လွန်၏ အလယ်
လက်ဖဝါး ကန်လန်အရစ်ကြောင်း
ဖြစ်သည်။ (က)
ဦးညွန့်လွန်၏ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တစ်ဦး
အဖြစ် ပြန်လည် ရှေးအာဇာနည် ပါရမီ

ရရှိတတ်ခြင်းတို့အတွက် အထူး စိတ်ချရသော မင်္ဂလာ အခြံ အရံ ဖြစ်သည်။

ဘယ်ညာ လက်ညှိုးခြေရင်း ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့ ပေါ်၌ တွေ့ရသော ကြက်ခြေခတ်ကြီးများ (ဂ) သည် ပြိုင်စံရှား ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် ပူဇော်ခံရမည့် မင်္ဂလာအခြံအရံ ဖြစ်ပြန်သည်။

ညာဘက် အသက်လမ်းကြောင်းသည် ဖြောင့်လှ၏။ (ဃ)။ လုံ့လ ဝီရိယ ကြီးမားသူ၊ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်သူ ဖြစ်စေသည်။ အသက်လမ်းသည် တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့ ဘက်မှ စတင်သည်ဖြစ်၍ နိုင်ငံခြားနှင့် ပို၍ အကျိုးပေးမည်။ နိုင်ငံခြား

ဆရာဦးညွန့်လွန်၏ ဘယ်လက်ဖဝါး

ဆရာဦးညွန့်လွန်၏ ညာလက်ဖဝါး

လူမျိုးခြားတို့နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးခံစားနိုင်ခြားသို့ သွားရောက်... အထူးသဖြင့် သူ၏ အသက်(၆၀)မှ (၆၆)နှစ်အတွင်းတွင် ကံကောင်းခွင့်ကြီး ကျန်းမာခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်ခြင်း၊ သတင်း ကျော်စောခြင်း၊ ဝေးလံသောခန့်ခြင်းရှိမည်။ ဆရာဦးညွန့်လွန်၏ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၉၃၉ အင်္ဂါနေ့ပွား ဖြစ်သည်။ ညာလက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေ

လက်ချောင်းရင်း ကပ်လျက် အောင်မြင်ရေး လမ်းကြောင်း တွေ့ရသည်။ (c)

အသက်ကြီးမှပင် အောင်မြင်ကျော်ကြားကြီးပွားချမ်းသာမည် လက္ခဏာဖြစ်ပေသည်။

▲ မြို့ဟောင်းအနံ့အပြားမှာ ဝေခြတ်ကျောက်၊ အကြောကျောက်တွေ အဖြစ်များကြတယ်။ အဲဒါ ကြိုတင်တာကွယ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတွေ သိပါရအံ့။

ဝ' ကျွန်တော့် အတွေ့အကြုံအရ ကျွန်တော့်ထံ ဆေးကုခံကြတဲ့ လူနာတွေကို လေ့လာကြည့်ရင်၊ သူတို့ရဲ့ မူလဇာတာခွင်မှာ ရာဟုဂြိုဟ်ရှိတဲ့ ရာသီမှာ ကောဇာရာဟု ဖြတ်သန်းခံရနိုင် လေဖြစ်ပုံရတယ်။ အကြောရောဂါတွေ၊ လေနာရောဂါတွေ အပြင်းအထန် ခံစားကြရတယ်။ လူတိုင်းဟာ အဲဒီကာလကို ကြိုတင် သိနိုင်တာပဲ။ ရာဟုဂြိုဟ်ဟာ တစ်ရာသီမှာ

တစ်နှစ်ခွဲနေတယ်။ ဒါကြောင့် ယိုတိုရဲ့ မူလဇာတာမှာ ရာဟုဂြိုဟ်ရှိနေတဲ့ ရာသီကို ကောဇာရာဟုရောက်တဲ့အခါ ကြိုတင်ပြီး ယတြာပြုထားရင် လေဖြစ်ရောဂါတွေ မကျရောက်နိုင်ဘူး။

ယတြာပြုပုံ

မိမိတို့ နေအိမ် ဘုရားစင်အောက် ဘုရားခန်းမှာပင် ပြုနိုင်ပါသည်။ သောက်တော်ရေ(၁၂)ခွက်၊ ယပ်(၁၂)ချောင်း၊ ရဲယိုခွက်(၁၂)ခွက်၊ ယိုဖျိုးစုံ (၁၂)ပန်းကန် စသည်ဖြင့် ရာဟုနံ့သင့် ပစ္စည်းများ ရနိုင်သမျှ ပြုပြင်ထားရမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၏ ညပိုင်း (၈)နာရီတွင် ရာဟုဂြိုဟ်မင်းကို ပင့်ဖိတ် လှူဒါန်းရမည်။

“ရာဟုဂြိုဟ်မင်း ဤ အိမ်ဂေဟာသို့ ကြွရောက်တော်မူပါ။ အသက်(...)ရှိ (...)နေ့သာ၊ (...)မှ အရှင်ဂြိုဟ်မင်းကို လှူဒါန်း ပူဇော်ပါတယ်။ လေပိုင်ဆိုင်ရာ ရောဂါတွေ မကျရောက်အောင် ကာ

ကွယ်ပေးပါ အရှင်ဂြိုဟ်မင်း” ဟု ရွတ်ဆို ပင့်ဖိတ်ရမည်။ အချိန်နာရီဝက်၊ တစ်နာရီကြာ လျှင် ရာဟုဂြိုဟ်မင်း မူလဌာနသို့ ပြန်ကြွလိုက် ကြသွားနိုင်ပါပြီဟု ပြန် ပို့ပေးရမည်။ မိမိနေထိုင်ရာ မြို့ရွာမှ တန်ခိုးကြီးဘုရား တစ်ဆူဆူတွင် ရှိမည့် ရာဟုဂြိုဟ်မင်းကို အမည် တပ်၍ ပင့်ဖိတ်က ပို့၍ စွမ်းကြောင့် သိရသည်။

လေဖြစ်ခြင်း၊ သောမု ကင်းဝေးကြပါစေ။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၅၇)မှ အဆက်

သာသွား အကာလေး လိုချင်တယ်ဆိုတဲ့ ပြဒါဇာတ်စစ်စစ် ဖတ် ကောင်းလေး အမှန်ရမှာ ဖြစ်တယ် ဟု နည်းလမ်းပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စိမ်းဖန့်ဖန့်အရာရောင် လက်စွပ်မောင်းကွင်းလေး

ဆရာတော်ကြီးညွှန်ပြသော နည်းလမ်းအား ကြိုးစား သက်ရွက်ခဲ့ရာ ပိတောက်သားအတွင်းမှာ ပြဒါခဲ ခတ်သားခန့်ရရှိခဲ့ပြီး မီးထိုးခဲ ပြဒါစစ်စစ် အမှန် ခံစားပါသည်။

နောက်ပိုင်း မီးအဆင့်ဆင့်တက်လှမ်းရင်း စမ်းသပ် သောစိတ်ဖြင့် ရွှေအသိဝင်ကာ အခေါက်ရွှေ(၃)ချိုး (၂)ချိုးစပ်ခဲ့ရာ အရောင်အဆင်း စိမ်းဖန့်ဖန့်ဖြစ် သွားတော့သည်။

စစ်ဖန် ယင်းဓာတ်သားအား မြေချဉ်ဖြင့် အရောင် ကြည့်လိုက်ရာ ရွှေရောင်သဏ္ဍာန် ဖြစ်သွားပြန်ပါ သေးသည်။

ဓာတ်သားမှာ တူထူ နန်းဆွဲခံ၍ မှတ်တင်ခံသော စိတ်ရှိနေပြန်၍ ထပ်မံ စမ်းသပ်လိုက်မိပြန်သည်။

ထိုသည်က ရွှေထည်လက်စွပ် မောင်းကွင်းလေး ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်လေသည်။

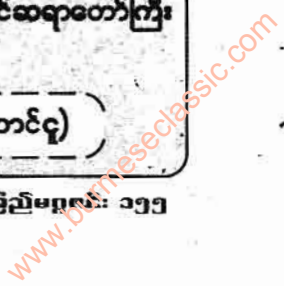
သို့ဖြင့် စပ်ထားသော ဓာတ်သားကို ရွှေဟု အမည်ခံ ကာ မောင်းကွင်းလက်စွပ်လေး ပြုလုပ်ပေးပါရန် ပန်းထိမ် သို့ အပ်နံ့လိုက်ပါသည်။

ရလဒ်အဖြေမှာ မောင်းကွင်း လက်စွပ်လေးတစ်ကွင်း အမှန်ရရှိခဲ့သော်လည်း ထိုလက်စွပ်မှာ ရွှေကဲ့သို့ အရောင် တင်မရ စိမ်းဖန့်ဖန့် ဓာတ်လက်စွပ်လေးသာ ရရှိခဲ့ပါ တော့သည်။

ဆရာတော်ကြီးညွှန်ပြသော နည်းလမ်းကောင်းဖြင့် ပြဒါလုံးဓာတ်ကောင်းအား ရရှိနိုင်ခဲ့သော်လည်း ဓာတ် သားကောင်းရလာချိန်တွင် ရွှေကိုမြင်မိ ရွှေတိုးလိုသော လောဘစိတ်အသိဖြင့် ပြဒါဓာတ်ကိုဈာန် ရွှေစပ်ခဲ့ ပူးသော ငယ်စဉ်ကာလ အပိုရတ်အတွေ့အကြုံတစ်ခု သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဗဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီး ကို အာရုံဖြင့် ဦးခိုက်လျက်...

ရဲမျိုးသူ(ဗောဓိမြိုင်) (တောင်ဌ)

ပီတောက်ကုလု ဖြေးဖြေးပျူ

ရဲချိုးသူ (ဖောမိမြိုင်)
(တောင်ငူ)

'အာလေးက ပြဒါတတ်လုံး တအားလိုချင်နေတာပဲ၊ ပြဒါ
တတ်ကောင်းရတော့ ဘာလုပ်မှာပို့လဲ'
ပြဒါလုံးကောင်းကောင်း လိုချင်ကြောင်း ဆရာတော်
ကြီးက မကြာခဏလျှောက်မိနေ၍ အမှန်ဝန်ခံကာ
ဆရာတော်ကြီး အမေးကို ပြန်လည် လျှောက်ထားရန်
ခက်ခဲနေတော့သည်။

အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာပါသည်မှာ မှန်ပါသော်လည်း
လူသားတို့၏ သဘောသဘာဝ လိုချင်လောဘ ရှိနေ
တတ်ကြ၍ "ရွှေလိုချင်လို့ပါဘုရား၊ သိဒ္ဓိတက်ချင်လို့
ပါဘုရား" ဟု ဝန်ခံလျှောက်ထားရန် မလုံမလဲ ဖြစ်နေမိ
လေသည်။

ထို့ကြောင့်...
'တပည့်တော် အင်္ဂိုရတ်ထိုးတဲစာတွေ ဖော်ပြီး ကိုယ်တိုင် ပြဒါ
တတ်ကို ထိုးချင်နေလို့ပါ ဘုရား'
ဟု ပြန်လည် ဦးတိုက်လျှောက်လိုက်ပါတော့သည်။
ဆရာတော်ကြီးက နားလည်မှုရှိသောအပြုံးဖြင့် ခေါင်း
ဆတ်ဆတ်ညိတ်လျက်...

'အထုံဗီဝိ ဝါသနာဆိုတာ မေ့ဖျောက်ဖို့ ခက်သားလား'
ဟု နှုတ်မှ မိန့်ဆိုကာ ဆက်လက်မိန့်ကြားသည်က...
'လောကီလူ့ဘောင်တွင် နေထိုင်ကြတဲ့ လူတို့အဖို့ ဝါသနာပါလာလို့
တတ်ထိုးကြတယ်ဆိုပေမယ့် ခေတ်ကာလအရ အတတ်ပညာ
တွေ တိုးတက်ပြောင်းလဲနေတာကို သတိပြုရမယ်။
ဒါကြောင့် အင်္ဂိုရတ်ပထဝီခင်မှာ ကြိုတင် စဉ်းစားတွေးခေါ်ထားဖို့
လိုတယ်။ ဥပမာ တတ်ထိုးဖို့ တတ်ပစ္စည်းဖို့ လုံဖို့၊ မီးသွေးဖိုးတွေ
အပြင် လူတို့ကိုယ်တိုင် မီးအပူကို ခံနိုင်ရမယ်။
ဖိုထဲ စာနတ်စားနေချိန် ပင်ပန်းတယ်လို့ ဝဲထင်ရပေမယ့် အပူ
ကြောင့် လူ့ခန္ဓာမှာ ပင်ပန်းလှတယ်။ နောက်ပြီး အချိန်ကုန်လွန်းမှု
ပြန်သွားတတ်ပြန်တယ်။ ဒါအပြင် ဖိုးသမားဟာ စိတ်နှံ့ကိုယ်
တစ်ထပ်တည်းဖြစ်မှာ ပြည့်စုံအောင်ပြင်တတ်တာ'

'တင်ပဲ့ဘုရား... တပည့်တော် စဉ်းစားပါမယ်ဘုရား'
'ပြီးတော့ ဒီအလုပ်တွေဟာ လုပ်တိုင်း အောင်မြင်
အောင်မြင်တတ်တယ်။ အဖျက်အဆီး အနှောင့်အယှက်
တွေများတယ်လို့ ဆိုချင်တာ။ ဒါကလေး လိုချင်သလို
ဆိုတဲ့ ပြဒါခတ်လုံးကောင်းရတယ် ဆိုပါဦးတော့
ပြဒါခတ်လုံးကို ဘယ်မှာအသုံးချမလဲ၊ ဘယ်
အသုံးချမလဲဆိုတာကိုလဲ စဉ်းစားရမယ်။

ခတ်လုံးဆိုတဲ့ ပစ္စည်းမျိုးဟာ လူကြားထဲလဲ
ကြားပါလို့လဲ မသင့်သလို၊ ဆိုင်မှာ သွားရောင်း
မဖြစ်တဲ့ အရာမျိုးပဲ။ ဒီတော့ ခက်ပေဘူးလား
လေး'

'တင်ပဲ့ဘုရား... ဆရာတော်ကြီး ဆိုဆုံး
တပည့်တော် သဘောပေါက်တယ်ပါတယ်
ကွယ်ရာမှာ ရှေးနေတယ်လို့ အပြောခံရတော့မှာပဲ။

'ကဲ... ဒါဆို ဝါသနာလဲပြေပျောက် မီးအပူ
သာ၊ ငွေကုန်ကြေးကျလဲသက်သာတဲ့ ပြဒါ
ကောင်းရစေမယ့် နည်းလမ်းလေး ဆရာတော်
မယ်၊ လုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒရှိရင် စမ်းသပ်ကြည့်
လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်တာ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဆရာတော်ကြီးဆိုသည်မှာ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊ ဘုရားငုတ္တိရွာ(ယခုအောင်ချစ်သာရွာ)၊ ရွှေပေါကျွန်း သာသနာပြုစခန်းခွဲ(၁)မှ ဆရာတော်ကြီး ဦးပညာဝံသ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ အင်္ဂါရတ်ပညာ ကျွမ်းကျင်နွဲ့စပ် တော်မူလေသည်။ ထိုစဉ်က ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေပေါကျွန်းဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ သာသနာပြုရန်အတွက် ရွှေပေါကျွန်းသာသနာပြုစခန်းခွဲ(၁)ဖွင့်ပြီး မန္တလာမင်းမြတ် တည်ထားခဲ့သည်ဆိုသော ဘုရားငုတ္တိစေတီတော်ကြီးအား ပြန်လည်ပြုပြင် မွမ်းမံနေချိန်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးဦးပညာဝံသမှာ ရွှေပေါကျွန်း ဆရာတော်ထက် သက်တော်၊ ဝါတော် ကြီးတော်မူပါသည်။

ပိတောက်နှင့် ပြဒါး

ပိတောက်ပင် ထွာဆိုင်လုံးပတ်အား (၉)လက်မထိတ် ခြတ်တောက်ပြီး ဗဟိုအတွင်းသားကို လွန်ဖြင့် (၄)လက်မခန့် ဖောက်ရပါသည်။

ထိုလွန်ဖြင့် ဖောက်ထားသော ပိတောက်သားအတွင်း နှိုင်းသို့ ပြဒါးရည်သန့်သန့်(၂)ကျပ်သား ထည့်ရပါသည်။ ပြဒါးရည်ထည့်ပြီး လွန်ပေါက်ကို ပိတောက်သားအမှုန်ဖြင့် ရွှံ့မံပိတ်စေပြီး ဖွဲ(၉)တင်းကုန်သည်အထိ မီးဖုတ်ရန် ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်ကြီးမိန့်သည်မှာ ပင်ကိုဗိဇ္ဇာတည်းကပင် ပိတောက်ပင်တွင် ပြဒါးဓာတ်များစွာ ကိန်းအောင်းနေကြောင်း တစ်နည်းဆိုရရင် ဂုဏ်မူနည်းဖြင့် ပြဒါးဖမ်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဗဟုသုတ မိန့်ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။

စိတ်ခွန်အားနှင့် ယုံကြည်စိတ်

ဆရာတော်ကြီးမိန့်သည်က...

အလုပ်တွေ လုပ်တိုင်းလုပ်တိုင်း စိတ်ဟာ အရေးကြီးလှတယ်။ အဘယ့်ကြောင့်လဲ။ အလုပ်လုပ်နေ အောင်မြင်ရမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ခွန်အားကို ဖြစ်စေတဲ့ ယုံကြည်စိတ်ဖြစ်အောင် လုပ်ရတယ်။

အလုပ်ပစ္စည်းတွေ အသင့်ပြင်ပြုပြင်ချိန် အောင်မြင်စိတ်ကိုပျိုးထောင်ဖို့အတွက် “နောက်တစ်ချက်က “ဂဏန်းသင်္ချာ” ကိုးကွယ်တာ ဘာကြောင့်လဲ” ဆိုတာ အကားလေး သိပြီးဖြစ်ပါလိမ့်

ပြောရင် နှင်းပျံကွယ်၊ ဒါကြောင့် “တနင်္ဂနွေနေ့(၀၉:၀၀)နာရီမှာ ဖွဲ့ကိုးတင်းနဲ့ ပြဒါးဖတ်ကြည့်ဖို့”။

အရေးကြီးဆုံးက အင်္ဂါရတ်ပညာလိုက်စားလူတွေဟာ သီလ၊ သီဟာသီ၊ ပညာရှိရတယ်။ ဒါမှ အောင်မြင်မှု၊ စိတ်ယုံကြည်မှု ရသလို စိတ်ခွန်အားကို ဖြစ်စေတယ်။ ဒီထက်ကောင်းစေဖို့က နေ့စဉ် ဂုဏ်တော်ထုံပေး

ငွေကြေးမကုန် ဆေးနည်းတစ်စုံ

ဆရာတော်ကြီးမိန့်ကြားသည်မှာ ပိတောက်သားထဲ ထည့်သွင်းဖုတ်လိုက်သော ပြဒါးနှစ်ကျပ်သားမှာ စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်တတ်ပါမူ ပြဒါးခဲတစ်ကျပ်သာမျှ ရရှိနိုင်မှာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို ပြဒါးအမာခဲအား မီးထိုးခံ ပြဒါးဓာတ်လုံးကောင်းဖြစ်စေရန် ငွေကုန်ကြေးကျနည်းပါးလှသော ဆေးတစ်ဖုံကို အသင့်ပြင်ဆင် စီမံထားရမည်ဖြစ်လေသည်။ ဆေးနည်းမှာ...

- (က) မန်ကျည်မှည့်
- (ခ) ဆေရွက်ကြီး
- (ဂ) တမာရွက်
- (ဃ) ထုံး
- (င) ထန်းလျက်

တို့ ဖြစ်လေသည်။

ထိုဆေးအမည် ပစ္စည်း(၅)မျိုးအား အညီအမျှ ဂုဏာ ဆားသင့်ရုံမျှ ထည့်စေပြီး ကြေညက်အောင် ထောင်းရပါမည်။ ထိုဆေးဖော်စပ်ရန်အတွက် အဖိုးအခ အလွန်နည်းပါးကြောင်းလည်း မိန့်လေသည်။

ပိတောက်သားမှရရှိသော ပြဒါးအမာခဲအား သင့်လျော်သော လုံတွင်းထည့်ကာ အပေါ်မှ ဆေးဖိသိပ်၍ ဇော်မံလုံပိတ်ပြီး မီးလတ်သုံး၍ လည်းကောင်း၊ လေဖို တင်၍လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်လေသည်။ ပြဒါးခဲတက်ပါက ဂရုပြုစေရန် ဆရာတော်ကြီး မှာကြားသည်မှာ...

အကားလေးသိစေဖို့က မိတက်ပြီးဆိုတာနဲ့ ကိုယ့်တစ်ယောက်ပဲ အခြားတစ်ဆယ့်ကျော်ကို ယုံကြည်စေဖို့က ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နက်နက်ကျယ်ကျယ်လှတဲ့ တတ်တွေရဲ့ ဖန်တီးမှုကို နားမလည်တဲ့ လုပ်ကိုင်မိလို့ ဒုက္ခရောက်ကြရတဲ့ ဝိသနာရှင်တွေပေးလို့ပဲ။

ဒါကြောင့် အကောင်းဆုံး “လက်ချားနဲ့သာ ပုံနှိပ်လေး” မိတက်

လန်ရှ် တက်တတ်သော

ကလေးပျားအတွက်

သတိပေး
(သုံးဖက်လှ)

လည်ဆွဲရတနာအစီရင်

ကျွန်ုပ်တို့ ဗေဒင်ပညာ၌ "စိတ်"ကို ၂-လာဂြိုဟ် (လမင်း)က စိုးမိုးထား၏။ တနလာဂြိုဟ်သက်သည် (၁၅)နှစ်ဖြစ်၏။ ဗေဒင်ပညာအရ လူတစ်ဦး စိတ်ချမ်းသာစေရန် ၂-လာဂြိုဟ်ကို အထူးယတြာ ဆင်ရလေ၏။

ယခု ဖော်ပြလတ္တံ့သော ဂန္ထိပညာသည် ကလေးငယ်များအတွက် ထိတ်လန့်ခြင်း၊ တက်ခြင်း၊ သရေ (သွားရည်)ယိုခြင်း မဖြစ်စေရန်၊ မကောင်းမိစ္ဆာ နာနာဘာဝများ မကပ်ပြီ၊ မနှောင့်ယှက်နိုင်စေရန်နှင့် ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်မှ လွတ်ကင်းစေတတ်သော ဂန္ထိရ လည်ဆွဲအစီရင် ဖြစ်ပါသည်။

အစီရင်အား မဖော်ပြမီ အစီရင်၏ သဘောတရားကို ဦးစွာ ရှင်းပြပါမည်။ အစီရင်၌ **ရတနာရွှေချိုင့် (၁၅)ပိုဒ်** ကို အသုံးပြုသွားပါမည်။

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိမှာ အစောင့်အရှောက်ကို ခံယူခြင်းဖြစ်၏။ သူ့ချည်းသက်သက် စွမ်းပြီးသားပင်ဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားသံသယရှိရန် မလိုပေ။ သို့ရာတွင် ဂန္ထိရဆန်သော ဗေဒင်ဂန္ထိရသဘောတရားများ ဤသို့စိမ့်ဝင်နေကြောင်း တွေ့နိုင်ပါသည်။

"ကလေး"သည် (၂+၄)ဖြစ်ကာ "**ရတနာရွှေချိုင့်**" သည် (၄+၂) ဖြစ်နေပါသည်။ ဗေဒင်သဘောအရ ကက်ကင်းဓာတ် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ကလေးငယ်ထိတ်လန့်ခြင်းမှာ စိတ်နှင့် များစွာပတ်သက်၏။ ထိုစိတ်ကို တနလာဂြိုဟ်မှ ပြုပြင်ပေးနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ စိတ်မရွှင်လန်းသူများ လပြည့်ည လရောင်အောက်ထွက်ခြင်း၊ လမင်းကို ရှုကြည့်ခြင်း ပြုလုပ်ပါက ချက်ချင်း စိတ်ရွှင်လန်းလာနိုင်ပါသည်။

၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဤသည်မှာ လမင်း၏အင်အား လူ့စိတ်ကို လွှမ်းမိုးနေကြောင်း လက်တွေ့ပြသသော ဥပမာကပ်ရင်ဖြစ်၏။

ယခု ကလေး၏ စိတ်ကို ရတနာရွှေချိုင့်မှ ငါးနှစ်ပြုပြင်ပေးပေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမှာ **ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိမှာ ပိုဒ်ရေ (၁၅)ပိုဒ် (၂-လာဂြိုဟ်သက်) ဖြစ်ချေ၏။** ဤကား ဗေဒင်ပညာအရ ရှင်းပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လောကီပညာအရ ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိမှာ တကယ်ပင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သော စွမ်းရည်ရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် လန့်တတ်သော ကလေးငယ် မလန့်စေရန်နှင့် ဘေးအန္တရာယ်အသွယ်သွယ်မှ ကင်းစေရန် အောက်ပါအတိုင်း စီရင်လုပ်ဆောင်ပါ။

ပထမဆုံး **အမြိတ္တရုတ်ရက်**ကို ရွေးချယ်ပါ။ ဤကလေးမွေးနံ့၏ **ဆပွတ်ဓာတ်အရောင်**အရပ်ချည်(၁၅)ပင်ကို အရှည်(၂)ပေဆွဲခန့် ဖြတ်၍ **ဤနေရာ၌ အချို့ဆရာကြီးများက နဝင်** ယု၌ (၉)ပင် သုံးသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏

ကမူ ၂-လံာ်ဂြိုဟ်ကို ကိုယ်စားပြုသော ဂြိုဟ်သက် (၁၅)အား လည်းကောင်း၊ ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ(၁၅)ပိုဒ် အား လည်းကောင်း ဦးထိပ်ထားသော အနေဖြင့် (၁၅)ပင်ကိုသာ ယူပါသည်။]

ကလေးမွေးနံ့၏ ဆပွတ်အရောင်မှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

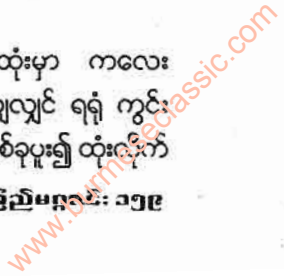
* * *

မွေးနံ့	ဆပွတ်အရောင်
၁-ခွေ	အပြာရောင်
၂-လံာ်	အနက်ရောင်
၃-ဂါ	အနီရောင်
၄-ဟူး	အဖြူရောင်
၅-တေး	အညိုရောင်
၆-ကြာ	အစိမ်းရောင်
စနေ	အဝါရောင်

ပြီးလျှင် ထိုအကြိတ္တရတ်ရက် နေ့လယ် (၁၂:၀၀)နာရီ ကျော်စေရန် အထူးသတိပြု၍ ဘုရားစင်ရှေ့၌ ငါးပါး သီလခံ၊ ဘုရားဝတ်ပြုကာ အောက်ပါအတိုင်း အထုံး (၁၅)ထုံး ထုံးပါ။

- ၁။ ယောသန္တာတာ ဗုဒ္ဓါ ဝိတ္တာ မာရံ သဝါဟနံ၊ စတုသစ္စမတရသံ၊ ယေ ပိဝိံ သု နရာသတာ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
- ၂။ တဏှင်္ဂရာဒယော ဗုဒ္ဓါ အဋ္ဌပီသတိ နာယကာ၊ သဗ္ဗေ ဟတိဋ္ဌတာ မယံ၊ မတ္တဏေ တေ မုနိဿရာ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
- ၃။ သီသေ ဟတိဋ္ဌတာ နောသိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ၊ သံဃော ဟတိဋ္ဌတာ မယံ၊ ဥရေ သဗ္ဗ ဂုဏာကရော။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
- ၄။ အယေ ယေ အနရဗြေတိ သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏေ၊ ဧကာဏှညော ဖုဏ္ဏိတာကသ္မိံ မောဂ္ဂလာနော စ ဝါမော။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝနေ မယံ၊ အာသုံ အာနန္ဒရာဟုလာ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
- ၆။ ယောပေါ စ မဟာနာမော၊ ဥဘောသုံ ဝါသောတကေ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
- ၇။ သန္တေ ပိဋ္ဌိတာကသ္မိံ သူရိယောဝ ပဘင်္ဂရော။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။

- ၈။ နိသိန္နော သိရိယပ္ပန္နော၊ သောဘိတာ မုနိပုဂံဝေါ၊ ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
  - ၉။ ကုမာရကဿပေါ နာမ မဟေသီ စိတြဝါစကော၊ သော မယံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
  - ၁၀။ ပုတ္တော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိ နန္ဒ သီဝလိ၊ ဣမေ ဟေ မဟာထေရာ၊ နုလာဇေ တိလကာ ဝိယ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
  - ၁၁။ တေဟိ သေသာ မဟာထေရာ၊ ဝိတာဝန္တော ဝိနောရသာ၊ ဇလန္တော သီလတေဇနေ အဂ္ဂပင်္ဂေသု သဏ္ဍိတာ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
  - ၁၂။ ရတနံ ပုရတော အာသိ ဒက္ခိဏေ မေတ္တာသုတ္တကံ၊ ဝေဂ္ဂံ ပုတ္တော အာသိ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
  - ၁၃။ ခန္တ မောရ ဖရိတ္တဂ္ဂ အာဓာနာဋိယ သုတ္တကံ၊ အာကာသေ ဆဒနံအာသိ၊ သေသာပါကာရ သဏ္ဍိတာ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
  - ၁၄။ ဝိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ ဓမ္မပါကာရ လင်္ကံတေ၊ ဝသတော ယေ အင်္ဂိန္ဒန္တံ၊ သပ္ပာသပ္ပုဗ္ဗ ပုဂ္ဂရေ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
  - ၁၅။ ဝါတဝိတ္တာဒိ သဗ္ဗတာ၊ ဗာဟိရဋ္ဌတ္တ ပဒုဝါ၊ အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အန္တဂ္ဂဏ တေလော။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
  - ၁၆။ ဝိနပုဂ္ဂရ မဂ္ဂုပိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ၊ သဒ္ဓါပါလေန္တု၊ ပံသဗ္ဗေ တေ မဟာပုရိသာ သတာ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
  - ၁၇။ ကတော ဣဇ္ဈဝပေက္ခန္တံ၊ သုရက္ခော ဝိနာနဘာဝေ၊ မာတာရိသံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာ ကရဿ။
ဟု ဆို၍ တစ်ထုံး။
- စုစုပေါင်း အထုံး(၁၅)ထုံး ထုံးပါ။
ဤ၌ အထူးသတိပြုရန်မှာ နောက်ဆုံးအထုံး ဖြစ်ပါသည်။
- နောက်ဆုံး (၁၅)ခုမြေခက် အထုံးမှာ ကလေးလည်ပင်း ဆွဲသာရုံ ဦးခေါင်းမှ စွပ်ချလျှင် ရရုံ ကွင်း အကျယ်ထား၍ ကြိုးအရင်း၊ အဖျားနှစ်ခုပူး၍ ထုံးလိုက်

ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်းဆိုရသော် နောက်ဆုံး(၁၅)ခုမြောက် အထုံးထုံးပြီးသောအခါ လည်ဆွဲကွင်းကလေး ဖြစ်သွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးလျှင် ဘုရားစင်ရှေ့၌ပင် **လည်ဆွဲလေးကို ညှာလက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ရင်း** သရဏဂုံ(၉)ခေါက် (ဒုတိယမိတ္တိ၊ တတိယမိတ္တိ အပါအဝင်) ဂုဏ်တော်(၉)ပါး (၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်သိဒ္ဓိတင်ပါလေ။

ပြီးမှ ကလေး၏ မွေးနံ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် ဖခင် (သို့မဟုတ်)မိခင်ကိုယ်တိုင်မှ လည်ဆွဲကွင်းကလေးကို ကလေး၏ ဦးခေါင်းမှ စွပ်ချရင်း...

“အနွှေ့စ၍မောင်...ပ...ဘယ်ယူ) ယလန်ရှု ယာက်ရ အန္တရာယ် ကင်းကင်းနှင့် ချမ်းသာစွာ နီးထာရမည် ချမ်းသာစွာ အိပ်ပျော်ရမည် စသဖြင့် လိုရာအမိန့်ပြန်ပါလေ။

ထိုဂမ္ဘီရလည်ဆွဲ ဆင်မြန်းပြီးချိန်မှစ၍ ကလေးငယ်မှာ အနာရောဂါ ကင်းရှင်းစွာနှင့် ချမ်းသာစွာ အိပ်ပျော်၊ နီးထာနိုင်ပါလိမ့်မည်။

မကြာဖမ်းစားခြင်း၊ တစ္ဆေမြေဖုတ်ဖမ်းစားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်တော့ပါပေ။ လွန်စွာ အခြောက်အလှန့်နိုင်၍ အန္တရာယ်ကင်းစေသော လည်ဆွဲအစီရင် ဖြစ်ပါသည်။

တက်ခြင်း၊ သရေယိုခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ လိပ်ပြာ လွင့်ခြင်းများ ရှိပါကလည်း လည်ဆွဲ ဆင်မြန်းပြီးချိန်မှ စ၍ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

ညနေရာ၌ လည်ဆွဲစီရင်ရမည့်နေ့မှာ **အမြိတ္တစုတ်ရက်နှင့် တိုက်ဆိုင်သောနေ့ဖြစ်ပါ၍ လွယ်ကူစွာ ရွေးတတ်စေရန် ဖယားချ၍** ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

***

နေ့	လဆန်း/လဆုတ်
သောကြာ	၁
ဗုဒ္ဓဟူး	၂
တနင်္လာ	၃
ကြာသပတေး	၄
စနေ	၅
အင်္ဂါ	၇
တနင်္ဂနွေ	၈

၁၆၀ နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဖယားအရ မည်သည့်လမဆို လဆန်းလဆုတ် မဆို (၁)ရက်နေ့သည် သောကြာနေ့ဖြစ်ခြင်း၊ (၂)ရက်နေ့သည် ၄-ဟူးနေ့ဖြစ်ခြင်း ကြိုပါက အမြိတ္တစုတ်ရက် ဖြစ်ပါသည်။

အမြိတ္တစုတ်ရက် နံနက်(၆:၀၀)နာရီမှ မွန်းတည့် (၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း အထက်ပါအတိုင်း စီရင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ၏ အနက်များကို ဤ၌ စာရှည်မည် စိုး၍ မဖော်ပြလိုတော့ပါ။ အကယ်၍ အနက်အလိုရှိပါက သာသနာတော်ထွန်းကားပြန့်ပွားရေး ဦးစီးဌာနက ထုတ်ဝေသော “ဗုဒ္ဓဘာသာကောင်းတစ်ယောက်” ဟူသော စာအုပ်၌ ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကလေးငယ်များကို လွန်စွာ သနား၏။ လွန်စွာမှလည်း ချစ်ခင်၏။ သူတို့သည် ငယ်ရွယ်စဉ် စကားမပြောတတ်၍ နာလည်းငို၏။ ယားလည်း ငို၏။ ပူလည်းငို၊ အိုက်လည်း ငို၏။ ရောဂါဖြစ်လျှင် ဆေးထိုးရန်၊ ဆေးသောက်ခိုင်းရန်မှာလည်း မလွယ်ကူလှ။

အချို့ကလေးများ၌ သူငယ်နာရောဂါများ ပါလာတတ်သေး၏။ အချို့ကလေးများမှာ အချိန်မှန် ထိတ်လန့်ခြင်း၊ မကြာခဏတက်ခြင်း၊ သွားရေယိုခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပြန်ရာ အထက်ပါ ဂမ္ဘီရလည်ဆွဲအစီရင်များကိုသာ မေတ္တာဖြင့် အခမဲ့စီရင်ပေးခဲ့သည်သာဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ် ချစ်ခင်တတ်သော နှလုံးသားကြောင့်လား မသိ။ ကလေးငယ်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ လည်ဆွဲအဆောင်ဆွဲပြီးချိန်မှစ၍ ဘေးကင်း၍ ဘေးရှင်းသွားကြသည်သာ။

ထို့ကြောင့် ငွေကုန်ကြေးကျ မများသော ဤအစီရင်ကို ကလေးငယ်ရှိသော မိဘတိုင်း ပြုလုပ်စီရင်ကာ ကလေးအား ဆွဲပေးထားစေလိုပါသည်။ ကလေးငယ်အားလုံးကျန်းမာကြပါစေ။

သင့်ဘဝ သာယာပါစေ။

သတိုးစော(သုံးဖက်လှ)

အနာရွှေသည် မနန်းစိန်

လွန်းကို (ထိလာ)

စာရေးသူတို့၏ အိမ်အနောက်ဘက် ကပ်လျက်တွင် မနန်းစိန် ဆိုသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ရှိပါသည်။

သူမသည် အာဆီယံ မျက်နှာ၊ လှည့်ပိတ် ထေ့ညှိ ဇရာများတွင် သက်တန်းရှာဟု သိသည့် အနာခြင်ပိတ် လက်မထီသို့ လှည့်တောင်း၊ သိပ်တင်ထီခြင်းတွင် အနာခြင်ပိတ် ခြေမထီသို့ လှည့်တောင်း စော်လှည့်ပြီး အနာရွှေ ထေ့လှည့်ပါသည်။

အထိုမျိုးမျက်နှာလှည့်ပိတ်တို့မှ အနာအပူအကျိပ်သည် အောက်နှစ်ရက်၊ သုံးရက်တွင် လက်မခြံသာ တောင်ရင်မီး အနာခြင်ပိတ်ပါသည်။

မနန်းစိန်သည် "ထေ့ခြင်တစ်ခုကို အကျွန်ုပ်တို့ ထွေးပြီး မူလအနာကို စတင်လိမ်ကာ ခြေမ(သို့မဟုတ်) လက်မ ထိတိုင်အောင် သွေးလိမ်းယူပြီး အဝတ်သန့်သန့်(သို့မဟုတ်)ပတ်တီးထေ့ဖြင့် စည်းထေ့ထားလိုက်ပါ သည်။"

အနာရွှေထေ့စဉ် စိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာကို အသက်အာဂုံပြီး ရွတ် ဆိုသည်ကိုတော့ သတိထားမိပါသည်။ အနာ ဖြစ်ထန်သောသူများကို နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ဆက်၍ လိမ်းထေ့ တွေ့ပါသည်။

ခြေမ(သို့မဟုတ်) လက်မသို့ အနာရောက်လာပါက ဆေးဆက်၍ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် အနာသည် ရှင်းရှင်းပျောက်ကင်းလေ့ရှိပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် (၁၀)နှစ်ကျော်ကာလ တမာမြေဆေးရုံတစ်ခု၌ တာဝန် ကျနေစဉ်က လည်ပင်းပေါ်တွင် အနာဖြစ်နေသည့် လူနာတစ်ယောက် နှင့်ပတ်သက်၍ မနန်းစိန်အကြောင်းကိုပြောပြရာ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် များနှင့် စတုတာတို့မှ ယုတ္တိမရှိ၊ မဖြစ်နိုင်ဟုဆိုကာ စာရေးသူအား ဟားတိုက်၍ ရယ်မောခဲ့ကြဖူးပါသည်။

အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးတစ်ခုသာ ဖြစ်သော်လည်း အနာရွှေသည်ကို အကြိမ်ကြိမ် မျက်မြင်ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသည်မှန်သည့်တိုင် အထောက်အား ခိုင်ခိုင်လုံလုံဖြင့် လက်တွေ့လုပ်ဆောင်၍ မပြနိုင်ခဲ့သဖြင့် စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲ၌ မကျေနပ်နိုင်ခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် ရပ်ရွာသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် ပြန်ရောက်ခဲ့လျှင် မနန်းစိန် ထံမှ အဆိုပါ စတီလုပ် အနာရွှေ ပေးနိုင်သည့် ဆေးနည်းကို ဆည်းပူး ရယူသင်ယူမည်ဟု အားခဲ မျှော်လင့်ထားခဲ့ရာ အမှန်တကယ် ရွာသို့

Vertical text on the left side of the page, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is mirrored and difficult to read due to the image quality and orientation.

ပြန်ရောက်ဖြစ်သည့်အချိန်တွင် မနန်းစိန်သည်ကား ကွယ်လွန်ခဲ့လေပြီ။

သူမ၏ သားသမီးများထံသို့လည်း ယင်းပညာအမွေမပေးခဲ့ကြောင်း သိရရာပညာကို သေရွာအထိ ယူသွားခဲ့သည့်အတွက် နှမြောတသမိသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

ရွာမှ အမေအိုကတော့ ဤသို့ ပြောပြဖူးပါသည်။

'သက်တန်းနာမန်သမျှ ခပ်ပုံပြစ်ကို သွေးပြီး အရည်ဖြင့် လိုရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည်။ သက်တန်းဆေးမင်းပြစ်ကိုလည်း ကျိ၍ သောက်ပေးရသည်'

ဟု ဆိုသည်။

သို့ရာတွင် ဤမျှလောက်ဖြင့် မခိုင်လုံသဖြင့် အချိန်ယူပြီး ရှာဖွေလေ့လာရာ **ယောဒေသ လက်တွေ့ကုထုံး ဆေးကျမ်းငယ်ပေမူတစ်ခု**တွင် ဤသို့ တွေ့ရပါသည်။

'အနာရွှေလိုစေလိုသော်... အောက်ချင်းတပြစ်ကို ရ၍ မှန်ကူပြစ်၊ ဒေါက်ရပ်ဖိုပြစ် ၂၀ပါးကို သွေး၍ အနာဆီကစပြီး အထက်သို့ပင့်၍ သုတ် အောက်တက်သို့ ရွှေ့စေလိုသော အောက်ဆီကို လျော့၍ သုတ် သက်တန်းအနာရွှေဆေး အတိတ်ရ'

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

နောက် ဆေးကျမ်းကြီးတစ်စောင်၌ကား...

'အတွင်းသက်တန်း ရောက်အံ့အမှန်၊ သုံးပန်လှပြစ်၊ နှင်းသစ်ဆီကူ၊ အလိုကူ၊ ကျည်တောက်၊ ဇောက်ထိ၍သာ၊ သွင်းပြီးခါမှ ဖိပျာ လေးလေး၊ ချက်၍မွှေးလျှင် လက်တွင်သုတ်မှ၊ ရင်ဝကင် တင်ပါး သို့ကူ ထက်ကအနာ အောက်မှာလာ၍၊ တစ်နေ့သုံးခါ ဆေးသုတ်ရာဖိ။

ထွက်လာလတ်သော် ပေါ်သည့်အနာဝ သေလကပူ ထုံးဖြူပယွင်း၊ လေးရွှေ့သွင်း၍ အတွင်းသောက်စေ၊ ကင်းပျောက်ပြေလိမ့်၊ မသေပျောက်လိမ့်သက်ကြွင်းတည်း'

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အနာရွှေ့သည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆေးကုခန်းဖွင့်လှစ် ကုသပေးလျက်ရှိသော ကမ္ဘာလှည့် ဆရာကြီးတစ်ဦးက သူ၏ ဓာတ်လုံးဖြင့် အနာကိုပြောင်းရွှေ့ပေးနိုင်သည်ဟူ၍ ပြောပြဖူးပါသည်။

ဆရာကြီးသာကဒီးရေးသော စူလာနဖာပင်နှင့် ဆေးနည်းဆေးပင်များ(၃)စာအုပ်၌ ကျောက်ရောဂါဖြစ်သော မိန်းမပျိုလေးအား မျက်နှာတွင် အမာရွတ်ပေါက်များ မကျန်စေရန် သူ၏ တင်ပါးသို့ ရွှေ့ပြောင်းပေးသည်ကိစ္စ ဖော်ပြပါရှိပါသည်။

စပယ်တောင်မှ ဆေးဆရာအဘိုးကြီးသည်လည်း မိုးကြိုးသွားဖြင့် အနာရွှေ့ပေးခဲ့ဖူးပါသည်။

သို့ဆိုသော် သက်တန်းအနာမှန်သမျှသည် နေရာရွှေ့ပြောင်း၍ ရနိုင်သည်ကို အနောက်တိုင်းသိပ္ပံပညာ ဆေးဆရာများ၏ အဆိုအားဖြင့် မတွေ့မိသေးသော်လည်း (စာရေးသူ လေ့လာမှုအားနည်း၍လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။) အရှေ့တိုင်းမြန်မာ့ဆေးပညာရှင်များ၏ လက်တွေ့ကုထုံးများ၊ မှတ်တမ်းများအရမူ အနာကို ရွှေ့ပြောင်းပေးနိုင်သည်မှာ တိကျသေချာစွာ တည်ရှိနေပါကြောင်း။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များသို့ အမှတ်တရ...

လှငွေကို(ထိလာ)

တစ်နေ့ ကျွန်တော်နှင့်အတူ တိုင်းရင်းဆေးပညာ သင်ကြားခဲ့ သည့် ဆရာဦးကျားမောင် ရောက်လာ ခဲ့ပါသည်။

‘လာ... ဆရာဦးကျားမောင် အကြောင်းရှိလို့လား’

‘ဟုတ်တယ် ဆရာ... ဆရာက အင်းပညာတွေရော သင်ကြားတတ် မြောက်ထားတယ်လို့ သိလိုက်လို့ နည်းနည်း လေ့လာချင်လို့ပါဆရာ’

‘ဪ...ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် တ ဇနီးဆုံးပြီးတော့ လူအားတစ်ဦး ထိုဖြစ်နေပြီလေ၊ အိမ်စီးပွားရေးက သားသမီးတွေ လုပ်ကိုင်ကြပြီမို့ ရှာဖွေသင်ကြားဖြစ်တာပါ။ ဒီပညာ ကို စုံစမ်းရှာဖွေလိုက်တာ တစ်နှစ် ဆက်ကျော် ကြာသွားတယ်၊ ခက် ဆက်ခဲခဲပဲဗျို့’

‘ဒါဆို ဘယ်ဒေသမှာ တွေ့ပြီး သင်ကြားလေ့လာခဲ့တာလဲ’

“စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဟဟလင်းမြို့ နယ် ညုမြစ်နားက ရေပေါ်ပေါ်တို့ ဣမှာ သွားတွေ့ပြီး သင်ကြားတတ်မြောက် ထာတယ်” ဆိုပါတော့ ထို ရေပေါ်ပေါ် ရှာ ဖွယ် အင်းပညာ ဆေးပညာ ဣရ ဣာတွေအပြင် ရှမ်းပေါ်ပညာတွေ ထောင် တွေ့ရတယ်ဗျ

‘ဪ...ဒါဆို ပညာစုံတဲ့ရွာလို့ ခေါ်မှာပေါ့နော်’

‘ဟုတ်တာပေါ့...ကျွန်တော် သင် ဆရာတွေ သူက ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး နဲ့ သူက ရေပေါ်ပေါ်ရွာက သုံးစိုင်းခန့် ကျောက်ဂူထဲမှာ တရားအား ထင်နေတဲ့ ဆရာတော်ကြီးပါ။

‘အင်း...ဆက်ပြောပါဦး၊ တော်

အင်းပွဲခြင်း

အခြေခံပညာ

အမှတ်(၁)

ကျောက်ဂူရွာ (အင်းရွာ)

ကျောက်ဂူရွာများ ဘုန်းပန်းပေါင်းစုံကို ဖုတ်တော်ကိုယ်စားပြု ဖုတ်ခြားသည့် ဘုန်းတော်တော်တို့ဖြင့် စီမံပြုလုပ်ခဲ့သော မြတ်စွာဘုရားထောင်တော်တော် ဖြစ်ပါသည်။
[ထိုထောင်တော်တော်၏ အစွမ်းတို့မှာ သီခြား ယော်ပြုသင်္ဂြိုဟ်တော်သာ ဖြင့်ပိုင်ပါသည်။]

တော်တော်များ ရောက်ကြတယ်။ သူက အကြားအမြင်ပညာ၊ သမာဓိ ပညာ၊ စိတ်ပညာတွေကိုလဲ တတ် မြောက်ကျွမ်းကျင်နေတော့ သင် ပေးပညာပေးသင်သူကို သူသိ တယ်၊ သွားသူတိုင်း မရဘူးဗျ’

‘အင်း...ဆက်ပြောပါဦး၊ တော်

တော် စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်လာပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့လို တိုင်းရင်း ဆေးဆရာတိုင်း မပေးဘူးလား’

‘မပေးဘူးဗျ၊ ကျွန်တော့်ကိုလဲ ရှမ်းတိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဦးစိုင်းပန်း စိန် ခေါ်သွားပေးတာ၊ ခု ခင်ဗျားကို ပြောပြတာလဲ သူပြောပြတဲ့အတိုင်း

ပြောပြတာဗျ'

'ဒါဆို ခင်ဗျားကို အဲဒီဆရာတော် ကြီးကတွေ့တော့ ဘယ်လိုက စပြော တာလဲ'

'ဘာမှမပြောဘဲ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အရင်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ "အင်း ပညာပေးရမယ့် တစ်ဦးတော့ ရောက်လာပြန်ပါရော့လား တဲ့" ကျွန်တော် ဝမ်းသာသွားတာပေါ့။

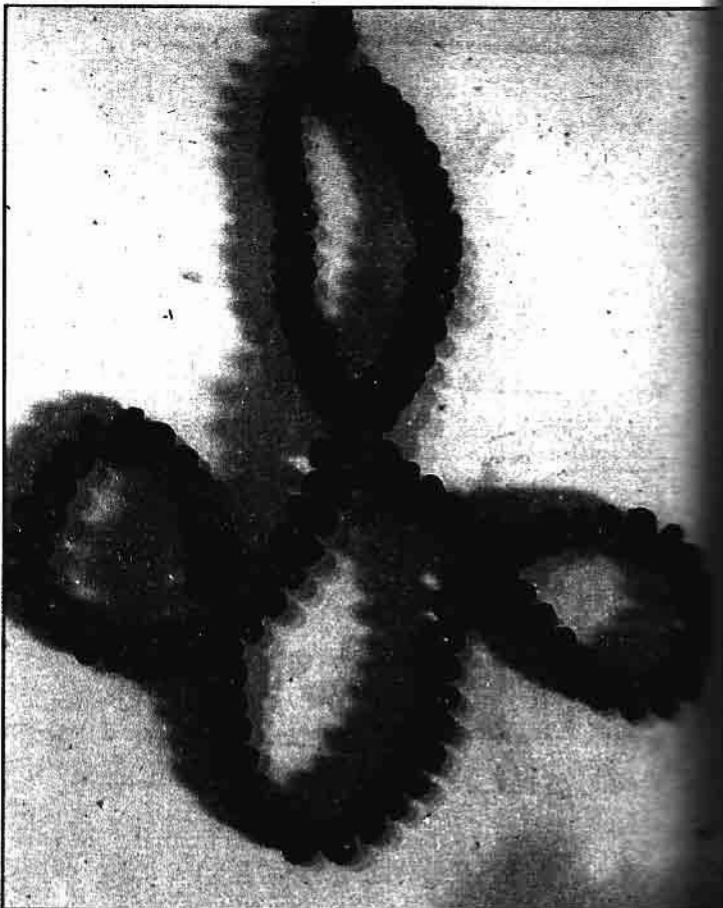
ဦးတော့ ဗညာထွေ သင်ယူခဲ့ပါ တယ်။ ဗညာထွေ သင်ယူဦးတော့ ယောဂီ ထောင့်နားတစ်ထူ ဦးတော့ ကျွမ်းကျင်ပုတီးတစ်ကုံးကို ယူခဲ့တယ်။ ထောင့်နားကို အင်းဗညာဖြင့် ထောင့် ကုတ်ငါး ယောဂီသည့် အထက်ထောင့် ကြီးများ စီမံထားတဲ့ ထောင့်ပျံနား ကိုယ်စားတော်နဲ့ ယောဂီ နှစ်ယောက် တစ်ကော့ကို အထက်ထောင့်ကြီး များ ထောင့်တော်များ စီမံထားတဲ့ ကျွမ်းကျင်ပုတီးကို ထောင့်ပညာနားပေး။

ထိုနားကိုယ်စားတော်နှင့်ကျွမ်းကျင် ပုတီးကို မြင်တိုင်း မိမိသည် အထက် ဝိုက်ဝင်ထောင့်တစ်ပါးဟု သတိရနေ လိမ့်မယ်။ ဒါဆို မိမိတို့ သစ္စာဆိုတာ တာ အခြေအလိမ့်မယ်တဲ့ဗျာ'

ကျွန်တော်ပြုသည့် ဆေးပေါင်းစုံ ဆင်းတုတော်လေးနှင့် ကျွမ်းကျင် ပုတီးကုံးကို ဆရာဦးကူးမောင် ကိုင် ကြည့်လိုက်ပြီး...

'တော်တော် လက်ရာမြောက်ပြီး ထူးခြားမှုတွေနဲ့ ခံစားရတယ် ဆရာ။ ပြီးတော့ ဆရာသင်ခဲ့ရပုံနဲ့ အင်း ပညာ နည်းနည်း လေ့လာခွင့်ပေးပါ လား'

'ပေးရမှာပေါ့ဗျာ... ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကိုလဲ ကျွန်တော်သိနေ တာမို့ အခြေခံအဆင့်တော့ ပေး လိုက်ပါမယ်'

▲ ဤပုတီးတော်သည်လည်း လွန်ခဲ့သော နှစ်ယောက်တစ်ကော့ကိုဆန်မှ စီရင်၍ ထောင့်ပုတီး(ခေါ်)ကျွမ်းကျင်ပုတီးတော်ဖြစ်ပါသည်။ [ဦးပုတီး၏ အမွေများလည်း သိခြင်း ထက်ပြုပေးပါသည်။]

'ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာ... ဒါနဲ့ ဆေး ကောင်းတာ အင်းစောင့်သလောက် ပဲဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့လား ဆရာ'

'ဟုတ်တယ်... သိပ်ဟုတ်တယ် ဆရာကူးမောင် ဆေးဘယ်မျှစွမ်း ပါစေ, ထက်ပါစေ အင်းတစ်ချပ် စနစ်တကျ မဖြစ်ဘဲ အနည်းငယ် အစီရင်လွဲတာ အင်းဆန် အသွင်း လွဲတာလောက်တောင် မစွမ်းဘူးလို့ ဆိုတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအင်းပညာကို ရှာဖွေရတာလေ ဆရာရဲ့'

'ပေါက်ပြီ၊ ကျွန်တော် သဘော

ပေါက်ပြီ။ ဒါနဲ့ သည်အင်းပညာက ဝိဇ္ဇာဇော်ကိုတို့ထံမှာ ဆင်းတုတယ်ဆိုတာရော ဟုတ်ရဲ့လား ဆရာ' 'တစ်ပိုင်းက ဟုတ်တယ် တစ်ပိုင်းက မှားတယ်ဗျ' 'ဘာတုန်းဆရာ... တစ်... မှန်တယ်။ တစ်ပိုင်းက မှား ဆိုတာကြီးက...'

'ဪ... ဒီလိုပါ မှန်တယ်... က အင်းပညာတွေကို ဝိဇ္ဇာ... ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆီက လာတာ

မှန်တယ်။

ဇော်ဂျီတွေကြတော့ ဆေးကြိုတ်၊
ဆေးဖော်ကြတာက များတယ်။
အင်းပညာတွေက သူတို့ဆီက နည်း
တယ်လို့ ပြောချင်တာပါ'

'ဪ...'

'နောက်ပြတော့ အဲဒီအင်းပျာကို ပြင်ဆိုင်
ကြသူတွေက အင်းစိတ္တတွေပဲ။ အဲဒီ
အင်းစိတ္တနဲ့အတူ ပြဒါစိတ္တ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊
အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးစိတ္တဆိုပြီး ဝိဇ္ဇာငါးမျိုး
ရှိတယ်ဗျာ။

ထိုကြောင့် အင်းစိပ်တော့မယ်၊ အင်းဖွဲ့
တော့မယ်ဆို ထိုဝိဇ္ဇာကြီးတွေကို
ကန်တော့ရတယ်။

အဲဒီလို အင်းဖွဲ့ အင်းစိပ်မှ မဟုတ်ဘဲ
ထိုဝိဇ္ဇာကြီးတွေကို ကန်တော့တဲ့ ဂါထာကို
ရွတ်ဖတ်ပြီး နေ့စဉ် ပြာစိပ်ရင်လဲ ကျန်းမာ
ပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ စီးပွားရေးဆွေ
ကောင်းစေတယ်လို့ ဆရာတော်ကြီး မှာ
နဲ့တယ်ဗျာ အသက်လဲ ရှည်တယ်တဲ့'

'ထိုဂါထာကို ပြောပြပါလား'

ဆရာ'

'ပြောပြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရော့...
အခွက်နဲ့ ရေးမှတ်သွား ပြီးရင် ပုတီး
အနားစိပ်ကြည့်ပါ။ ထူးခြားမှုတွေ
ထိခံမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ'

ဆရာ'

“ပြဒါစိတ္တ” ဩပဟာနဘာဝါ
ဇောဇောဓာတု သပဏော
သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ပူရဏော
ဇိနိယော မဟိဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိ
သ္မာယု သ္မဟုံ။
“ဆေးဝိဇ္ဇာ” ဩစတုဓာတု ပယိဒ္ဓိ
ဇောသံ သဂ္ဂက
ဗြဟ္မစရံ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ သ္မဟုံ။

၃။ “သံဝိဇ္ဇာ” ဥပဟာဝိဇ္ဇာ စရာ ဇာယေန
အသ္မာပိန္နဲ လောဟာ ဓာတု
ပယိဒ္ဓိသဗ္ဗ သိဒ္ဓိသ္မဟုံ။

၄။ “အင်္ဂဝိဇ္ဇာ” ဥပ အဂ္ဂဝိဇ္ဇာ ဖဋ္ဌပံ
စတုက္ခရံ စတုဓာတံ။

၅။ “အင်္ဂဝိဇ္ဇာ” စရေန သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဇော
ဇောတု သ္မာယု သ္မဟုံ။
လို ပေးထားတယ်။

အန္တရာယ်ကင်း **ဝိဇ္ဇာပေါင်းချုပ်**
ပုတီးစိပ်လို့လဲ ခေါ်တယ်။ ဆရာ
ကူးမောင် အဲဒါကို နေ့စဉ် ပုတီးစိပ်
ပါ'

'ဒါဆို ထိုဝိဇ္ဇာကြီးတွေရဲ့ အင်း
ဂါထာတွေကရောဗျ'

'ပြောပြမှာပေါ့ဗျာ... ထိုဝိဇ္ဇာကြီး
တွေဟာ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ
ဆိုတာ ထိုအင်းဂါထာတွေ၊ အင်းဆန်
တွေကို ကြည့်တာနဲ့ သိနိုင်တယ်ဗျာ။
ဥပမာ-အနီးဆုံး အင်းဂါထာတစ်ခု
ကို ပြောပြမယ်ဗျာ...

- ၈-စက္ခုမာစရ မာစိဇ္ဈာ
- ၉-ဝဗ္ဗညု ဝဗ္ဗသာမိကော။
- ၁၀-ဝလုဇတော ဗလဝဇရာ။
- ၁၁-ဝရဒဒိဒေတု မေဝရံ။

ဆိုတဲ့ ဂါထာဟာ... ကကုသန္တ၊
ကောဏကမန၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့ရဲ့ တန်ခိုးတော်၊
ဂုဏ်တော်တို့ကို ဖွဲ့ဆို ထည့်သွင်း
ထားတာဗျာ။

ဒီအင်းဆို၊ အင်းဖွဲ့ရတာ အတော်
လွယ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မှာက
နက္ခတ်အချိန်တွေ သိပ်များတယ်။

သူရသသတိနက္ခတ်၊ ဝေဒဗ္ဗ
နက္ခတ်တို့ မွန်းတည့်ချိန်မှာ အပြီး
ရေးဖွဲ့ရမယ်။ ထိုကဲ့သို့ နက္ခတ်မိ
သွားရင် မိမိ လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝစေတဲ့

အင်းလို့ ဆိုတာပဲ ဆရာကူးမောင်'
'လိုအင်ဆန္ဒတွေက ဘယ်လို
ဆန္ဒတွေနဲ့ သက်ဆိုင်တာလဲ ဆရာ'
'ဪ...ဒါက အနုအင်း၊ ကုန်
တိုက်အင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းအင်း၊
ရန်နိုင်အင်း မဟုတ်ဘူးလေဗျာ။
သူက ဘုရားအင်းလေ၊ သူပေးနိုင်
တာက စီးပွားချမ်းသာ၊ အသက်
ချမ်းသာ၊ ဘဝချမ်းသာခြင်းတို့ကို
ပေးစွမ်းတာလေ'

'ဪ... ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့...
ဒါဆို အင်းချတဲ့အခါ အင်းပေါင်ခတ်
တာတို့၊ အင်းဆန်ထည့်တာကိုလဲ
ရှင်းပြပါဦးလား'

ကျွန်တော် လက်မှ နာရီကို ကြည့်
လိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့...

'ကဲ...ကဲ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်
ထိုင်ပြီး ဆွေးနွေးတာ၊ ရေးမှတ်ကြ
တာ တစ်နာရီကျော်သွားပြီဗျာ။ လူ
တစ်ဦးက တစ်နာရီခန့် ထိုင်ပြီးရင်
ခဏနားပြီး လမ်းလျှောက်ပေးရမယ်
လေ။

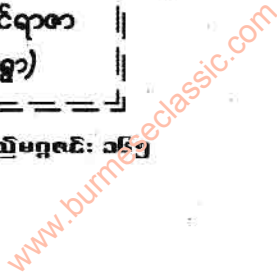
ဒါကြောင့် ခဏနားပြီး လမ်း
လျှောက်လိုက်ကြဦးစို့၊ ပြီးမှ ပြန်
ဆက်ကြတာပေါ့။

အဲဒီခါမှာ အင်းပေါင်ခတ်နည်း
အင်းပေါင်ခတ်တဲ့ချိန် ရွတ်ဖတ်ရ
မယ့်ဂါထာကို ဆက်ဆွေးနွေးကြ
တာပေါ့ ဟုတ်ပြီလား'

'ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့'

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

၇ = = = = = ၇
|| ကျော်ထင်ရာဇာ ||
|| (အင်းရွာ) ||
၆ = = = = = ၆

[၁]

ရွေးခေတ်

သူခိုးဖမ်းကိရိယာ

သီလ (ရေတံခွန်တောင်)

ပေတစ်ရာကျော်ပတ်လည် ဝင်းထဲမှာ မျက်နှာဝ ပေငါးဆယ်နဲ့ အကျယ် အစိတ်လောက် ပတ်လည် နေရာလေးကို ဆူးတွေချ သဲတွေ ခင်းပြီး ဝင်းထရံနဲ့ ပိတ်ထားတယ်။

လူတွေ အပြောကတော့ ဒီနေရာက ကြမ်းတယ်။ မမြင်အပ်ရာတွေ မြင်ရတယ်။ လမ်းထဲကို ညအချိန်ဆို လူတွေ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ မလုပ်ကြဘူး။

အဲဒီနေရာကို ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို နေ့ခိုင်းတယ်။ ပြောတာကတော့ အဲဒါ ကျွန်တော့်နေရာတဲ့။

ထားပါတော့... ဒါက နှစ်နှစ်ဆယ်လောက် ကြာခဲ့ပါပြီ။

အဲဒါ ဒီနှစ်အစပိုင်းလောက် တော့ ဟိုဘက်ခြမ်း မြေကြီးကို ပိုင်ရှင်က ရောင်းလိုက်ပြန်တယ်။

ဝယ်တဲ့သူက ကြက်သွန်ဂိုဒေါင် လုပ်ထားလိုက်တယ်။

ဂိုဒေါင်က နေမှာ အလုပ် သမားတွေရှိပြီး ညမှာလူမနောဘဲ ပိတ်ထားတယ်။

လူသွားလူလာနည်းတဲ့ လမ်းထဲကို တစ်နေ့ကညမှာ တော့ ဝင်းထဝင် ဂိုဒေါင် ပြတင်းတံခါး သံတိုင်တွေ ကြားထဲကနေ ကြက်သွန်အိတ် တွေ ချိတ်နဲ့ ဆွဲယူ ကဲ့ထုတ်ပြီး ကြက်သွန်တွေ အခိုးခံလိုက်ရတော့တယ်။

အဲဒီလို အခိုးမခံရခင် ညနေ နေဝင်ခါစ အလုပ်တွေ အသိမ်းမှာ ပိုင်ရှင်က ကျွန်တော့်အိမ်ကို အဆက်အစပ် မရှိဘဲ နာနတ်သီးတစ်လုံး လက်ဆောင်လာပေးသွား တာလေးက လောလောဆယ်ဆယ် ရှိနေတော့...

'ကဲ...လာပါဦးဗျာ'

၁၆၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း

အခိုးခံရတဲ့ ညနေပိုင်းမှာပဲ ပိုင်ရှင်ကို စကားပြောရတော့တယ်။ အိမ်က ယူမိတဲ့ တစ်လုံး ကျေးဇူးကြောင့်ပေါ့လေ။

[၂]

အခုထိ ရှိပါသေးတယ်။ အ.မ.က ကျောင်းအုပ်ကြီး အငြိမ်းစားတစ်ယောက်ဆီကို တစ်ခါတစ်ခါ မနက်ပိုင်း... မနက်ပိုင်းမှာ သွား... သွားပြီး လက်ဖက်ရည် အတူ သောက်တဲ့အကျင့် ကျွန်တော့်မှာ ရှိတယ်။

အဲ... တစ်မနက်ကတော့ အဲဒီ အဘကြီးက ကျွန်တော် လာလိုလာငြားဆိုပြီး စောင့်နေတာနဲ့ သွား ဘိုးတယ်။ သူ့မိသားစုတွေလဲ ပိုင်းလို့ပေါ့လေ။

အဲဒီမှာ... 'ခင်ဗျားအတွက် ဂမ္ဘီရဆန်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ဖန်ကံက ဖြစ်သွား တယ်ဗျာ ဟိုမှာ ကြည့်လိုက်ပါဦး'

ဆိုပြီး အိမ်အဝင် တံခါးအပေါ်နဲ့ အိမ်အနောက် ဆက်အထွက် တံခါးအပေါ်တွေကို ညွှန်ပြတော့တယ်။ အဲဒီမှာက ငါ့အဖေ့အဖေအဖေကို ကြိုရည်ပြီး ထုထု နှိပ်နှိပ် သွားတာလို့။

အဲနဲ့... 'ကဲ... ပြောပါဦး' ကျွန်တော်က ထောက်လိုက်တော့... 'ဒါက ကျွန်တော့်ယောက္ခမ ရှမ်းကလေးကျွန်း ဆရာကြီး(သူလဲ

အခုထိ ရှိပါသေးတယ်။) အစီအရင်သဘောနဲ့ လုပ်ပေးထားတာ။ သူ့လတ္တီက သူ့ခိုး မှုန်ဆိုင်ဘူး။ သူ့ခိုး အိမ်ထဲဝင်ပြီးလဲ ပြန်ထွက် နိုင်ဘူးတဲ့ဗျာ။

ဒါက ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဒီမနက်မှာပေါ့ဗျာ...လင်းနေပါပြီ။ ကျွန်တော် အိပ်ရာ ကထ အိမ်နောက်ဖေးတံခါး ဖွင့်ထွက်တော့ လူငယ် တစ်ယောက် ချာချာလှည့်သွားနေတာ တွေ့ရသဗျာ။

ကျွန်တော်လဲ ရုတ်တရက်တော့ လန့်သွားတာပေါ့။ နောက်မှ သူ့ခိုးမှန်းသိပြီး ဖမ်းရတော့တာ။

ရပ်ကွက်လူကြီးတွေ လာတော့ သူ့ခိုးက သူ ည ကတည်းက မျက်စိလည်ပြီး ပြန်ထွက်မရ ဖြစ်နေတာလို့ ပြောသဗျာ။

[၃]

ဒါလေးကို ကြက်သွန်နီဒေါင် ပိုင်ရှင်ကို ပြောပြလိုက် ရတယ်။

ကျန်တဲ့ တခြားလူတွေလဲ သိပါစေတော့ရယ်လို့ပါ။ သတိရတုန်း ရေးလိုက်တဲ့ သဘောပါ။

သီလ(ရေတံခွန်တောင်)

စာမျက်နှာ (၁၆၈)မှ အဆက်

ညာလက်ကို ကြမ်းပြင်မှ အထက်သို့ မြှောက်နိုင်သမျှ မြှောက်ပါ။
စိတ်ထဲမှ (၁ မှ ၅၀)အထိ ဖုတ်ပြီး ပြန်ချပါ။
ဘယ်ခြေကို ကြမ်းပြင်မှ အထက်သို့ မြှောက်နိုင်သမျှ မြှောက်ပါ။ စိတ်ထဲမှ (၁ မှ ၅၀)အထိ ဖုတ်ပြီး ပြန်ချပါ။
ညာခြေကို ကြမ်းပြင်မှ အထက်သို့ မြှောက်နိုင်သမျှ မြှောက်ပါ။ စိတ်ထဲမှ (၁ မှ ၅၀)အထိ ဖုတ်ပြီး ပြန်ချပါ။
ညာလက် ညာခြေ တစ်ပြိုင်တည်း ကြမ်းပြင်မှ အထက်သို့ မြှောက်နိုင်သမျှ

မြှောက်ပါ။ စိတ်ထဲမှ (၁ မှ ၅၀)အထိ ဖုတ်ပြီး ပြန်ချပါ။
၆ ညာလက် ဘယ်ခြေ တစ်ပြိုင်တည်း ကြမ်းပြင်မှ အထက်သို့ မြှောက်နိုင်သမျှ မြှောက်ပါ။ စိတ်ထဲမှ (၁ မှ ၅၀)အထိ ဖုတ်ပြီး ပြန်ချပါ။
၇ နှုတ်လက်နှစ်ဖက် နောက်ခြေနှစ်ချောင်း တစ်ပြိုင်တည်း ကြမ်းပြင်မှ အထက်သို့ မြှောက်နိုင်သမျှ မြှောက်ပါ။ စိတ်ထဲမှ (၁ မှ ၅၀)အထိ ဖုတ်ပြီး ပြန်ချပါ။
အထက်ဖော်ပြပါ လေ့ကျင့်ခန်း အား မနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ပေးပါက

ခါးနာ ရောဂါ လက်တွေ့ ပျောက် ကင်းသွားမည် ဖြစ်ပါတယ်။
ဤ ခါးနာရောဂါပျောက်နည်း လေ့ကျင့်ခန်းအား လက်ဆင့် ကမ်း ပြသပေးသော ရမည်သင်း မွေးမြူရေးနှင့် အထူးအရာရှိ ဦးအောင်ဝင်းအား အထူး ကျေးဇူး တင်ရှိပါတယ်။

ဆလိုင်းငွန်သိန်း (ရမည်သင်း)

ခါးနာရင်

ဒီလိုလုပ်ပါ

ဆလိုက်နာပါ (ရမည်းသင်း)

လူတွေအဖြစ်များတဲ့ရောဂါတွေထဲမှာ ခါးနာရောဂါဟာလဲ တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ပါတယ်။ အသက် နှစ်ဆယ် ငါးနှစ်အတွင်း လူတွေရဲ့ (၉၀%)ဟာ ခါးနာရောဂါဖြစ်ပွားကြပါတယ်။

အသက်ကြီးလာတာနဲ့အမျှ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ရောဂါ တစ်ခုပါပဲ။ ရောဂါကြီးလားဆိုတော့လဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အလုပ်ပျက်၊ အကိုင်ပျက်၊ အသွားအလာ ပျက်ပြီး ဝေဒနာကို ခံစားကြရပါတယ်။

ခါးနာရောဂါဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းတွေကတော့ အမျိုးမျိုးပါပဲ။ အများဆုံးဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းအရင်းကတော့ လေးလံတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို မ၊ လိုက်ရင် အဖြစ်များပါတယ်။

ဒါကြောင့် လူကြီးတွေက လေးလံတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုကို မ၊တော့မယ်ဆိုရင် ခါးမနာအောင် ဒူးကွေးပြီး မ၊ရတယ်လို့ ပြောလေ့ပြောထ ရှိပါတယ်။

နောက် ခါးနာရတဲ့အကြောင်းရင်းတွေကတော့ ချိုင့်ခွက်လေးထဲကို ခြေထောက်လဲကျသွားရင်၊ ကြာကြာထိုင်နေရာမှ ရုတ်တရက် ထ၊ထိုင်လိုက်ရင် ဘယ်လှည့်ညာလှည့် အလှည့်အဆင်မပြေရင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို မမိမကမ်း လှမ်းဆွဲလိုက်ရင် စသည်ဖြင့် ခါးနာရောဂါ ရတတ်ပါတယ်။

ခါးနာရောဂါနဲ့ပတ်သက်လို့ အနောက်တိုင်း စားဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေလဲ အမျိုးမျိုးရှိကြပါတယ်။

အရှေ့တိုင်း မြန်မာအပါအဝင် စားဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေလဲ အမျိုးမျိုးရှိကြပါတယ်။ ဘာဆေးကိုပဲသုံးသုံး ငွေမကုန်ရင်တောင် သွားရ၊ လာရ၊ ရှာရ၊ ဖွေရနဲ့ အလုပ်တော့ ရှုပ်သွားမှာပဲ။

ကျွန်တော်တင်ပြချင်တဲ့ ခါးနာပျောက်နည်းလေးကတော့ လွယ်လွယ်လေးလုပ်လို့ရတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းလေး တစ်ခုပါပဲ။

ဘာကြောင့်ပဲ ခါးနာခါးနာ ဒီလေ့ကျင့်ခန်းလေးလုပ်လိုက်ရင် တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားတာပါပဲ။

တစ်ခုတော့ရှိတယ် ကျောက်ကပ်ရောဂါကြောင့် ခါးနာရင်တော့ ဒီနည်းနဲ့ မပျောက်ပါဘူး။

၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒီနည်းလေးက ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ ပျောက်တဲ့ နည်းလေးပါ။ ဒီနည်းလေး မသိခင် တုန်းကတော့ ဆေးအမျိုးမျိုးလဲ သောက်ဖူးပါတယ်။ လိမ်းဆေးအမျိုးမျိုးလဲ လိမ်းဖူးပါတယ်။ ဒီနည်းလေး လောက်တော့ မြန်မြန် မပျောက်ပါဘူး။ ဒီနည်းလေးကို ကျွန်တော် အကြံပေးလို့ ခါးနာရောဂါ ပျောက်သွားတဲ့ လူတွေလဲ များပါပြီ။ ကိုယ်တိုင်တစ်ယောက်တည်း လုပ်လို့ရတဲ့ နည်းလေးပါ။

၁။ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အခင်းတစ်ခုခင်းပြီး ဝမ်းလျားပျောင်းလက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့သို့ ဆန့်တန်းပြီး မေးရေကို ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရှေ့တည့်တည့်ကိုင်ကြည့်ပါ။ ဘယ်လက်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်အထက်သို့ မြှောက်ပါ။ (၁ ပုံ ၅၀)အထိ ပုတ်ပြီး ပြန်ချပါ။

စာမူလိမ္မော် (သိပ္ပံ)

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်နှင့်

ဥဒ္ဒိကျီးပေါင်း

နေရာအနှံ့ ရပ်ကွက်များတွင် ကလေးသူငိုး ထိတ်လန့် နေသော အချိန်ကာလတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ရပ်ကွက် အတွင်းနေ လမ်းသူလမ်းသားများမှာ မျက်နှာစိမ်း(မမြင် တွေ့ဘူးသူ)များဆိုလျှင် သတိထား စောင့်ကြည့်သော ဘာလတစ်ခုဟု ဆိုရမည်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဌာနဝင်း လိုင်းခန်းတွင် နေထိုင်သူဖြစ်၍ ရပ်ကွက်အတွင်းသို့ အသွားအလာနည်းပါသည်။ တစ်နေ့ အချိန်သမီးဖြစ်သူနှင့် ဈေးဝယ်လိုက်သွားရာမှ မထင်မှတ် တွဲ ကျွန်ုပ်လိုချင်သော ပစ္စည်းတစ်ခုကို တွေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်လိုချင်သော ပစ္စည်းမှာ ငွေပေးဝယ်၍ မရသလို နှုတ်ချင်း ရယူရန်မှာလည်း ကျွန်ုပ်တွင် အဆင်သင့် မရှိသေးပါ။

ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိနေသော နေရာမှာ မှော်ဘီမြို့၏ ရပ်ကွက်ဈေးလမ်းလည်းဖြစ်၊ ပြည်လမ်းသို့ ဝင်ထွက် လမ်းသာကြောင့် လူအသွားအလာ အမြဲရှိနေပါ သည်။ ကျွန်ုပ်မှာ လိုချင်မှုတစ်ခုကိုသာ စိတ်တွင်ရှိ၍ အထေးသနှင့် အခြေအနေအားလုံးကို မေ့နေခဲ့ပါ သည်။

အလိုရှိသော ပစ္စည်းကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ပတ်ဝန်းကျင် အရာအားလုံးကို သတိမထားမိတော့ပါ။ ကျွန်ုပ် လိုချင်သော ပစ္စည်းအတွက် လုပ်ငန်းစတင်တော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲတွင်လည်း... သူ့ဖော်စား မသိသူကျော်သွား စကားရှိသားပဲ။ 'အထိုက်လို့ ငါရတယ်'

အတွေးနှင့် ပျော်နေမိပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်တွင် ပျော်ရွှင်ချိန်များများ မရလိုက်ပါ။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဇောကြောင့် လည်းကောင်း၊ နေရာအခက် ကြောင့်လည်းကောင်း ယက်နက်ပစ္စည်းမရလင်သောကြောင့် အချိန် ကြာသွားခဲ့ပါသည်။

ကြာလာသည်နှင့်အမျှ လမ်းသွားလမ်းလာများ လာလာသည်နှင့်အမျှ လမ်းသွားလမ်းလာများ

• ဥဒ္ဒိကျီးပေါင်း

နှင့် ဈေးခွေးများ၏ အခြေအနေကို ကြည့်ရပါတော့ သည်။ ခွေးလေခွေးလွင့်များနှင့် ခရီးသွားများအားလုံး အသွားအလာ အစားအသောက်မပျက် လှုပ်ရှားသွား လာနေသည်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့မြင်နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်လိုချင်သော ပစ္စည်း ရရှိချိန်အထိ ပတ်ဝန်းကျင် မှာ ပုံမှန်အတိုင်း ရှိနေပါသည်။

ကျွန်ုပ်ရရှိသော ပစ္စည်းမှာ ဥဒ္ဒိကျီးပေါင်းဖြစ်ပါသည်။ ဥဒ္ဒိကျီးပေါင်း ဘာကောင်းသည်၊ ဘာစွမ်းသည် ကျွန်ုပ် သေချာမသိပါ။ ပါးစပ်ရာဇဝင်များတော့ ကြားဖူးပါသည်။

တစ်ခါက စပါးရောင်းသူ လှည်းသမားတစ်ယောက် သည် လှည်းမောင်းသွားစဉ် လှည်းနားစောင့်(လှည်းဘီး ကျွဲထွက်မသွားရန် ဝန်ရိုးတွင် တပ်ဆင်ထားသော သစ်သားချောင်း)ကျိုးသွား၍ နီးစပ်ရာသစ်ပင်မှ အကိုင်း တစ်ကိုင်းကို ခုတ်၍ လှည်းနားစောင့်တုတ် လုပ်သွားခဲ့ပါ သည်။

ဒိုင်ရောက်၍ သူ၏စပါးများကို ချိန်ကြည့်ချိန်တွင် စပါးများ တိုးနေသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရပါသည်။ ထိုသို့ စပါးများ တိုးနေခြင်းမှာ ဥဒ္ဒိကျီးပေါင်းအစွမ်းဟု

www.burmeseclassic.com

ဝေဇာန် (စစ်ဆေးရေး)
ကစစ(၁၂)၊ ထုံးတို

ကျေးဇူးအလှူမြှူရခဲသော

ငါးရံခေါင်းတို ဆေးနည်း

၁၃၇၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်နေ့က ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ရွာထောင်(ဗမာရွာ)မှ ဦးသောင်းစိန်(ဦးမေးတို)၏ဇနီး ဒေါ်မကြီး(ဒေါ်မပိန်) ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့သည်မှာ တစ်လပြည့်ပြီဖြစ်သဖြင့် စာရေးသူတို့အား တစ်လပြည့် ဆွမ်းသွတ် တရားတော်နာဖိတ်ကြားလာသဖြင့် ဇနီးချစ်ညိုကို ခေါ်ကာ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

အလှူပြီးနောက် ရေခွေးကြမ်းသောက်ကြရင်း စကားစမြည် ပြောနေရင်းက စာရေးသူနှင့် အင်မတန်ရင်းနှီးသော မနီနီဆိုသည့် အမျိုးသမီးနှင့် ပိုမို၍ စကားတွေ ပြောဖြစ်သွားပါသည်။

ပြောနေရင်း စကားဖြတ်၍ စာရေးသူမှ...

‘နီနီ နှင့်ကို ကြုံလို့ မေးရဦးမယ်၊ မနှစ်က နှင့်ခြေသလုံးမှာ ပေါက်နေတဲ့ အနာကြီး ပျောက်သွားပြီလား၊ ဟု မေးလိုက်မိပါသည်။’

ထိုအချိန်က မနီနီအား စာရေးသူ အလေးထားမိသည်မှာ သူမ၏ အနာကြီးသည် အကျယ်(၂)လက်မ ပတ်လည်ခန့်ရှိပြီး ပြည်တစ်စုံနှင့် လနှင့်ချီ၍ ကြာကာ မပျောက်နိုင်ဘဲ ညော်တွေလာရင် ရှောင်ရ၊ အစားအသောက်တွေ ရှောင်ရ၊ ဝေဒနာတွေ တစ်မိမိခံစားရသဖြင့် အိမ်အလုပ်ကို ကောင်းကောင်း မလုပ်နိုင်သလို လမ်းပင် ကောင်းကောင်းမလျှောက်နိုင်လောက်အောင် ခံစားနေရသူ ဖြစ်ပါသည်။

မနီနီသည် စာရေးသူ၏ အမေးကို ဖြေရန်အတွက် ထဘီစကို ခြေသလုံးအထက်သို့ အနာမြင်သာရန် အပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်ပြီး...

‘ကိုကိုကြီး ကန်တော့နော်၊ ဒီမှာလေ ကိုကိုကြီး မေးတဲ့အနာကြီး အမာရွတ်ပဲ ကျန်ခဲ့တော့တယ်။ လုံးလုံး ပျောက်သွားပါပြီ။’

မပျောက်ခင်က ကိုကိုကြီးရယ်... ကျွန်မ အရမ်းကို ဒုက္ခတွေ ရောက်ခဲ့ရပါတယ်။ ဟိုလူက ဒီဆေးကောင်းတယ်ဆို လိမ်း၊ ဒီလူက ဟိုဆေးကောင်းတယ်ဆိုလိမ်းနဲ့

လိမ်းလိုက်ရတာ ပျောက်တယ်လို့ကို မရှိခဲ့ပါဘူး။ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးတွေ မရလို့ အနောက်တိုင်းဆေးတွေ မြို့ကို မှာပြီး လိမ်းပြန်တော့လဲ မသက်သာကိုကိုကြီးရယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဝေဒနာခံစားနေခဲ့ရကာ (၂)လလောက်ကြာမယ်ထင်တယ်။ အင်း...ဟို ကိုကိုကြီးလဲ တွေ့တွေ့ရင် မျှဝေနိုင်အောင်၊ ဗဟုသုတလဲရအောင် ပြောရဦးမယ်။

တစ်နေ့မှာ ကျွန်မလို ခံစားဖူးတဲ့ ကျွန်မ သူတစ်ယောက်တွေ့တော့ သူကပြောပြတာ...

ငါးရံခေါင်းတို ငါးကောင်လယ်ခိုင်းတယ်။

ငါးရံခေါင်းတိုလို့ ပြောရတာက ငါးရံမှာ ခေါင်းက ရှည်နေလို့ ငါးရံခေါင်းရှည်ဆိုပြီး ငါးမျိုးလဲ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် မှားမှားစိုးလို့ ငါးရံလို့ ခွဲခြားပြီး ပြောရတာ ကိုကိုကြီးရေ။

အဲဒီ ငါးရံခေါင်းတို ဦးခေါင်းတွေကို တာနံ့ ဖြတ်ယူရ

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်လုံးတွေကိုတော့ ယူရတူ။ ကြိုက်ရင်တော့ သပ်သပ် ချက်စားပါ။

ငါးရဲ့ခေါင်းတို (၅)ခေါင်းရပြီဆိုရင် မီးခိုးမှာ မီးပွေးပြီး မီးပိုပေါက်ကို ဒယ်ဒိုးတပ်ပြီးတော့ နှမ်းဆီငါးကျပ်သာလောင်းထည့် ဆီပူ လာပြီဆိုရင် ငါးရဲ့ခေါင်းတိုရဲ့ ဦးခေါင်း(၅)ခေါင်းကို ထည့်လိုက်ပြီး ကြပ်နေအောင် ကြော်ရမယ်။ တူးတော့ ယွှားစေနဲ့... ဒါတော့ ဂရုစိုက်ရမယ်။

ကြွပ်ပြီဆိုတာနဲ့ မီးပိုပေါက်ချပြီး အအေးခံထားလိုက် အေးပြီဆိုတာနဲ့ ပုလင်းသန့်သန့်ထဲ ထည့်ထားပြီး အနာကြီးကို မနက်၊ နေ့ည သုံးကြိမ်ခွဲပြီး ခပ်ခွဲခွဲလေး လိမ်းခိုင်းတယ်။ လိမ်းရမယ်။

ကိုကိုကြီး... လိမ်းလို့ (၃)ရက်မြောက်ကတည်းက ပြည်တစ်စုံစုံ ဖြစ်နေတဲ့ အနာကြီး ပြည်သိပ်မထွက်တော့ဘူး။ တစ်ပတ်လဲ ပြည့်ရော ပြည်တွေ မထွက်တော့ဘဲ တန့်သွားတယ်။

နှစ်ပတ်ပြည့်တော့ အနာကြီးဟာ ခြောက်ခြောက် သွေသွေ ဖြစ်သွားတယ်။ သုံးပတ်လောက်လဲ ပြည့်ရော ထုံးလုံးကို ပျောက်သွားတာ... မယုံမရှိနဲ့ ကျွန်မ တိုယ်တွေ့ပဲ။

လန့်ချီပြီး ခံစားလာရတဲ့ ဝေဒနာဟာ ဒီငါးရဲ့ခေါင်းတို

ဆေးနဲ့ တွေ့တော့မှာပဲ ရင်အေးရတော့တယ်။

ကျွန်မ ပြောပြနေတဲ့ အနာကြီးက အနာက အကြီးကြီးဖြစ်နေလို့ အနာကြီးလို့ပြောတာနော်။ ကူးစက်တာတဲ့ လက်ဖျံလို အနာကြီး ရောဂါမျိုးကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး။

ဟု မနီနီက သေချာ ရှင်းပြပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူလည်း မနီနီ ပြောပြမှုကို စိတ်ဖြင့် သေချာစွာ မှတ်သားထားလိုက်ပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးသို့ စာဖတ်ပရိသတ်တို့အတွက် ရေးသားပေးပို့မည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ငါးရဲ့ခေါင်းတိုဆေးအကြောင်း သိရှိကြ၍လည်း မိမိ ဌှို ကိုယ်တိုင်ကြုံလျှင်ဖြစ်စေ၊ အခြားသူများ၌ ကြုံတွေ့ လာလျှင်ဖြစ်စေ အသုံးပြုနိုင်ကြပါစေရန် အရိုးခံ စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါပေသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးနှင့်တကွ စာဖတ် ပရိသတ်များအား အစဉ်လေးစားတန်ဖိုးထား လျက်...

**ဦးကိုကိုကြီး(စစ်ဆေးရေး)
ကစစ(၁၂)၊ ထုံးဘို**

စာမျက်နှာ (၁၆၉)မှ အဆက်

နောက်မှ သိရပါသည်။

နောက်တစ်ဦးမှာ လယ်ထွန်ရင်း ခြိမ်းလုံး (နွားကန်) ကျိုးသွား၏ ထယ်ထွန်သားသည် နီးစပ်ရာ သစ်ပင်မှ သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်း ခုတ်၍ ထယ် ဆက်ထွန်၏ ဘေးလူ များက နွားနှင့် ထွန်တုံးကိုသာ မြင်ရ၍ သူကို မမြင်ကြပေ။ နွားမောင်းသံ တို့ကိုလည်း ကြားနေရသော်လည်း သူကို မမြင်ရခြင်းမှာ ဥနဲကျီးပေါင်း အစွမ်းဟု နောင်မှ သိရပါသည်။ ထို ပါးစပ်ရာဇဝင်များကြောင့် ဥနဲကျီးပေါင်းကို ဥနဲပင် မြင်တိုင်း

ကြည့်မိရာ ယခုပင် ခံတွေ့ရှိခဲ့ပါပြီ။ ဥနဲကျီးပေါင်းအကြောင်း စိတ် ဝင်စားသူများ သိရှိသူများ သတိ ထား ကြည့်ပါလျှင် မှော်ဘီမြို့တွင် ဥနဲပင် အလွန်ပေါများပါသည်။ **သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ကြီး ရဟန်း တရား ရရှိသောနေရာမှာ ဥနဲပင်အောက်** ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဥနဲပင်ကြီးကို ယနေ့တိုင် တွေ့ မြင်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ထူးခြားမှုတစ်ခုမှာ ဥနဲကျီးပေါင်း ဖြတ်ယူနေစဉ် အချိန်တွင် မျက်နှာစိမ်း (မမြင်မတွေ့ ဘူးသူ)ကျွန်ုပ်ကို ဈေးရို ခွေးများ

ဟောင်ခြင်း၊ ရပ်ကွက်နေသူများ၊ လမ်းသွားလမ်းလာများ လှည့် ကြည့်ခြင်း၊ မေးစမ်းခြင်း၊ စပ်စု ခြင်း၊ စောင့်ကြည့်ခြင်းများ မရှိခြင်းသည် ဥနဲကျီးပေါင်း၏ အစွမ်းကြောင့် ပင်လား ပြောရမည်ဖြစ်သည်။

သို့မဟုတ်ပါက ကလေးသူခိုး အထင်ဖြင့် အဆွဲခံရလျှင် အလျှောက်ကောင်းသော်မှ နှစ် ချက်လောက်တော့ အထောင်း ခံရမည်မှာ သေချာပါသည်။

ဇော်မင်းအောင်

တန်ပြန် (ဒဏ်ပြန်)

ဂါထာတော်ကြီး

ဝိဇ္ဇာဟိန္ဒိ ဆရာဦးသန်းမြင့် (တိုင်းရင်းခေ)

စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော်က မြွေလမ္ဗာယ်နှင့် မြွေဖမ်းဆီးရေးအဖွဲ့တွင် ခေါင်းဆောင် ပိုင်းမှ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူတို့၏အဖွဲ့မှာ (၃)ဖွဲ့ခွဲပြီး မြွေများကို ဖမ်းဆီး ကြပါသည်။ ရရှိလာသော မြွေများကို ဆေးဝါးထုတ်လုပ် ရေး(ဘီပီအိုင်)သို့ ပို့ခြင်း၊ အချို့မြွေများ မျက်လှည့်ဆရာ၊ မြွေလမ္ဗာယ်ဆရာ၊ ဆေးကြော်ငြာ စသည့် ဆရာများကို ပြန်လည်ရောင်းချခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမအဖွဲ့ကို နဂါးမရှောင် ဆရာဆောင်မှ ဦးဆောင် ပြီး သာယာဝတီ၊ သုံးဆယ် စသည့် ဒေသနယ်မြေများ သို့ သွားရောက်ဖမ်းဆီးပါသည်။

ဒုတိယအဖွဲ့ကို မြွေဆရာကြီးဦးစိုးမြင့်မှ ဘိုကလေး၊ မော်ကျွန်း၊ လပွတ္တလုတ်ကြီး စသည့် နယ်မြေများသို့ သွားရောက် ဖမ်းဆီးပါသည်။

စာရေးသူမှ ရမည်းသင်း၊ မိတ္ထီလာ၊ ကျောက်ဆည် စသည့် ဒေသနယ်မြေများသို့ သွားရောက်ဖမ်းဆီးပါ သည်။

ဤအလုပ်သည် အလွန်ပင် အန္တရာယ်များကြောင်း၊ ရန်များကြောင်းကို အထူးဖော်ပြဖို့ မလိုတော့ပါ။

စာရေးသူသည် သတ်မှတ်ထားသော ခရီးစဉ်ကို အစမှအဆုံးတိုင် သွားရောက်နိုင်သော်လည်း ကျန်အဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့မှာ သူတို့ သတ်မှတ်ထားသော ခရီးစဉ်ကို အဆုံးတိုင် မရောက်ကြ။ အတိုက်အခိုက်၊ အနှောင့် အယှက်၊ အဖျက်အဆီးများနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရပြီး အချို့နေရာဒေသတို့တွင် အသက်လုပြီး ပြေးခဲ့ရကြောင်း သိရသည်။

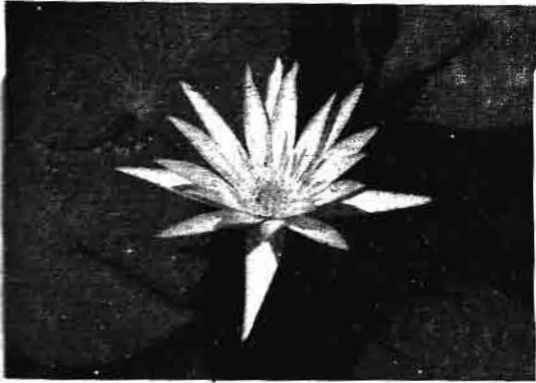
စာရေးသူသည်လည်း ထိုသူများကဲ့သို့ပင် အတိုက် အခိုက်၊ အနှောင့်အယှက်၊ အဖျက်အဆီးများနှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံရပါသည်။ တော်တော်များများ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံ ရပါသည်။

စာရေးသူ မမြင်ဘူး၊ မကြားဘူးသော ထူးထူးဆန်း ဆန်း တိုက်ခိုက်ခြင်းမျိုးလည်း ခံရပါသည်။ သို့သော် စာရေးသူမှာ မပြေးခဲ့ရ။ တွေ့ကြုံလာသော အနှောင့် အယှက်၊ အဖျက်အဆီး အားလုံးတို့ကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ သည်။

၁၇၂ နက္ခတ္တရေးခြေစာမဂ္ဂဇင်း

စာရေးသူထိုကဲ့သို့ မြွေများကို ဖမ်းဆီးပြီး အသက် ဝမ်းကျောင်း ပြုနေသည်ကို မ/ဥက္ကဏ္ဍာယ စ/ရင်း သက္က(၃)လမ်းမှ အဘဆရာကြီး ဦးအောင် စာရေးသူအား သမ္မာအာဇီဝဖြင့်သာ အသက်ဖြင့် ထိုအလုပ်ကို ဆက်ပြီး မလုပ်ရန် ဆုံးမကြားရသော စာရေးသူမှ မိဂ္ဂယ်ရွယ် သက်ကြီးရွယ်အို ဆရာကြီး၏ စကားကို မပယ်ရှားဘဲ နားထောင် ဖမ်းဆီးခြင်း အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်တော့သည်။ စာရေးသူတို့မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက် တော်မှ ပေးထားသော ဆေးလက်မှတ် ကုန်ဝယ်စာအုပ်ဖြင့် ပရဆေးများ ဝယ်ယူပြီး

မြန်မာဆေးဖြင့် စားဝတ်နေရေးကို ဆေးဆရာတစ်ဦး အဖြစ် ရပ်တည်လိုက်တော့သည်။

ထိုသို့ ကောင်းမွန်စွာ နေလာသော အချိန်မှာပင် စာရေးသူနှင့် တစ်လမ်းတည်းနေ အတူနေဆရာအချို့ တို့မှ စာရေးသူအား အထင်မှား အမြင်မှားဖြင့် အုပ်စု လိုက် ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြပြန်သည်။

စာရေးသူအား အောက်လမ်းဆရာဟူ၍ လည်း ကောင်း အောက်လမ်းဆရာ ဟူ၍လည်းကောင်း ကင်ပွန်း ဖိတ်ပြီး တိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။

စာရေးသူ သိတာလည်း ရှိသကဲ့သို့ မသိတာလည်း နှိပ်ပါသည်။ စာရေးသူနှင့် ရင်းနှီးရာ ရင်းနှီးကြောင်း မိတ်ဆွေများနှင့် တပည့်အချို့တို့မှ လာရောက် ပြော ကြား၍ သိရပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ထိုဆရာအုပ်စုမှာ ဖရိုဖရဲနှင့် ပြိုကွဲ သွားပါတော့သည်။ အချို့လည်း နေအိမ်ကို ရောင်းချ သွားပါသည်။ အချို့လည်း မိသားစုများ အကွဲကွဲ အပြားပြား ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

အချို့လည်း စီးပွားပျက်ပြီး အိမ်ကြိုအိမ်ကြား မြောင်းကြိုမြောင်းကြားတို့တွင် ကန်စွန်းရွက်ခူးပြီး ဆောင်းချစားသောက်ရသည်။ အချို့လည်း စာရေးသူ အား လာရောက်တောင်းပန်ကြသည်။ စာရေးသူကား အာမှ မသိရပါ။

စာရေးသူ ထိုကဲ့သို့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး တင်ပြနေခြင်း မကိုယ်ရည်သွေးနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ စာရေးသူ ဖော်ပြ ဆည့် တန်ပြန်(ဒဏ်ပြန်)ဂါထာတော်ကြီးကို ယုံကြည် မိတ်ဆွေစရန် စာရေးသူ၏ အတွေ့အကြုံကို တင်ပြခြင်း သာ ဖြစ်ပါသည်။

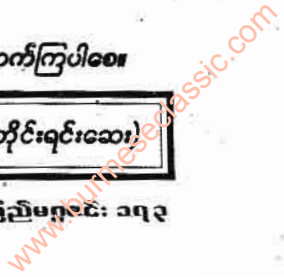
စာရေးသူသည်လည်း အိုတီအိုမအရွယ်သို့ ရောက်ရှိ နေပြီဖြစ်၍ ပညာကို သေရွာသို့ မယူလိုသော ဆန္ဒဖြင့် လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်များလည်း ပံ့ပွားပာပာသုတတိုးပွားစေရန် လည်းကောင်း... စာရေးသူ တစ်ချိန်က အားကိုး အားထားဖြစ်သော တန်ပြန်(ဒဏ်ပြန်)ဂါထာတော်ကြီးကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တန်ပြန်(ဒဏ်ပြန်)ဂါထာတော်ကြီး

ဥုံ ကပ်ကပ္ပာပေါဇိစ္စက ပူစလောထိပျဂ္ဂိန္ဒြီး	ဣ
ပြင်ပိုင်ကောင်လုံးပျဂ္ဂိန္ဒြီး	ဣ
အသည်းကျောက်ဖျာ လွှားလွှားကွာ	ဣ
ဘုရားလေးဆူ နိဗ္ဗာန်ယူ	ဣ
စန္ဒာလမ်း စင်းစင်းသေ	ဣ
ခန္ဓာအပေါင်း ပွေ့ပျောင်း	ဣ
မကောင်းဘေးဒဏ် သဒ္ဓါလံ	ဣ
ကြမ္မာမကောင်း ရန်အပေါင်းလည်း ထောင်ပျက်ကြေ	
စင်းစင်းသေ	ဣ
သေလည်း ဆရာသေ ကျေလည်းဆရာကျေ အသည်းပြောင်းပြန်	
လန်အောင်ကွဲလည်း ဆရာကွဲ ကျေလည်း ဆရာကျေ ပြေးလည်း	
ဆရာပြေး သေလည်းဆရာသေ	
ဥုံ... နှင့်ဆရာကား ငါတကား တောင်ကြီး(၇)လုံး ပြုံးဖြူပြိုင်။	
ကောင်းကင်ပြင်မှာ စန္ဒာလမ်း စင်းစင်းသေ၏။ သပ္ပာဒ်ရာပြစ်စင်္ဂါ	
လည်း ချာချာလည်၏။ မြေကြီးအထဲ သလဲကျောက်ဖျာ ရွှေကွာ	
၏။ ဥုံ...ဖေဟိ ဖေဟိ အာဖေဟိ သွာဟ	
ညအိပ်ရာဝင် (၉)အုပ်၊ နံနက်အိပ်ရာထ (၉)အုပ်	
ရွတ်ပါ ကျန်အချိန်များလည်း ရွတ်နိုင်လျှင် ကောင်းပါ	
သည်။	
သူတစ်ပါး မကောင်းမကြံနိုင်ပါ စုန်း၊ နတ်၊ ပယောဂ	
ဟူသမျှ ရေမန်းတိုက် ပျောက်ကင်း၏။ အသုံးကား	
ကျယ်ဝန်းလှပါသည်။ “ဣ”(၈)ချက်ဂါထာ ဟူ၍	
လည်း ခေါ်ပါသည်။	

ဆင်းရဲကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်ကြပါစေ။

ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်(တိုင်းရင်းသား)

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ
(2017-October လအတွက်)

ဆရာ မင်းသွေးအောင်

သီတင်းကျွတ်လ

တူရာသီ (Libra)

နက္ခတ်ဇာတ်စာ

ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် ဆေးဝက်ဝင် အစားအစာများ

မြန်မာ့ဆယ်နှစ်လရာသီခွင်မှာ မိုးအကုန် ဆောင်ဦး အစ ပထမလရာသီချိန်ခါ တူရာသီ(Libra)ကို ဝါလ ကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်လဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြပြီး "သီတင်းကျွတ်လတွင် ပလ္လင်ဆေးမိုး ရွာသွန်းခြင်း" ဆိုသည့် တောင်သူဦးကြီးများ ရိုးရာ မိုးလေဝသ မှတ်သားဖွယ်ရာ လင်္ကာမှတ်တမ်းအရ...

သီတင်းကျွတ်လရာသီ အခါသမယတွင် မိုးလေဝသ ကင်းစင်ပြီး သာသာယာယာရှိလှသည့် သဘာဝဖြစ်ပြီး အကယ်၍ မိုးရွာခဲ့လျှင်တောင်မှ ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ် သည့် သင်ပုတ်ပလ္လင်တော်ကို နောက်ဆုံး သန့်စင် ဆေးကြောသည့် အနေနှင့် နှုတ်ဆက်ရွာသွန်းသည့် မိုးဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြပါသည်။

မြန်မာ့ပညာရှင် ကင်းဝန်မင်းကြီးက...

'သီတင်းကျွတ်ပြီ တူရာသီ အသန့် ရှိန်ပါထွန်းပြီး ကြာပျိုလဲစုံ ဖြစ်ပြန်ပြန် ပဟိုအချာထွန်း'

ဟု သံပေါက်စပ်ဆိုထားခဲ့သလို ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာညို၊ ကြာပုဏ္ဏရိုက်၊ ကြာပဒုမ္မာ စသည့် ကြာမျိုး ငါးပါးတို့သည် တူရာသီ(Libra) သီတင်းကျွတ်လ၏ ရာသီပန်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကောင်းကင်မှာ အသဝနီနက္ခတ် စန်းယုဉ် ထွန်းလင်း နေပြီး ရာသီပွဲတော်အားဖြင့် မီးမြင်းမိုရ်ပွဲ ဆီမီးပူဇော် မီးထွန်းပွဲတော် ကျင်းပကြပါသည်။

တူရာသီ သီတင်းကျွတ်လသည် (၁၂)လရာသီခွင်

တွင် မူလ ဝါယောအိမ် ရာသီခွင်ဖြစ်၍ နိုဆောင်းဦးကာလအဝင် စပ်ကူးမတ်ကူး ဝါမြူးပြီး တေဇောဓာတ် ပျက်တတ်ခြင်းကြောင့် တူရာသီတွင် ပါစက ဝမ်းမီးဓာတ် အားနည်းစေတတ်သော သဘာဝဖြစ်၍ အပူအစပ် အနုနှင့် အရက်သေစာ သောက်စားသူများ ရောတိုးပွားကြစေနိုင်ပါသည်။

[သွေးတိုးရောဂါ၊ အဆစ်ရောင်၊ ရောဂါရှင်များ သတိပြုရပါမည်။]

ရွေးစေးထွက်ပြီး ခြေလက်အေးစက် တေး

ဖျားနာရင်ကျပ် သလိပ်ကပ် အအေးပတ် နှာစေးတတ် သည့် ရာသီဖြစ်ပါသည်။ အကြောအဆစ် နာကျင် တတ်ကြပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ တူရာသီမှာ အနာရောဂါ ကင်းရှင်းကြ စေရန်...

ရှောင်ရန် အစားအစာများ

ပါစကဝမ်းမီးကို ဆန့်ကျင် အားနည်းစေတတ်သော ကြညက်ခဲသည့် အစားအစာများ၊ အပူအစပ်၊ လက် ဆုပ်ချဉ်နှင့် အပုပ်ခံပြုလုပ်ထားသည့် အစားအစာများကို အထူးရှောင်ပါ။

ဘဲသား၊ ဘဲဥ၊ ကျွဲသား၊ ကျွဲနို့၊ တညင်းသီး၊ ထောပတ်ထံမင်း၊ နို့ထမင်း၊ ကောက်ညှင်း များများစား ခြင်း၊ ငါးပိကောင်၊ ငါးပိတစ်၊ ပဲငါးပိ၊ ပဲပုတ်၊ ဆီတိုဟူး၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ရှမ်းနံနံ၊ ထမနဲ၊ ဆီထမင်း၊ လှော်စာ၊ ငါး သတ္တာ၊ ဝက်အူချောင်းကဲ့သို့သော အစားအစာများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု ဆေးဖက်ဝင်

မာတ်စာ စားသုံးသင့်သည့် အစားအစာများ

သီးအရွက်အနေဖြင့်...

ဥသွယ်ရွက်၊ ရဲယိုရွက်၊ ပုစွန်စာရွက်၊ ကြိတ်မှန်ရွက်၊ ခြောက်ရွက်၊ ကန်ချုပ်နီ၊ ပေါက်ပန်းဖြူအရွက်၊ အပွင့်၊ မိကျည်းရွက်၊ မန်ကျည်းသီး၊ လဲလူရွက်၊ ပဲကတ္တီပါ၊ ထောပတ်၊ ကုလားပဲ၊ ပဲလိပ်ပြာ၊ ပဲနီလေး(ပဲရာဇာ)...

ပန်းဂေါ်ဖီ၊ မုန်ညှင်းစိမ်း၊ မုန်လာရွက်၊ ဟင်းဂလာ၊ ညှင်းသီး၊ ဘူးညွန့်၊ ဂေါ်ရခါးသီးအညွန့်၊ သခွားသီး၊ ဆက်ကင်းဥ၊ ပတဲကော...

သင်္ဘောသီးအစိမ်း၊ ရွှေဖရုံသီး၊ ရွှေဖရုံပွင့်၊ ခဲဝဲသီး၊ ညှင်းတို့ကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။

သားငါးအနေဖြင့်...

ငါးကျည်း၊ ငါးရဲ၊ ငါးပတ်၊ ငါးဖယ်၊ ငါးသလဲထိုး၊ ငါးထိုး၊ နွားသား၊ ဆိတ်သား၊ ကြက်သား၊ ဝက်သား၊ ချွေးသား၊ ဆတ်သား၊ ချိုးသား၊ စာကလေးသား၊ ကြက်...

ထမင်း၊ ပုစွန်၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတန်၊ ငါးကြင်း၊ ဆတ်

သားခြောက်၊ ဆိတ်သားခြောက် စသည့် သားငါးများကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အချိုပွဲအတွက် စားသုံးရန် အသီးအနှံနှင့်ယိုများ

သင်္ဘောသီးမှည့်၊ တည်သီးမှည့်၊ ကတွတ်ယို၊ ဇီးယို၊ ရှောက်ယို၊ ဆီးပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ နဂါးမောက်သီး၊ ဖရဲသီး၊ သခွားမွှေး၊ ဆန်းကစ်သီး၊ ငှက်ပျောသီး...

ပန်းသီး၊ ပန်းသစ်တော်သီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ အုန်းကြာဆံ၊ စပျစ်သီး၊ သီဟိုဠ်စေ့၊ ဂွေးချိုသီး၊ သီးသီး၊ သလဲသီး၊ သဖန်းချိုသီး၊ ကရေကရာ၊ မုန်ကျွဲသည်း စသည်တို့ကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အချဉ်သီးအနေဖြင့်...

ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ မန်ကျည်းသီးမှည့်၊ စိမ်း၊ ပန်းသီး၊ ရှာလကာရည်၊ ဆန်ပုံးရည်၊ ပအုန်းရည်၊ သံပရာသီးသနပ်၊ ကြက်ပေါင်သီး...

သပြေသီး၊ ဂွေးချဉ်သီး စသည်တို့ကို လိုအပ်သလို အသုပ် ဟင်းပွဲတို့တွင် ထည့်သွင်း စားသုံးပေးနိုင် ပါသည်။

အထူးသဖြင့်

ဤတူရာသီ သီတင်းကျွတ်အခါသမယတွင် ဖျားနာ ၍ နှုတ်ခံတွင်းမလိုက်ဖြစ်နေသော နာလန်ထစလူများ အတွက်...

www.burmeseclassic.com

နေပွန်းတည့်ချိန်တွင် ရှောက်သီးကို ပုစွန်တုပ် ပီးဖုတ်နှင့် ငရုတ်စိမ်းနှင့် နှစ်နှစ်နှင့် ချဉ်စပ် ပွေ့ စပါးလင် ပါးပါးလေးလေး ထည့်၍ သုပ်ပြီး...

ဒန့်သလွန်ရွက် ဟင်းခါးလေးဖြင့် တွဲဖက်ပြီး ဓာတ်ပွင့် အခိုးပွင့်၊ ဓာတ်စာကျွေးပေးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာ၍ နှုတ်ခံတွင်း အရသာ ပေါ်လွင်လာပြီး အမြန်အားပြည့်လာပါလိမ့်မည်။

ပါစကဝမ်းပီးဓာတ် အားနည်းနေသူများ အတွက်...

လင်းနေမြစ်ကို ကွမ်းရွက်(၃)ထပ် ကတော့ချွန် လုပ်ပြီး ဆားမီးဖုတ် လုပ်ထားသည့် ဆားမီးဖုတ်နှင့် တွဲပြီး တစ်နေ့(၂)ကြိမ်၊ မန်ကျည်း(၃)စေ့ခန့် ရေနှေးဖြင့် တိုက်ပါက ဝမ်းမီး ပြန်လည်အားကောင်းပါလိမ့်မည်။

မိသားစု ထမင်းစိုင်းအတွက်

ဆေးဖက်ဝင်ဓာတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများ

[၇-ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းပွဲများ]

၁။ ငါးကျည်းခြောက် ခရမ်းချဉ်သီးအုပ်ချက် ဆီပြန်ဟင်း

- ❖ ကန့်ချုပ်နီဟင်းခါး
- ❖ ငှက်ပျောဖူး ပုစွန်ခြောက်ကြော်
- ❖ ပုစွန်ငါးပိ သံပရာသီး အချဉ်သုပ်

၂။ ငါးမြင်းသား၊ သပြေသီး အချဉ်ဆီပြန်ဟင်း

- ❖ ပုစွန်ခြောက် ဗာလချောင်ကြော်
- ❖ မြင်းခွာရွက် သံပရာအချဉ်ဆမ်းသုပ်

၁၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ❖ ချဉ်ပေါင်မှန်ရောင်ဟင်းချို
- ၃။ ငါးခူစဉ်းကော ရဲယိုရွက်ကြော်**
- ❖ ပုစွန်ချဉ်သုပ်(နံနံပင်နှင့် ငရုတ်စိမ်းအုပ်)
- ❖ ငါးပိလိမ္မာချက်
- ❖ ဆီးဖြူသီးထောင်း

၄။ ဝက်သားသစ်တိုသီးချက်

- ❖ လဲလူရွက်ဟင်းချို
- ❖ ခရမ်းသီးမီးအုံးသုပ်
- ❖ ခံတက်ချဉ်နှင့် ငါးပိရည်ကျို

၅။ ငါးဖယ်ရှမ်းငါးပေါင်းနှစ် (အုန်း၊ နည်းနည်းထည့်)

- ❖ မန်ကျည်းရွက်ဟင်းချို
- ❖ ချဉ်ပေါင်၊ ပုစွန်ကျော့နှိုင်းချင်းကြော်
- ❖ ရုံးပတီသီး၊ အာလူး ရခိုင်ချက်

၆။ ပုစွန်ငရုတ်စိမ်း ချဉ်စပ်ဟင်း

- ❖ ဆိတ်သားဗာလချောင်ကြော်
- ❖ မဲဇလီဟင်းချို
- ❖ ကျောက်ပွင့်သုပ်

၇။ ကြက်သားကာလသားချက်

- ❖ ရှောက်သီးသုပ်(ပုစွန်၊ ငရုတ်စိမ်း၊ စပါးလင်ထည့်)
- ❖ မြင်းခွာရွက်ဟင်းခါး
- ❖ ပုစွန်ခြောက်ဗာလချောင်ကြော်

ယခုတင်ပြခဲ့သည့် (၇)ရက်တစ်ပတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများသည် တူရေသီ(Libra) သီတင်းကျွတ်လ သမယနှင့် သင့်ဇာတ်သည့် ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးဥပုအမြင်နှင့် အပူ၊ အအေး၊ အချုပ်၊ အသက်၊ အအာကာသဓာတ် စသော သဘောတရား နက္ခတ္တဓာတ်စာ ဆေးပညာဖြင့် ချဉ်ချိန်၍...

ဆေးဖက်ဝင် ရောဂါပျောက် နှုတ်မြိန်စားစွမ်းဆေးဓာတ်စာ ဟင်းလျာများအဖြစ် သက်ရောက်ဆောင်စေတနာဖြင့် တွဲစပ်စီမံပေးထားသည့် "ဓာတ်စာဟင်းလျာ" များဖြစ်ပါသည်။

စားသမျှ ဆေးဖက်ဝင်၍ ကျန်းမာကြပါစေ

ဆရာ မင်းချမ်းသာ

ကွင်းထိုးနေသော ဒိုးပင်း

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုး အသီးသီး၏ရင်ထဲတွင်ကိန်းအောင်းနေသော အယူအဆများသည် အရမ်းကာရောမှတ်ယူထားကြသည် ဖဟုတ်။

ထူးခြား ဆန်းပြားသော အကြောင်းအရာများ၏ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ကြောင်းချင်းရာများမှ တစ်ဆင့် ဆင်းသက်လာခဲ့ခြင်းများ ရှိပါသည်။

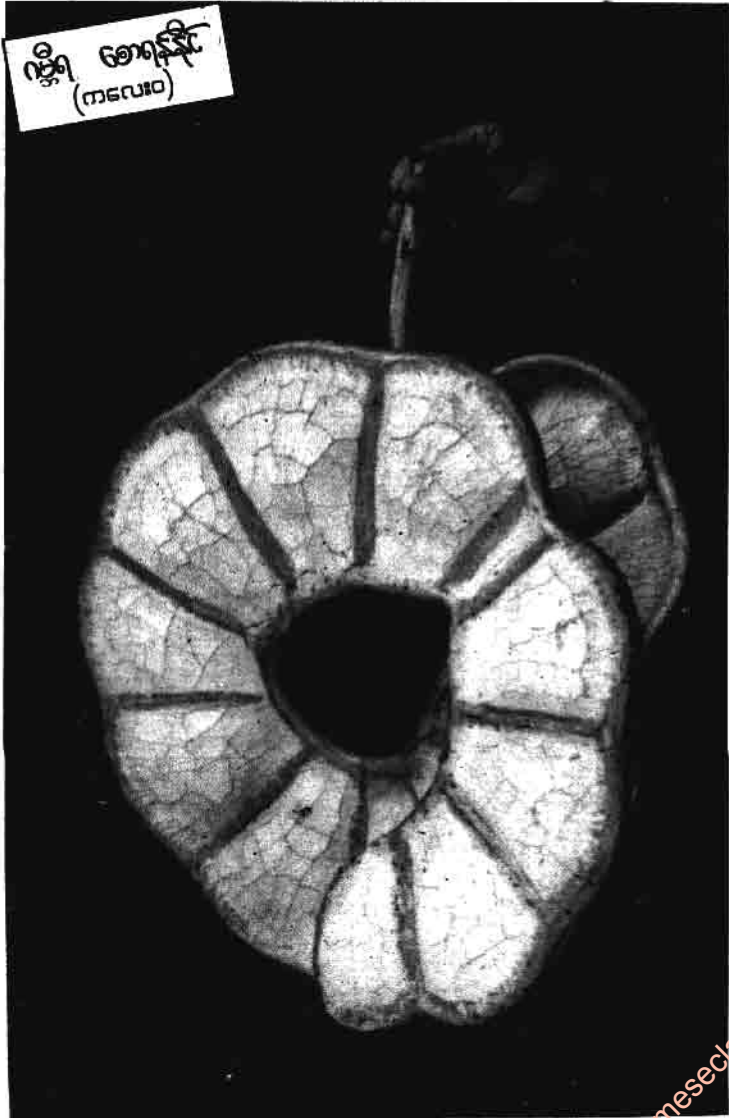
ရှေးကန္တိရပညာရှင်ကြီးများ၏ ဂန္တိရ ပညာများမှတစ်ဆင့် လူထုအတွင်း စီးဝင်နေသော မှတ်သားနာယူဖွယ် အကြောင်းချင်းရာ အစိတ်ပိုင်း အသီး သီးသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုဖော်ပြသော ဒိုးတောင့်သည် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အမြဲတေပစ္စည်း ဆိုလျှင် မမှားပေ။ သဘာဝလွန် ပုံသဏ္ဍာန် ထူးခြားဆန်းပြားကာဖြင့် စာပေလောကတွင် တွေ့မြင်ရသော နွယ်ကွင်းထိုး၊ သစ်ကွင်းထိုး၊ ဖိးကွင်းထိုးဆိုတာမျိုးလို ကွင်းထိုး နေသော ဒိုးတောင့်တစ်ခု ဖြစ်ပါ သည်။

ရှေးလူကြီးသူများ၏ ဆိုရိုးစကား နှိုင်းယှဉ်မိမိနေထိုင်သော နေအိမ်ကို ခြောက်ကင်းဝေးစေဖို့ ဒိုးတောင့် ချိတ်ဆွဲကြဟု မှတ်သားဖူးပါ၏။

ယခု ဒိုးတောင့်သည် လောင်မီး တွင်းစေခြင်း၊ ကွင်းထိုးနေသော အကြောအမြဲတေဓာတ်ကိန်းအောင်း နေခြင်းတို့ဖြင့် အလွန် အကျိုးထူး သော စွမ်းရည်များရှိသည့်အတွက် ဆေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဒိုးပင်သည် အပင်ကြီးမျိုးဖြစ်ပြီး

နွယ်ဆန်သော အသီးများ စုဖွဲ့၍ သီးသောအပင်ဖြစ်ပြီး တောတောင် အတွင်းများတွင်သာလျှင် တွေ့မြင် ရသော အမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။

တချို့ ကျေးရွာအနီးများတွင် လည်း တွေ့မြင်ကြရပါသည်။ မြန်မာ့ ဆေးဖက်ဝင်အပင်မျိုးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အနာအဖုအကျိတ် များကို ဒိုးဆန်သွေးလိမ်းခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းနိုင်စေပါသည်။

အပင်မှ အသီးသီးလျှင် နွယ်ဆန် သောအတောင့်များ အိမ်ဖွဲ့၍ တစ်ကန်စီ အိမ်ဖွဲ့သီးသော အပင်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဒိုးနွယ်ဆီသည် အလွန် ရှားပါးသော ပရဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဒိုးတောင့်၏ အသုံးဝင်ပုံများစွာ သည် မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးနယ်ယယ် တွင် အထင်အရှားရှိပါသည်။

ယခုဖော်ပြသော ဒိုးတောင့်သည် ရှားပါးစွာ ကွင်းထိုးပြီး “ဝ”ကွင်း နေပါသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဂန္ထိရအမြုတေဓာတ်ရှိသော ဂန္ထိရ နွယ်ကွင်းထိုး ဒိုးမင်းတစ်ခုဖြစ်ပါ သည်။

ဤကွင်းထိုးသော ဒိုးတောင့်ကို တော့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့အစ်ကိုကြီး တစ်မျှ ရင်းနှီးခင်မင်သော ဦးသန်း ဆွေ(စာရင်းစစ်မှူး)ဆီက ရရှိခဲ့ပါ သည်။

သူ၏လက်ဝယ်တွင် (၁၅)နှစ်ခန့် ထိန်းသိမ်းထားရှိခဲ့သော ပစ္စည်းဖြစ် ကြောင်းလည်း သိရှိရပါသည်။

ကျွန်တော်တောင်းခံစဉ် သေချာ ကျနစွာ ထိန်းသိမ်းပါမည်ဟု ကတိ အတန်တန်ဈေးမှ ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူလည်း ရရှိပြီးခြင်းဆို တာလို သန့်စင် ရေဆေး အမြုတေ

ဓာတ်ကို အဖြူရောင်ဆေးခြယ် ရွှေရောင်ဆေးဖြင့် အနားကွပ်ပြီး နေအိမ်ဘုရားခန်းတွင် အမွန်အမြစ် ချိတ်ဆွဲထားရှိခဲ့ပါသည်။

အကြောင်း တိုက်ဆိုင်ခဲ့လျှင် စာရေးသားဖော်ပြရန် ရည်မှန်းထား ပြီး ကျွန်တော့်ထက် ပိုသိနားလည် ကြသူများရှိပါကလည်း နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသားဖော် ကြရန် စာရေးသူမှ ဖိတ်ခေါ်အပ် ပါသည်။

[ယခုဖော်ပြခဲ့သော ဒိုးတောင့် ကို မေတ္တာရ ပေးအပ်ခဲ့သော အစ်ကိုကြီး ဦးသန်းဆွေ (စာရင်း စစ်မှူး)အား ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။ သတ္တဝါများ ချမ်းသာပွားစေဖို့

ဂန္ထိရ စောရန်နိုင် (ကလေးဝ)

စာမျက်နှာ (၁၇၉)မှ အဆက်

ကျွန်မတော့ အမဲခြောက်တို့ ထမင်းကြမ်းနဲ့ဆားနဲ့ ကြိတ်ပြီး အုံတာတို့တောင် မပျောက်ဘူး’

‘စမ်းကြည့်စမ်းပါဗျာ၊ ကြက်သွန်နီဥတစ်လုံး ဘယ် လောက်မှ တန်ဖိုး မရှိပါဘူး’

မလုပ်ဘူး၊ လုပ်မယ်တော့ ပြောမသွားဘူး ခဏနေပြီး ပြန်သွားသည်။ ငွေကုန်ကြေးကျ သက်သာမည့်နည်းဆို တော့ နည်းနည်းတော့ စိတ်ဝင်စားပုံရသည်။

မကြာပါ။ (၂)ရက်မြောက်နေ့ကျတော့ ဒေါ်ချိုတီ ပလတ်စတစ် အထုပ်ကလေးဖြင့် ရောက်လာသည်။

‘ဆရာရေ... ဆရာဆေးနည်းက ကောင်းလိုက်တာ (၂)ရက်ပဲ စည်းလိုက်ရတယ်။ ကန္တာစိမ်းဆူး အလို

လိုထွက်လာတာ ဟောဒီမှာကြည့်’

ဟုတ်ပါသည်။ စာရေးသူ အသေအချာကြည့်မိသည် ဆူးက စပါးစေ့ တစ်စေ့ခန့် ရှိသည်။

သူခံစားနေရသည့် ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွား၍ ဝမ်းသာသလို စာရေးသူလည်း ဝမ်းသာမိပါသည်။

သို့ကြောင့် ထိုနည်းတူ ကန္တာစိမ်းဆူးများ စူးခဲ့လျှင် ကြက်သွန်နီကို မမေ့ပါနှင့်လို စေတနာထား၍ သား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကန္တာစိမ်းဆူး စူးခဲ့လျှင် ထွင်နေသည့် အဆင်မသင့်က အန္တရာယ် ဖြစ်တတ်သည်။

ချစ်ပိုင်(မလွန်)

ကန္တာရစိမ်းဆူး

အလွယ်တကူ ထွက်အောင်

ချစ်ပျို (မလွန်)

အငြိမ်းစားဆိုပေမယ့် အငြိမ်းမစားနိုင်တဲ့ မလွန်(က.စ.စ ၁၃)မှ ဒေါ်ချိုတီ။ ပင်ကိုမိရိုးဖလာက တောင်သူမျိုးနွယ်စု ဆိုတော့ တောင်သူလုပ်ငန်းကို မပစ်ပယ်နိုင်။ ဒါကြောင့် တောင်သူတစ်ဖက်၊ ဝန်ထမ်းဘစ်ဖက် လုပ်ကိုင်လာခဲ့ရာမှ ယခုတော့ ဝန်ထမ်းလုပ်သက်၊ သက်ပြည့်ဖြင့် ပင်စင်(အငြိမ်းစား) ရနေပြီ။

သို့သော်လည်း အစိုးရဝန်ထမ်း အလုပ်သာ အငြိမ်းစားရသည်။ တောင်သူလုပ်ငန်းက မစွန့်လွှတ်နိုင်တော့ အငြိမ်းမနေချေ။

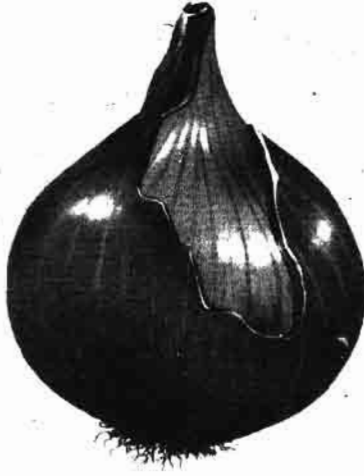
နိစ္စဂူဝ နေ့နေ့ညညဆိုသလို ယာထဲကိုင်ဆဲ အလုပ်လုပ်ရန် သွားရသည်။ လောဘသားဆိုတော့လည်း လောဘသံပတ် ရှည်သမျှ လှုပ်ရှားနေရဦးမည်မှာ ဓမ္မတာ။

ထိုအခါ ယာကိုင်ဆဲ မိမိပိုင်နယ် မြေစည်းရိုးမှ မလိုအပ်သော အပင်များကိုလည်း နုတ်သတ် (ပိုင်ပြတ်) ခြင်းများ ပြုလုပ်ရသည်။

သည်အထဲ ကန္တာရစိမ်းဆူးပင်များ ထည်း ရှိသည်။ ဒေါ်ချိုတီ၏ အမျိုးသားရှေ့မှ ထယ်ရေးထွန်ရေးငင်သမျှ ထွန်တုံးနှင့် တိုက်ပါလာသော အမှိုက်များကို လိုက်ခံကောက်ယူ ခြင်းလင်းရသည်က ဒေါ်ချိုတီ အလုပ်ဖြစ်သည်။

* * *

စာရေးသူအိမ်နှင့် ဒေါ်ချိုတီအိမ် တစ်လမ်းနှင့် တစ်အိမ်သာကြားသည်။ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုလည်း ရှိကြသည်။ တစ်နေ့တော့ ဒေါ်ချိုတီအိမ်

အလည်ရောက်လာသည်။
လက်ကလေး တစ်ဖက်ကို ရင်ခေါင်းဝ မရောက်တရောက် ကျန်သည့် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မ,တင်ထားသည်။
မ,တင်ခြင်းခံရသော လက်ကို ကြည့်လိုက်တော့ လက်သူကြွယ်လေးတစ်ချောင်းက (ဒုတိယအဆစ်) ကွေးနေသည်။
စာရေးသူမှ မေးကြည့်သောအခါ ဒေါ်ချိုတီမှ...
'အမှိုက်ကောက်တာ အမှိုက်ကလဲ မြေစာမြက်ပုံပါ'
'အခု ဘာလုပ်ထားသလဲ'
'ဆေးတော့ထိုးတာပဲ ဒါပေမယ့် အကိုက်အခဲပျောက်တာပဲ ရှိတယ်၊ လက်ချောင်းက ဆန့်မရဘူး။ (၅) ရက်လောက်တောင် ရှိနေပြီ'

'ဒါဆို...ဒေါ်ချို ခင်ဗျား လက်မှာ ဆူးရှိလိမ့်မယ်'

'မရှိဘူး၊ ခဏခဏထွင်ကြည့်တာ မတွေ့ဘူး။ နောက်ပြီး ကျွန်မကောက်တဲ့အမှိုက်ပုံကလဲ မြေစာမြက်ပုံရင့် ဘာဆူးမှ မပါနိုင်ဘူး'

စာရေးသူ တစ်ချက်တွေ့ကြည့်လိုက်သည်။ ယာစည်းရိုး အနားသတ်မှ ကန္တာရစိမ်းဆူး အမှိုက်ထဲမှာ ရောထွေးပါလာတာ မသိလိုက်လို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

'ဒါဆို... ဒီလိုလုပ်ကြည့်ပါလား၊ ခင်ဗျား ပိုက်ဆံလဲ မကုန်ဘူး ဝေဒနာလဲ ပျောက်ရမယ်'

သူက ကော်တရာကပ်စေး ဆိုတော့ စကားမလွှင့် ခံထားရသေးသည်။

'လုပ်ပါဦး ဆရာရယ်... ပိုက်ဆံမကုန်ဘဲ အကျိုးရှိတဲ့လုပ်ငန်းဆို သိပ်စိတ်ဝင်စားတာ'

'တခြားဟုတ်တုန်း မိမိချောင်းဆေးပျက်ကြက်သွန်နီကို အဖတ်လိုက် ခွာလိုက်ပါ ခွာပြီး ရလာတဲ့ အဖတ်ကလေးတွေကို အဖတ်ရာရတဲ့နေရာမှာ အုံပြီး အထာစသန်သန်နဲ့ စည်းပေးထားရုံပဲ'

ဒေါ်ချိုတီမှာ တွေ့တွေ့ဝေဝေဖြစ်သွားပြီး...

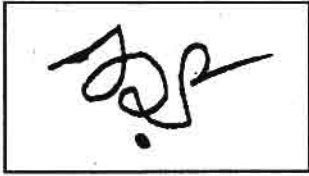
'ဆရာရယ် ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား'

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပျားအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်သုံးဆယ်ကျော် အသားလတ်လတဆီ အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“စံသာမြင့်”ဆိုသော နာမည်သုံးလုံးတွဲကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးဖြင့် လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုးမြဲလက်မှတ် သင်္ကေတမှာ ခွက်မှောက်သင်္ကေတ အပြိုင်သင်္ကေတ နှင့် ငှက်ပျံသင်္ကေတ စုပေါင်းထားသည်။ ငွေမမြဲခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးပြဿနာကြုံတတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ လှုပ်ရှားသွားလာ လုပ်ကိုင် နေခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်သည်။

သူ၏မွေးသက္ကရာဇ်မှာ မြန်မာလို ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ အင်္ဂါနေ့ဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရသည်။

* * * [နံပါတ်-၁]

အင်္ဂါ ပုတီးဖွားဖြစ်သူကို အင်္ဂါအစ၊ သောကြာလယ်၊ ကြာသပတေးဆုံး နာမည်ပေးထားသဖြင့် ပုတီး+အိပ်ပတ် +မရဏ-အနိဋ္ဌ+က္ခဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည် ဖြစ်သည်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်သော်

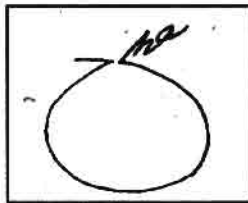
၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လည်း နာမည်ညွှန်ဖြစ်၍ ထိုနာမည် သုံးလုံးတွဲ လက်မှတ်မထိုးသင့်ပါ။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်တွင် အိပ်ပတ် ဌာနရှိ သောကြာနံစာလုံး “သာ” တစ်လုံးတည်းကိုသာ လက်မှတ် ရွေး ထိုးသင့်ပါသည်။ အင်္ဂါ ပုတီးဖွား ဖြစ်ပြီး ပြည်ပတွင် သွားရောက် လုပ်ကိုင်မည့် သူလည်းဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်စာလုံးဖြင့် လက်မှတ်ထိုးသင့်သည်။

* * *

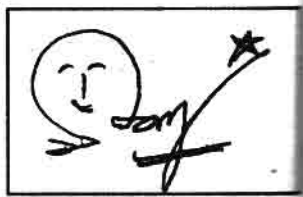

အောက်ခြေ လုံးပိုင်းပုံ ငွေအိတ်သင်္ကေတ ထည့်ပြီး လက်မှတ်အောက်က ပျင်းပထား

ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

သင့်ပါ။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်သုံးဆယ် ငါးနှစ်ခန့် အသားလတ် ပိန်ပိန်အိမ် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ “သီတာအေး”ဆိုသော နာမည်သုံးလုံးတွဲကို မြန်မာစာလုံးဖြင့် လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ မျက်နှာပုံ ခွက်မှောက်နှင့် ကြားပုံကြက်ခြေတတ်ပါ။ အလိပ်ဖျားဖြင့် လက်မှတ်ညွှန်ပါသည်။ ငွေအိတ်အလုပ်တာဝန်ရှိ၊ အနော်ရထာအလုပ်ကြံ၊ အိမ်ထောင်ကွဲ စသည်။

	အိပ်ပတ်		၆			နံပါတ်-၁
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၁	၄	၀	၁
မရဏ	ဘင်	ပုတီး	၅	၂	၃	၅

မူလမဟာဘုတ်ခွင်

နာမက္ခရာတိုင်စဉ်

ခြောက်ပါးပုည

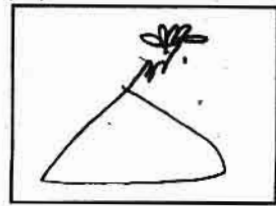
သူမ၏ မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ၊ သောကြာနေ့ဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင် နှင့် နာမက္ခရာတိုင်စဉ်တို့ ချကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရသည်။

***နိပါတ်-၂

လည်း နာမည်ညံ့သည်။ ဤနာမည်ညံ့မျိုးကို အပြည့်အစုံ လက်မှတ်တွဲ မထိုးသင့်ပါ။ သောကြာ ၏ အတွင်းမိတ်ဖြစ်သော တနင်္ဂနွေမှာ မူလမဟာဘုတ်တွင် သိုက်ဋ္ဌာန၌ ရှိပြီး နာမည် နောက်ဆုံးစာလုံး ပညတ်

လက်မှတ်ထိုးသင့်သည်။

***

						နိပါတ်-၂	
အဓိပတိ						၅	
				၃		၄	၃
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၅	၁	၄	၂	၁
				↑			↑
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၂	၆	၀	၀	၆
မူလမဟာဘုတ်ခွင်						နာမက္ခရာတိုင်	

သောကြာ၊ ဘက်ဖွားဖြစ်သူကို သောကြာ+စနေ+တနင်္ဂနွေ = ဘက် +ပုတိ+သိုက် = အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ+က္ခဋ္ဌ နာမည်ပေးထားသဖြင့် နာမည်ညံ့ပါသည်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်သော်

လည်း ကောင်းသဖြင့် "အေး" တစ်လုံးတည်းကိုသာ လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်သည်။ ပြည်တွင်းမှာသာ နေထိုင်လုပ်ကိုင် သူဖြစ်၍ မြန်မာစာလုံးဖြင့်သာ

အရာရာခိုင်မြဲစေရန် ဤကံပုံငွေအိတ် သင်္ကေတ ထည့်ပြီး အညွန့်နေရာတွင် ပွင့်ဖတ်ပါရပါသော ပန်ပွင့်သင်္ကေတ ထည့်ခြင်းဖြင့် ကြာသပတေးကိုယ်စားပြု မူလ မဟာဘုတ်တွင် အထွန်းဌာန အောင်မြင် ကံကောင်းခြင်း ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

ဤမျှနှင့်သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ။
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

သံသယကင်းရှင်းစေရန်

- အင်္ဂါရတ်ဆရာများသည် သံကောင်းများရရှိရန် ကြိုးစား နှာဖွေကြပါသည်။ သံများရရှိပါက ကောင်း၊မကောင်း အောက်ပါအတိုင်း စမ်းသပ်ပြီး လမ်းစဉ်အတိုင်း ထိုးကြရန် ဖြစ်ပါသည်။
- ပေါက်ခေါက်၊ ယမ်းစိမ်း ဆတူ သံပရာရည်နှင့်ဖျော်၍ ရေခဲခွေးခွေးတွင် သံ ၁၂(၁မူး)သားကျို၍ (၃)ခါလောင်း မကုန်လျှင် ကောင်း၏။
- သံ ၁(၁၀)၊ ဖွဲနု ၁(၁၀) ရောကျိုပြီး ရေပူပူတွင်လောင်း တွဲလျှင် မကောင်း၊ ပိန်ရှုံ၍ ခံလျှင် ကောင်း၏။
- သံ ၁(၁၀)၊ နာ ၁(၁၀) ရောထိုး သံကုန်လျှင်ကောင်း၏။

သံကောင်းရပါက သံသန့်နည်းများ

ဆမနည်း
မြန်မာစားခါးနှင့် ဆေးရွက်ကြီး ဆတူ အမှုန်ပြု၍ထား။ ဆင်းဆေးကို လက်ချားနှင့် ချော်ချက်။ အရည်ပျော်လျှင် သံကိုထည့်၊ ဆေး(၂)ဆ၊ သံ(၁)ဆ

သံခိုးမထွက်ဘဲ သံတွယ်လွတ် အစင်အကြယ်ရ၏။ အဆီ သက်သက်သာကျန်သည်။

ဒုတိယနည်း
စင်ကြယ်ပြီး သံ ၃(၁ကျပ်)သားကို ဒုတ္တာ ၃(၁ကျပ်)သား နှင့် စီရင်။

စီရင်ပုံမှာ...
ဒုတ္တာကို သံပရာရည်နှင့်ဖျော်၍ နေနှင့်ချက်၊ ခြောက်လျှင် သံပေါ်တင်၍ လက်ချားအပေါက်သင့်အောင်ထည့်ပြီး ဇော်ခံပြီး ထိုးပါ။ ကျန်ရှိသည့် သံကို မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ သံနည်း လမ်းများနှင့် ထိုးပါ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သံနှင့်ပတ်သက်၍ မှားယွင်းမှုကြုံ တွေ့ခဲ့ရပါသဖြင့် ခိုင်မာသောသံ ရရှိမှုသာ သံကို ဆက်ထိုးပါ။

တင်လှ (ဆ-မ-ငြိမ်း)

ရှင်ဥပဂုတ္တဂါထာတော်နှင့်

မီးကွင်းသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

သမ္မာဓိဗျူဟာ
(မင်းဂျ)

- ၁။ ဥပဂုတ္တော မဟိဒ္ဓိကော၊ သမ္ပုဒ္ဓေန ဝိယာဂတော၊
မာရဉ္စ မာရဗလဉ္စ၊ ဒမေဿတိ အနာဂတော။
- ၂။ မမသီသေ ပတိဋ္ဌိတော၊ မာရေနာ သုဏှိတံကတ္တာ၊
အန္တရာယော ဝိနဿန္တူ၊ အဟံ ဝနေ ကုဒိနေဝ။
- ၃။ ဥပဂုတ္တံ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ရာဇတောဝါ ဥပဒူဇေ၊
သောကရောဂါ ဝိရောဓယာ ပရိတ္တံ ငယမင်္ဂလံ။
- ၄။ ဥပဂုတ္တော မဟာဝီရော၊ သမ္ပုဒ္ဓေန ဝိညာဂတော၊
မာရဉ္စ မာရဗလဉ္စ အနာဂတေ စ အာဂတော။
- ၅။ တာဒိသော ယေရောမာဇန၊ ဝိနတံ တက္ကာ စ သဗ္ဗေ၊
အန္တရာယော ဝိနဿန္တူ၊ ကုဒိနေဝ ဥပဂုတ္တော၊
မဟိဒ္ဓိကော ယံ ယံဥပဒူဝံ တာတံ၊ ဝိဒ္ဓိသေတု အသေသတော။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

- ၁။ **ဥပဂုတ္တော**-ဥပဂုတ် အရှင်မြတ်သည်၊ **မဟိဒ္ဓိကော**-
တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ **သမ္ပုဒ္ဓေန**-မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ **အနာဂတေ**-နောင်အခါ၌၊
မာရဉ္စ-မာရ်နတ် ကိုလည်းကောင်း၊
မာရဗလဉ္စ-မာရ်နတ်၏ စစ်သည် ဗိုလ်ပါ
အပေါင်းကိုလည်း၊ **ဒမေဿတိ**-
ဆုံးမလတ္တံ့၊ (ကူတိ-ဤသို့)
ဝိယာဂတော-ဗျာဒိတ်စကား
မိန့်ကြားတော်မူ၏။
- ၂။ **မမသီသေ**-အကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်းထက်၌၊ **ပတိဋ္ဌိ**
တော-တည်တော်မူ၍၊ **မာရေန**-မာရ်နတ်သည်၊
အသုဏှိတံ-အဟိသီတံ - မညဉ်းဆဲနိုင်သည်ကို၊
ကတ္တာ-ပြုတော်မူ၍၊ **အန္တရာယော**-အန္တရာယ်တို့
သည်၊ **ဝိနဿန္တူ**-ပျောက်လွင့်စေကုန်သတည်း။
အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်ပင်လျှင်၊ **ကုဒိနေဝ**-ယခု
အခါ၌ **ဝနေ**-ရှိခိုးပါ၏။
- ၃။ **ဥပဂုတ္တံ**-ဥပဂုတ်ကို၊ **မဟိဒ္ဓိကံ**-တန်ခိုးကြီး၏ဟု၊
ရာဇတောဝါ-မင်းမှမူလည်း၊ **ဥပဒူဇေ**-ဥပဒိအဝေါ
၁၈၂ **နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း**

တို့ကို၊ **သောကရောဂါ ဝိရောဓ**
စိုးရိမ်သောက ရောဂါတို့မှ ချုပ်
ခြင်းငှာ၊ ဝေပ
ပရိတ်တော်
ယေမင်္ဂလံ-အေး
မင်္ဂလာ ရှိပါ

- ၄။ **ဥပဂုတ္တော**-ဥပဂုတ် အရှင်မြတ်သည်၊ **မဟာဝီ**
ကြီးမြတ်သော လုံ့လနှင့်ရဲရင့်ခြင်း ရှိတော်မူ၏
ဂတေ-နောင်အခါ၌၊ **အာဂတောစ** - ရောက်
သည်ရှိသော်ကား၊ **မာရဉ္စ**-မာရ်နတ်ကိုလည်း
မာရဗလဉ္စ-မာရ်နတ်၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါအ
လည်း၊ **သမ္ပုဒ္ဓေန**-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဂတော-အနာဂတံသ-ဉာဏ်တော်ဝ၌ ယ
သိမြင်တော်မူ၏။

တာဒီသော-ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိသော၊ ထေရော-
ဥပဂုတ္တမထေရ်သည်၊ မာရေန မာရ်-မာရ်နတ်သား
ကို၊ ဇနိတ်-အောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာစ-
ပြု၍သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ အန္တရာ
ယော-အန္တရာယ်တို့ကို၊ ဝိနဿန္တ-ပယ်ဖျောက်
တော်မူပါစေသတည်း။

ယံယံဥပဒ္ဓဝံ - အကြင် အကြင်သော ဥပဒ်သည်၊
ဘဝံ-မထင်မမှတ် ဖြစ်ပေါ်လက်၏။

တံတံဥပဒ္ဓဝံ-ထိုထို ဘေးဥပဒ်ကို၊ မဟိဒ္ဓိကော-
ဦးမားသည့် တန်ခိုးရှိတော်မူသော၊ ဥပဂုတ္တော-ဥပဂုတ္တ
ထေရ်သည်၊ အသေသတော-အကြွင်းအကျန် မရှိ
အောင်၊ ဝိဒ္ဓိသေတု-ဖျောက်ဖျက်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ဆင်းနှင့် ပါရဝိပလ္လင်တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး
ဆန်းအောင်ရွှေ မြေစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)
သဘာထက-ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ
ဆိုပေးပါသည်။]

စာရေးသူ အသိမိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ ရင်ထိုက်ကုန်း
ကျွန်း ရင်ထိုက်ကုန်းကျောင်းတိုက်တွင် ကထိန်အလှူ
ဆောင်သို့ ကြွရောက်ရန် ဖိတ်ကြားသဖြင့် စာရေးသူ
အသိခင်းသော ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့၍
ကျောင်းတိုက်မှာ ပြုပြင်တည်ဆောက်ပြီး ဆေးသုတ်
သောကြောင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့်
ဆိုင်နေသည်ကို စာရေးသူ တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့်
အထံမှ ကြည်နူးမိခဲ့ပါသည်။

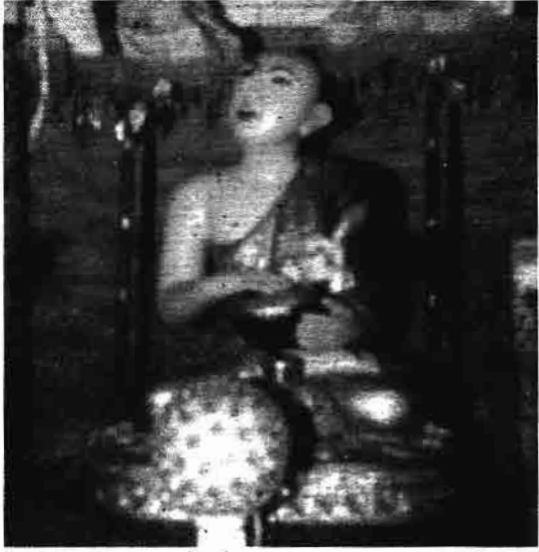
စာရေးသူ ကျောင်းတိုက်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိချိန် ဇနီးသည်
အထံမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် စကားလက်ဆုံ
နေစဉ် ရွာမှ အသက်ရှည် အဘိုးသက်ပြင်းနှင့်
အတူဆုံ၍...

နောင်ကြီး... မီးလောင်တုန်းက ကျန်ခဲ့တဲ့ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းက ဒီကျောင်းလား'

အဘတ်တယ် မောင်ရင်၊ အဲဒီတုန်းက မင်းလှမြို့မဈေး
ထမ်းထုပ်၊ ရေသန့်ဘူးများ ပေးပို့ခဲ့ရသေးတယ်'

နောင်ကြီး မီးလောင်မှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်ရပ်ကလေး
အဘတ်ကို ပြောပြပေးပါ'

အဲဒါ့အတွက် (၂၀)နှစ် ပတ်ဝန်းကျင်က ရန်ကုန်မြို့မှ

ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ လုပ်ငန်းရှင်များက စုပေါင်း၍
ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်တော်ကို လှူဖွယ်ပစ္စည်းမျိုးစုံနှင့် ပူဇော်
ပြီး ရန်ကုန်မြစ်မှ ဖောင်မျောခဲ့ရာ မင်းလှမြို့၊ ရင်ထိုက်
ကုန်းကျေးရွာသို့ ဖောင်တော် ဆိုက်ကပ်ပါသည်။

ကျေးရွာပတ်ဝန်းကျင်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက တတ်
နိုင်သလောက် သစ်သီး၊ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ဆံပင်၊ ဝတ္ထု
ငွေကြေးများ ကပ်လှူပူဇော်ကြသဖြင့် ရင်ထိုက်ကုန်း
ကျေးရွာမှာ တိုးမပေါက်အောင် စည်ကားနေသည်။
ကျေးရွာမှ ဈေးရောင်းလာကြသော ဈေးသည်များ၊
လက်မအားလောက်အောင် အရောင်းအဝယ် ကောင်း
သဖြင့် စားဝတ်နေရေး ဒုက္ခကို ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ရင်ထိုက်ကုန်း ကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော် ကြွလာ
ပြီး ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်းတို့အား ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်ပေါ်
မှ လှူထားသော ပစ္စည်းများကို မယူငင်စေရန် မေတ္တာ
ရပ်ခံပြီး ကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်ကြွသွားခဲ့သည်။

နောက်(၃)ရက်မြောက် နေ့လယ် (၂)နာရီလောက်
တွင် မြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ အိမ်တစ်လုံးမှ မီးထလောင်
သဖြင့် တစ်ရွာလုံးကျွတ်မတတ် မီးလောင်ခံခဲ့ရသဖြင့်
ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် အိမ်အိုတစ်လုံးပဲ ကျန်ခဲ့ပြီး ရွာလုံး
ကျွတ် ပြာပုံဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဆရာတော်နှင့် ကျေးရွာမှ လူကြီးမင်းများ မီးလောင်မှု
ကို စုံစမ်းပြီး ရှင်ဥပဂုတ္တဖောင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်
ပူးမြော်စဉ် ယခင် ရောက်ရှိခဲ့တုန်းက ဖောင်တော်ပေါ်

www.burmeseclassic.com

တွင် လှူဒါန်းပူဇော်ထားသော လှူဖွယ်ပစ္စည်းအချို့ ပျောက်ရှုနေသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့သဖြင့် အကြောင်းရင်းက ဖောင်တော်ပေါ်မှ ပစ္စည်းများ လောဘစိတ်နှင့် ယူငင်မိကြသော ကျေးရွာရှိလူများ သောကမီး၊ လောဘမီး ဖြစ်၍ ရွာလုံးကျွတ် မီးလောင်ခဲ့ရသည်ကို လက်တွေ့ မြင်ခဲ့ရသည်။

မီးလောင်မှုပြီး၍ ကျန်ခဲ့သောအိမ်သို့ စုံစမ်းမေးမြန်းရန် ကျေးရွာလူကြီးများ ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြသည်။

အိမ်အိုထဲမှ ခြေထောက် မသန်စွမ်းသော အသက် (၈၀)ကျော် အဘိုးတစ်ယောက် ချိုင်းထောက်နှင့် ထွက်လာပြီး ကျေးရွာမှ လူကြီးများကို အိမ်ထဲသို့ ကြွရောက်ရန် ဖိတ်ကြားသဖြင့် ကျေးရွာမှ လူကြီးများ အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့စဉ် တွေ့မြင်လိုက်ရသော စားပွဲခုံပေါ်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဇလုံကြီးထဲတွင် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အံ့ဩနေကြစဉ် အိမ်အိုမှ အဘိုးမှ...

‘ဒါ...ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်ကို ရေယူပါထားပါ’ လူကြီးများက အဘိုးကို မေးမြန်းလေသည်။
‘မီးလောင်တုန်းက အဘိုး ဘယ်မှာ ရှိနေသလဲ’
‘ဘယ်မှ သွားလို့ မရလို့ အိမ်ထဲမှာနေပြီး ဘုရားကျောင်းဆောင်က ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော် ပထိုပြီး ရေးလုံထဲထည့်ပြီး ဦးခေါင်းတော်မှ ရေယူပါယ်ပေးပြီး ရှင်ဥပဂုတ္တ (၅) ဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပြီး ဆက်တိုက် ရေယူပါယ်ပေးပြီး...’ ‘ဟုတ်တော် ခြေသန်စွမ်းစွာသူ ဖြစ်ပါ၍ ဘာမှ လုပ်ရပါသဖြင့် အရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ တန်ခိုးတော်ကြောင့် မီးကွင်းရရန်’ ဂါထာရွတ်ဖတ်ပြီး ဆုတောင်းနေလိုက်တာ မီးငြိမ်းသွားတော့ အဘိုးအိမ် မီးကွင်းသွားတယ်’
‘အဘိုး နေပါဦး... ဒီ ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်ရဲ့

(၅) ဂါထာက ဘာတွေ အစွမ်းထက်သလဲ’

၁၈၄ နက္ခတ္တဓမ္မစာအုပ်အတွက်

‘အဘိုး ပြောပါမယ်။ အဘိုးတို့ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ကိုးကွယ်လာတာ၊ အခုထက်ထိပဲ။ အဘိုး ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ရင်ထိုက်ကုန်းကျေးရွာကို တော်တော် ဆိုက်ကပ်လာတဲ့အခါ အဘိုးကို လူငယ်တစ်ယောက် ဆောင်ပန်းပုခက်နဲ့ ပို့ပေးတယ်။

အဘိုး ဆွမ်း၊ သစ်သီး ကပ်လှူခဲ့တယ်။ ဖောင်တော်ပေါ်မှာ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပစ္စည်း မျိုးစုံတွေ့လိုက်ရတယ်။ လူတွေ လောဘတက်ရင် ဒုက္ခတွေ့တော့မယ်လို့ အဘိုး ထင်တယ်။ အခုတော့ ထင်တဲ့အတိုင်း လောဘဖောင် လူတစ်စုကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့တယ်။

ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်က တန်ခိုးကြီးတယ်။ သိဒ္ဓါသောကမင်းကြီးလက်ထက်က ဓာတ်တော်ပူဇော်အောင်မြင်စေရန် မာရ်နတ်ရဲ့ အန္တရာယ်ကို ခုခံကာ နိုင်တဲ့ ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်ကို ပင့်၍ မာရ်နတ်ရဲ့ ချစ်ခင်ကာကွယ်စေနိုင်တယ်။

ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ မာရ်နတ်သားသာမဟုတ်... တစ်ထောင်၊ တစ်သောင်းသော မာရ်နတ်မင်းများကို ဆုံးမနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဖြစ်တယ်။

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးရဲ့ စေတီပူဇော်ပွဲမှာ မာရ်နတ်မင်းရဲ့ အန္တရာယ်ကို တားဆီးတော်မူနိုင်တဲ့ အထူးစွမ်းမင်းကြီးက ပွဲကို အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်စေရန် မာရ်နတ်ကို အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်နိုင်သော တွေ့ ရှိတယ်။

အဘိုး ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့တဲ့ တွေ့ခံစားနေရတယ်။ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ထင်စရာ မီးဘေးသင့်တာ အဘိုးအိမ်နဲ့ ဘုန်းကြီးကျန်ခဲ့တာပဲ။ အထူးပြောစရာ မလိုတော့ဘူး။

‘ပြောတဲ့ အဘိုးရဲ့ ဝမ်းသာပီတိကို ကျုပ်တို့ တွေ့ခဲ့ရတာ။ ကဲ... သိတာတွေ ပြောပြတယ်။ မောင်ရင်က စာရေးနေတော့ စာတစ်ခု ရေးချင်တယ်။’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ... ကျွန်တော် ကထိန်ပွဲကို နှပ်သွားပါပြီ’

ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ တန်ခိုးတော်ရက်သားသမီးများ သိစေရန် ရေးသားလိုက်တာ

သမုတိမျိုးမြင့်(မင်းလှ)

www.burmeseclassic.com

ပဏ္ဍိတဂုဏ်ရတီတော်ကြီး

ပုဂံ (မင်းလှ)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၈)ရက်နေ့တွင် စာရေးသူနှင့် အတူ မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာဖြစ်သော မင်းလှမြို့၊ ဝေဠုဝန်ရပ်ကွက်တွင် 'နေသူ ကျော်ညွန့်(စစ်တွေ)တို့သည် ကိစ္စတစ်ခုနှင့် သာယာဝတီမြို့နယ်၊ သုံးဆယ်မြို့၊ ဆူးကြီး၌ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ဝယ်/ရောင်း လုပ်ကိုင်သူ ဦးသာညွန့်ဆိုင်သို့ နံနက်(၉)နာရီခန့်တွင် ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

ဦးသာညွန့်မိသားစုနှင့် စာရေးသူတို့သည် မိသားစုသို့ ခင်မင်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးသာညွန့်၏ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းဆိုင်၌ ဝယ်သူ/ရောင်းသူများဖြင့် လူစည်ကားလျက် ရှိပါသည်။

ဆိုင်တွင် အခြားသော အလုပ်သမားများ မရှိဘဲ မိသားစုအားလုံး ဆိုင်လုပ်ငန်းမှာ ပါဝင်လုပ်ကိုင်နေကြသည်မှာ အတုယူစရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးသာညွန့်၏ သားသမီးများမှာ ဘွဲ့ရ ပညာတတ်များ ဖြစ်ကြသော်လည်း မိဘများနှင့်အတူ ကူညီလုပ်ကိုင်နေကြသည်မှာ မိဘများအတွက် ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်စေသော ကောင်းလှပါသည်။

စာရေးသူတို့အား နံနက်ပိုင်းတွင် လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်နှင့် ညှော်ခဲကျွေးမွေးပြီး...နေ့လယ်စာကို နေအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ကျွေးမွေးပါသည်။ နေ့လယ်စာ ထမင်းအကြမ်း ဘာသာရေးကိစ္စ စကားစပ်မိကြရာ စာရေးသူမှ...

'ဦးသာညွန့်ကို ကျွန်တော် တစ်ခုမေးပါရစေဗျာ' ဆို၍ ပြောလိုက်ရာ ကိုသာညွန့်က...

ပဏ္ဍိတဂုဏ်ရတီ

မုန့်(၄)ဆူ ကိုးကွယ်ခြင်းအကျိုး

'ဆရာမိုလ် မေးပါ...မေးပါ...ကျွန်တော် ဖြေပါမယ်'

'ဒီလိုပါဗျာ... ကိုသာညွန့်ရဲ့ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ပဏ္ဍိတဂုဏ်ရတီအကြောင်းကို သိချင်လို့ပါ'

ဟု မေးကြည့်ရာ ကိုသာညွန့်က...

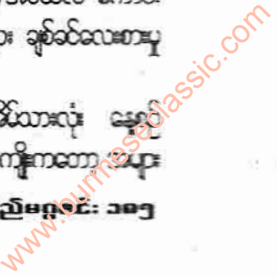
'ဒီပဏ္ဍိတဂုဏ်ရတီက ကျွန်တော်ဘဝနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်ဗျာ၊ ပြောရရင်တော့ အရှည်ကြီးပေါ့... ဒီဂုဏ်ရတီကို ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ဘကြီးဘုန်းကြီးက သင်ပေးခဲ့တာပါ။

ဘယ်ကိုသွားသွား ဘာတွေလုပ်လုပ် ဒီဂုဏ်ရတီကို နေ့စဉ် အိမ်ရှေ့(၇)ခေါက်၊ အိမ်ရှေ့(၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရတယ်။

ဒီပဏ္ဍိတဂုဏ်ရတီရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်တော်ဘဝမှာ ကြီးမားတဲ့ အန္တရာယ် မရှိဘူး။ အခက်အခဲတော့ ကြုံဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အောင်မြင်ခဲ့တယ်။

စီးပွားလဲ အဆင်ပြေမှုရှိတယ်။ အရောင်း/အဝယ်လဲ ကောင်းတယ်။ လာဘ်လာဘ မပိတ်ဘူး။ လူအများ ခုခံခင်လေးစားမှု ရှိတယ်။

ဒီဂုဏ်ရတီကို ကျွန်တော်တို့ တစ်အိမ်သားလုံး နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြပါတယ်ဗျာ။ ဒီဂုဏ်ရတီအကျိုးကတော့ အများ

ရွှေဘုံသာမုနိ

ကြီးပါ'

ဟု ရှင်းပြပါသည်။

'နောက်...ထူးခြားမှုတစ်ခုက ရှိသေးတယ်ဗျာ။ အဲဒါကတော့ ကျွန်တော် အသက်(၃၀)အရွယ်မှာ ဆရာကြီး ဦးသာထွန်းက အကြံပေးတာနဲ့ မဟာမုနိဂါထာတော်ကို ပူဇော်တဲ့အခါမှာ မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်(၄)ဆူကို ကိုးကွယ်ပါလို့ ပြောတယ်။

အဲဒီ ဆရာကြီးဦးသာထွန်း ပြောပြတဲ့အတိုင်း...

- ၁။ ပန္နလေးမဟာပြန်မုနိ
- ၂။ ရှိလိမ္မာမုနိ
- ၃။ ရွှေဘုံသာမုနိ
- ၄။ ဇလွန်ပြု၊ ပြည်တော်ပြန်မုနိ

(၄)ဆူကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့တယ်။

မုနိ(၄)ဆူ ရုပ်ပွားတော်များဟာ ဗုဒ္ဓ သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ် ကိုယ်တော်တိုင် သွန်းလုပ်တော်မူခဲ့တဲ့ ရုပ်ပွားတော်တွေ ဖြစ်တယ်။ ပိုပြီးတော့ စိတ်ထဲက သဒ္ဓါတရား တိုးပွားပါတယ်။

မုနိ(၄)ဆူ ကိုးကွယ်ခြင်းအကျိုးနဲ့ မဟာမုနိ ဂါထာတော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း အကျိုးကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မိသားစု စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးတက်လာတယ်။ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိဘူးဗျာ။

ဒါကြောင့်... ကျွန်တော် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့မှာ မဟာမုနိဂါထာတော်ကို အများသူငါ ရွတ်ဖတ်နိုင်ကြစေရန် ကပ်လှူထားတာပါ'

ဟု စိတ်ရှည်စွာဖြင့် ရှင်းပြပါသည်။

စာရေးသူနှင့်အတူ ကျော်ညွန့်(စစ်တွေ)တို့ နှစ်ဦးသား ဂါထာတော်ကို ရေးမှတ်ပူဇော်ကြပြီး စာဖတ်ပရိသတ်များ ကုသိုလ်တိုးပွား အကျိုးများကြစေရန် စေတနာမှန်ဖြင့် ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

၁၀၆ နက္ခတ္တဇာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

မဟာမုနိဂါထာတော်

မုနိရာဇာ ဒိပ္ပထေရာ သီသေဋ္ဌတွာန ဝေသဒါ၊
ဒိနေ ဒိနေ ဩဝဒိတွာ၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဇယံ ဒဒါ၊
အန္တရာယာ နဘာဝေန ဝိနဿန္တူ အသေသတော၊

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဒိပ္ပထေရာ = ဒိပ်ပထေရာ
- သီသေဋ္ဌတွာန = သီသေထတ်တဂါန
- ဩဝဒိတွာ = အောဝဒိတ်တဂါ
- သဗ္ဗသိဒ္ဓိ = သပ်ဗသိတ်ဝိ
- အန္တရာယာ = အန်တရာယာ
- ဝိနဿန္တူ = ဝိနတ်သန်တူ

အနက်

မုနိရာဇာ-ဘုရားမြတ်သည်လည်းကောင်း၊ **ဒိပ္ပထေရာ**-သိက္ခာသုံးစင်း ကျင့်မယွင်းသဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ကုန်သော ထေရ်မြတ်တို့သည်လည်းကောင်း...

မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်းထက်၌ သင်္ခါအခါခပ်သိမ်း၊ **ဋ္ဌတွာန**-တည်တော်မူ၍၊ **ဒိနေ ဒိနေ**-နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ **ဩဝဒိတွာ**-အနှုန်းအလှ အသုံးအောင် ဆုံးမတော်မူ၍၊ **သဗ္ဗသိဒ္ဓိဇယံ**-အလုံးစုံ ငြိမ်အောင်မြင်ခြင်းကို၊ **ဒဒါ**-ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍

အာနဘာဝေန - တန်ခိုးရှိန်စော် အာနဘော

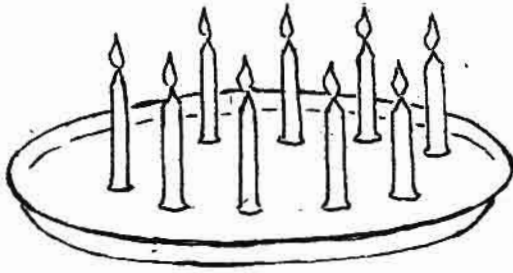
အန္တရာယာ - အန္တရာယ်အပေါင်းတို့သည်၊

သတော - အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ **ဝိနဿန္တူ** လွင့်ပျောက်ပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တဇာတ်၊ မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာ ဦးသန်းအောင်ရွှေ(မောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်မဂ္ဂဇာတ်) ဒီဃဘာဏက-ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပဿ) ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

[သုံးဆယ်မြို့ဈေးအတွင်းမှ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းရောင်း/ဝယ်ရေးဆိုင် ပိုင်ရှင် ဦးသာညွန့်အား ဆောင်းပါးဖြင့် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်အပ်ပါသည်။]

ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)

အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်းတွေ
ကင်းလွတ်မလေ ဂွတ်လို့က်ကြ

နမောတေ

မောင်အောင်ကျော်
(အိမ်မဲ)

၁၃၇၇ခုနှစ်၏ ဝါဆိုလပြည့်နေ့
ညချမ်းအချိန်လေးတွင်ဖြစ်၏။
တဖြည်းဖြည်း
မြင့်တက်လာသော
လဝန်းကြီး၏အရောင်သည်
အဘအောင်၏ အိမ်ရှေ့
ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်သို့
ဖြာကျနေ၏။

ကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်၌ အဘအောင်၊ ရပ်ကွက်ထဲမှ
မောင်ထွန်းနိုင်ဆိုသော လူငယ်လေးနှင့် ကျွန်တော်သည်
ရေခွေးကြမ်းနှင့် ထန်းလျက်ကို မြည်းရင်း စကားစမြည်
ပြောနေကြလေသည်။ စကားပြောနေကြရင်း မောင်ထွန်း
နိုင်က အဘအောင်ကို...

'အဘ... သားစာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ ဖတ်လိုက်ရတယ်။ လပြည့်
ညမှာ လဟာ ဆွဲဝင်စာတိ အပြည့်ရှိတယ်တဲ့။ အဲဒါ ဟုတ်
သလားအဘ'

ဟု မေးလေ၏။ ထိုအခါ အဘအောင်က...

'ဟုတ်တယ် လူလေးနဲ့... လပြည့်နေ့တွေမှာ လထွက်လာတာနဲ့
ဒီရေတက်လာတာလဲ လရဲ့ ဆွဲဝင်အားကြောင့်လို့ အဘ
မှတ်သားဖူးတယ်။

တချို့ယတြာအစီအရင်တွေ အထိဉာဏ်ကျင့်စဉ်တွေဆို လပြည့်ည
မှာ စိုရင် ကျုပ်ဆောင်ကြတယ်ကွယ်'

မောင်ထွန်းနိုင်က အလွန်စိတ်ဝင်တစားနှင့်...

'ဟုတ်လားအဘ... အဲဒီအစီအရင် ကျင့်စဉ်တွေ
ကြောင်း ပြောပြပါလားအဘ၊ သား မှတ်သားထား
လို့ပါ'

ဟု တောင်းဆိုလေ၏။ အဘအောင်က ပြုံးလိုက်ပြီး...

'လူလေးမောင်ထွန်းနိုင်လဲ ဒီစာရေးဆရာလိုပဲ၊ အား

အားရှိ ဘယ်နေရာက ပညာထွက်လာမလဲ ကြည့်ပြီး
ခွင်ဝင်တာနဲ့ ပညာကို နှိုက်ထုတ်တော့တာပဲကွယ်'
ဟု ကျွန်တော်ကျောကုန်းကို လက်ဖြင့် ပုတ်ပြီး
ပြုံးစစနှင့် စနောက်လေ၏။ ကျွန်တော်လည်း...

'မထူးတော့ပါ အဘရယ်... လပြည့်နေ့မျိုးမှာ ကျင့်
ဆောင်ရမယ့် ကျင့်စဉ်တစ်ခုလောက် ပြောပြပေးပါ။
စာရေးချင်လို့ အဘရေ'

ဟု ချော်လဲရောထိုင် ပူဆာလိုက်လေ၏။
အဘအောင်က ပြုံးရုံတင်မကတော့ဘဲ တဟားဟား
ရယ်ကာ...

'အေးပါ လူလေးရယ်၊ အေးပါကွာ'
ဟု ပြောရင်း ရေခွေးတစ်ခွက်ကို ငှဲသောက်ပြီး...
'အဟမ်း'

ဟု လည်ချောင်းရှင်းကာ...

'အခု အဘပြောပြမယ့် ကျင့်စဉ်က အတော်လွယ်
တယ်။ လွယ်တယ်ဆိုပြီး အထင်တော့ မသေးနဲ့ လူလေး
တို့၊ ဒီကျင့်စဉ်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၃၀)လောက်က အဘနဲ့
ဆုံခဲ့တဲ့ ဖိုးသူတော်ကြီးတစ်ပါး ချီးမြှင့်ခဲ့တာကွယ်။

အဘအနေနဲ့လဲ ဒီနေ့ထိ ကျင့်တယ်။ လူတိုင်းမှာ
စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ အလုပ်အကိုင်၊
ရာထူးရာခံကိစ္စတွေမှာ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေ
ရှိကြစမြဲပဲ။

အဲလို အခက်အခဲတွေကြုံနေတဲ့သူတွေကိုလဲ ဒီနည်း
ကလေး ပေးခဲ့တယ်။ တော်တော်များများ အဆင်ပြေ
သွားကြတယ်ကွယ်။ ရက်ရှည်ကြီးလဲ လုပ်ရတာ မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

လေတော့ ကရိုကထလဲ မများဘူး။ လပြည့်နေ့လေး တစ်ရက်ပဲ ကျင့်ဆောင် ရွတ်ပွားရတာကွယ့်

ဟု ဆိုကာ အောက်၌ ဖော်ပြထားသည့် ကျင့်စဉ်အား ပြောပြလေတော့သည်။

● **ဤယတြာကျင့်စဉ်ကို မည်သည့်လ၏ လပြည့် နေ့၌မဆို နံနက်(၉)နာရီတိတိတွင် ဘုရားရှင် အား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ဝေရုမ်း၊ ဆီမီးများ ကပ်လှူကာ စတင် ကျင့်ဆောင်ရမည်။**

● ဘုရားဆောင်ရှေ့တွင် စားပွဲလေးတစ်လုံးချကာ ပိတ်ဖြူစလေး ခင်းထားပါ။ ထိုစားပွဲပေါ်တွင် လင်ပန်းတစ်ချပ်ချကာ လင်ပန်းထဲတွင် ဖယောင်း တိုင် (၉)တိုင် စိုက်ပါ။

ထိုဖယောင်းတိုင်စိုက်ထားသော လင်ပန်းထဲသို့ ရေ လက်တစ်လုံးလောက် ထည့်ပါ။

● ပြီးလျှင် ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ပြီး လင်ပန်း ထဲက ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင်ကို မီးညှိုကာ အောက် ပါ **နေနတ်သားဂါထာတော်**ကို (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွား ပူဇော်ပါ။

နေနတ်သား ဂါထာတော်

နမော စော ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထ၊ ဝိပုမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ၊
သမ္မာဓ ဟိပန္နောသိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဣ။
တထာဂတံ အရဟန္တံ၊ သူရိယော သရဏံ ဂတော၊
ရာဟု သူရိယံ ပုပ္ဖသု၊ ဗုဒ္ဓိ လောကာန ကပ္ပကာ၊

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဗုဒ္ဓဝိရတ္ထ = ဗုတ်ဝေရတ်ထု
- ဝိပုမုတ္တောသိ = ဝိပ်ပမုတ်တောသိ
- သဗ္ဗမိ = သပ်ဗမိ
- သမ္မာဓဟိပန္နောသိ = သမ်ဗာဝပ်ပတ်ပန်နောသမိ
- တဿ = တတ်သ

အနက်
ဝိရ- ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ **ဗုဒ္ဓ-** မြတ်စွာ ဘုရား၊ **စော-** အရှင်ဘုရားအား၊ **နမော-** ရှိခိုးခြင်း သည်၊ **အတ္ထု-** ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ **တံ့-** အရှင်ဘုရား သည်၊ **သဗ္ဗမိ-** ဘဝ၌ တွယ်တာ ကပ်ငြိတတ်သော
၁၀၈ နဂုတ္တရောင်မြဲဤမဂ္ဂဓင်း

ဥပဓိတရားလေးပါးမှ၊ **ဝိပုမုတ္တော-** လွတ်သည်၊ **အသိ-** ဖြစ်တော်မူပါ၏။ (အဟံ-တပည့်တော်သည်။) **သဗ္ဗမိ-**

ပဋိပန္နော- အကျဉ်းအကျပ်သို့ ရောက်သည်၊ **အနိ-** ဖြစ်ပါ၏။ **တဿမေ-** ထိုတပည့်တော်၏။ **သရဏံ-** ကိုးကွယ်ရာသည်၊ **ဘဝ-** ဖြစ်တော်မူပါဘုရား။

အရဟန္တံ- ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော **တထာဂတံ-** မြတ်စွာဘုရားကို၊ **သူရိယော-**

(နတ်သား)သည်၊ **သရဏံ-** ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ဂုဏ် ရောက်၏။ **ရာဟု-** ရဟုအသုရိန်၊ **သူရိယံ-** နေ (နတ် သား)ကို၊ **ပုပ္ဖသု-** လွတ်လိုက်ပါလော့၊ **ဗုဒ္ဓါ-** ဘုရား ရှင်တို့သည်၊ **လောကာနကပ္ပကာ-** လောကကို အ

သနား စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။

နေနတ်သားဂါထာတော်ကို (၁၀၈)ခေါက်ရွတ်ပွား ပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်း သစ္စာပြုဆုတောင်းပါ။

‘ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူလှသော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဘုရား... ဘုရားစာပည့်တော်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သမာဓိ ရတနာပြတ်သုံးပါးကို ယုံကြည်ပါ၏ ဘုရား။

ဤလပြည့်နေ့ အခါသယံ၏ နံနက်ခင်း၌ နေနတ်သား တော်ကြီးကို (၁၀၈)ခေါက်တိတိ ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ၏။

ဤနံနက်သော သစ္စာစကားကြောင့် ဘုရားစာပည့်တော် မြတ် ကြုံတွေ့နေရသော (...)အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း လွတ်မြောက်ရပါလို၏ ဘုရား’

● သစ္စာပြုဆုတောင်းပြီးနောက် အမျှဝေပါး (၁၀၈) ဝါးသောနေရာတွင် မိမိ၏ အခက်အခဲ ပြဿနာ ထည့်ပြီး ဆုတောင်းရန်။

● ထိုလပြည့်နေ့၏ ညပိုင်း(၉)နာရီတွင် **နံနက်ပိုင်းက ပြုလုပ်သည့်အတိုင်း လင်ပန်း တွင် ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင် စိုက်၊ ထိုထဲသို့ ရေ လက်တစ်လုံးခန့် ထည့်၊**

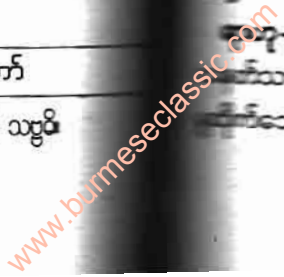
ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ပြီး ဖယောင်းတိုင်

ကို မီးညှိုကာ အောက်ပါ လနေနတ်သားဂါထာ

(၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပွား ပူဇော်ပါ။

လနေနတ်သား ဂါထာတော်

နမော စော-ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထ၊ ဝိပုမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ

သမ္မာဓ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ တဿ ဓမ္မ သရဏံ ဘဝ၊
တထာဂတံ အရဟန္တံ ဓန္ဒိယ သရဏံ ဂတော၊
ရာဟစန္ဒံ ယုဂ္ဂဿ၊ ဗုဒ္ဓါ လောကာ နုကပ္ပကာ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဗုဒ္ဓ = ဗုတ်ဓ
- ဝိပ္ပမုတ္တောသီ = ဝိပ်ပမုတ်တောသီ
- သဗ္ဗဗိ = သပ်ဗဗိ
- သမ္မာဓ = သမ်ဗာဓ
- ပဋိပနောသိ = ပတ်ပန်နောသမ်
- တဿ = တတ်သ
- အရဟန္တံ = အရဟန်တံ
- ဓန္ဒိယ = စန်ဒိယ
- စန္ဒံ = စန်ဒံ
- ပမုဉ္ဇဿ = ပမုန်စတ်သု
- ကပ္ပကာ = ကမ်ပကာ

အနက်

ဝီရ-ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ-
မြတ်စွာဘုရား၊ တေ-အရှင်ဘုရားအား၊ နမော-
အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။
တုံ- ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဗိ- ခပ်သိမ်း
သောအခါ ကာလတို့၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တော- ခပ်သိမ်းသော
အလှုပ် အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်တော်မူသည်၊
အသိ- ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ (အဟံ-အကျွန်ုပ်ကား)၊
သမ္မာပေဋိ ပနော- အကျဉ်းအကျပ်သို့ ရောက်သည်၊
သိ- ဖြစ်ရပါ၏။
တဿဓမ္မ- ထိုအကျဉ်းအကျပ်သို့ ရောက်နေရသော
အကျွန်ုပ်၏၊ သရဏံ- ကိုးကွယ်အားထားရသည်၊
သေ- ဖြစ်တော်မူပါလော့။
ဤဂါထာကား ရာဟု အသူရိန်နတ်မင်းကြီး၏
အသီးခြင်းကို ခံရသော လနတ်သားက မြတ်စွာ
ဘုရားအားလှမ်း၍ လျှောက်လိုက်သော ဂါထာဖြစ်

ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော-ရောက်သောသူတည်း။
(တသ္မာ-ထို့ကြောင့်)၊ စန္ဒံ-လနတ်သားကို၊
ပမုဉ္ဇဿ - လွတ်လိုက်လေလော့၊ ဗုဒ္ဓါ-
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ လောကာနုကပ္ပကာ-
ဤလောကသား သတ္တဝါများကို
သနားစောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။

[ဤဂါထာကား မြတ်စွာဘုရားက ရာဟု အသူရိန်
နတ်မင်းကြီးအား မိန့်တော်မူလိုက်သော ဂါထာဖြစ်
၏။]

[ဤဂါထာတော်များ၏ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး
ဦးသန်းအောင်ရွှေ(မွှောစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊
ဒီယဘာဏက- ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ
ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

လနတ်သားဂါထာတော်ကို ရွတ်ပွား ပူဇော်ပြီးနောက်
အောက်ပါအတိုင်း သစ္စာပြု ဆုတောင်းပါ။

'ဘုန်းတော်ကြီးတော်ပုလုသော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
ဘုရား... ဘုရားစာပည့်တော်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ယုံကြည်ပါ၏ ဘုရား။

ဤလပြည့်နေ့ အခါသမယ၏ ညရမ်းချိန်၌ လနတ်သားဂါထာ
တော်ကြီးကို (၁၀၈)ခေါက်တိတိ ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ၏ ဘုရား။

ဤပြန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ဘုရားစာပည့်တော် ရင်ဆိုင်
ကြုံတွေ့နေရသော...အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းမှ လွတ်
မြောက်ရပါလို၏ ဘုရား'

☉ သစ္စာပြု ဆုတောင်းပြီးနောက် ပြုသမျှ ကုသိုလ်
အပေါင်းအား အမျှပေးဝေပါ။

(မှတ်ချက်။ ။ ဆုတောင်းရာ၌ နံနက်ပိုင်း၊ ကော၊
ညပိုင်း၊ ကော အလိုချင်ဆုံး ဆုတစ်ခုကိုသာ တောင်းရ
မည်ဖြစ်သည်။)

နမောတေ ဂါထာတန်ခိုးဖြင့် အခက်အခဲများ ကင်း
လွတ်ကြပါစေ။

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါယ နမာမိ

တနင်္ဂနွေ

ဇိဗ္ဗာတရ ။ လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နေစဉ် ငွေကြေးလိုအပ်ချက်ရှိမည်။ မိမိက ယှဉ်ပြိုင်ဘက်ဟု သတ်မှတ်ထားသူက ငွေကြေးအကူအညီပေး၍ ဆက်လက်နိုင်မည်။

ဝန်ထမ်းတရား ။ အလုပ်လုပ်ငန်းတွင် လူချစ်လူခင်များမည်။ ကူညီမညီသူများမည်။ ငွေကြေး တောင်းရခက်နေမည်။

အိမ်တွင်းရေး ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးများ ပြဿနာမလုပ် လိမ္မာရေးခြားရှိ၍ မိဘတို့ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးရမည်။

အချစ်ရေး ။ စိတ်ထားသေသပ်ပြီး မနာလိုသူများကြောင့် အချစ်ရေးတွင် အထင်မှားများ စွပ်စွဲမှုများ ပေါ်ပေါက်လာမည်။

ပညာရေး ။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ အခက်အခဲကြီးမားမှု အောင်မြင်မှု ကြီးမားမည်။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာရေးကို မထိခိုက်ပါစေနှင့်။

ကျန်းမာရေး ။ ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။ အကြောတက်ခြင်း၊ အကြောခွာခြင်း ဖြစ်တတ်၍ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားပေးပါ။ အနည်းဆုံး လမ်းလျှောက်ပေးပါ။

ထောင်ရန်ရက်များ ။ ၂, ၄, ၇, ၉, ၁၁, ၁၄, ၁၆, ၁၈, ၂၁, ၂၀, ၂၃, ၂၅, ၂၈, ၃၀။

ကျွတ်ရန်ရက်များ ။ ၃, ၅, ၈, ၁၀, ၁၂, ၁၅, ၁၇, ၁၉, ၂၂, ၂၄, ၂၆, ၂၉။

ထိထိုးရန်ရက်များ ။ ၄, ၆, ၉, ၁၃, ၁၆, ၂၀, ၂၃, ၂၇, ၃၁။

ထိထိုးရန်ဂဏန်းများ ။ ၄, ၆, ၉, ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အဆောင်ယတြာ ။ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပြတ်စွာတရားအား အံ့ကြီးစွာ (၅)ညွှန်ကို ကပ်လျှ၍ လုပ်စမ်းပါ။ လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။ လှုပ်စမ်း ဖန်လျှင် ဖောက်တိုင် (၅)တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ပါ။

တနင်္လာ

ဇိဗ္ဗာတရ ။ အလုပ်အကိုင်များ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည့်ကာလဖြစ်သည်။ အထည်ချုပ်စက်ရုံလုပ်ငန်း၊ ငွေကြေး ရောင်းဝယ်လုပ်ငန်း၊ လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းတရား ။ အလုပ် လုပ်ရာတွင် အနောင့်အယုက် ကင်းကင်း ပြဿနာ အရှားမခံရဘဲ ပျော်ရွှင်စွာ လုပ်ကိုင်ရမည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆင်ပြေမည်။

အိမ်တွင်းရေး ။ မိသားစု ပြဿနာကင်းကင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းကင်း အတိုက်အခိုက်ကင်းကင်းဖြင့် သာယာချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်ရမည်။

အချစ်ရေး ။ ချစ်သူက တစ်ရပ်တစ်ကျေးသို့သွား၍ ခေတ္တခွဲခွာနေရမည်။ သစ္စာရှိရှိဖြင့် ချစ်စမ်းပါ။

ပညာရေး ။ ပညာရေးကံအတာ တက်နေပါသည်။ ဖြေဆိုရန်ရှိလျှင် ထင်ရောက်မြေဆိုပါ။ ကောင်းစွာအောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး ။ ခန္ဓာကိုယ်ဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေး ကောင်းသော်လည်း စိတ်ရှုပ်ထွေး ပင်ပန်းမှုကြောင့် ရပ်ပိုင်းကို ထိခိုက်လိမ့်မည်။

ထောင်ရန်ရက်များ ။ ၂၅, ၄၉, ၁၂, ၁၄, ၁၆, ၁၉, ၂၁, ၂၃, ၂၆, ၂၈, ၃၀။

ကျွတ်ရန်ရက်များ ။ ၃, ၆, ၈, ၁၀, ၁၃, ၁၅, ၁၇, ၂၀, ၂၂, ၂၄, ၂၇, ၂၉, ၃၁။

ထိထိုးရန်ရက်များ ။ ၄, ၇, ၉, ၁၁, ၁၄, ၁၆, ၁၈, ၂၁, ၂၅, ၂၈, ၂၉။

ထိထိုးရန်ဂဏန်းများ ။ ၄, ၅, ၇, ၉ ဂဏန်းများများပါ အောင်ရွေးချယ်ပါ။

၁၉၀ နဂါးဂျောင့်ခြည်မုရောင်

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ဟောစာတမ်း

ဆရာ့ကျောင်း

အဆောင်ယတြာ ။ အုန်းသီးဆန် (၁၅)စိတ်ကို ဘုရားအား ကပ်လျှူပူဇော်ပါ။

အင်္ဂါ

ဇိဗ္ဗာတရ ။ ငွေပန်းထိပ်လုပ်ငန်း၊ ယာဉ်ကားဝယ်ရလေ့လုပ်ငန်း၊ အမျိုးသမီးအဆောင်ပစ္စည်းများ အရောင်းအကားမည်။ အကျိုးအမြတ်များမရှိ။ လုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်မှုမရ၍ ကြန့်ကြာမည်။

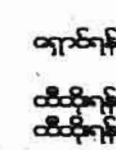
ဝန်ထမ်းတရား ။ အလုပ်အကိုင်များ ချော့ချော့မရှိ။ လုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်မှုမရ၍ ကြန့်ကြာမည်။

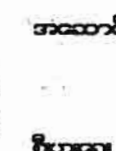
အိမ်တွင်းရေး ။ ငွေရေးကြေးရေးကြောင့် အိမ်တွင်းပြဿနာဖြစ်မည်။ သားသမီးများ နိုင်ငံခြားခရီး အဆင်ပြေမည်။

အချစ်ရေး ။ အချစ်ရေးတွင် အောင်မြင်အောင်မည်။ လက်ထပ်လိုပါက မာတိကာထိပ်တန်းရောက်နေသော ကာလ၌ လက်ထပ်နိုင်သည်။

ပညာရေး ။ အချစ်ရေး စန်းပွင့်နေသော ပညာရေးတွင် အထစ်အငါးဖြစ်သည်။ သို့သော် ပညာရေးကို စိတ်ဝင်စားစွာ လေ့လာပညာရပ်များ သွေးသော်လည်း သွေးလေ ခြေလက်များ ထုံကျဉ်တတ်သည်။

ကျန်းမာရေး ။ ဟိတနစ်ပါး (သို့မဟုတ်) သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့်ပေါင်းပျံ့ ကျွေးမွေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဇိဗ္ဗာတရ ။ စိန်ရတနာ အရောင်းအဝယ် ကောင်းစွာ ထုတ်လုပ်ရေး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ ကြီးပွားမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ ရောင်းချကောင်းကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းတရား ။ ငွေကြေးပြဿနာ ပေါ်တတ်၍ ငွေကြေးသုံးစွဲသူများ စာရင်းအတိအကျထားစွာ များ ပစ္စည်းမှတ်တမ်းများကို သေချာစွာ ထားစေပါ။

အိမ်တွင်းရေး ။ သားသမီးများ မိဘတို့အပေါ် အထင်အမြင် လွဲမှားတတ်သည်။ ငွေကြေးအခက်အခဲ ဖြစ် ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာ ရေး ဂရုစိုက်ပါ။

အချစ်ရေး ။ အချစ်ရေး ပြဿနာကင်းကင်းဖြင့် ချစ်နေ နိုင်မည်။ လူကြီးမိဘတို့ကလည်း သဘောတူ ခွင့်ပြုလိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဂြိုဟ်ညှည့်နေ၍ အိမ်ထောင်မပြုပါနှင့်ဦး။

ပညာရေး ။ ပညာရေးတွင် အထူးကြိုးစားရမည့်ကာလ ဖြစ် သည်။ စိတ်ဓာတ် မကျပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး ။ အရိုးအဆစ်များ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဝမ်းဗော ဝမ်းရောင် ဖြစ်တတ်၍ အထူးသတိထားပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။ ၄, ၆, ၉, ၁၃, ၁၅, ၁၈, ၂၂, ၂၄, ၂၇, ၃၁။

ကျောင်းရက်များ ။ ၅, ၇, ၁၀, ၁၄, ၁၆, ၁၉, ၂၃, ၂၅, ၂၈, ၃၀။

ထိခိုက်ရက်များ ။ ၃, ၆, ၈, ၁၁, ၁၂, ၁၅, ၁၇, ၂၁, ၂၄, ၂၆, ၂၉။

ထိခိုက်ကာလများ ။ ၄, ၆, ၈, ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ပတ် ။ ဝတ္တုအရပ်တွင် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်များ ရေသက်စေ ရေသပ္ပယ်၍ စံပယ်နှံ(၁၇)ကို ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

ကြာသပတေး

အနာရေး ။ ဆေးနှင့်ဆေးပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ် ကောင်း မည်။ ဆန်စပါး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း အကျိုး အမြတ် များမည်။ ရှေ့နေ, ပွဲစား ကောင်းစားမည်။

အိမ်ထောင်ရေး ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ခရီးထွက်ရက်န်းရှိသည်။ ခရီးထွက် ခြင်းကြောင့် တာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများ အချိန်မီ ပြီးစီးမည်။

အိမ်တွင်းရေး ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ သားသမီးများ လိမ္မာရေးခြားရှိ၍ မိဘများစိတ်ချမ်းသာရမည်။ သား အတွက် မင်္ဂလာကိုစွဲ ဆောင်ရွက်ပေးရလိမ့်မည်။

အချစ်ရေး ။ ချစ်သူရှိသူများ အပြောအဆို အပြုအမူတို့ကြောင့် ချစ်သူ၏ အထင်လွဲခြင်း ခံရတတ်သည်။ ဆင်ခြင် နေထိုင်ပါ။

ပညာရေး ။ ပညာရေးကို အာရုံစိုက်၍ အထူး ကြိုးစားရမည့် ကာလဖြစ်သည်။ အချစ်ရေးတွင် နှစ်ဖျော့မနေပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး ။ ကျန်းမာရေး ကောင်းပါသည်။ ဝမ်းဗိုက်အောင့်ခြင်း၊ နာခြင်းဖြစ်တတ်၍ လက်လုပ်ချဉ်များ အသုပ်စုံ များကို ရှောင်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။ ၄, ၆, ၁၀, ၁၄, ၁၆, ၂၀, ၂၄, ၂၆, ၃၀။

ကျောင်းရက်များ ။ ၅, ၇, ၁၁, ၁၅, ၁၇, ၂၁, ၂၅, ၂၇, ၃၁။

ထိခိုက်ရက်များ ။ ၃, ၆, ၈, ၉, ၁၂, ၁၃, ၁၆, ၁၈, ၁၉, ၂၂, ၂၃, ၂၈, ၂၉။

ထိခိုက်ကာလများ ။ ၃, ၄, ၆, ၈ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ပတ် ။ ကြာသပတေးအရပ်တွင် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော် အား စွယ်တော်ဖုံး(၁၇)ပွင့် (ဖုံးပယ်ကာ) စွယ်တော် ညွှန်(၁၇)ခက်ဖြင့် ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

သောကြာ

အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင်များ ။ အသင့် ချုပ်ပြီး သား အဝတ်အထည်များ ရောင်းအားကောင်း မည်။ အမြတ်ငွေ အမြောက်အမြားဝင်မည်။

အိမ်ထောင်ရေး ။ မပျော်လင့်သော အခက်အခဲများ ပြဿနာ များ ဝင်လာတတ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေး အချစ်အရှင် ဖြစ်တတ်၍ သက်ဆိုင်သူကို ကြိုတင်ရှင်းပြထားပါ။

အိမ်တွင်းရေး ။ အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့ စကားပြော အဆင် မပြေ သဘောထား မတိုက်ဆိုင်မှုကြောင့် စကားများရတတ်သည်။

အချစ်ရေး ။ ချစ်သူရှိသူများ အချစ်ရေယဉ်ကြောတွင် ပျော်ရွှင်စွာ လွင့်ပျော်နိုင်ကြပါမည်။ ချစ်သူ မရှိသေးသူများ ရုပ်ချော ပညာတတ်နှင့် ချစ်သူဖြစ်လိမ့်မည်။

ပညာရေး ။ နည်းနည်းကြိုးစားလိုက်ရုံနှင့် များများအောင်မြင် မည့်ကာလဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး ။ ပြောပလောက်သော ရောဂါဆိုးကြီးများကို မခံစား ရသော်လည်း ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်း ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။ ၂, ၆, ၈, ၁၀, ၁၄, ၁၆, ၁၈, ၂၂, ၂၄, ၂၆, ၃၀။

ကျောင်းရက်များ ။ ၃, ၇, ၉, ၁၁, ၁၅, ၁၇, ၁၉, ၂၃, ၂၅, ၂၇, ၃၁။

ထိခိုက်ရက်များ ။ ၄, ၅, ၈, ၁၂, ၁၃, ၁၆, ၂၀, ၂၁, ၂၄, ၂၈, ၂၉။

ထိခိုက်ကာလများ ။ ၂, ၆, ၈, ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ပတ် ။ ဓမ္မဇနန် (၉၃၀) နာရီတွင် ဒိဝီတပတိ ဂါထာတော် ကို (၂)ခေါက်၊ ဓမ္မတ္တသုတ်ကို (၆)ခေါက် ရွတ်ပွား ပေးပါ။

စနေ

စီးပွားရေး ။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း ရောင်းဝယ် ရေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ ကိုယ်စားလှယ်၊ ရှေ့နေ, ပွဲစားများ အလုပ်ဖြစ်မည်။ ငွေရွှင်မည်။

အိမ်ထောင်ရေး ။ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေပြေ ချောချောမွေ့မွေ့ လုပ်ကိုင်ရမည်။ မိမိ လုပ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်များ တာဝန်များ အချိန်မီ ပြီးစီးမည်။

အိမ်တွင်းရေး ။ မိသားစုစု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ရသောကာလ ဖြစ် သည်။ စီးပွားရေး ကြီးပွားရေး ကောင်းကာ ပြဿနာမရှိသောကာလ ဖြစ်မည်။

အချစ်ရေး ။ မိမိ၏ အပြောအဆို အနေအထိုင် အပြုအမူကြောင့် ချစ်သူက အထင်လွဲခံရတတ်သည်။ သစ္စာရှိဖို့က အရေးကြီးဆုံးပါ။ ပြုပြင်လိုက်လျှင် အဆင်ပြေ သွားမည်။

ပညာရေး ။ ဆရာဆရာမ မိဘများ၏ အားပေးကူညီမှုကြောင့် ပညာရေးတွင် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး ။ သွေးတိုးသွေးကျောရောဂါ ဖြစ်တတ်ပါ၍ အအိပ် အနေ အစားအသောက် ဆင်ခြင်ပါ။ ကိုယ်ရော ဝိတ်ပါ လုံးဝ အနားယူပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ ။ ၃, ၆, ၈, ၁၀, ၁၄, ၁၆, ၁၉, ၂၂, ၂၄, ၂၇, ၃၀။

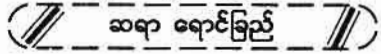
ကျောင်းရက်များ ။ ၄, ၇, ၉, ၁၂, ၁၅, ၁၇, ၂၀, ၂၃, ၂၅, ၂၈, ၃၁။

ထိခိုက်ရက်များ ။ ၃, ၅, ၈, ၁၀, ၁၃, ၁၆, ၁၈, ၂၁, ၂၄, ၂၆, ၂၉။

ထိခိုက်ကာလများ ။ ၃, ၄, ၆, ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ပတ် ။ ဘုရား ၉ ဆူကို ရည်ပန်း၍ ကန်တော့ပါ။ တစ်နိုင် လျှင် ဘုရားကို ဆူ ပုလဲပွဲ ပြုလုပ်ပေးပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

www.burmeseclassic.com

ဦးကြီးဦးဘိုနေ၏

ခွားရောဂါ

ကြိုတင်ကာကွယ် ဆေးနှည်းများ

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ သောင်ကျာပွင်ကျေးရွာအုပ်စု၊ မိုက်ပင်ကျေးရွာတွင် တောင်သူဦးကြီး ဦးဘိုနေ ဆိုတာ ရှိပါသည်။ သူသည် ဗဟုသုတ နှံ့စပ်သူဖြစ်ပြီး စာပေ ချစ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည်လည်း စာပေချစ်သူဖြစ်၍ စာပေ ချစ်သူအချင်းချင်း ရင်းနှီးခဲ့ရပါသည်။

ဦးဘိုနေသည် ခွားများ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသော ခွားရောဂါများကိုလည်း လက်လှမ်းမီသလောက် ကုသ ပေးနေသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ဦးဘိုနေက စာရေးသူအား...

'ခွားရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကုသတဲ့ ဆေးနှည်းတွေ ကတော့ အများကြီးပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ မိဘ ဘိုးဘွားအစဉ် အဆက်အသုံးပြုခဲ့တဲ့ ဆေးနှည်းတွေ ကိုပဲ သုံးပါတယ်။

နောက်ပြီး ကျေးရွာစာကြည့်တိုက်က ငှားငှားဖတ်လို့ ရတဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲကပါတဲ့ တိရစ္ဆာန် ဆိုင်ရာရောင်ခြည်၊ ဆေးဗေဒရောင်ခြည်တို့ ဆေးပြီးတို ရောင်ခြည်တို့ကိုလဲ ဖတ်မှတ်လေ့လာ ရှာဖွေစုဆောင်း ထားတယ်ဗျ။ ခွင်ဝင်လာရင် ကွက်တိ အသုံးချလိုက် တာပဲဗျ'

ဟု ပြောပါသည်။

'ရောဂါဖြစ်လာမှ ကုသခြင်းထက် ရောဂါမဖြစ်ခင် ကြိုတင်ကာကွယ်ကုသခြင်းက ပို၍ ကောင်း၏ ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်အရ ကျွန်တော်ကတော့ ခွားတွေ ရောဂါ မဖြစ်ခင် ကြိုတင် ကာကွယ်ဆေး တိုက်ကျွေးလိုက်တာ ပဲဗျ ဥပမာ...

(က) ခွားတွေ လျှာနာ၊ ခွာနာ ရောဂါအတွက်ဆိုရင်...

ကျောက်ဖရုံသီးတစ်လုံးကို ထိပ်ဝဖွင့်ပြီး တဆေး
၁၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လေးလုံး ကျောက်ဖရုံသီးအသားထဲ ထည့်ပြီး ထိပ်ကို သူ့အသားနဲ့သူ ပြန်ပိတ်။ လေးရက်ခန့်ထား ထိပ်ဝကို ပြန်ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရင် ကျောက်ဖရုံသီးအသား သားများ အရည်ပျော်သွားတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်။

အဲဒီအရည်အားလုံးကို တိုက်ပါ။ အဲဒါ ခွားတစ်ကောင် အတွက် လျှာနာ၊ ခွာနာ မဖြစ်စေရန် ကြိုတင်ကာကွယ် ဆေးပါပဲဗျာ။

(ခ) ခွားတွေ အမောဖောက်ရောဂါအတွက်

ရေသုံးပုလင်းကို ဆူအောင်ထည့်၊ ရေခွေဆူရင် အဲဒီ ရေထဲကို ဒုတ္တပ္ပနုန် တစ်ကျပ်သားထည့် ရောပျော်ပြီး အအေး လိုက်ပါ။

အေးပြီဆိုရင် အဲဒီအထဲကို ပျားရည်သင့်ထည့်ပြီး သက်လုံမကောင်းလို့ မောနေတဲ့ ခွား အပင်ပန်းလို့ မောနေတဲ့ခွား၊ ဗိုက်ကြီးကားသော ပိန်လိုက်၊ ဖောင်းလိုက်ဖြစ်နေတဲ့ အမောဖောက်ခွား မှန်သမျှ တိုက်လိုက်ပါ သက်သာပျောက်ကင်း ပါလိမ့်မယ်။

(ဂ) ခွားတွေ ချောင်းဆိုးရောဂါ ဖြစ်နေသလား

အဲဒါဆိုရင် ပခိုင်းရွက် လေးရွက်လောက်ကို စိမ်းနှည်းနှည်းထည့် ညှက်အောင်ထောင်ပြီး တိုက်လိုက်ပါ။ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ တောင်သူလယ်သမားများ ခွားရောဂါအတွက် စိတ်မပျက်ကြရသေးစေတာနာကောင်းဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တစ်ဆင့် ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

မောင်စိုးနွယ်(ပညာရေး)

မုန်တိုင်းပင်နှင့် မုန်တိုင်းအိမ်၊ နှစ်ပင်ကို ယှဉ်တွဲအတွဲခြင်းပုံ

မုန်တိုင်းအိမ်နှင့်

စကား (LL.B)

မုန်တိုင်းအိမ်

(စုံတွဲ) မြင်ဖူးလို့လျှင်

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၏ မြောက်ဘက် ရေစကြိုမြို့အပိုင် ဆင်ကြိုရွာသည် ပခုက္ကူ-ပခန်းကြီး မော်တော်ကားလမ်းအတိုင်း လမ်းတစ်ဝက်ခန့်တွင် အရှေ့ဘက် ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းခြေအထိ မော်တော်ကားလမ်းပေါက်သာရွာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်ကြိုရွာ ရွှေဂူဘုရားမှာ တန်ခိုးတော်ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်၍ နေ့စဉ် ဘုရားပူဇော်သတ်များပြားစွာ ဝင်ရောက်ပြုတ်ကြသည်။

ထော်စည်သူမင်းကြီးကို သိကြားမင်းဆက်သခံသည့် သရက္ခန်သားဖြင့် ထုတ်ပုဇော်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တည်ရှိသဖြင့် “လိုတရက္ခန်ရွှေဂူဘုရား”ဟု ဘွဲ့မည်တင်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆင်ကြိုရွာတွင် တည်ရှိသဖြင့် SA. December, 2017.

“ဆင်ကြိုရွှေဂူ”ဟု ပို၍ လူသိများပါသည်။

ထိုဘုရားပရိယုတ်တွင် “အောင်မြေဘုရား”ဟု ဘွဲ့အမည်တော်ရှိသည့် စေတီတော်တစ်ဆူကို အရှေ့အရပ်မြစ်ကမ်းဘက်တွင် ဖူးမြင်ရသည်။

ဆင်ကြိုရွာ ဒေသခံ အမျိုးသားတစ်ဦးက လိုက်ပြသဖြင့် အောင်မြေဘုရားစေတီတော်ကို ဖူးတွေ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုစေတီတော်အနီးမှာ ရှိသည့် မုန်တိုင်းပင် နှစ်ပင်ကိုလည်း

သေချာညွှန်ပြသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့သည်။

တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် (၉)ပေခန့်သာ ကွာဝေးသော မုန်တိုင်းပင်(၂)ပင်၏ ထိပ်ဖျားရှိ ထူးခြားချက်ကို သေချာတွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်ဘဝတွင် ပထမဆုံး ခွဲခြားသိရှိခြင်းဟု ဝန်ခံပါရစေ။

သိမ်ဖြူဆရာတော် အရှင်နာဂသိန်၏ ပုံပြဆေးအဘိဓာန် ဒုတိယတွဲမှာ မုန်တိုင်းပင်အကြောင်း ဖတ်ရှုမှတ်သား

● မုန်တိုင်းအပင်၏ထိပ်ပျား အပူခိုင်းပုံ

● မုန်တိုင်းအပင်၏ထိပ်ပျား အပူရည်ထွက်ပျား(နားတံသီးပုံ)ကို မြင်ရပုံ

ဖူးပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်တို့တွင်လည်း မုန်တိုင်းပင်များကို သဘာဝအတိုင်း တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့သော် မုန်တိုင်းတွင် အဖိုနှင့်အမရှိသည်ဟု မသိခဲ့၊ မမြင်ခဲ့ဘူးပါ။

ယခုမှ တွေ့မြင်လိုရာသည် မုန်တိုင်း၏ ထိပ်ပျားတွင် ထိပ်ဦးကွက်ထွေ ထွေးသောပို ပိုင်ခိုင် အပူကြိုရုံသာ အစစ် မုန်တိုင်းအပင် မြစ်ကြောင်းထိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ဘုရားဖူးထွက်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အချို့သော ဘုရားစေတီပရိဝုဏ်များ၊ ကျောင်းတိုက်ပရိဝုဏ်များတွင် ထိုမုန်တိုင်း အပင်များကိုသာ တွေ့မြင်ခဲ့ဖူး၍ မထူးခြားလှပါ။

မုန်တိုင်း၏ ထိပ်ပျားတွင် အပင်အပင် နားတံသီးကြီးကို အပူထွက်ခြင်းကို ယခုမှ သေချာတွေ့ရှိရသည်။ ထိုမုန်တိုင်းအပင်ဟု ခေါ်ကြောင်း သိရသည်။

ထိုမုန်တိုင်းပင်၏ အရွယ်အစားကို ကြည့်၍ နှစ်သက်တမ်း အတော်ကြာပြီဟု သတ်မှတ်နိုင်သည်။ ဤမုန်တိုင်းပင်နှစ်ပင်ကို အလှစိုက်ထားခြင်း ဖြစ်ဟန်မတူပါ။ ဂမ္ဘီရပညာ ကျွမ်းကျင်သူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှ ရည်ရွယ်တစ်ခုခုကြောင့် စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးထားခြင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ဆင်ကြိုရွာ သရက္ခန်ရွှေဘုရား သို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိလျှင် လေ့လာ ကြည့်ရှု မှတ်တမ်းတင်ခြင်းဖြင့် ဗဟုသုတ ရရှိကြပါစေ။

စေတနာမုန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်စ(LL.B)

၉ - ဖြယ်ဖို့ ရှောင်လမ်း ၂

ယခင်လမှ အဆတ်

ရွှေတောင် သံမဏိဗြဟ္မာ

- ၁ လုံ
- ၂ လုံထား
- ၃ တတ်(၈)ပါး
- ၄ ချော်ဆေး မဆေး
- ၅ ပီး(၄)ပါး...ညဏှ၊ ပါစက၊ ဒါဟနဲ့ ကောလီ
- ၆ ခံရည်...တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။
- နံပါတ်(၆) ခံရည်ကတော့ နားလည်ဖို့ လွယ်ပါတယ်။
- တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ အဂ္ဂိရတ်ထိုးစ "လက်သင်" ဆိုရင်
- တော့ မလွယ်ပြန်ဘူး။
- အဓိက အရေးကြီးတာက [၁, ၂, ၃, ၄, ၅]ပဲ။ အဲဒီ
- (၅)ချက်က အတွင်းဖောက်ပြီး သိရမှာ။ သိကို သိရမှာ။
- ဆီရင် ဆုံးရှုံးမယ်။
- ရင်းကျမ်းလင်္ကာမှာ...
- ယောက်သိပ္ပံ ပညာဉာဏ်ဖြင့်.....ဆုံးတတ်တိမ်း။ အဲဒါ လုံ။
- အသိရုံ စွယ်မုံမှ.....အဲဒီက လုံထား။
- စရာရာ၊ အပြာဖြူကို..... ကိုပိုင်းလက်ချား ဤသို့
- အားဖြင့်...
- တတ်ရှစ်ပါးနဲ့ သူတို့ရဲ့ အလေးချိန်ကို ဗားမဲ့ဆရာတော်
- နဲ့ လမ်းညွှန်ချက်။ ဩဝါဒ။ အာစရိယဝါဒ။ ကျေးဇူး
- လေး။

မောင်ဖိုးဟန် မော်လမြိုင် ဆရာအတတ်သင်သိပ္ပံ
ကနေ သင်တန်းအပြီး တရုတ်မော်ကို ပြန်အရောက်။
နောက်တစ်နေ့ မနက်(၈)နာရီသာသာမှာ ဘကြီး
ဦးတက်တိုးအိမ် ရောက်သွားတယ်။

'မင်း မနေ့က ပြန်ရောက်တယ်ကြားတယ်။ ဒီနေ့တော့
မင်းလာမှာပဲဆိုပြီး ညွှန်မောင်ပါ ရောက်နေတယ်။
ရေနှေးသောက်ကွာ။ အမြည်းစား'

'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော် ကားပေါ်က ဆင်းဆင်းချင်း
မမခင်တင့်ကို နှုတ်ဆက်ခဲ့တာပဲ။ ဘကြီး သိပြီပေါ့'

'မော်လမြိုင်အကြောင်းလေး ပြောပါဦးကွာ။ ဘာတွေ
ထူးထူးခြားခြား တွေ့ခဲ့ရသလဲ'

'အများကြီးပဲ တစ်ခုစီ ပြောပြမှ ဖြစ်မယ်။ "ဗားမဲ့
ဝိဇ္ဇာဆရာတော်ကြီး" ရေးသားစီရင်တဲ့ "မဟာသိဒ္ဓိ
ကျမ်းရင်းကြီး" တွေ့တာနဲ့ ပထမတွဲရော ဒုတိယတွဲရော
(၂)တွဲစလုံး ဝယ်လာတယ်'

'ဘယ်လို တွေ့ပြီး ဝယ်ဖြစ်တာလဲ'

'ပြောပြမယ် ဘကြီး။ တဝကြီး နားထောင်ရမယ်။

ကျေးဇူးရှိခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်တွေအကြောင်းလဲ ပါမယ်'

'ပြောမှာသာ ပြောစမ်းပါကွာ။ စကားချိုးမနေစမ်းပါနဲ့'

* * *

ကဲ...
၁၉၈၁-၁၉၈၂ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်မှာ ဖိုးဟန်
မော်လမြိုင် ဆရာအတတ်သင်သိပ္ပံမှာ အလယ်တန်း
ဆရာဖြစ်သင်တန်း တက်ခဲ့ပါတယ်။ ရွှေတောင်မြို့နယ်
က အမျိုးသားဆရာ ဖိုးဟန် တစ်ယောက်တည်း။

ဝင်ခွင့်စာမေးခွဲ ရေးဖြေယှဉ်ပြိုင်ပြီး မော်လမြိုင် ရောက် ခဲ့တယ်။

မောင်ဖိုးဟန် ဒေသတစ်ခုကို ရောက်ပြီဆိုရင် ဒီဒေသ ရဲ့ ရောက်သင့်ရောက်ထိုက် သွားသင့်သွားထိုက်တဲ့ နေရာဒေသတွေကို သွားတတ်ပါတယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ မိမိ ရောက်ဖူးတဲ့ နေရာဒေသကို နောက်တစ်ခေါက် ပြန်ရောက်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ ရောက် တုန်းရောက်ခိုက်...

မော်လမြိုင် တောင်တန်းတွေပေါ်က စေတီဘုရား ရုပ်ပွားတော်တွေ စနေ၊ တနင်္ဂနွေမှာ သွားရောက်ဖူးမြော် ကန်တော့ပါတယ်။ မိတ်ဆွေတွေက ဘုရားသမိုင်း ရှင်းပြကြတယ်။

အထူးသဖြင့်တော့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ထဲမှာ ချောင်းဆုံ မြို့နယ် ကလော့ရွာက ဒေါ်တင်တင်ချိုဆိုရင် အသေး စိတ် ပင်တိုင်ရှင်းပြခဲ့တယ်။ တောင်ပိုင်းမှာ အချိန်ယူပြီး ဖူးမြော်ကန်တော့ တော်တော်ကြာတယ်။

နောက်တစ်ယောက်က မုဒုံမြို့နယ် ကော့ပရံရွာက ဦးခင်မောင်စိုးပါ။ ဖိုးဟန်နဲ့ တော်တော်ခင်ပါတယ်။ ညီအစ်ကိုသဖွယ်။

သူ့အိမ်ကို အလည်ခေါ်တယ်။ ကြက်သားကြော်/ချက်၊ ငါးဆူကြော်၊ ငါးချချက်တွေနဲ့ ထမင်းလက်ဆောင် ဟင်း လက်ဆောင်၊ မော်လမြိုင်ကထွက်၊ ပြန်ရောက်တဲ့အထိ ကုန်ကျစရိတ်မှန်သမျှ တစ်စမကျန်ရှင်း။ ဖိုးဟန်တို့ကို တာဝန်ကင်းစေတယ်။ ကျေးဇူးကြီးမားလှပါဘိ။ တစ်သက်မမေ့နိုင်တဲ့ ညီငယ်။

တစ်နေ့တော့ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၁)ရက်နေ့ စနေနေ့။

မိုင်ဒါကွင်းကနေ ကမ်းနားဘက်ကိုအဆင်း ကာစတင် ရုံးရှေ့က အမှတ်-၁၂၀(ဘီ) “ကော်က်ပွားအင်ဆန်း” ဒေါ်ခင်ညွန့် ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်ကို ရောက်သွားတယ်။ စာအုပ်တွေကို ကြည့်ရင်း ရှုရင်း ဖတ်ကြည့်ရင်း “ဟားမဲ့ဝိဇ္ဇာဆရာတော်ကြီး” ၏ “ဟားမဲ့ဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော “မဟာသီဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး” ပထမတွဲနဲ့ ဒုတိယတွဲကို တွေ့တယ်။

ဝမ်းသာလိုက်ပါဘိခြင်း။ စိတ်တွင်းပျော်မိ။ ပီတိတွေ ဖြာ။ ရင်မှာ ဂယက်ထ။ လိုအင်တော့ ပြည့်ဝပြီ။ မန္တလေးမြို့၊ အောင်ဆန်းလမ်း ပိဋကတ်ဆိုင် ပြန်ပွားရေး ပုံနှိပ်တိုက်က ထုတ်ဝေတာပါ။

ပထမတွဲက ၁၃၂၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ၊ ဒုတိယတွဲက သီတင်းကျွတ်လ။ တစ်နှစ်တည်း (၂)တွဲထုတ်ထား ဈေးမေးလိုက်တော့ တစ်အုပ်ကို (၃၀)ကျပ်တဲ့။

သင်တန်းဆိုတာ ငွေကုန်ကြေးကျ များတယ်။ ဖိုးဟန် မှာ လိုလဲလိုချင်... မနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ဒါနဲ့ မတွေ့ တော့ဘူးလားဗျာ (၂)အုပ်စလုံး ယူပါမယ်ဆိုတော့ ဆိုင်ရှင်အမျိုးသားရဲ့ နှုတ်ဖျားက တန်ဖိုးရှိတဲ့ ငြိမ်း တစ်သက်တာ မှတ်သားစရာ စကားတစ်ခွန်း ပြောလျက် လာတယ်။

‘ပညာတန်ဖိုး သိရင် ဈေးမဆပ်ပါနဲ့ဗျာ’ တဲ့။ သူ့စကား အတိမ်အနက်ကို ဖိုးဟန် ချက်ချင်း နားလည်သွားတယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို အရမ်း... ကျေးဇူးတင်သွားတယ်။ အခုထိလဲ ကျေးဇူးတင်နေတာ ပါ အစ်ကိုကြီး။ ဒီနေရာက ကျေးဇူးစကား ဆိုမိလား။ ဖိုးဟန် ချက်ချင်းပဲ ငွေ(၆၀)ပေးပြီး ဝယ်လာခဲ့တယ်။ ဝယ်ခဲ့တယ်။

အဆောင်ပြန်ရောက်တော့ ပထမတွဲ စာမူကမ်း နီဒါန်းက စလို့ ဖတ်လိုက်တယ်။ ဆရာကြီး ဦးဆီက ဆီက ရေးကူးထားတာတွေနဲ့ အတူတူပါပဲ။

အက္ခရာအလွဲက (၂)ခု... သတ်ပုံအလွဲက... သွားတွေ့တယ်။ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်က... တယ်။ ဦးလှတင်ဆီက စာအုပ်က ထုတ်... စောပုံရတယ်။ စာအုပ်တွေက စုတ်နေတော့...

မရှိတော့ဘူး။

၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှာ ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ၊ တတိယတွဲ (၃)တွဲစလုံး မောင်ဖိုးဟန် ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ နားမလည်ဘူး။

ရေး...ရေးမျှမပေါ့။ ဖော်ကို မဖော်နိုင်တာ။ မေးစရာ ဆရာ မရှိ။ ဦးလှတင်ကို မေးကြည့်တော့လဲ သူမသိ။ မပြောနိုင်။ စီရင်နည်းတွေ မသိ။

ဖတ်လိုက်... လေ့လာလိုက်။ မရလိုက်။ စိတ်ဥွံထွေပြာ။ အချိန်အားတိုင်းတွေ။ ဝါတွင်း(၃)လ ရောက်ခဲ့ရပြီ။ ကြာလှပေါ့။

ဝါတွင်း(၃)လမှာ ဥပုသ်နေ့တိုင်း မောင်ဖိုးဟန် ဥပုသ်စောင့်တယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးက ဖိုးဟန် ဆရာရင်း... ဥပုသ်ပင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးကလျာထ။ အဆုံးအမ ဩဝါဒတွေ ခံယူ ကျောင်းမှာ တစ်နေ့လုံးနေ။ မိုးချုပ်မှ အိမ်ကိုပြန်။

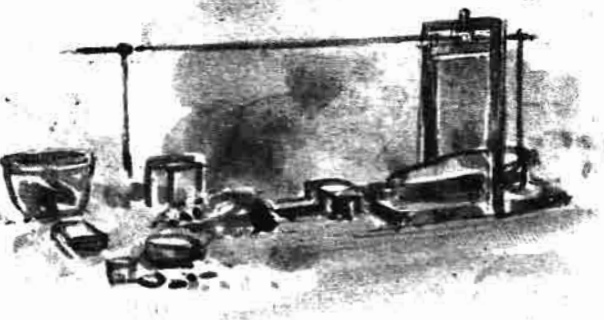
ရွှေမြင်တင်စေတီတော် အရှေ့ဘက် တန်ဆောင်းထဲမှာ နေ့လယ်နေ့ခင်း ဥပုသ်သည်ချင်း တရားစကားတွေ ပြောကြ။ ဖိုးဟန်က နားထောင်သမား။ ကြားမဝင်။ တချို့လဲ ပြောကြဆိုကြရင်း ငြင်းကြခန့်ကြရင်း ကျောဆန့်။ ဥပုသ်နေ့ တစ်နေ့မှာတော့ ဆရာကြီးဦးလှတင်ဆီက ရေးကူးယူထားတဲ့ "မဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး" စာအုပ်ကို ဥပုသ်စောင့်သွားရင်း ဖိုးဟန် ယူသွားတယ်။ ပုဆိုးအပိုတစ်ထည်လဲ ပါတယ်။ လူကြီးတွေ ပြောကြတဲ့ တရားစကားတွေ နားထောင်ရင်း...

မောင်ဖိုးဟန် "အာသောက" အင်းကို ဖတ်ရှုလေ့လာတယ်။ သင်ဆရာ မရှိတော့ ဘာမှ မသိ။ အသိဉာဏ် တုံးလိုက်ပါတီ။

ပါလာတဲ့ ပုဆိုးအပိုတစ်ထည်ကို ခေါက်။ အုတ်ခဲတစ်လုံးပေါ်တင်။ ပုဆိုးခေါက်ပေါ်က စာအုပ်ကလေးကို ထပ်တင်။ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ အိပ်ပစ်လိုက်တယ်။

အိပ်ပျော်နေတုန်း အိပ်မက်ထဲမှာ ရဟန်းတော်တစ်ပါးတို့ ပူးတွေ့ရတယ်။

အသားတော်က အဖြူဘက်ကို လှတယ်။ ဝင်းဝါ။ ချက်နှာတော်က မိုမို။ စိုပြည်တဲ့ ကိုယ်ကာယ။ ဆင်းတော်က နည်းနည်းချွန်... စိုစွတ်လေး။ သင်္ကန်း

တော်က သစ်ခေါက်ရောင်။ လက်ကတော့ထိုးမထားဘူး။ သင်္ကန်းရုံထားတယ်။

မောင်ဖိုးဟန် ရှိရှိဦးချ ကန်တော့တော့ ရဟန်းတော်က နှုတ်တော်ဟလို မိန့်တော်မူတယ်။

'အာသောကအင်း ဘာခက်သလဲကွ...ကြည့်'

အင်းပေါင်သားတာကအစ...သနချေ၊ သိဒ္ဓိတင်ပြီး တဲ့အထိ ဩဝါဒကထာ လမ်းညွှန်သင်ပြ ပညာပေးတော်မူတယ်။

အင်းတော် အစအဆုံး...အသုံးတွေပါ သင်ကြားပေးတော်မူတယ်။

သင်ကြားမှု ဆုံးတာနဲ့ အိပ်မက်က နိုး...ထ... မြောက်။ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်လဲ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။

မောင်ဖိုးဟန် အိပ်ရာက လူးလဲထ။ မှတ်စုစာအုပ်ကလေးကိုကိုင် ဘော(လ်)ပင်နဲ့ ရေးမှတ်တော့တာပဲ။ တစ်ဆင့်စီ တစ်ဆင့်စီ ရေးရတယ်။ တွေးရတယ်။ တွေး...တွေးပြီး ရေးရတယ်။

ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်က "အာသောက" အင်းတော်ကို အိပ်မက်ထဲမှာ သင်ပြပေးတော်မူလို့ မောင်ဖိုးဟန် တတ်မြောက်...လိုအပ်ပြီးမြောက်။ ခရီးရောက်ခဲ့လေပြီ။ နောက်တစ်ပတ် ဥပုသ်စောင့်သွားတော့ မနက်စာစားအပြီး တန်ဆောင်းထဲကို ရောက်တာနဲ့...

'ဗားပုဝိဇ္ဇာဆရာတော်ကြီးဘုရား... ဘုရားတပည့်တော်အား "သုံးလူကေသီ" အင်းတော်ကို လမ်းညွှန်ပို့ကြား ပညာပေးပေးသနားတော်မူပါဘုရား'

တောင်းပန်လျှောက်ထားပြီးတာနဲ့ ဖိုးဟန် အိပ်တော့

www.burmeseclassic.com

တာပဲ။ အိပ်ပျော်သွားတာနဲ့ ဆရာတော်ကြီးက သင်ကြားပေးတော်မူပြန်တာပါပဲ။

ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဝိဇ္ဇာရေးအင်း... ဝိဇ္ဇာအင်း... ဇနပုအင်း... ဇနကြောက်အင်း... လကြောက်အင်း... ဧဝံ အစိန္တိယအင်း... ဝိသင်္ခိတ်ယကအင်း စတဲ့ အင်းတော်တွေကို တစ်ဆူစီ တစ်ဆူစီ လျှောက်ထားတောင်းပန် ပညာရှု့ပြန်ပါတယ်။

“ဝိဇ္ဇာရေးအင်း” ဆိုရင် စုန်းပယောဂများ အလွန်ကြောက်။ စွမ်းလှသကော။ ဝိဇ္ဇာရေးအင်းတော်ကို ညာလက်ဝါးပေါ်တင်။ အင်းတော်ကို ထောင်ပြီးတော့ များ ပယောဂဝေဒနာရှင်ကို ပြလိုက်ရင် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါ။ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျ။ သူ လုပ်ထားသမျှ အမှောင့် ပယောဂကို နုတ်သိမ်း။ ဝေဒနာငြိမ်း။

ဒါကြောင့် ဆေးကောင်းတယ်ဆိုတာ အင်းစောင်း သလောက်ပဲ ရှိတယ်လို့ ဆိုစကား ထားခဲ့ဟန် တူပါရဲ့။ အင်း... အင်းကောင်းတယ်ဆိုတာ ဓာတ်ပြောင်း သလောက်ပဲရှိတယ်... ဆိုတာလဲ ရှိပါရဲ့။

အင်းပညာ မတတ်ပေမယ့် အင်းတော်တွေရဲ့ သိဒ္ဓိ အစွမ်းတွေကို သိထားလေတော့ မောင်ဖိုးဟန် ဝယ်ကို ဝယ်တယ်။ ဝယ်ခဲ့တယ်။ ငွေ(၆၀)။

* * *

ဖိုးဟန် စကားဆုံးတော့ နှစ်ယောက်စလုံး အံ့ဩ။ ဘကြီး ဦးတက်တိုးနဲ့ ဗိုလ်ညွှန်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်...

“တို့ မဖတ်ဖူးဘူး” တဲ့။

ဖိုးဟန်က စာအုပ်ကလေး (၂) အုပ်ကိုထုတ်။ ဒုတိယတွဲမှာ စာမျက်နှာ(၅) ကိုဖွင့်...

‘ဒုတိယတွဲမှာ “ဧ-ဖြာသိဒ္ဓိရှောင်လမ်း” ဆိုတာ ပါတယ်။ ပြဒါးကို ဓာတ်နဲ့ဖမ်းတာ ဘကြီးရဲ့’

‘ပေးစမ်းကွာ... ဟာ... ငါ့မျက်စိက မှုန်ပါတယ်။ မင်း ဖတ်ပြစမ်း’

မောင်ဖိုးဟန် ရေနေ့ခွက်တောင် လက်မလှမ်း နိုင်ဘူး။ ချက်ချင်းဖတ်ပြရတယ်။ ကျမ်းရင်းလင်္ကာကို ဖြတ်...ဖြတ်ပြီး ဖတ်ပြတာ။ ဘကြီးကတော့ ခေါင်း တညိတ်ညိတ်။

ညာဘက်လက်ကို စားပွဲပေါ်တင်။ လက်ညှိုး

၁၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လက်ခလယ်နဲ့ လက်သူကြွယ် (၃) ချောင်းကို နှစ် တဒေါက်ဒေါက်နဲ့ ခေါက်ရင်း နားထောင်နေတယ်။ မျက်နှာကလဲ ပြုံးယောင်သမ်းနေတယ်။ ပိတ်ဖြစ်နေ သလိုပဲ။ သိများ သိနေရောသလား။ ဖိုးဟန် တွေးတယ် ကျမ်းရင်းလင်္ကာ ဖတ်လို့ ဆုံးသွားတော့ ဘကြီးက...

‘ဖိုးဟန် ဓာတ်လမ်းစဉ်ကို မင်း သိသလား’

‘ဟာ... ဘကြီးနယ် ဝယ်သာလာတာ။ “အင်း” သိတယ်။ “ဓာတ်” ကို မသိဘူး။ ဖတ်ကြည့်တာမှ နားလမ်းစဉ်တော် မသိဘူး’

‘ငါက ကျမ်းရင်းကို မမြင်ဖူးဘူး။ လမ်းစဉ်တော်... သိတယ်။ “ရဲရှင်” ပြောပြထားတာ။ အကုန် မှတ်ထား တယ်။ မမေ့ဘူး။ သူ့ဆရာကြီးက အဂ္ဂိရတ် ထိုးတယ် ရဲရှင်က ဖိဆွဲ။ (၄) ကြိမ် လုပ်တယ် ပြောတယ် တရုတ်မှော်မှာ မောင်ရှင်(၂) ယောက်ရှိတယ်။ ဘကြီး ပြောတာက ဦးရဲရှင်။ ဖ.ဆ.ပ.လခေတ် ပျူစောထီး တွေဖွဲ့တော့ ဦးမောင်ရှင်က ခေါင်းဆောင်။ မောင် ကနေ ရဲရှင်လို့ နာမည်ပြောင်းလိုက်တယ်။

ဦးရဲရှင်က သူ့ကို ဦးမောင်ရှင်လို့ ခေါ်ရင် မကြောက်

ရဲရှင်မှ ရဲရှင်။

ဖိုးဟန်ကငယ်ငယ် (၇)နှစ်သား။ ကျောင်းနေစာအရွယ်။ အထက်တန်းကျောင်းရဲ့ခြေရင်း မြောက်ဘက်ကပ်လျက် ဦးရဲရှင်ရဲ့ သွပ်မိုး ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးရှိတယ်။

တစ်နေ့တော့ ဖိုးဟန်တို့ ကစားနေတဲ့နေရာ... ကျောင်း မျက်နှာစာ ညောင်ပင်အောက်ကို ဦးရဲရှင် ရောက်လာ တယ်။ သူ့လက်ထဲမှာ လက်ကိုင်ပဝါ အဖြူလေး ထစ်ထည်။

ဖိုးဟန်တို့အနား ဦးရဲရှင် ရောက်လာတော့ လက်ကိုင် ပဝါကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆွဲဆန့်။ ဖြန့်ပြတယ်။ လက်ထဲ မှာ လုံးချေပြီး ဖိုးဟန်တို့ရှေ့ (၅)တောင်ကွာလောက်ကို ခစ်ပေါက်ပြီး ချလိုက်တယ်။

လက်ကိုင်ပဝါက မြွေကြီးဖြစ်သွားတယ်။ ခေါင်းကြီး ထောင်လို။ ခေါင်းအောက်မှာ လည်ပင်းကြီးက ပြားနေ တယ်။ ဦးရဲရှင်က လက်ဖျောက်တီးပြီး မြွေကြီးကို ဆွဲဆီခေါ်တယ်။

လေးတန်းကျောင်းသား ကိုကြည်စိန် မြင်တာနဲ့ မြူးလာပြီး "မြွေဟောက်ကြီး... မြွေဟောက်ကြီး" လို့ ဆော်တယ်။

ကိုကြည်စိန် အော်သံကြောင့် ဆရာကြီးဦးဘလှိုင်နဲ့ ဆရာ ဆရာမတွေ အပြေးရောက်လာကြတယ်။

ဦးရဲရှင်က မြွေကြီးကို ညှာလက်နဲ့အုပ်... ဆုပ်လိုက် ပဝါ။

ဆရာကြီး ဦးဘလှိုင်က...

"ဦးရဲ ရဲ ကလေးတွေကို မစပါနဲ့၊ မထိတ်သာ မလန့်သာဗျာ၊ ဘာမှန်းပေါ့ပယ်၊ မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ တောင်းပန်ပါတယ်"

ဆိုတော့...

သူ့မှာ ဒီညာ ရှိတယ်ဆိုတာ ပြလိုက်တာ'

ပြောပြောဆိုဆို ချာခနဲလှည့်။ သူ့အိမ် ပြန်သွား

တယ်။

ဦးရဲရှင်ပြောတာ အဲဒီဦးရဲရှင်... ဗိုလ်ရဲ။

ဖိုးဟန် မင်း ဒီဇာတ်ကို မီးကစားချင်လို့လား'

ဦးရဲရှင် (၅)ကျပ်သားက မလျော့... ပြဒါးသေသတဲ့ဗျ'

ဇာတ်ကို ထိုးချင်နေပြီပေါ့။ ဟုတ်လား'

ဖိုးဟန်က ပြောပြီး။ ဓာတ်ပစ္စည်း အစုံရှိတယ်။ မော်လမြိုင်

ကဲလဲ ဝယ်လာသေးတယ်။ မငြိုမငြင် ထိုးချင်သလို ထိုးလို့ရတယ်'

'စိတ်ရှည်ရလိမ့်မယ် မောင်ဖိုးဟန်။ မင်းက စိတ်တို တယ်။ စိတ်ဆတ်တယ်။ လက်တစ်ဆစ်။ မဖြစ်ပါဘူးကွာ'

'ဖြစ်အောင်ထိုးမယ် ဘကြီး။ ကျမ်းရင်းလင်္ကာထဲက ဦးရဲရှင် ပြောပြထားတာတွေ ပြောပါ။ ထိုးမှာ'

'မပြောဘူးကွာ။ ဓာတ်ထိုးတော့မှ ပြောမယ်။ ဘယ်နေ ထိုးမလဲ'

'မနက်ဖြန် ထိုးမယ်။ အကုန်ရှိတယ်။ အလုပ်အား တယ်'

'ညွန့်မောင် မင်းကြားတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဖိုးဟန်ကို ငါ ကြောက်တယ်။ ပြောမရ။ ဆိုမရ။ ဖျောင်းဖျာလို့မရ။ လုပ်ချင်တာ စွတ်လုပ်တဲ့ တဖောက်ကန်းကြီး။ တစ်ပွဲ တစ်လမ်း စမ်းကြည့်ပေါ့ကွာ'

ဦးညွန့်မောင်က ခေါင်းညိတ်။ ဖိုးဟန်ကို ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်တယ်။ ဓာတ်ခံကိုး။

ဘကြီးက ပြကွဒိန်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး...

'တာမရရင် ထိုး မနက်ဖြန် နေ့လဲကောင်းတယ်ကွာ ရက်ရာဇာ လဲ ကျတယ်။ အမြို့တ္တစုတ်'

ဦးညွန့်မောင်က ကြားဝင်လာတယ်။

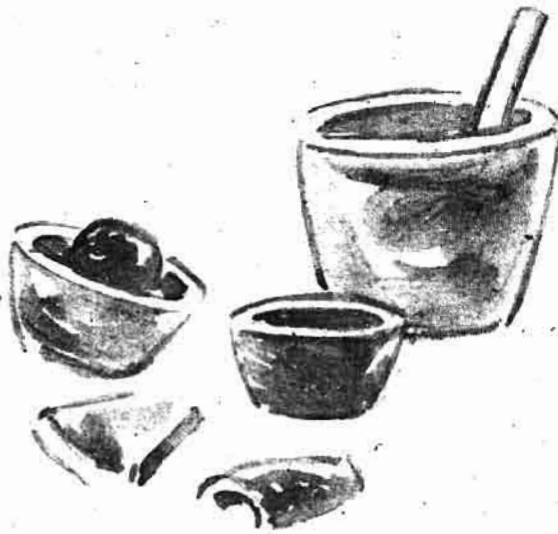
'ဓာတ်လမ်းစဉ်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်တော့ ရှိလိမ့်မယ်။

မင့်ဘကြီးက ဗိုလ်ရဲ ပြောစကား နားနဲ့ကြားထားတဲ့ ကြားသိ။ သိတဲ့သူက ပြောရင် မင်း နားထောင်ရမယ်။

ဘယ့်နယ်လဲ'

www.burmeseclassic.com

'နားထောင်မယ်ဗျာ၊ နားထောင်မယ်'

'ဟုတ်ပါ့မလား... မောင်ကာဠုရဲ့'

'ဥသျှစ်ပင်ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ဆိုဆုံးမဖူးတယ်။

"အင်္ဂိုရတ်" စိတ်ရှည်ရမယ်။ စိတ်မရှည်ရင် လိုရာ ပြီးမြောက် ခရီးမရောက်တဲ့။ အလွန်ချော့ရှတယ်ဆိုပဲ။ ဆရာတော်ကြီး ခိုင်းနှိုင်းပြတဲ့ ဥပမာကိုတော့ မပြော တော့ပါဘူး'

'မနက်ဖြန် မင်းလာရင် ဘာမှ ယူမလာခဲ့နဲ့။ မဟာသိဒ္ဓိ ကျမ်းရင်းကြီး ဒုတိယတွဲပဲ ယူလာ။ လုံရှိတယ်။ လုံကို ဇော်မံရမယ်'

'လုံကို ရွံနဲ့ ဇော်မံတာများ ဘကြီးရယ်။ ခက်ခက်ခဲခဲ'

'ဟေ့ကောင် ဖိုးဟန်... မင်းအသိက နယ်လွန်နေ တယ်။ ရဲရှင်က ဆရာကွ။ သူပြောတဲ့အတိုင်း တစ်သဝေ မတိမ်း လုပ်ဆောင်ရမယ်။ သူ ပြောထားတာတွေ အကုန်မှတ်မိတယ်။ အခုထိ ကြားယောင်နေတုန်းပဲ။ မင်း ထင်ရာလျှောက်ပြောမနေနဲ့'

ဖိုးဟန် အသာလေးငြိမ်။ ကုပ်နေရတယ်။ ခွန်းတုံ့ မပြန်ဝံ့ဘူး။ ရေဇွေးသောက်ရင်း မော်လမြိုင် ဆရာ အုတ်တံသင် တက်ခဲ့စဉ်က ထူးခြားကြောင်းရာတွေ မေးကြလို့ ပြန်ပြောင်း ပြောပြရတယ်။ အကြာကြီး။ မနက်စာ စားခါနီးမှ အိမ်ပြန်ခဲ့တယ်။

နောက်နေ့မနက် ဘကြီးအိမ်ကို ဖိုးဟန် ရောက်သွား

တော့ ဗိုလ်ညွန့် ရောက်နေပြီ။ တစ်အောင့်လောက် တောင်ကြာပြီဆိုပဲ။ စားပွဲပေါ်မှာ လုံတစ်လုံး။ (၅)နံပါတ် ဇောက်လုံ လုံရှည်။ မှောက်တင်ထားတယ်။

ဖိုးဟန်က "မဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး" ဒုတိယတွဲ ဘကြီးလက်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်။

'မင်း...ဖတ်'

'မဖတ်ဘူးဗျာ၊ အလွတ်ရတယ်'

'အောင်မယ် ကြားနေပြန်ပြီ။ ဟုတ်မှ လုပ်ပါဗျာ နမောတသ...ကစပြီး ဖိုးဟန် ရွတ်ချလိုက်တယ်။ ကြောင်မုစွန်စား ကျွတ်ကျွတ်ဝါးသို့။ အမှားဆို လုံးပတ်စေ့။

'လောကီသိပ္ပံပညာဉာဏ်ဖြင့် ထက်သန်သောသူ ဤသို့ ယူကြစေသေး သဘောထား၍ မိန့်ကြားခဲ့သည် ဖိုးဟန် စိတ်ကြလော့.....'

အာဂုံဆောင်သမျှ ရွတ်လို့မှ အစရှိသေး...ဘကြီး

"ရပ်...ရပ်" တဲ့။ ...ဖိုးဟန်မှာတော့ နားဝေတိမ်ထောင် ဦးညွန့်မောင်က ယောင်နန။

'ဗားနဲဒိဗ္ဗာထာထာကြီးရဲ့ ယူနားနဲ့ ထောင့် ကြီးရင်အာမာနယ် မင်းတို့ မြင်ကြရပြီ။

နောင်လာနောက်သား တယဉ်တွေ ဦး(၃)ကြိမ် အကြိမ်ကြိမ် ဦး(၃)ရဲ့ စိတ်ကရိုက်နဲ့ လက်နဲ့နဲ့ တစ်ကြိမ်မှာကွ။ ထား... အာစရိယထာထာထာ ယူနားနဲ့ ဦး(၃)ကြိမ်ကွ ကန်ထာထာထာ ယူနားယူနားတယ်။

ဒီစာအုပ်က ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကိုယ်ပွားကိုယ်ပွား ဆရာတော်ကြီးကဲ့ စိတ်အာရုံညွတ်ပြီး ဦး(၃)ကြိမ် ကန်တော့ကြ...။ ပညာပေးဖို့ တောင်းပန်တော့ ထားကြ...'

"မဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး" ဒုတိယတွဲ စားပွဲပေါ်တင် ဘကြီး အပါအဝင် (၃)ယောက် မြေပြင်မှာ ဝပ်စင်းလို့ ဦး(၃)ကြိမ်ချ ကန်တော့ ပညာတောင်းကြ။ ပီတိသောမနဿ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

ဇီး ပုစွန် ဖျားဖြူ

ဖမ်းဆီး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း အကျိုးပေးခြင်းနှင့် လက္ခဏာပညာ

ယခု ဖော်ပြထားသော လက္ခဏာ
မှာ အသက်(၄၄)နှစ်အရွယ်
အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

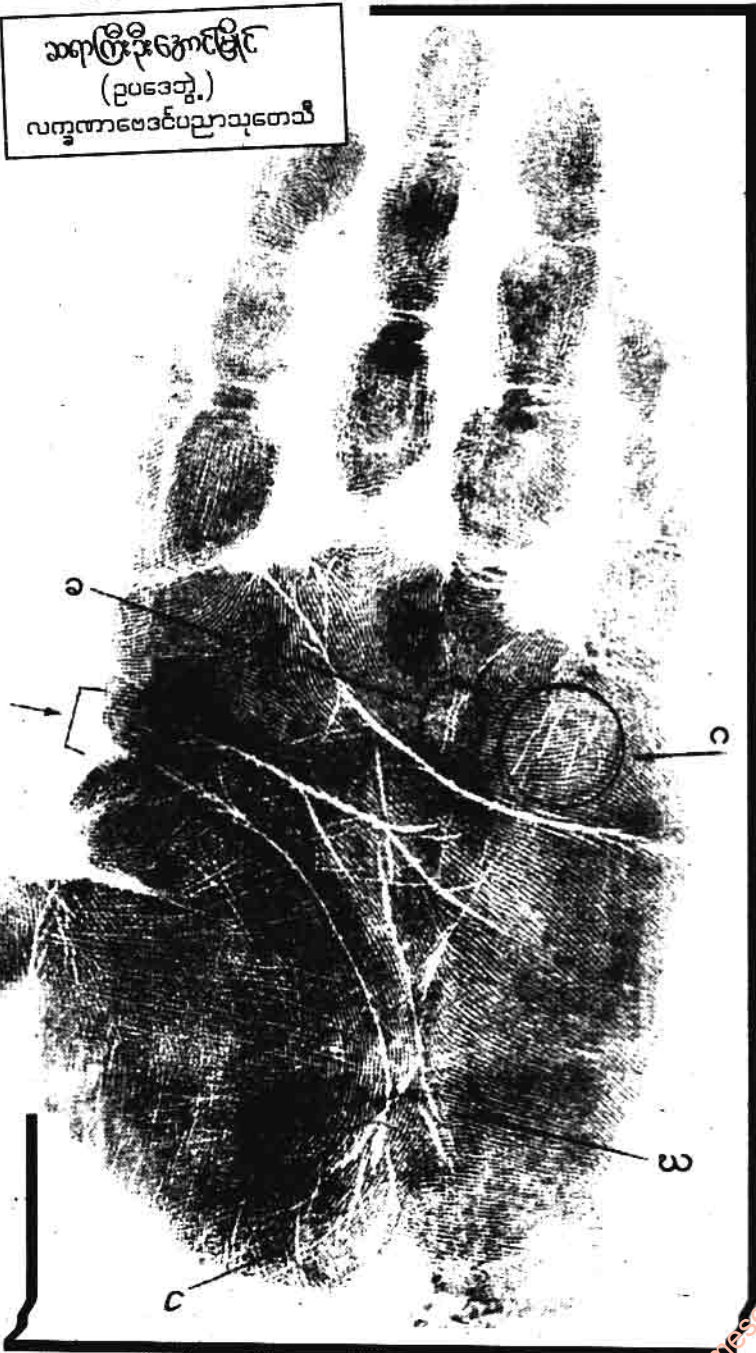
သရဖူကြီး ဦးကျော်မြင့်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

(က)အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သော သင်္ကေတမှာ ဉာဏလမ်း
ကြောင်းနှင့် ကာယလမ်းကြောင်း
အရား ကွာဟနေခြင်းဖြစ်သည်။
ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း တည်ဆောက်လုပ်ကိုင်
အကျိုးပေးနိုင်သော သင်္ကေတ ဖြစ်ပါ
သည်။

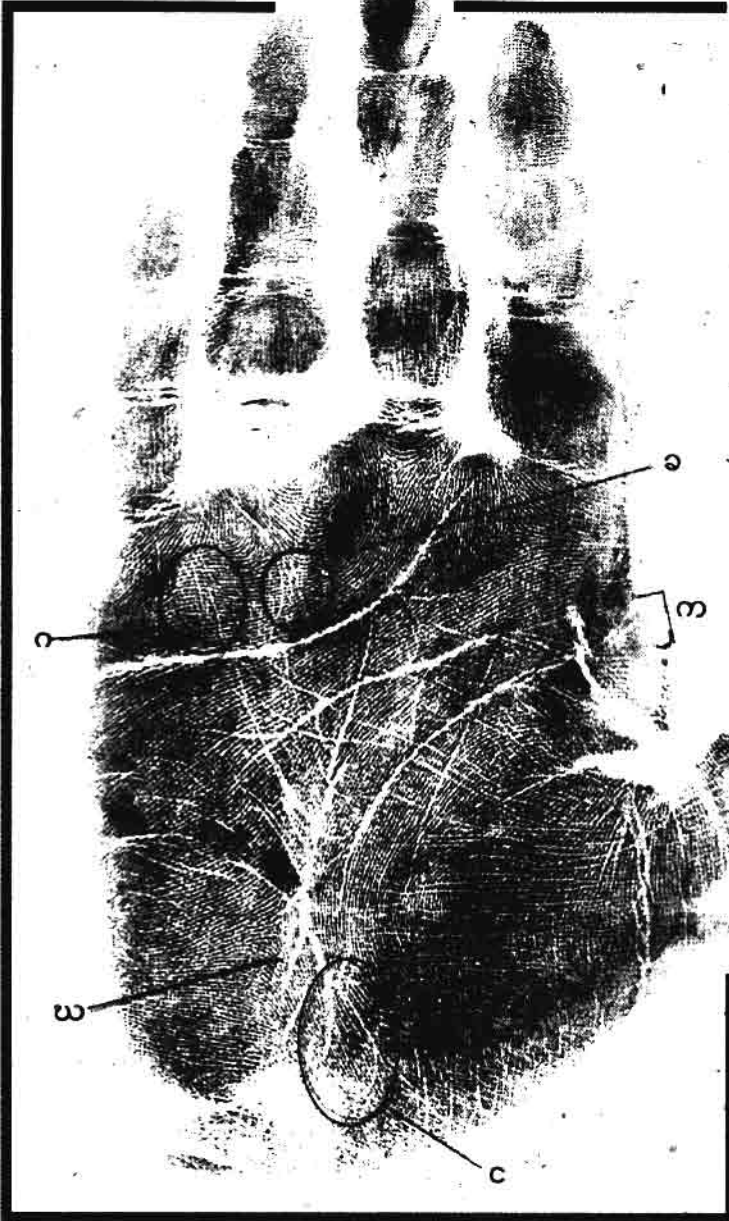
(ခ)အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သော သင်္ကေတမှာ လက်သူကြွယ်
အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှာ
ဆိုင်လိုက်မုန်းပြိုင်ရှိခြင်း ဖြစ်
သည်။

ဆိုသင်္ကေတ
မှာ လုပ်ငန်း
အောင်မြင်
အောင်မြင်တိုးတက်ခြင်း
ဆွေအုအုပြု ဝင်ရောက်
ဆိုင်ညွှန်ရမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်
သည်။

(ခ)အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သော သင်္ကေတမှာ ငွေဝင်လမ်း
အောင်မြင်။ ကုန်သည်အလုပ်၊
အမှုပညာအလုပ်၊ ရေကြောင်း
အလုပ် အကုန်ပစ္စည်းအလုပ်

သော သင်္ကေတမှာ ကမ္ဘာလုံး
ကြောင်းနှင့် ကာယလမ်းကြောင်း
အောက်ခြေတို့မှာ ငွေဆီ
သတ္တုနှင့် အပြစ်ဥသတ္တုနှင့်
ဖြစ်ပါသည်။

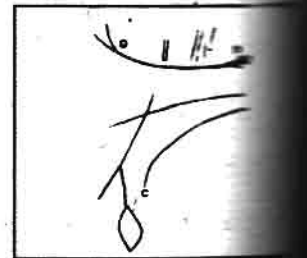
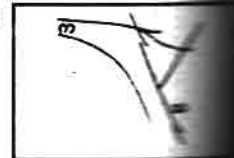
ထိုသင်္ကေတကြောင့် စီးပွားရေးလမ်း
ကြီးပွား တည်ထောင်လုပ်ကိုင် အောင်
ကံကောင်းနိုင်ပါသည်။

လက္ခဏာပညာအရ လက်ခံ
ပြင်၌ အထက်ဖော်ပြပါ သင်္ကေတ
(၅)ချက်အရ ငါးပုစွန် မွေးမြူ
ဖမ်းဆီးရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း
များ လုပ်ကိုင် စီးပွားဖြစ်ထွန်း
ပေသည်။

လက္ခဏာပညာ
အဆိုပါ လုပ်ငန်း
လုပ်ကိုင်အောင်

လျက်ရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

* * *

များ အကျိုးပေးခြင်း ဖြစ်စေနိုင်ပါ
သည်။

(ဃ)အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သော သင်္ကေတမှာ ကမ္ဘာလမ်း
(ထီးရိုး)သည် တနင်္လာဂြိုဟ်နံဘက်
မှ စတင်ပြီး ကမ္ဘာလမ်းပေါ်မှ ဗုဒ္ဓဟူး
ဂြိုဟ်နံဘက်သို့ လမ်းခွဲတစ်ခု ထွက်

၂၀၂ နက္ခတ္တဗေဒပညာရေးဌာန

နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသင်္ကေတကြောင့် တနင်္လာဂြိုဟ်နှင့်
ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တို့ကို အားကောင်းစေပြီး
ရေကြောင်းဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ ရေထွက်
ပစ္စည်းများ လုပ်ကိုင်ရောင်းဝယ်ခြင်း
အကျိုးပေးပေပါသည်။

(င)အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား

အောင်မြင်ကျော်ကြား
ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်
(ဥပဒေဘွဲ့)

လက္ခဏာပညာပေးပညာ

လိင်ဥရောင်ဖျောက်ဆေး

လင်းတပီးပျဉ်းမြစ်နှင့် ခွေးလွေးယားမြစ်

၆၀၅၆၁၇

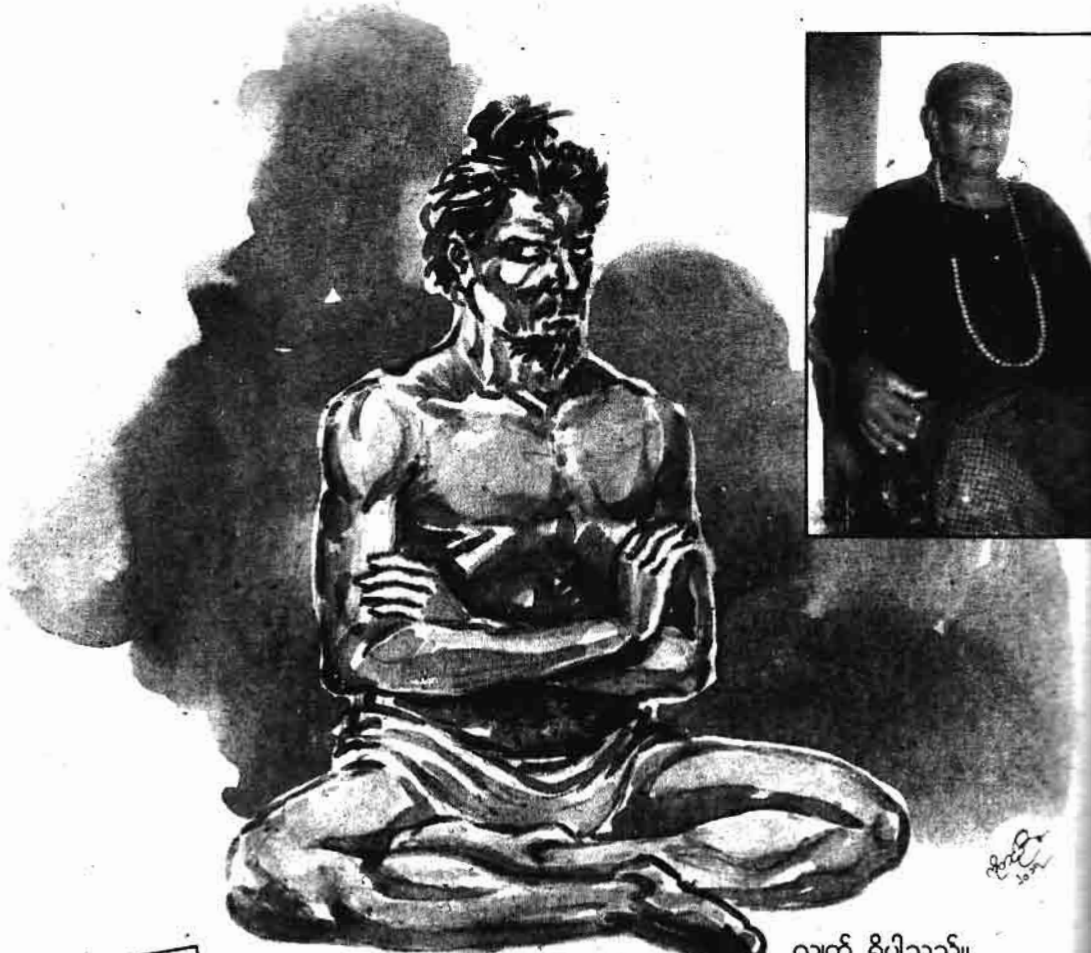
ထေးနည်းပြောပြသော သန့်တည်းခိုခန်းနှင့် ဦးငြိမ်း
လင်းတပီးပျဉ်း

ညနေမှ ဆေးခန်းဖွင့်တာပို ပြုပြင် ကျောက်ဆည် ပြန်ဖို့ ယလွယ်တော်တူး၊ တည်ခိုခန်းခ၊ ထမင်းဖိုး၊ ဆေးဖိုးပါးခ သိပ်ထောင်တာပဲ။

ဆရာကြီး အခန်းက ကျနေ ခံထားတော့ အခုအချိန် ပူအိုက် နေမှာပဲ။ ဆောင်းတွင်းဆိုရင် အတော်ပဲ။ နွေးနွေးထွေးထွေး ဖြစ်သယ်။
ကျောက်ဆည်မြို့၊ ရုံးကြီးလမ်းရှိ "သန့်" တည်းခိုခန်း နှင်း အိုက်စပ်စပ်ရှိလှသဖြင့် ဧည့်ခန်းသို့ ထွက်လာစဉ် နှင်း ဦးငြိမ်းက ပဋိသန္တာရ စကားဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။
ဆရာကြီးတို့ ယူလင်က ဆေးနည်းတွေလဲ ဖော်ပြတော့ အကျိုး သယ်တာ။ ကျွန်တော်သားလေး (၃)နှစ်သားလောက်က လိင်ဥ ဆည်လို ပုပ္ဖလေး အထူးကုဆီ သွားစစ်ဆေးကြည့်တယ်။

ဆေးစစ်ပြီး ခွဲစိတ်ဖို့ ရက်ချိန်းပေးလို့ ကျောက်ဆည်ပြန်နားရချိန် စောလှကုန်း၊ သူငယ်တော်ရွာက ဦးကြီးထစ်ယောက်ပေးတဲ့ မြန်မာဆေးနည်းနဲ့ ကုလိုက်တာ ပစ္စုပိတ်ရတဲ့ ကောင်းသွားတယ်။ ဝွေကုန်သက်သာပြီး အစွမ်းထက်တဲ့ ရိုးရာဆေးကောင်းတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါကို အထောက်အထား ခိုင်မာစွာ ဖော်ပြပေးလို့ အကျိုးရှိတယ်လို့ ပြောရတာပဲ။
ဦးငြိမ်းက သူ့သားငယ်ရောဂါအကြောင်း ဆက်လက် ချဲ့ ပြောပြသည်။ ကလေးမှာ လိင်ဥတစ်ဖက် အနည်း ငယ်ကြီးကာ ရောင်တင်းလာပါက ရောဂါတစ်ခုခု နုစုစုရောင်ခြေဤမဂ္ဂဇင်းပုဝဇ (စာမျက်နှာ (၂၀၀) သို့

မေ-ပုဂံ

ထူးဆန်းသော

သာဒူးကြီးရဲစကား

[၁]

လောကတွင် တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်သည် စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုထက် လွန်စွာ ဆန်းကြယ်လှပါသည်။

[၂]

ကျွန်မသည် ပင်ကိုသဘာဝအားဖြင့် မည်သည့်ကိစ္စမဆို လက်တွေ့မှ ယုံတတ်ပါသည်။ စိတ်ကူး မယဉ်တတ်ပါ။ လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ၂၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖေဖော်ဝါရီလ ပထမပတ် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၇)နာရီခန့် တွင် ဖေဖေ စာရေးစားပွဲရှေ့သို့ ကုလားအဘိုးကြီးတစ်ဦး လာရပ်ပါသည်။

ကျွန်မဖေဖေသည် ထိုစဉ်က သထုံခရိုင်၊ ဇင်းကျိုက်ကျေးရွာ လေးတွင် ရဲဋ္ဌာနာအုပ်(ယခုအခေါ် ရဲစခန်းမှူး) တာဝန်ထမ်းဆောင်

လျက် ရှိပါသည်။ ထိုကုလားအဘိုးကြီးသည် မပါ။ ကိုယ်အထက်ပိုင်းအထက် အဝတ်ဖြူပိုင်းတစ်စကိုသာ ခြုံပတ်ထားပါသည်။

ခေါင်းထိပ်တွင် ဆံထုံး ထုံးသည်မှာ နှစ်ပေါင်း မည်မျှ မသိပါ။ ဂျပ်ခဲကြီးပင် ဖြစ်နေပါသည်။ မည်သည့်ပစ္စည်းမှလည်း တွင် မပါ။ အထူးခြားဆုံးမှာ မျက်လုံးများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ပဉ္စမတန်းကျောင်း မျှသာ ရှိသေးသော ကျွန်ုပ်လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖောက်ဖျက် မလှားဟုပင် ထင်ရသော

ကြည်အေးချမ်း၍ စူးရှလွန်းသော သူ၏ မျက်လုံးများကို တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့မိပါသည်။

ဖေဖေက “အဲဒါ ဆာဒူးကြီး” ဟု တိုးတိုးလေး ပြောပြပါသည်။ ဆာဒူးကြီးဆိုသည် ဖေဖေစကားကို ထိုစဉ်က ကျွန်မ နားမလည်ခဲ့ပါ။

ဖေဖေ ညှော်ဝတ်ပြုသည့် လက်ဖက်ရည်နှင့်မုန့်များကို ငြိမ် သက်တိတ်ဆိတ်စွာ စားပါသည်။ စားပြီးနောက် ဇင်းကျိုက်ရေတံခွန် သို့ လိုက်ခဲ့ရန် ဖေဖေအား ခေါ်ပါ သည်။

ဖေဖေ မေမေ၊ ကျွန်မနှင့် ကျွန်မ ၏မမ၊ အစောင့်ရဲသားနှစ်ယောက် နှင့် ဆာဒူးကြီးပါ (၇)ဦး ဇင်းကျိုက် ရေတံခွန်သို့ သွားခဲ့ကြပါသည်။

ဆာဒူးကြီးသည် ရေအနက်ဆုံး နေရာသို့ တဖြည်းဖြည်း ဆင်းသွား ပြီးလျှင် ရေအောက်သို့ တင်ပျဉ်ခွေ လျက် ထိုင်ချလိုက်ရာ မြင်သွားပါ တော့သည်။

ကျွန်မသည် ကလေးအတွေးဖြင့် ဆာဒူးကြီး ရေနစ်သေသွားမည်ကို နှိုးနှိုးကြီးစွာ ငေးကြည့်နေခဲ့မိပါ သည်။

ဆာဒူးကြီးသည် ရေအောက်မှ ဆင်းပျဉ်ခွေထိုင်လျက် အနေအထား ခြုံငုံပင် ပက်လက်ပေါ်လာပြီး မျက်စိ ချိတ် လက်ပိုက်ကာ ရေပေါ်တွင် ဆီလောမောနေပါသည်။

ဆာဒူးကြီး ရေထဲ စ၊ ဆင်းချိန်က ဖေဖေသည် နာရီကြည့်၍ မှတ် သားပါသည်။ အတော်ကြာမှ ဆဲက ပြန်တက်လာပါသည်။

ဖေဖေမှ... 'ရေပေါ်တွင် အချိန်(၁)နာရီကြာထိ ဟက်လက်နှောင်းအောင် ဘယ်လိုကျုပ်ကြံ အားထုတ်ပါသလဲ'

ဟု မေးရာ ပြုံး၍သာ နေပါသည်။ အဖြေပြန်မပေးပါ။

ထို့နောက် အံ့ဩခြင်းကြီးစွာဖြင့် မော့ကြည့်နေသော ကျွန်မ၏ ခေါင်း ပေါ်သို့ ဆာဒူးကြီးက လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ကိုင်ပြီး...

'ဒီကလေး ကြီးလာရင် ထူးခြားတဲ့ ဆရာသမားနဲ့တွေ့ပြီး ထူးခြားတဲ့ ဆရာမ တစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောပြီး တစ်လှမ်းချင်း ထွက် ခွာသွားပါသည်။

ထိုစဉ်က (၁၀)နှစ်အရွယ် ကျွန်မ သည် “ငါ ကြီးလာရင် ကျောင်း ဆရာမ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ပြောသွား တာပဲ” ဟု ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးသာ တွေးခဲ့မိပါသည်။

ထို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး အတွေးလေး သည် ယခုအခါ လေးလေးနက်နက် အဓိပ္ပာယ် ရှိလာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မ အသက်(၂၆)နှစ်တွင် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး၌ စိတ် အဆင်မပြေဆုံး နေ့ရက်များကို ကြုံ တွေ့ခဲ့ရသော်လည်း စိတ်၏ထွက် ပေါက်ကို မှန်ကန်စွာ ရှာတတ်ခဲ့ပါ သည်။

ထိုနည်းမှာ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဂုဏ်တော်ကိုးပါး တစ်ပုဒ်ဆုံးလျှင် ပုတီးတစ်လုံးချဖြင့် နေ့စဉ် မပျက် မကွက် လုံးရေတစ်သောင်း စိပ်ဖြစ် ခဲ့ပါသည်။ (၁၀၈)လုံးပါ ပုတီးဖြင့် (၉)ပတ်နှင့် (၂၈)လုံး စိပ်ရပါသည်။

ထိုသို့ မှန်မှန်စိပ်လာပြီး (၇)နှစ် အကြာတွင် ယခု ရတနာဂူမြတ်စွာ ဘုရားအနီး အမရပူရရှိ သာသနာ ပြုနေသော “အဘကြူ” နှင့် တွေ့ဆုံရပါတော့သည်။

တွေ့ဆုံပုံမှာလည်း အဘ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ အဘ၏ ထူးခြားမှု ဂုဏ်သတင်းများကို ကြားရစဉ် မယုံ၍ ရန်ကုန်မှ အမရပူရရှိ အဘ ထံသို့ ဘဝလီ ဝန်ထမ်း စက်တင်ဘာလ က လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဘနှင့်တွေ့ပြီး သိပ္ပံပညာနှင့် တိုင်းတာ၍ ဘယ်လိုမှ မရနိုင်သော ကိစ္စရပ်များ များစွာကြုံတွေ့ရပါ သည်။

အဘ၏ အံ့မခန်းသော ပညာရပ် များစွာအနက် ထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်ခု မှာ ဘုရားခုနစ် သင်္ကြန်အတက်နေ တွင် ပုပ္ပါး၌ လူ(၅၀)ကျော်ခန့်ရှေ့ တွင် လေထဲမှ ဆွဲယူပေးလိုက်သော ဉာဏ်တော် အမြင့်(၆)လက်မခန့်ရှိ လာဘာမုန့်ရုပ်ပွားတော်ပင် ဖြစ်ပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ယခု ကျွန်မနေအိမ်တွင် ကိုးကွယ်ထားပါသည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်မသည် ရန်ကုန်မှလာ၍ အမရပူရရှိ အဘအား လာရောက်ကန်တော့ပါသည်။ ထိုစဉ် အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင် အဘထံတွင် ဓာတ်စီးကြွလာပြီး...

'ဓာတ်နတ်သိုက်ပိုင်း ဆိုင်ရာကို ပဖြစ်ပနေ သင်ရတော့မယ်။ နောက်လ (၂၅) ရက်အတွင်း အမရပူရရှိ ရွှေဟာ' ဟု အမိန့်ချပါသည်။

ကျွန်မလည်း...

'ရာထီဥတု အစားအသောက် အနေအထိုင် ရန်ကုန်နံ့မတူသလို ဆွေဖွဲ့သားချင်းမရှိဘဲ သူများတွေ စော်ကားကြ နှိပ်ကြမှာကို ကြောက်ပါတယ် မရွှေပါရစေနဲ့'

ဟု မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျပြီး

ပြန်ငြင်းခဲ့မိပါသည်။

အဘမှ ကျွန်မအား...

'ညည်း... တစ်ချိန်မှာ လှုပ်လှုပ် တောက် အော်ပြင်းမှ ဘိုးမင်းခေါင် စောနာ နားလည်ပါလိမ့်မယ်။ စကား နားထောင်ပြီး ပြောင်းလာခဲ့ပါ' ဟု မိန့်ပါသည်။

[၄]

သို့နှင့်... ကျွန်မတို့မိသားစု အဘကြီးရှိသော ရတနာဂူဘုရားသို့ အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်၏ မိန့်ကြားချက်ဖြင့် ရွှေပြောင်းလာရာ (၂၆-၂-၁၉၉၂) မှဆိုလျှင် အမရပူရ ရောက်သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

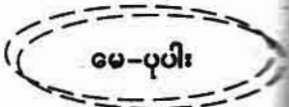
ထိုကာလအတွင်း အဘ၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု သီလ၊ သမာဓိ ဂုဏ်အံ့ရ၊ အဘ၏ ပါရမီအရ မယုံ

နိုင်စရာ ကောင်းလောက်သော ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာများ များစွာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသကဲ့သို့ မေတ္တာနှင့် ခန္တီအရာတွင်လည်း အတုယူဖွယ် ပညာများ များစွာရခဲ့ပါသည်။

[၅]

၁၉၆၂ ခုနှစ် လွန်ခဲ့သော (၄၂) နှစ်က ထူးဆန်းသော ဆာဒူးကြီး၏ တစ်ခွန်းတည်းသော စကားသည် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ရာခိုင်နှုန်းပြည့် မှန်ကန်ခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် လောကထု၌ တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်သည် စိတ်ထူးယဉ်ဝတ္ထုထက် လွန်စွာ ဆန်းကြယ် လှပါသည်။

စာမျက်နှာ (၂၀၃) မှ အဆက်

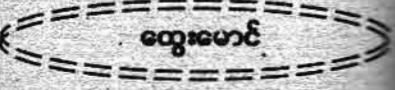
ဖြစ်တော့မည်ကို ကြိုသိရသည်။ အနောက်တိုင်းနည်းဖြင့် ခွဲစိတ်ရန် စိတ်လေးနေစဉ် လူနာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သော ထိုဦးကြီးက လင်းတပါးပျဉ်းမြစ်၊ ခွေးလှေးယားမြစ် ဆတူယူ၍ ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် မပျစ်မကျသွေးကာ လိင်ဥအား အောက်မှ အထက်သို့ လိမ်းတင်ပေးရသည်။ ရေချိုး၍ ဆေးပျယ်သွားပါက ထပ်မံလိမ်းပေးသည်။

တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံး (၃)ကြိမ် (၄)ရက်ခန့် လိမ်းပြီးသည့်အခါ နဂိုအတိုင်း ပြန်ကျ၍ ကျန်းမာရွှင်လန်းလာခဲ့သည်။ ယခုအခါ အိမ်ထောင်ကျနေပြီဖြစ်သော သားငယ်ဝေးနာရှင်သည် ထိုအချိန်မှစ၍ လုံးဝ ပြန်ဖြစ်မှု မရှိဟု သိရသည်။

'ဗြဟ္မာ့အရ ဓာတ်သက်ပျာစာလို ထင်တယ်။ ကျွန်တော့်တို့အဖော်

လင်းတလပျဉ်း(လင်းတပါးပျဉ်း) ရွှေငယ်ပြစ် (ခွေးလှေးယားမြစ်) ခေါ်သကဲ့။ လည်ပျဉ်း(လပျဉ်း)ဆိုတာ လိင်ဥအောက်ကို ထွေးတာ။ ငွေငယ်(ငွေငယ်)ဆိုတဲ့အတိုင်း ကြီးနေ၊ ရောင်ယယ်သွားစေတယ်။ ဆန်ဆေးရည်ဆိုတဲ့အတိုင်း အထက်သို့ လိမ်းတင်ပေးရတယ်။

ဘေးသွေ အရွက်အပြစ်စွမ်းအင်နဲ့ ပညတ်ဓာတ်သက်သော ရောဂါပျောက်သွားစေတာပေါ့။ ဆေးနည်းပေးတဲ့ ဦးကြီး သွားကန်တော့ ဒါနဲ့ပြုခဲ့ပါတယ်' ဦးငြိမ်း၏ ကိုယ်တွေ့ဆေးနည်းမှာ အံ့ကျော်သူ၏အယူအဆမှာလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် သဖြင့် မှတ်တမ်းပြု တင်ပြအပ်ပါသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

ကျန်းမာရေးအတွက်

အကြံပေးချက်

သောသတော်

▲ ဖိဿရာသီဋ္ဌား [မတ်လ(၂၁)ရက် မှ ဧပြီလ(၂၀) ရက်အတွင်းမွေးသူ]တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

တေဇောဓာတ်စာ။ ။ မြွေပွေးသား၊ မြွေဟောက်သား၊ ငါးပြေမ၊ ငါးဖမ်းမ၊ ငါးတန်၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ငါးကြင်း၊ ငါးသလောက်၊ ကြောင်သား၊ ကြွက်သား၊ ရှဉ့်သား၊ တောင်ကြောင်သား၊ တောကြက်သား၊

ဒူးရင်းသီး၊ ရဲယိုသီး၊ သဘောသီးမှည့်၊ ဩဇာသီး၊ စောင်းလျားသီး၊ မရန်းသီး၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်ချဉ်သီး၊ ဆီးချဉ်သီး၊ ကနစိုးသီး၊ လက်လုပ်ချဉ်မျိုးစုံ၊ မုန်လာဥ၊ နို့၊ မျှစ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ငရုတ်ကောင်၊ ငရုတ်သီး၊ ကရဝေ၊

သစ်ကြဲပိုး၊ လေးညှင်း၊ ပတဲကော၊ ဘဲပြားရွက်၊ ဒန်သလွန်ရွက်၊ တောင်သလဲရွက်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ပေါက်ပန်းနီ၊ ကြိတ်မုန်ရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ကန်ချုပ်နီ၊ ချဉ်ပေါင်၊ လဲလွရွက်၊ ဝါရွက်၊ သက်ရင်းငှါ၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကိုရွက်၊ ထန်းရည်၊ ဝဥ၊ အင်ဥ၊ ပီလောပီနံဥ၊ ဝါယောဓာတ်စာ။ ။ ငါးခုံးမ၊ ငါးမြင်း၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ ငုံးဥ၊ လိပ်ဥ၊ ငှက်မျိုးစုံ၊

ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာဖူး၊ ပုတတ်စာ၊ သရက်ကင်းဥ၊ ဆွေးတောက်ရွက်၊ သပွတ်ခါးသီး၊ ကြောင်လျှာသီး၊ သဘောသီးရင့်၊ တမာရွက်၊ ယင်းပြား၊ ရှားစောင်း၊ ဆက်ဖက်၊ ကန်ကလာ၊

ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲဇလီ၊ ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ အစောခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ စပါးလင်၊ မန်ကျည်းမှည့်၊

ဟင်းနုနယ်၊ ထန်းလျက်၊ ကနဖော၊ မုန်ညင်းခါး။

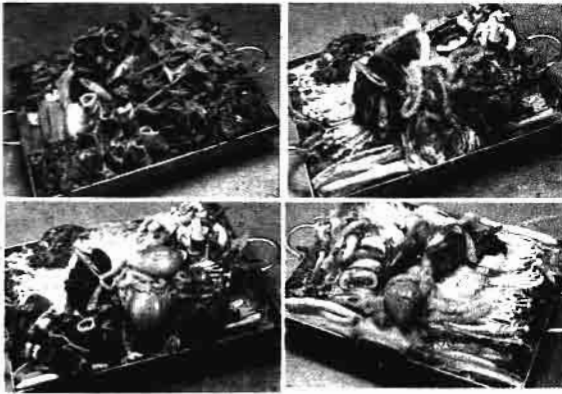
▲ ဖြိဿရာသီဋ္ဌား [ဧပြီလ(၂၁)ရက်မှ မေလ(၂၀) ရက်အတွင်းမွေးသူ]တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

ပထဝီဓာတ်စာ ။ ။ ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါသား၊ ဆတ်သား၊ ချောသား၊ သမင်၊ ဒရယ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ဝက်ပေါင်သား၊ အမဲ(နွား)သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်သား၊ လင်းမြွေ၊ စပါးကြီးမြွေ၊ ပုရစ်၊ ပလူ၊ ငါးခူ၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးကြင်း၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်စပ်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးမြွေထိုး၊ ပုစွန်၊ ဆိတ်နို့၊ ကျွဲနို့၊ နွားနို့၊ ထောပတ်၊

ပိန်းဥ၊ ကိုင်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန်စွန်းဥ၊ ဥသျှစ်၊ တညင်းသီး၊ မာလကာသီး၊ ဒူးရင်းသီး၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ပိုးစာရွက်၊ မုန်လာဥ၊ ကောက်ညှင်း၊ ရွှေဖရုံသီး၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်း၊ ပဲကြီး၊ စားတော်ပဲ၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ ဒန်သလွန်သီး။

www.burmeseclassic.com

အာပေါဇာတ်စာ ။ ။ ရေမြေ့သား၊ ကျွဲသား၊ ကြံ့သား၊
ရေကြက်သား၊ ဝက်သုံးထပ်သား၊
လိပ်သား၊ ခရု၊ ကဏန်း၊ ကနု
ကမာ၊ ဗျိုင်းသား၊ ဘဲသား၊
ငန်းသား၊ ဖားသား၊

ငါးလင်ပန်း၊ ငါးဖမ်းမ၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊
ငါးရုံ၊ ငါးဝက်မ၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကူရုံ၊ ကဘီလူး၊
ကသပေါင်း၊ ကသပိုး၊ ငါးသလဲထိုး၊

စပျစ်သီး၊ ဖရဲသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ နာနတ်သီး၊
ပုံလုံသီး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ သဘော
သီးနု၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ ဆီးချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊
ရှောက်ချိုသီး၊ သရက်သီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ မင်းကွတ်သီး၊
ရေထိကရုံး၊

ကြက်သွန်နီ၊ လယ်ပတူ၊ အောင်မဲညို၊ ရေညို၊
ကျောက်ပွင့်၊ တော်သလင်းဖူး၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ နံနံ၊ ဆိပ်ဖူး၊
မှန်ညင်းဖြူ၊ ပဲရည်ကြီး၊ ကြံရည်၊ အုန်းရည်၊ မဲလီကြီး၊
ဖလံတောင်ဝေး၊ ရေသရက်ကင်းညွှန်း။

▲ မေထုန်ရာသီဖွား [မေလ(၂၁)ရက် မှ ဇွန်လ(၂၀)
ရက်အတွင်းမွေးသူ]တို့သည် ဝါယောဇာတ်စာကို
အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဇာတ်စာကို လျှော့ပေါ့
ရှောင်ကြဉ်ပါ။

▲ ကရကဋ်ရာသီဖွား [ဇွန်လ(၂၁)ရက် မှ ဇူလိုင်လ
(၂၁)ရက်အတွင်းမွေးသူ]တို့သည် အာပေါဇာတ်စာ
ကို အဓိက စားသုံး၍ ပထဝီဇာတ်စာကို လျှော့ပေါ့
ရှောင်ကြဉ်ပါ။

▲ သီဟိုဠ်ရာသီဖွား [ဇူလိုင်လ(၂၂)ရက် မှ ဩဂုတ်လ
၂၀၀ နဂဏ္ဍမဂျင်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

(၂၁)ရက်အတွင်းမွေးသူ]တို့သည် တေဇော
ဇာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ ဝါယောဇာတ်စာ
ကို သမာဓိပြုဆင်ခြင်ပါ။

▲ ကန်ရာသီဖွား [ဩဂုတ်လ(၂၂)ရက်မှ စက်တင်
ဘာလ(၂၁)ရက်အတွင်း မွေးသူ]တို့သည် ပထဝီ
ဇာတ်စာကို ပိုမို စားသောက်၍ အာပေါဇာတ်စာ
ကို လျှော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

▲ တူရာသီဖွား[စက်တင်ဘာလ(၂၂)ရက်မှ အောက်
တိုဘာလ(၂၂)ရက်အတွင်း မွေးသူ]တို့သည်
ဝါယောဇာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ တေဇော
ဇာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

▲ ဗြိစ္ဆာရာသီဖွား [အောက်တိုဘာလ(၂၃)ရက်မှ
နိုဝင်ဘာလ (၂၁)ရက်အတွင်းမွေးသူ]တို့သည်
အာပေါဇာတ်စာကို အဓိကသုံးဆောင်ကာ ပထဝီ
ဇာတ်စာကို ဆင်ခြင်လျှော့ပေါ့ပါ။

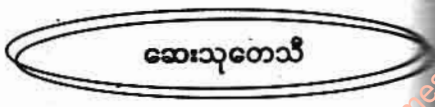
▲ ဇေယျရာသီဖွား [နိုဝင်ဘာလ(၂၂)ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ
(၂၀)ရက်အတွင်းမွေးသူ]တို့သည် တေဇော
ဇာတ်စာကို အဓိကအားပြု၍ ဝါယောဇာတ်စာကို
လျှော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

▲ မကာရာသီဖွား [ဒီဇင်ဘာလ(၂၁)ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ
(၁၉)ရက်အတွင်း မွေးသူ]တို့သည် ပထဝီ
ဇာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ အာပေါဇာတ်စာ
ကို ဆင်ခြင်မိဝဲပါ။

▲ ကုရာသီဖွား [ဇန်နဝါရီလ(၂၀)ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ
(၁၈)ရက်အတွင်းမွေးသူ]တို့သည် ဝါယောဇာတ်စာ
ကို အဓိက သုံးဆောင်၍ တေဇောဇာတ်စာကို
လျှော့ပေါ့စားသုံးပါ။

▲ မိန်ရာသီဖွား [ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၉)ရက်မှ မတ်လ
(၂၀)ရက်အတွင်းမွေးသူ]တို့သည် အာပေါဇာတ်စာ
ကို အဓိက အားပြု၍ ပထဝီဇာတ်စာကို
ဆင်ခြင်လျှော့ပေါ့ရန်ဖြစ်သည်။

အာရောဂျအလွတ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညှိကြစို့

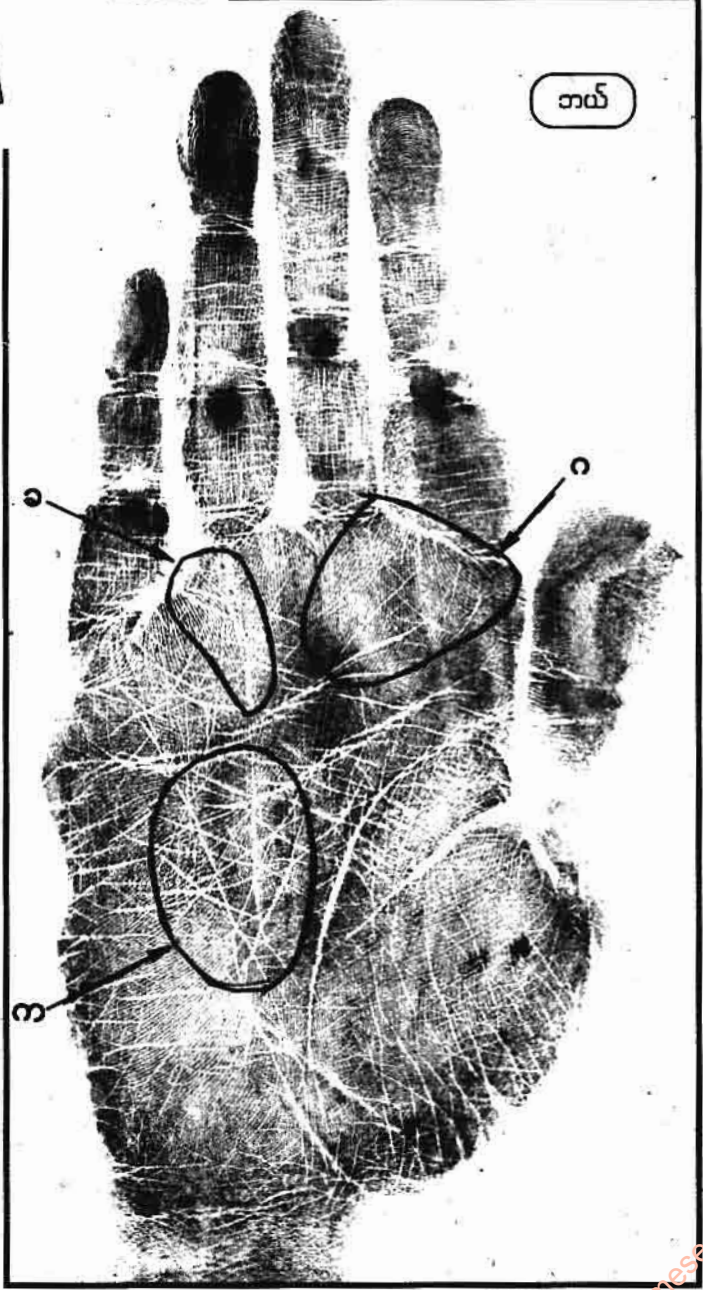
ဆရာကြီး ဦးဖောက်မြိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

တယ်

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဝဲဘက် လက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

ထိုလက်ဖဝါးပုံစံကို သေချာကြည့်ရှုလေ့လာ စစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ နာမည်ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားကျော်ကြား ချမ်းသာကြွယ်ဝနိုင်သူလား။ သာမန် သူလို ကိုယ်လို အောက်ခြေလူတန်းစာထဲကလား။
- ၂။ အိမ်ထောင်ကျ ကံကောင်းခဲ့သူလား။ ကံပကောင်းခဲ့သူလား။
- ၃။ အလုပ်အကိုင်စီးပွားရေး တစ်ခုတည်း လုပ်ကိုင် စီးပွားဖြစ်နိုင်သူလား။ အလုပ်အကိုင် အမျိုးမျိုး လုပ်ကိုင်စီးပွားဖြစ်နိုင်သူလား။
- ၄။ မိမိတို့၏ အဖြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွတ်တွင် ချမှတ်ပြီးမှသာ လက္ခဏာ ပဟေဠိ အဖြေများနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးကြည့်ပါရန် အကြံပေး တိုက်တွန်းအပ်သည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၂၁၀)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

စာမျက်နှာ (၂၀၉)မှ အဆက်

လက္ခဏာပမာဏ အခြေခံများ

၁။ နာမည်ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြွယ်ဝနိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... လက်သူကြွယ်ရင်း တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံတွင် ကြာပင်ကြားဖူး မင်္ဂလာအခြေအရံ ထင်ရှားစွာ ပါရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ “ခ”အက္ခရာ ဖြင့် ညွှန်ပြထားပါသည်။

***

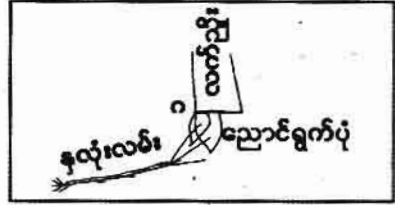
၂။ အိမ်ထောင်ကျ ကံကောင်း ခဲ့သူဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်... နှလုံးလမ်းကြောင်း အဖျားမှာ လှပသော ခက်ရင်းခွသဏ္ဍာန်ဖြင့်

လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခွင်ရှိ ညောင်ရွက် ပုံမင်္ဂလာ အခြေအရံအတွင်း တိုးဝင်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ် ပါသည်။

ပညာ၊ ဩဇာ၊ ဥစ္စာ၊ အလုပ်အကိုင် စသည်တို့ အဆင့် အတန်းမြင့်သော ခင်ပွန်းကောင်း၊ ယောက်ျားကောင်း ရနိုင်သူဖြစ်သည်။ “ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားပါ သည်။

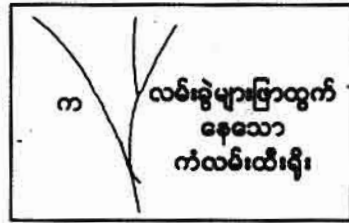
***

၃။ အလုပ်အကိုင်အမျိုးမျိုး လုပ်ကိုင်စီးပွားဖြစ်နိုင် သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... အလုပ်အကိုင်နှင့် ယှဉ် သက်သော ကံလမ်းထီးရိုးမှ လမ်းခွဲများ ဖြာထွက်သော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ “က”အက္ခရာဖြင့် ညွှန်ပြထား ပါသည်။

***

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရရှိကြပါစေ

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်

ရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) [လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ]

စာမျက်နှာ (၂၁၁)မှ အဆက်

မီးတွင် (၂၄)နာရီစိုက်ထားကာ ပြာနု ကျ၏။ ထိုပြာကို တစ်ရွေးယူ၍ ကြေးနီ(၁၀)ကျပ်သားမှာပစ် ရွှေ (၁)ပဲသား အသက်သွင်းလျှင် ရွှေ ဒင်္ဂါးရည်ရ၏။

(ဒုတိယ)ယင်းကို ပြဒါးလေးတူရော

(၂၄)နာရီ ဖွမ်းစိုက် ပြာနုကျ

ပြန်၏။ ပြာတစ်ရွေးယူ ကြေးနီ(၁၀)

ကျပ်သားမှာ ပစ် ရွှေ (၅)ပဲသား

အသက်သွင်း အခေါက်ရည်ပို၏။

(၃/၄)ဆင့်မှာ လက်လွတ် ဖြစ်၏။

(၅)ဆင့်မှာ စားပြာဖြစ်၏။

စားပုံ

ပျားရည်(၁)ပိဿာမှာ ပြာ တစ်ရွေးထည့် နံနက်၊ ည မှန်မှန် တစ်ဖွန်းစီ စားပါလေ။ ရက်မပျက်ဘဲ

ပြာ(၁)ကျပ်သားကုန်လျှင် (၁၆)နစ် သားအရွယ်ကဲ့သို့ နုပျိုလိမ့်မည်။ မစားခင် ပြာသော မသေ စမ်း လိုလျှင်...

ငှက်ပျောသီးမုည့်မုည့် အတွင်းသို့ ပြာကွမ်းရိုးတစ်တို့ခန့် သွတ်၊ လုံ အောင် ပြန်ပိတ်။ လေလုံရာမှာထား စိမ်းလာမည်။

ဤကဲ့သို့ သေမှ စားလေ ပေသ လျှင် ပြဒါးထည့်ပြီး အကြိမ်ကြိမ် စိုက်လေ (ပြာသေမှ စားပါ) ပြာ ကိုဆက်စားပါက အာယုပေါက်ညှို့ ပြာသေကို ပြဒါးတွင် သွပ်ဆက်သွားပါက မဆုံးနိုင် သော ပြာသေလမ်းကြီးဖြစ်၏။

(ဦးစောထွတ်၊ မဟာအောင်)

စာရေးသူ၏ အမှာ ထပ်ဆင့်ဖော်ပြအပ်ပါသည်...

လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၃၀)ကျော်ခန့်က အဋ္ဌိရတ်ပညာကို လိုက်စားခဲ့စဉ် သော လမ်းစဉ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ လွယ်ကူစွာ ရရှိခြင်းမဟုတ်ပါ။ စာရေး ဦးသောကြောင့် အကြောင်းစုံ မရေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု စာရေးသူမှ ကျွန် ပေးသောစာတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဓာတ်ပြင်

www.burmeseclassic.com

မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို ဖမ်းပြီး
သော သွပ်၊ အခိုးမီးတောက်ငြိမ်းပြီး
သော သွပ်၊ အဖြူ၊ အဝါ တစ်ခုခုကို
ရလျှင် ချုပ်ဆေးနှင့် (၃)လုံ လုံပိတ်
(၃)နာရီခန့် ထိုးပါ။

(၁)ပထမချုပ်ဆေး

- စတုပညာသ (၁)ကျပ်သာ။
- ဇေတိသာ (၁)ကျပ်သာ။
- ဖန်ဝါကွဲမှုန့် (၁)ကျပ်သာ။
- ကျောက်ချဉ် (၁)ကျပ်သာ။
- လက်ချား (၁)ကျပ်သာ။
- ဟင်းရိုင်း (၁)ကျပ်သာ။
- ထိုခြောက်ပါး (၁)ကျပ်သာစီ
အမှုန့်ပြု။

(၂)နံ့ချည်

ပထမချုပ်ဆေးနှင့် (၃)လုံထိုးပြီး
နောက် ခံရည်လောင်းပါ။
အရက်ပြန်နှင့် ပျားရည်တွဲ၍
(၃)ကြိမ်၊
ဝက်ဆီနှင့် (၃)ကြိမ်၊
မရန်းသီးမှည့်ရည်မှာ (၃)ကြိမ်၊
မီးလောင်းပါ။ အလွန် ပျဉ်းပျော့
၍ ဖြူငွေ့စင်ကြယ်လာ၏။

(၃)အနီးထုတ်ဆေး

- * ဟင်းရိုင်း (၁)ကျပ်သာ။
- * ပရုတ် (၁)ကျပ်သာ။
- * လက်ချား (၁)ကျပ်သာ။
- * ဇေတိသာ (၁)ကျပ်သာ။
- * ယမ်းစိမ်း (၁)ကျပ်သာ။
- ထိုဆေး(၅)မျိုးနှင့် လုံပိတ်ထိုး
ဆေးစင်ကြယ်မည်။
စင်မစင် သိလိုက သံပရာရည်
နှင့် လောင်းကြည့်ပါ။ ခြေသိမ်း၍

သွပ်

စာကုသနည်း

ဒီအော့ထွက်
(မဟာအောင်မြေ)

ဒေါသကုန်သော ဓာတ်လုံး ဖြစ်၏။
မီးရပ်ဓာတ်လုံးဟုလည်း ခေါ်၏။

(၅)နိဗ္ဗာန်တင်ဆေး

ထိုမီးရပ်ဓာတ်လုံးကို တဖန်
သတ်ရန် ဆေးကား...

၁။ ပထမဆေး (၄)ပဲသာ၊ အခိုး
ထုတ်ဆေး (၄)ပဲသာ၊ ဒေါသ
ထုတ်ဆေး (၄)ပဲသာတို့နှင့် (၂)
နာရီခွဲ၊ (၃)နာရီခန့် ထိုးပြီးသည့်
အခါ သွပ်သေဓာတ်လုံးဟု ခေါ်ရ
၏။

သွပ်သေဓာတ်လုံး

(ပထမ) သွပ်သေ (၄)ပဲသာ၊ ရွှေ
(၁)ကျပ်သာတွဲပါ။

တွဲပုံမှာ...

ရွှေကို အရည်ကျို၊ ဓာတ်လုံးကို
နည်းနည်းချင်း ပေါက်ထိုး၊ မီးပျဉ်း
ပျဉ်းမှ မီးပြင်းပြင်းကျအောင် တက်၍
ထိုးပါ။

ထိုးပြီးနောက် အအေးခံထားပါ
လေ။ အရည်တင်းခြောက်၍ ထုံး
ပြာသဘောသို့ ရောက်လာပါလိမ့်
မည်။

ထိုထုံးနှင့် ပြဒါးလေးတူ တွဲ၍ ဖွဲ့

လုံးနေပါလိမ့်မည်။ ပြဒါးရည်မှာ
ချကြည့်က ငုပ်လိမ့်မည်။
ဤသို့ ငုပ်ခြင်း၊ လုံးခြင်း မရှိသေး
ပါက အထက်ပါ အခိုးထုတ်ဆေးနှင့်
ထပ်၍ ထိုးပါ။ လုံးပြီး ပြဒါးငုပ်ခွဲ
လျှင် ပျားကလေး (ပျားငယ်)
ဖယောင်းဆီတွင် (၅)မီးလောင်းပါ။
မီးရပ်ဓာတ်လုံးဟု ခေါ်၏။

(၄)ဒေါသထုတ်ဆေး

- ထို့နောက် ဒေါသထုတ်ဆေးနှင့်
ထိုးရမည်။
ဆေးကား...
* ပရုတ်၊
* လက်ချား၊
* ဇေတိသာ၊
* ယမ်းစိမ်း

အထက်ပါ (၄)ပါး (၁)ကျပ်သာ
စီကို သမအောင်ပြု၍ ထိုးလေ။

ဟုဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

● ကြွက်နှစ်ဖွား
စိတ်ကူး အကြံအစည်များ
လွဲချော်နေတတ်သောကာလ ဖြစ်
သည်။ တွက်ချက်မှန်းဆရသော လုပ်ငန်းများကို ခေတ္တ
ဆိုင်းငံ့ထားသင့်သည်။

အစားအသောက် မှားယွင်း၍ ဘေးဥပဒ် ဖြစ်တတ်
သည်။ မြေထည်၊ ကြွေထည် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးပါ
မည်။ အိမ်ဂေဟာသို့ လူဆိုးသူခိုးများ ချဉ်းကပ် ဒုက္ခ
ပေးနိုင်သဖြင့် ကြိုတင်ကာကွယ်သင့်သည်။

● နွားနှစ်ဖွား

တန်ခိုးအာဏာ တိုးတက်
မြင့်မားမည်။ ပြောဆိုသမျှ
အောင်မြင်သောကာလ ဖြစ်
သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ပေါ်
ပေါက်လာမည့် ကိစ္စပြဿနာများတွင် ခုံသမာဓိ လူကြီး
အဖြစ် တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းရကိန်းရှိသည်။

အဖျော်ယမကာ သောက်သုံးဖွယ်ပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်
သည်။ အမျိုးသမီးများ ခင်ပွန်း (သို့မဟုတ်) အဘွားထံမှ
လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

● ကျားနှစ်ဖွား

တန်ခိုးအာဏာ ထက်မြက်
မည်။ ပြောစကားဆိုစကား
အောင်မြင်သည့်ကာလ ဖြစ်
သည်။ အမွေအနှစ်ကိစ္စ
ဆွေးနွေးပြောဆိုဖြစ်မည်။ ရေထွက်ပစ္စည်း လုပ်ငန်းများ
အကျိုးပေးသောအချိန်ဖြစ်သည်။

တစ်ကိုယ်ရည် အမျိုးသမီးတို့ အိမ်ထောင်ကျကိန်း
ရှိသည်။ အမျိုးသားတို့မှာ သား
သမီး (ညီအစ်ကိုတက်မှ) တူ၊ တူမ
များတွက်ဝမ်းမြောက်ရဖွယ်ရှိသည်။

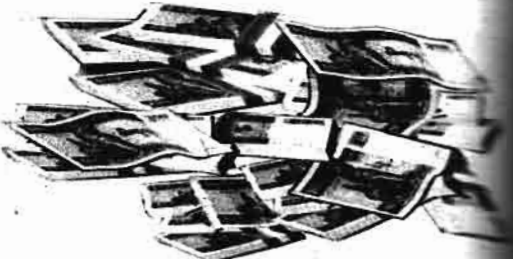
● ယုန်နှစ်ဖွား

လုပ်ငန်းဆောင်တာများ အဆင်

၂၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွက် ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ

ပြေ ချောမောမည်။ ခရီးယာယ်များ သွားလာနေရ
သည်။ လူအများနှင့် ဆက်ဆံရသောကာလ ဖြစ်
နေအိမ်တွင်းရှိ လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်း
အန္တရာယ်ကင်းရှင်းအောင် ကြိုတင် ကာကွယ်ထိန်း
နှိ အူသိမ်ဆိုင်ရာ ရောဂါများ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။
စွမ်းအင် လောင်စာများနှင့် ပတ်သက်၍
အကျိုးမြတ် ရရှိနိုင်သည်။

● နဂါးနှစ်ဖွား

ရာထူးဌာနန္တရများ တိုး
မည်။ ဇိမ်ခံပစ္စည်းများ ဝင်
သည်။ အဝေးသတင်းစာ
ရမည်။ ဆိုးဆေးနှင့် သေ
ဖွယ်ပစ္စည်းများကြောင့် ဘေးဥပဒ်တွေ့နိုင်သည်။
ပန်းချီပန်းရန် လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးသော
ဖြစ်သည်။ နားကပ်၊ နားတောင်း၊ ဖုန်းတို့နှင့် ပတ်
သောကကြံ့ရဖွယ်ရှိသည်။

● မြွေနှစ်ဖွား

ကျန်းမာရေး ငွေကြေးကိစ္စများ
အတွက် ကူညီထောက်ပံ့မှုများ
ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။ မျက်မှန် တီဗွီ
ဗီဒီယိုစက်များဝင်နိုင်သည်။ အခြေ
အရံ ရရှိမည်။ အသည်းနှင့် သည်းခြေဆိုင်
များ သတိထား ကာကွယ်ပါ။
စက္ကူနှင့် အထည်အလိပ် လုပ်ငန်းများ

မည်။ လူငယ်တို့ပညာရေး ထူးချွန် ပွင့်လင်းသောကာလဖြစ်သည်။

● မြင်းနှစ်ဖွား

ဆွမ်းခံရင်း ငှက်သင့်ကိန်း ကြုံရ တတ်သည်။ မိမိနှင့် တိုက်ရိုက် မသက်ဆိုင်သော ကိစ္စပြဿနာ များတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းကို ဆင်ခြင်ပါ။

သစ်တောထွက် ပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်၍ ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင်သည်။ စကားများယွင်းပြောဆိုမိ ခြင်းကြောင့် မလိုလားအပ်သော ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာ တတ်သည်။

● ဆိတ်နှစ်ဖွား

ရာထူးအလုပ်အကိုင် တိုးတက် လာမည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော အမှုကိစ္စရပ် များအတွက် ပုဏ္ဏားတိုင်လူကြီး

အဖြစ် တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းပေးရတတ်သည်။ လူချစ်လူခင် များသောကာလဖြစ်သည်။ စားသောက် ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေး ထက်သန် သည်။

နေအိမ်ဂေဟာသို့ ဂုဏ်သရေရှိ ဧည့်သည် အလည် ရောက်လာမည်။

● မျောက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးအခက်အခဲများ ပြေ လည်သွားမည်။ ထိ၊ ကံစမ်းမဲ အချို့လည်း ရရှိနိုင်ကြသည်။ ရပ်ဝေးမှ မျှော်လင့်နေသောသတင်းကောင်းများ ကြား သိရမည်။

ကြေး၊ သံ၊ သတ္တု ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက်သန် သောကာလဖြစ်သည်။ နား၊ ကျောက်ကပ်ဆိုင်ရာ ရောဂါ များ သတိပြု ကာကွယ်သင့်သည်။ သားသမီးအကျိုး ခံစားရကိန်းရှိသည်။

● ကြက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေး အမြောက်အမြား ပိုင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိသည်။ သံယုမှတ်သားထားသော တတ်သိပညာများမှလည်း

ဝင်ငွေတိုတိုထွာထွာ ဝေဆာစွာ ဝင်လာတတ်သည်။

ယာဉ်ရထား ကံတိုက်လုပ်ငန်း များ အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။ အဆုတ်နှင့် အသက်ရှူလမ်းဆိုင်ရာ ရောဂါများ ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ။

● ခွေးနှစ်ဖွား

ဝေဖန်ပြစ်တင်ခြင်း ခံရတတ် သည်။ မလိုလားအပ်သောဖြစ် ရပ်၊ အနိဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းများ တွေ့ကြုံရကိန်း ရှိသည်။ မိမိကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် မိမိလမ်းကို ဆက်လျှောက်သင့်သည်။

ဆိုးဆေး အဖျော်ယမကာ လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေး မည်။ အရိုးအကြောဆိုင်ရာ ဝေဒနာများကို သတိပြုပါ။ ပင်ပန်းခက်ခဲသော ခရီးကြမ်းများ သွားလာရဖွယ် ရှိသည်။

● ဝက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးများစွာ ပိုင်ဆိုင်ရ ကိန်း မရှိသော်လည်း စုဆောင်း မြှုပ်နှံထားသော လုပ်ငန်းအရင်း အနှီးများမှ အကျိုးအမြတ် ရရှိခိုက်ဖြစ်သည်။

ထိဆုငယ်ကလေးများ ပိုင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ခရီး သွားလာခြင်းဖြင့် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး အကျိုးဖြစ် ထွန်းနိုင်သည်။

အဏ္ဏဝါထွက်ပစ္စည်းများ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။ အူသိမ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ။

ဤလတွင် ကြမ္မာဆိုးဝါးနိမ့်ပါးနေသူတို့သည် အသက်ငယ်ပိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးအား ကောက်ညှင်း ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စားဖွယ်တစ်မျိုးမျိုး လက်ဆောင် ပေး ကျွေးမွေးပါ။ ကြာသပတေးနေ့တွင် ပြုလုပ်ပါ။ အဆိုးများ တဖြည်းဖြည်း လျော့နည်းပပျောက်သွားပါ လိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ခွဲရေ
(သံပရာကျေးရွာ၊ ကံမမြို့နယ်)

လွန်ခဲ့သောနှစ်များက နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အဟောင်းများကို
ဖတ်မိရင်း “ရေတွင်းကန်၍ နည်း
လမ်းပေးကြပါ” ဟု ခေါင်းစဉ်လေး
ကို ဖတ်လိုက်ရတော့ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်သွားမိပါသည်။

အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်
ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် (၁၈)နှစ်ကြာမျှ
မိုးတွင်းရေရ၊ နေရာသီရေခန်းဘဝ
ကို ကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့ရသောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ရေအောင်နေပါပြီ။ ယင်း
ရေအောင်နည်းကို ယခု ဖော်ပြလိုက်
ပါရစေ။

ယခု ဖော်ပြမည့်နည်းမှာ
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြိုးပမ်းတွေ့
ရှိခဲ့သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမ ရေတွင်းတူးဖော် မပြုလုပ်မီ
မိမိတို့ ထူထောင်လိုက် ပုထိုးထူထောင်
သူများကို ဘုရားအားဖြင့် ပုထိုးထူ
ပြီး ရေတွင်းကို တူးဖော်မှု စတင်ပြု
လုပ်ပါ။

ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုမည့်သူသည်
ကတိ၊ သစ္စာ၊ သမာဓိ၊ သီလ၊
ပြည့်စုံသူဖြစ်ပြီး ရေတွင်းရေကန်
အဖျော်ယမကာများကို သန့်ရှင်းစွာ
လှူဒါန်းထားသူများ ဖြစ်လျှင် ပို၍
ပို၍ ကောင်းပါသည်။ ပဋ္ဌာန်းဆက်
များ အားကောင်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

ရေတွင်းသည် ရှေးအခါက တူး
သင့် မတူသင့် နေရာများကို ရွေး
ချယ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ကာလရွေ့
လျားလာသော ယခု မျက်မှောက်
၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရေတွင်းကန်လျှင် ဖော်နည်း

ခေတ်ကာလတွင် မိမိ ပိုင်ဆိုင် မိမိလို
လားသော နေရာများတွင်သာ
အများအားဖြင့် တူးဖြစ်ကြသည်
သာ များပါသည်။

ရေတွင်းတူးလျှင် လိုက်နာရမည့်
အခြေခံ အချက်များ ရှိပါသည်။
မိမိတို့နေထိုင်သည့် ရာသီဥတု
အလိုက်ရေ အခန်းဆုံးလရက်ကို
သေချာစွာ ရွေးပြီး ရေတွင်းအား
ယင်းရက်မှ စတင်တူး သင့်ပါသည်။

ထို့အပြင် မိုးဦးစောစောကြသည့်
နှစ်နှင့် မိုးဦးနှောင်းကြသည့် နှစ်ဟူ၍
ရှိပါသည်။ မိုးဦးစောစောကြသည့် နှစ်ဖြစ်
လျှင် မိမိတို့ ရေခန်းမည့်ရက် တွက်
ချက်ထားသော အချိန်ထက်
အနည်းငယ် အချိန်စော၍ တူးလျှင်
ပိုပြီးသင့်တော်ပါသည်။

ရေတွင်းတူးပြီးဆိုလျှင် အချို့
သော နေရာများ၌ ပထမသဲကြော
အတိုလေးများကို တွေ့ရတတ်ပါ

သည်။ ယင်း သဲကြောအတိုလေး
များ တွေ့၍ ရေတွက်အနေအထား
ကြိုက်လောက်နေပြီဟု ခံယူလျှင်
သံချွန် အရှည်များနှင့် အောက်သို့
ရိုက်ကြည့်ရပါမည်။

အောက်မှာ နန်းကြော ကြွယ်
ကြောများ ရှိနေသေးလျှင် မိမိတို့
တွေ့ရှိထားသော သဲကြော အနီး
တကယ် တို၍ စိတ်မချရလျှင်
ရေတွင်းတူးခြင်းကို အဆုံးသတ်
သင့်သေးပါ။ (၇)ပေမှ (၁၀)ပေ
ရှိသော ကွန်ကရစ်ခွက်ကို ပထမ
အောက်ခြေမှ သစ်သားဘောင်
ပါ အပြီးဆင်၍ စတင်လောင်းပါ။

အသားသေသော ရက်ရောက်
လျှင် ယင်းရေများနှင့် နွံများကို
အား များများသုံးပြီး အားထု
တစ်ပြိုင်တည်း ယက်တင် ထင်
ပါ။ ထိုကွန်ကရစ်ခွက်ဟာ
တဖြည်းဖြည်း အောက်သို့

လိုက်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ကြပ်ပြာနွံများကုန်သွားပြီး သဲကြော ထင်မံ စမ်းသပ်၍ စိတ်ချသည့် အနေအထားရှိမှ ရေတွင်းတူးခြင်းကို ရပ်ပါ။ ထိုနည်းသည် ရာနန်းပြည့် အောင်မြင်သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယအချက်ကတော့ ရေတွင်းကန်းဖော်နည်း ဖြစ်ပါသည်။ ရေတွင်းကန်ခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းကတော့ ရေတွင်းတူးသည့် အချိန် မမှန်ကန်ခြင်း ရေထွက်ပါလျှင် အောက်သို့ ဆပ်မံ မစစ်ဆေးခြင်းတို့ကြောင့် ဘာလကြာလာသည့်အခါမှာ ရေတွင်းကန်းခြင်း ပြဿနာများကို ဩဇာတွေကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

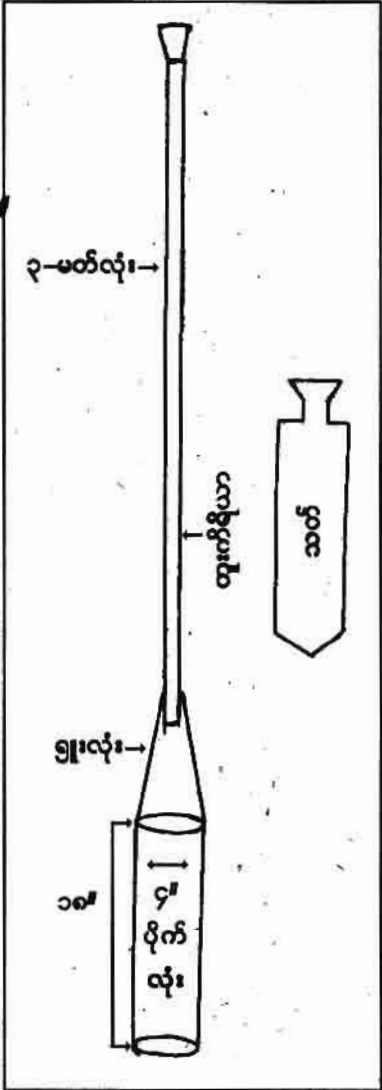
ထို ကန်းသွားသော ရေတွင်းကို ပြန်ထွက်အောင် သေချာသော ချိန်နည်းသက်သက်နဲ့ပဲ တင်ပြပါ

ကန်းသွားသော ရေတွင်းကို အထပ်ရေတွင်း စတုရန်း အချိန်အထပ် ရွေးနည်းအတိုင်း ရေအခန်း အချိန်ကို ရွေးပါ။

ရေတွင်းထဲသို့ လူတစ်ယောက်မှ နှစ်ယောက်ဆင်းပါ။

အပေါ်မှ လူ(၄,၅)ယောက်က အလယ်တည့်တည့်တွင် စက်သီး ဆန်းကြိုး အပြည့်အစုံနှင့် အဆင်သင့်လုပ်ထားပါ။

အောက်မှ လူများက ယင်းရေတွင်းထဲရှိသော ရေအမှိုက်များနှင့် အညစ်အကြေးများကို အပေါ်သို့ ကုန်စင်အောင် တင်ပေးပါ။

၄။ ရေနှင့် ရွှံ့နွံကုန်စင်သွားလျှင် အောက်အလယ်ပေါက် တည့်တည့်နေရာတွင် မြေအနည်းငယ် အမာ တွေ့သည်အထိ တူးရွင်းနှင့် အဝ ထွာဆိုင်ခန့် တူးပါ။
(မှတ်ချက် ။ ။ ရေလုံးဝ စင်မှ တူး၍ရသော နည်းဖြစ်ပါသည်။ ရေစင်ပါက ယင်းတူးသည် ကိရိယာထဲတွင် မြေများ ပါမလာ နိုင်၍ တူးမဖြစ်ပါ။

၅။ ထိုနောက် ပုံတွင် ပြထားသည့် တူးကိရိယာကို အပေါ်မှ စက်သီးနှင့် အောက်သို့ ကြိုးကို ခိုင်ခိုင်ချည် ၍ချပေးပါ။

၆။ အောက်မှ လူက တူးထားသော ထွာဆိုင်တွင်းထဲသို့ လက်နှင့် ကိုင်၍ တည့်ပေးပါ။

၇။ ထိုနောက် အောက်မှ တိုင်ပင်ခေါ်ပါ။ အပေါ်က လူများက (၂)ပေလောက် မြှောက်မြှောက်ပြီး ဆောင့်ပေးပါ။ (၄,၅)ချက်မျှ ဆောင့်လိုက်လျှင် တူးကိရိယာထဲသို့ မြေများ ပြည့်လာပါမည်။ ပြည့်လျှင် အပေါ်သို့ ဆွဲတင်ပြီး မြေစာများ ထုတ်ပစ်ပါ။ တုတ်ချောင်း အလောတော်နှင့် တည့်၍ ရိုက်ထုတ်လျှင် ပိုပြီးမြန်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်၍ သွားပါက ရေရှိသော သဲကြောသို့ (၂)နာရီ၊ (၃)နာရီလောက်မျှအချိန်နှင့် ရောက်ရှိသွားပါမည်။

ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ရေများ ဒလဟော ထွက်လာပါလိမ့်မည်။ ရေများ အပေါ်သို့ တက်လာလျှင် တူးခြင်းကို ရပ်လိုက်ပါ။

၈။ ယင်း ရေထွက်နေသော တွင်းကလေး၏ အောက်အဆုံးနှင့် ရေတွင်း၏ အောက်အနား ဘယ်လောက် ကွာဝေးသည်ဆိုတာ တုတ်နှင့် ထောက်တိုင်းပြီး ယင်းတုတ်ကို သေချာစွာ မှတ်၍ သိမ်းထားပါ။

အောက်သို့ ကွန်ကရစ် ထပ်လောင်းရမည့် အနေအထားမှာ ယင်းတုတ်ကလေးက ဆရာဖြစ်ပါ

သည်။

ထိုတုတ်နှင့် တိုင်းပြီး ကွန်ကရစ် တွင်းငယ်ကို ထပ်လော့အရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ရေတွင်းကျယ်လျှင် တွင်းထဲ တွင်လောင်းလို့ ရပြီး ရေ တွင်းကျဉ်းလျှင် အပေါ်မှ (၃)မေမျှ ကွန်ကရစ်ခွေများကို လောင်း၍ မာလာမှ ကြိုးနှင့် ချပေးပါ။

၉။ အထက်ပါ ကိစ္စများအားလုံး ပြီးစီးသွားပါက ရေထွက်နေ သော တွင်းကလေးထက် အတန်ငယ်ကြီးသော လက်ကိုင် ရှိ ပုံပါ သတ်ကို ရိုက်သွင်း ဆောင့်သွင်းလိုက်ပါ။

အကြောင်းမှာ ရေတွင်း ထပ်တူး သည့်အခါ အောက်မှ ရေများ ထွက် မလာနိုင်အောင် ခေတ္တပိတ်ထား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၀။ ကွန်ကရစ်ခွေထွက် အတန် ငယ် ကျယ်သောတွင်းကို တူး ၍ (၁)မေမျှ ကျတိုင်း အပေါ်မှ ကွန်ကရစ်ခွေကို ရေလောင်း၍ နင်းချပေးပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ မြေသားနှင့် ကွန်ကရစ်ခွေ ကပ်နေ၍ နင်းမရဘဲ ကပ်နေတတ်ပါသည်။ စိတ်ရှည်ရှည် ထား၍ နင်းပါ။

၁၁။ မြေတူး၍ နက်လာတိုင်း စို့ကို အောက်သို့ တွင်းဆုံးသည် အထိ ရိုက်သွင်းပေးပါ။ အောက် ဆုံး ရောက်၍ သတ်ပေါ်နေပြီး အဆုံးသတ်တော့မည် ဆိုလျှင် သတ်ကို လျှင်မြန်စွာ ချွတ်ပြီး အဝမှ မြေများကို လျှင်မြန်စွာ ယက်ဖက်နိုင်ဖို့ လိုပါသည်။

အောက်မှ ရေထွက်ပေါက် ကျယ်ရန်နှင့် ရေထွက်အားကောင်း ရန် ဖြစ်ပါသည်။

၁၂။ အားလုံး ပြီးစီးသွားပါက အလယ် ရေထွက်ပေါက် တည့်တည့်ကို ကျောက်စရစ် များ (၁)တင်းသားခန့် အလျှင် အမြန် လောင်းထည့်ပေးပါ။

အောက်မှ လူသည်လည်း ကိုယ်လုံးမှ စက်သီးကြိုး ကြိုဆင် ထားပြီး အလျှင်အမြန် အပေါ်သို့ တက်ပါ။

မှတ်ချက်။။ နောက်ဆုံးအဆင့် တူးသည့်အခါ တူးသည့် လူများ ကို စက်သီးနှင့် ဆင်ထားခြင်း သည် စိတ်အချရဆုံးသော နည်း ပညာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အားလုံးပြီးသွား သည့်တိုင် ကျောက်ခွေများ ကတ် နေတတ်ပါသည်။ ကိစ္စမရှိပါ။ နာရီ အနည်းငယ်ကြာမှ လူအများနှင့် ထပ်နင်းပါ။ ကျသွားပါမည်။

နင်းသည့်လူများ အပေါ်မှ ကြိုး များကို ဆွဲထားပြီး နင်းပါ။ ကျောက် ခွေဆောင့်ကျလျှင် လဲမသွားရန် ဖြစ်ပါသည်။ ကျောက်ခွေ ကျသွား ပြီးလျှင် မိမိတို့ဒေသအလိုက် လိုအပ်သလို ဆက်လုပ်ကြပြီး လူသားအားလုံး ရေရှား ဘေးဒုက္ခမှ သုခဘဝသို့ ရောက် ရှိနိုင်ကြပါစေ ရန် မေတ္တာ စေတနာနှင့် ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်ခင်ဗျာ။

ဦးရဲဌ
(သံပရာကျေးရွာ၊ ကံမမြို့နယ်)

စာ
မ
ဝေ
လို့
က...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းဈာန်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၁၀ (ပထမထုတ်)
၂၉-လမ်း (အဆင်)
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်
ရန်ကင်းမြို့
ပုန်း-

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇
၀၉-၄၄၃၂၅၇

ကျီးဖြူဆရာတော်၏

ထင်းတစ်လွတ် ရေတစ်ခွက်

ဒိုးကျော်
(လှိုင်သာယာ)

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည်
ထက္ကသိုလ်နယ်မြေ အတွင်းရှိ
ဆင်းယားလမ်းတွင် မြန်မာစာ
စာထိက ဆရာဦးအေးဖေ၏
အိမ်၌ ဖွင့်လှစ်ထားသော ကျီးဖြူ
ဆရာတော်၏ ဓာတ်ဘုရားခန်း
အတွင်း၌ ဆရာဦးအေးဖေနှင့်အတူ
ဆင်မံအင်းများ အကြောင်းကို
ဆင်ကြား ဆွေးနွေးနေသည်။
ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ရှိနေရာ
ဆင်ဘုရားခန်းအတွင်းသို့ ကျီးဖြူ

ဆရာတော်ကြီးသည်
မျက်နှာတော် တပြုံးပြုံးနှင့်
ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ဆရာဦး
အေးဖေနှင့် ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်
ကြီးအား ဖူးမြော်ကန်တော့ကြပြီး
ခရီးဦးကြို ပြုလိုက်ကြသည်။
ဆရာတော်ကြီးသည် ဓာတ်
ဘုရားခန်းအတွင်းမှ ဘုရားများကို
ဝတ်ပြုကာ ထိုနေရာ၌ပင် ထိုင်နေ
တော်မူစဉ် အသက်(၅၀)ဝန်းကျင်ခန့်
ရှိ လူပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက် ဓာတ်
ဘုရားခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်
လာပြီး ဆရာတော်အား ဦးနှိမ်ချ

ကန်တော့ကာ
ဆရာတော်အား...
'အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်
သာလေးရဲ့ အသက်ကို
ကယ်တင်တော်မူပါဘုရား...
သာရဲ့ ရောဂါက ဘာမှန်း ယထိရသလို
အနာသိ ဆေးမရှိတဲ့ ရောဂါမျိုး ဖြစ်နေပါ
တယ် ဘုရား။
အဲဒါ ဆရာတော်မှတစ်ပါး မကယ်တင်
ဘူးဆိုရင် ရေတိမ်မှာ နစ်မြုပ်ဖို့ပဲ ရှိပါ
တော့တယ်ဘုရား။
ညက တပည့်တော် ထောထော်
ကို ရည်ရွယ်၍ မွှေးဖိုကြား၊ ငမ္ဘာက်
ထားခဲ့တဲ့အတိုင်း ဇီမနက် ဇီမနာမှာ
ထောထော် ကျောက်ရှိလာမယ်ဆိုတာ
ထောထော်ရဲ့ အိမ်မက်ဆဲက မိန့်မှာ
ကြားရက်အတိုင်း တပည့်တော်
ကျောက်လာခဲ့၍ ဘုရား*
ကျွန်ုပ်သည် အိမ်မက်ထဲမှ
ဆရာတော်နှင့် အိမ်မက်အရဲ့ ဒီ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ် ၂၁၅

နေရာသို့ ရောက်လာခဲ့သော ဒကာ ဆိုသူတို့၏ မျက်နှာများကို တစ်လှည့်စီ ကြည့်ရင်း နားလည်ရန် ခက်ခဲ့သည့် အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုကို အဖြေထုတ်ကြည့်နေမိသည်။

ဆရာတော်သည် အဆိုပါ ဒကာ ၏ အပြောကို ပြုံးပြုံးလေးဖြင့် နားထောင် နေတော်မူသော်လည်း မည်သည့်စကားသံမှာ မမြွက်ကြားဘဲ ရှိနေစဉ် အဆိုပါ ဒကာသည် ဆရာတော်၏ မတုန်မလှုပ် အပြုအမူကို အားမလို အားမရဖြစ်ကာ ဆရာတော်၏ထံပါးသို့ အနည်းငယ်မျှ တိုးကပ်သွားကာ...

‘အရှင်ဘုရားမှ တပည့်တော်ရဲ့ သားကို မကယ်ရင် သေဖွယ်ရာသာ ရှိပါတော့တယ် ဘုရား။ သားရဲ့ ရောဂါဟာ ဘာမှန်းမသိရဘဲ တစ်နေ့တခြား နေရင်းထိုင်ရင်းနဲ့ ဝမ်းချိတ်ကြီး ဖောင်းကားလာကာ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် အော်ဟစ်နေရပါ တယ် ဘုရား။’

တပည့်တော်တို့ လက်လှမ်းမီရာ ဆေးရုံ ဆေးခန်းတွေမှာ တတ်မှန်ရှိက် ပြသကြည့်သော်လဲ မည်သည့်ရောဂါဆိုတာ အဖြေရှာရ ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါ့အပြင် တတ်သိနားလည် ကျွမ်းကျင်တော်မူတဲ့ မြန်မာသမားတော် ဗိန္ဒောဆရာ၊ ဓာတ်ဆရာတွေ ပါမကျန် သားရဲ့ ဝေဒနာ သက်သာရာ သက်သာကြောင်း ပြသကြည့်သော်လဲ ယခုတိုင် ဘာမှအကြောင်း မထူးပါဘူး ဘုရား။

ဒါကြောင့် ညက တပည့်တော် ဆရာတော်ကို ပင့်ဖိတ်ပြီး လျှောက်ထား အသနားခံခဲ့ရတာပါ။

၂၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခု...ညက ဆရာတော် မှာ ကြားချက်အတိုင်း တပည့်တော် ရောက်လာခဲ့ပါပြီဘုရား။ သားလေးရဲ့ အသက်ကို ကယ်မတော်မူပါဘုရား’

‘ကဲ...ကဲ ဒကာကြီး၊ ခုနစ်ရက်ကို တွေ့ရပြီ မဟုတ်လား။ ဘာမှ စိတ်သေကာတွေ့ ရင်ထဲမှာ မထားနဲ့တော့။ ဒါနဲ့... ဒကာကြီးရဲ့ သားနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ’

‘မောင်ဝင်းပါ ဘုရား’

‘အင်း...အင်း ဟုတ်ပြီ ဒကာလေးရဲ့ နာမည်က မောင်ဝင်းတို့လား။ ဗုဒ္ဓဟူးသား ဆိုပါတော့။ ဒါက နတ်မရိုက်ဘူး။ ဓာတ်ခိုက်တာကွယ်။ ဝက်ထမ်းလူပျို ရေမချိုရဆိုတဲ့ နံတူမိတဲ့ ကိန်းသဘောပေါ့။ နံတူသတ်က အသေရဆိုတဲ့ စကားပမာလို ယုတ်ဘူးလား။ ဟေ့...ဒကာအေးဖေ’

‘မှန်ပါ ဘုရား’

ဆရာတော်နှင့် ဆရာဦးအေးဖေတို့ အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြသည့် ဓာတ်သဘော ဓာတ်သဘာဝတို့ကို ကျွန်ုပ်၏ စိတ်၌ အချို့ကို သိသလိုလို၊ အချို့ကို ဝိုးတဝါးဖြင့် ယောင်နန် ရှိနေချိန်တွင် ဆရာတော်သည် ကျွန်ုပ်အား...

‘ဟေ့... မောင်အောင် ဟုတ်တယ် မဟုတ်လားကွယ်’

ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ ရုတ်တရက် လှည့်ကာ မေးလိုက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် ဘာပြောရမှန်းမသိ အလျင်စလိုသာ “ဘုရား” ဟုသာ ထူးလိုက်ရသည်။

‘အေး...အေး ဝေအောင် မင်း လိုက်သွားပြီးတော့ အဖြေရှာပေးလိုက်ပါကွာ။’

သိတယ် ယုတ်လားဟေ့... ဝက်ထမ်းလူပျို ရေမချိုရ ချိုရင် ဖာပြစ်ပယ်ဆိုတာ။ ဗုဒ္ဓဟူးသား ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ ဓာတ်ခိုက်နေတာ။ သူ့အိမ်ခြံဝိုင်းအတွင်း မရှာနဲ့ ခြံစည်ရိုးအပြင် ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ကို တွေ့အောင် ရှာပေးပြီးတော့ ဖယ်ပေးလိုက်ပါကွာ။ မင်းနာမည်က ဝေအောင်ဆိုတော့ အောင်ဓာတ်ပါပြီသားပဲဟေ့ ဟုတ်လား။ ဟန်နဲ့ ပန်နဲ့ လုပ်ပေးလိုက်စမ်းပါ။ ဝေအောင်ရေကြားလားဟေ့။ ကဲ...ကဲ လိုက်သွားပေတော့’

ဆရာတော်သည် ကျွန်ုပ်အား အဆိုပါ ဒကာနှင့်အတူ လိုက်သွားဆို၍သာ ထလိုက်လာခဲ့ရသည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှု အားနည်းနေသော်လည်း ဆရာတော်၏ သီတဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ် စွမ်းပကားတို့ ကျွန်ုပ်သည် အပြည့်အဝ ယုံကြည်ပြီးသား ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး ဆရာတော်အား ဝတ်ဖြည့်ပြီး ဓာတ်ခန်းအတွင်း ထွက်လာစဉ်...

‘မောင်ထိန်လင်း မောင်ထိန်လင်း’

ဆိုသည့် ဆရာဦးအေးအေး၏ သားအမည်ကို တကြော်ကြော် အော်ခေါ်နေသည့် ဓာတ်ခန်းအတွင်း တစ်နေရာရှိ လှောင်ခန်းအတွင်းမှ သာလိကာငှက်ငယ်တစ်စောင် အသံသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ နောက်၌ ဝေးကွာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

* * *
ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် အင်းလေးအပိုင်းမှ ကျော်လွန်

အင်းယားလမ်းအတိုင်း လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သည်။ လမ်းဝဲယာတို့တွင် ကုက္ကိုပင်ကြီးများ၊ ငဝါပင်တန်းများသည် ပေါက်ရောက်နေကြသည်။ ထိုစဉ်က တက္ကသိုလ် အရန်တပ်ရင်းနှင့် ဩဂတ်စတင်း ဘုရားကျောင်းကို ကျော်လွန်သောအခါ ရှေ့၌ ကုက္ကိုပင်အိုကြီးများ၊ မြရာပင်များ၊ ငဝါပင်များနှင့် တောအုပ်ကြီးတစ်ခုပမာ တက္ကသိုလ်ပင်မရေစက်ဝင်းကြီးကို လှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုနေရာသည် ထိုစဉ်က ဝန်ထမ်းများ မိမိဘာသာ ဆောက်လုပ်နေထိုင်ကြသည့် ဝန်ထမ်းရပ်ကွက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ (ယခု ပညာရေး ဝန်ကြီးဌာန)

ကျွန်ုပ်တို့ ထိုရပ်ကွက်အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားစဉ် ကျွန်ုပ်အား ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သူ့နာရီရာ အိမ်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး ဟန်ပြင်လိုက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် လိုက်ပါမသွားဘဲ အောက်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ထိုလူနာအိမ်၌ ဂိုဏ်းဆရာများ၊ ဆရာကြီးများဟု ယူဆရသူများသည် ဘုရားခန်းရှေ့၌ ဝိုင်းဖွဲ့ကာ စကားပြောနေကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ပေါ်သို့ မတက်ဘဲ ဆရာတော် မှာကြားခဲ့ပြီး အိမ်ဝိုင်း၏ အပြင်ဘက်၌ ရောက်ရှိပြီး ပတ်သက်သော စကားများကိုသာ ရှာဖွေရန် အာရုံစိုက်နေသည်။ ထိုအခါ ရှာဖွေလိုသည့် ဗုဒ္ဓဟူးနံ

နှင့်ပတ်သက်သည့် အကြောင်းအရာကို (၃)ပေခန့် ကျယ်ဝန်းသည့် ရေမြောင်းတစ်ခုအတွင်းမှ “ရေ”ဆိုသည့် ဗုဒ္ဓဟူးနံကို ဆက်စပ် ရှာဖွေရန်အတွက် ဦးနှောက်ကို အလျင်အမြန် အလုပ်ပေးနေစဉ် အိမ်ခြံပိုင်းအတွင်းမှ (၁၂)နစ်အရွယ် ကလေးငယ်တစ်ဦး ထွက်လာသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသဖြင့် လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး မုန့်ဖိုးပေးကာ အကူအညီ တောင်းခံလိုက်သည်။ ‘ဝီတုကြီး... ဒီရေမြောင်းအတိုင်းက ဘုရားတို့ကတစ်ခုကို ရှာဖွေပါကွာ၊ ဦး...င်းကို မုန့်ဖိုးပေးပါဟယ်။ ရော’ ကျွန်ုပ်သည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကလေးငယ်၏ အိတ်အတွင်းသို့ (၂၅)ကျပ်တန်တစ်ရွက်ကို ထိုးထည့်ပေးလိုက်သည်။ ကလေးငယ်မှာ အားရဝမ်းသာစွာနှင့် ရေ တစ်ထွာ တစ်မိုက်ခန့်သာ ရှိနေသော ရေမြောင်းအတွင်း ငါးစမ်းသလို စမ်းရင်းဖြင့် လက်ဖြင့် ကိုင်မိရာ အရာအားလုံးကို ကုန်းပေါ်သို့ လှမ်းတင်ပေးနေသည်။ ထိုအထဲမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း တစ်ခု ကျွန်ုပ်၏ မျက်စိရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။

ထိုအရာသည် တခြားမဟုတ်လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် မြှုပ်နှံထားသော ဝါးဆစ်ဘူးပိတ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် အဆိုပါ ဝါးဆစ်ဘူးပိတ်ကို သန့်စင်လိုက်ပြီး အထဲမှ ပိတ်ဆို့နေသော အရာများကို ဖွင့်ထုတ်လိုက်သည်။ အထဲမှ လဲဖို့စများနှင့် ဝါးစေ့များထွက်ပေါ်လာသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအရာအားလုံးကို ကုန်စင်အောင် ထုတ်ယူပြီး ဝါးဆစ်ဘူးခွံနှင့်အတူ နေလှန်းထားလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ် လုပ်ကိုင်နေသည်များကို မမှတ်မသုန် ကြည့်နေသော လူနာရှင်ဦးကြီးမှ...

‘ဆရာလေး ဒါက ဘာလဲဟင်’
‘ဒါဟာ ဆရာတော် မှာကြားလိုက်တဲ့ တစ်ခုကနေတဲ့ ဖယုတ်နဲ့ တရားခံပဲ။ ကဲ...ကဲ ခပ်ထူးနဲ့ သားတော်မောင်ကို သာ ခေါ်လာခဲ့ပါ’

အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား သူ၏ အိမ်ခန်းဘေးရှိ အိမ်တစ်လုံးပေါ်သို့ ခေါ်ယူခဲ့ပြီး သူ၏ ရောဂါသည် သားငယ်ကို သွားရောက် ခေါ်ငင်လိုက်သည်။

မကြာမီမှာ ဝေဒနာ ခံစားနေရသော သားငယ်နှင့်အတူ အမေဖြစ်သူတို့ပါ အတူလိုက်ပါလာကြပြီး သူတို့နှင့်အတူ တစ်ဖက်အိမ်တွင် ရှိနေသော ဆေးဆရာကြီးများပါ ရောက်လာကြသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အနီးသို့ လူနာ ရောက်လာလျှင် ထွေထွေထူးထူး ဘာမှ မေးမြန်းခြင်း မပြုတော့ဘဲ မိမိ၏ မီးလှုံခိုင်းလိုက်ရသည်။ ထိုသို့

လုပ်ကိုင်ရသည်မှာလည်း ဆရာ
တော် မှာကြားလိုက်သည့် “ဝက်
ထမ်းလူမျိုး ရေမချိုးရ၊ ရေချိုးမိက
မီးလှုံရ” ဆိုသည့်စကားကို နား၌
ကြားယောင်မိသဖြင့် လုပ်ကိုင်ခိုင်း
လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ကျွန်ုပ်၏ စေခိုင်းမှုအတိုင်း
ပြုမှုလုပ်ကိုင်နေစဉ် လူနာသည်
ရောဂါဝေဒနာမှ အတော်အတန်
သက်သာသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။

ပရိသတ်အားလုံးသည် ကျွန်ုပ်
ပြုမှု လုပ်ကိုင်နေပုံကို စိတ်ဝင်
တစားဖြင့် ဝိုင်းကြည့်နေပြီး ထိုအထဲ
မှ အသက်အရွယ်ကြီးကြီး ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦးမှ...

‘ဒါဆို ဆရာလေးရယ်... တရားခံက
ဘယ်သူလဲဆိုတာ ဖော်ထုတ်ပေးစမ်းပါ။
ဒီကိစ္စက ဖော်ဖော်ယုတ်ယုတ်စက်တဲ့
အကြံပဲ’

ပရိသတ်အားလုံးသည် ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ တောင်းဆိုမှုကို စိတ်
ဝင်စားသလိုဖြင့် ငြိမ်သက် နား
ထောင်နေကြသည်။ ထိုအချိန် တွင်
လူနာ၏ အမေသည် ထစ်ထစ်
ငေါ့ငေါ့နှင့်...

‘တရားခံက ဘယ်သူ့မှ ယုတ်ပါကူးရှင်
ကျွန်မပါ’

ပရိသတ်အားလုံး၏ မျက်လုံးများ
သည် မယုံကြည်ဖွယ်ရာ လူနာရှင်
၏ မိခင်ဆီသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး
တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြသည်။ မိခင်
ဖြစ်သူမှာ မျက်ရည်လေး တစမ်း
စမ်းနှင့် ကျွန်ုပ်အား ဦးချကန်တော့
နေသည်ကို လက်ကာပြ တားလိုက်

ရသည်။
အမေဖြစ်သူမှ သူမ၏ အပြစ်များ
ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ် ဦးနှိမ်ချ
တောင်းပန်နေသဖြင့် ပရိသတ်
အားလုံးသည် ထိုဖြစ်ရပ်ကို
အမိပ္ပယ်ကို နားမလည်ကြသလို
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း နားမလည်
နိုင်အောင် ဖြစ်နေရသည်။

ဆရာတော် မှာကြားလိုက်သည့်
မိသားစု ဇာတ်ရှုပ်ကြီးဆိုသည့်
အသိလောက်သာ သိခွင့်ရပြီး
ဘာဆိုတာ ဂယနဏ နားမလည်ခဲ့
ပေ။ အမေလုပ်သူ၏ မျက်ရည်
တစမ်းစမ်းနှင့် ရှင်းပြပြောပြမည့်
စကားကိုသာ အာရုံစိုက်နေမိသည်။

‘ဆရာလေးရယ်... အခုကိစ္စက ကျွန်မရဲ့
ပြုကြံစည်ကောင်းတဲ့ အရာကို ကြားဖူး
နားနဲ့ လုပ်လိုက်ရပေမယ့် ခုလို သား
လေးရဲ့ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာကို ပြုကြံစည်
ရှာခဲ့ပါကူး။ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီပြေ
ဆေးကို မသိခဲ့လို့ လက်ပိုက်ကြည့်နေ
ခဲ့ရတာပါ။’

ဒီ မပြုကောင်းတဲ့ ဇာတ်လမ်း
အစကို ကျွန်မ ပြောပြရရင် ဒီသား
လေးဟာ ကျွန်မရဲ့ မွေးစားသားပါ။
သားအရင်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဝမ်းနဲ့

လွယ်မမွေးခဲ့ရပေမယ့် ဒီကလေး
ဟာ ကျွန်မတို့လက်ထဲကို ရောက်
လာတော့ လသားအရွယ်လေးပါ။

ကလေးရဲ့ မိဘနှစ်ပါးက လည်း
တန်းဈေးအနီးက ရပ်ကွက်ကြီး
မီးလောင်တော့ စိတ်ဆင်းရဲ
ကိုယ်ဆင်းရဲနဲ့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်
ဆိုသလို သေဆုံးသွားကြတယ်။
မသေဆုံးခင်မှာ ကျွန်မတို့ကို
မွေးစားဖို့ ဒီကလေးကို အပ်နှံသွား
တာပါပဲ။

ကျွန်မတို့ လက်ထဲ ဒီကလေး
ရောက်လာပြီး သိပ်မကြာပါဘူး
ဟောဒီဘက်က သမီးလေး ကိုယ်ဆန်
ရှိလာတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဒီသွေး
မစပ်တဲ့ မောင်နှမနှစ်ယောက်ရဲ့
နောင်ရေး စိတ်အေးရအောင် ဆိုတဲ့
စိတ်နဲ့ သားလေး ဘွဲ့ရလာတဲ့ နှစ်မှာ
သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပေးစားဖို့
ကျွန်မ ကြံစည်ခဲ့ရတာပါ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲ့ အကြံအစည်
က မအောင်မြင်ခဲ့ပါဘူး။ ဘာကြောင့်
လဲဆိုတော့ သားမှာ တက္ကသိုလ်
တက်တုန်းက ချစ်သူရည်စား ရှိခဲ့
ပြီ။ ခု... သူနဲ့ လက်ထပ်တော့
ဆိုတာ သိလာရတာနဲ့ သူ့ချစ်သူ
ကွဲကွာသွားအောင် ကျွန်မ ဒီအကြံ
အစည်ကို အကောင်အထည်
လိုက်ရပါပဲရှင်’

အဘွားကြီးမှာ သူ့ရင်ထဲမှာ
သိပ်ထားခဲ့ရသော စကားများ
ယခုမှ ကရားရေသွန် ပြောထုတ်
သည့်အတွက် စိတ်သက်သာ
သလို တစ်ဖက်မှ ကျွန်ုပ်အား
အညီတောင်းခံလိုသည့် သား

ပြန်မကုနိုင်တော့ဘဲ ခုလိုအဖြစ်မျိုး
 ရောက်သွားရတာပါ။ ခုတော့ ကျွန်မ
 ဒီ မကောင်းတဲ့ စိတ်တွေကိုလဲ
 စွန့်လွှတ်လိုက်ပါပြီ။ မလုပ်ကောင်း
 မပြုကောင်းတဲ့ အလုပ်တွေကို
 ကျွန်မ နောင်လဲ
 မလုပ်တော့ပါဘူး
 'ဆရာလေးရယ်'
 ကျွန်ုပ်သည်
 အမျိုးသမီးကြီး၏
 ဇာတ်စုံ ရှင်းပြသည့်
 အတွက် ဇာတ်ရည်လည်
 သဘောပေါက်သွားသလို
 ဝေဒနာ ခံစားနေရသော
 လူငယ်မှာလည်း

ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့သာ
 ကြည့်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်
 အသွားကြီးကို အားပေးလိုက်ရ
 သည်။
 'ကဲ...ဆက်ပြောစမ်းပါဦး'
 'တစ်နေ့တော့ ကျွန်မသားက
 သူ့ချစ်သူနဲ့ ရုံးမှာ လက်ထပ်သွား
 သ်ဆိုတာ ကြားသိလိုက်ရတာနဲ့
 သူ့နေနဲ့ တိုက်မယ့်နေ့ကို သွားဖို့
 ဆောင်ရွက်လိုက်ပြီး အဲဒီနေ့မှာ ကျွန်မ
 ဆောင်ရွက်လိုက်တာပဲ။
 အဲဒီလို လုပ်တဲ့နေ့ကလဲ သူ့ရဲ့
 ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဗုဒ္ဓဟူးအခါကို
 တိုက်မိအောင် လုပ်လိုက်တော့
 သိန်း ဝိုက်ကြီးက တစ်နေ့တခြား
 ပွဲလားပြီး မရှုနိုင်မကယ်နိုင်တဲ့
 ရောက်သွားရတာပါပဲ။
 ကျွန်မ ခုလို ထုတ်မပြောဘဲ
 နှုတ်ပိတ်နဲ့တယ် ဆိုပေမယ့်
 လုပ်ခဲ့တဲ့ အပြစ်ကို ကျွန်မ

သက်သာသွားသည်ကို တွေ့လိုက်
 ရသည်။
 ကိစ္စအားလုံး ရှင်းလင်းသွားပြီမို့
 သူတို့ အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ကာ
 ဆရာတော်ထံပါးသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။
 ကျွန်ုပ်သည် လမ်းတစ်လျှောက်
 လုံး ဆရာတော်၏ သီလဂုဏ်၊
 သမာဓိဂုဏ်တို့ကို အကြိမ်ကြိမ်
 အောက်မေ့ ဆင်ခြင်မိကာ ဆရာ
 တော်၏ အမြင်အကြား ဓာတ်တို့ကို
 မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။
 ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော် ရှိနေရာ
 ဓာတ်ခန်းအတွင်းသို့ ပြန်လည်
 ရောက်ရှိလာချိန်တွင် ကျွန်ုပ်အား
 ပြုံးပြုံးကြီး လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသော
 ဆရာတော်ကို ဖူးမြင်တွေ့လိုက်ရ
 သည်။
 'ဘယ်နှယ်လဲဟေ့ ဝေအောင်... ဟန်နဲ့
 ဖန်နဲ့ အောင့်ပြီ ယုတ်လားကွယ်'
 ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်၏

အနီးသို့ တိုးကပ်သွားကာ ဦးနှိုင်းချ
 ကန်တော့လိုက်သည်။ ဆရာတော်
 ၏ အနီးတွင် ထိုင်နေသော ကျွန်ုပ်၏
 အောင်မြင်မှုအတွက် ဂုဏ်ယူနေ
 သည့် ဟန်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်နေ
 သည်။
 'မှန်ပါတရား... ဆရာတော်ရဲ့ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကြောင့် အခက်အခဲ မရှိဘဲ နက္ခ
 ရောက်နေသူတစ်ဦးကို ကယ်တင်ခွင့် ရခဲ့
 ပါပြီတရား။ အခုလို သူတစ်ပါး ပုဂ္ဂိုလ်
 နှိုင်းအောင် ဘယ်လို အကာအကွယ်
 ပျားနဲ့ ကာကွယ်ရမယ်ဆိုတာ နည်းပေး
 လမ်းပြ မိန့်ကြားပေးတော်မူပါတရား'
 'အေး...အေး... ဒီလို ရိုတယ်လေ
 ကွား။ သူတစ်ထူး မကြုံရဘဲအောင်
 အစား အထောက်အပံ့တို့အပါ တာ
 တညီ စားအောင်တိုင် မစားခဲ့ဘူး။
 တစ်လှုပ်တစ်ဆုပ် ဆိုသလို ချစ်မြတ်
 ထောင့် စာနင် ဘယ်လိုရည်ချမှ
 သူတစ်ပါး မပြောနိုင်ဘူးဘူး။ ဓာတ်
 သဘာဝအရ ဓာတ်ပျက်သွားတာမျိုး
 ထောက်...ဟုတ်လား။ ဓာတ်ပျက်
 ဓာတ်ပျက်တာမျိုး'
 ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်၏
 ဆက်လက် မိန့်ကြားလာမည့် စကား
 သံကို စောင့်စားနေသော်လည်း
 ဆရာ တော်သည် မျက်စိကို မှိတ်၍
 မည်သည့်စကားသံမှ ထွက်ပေါ်
 မလာဘဲ တိတ်တဆိတ်နေတော်မူ
 နေသည်ကို မမှိတ်မသန် ကြည့်နေ
 ရင်းဖြင့်သာ...။
 မှတ်ချက်
 စာမထီဆရာကြီး၏ ဘဝအတွေ့
 အကြုံများမှ...
 ဦးကျော်(လှိုင်သာယာ)
 *ကျမ်းဂန်မြတ်စွာ၏ ၂၂၁

ဦးကျော်(လှိုင်သာယာ)

ဖေဒါ

ရေအောက်သို့ထိမှ

ပေးသည်ထင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်များ သုတရရှိစေရန်နှင့် ကမ္ဘာ့ဂိုဏ်းသနာရှင်များ သုတေသနပြု စီရင် အသုံးပြုနိုင်ရန် တင်ပြအပ်ပါသည်။

အချိန်ရာသီကာလ ကဆုန်လ ၁၉၆၂ ခုနှစ်ကာလမှ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်ဗေဒါ စစ်သားငယ်ဘဝ မြစ်ကွန်းပေါ်ဒေသတွင် စစ်ဆင်ရေး တာဝန်ဖြင့်(ထိုစဉ်က အမှတ်-၆ ဗမာ့သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း) မအူပင်၊ ပံသပွတ်စခန်းဝယ် ခေတ္တနားနေစဉ် ကာလက ဖြစ်ပါသည်။

ဇမ္ဗူတစ်ခွင် မအူပင်ဟူ၍ ခြင် ကိုက်သည့်အဏ်က အတော်ခံရခက်

၍ တပ်ခွဲမှူးနှင့်အတူ ပံသပွတ်ရေ ဆိပ်ဝယ် ငါးမျှားနေရင်း အထက် အမိန့် စောင့်နေရပါ၏။

တပ်ခွဲမှူးသည် ကချင်တိုင်းရင်း သားကြီးဖြစ်၍ စစ်ရည်ဝသော အတွေ့အကြုံများသော ဗိုလ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ခရစ်ယန်ဘာသာဝင် ဖြစ်၍ ကျွန်တော်ကလည်း ထိုစဉ်က ရေပြန်ခြင်း မင်္ဂလာခံယူထားသော ခရစ်ယန် ဘာသာဝင်ဖြစ်ပါ၏။

ငါးမျှားရင်း တပ်ခွဲမှ စစ်သည်များ အား ချောင်းဆုံဖြစ်သော ဤ ပံသပွတ်ချောင်းထဲသို့ ဘယ်သူမှ ရေဆင်းမကူးရန် တားမြစ်ထားပါ သည်။

ရွှေဂျို၊ဖြူ မူလခဲ သိုက်ရှိသည် ညည်သည်တပ်များဆိုရင် ရေခဲ သေဆုံးကြသော ဖြစ်ရပ်ရှိ၍ အထက် အလာဖြစ်ကာ ရေဆင်းမကူးနိုင် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ဗေဒါ ငါးမျှားချိတ် ငြိနေပြီက တပ်ခွဲမှူးက ကျွန်တော့်ကို ထူး ပြောသည်။

ကျွန်တော့် ငါးမျှားချိတ်ကလည်း ကုက္ကိုပင် ခြေရင်းအောက်ဝယ် ငြိ သည်။ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဖြစ်နေ၍

'ဗိုလ်ကြီးရေ...လာခဲ့မယ်' လဲ ငြိနေတယ် ဗိုလ်ကြီးရဲ ကျွန်တော်က အော်ပြောခဲ့ ဗိုလ်ကြီးထံ လာခဲ့ပါသည်။

'ငါဆင်းမယ်'

ဗိုလ်ကြီးက ပြောပါသည်။

'ဟာ...ဗိုလ်ကြီး မဆင်း ကျောက်ခဲ ရေထဲကျ ပြန်ပေါ်မယ် ဗိုလ်ကြီးဖိုးဝ ကိုယ်နဲ့ဆို မဟာနဲ့ နောက်ပြီး အမိန့်လေ ဘယ်သူမှ မဆင်းရဲဆို၊ ကျွန်တော်က တပ်ခွဲမှူး၏ လက်ဖွန်ထဲ နေရသော အကူရဲဘော်ထံ ခြင် ရင်းနှီးစွာ သားအဖပမာ ခြင် ရသည်။

'ဒီလိုဆို...'

ဗိုလ်ကြီးအသံက မဆုံးမိ ကျွန်တော်က...

'ဒီလို...ဒီလိုလေ ဗိုလ်ကြီး' ဟု ပြောပြောဆိုဆို ရေထဲ ဗိုင်ပင် ထိုးဆင်းလိုက်ပါတော့သည်။

ရေထဲ လက်နှစ်ဖက်က တစ်စုံ တစ်ခု ငြိပါလာသည်။ ကျွန်တော် ရေထဲမှ အပေါ်ပြန်တက်လာသည်။ လက်ထဲမှာ သဲများနှင့် မယ်တော် ဗာရီပုံပါ ပုတီးကိုး...

ခေတ္တအမောပြေရင်း တစ်ခွဲမျိုး ဆက်ထဲ အပ်လိုက်သည်။ တစ်ခွဲမျိုး စ အံ့သြစွာ ကိုင်ကြည့်နေစဉ် ကျွန်တော် ဒုတိယကြိမ်မြောက် ရေ ထဲ ငုပ်ပြန်သည်။

ဒီတစ်ခါတော့ ရေထဲမှာ ငြိနေ သော ငါးများချိတ်ကို ဖြုတ်ယူပြီး ခင်လက်သောအရာတစ်ခု တွေ့၍ ကျွန်တော် ကောက်ယူကာ ရေပေါ် ပြန်တက်လာပါတော့၏။

အပေါ်ရောက်သောအခါ ဗိုလ်ကြီး က ကျွန်တော်အား ရေထဲသို့ ပြန် ဆင်းစေတော့ပါ။

ဆက်ထဲမှ ဝင်းလက်သောအရာ တွေ့၍ အဖြူရောင် တစ်ယောသာ ဖြင့်(၁)လက်မခွဲမျှ ရှိသော ယောငယ်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်။

ယောငယ်လောက်မှ မရှိပါ။ ယောငယ်လောက်နေရာမှာ ကလစ် နှစ်ခုနှင့် ထိုးထားသည်ကို

... တပည့်နှစ်ယောက် သေချာ သတ်နှင့် ဖွင့်ကြရသည်။ ယောငယ်မှာတော့...

စမရပ် အင်းသုံးအင်းနှင့်...

ဧည့်သည်နှင့် ဇီဝစွာ ခြုံလုပ်ထား သော ယင်ကောင်ငယ်တစ်ခု ထောင့်များ၊ မီးယင်သော အင်းရပ်များ၊ ထောင့်ရပ်များ၊ တွေ့ခဲ့ကြီးနှစ်ကိုး၊ လက်နှစ်တစ်ကွင်း၊ လှပသော ထိပ်ထောင့် ဖင်ကွယ်သော ကြွေတိုငယ် ဇာတ်မှ ထင်လက်သော ခြားများ ပါ ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

စမသုံးရပ်ပုံတော်များမှာ...

ကြေးနီပြားပေါ်ဝယ် ပိသစွာ ထင် ဟပ်နေပါသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်တော်သည် ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းကာ တစ်ခွဲတွင် ဟောလိုက် ပြောလိုက်နှင့် ဂါထာမန္တန်များ လေ့ကျက်ခြင်း ဝါသနာပါခဲ့ပါတော့ သည်။

ကျွန်တော် ရေထဲမှ ရရှိပြီး ည နေပိုင်းတွင် ဘယ်အချိန်က တားမြစ် ထားသည့်အမိန့် သတိမမူဘဲ ရေ ဆင်းကူးရာ တပ်သားငယ် ရဲဘော် တစ်ဦး ရေနစ်သေဆုံးရပါသည်။

အလောင်းက နောက်တစ်နေ့ လည်း ရှာမရ။ တစ်ခွဲမျိုးက ကျွန်တော်ကို မေးပါသည်။

'ကဲ...ဗေဒါ ယင်းနဲ့ ကိုက်ညီပယ် လုပ် ကြည့်ကွာ၊ အလောင်းရရှိ အရေးကြီး တယ်'

ဟု ဆိုရာ ကျွန်တော်က...

'စစ်သားဆိုသည်ခံပါ အားရှိလွှတ်ပါ အလောင်းပြန်ပေးပါ။ ဧည့်သည်များ ဖြစ်ပါ သည်'

ဟု ပြောပြီး ခေတ္တ မျက်စိ ဖွင့် လိုက်မိတ်လိုက်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များနယ် လုပ်နေရာ ဘေးမှ ရဲဘော်များ ပြုံး စိစိနှင့် ကြည့်နေကြပါသည်။

'ဗိုလ်ကြီး... ဟိုကမ်း ကျောက်တောင် စွန်းနားက ထုံးပွေးပွေးစေတီငယ် တည် ရှိတဲ့ ကျောက်ဆောင်ခြေရင်းမှာ'

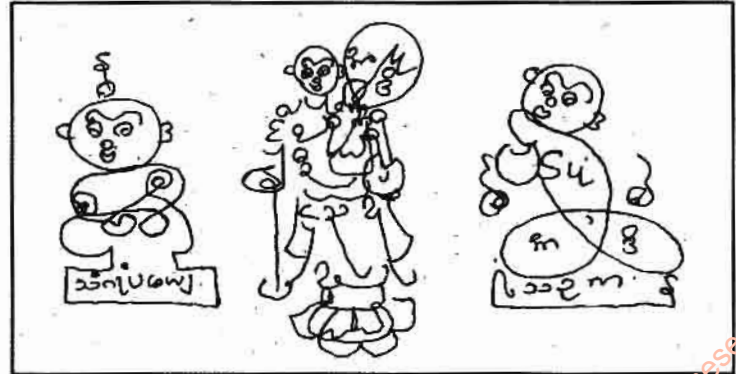
ဟု ပြောလိုက်ရာ လှေနှင့် သွား ကြပါတော့သည်။ ရေနစ်သေဆုံး ရရှာသော ရဲဘော်လေး၏ အလောင်းအား ထိုနားမှာပင် ရရှိ လိုက်ပါတော့၏။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင်...

'အသင့်ပြင် ခရီးထွက်ပယ် ရေကျော် ဆားပုလောက်'

နားထဲ ကျွန်တော် ကြားနေရ သည်။ နောက် ရေပြင်ကျယ်ကြီး ဖြတ်ကျော်ပြီး မထင်မရှား ရွာအဝင် တိုက်ပွဲဖြစ်နေသည်များ မြင်နေရ သည်။

နောက်တစ်ဖန် အလောင်း တစ်လောင်း လှေပေါ်တင်ပြီး ပြန်

www.burmeseclassic.com

လာသော ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲ။ ထို အလောင်းမှာ ကျွန်တော်၏ အလွန် ရှင်းနိုးသော ချင်းတိုင်းရင်းသား ဒုတပ်ကြပ်လုံရှဲရား ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော်လက်က ကျောပိုး အိတ်များ ပြင်ဆင်သလို ဘေးမှ ဆေးတပ်သား စစ်သည်ကို...

'မောင်အေးကို ပြောလိုက်... တပ်ခွဲအသင့်ပြင်ထား ခရီးထွက်မယ် တပ်ခွဲမှူး ပြောခိုင်းတာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆေးတပ်သား စစ်သည်သည် ပြေးလွှား သွားပြော ပါတော့သည်။

သူပြန်ရောက်သောအခါ [ထိုစဉ် က တပ်မဟာ(၁၂)]ခွင်မို့ အမိန့်က ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲ ခရီးထွက် ရှင်း လင်းလှုပ်ရှား စစ်ဆေးရေးခရီး အမိန့် ရောက်လာပါတော့၏။

ကျွန်တော် ထင်မြင်နေရသော အာရုံနိမိတ်တို့သည် အမှန်ပင် ဖြစ် နေပါတော့သည်။ ရေကျော်-အား မလောက်မှ ရေပြင်ကျယ်ကြီးကို လှေငယ်များနှင့် ပြန်လာသော ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲသည် မထင်ရှား သော "ကွန်တိုင်းလေး" ရွာငယ် အဝင်ဝယ် တိုက်ပွဲဖြစ်ပါတော့၏။

ကျွန်တော်ဘက်မှ ဒုတပ်ကြပ်

လုံရှဲရား ချင်းတိုင်းရင်းသားသည် ကျဆုံးရရာပါသည်။

ကျွန်တော် စဉ်းစားမိပါသည်။ ရေထဲမှ ရရှိသော ကြွေအိုးထဲမှ ဝင်းလဲ့လဲ့ရှိသော ပြာကို တံတွေးနှင့် ဆွတ်ပြီး လျှာပေါ်တင် မျိုချကြည့် မိသည်ကြောင့်လား သို့မဟုတ် ရွှေယင်ကောင် ငွေရုပ်ကလေးကို ရေစိမ်သောက်မိ၍လား...

စမ အင်းတော်ရုပ်စမတို့၏ အာနဘော်ကြောင့်လား မသိ။ ထူးခြားမှု အာနိသင်ကို ရရှိသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ပို၍ ထူးခြားသည်မှာ ...

နောက်တန်းသို့ ပြန်အရောက် ဝယ် တပ်ခွဲမှူးသည် ရာထူးတစ်ဆင့် တိုး၍ တပ်ပြောင်းသွားရသည်။

တပ်ခွဲမှူးက ကျွန်တော့်အား ရေ ထဲမှရသော ရွှေဆွဲကြိုးနှင့် လက်စွပ် ပါရှိသော ပစ္စည်းများကို ကျွန်တော် ကိုပေးပြီး ပံသပွတ်ချောင်းထဲမှ ပထမဦးဆုံး ကျွန်တော်ရရှိသော မယ်တော်မာရီပုံပါရှိသည့် ပုတီးကုံး ကိုမူ တပ်ခွဲမှူး၏ လည်ပင်းမှာ ဆွဲ ထားလေပြီ။ တပ်ခွဲမှူးက တပည့် ခေတ္တနားတုန်း...

'ပင် ကမ္ဘာ့ဇာကို ခွပ်ပြန် ခွပ်(၁၀)ရက်

ပြည့်ပါနိုးမှာ ဒေသခံတပ်ရင်းမှာ ထင် တိုနှင့် (၁၀)ရက်တင် တို့တပ်ရင်း ခွပ်ပြုသည် ပြုသည် မစောင့်နိုး ထင် ထပ်တိုးခွင့်တင်တဲ့ စာရွက်ပြတ်ပိုင်းဆ သာ ယူခဲ့ပေတော့ အေး... လိမ္မာထင် ပညာရှင်တတ်ပါစေ'

'ဒါနဲ့ မင်းဆီလာနေတဲ့ လိပ်စာဆိုင် ရှမ်းမလေးအမည်က ဘယ်သူထံ ဟု မေးပါသည်။

ကျွန်တော်က "နန်းခမ်းလူ" ဒုဌဝတီက ကမ်းခြေကရွာ။ ခြေ လိုက်ရာ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ပြိုင်တူ ရယ်မောလိုက်ကြပါသေး တ်၏။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဆိုင် ပရိသတ်များနှင့် ဂန္ထိရဝါသနာရှင် များသို့ လေးစားစွာ တင်ပြလိုက်ပါ သည်။

ရွှေဂျိုးဖြူ မူလခဲ သိုက်သည် အထင်ကရပင် မဟုတ်ပါလား...

စစ်သားငယ်ဘဝ ထိုစဉ်က နှစ် လောကီရပညာရပ်တို့ကို ထိန်း ဝါရန်ဝေးစွ တခြားဘာသာဆင် နေပြီး...

ယခုအခါဝယ်...

မူလ ရှင်းဘုန်းကြီး(ဝါ) ဆေး (ဖေဒါ)ဂန္ထိရလောကမှာ ဝမ်းရေးပြုနေသည်မှာ သိုက်မှ ပေးသည်ထင်၍ နိုင်ပါ။

သုတေသန တော့

မိဘနှစ်ပါးအား ပြုစုလုပ်ထွေးသဖြင့်

မိုးကြိုးပစ်ချလက်လည်း

သေတံမထောက်

သက်မလျောက်ခဲ့သူ

ဒေါ်ခွန်းအော်
(မင်းလှ)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလ(၂၅)ရက်နေ့က ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူနှင့် အတန်းအတူတူ တက်ခဲ့သူ၊ သူငယ်ချင်းခင်နှင်းရီ တစ်ယောက် ကျန်းမာရေး မကောင်းသဖြင့် သရက်တောရွာမှ မင်းလှမြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံသို့ ရောက်လာပါသည်။

နေထိုင်မကောင်းသဖြင့် ရောက်ရှိလာသော သူငယ်ချင်းကို သွားရောက်အားပေးရန် အစ်မအကြီးဆုံး ဈေးဆိုင်မှ အိုဗာတင်းဘူး၊ ကိတ်မုန့်၊ အချိုရည်ဘူးများ ကိုင်ဆွဲပြီး ဆေးရုံဘက်သို့ လူနာမေးရန် ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ငယ်ရွယ်စဉ် ကလေးဘဝကစပြီး အတူကစား၊ အတူကျောင်းတက်၊ အတူ စာကျက်ခဲ့ကြပါသည်။ အခုအချိန်မှာတော့ တစ်နှစ်တစ်ခါ တွေ့ဆုံတောင် တကယ်မလွယ်ပါ။

စာရေးသူ ဆေးရုံထဲ ရောက်တော့ အမျိုးသမီး လူနာဆောင်ဘက်ကို

ရောက်သွားပြီး သူငယ်ချင်းကို ရှာဖွေတတ်ပါသည်။

သူငယ်ချင်း ခင်နှင်းရီ ခုတင်ပေါ်တွင် တစောင်းလေး လှဲနေပါသည်။

အခုသူ့ကို လှမ်းမြင်တော့ လက်ထဲမှ လှမ်းပြပြီး ထထိုင်ဟန် ပြသပါသည်။

စာရေးသူကနေ သူငယ်ချင်းအသံလိုနေပါ ပြောတော့...

အသံ သူငယ်ချင်း 'အတင်းထထိုင်ပြီး ငယ်နှင်းရီက အဋ္ဌမတန်းကျောင်း

တက်တော့ ရွာအရှေ့ပိုင်း အမေထွေး အိမ်ကို

ဆီးတော်သီးသွားဝယ်လို့ ကျောင်းနောက်ကျတဲ့အကြောင်း...

စာမရလို့ ဆရာကြီးဦးစန်းလွင်က ဒဏ်ပေးလို့ သောက်ရေအိုးတွေ ရေဖြည့်ရဖို့ အ.ထ.က ကျောင်းသစ်ဖွင့်ပွဲတွင် မှန်ရွှေရည်သီချင်းဖြင့် ကပြခဲ့ကြပုံတွေ နှစ်ယောက်သား ရှေးဟောင်းနောက်ဖြစ် ပြန်ပြောဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

'သူငယ်ချင်းရေ... စကားလဲ

ပြောလိုကောင်း သူငယ်ချင်းကို ရွှင်ရွှင်လန်းလန်းနဲ့ တွေ့လိုက်တော့ ဝမ်းသာသွားတယ်။ ဒီမှာ သူငယ်ချင်းအတွက် မုန့်၊ အချိုရည်၊ အိုဗာတင်းတွေ ပါလာတယ်။ ဆေးရုံပိတ်ခါနီးပြီး ပြန်လိုက်ဦးမယ် သူငယ်ချင်းရေ၊ ပြန်ရင်လဲ အိမ်ကို ဝင်ခဲ့ပါဦး'

ဆိုပြီး ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် သူငယ်ချင်းကို နှုတ်ဆက်ပြီး ယောက်ျားဆောင်ဘက်ကနေ ပြန်လာခဲ့ရာ မိုးကြိုးပစ်ချ၍ သတိမေ့နေသူ

www.burmeseclassic.com

ယောက်ျားကလေး တစ်ယောက် ဆေးပိုက်တွေ တန်းလန်းဖြင့် တွေ့ မြင်ခဲ့ရပါသည်။

အဲဒီနေ့ စာရေးသူ အချိန်လည်း မရတော့ပါ။ ဆေးရုံပိတ်ခါနီးနေပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် လူနာကို အပေါ်ယံသာ ကြည့်ပြီး ပြန်ခဲ့ရပါ သည်။

နောက်တစ်နေ့ ဆေးရုံဖွင့်တဲ့ အချိန်မှာဖြင့် စာရေးသူကိုယ်တိုင် မိုးကြိုးပစ်ချခံရသူ လူနာဆီကို အအေးဘူးများဖြင့် သွားရောက် မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

လူနာမှာ စိန်ကန့်လန့်ကျေးရွာ အရှေ့ဘက် ကျောင်းရွာမှ မောင်ပိုင် သူချစ်ဆိုသူ လူငယ်လေး အသက် (၁၇)နှစ်အရွယ် ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ဌေးဌေးရီ ပြောပြချက်အရ မောင်ပိုင်သူချစ် သည် အိမ်မှာ အကြီးဆုံးသော သားလိမ္မာလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါ သည်။

ရွာထဲက လူကြီး လူငယ်အားလုံး သူ့ကို မသိသူ မရှိပါဘူး။ အားလုံးက သူ့ကို လိမ္မာလို့ ချစ်ကြပါတယ်။ အားလဲ ကိုးရပါတယ်။

ကျွန်မက မွေးခါနီးဖွားခါနီး ဖြစ် နေတော့ သားလေးက သူ့အဖေနဲ့ ကျပန်း ရရာအလုပ်ကို လုပ်ပါတယ်။ အခုလဲ သူ့ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကိုင်းခုတ်ပြီးသား အမှိုက်တွေ မြက် ပင်ပေါက်ပင်တွေကို မီးရှို့ဖို့ တစ်ဖက် ရွာကို ရေနံဆီ သွားဝယ်ဦးမယ်။ ပြောပြီး အိမ်ကနေ ထွက်သွားတာ အခုလို မိုးကြိုးပစ်ချခံရတာပါ။

စာရေးသူမှ မောင်ပိုင်သူချစ် အား...

'အခုကို မိုးကြိုးပစ်ခါနီး ဘာတွေ ထူးထူးခြားခြား ခံစားလိုက်ရသလဲ' 'ဟုတ်ကဲ့... သားရဲ့ခန္ဓာကိုယ် ကြီး မီးပူဟပ်သလို၊ မီးတောက်တွေ နား ရပ်နေရသလိုမျိုး ပူပူလောင် လောင်ကြီး ဖြစ်လာတယ်။

နောက် ဘာဖြစ်သွားမှန်း မသိ လိုက်တော့ဘူး။ အခု သား သတိ ပြန်ရလို့ စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ သားတို့ ကျောင်းရွာရဲ့နောက် လယ် ကွင်းပြင်မှာဖြစ်တာ...

သား မဖြစ်ခင်တော့ သူငယ်ချင်း တွေက သူတို့ရွာကို လာခဲ့ဖို့ ဖုန်းနဲ့ လှမ်းပြောတယ်။

သားလဲ စကားပြန်ပြောလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ မိုးတွေခြိမ်း၊ လျှပ်စီးတွေ တဝင်းဝင်းဆိုတော့ ဖုန်းကို ဘောင်း ဘီအိတ်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်။ စက် ကိုတော့ မပိတ်လိုက်မိဘူး'

'မောင်ပိုင်သူချစ် ဘယ်နှစ်ရက် ကြာမှ သတိရလာတာလဲ'

'တစ်ရက်နဲ့ တစ်ညနေ ကြာမှ သတိရတာပါ'

'သား အခုအချိန်ထိတော့ ခေါင်းထဲမှာ ပူးနောက်ပူးနောက်နဲ့ သိပ်တော့ ကြည့် ကြည့်လင်လင် မရှိသေးပါဘူး'

'မောင်ပိုင်သူချစ်ကို ဘယ်သူ အရင်ဦးဆုံး တွေ့တာလဲ'

'သားတို့ရွာထဲက ဦးလေးဦးလိန်းဝယ်ပါ။ ဦးလေးက မိုးတွေ သဲသဲယဲ ရွာတန်း လယ်ထဲမှာ စပါးပျိုးချပြီးလို့ ပြန်လာတာ သားကို ရေအိုင်ကလေးမှာ လူးလို့နေ တာတွေ့လို့ ဦးလေးက အရင်ကယ်ခဲ့

တာပါ။

ဦးလေးတွေတော့ သားတစ်ကိုယ်ထဲ ရှိတွေနဲ့ ပေကျံနေတာတဲ့ သားလည်း မှာ သားအဖေ လူပျိုတဝက ဆွဲခဲ့တဲ့ စတီဆွဲကြီးကလဲ တအားပူနေတာ။

အဲဒါကို အရင်ဆုံး ပုဆိုးနဲ့ကိုယ်ပြီး ချ ဖြတ်လိုက်ရတယ်။ ဖုန်းကတော့ သား လက်တစ်လံလောက်အကွာ ရေအိုင်ဆီ မှာ တစ်စီ ပုန်းကွဲပြီး ကြေပွပျက်စီး တယ်ပြောတယ်။

အဲဒီဦးလေးကပဲ လယ်ကန်စပ်နား ကို လျှောက်သွားတဲ့လူကို လှမ်းဆီ အကူအညီတောင်းပြီး နှစ်ယောက် သား ရွာနားထိ ပွေ့ချီလာကြတယ်။

ပြီးတော့ ရွာထဲက ဦးကျော်စိန်နဲ့ အိမ်က ကျောက်ဖရုံသီးကို လူကြီး သွားယူခိုင်းပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ကျောက်ဖရုံသီးတွေ အရည်ညှစ် ပါးစပ်ထဲဝင်အောင်ထည့်၊ သား ထည့်တဲ့နေရာက အရေပြားပြို လန်ပြီး ဒဏ်ရာရတဲ့နေရာကို ကျောက်ဖရုံသီးအဖတ်တွေနဲ့ ထိ ပေးတယ်။

ထော်လာဂျီ သွားခေါ်သူက သားကို ရွာနောက်ကနေ ထောင် ထမ်းစင်လုပ်ပြီး တာပေါ်ထောင် အောင် ပို့သူကပို့၊ ထော်လာဂျီကို ဝိုင်းတင်ပြီး မင်းလှဆေးဆေး ခေါ်ခဲ့ကြတယ်။

သားအမေကိုတော့ ကိုယ်တိုင် နဲ့ဆိုတော့ ထိတ်လန့်သွားမှန်း မသိ လို့ နောက်ကနေ ဆိုင်ကယ်နဲ့ ဖြည်း လိုက်ခဲ့ရန် မှာခဲ့တယ်။ တွေ့တဲ့သူတွေ ခြေထောက် သားရဲ့ အသားအရေတွေ

နေတာ၊ အခု ဆေးရုံရောက်တော့မှ ဆေးသွင်းဆေးသောက် လုပ်တော့မှ သားရဲ့ အသားအရေတွေ အခုလို ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားတာ'

ပိုင်သူချစ်ရဲ့ လည်ပင်းကရော ဒဏ်ရာရှိလားမေးတော့ ရှုပ်အင်္ကျီကြယ်သီးလေးကို ဖြုတ်ပြပါတယ်။ လည်ပင်းတစ်ဝိုက် စတီးဆွဲကြိုးဆွဲထားတဲ့ နေရာတစ်ဝိုက်မှာ မီးလောင်ထားသလိုမျိုး အပူလောင်သလို အရည်ကြည့်ဖွဲ့တွေ လည်ပင်းပတ်လည်မှာ တွေ့ရပါတယ်။

'ဖုန်းထည့်လိုက်တဲ့နေရာ ဒဏ်ရာကို ပြပါဦး'

လို့ ပြောတော့ လက်တစ်ဝါးလောက်ဒဏ်ရာကြီး အပြေးတွေလောင်နေတယ်။ ဒဏ်ရာကိုတော့ ဖွတ်တီးအုပ်ပြီး ပလာစတိတ်နဲ့ သေဆေးချာချာ ကပ်ထားပါတယ်။

ဘောင်းဘီနဲ့ အင်္ကျီရော ရှိသေးသား ရှိရင်ပြပါဦး ပြောတော့ ဘောင်းဘီနဲ့အင်္ကျီကို ပြပါတယ်။ အင်္ကျီလက်ရှည်လည်ပင်းပတ်လည်မှာ မီးလောင်ထားတဲ့ အပေါက်တွေ တစ်ထည်လုံး နီးပါးပါ။

ဘောင်းဘီကတော့ ဖုန်းထည့်တဲ့နေရာမှာ ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်စာ ဖောက်ပေါက်ပြီး ရှုံ့တွပြီး လုံးလုံး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ညှော်သင်းနဲ့ ညှော်တောင် ရှိနေပါတယ်။

ပိုင်သူချစ်ကနေ...

'သား ကုသိုလ်ကောင်မူတွေ လုပ်တာနဲ့ မိဘကို လုပ်ကျွေးနေတာကြောင့် နှစ်သက်လဲ အသက်သေရတာပါ။ သားပိုင်ချစ်သူက ကုသိုလ်ကောင်မူတွေ ဘာတွေလုပ်ဖြစ်လဲ'

လို့ မေးသောအခါ...
'သားတို့ကျောင်းရွာက ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ဦးကေလာသ ဆရာတော်ကျောင်းကို ဝေယျာထွက်ကုသိုလ် လုပ်ဆောင်တယ်။

ဆရာတော်ရွာအနီးအနားက ရွာတွေအလှူအတန်းရှိလို့ ယုံရှင် တရားချီးမြှင့်ဖို့ ပပိုင်တံတဲအခါ ဆရာတော်က သားကို ဆိုင်ကယ်နဲ့ မောင်းပို့ပေးဖို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဆွမ်းချိုင့်တွေလဲ အားရင် အားသလို ဆွဲပို့ပေးပါတယ်။

ဆရာတော်က သားကို လိမ္မာရေးခြားရှိဖို့ သွန်သင် ဆုံးမပေးပါတယ်။ အနန္တောအနန္တငါးပါးကို မမေ့ဖို့နဲ့ ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း မိဘ၊ ဆရာသမားတွေ ကျေးဇူးရှင်တွေကို ကန်တော့ပြီးမှ အိပ်ဖို့ ဆရာတော်သင်ပေးထားတဲ့ သဝေမပါ ကိုးဂါတာကိုလဲ သားနေ့စဉ် ရွတ်ဆိုပါတယ်'

စာရေးသူကနေ သဝေမပါ ကိုးဂါတာဆိုတာ...

- ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဒုတိယပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဒုတိယပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဒုတိယပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- တတိယပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- တတိယပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- တတိယပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိကို ပြောတာလား'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒီဂုဏ်တော်ကို နေ့စဉ် ညတိုင်း သား သက်စေ့ပူဇော်ပါတယ်'

မောင်ပိုင်သူချစ်ရဲ့ ကုသိုလ်ကံစေတနာရယ်၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်

တော်တွေကို နေ့စဉ် ပူဇော်တာနဲ့ မိဘကို လုပ်ကျွေးနေတဲ့ သားလိမ္မာလေးတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့အတွက် မိုးကြိုးလက်နက်နဲ့ ပစ်ချသော်လဲ အသက်မသေခဲ့ပါ။

စာရေးသူက...

'မိဘကို လုပ်ကျွေးပြုစုနေတဲ့ သားကောင်းရတနာ မောင်ပိုင်သူချစ်ကလေး ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ အသက်ရာကျော်ရှည်ပါစေ၊ စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာခြင်းအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံပါစေ'

ဟု ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သပြီး ဆေးရုံမှ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၈)နာရီခွဲမှာတော့ မောင်ပိုင်သူချစ်တို့ သားအမိနှစ်ယောက် စာရေးသူဗေဒင်ဟောခန်းသို့ လာရောက် နှုတ်ဆက်ပြီး ဆေးရုံမှ ဆင်းသွားပါတော့သည်။

ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းအရာကို မင်းလှမြို့၏ အရှေ့ဘက်စိန်ကန်လန်ရွာအနီး ကျောင်းရွာမှ မောင်ပိုင်သူချစ် မိသားစုများ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရေးသား ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းစာတည်းမှူးချုပ်နှင့် စာပေမိသားစုဝင်များအားလုံး စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေလို့ မေတ္တာပို့သလိုက်ပါသည်။

ဒိုးကျော် (လှိုင်သာယာ)

လော်လံတို နားမခံလိုချင်

ပရလောကသား

တစ်ခုလုံး နိမြန်းရဲတွတ်နေသည့်
မဏ္ဍပ်အတွင်း ဆရာကြည်၏
ဒေါသအိုးကြောင့် တစ်ဦး
ငြိမ်ကပ်စွာနှင့် သွားလာထူး
နေကြရသည်။

ယနေ့ အလှူမှာ ဖျော်ဖြေမှု
မည့်အစား ဆရာကြည်၏
ဒေါသအိုးကြောင့် အာဇာနည်
လွတ်လွတ်လပ်လပ် မလျော်
ဖြစ်နေသည်။

ယနေ့အလှူပွဲသည်
ကြည်ညွှန်၏ အလှူပွဲတစ်
သည်။ ဆရာကြည်ညွှန်၏

'ဟေ့... တတ်စက်ဆရာ ဒုအချိန်ထိ
ပင်စက်ကြီးက- ဖွင့်ပရသေးဘူးလားဟာ
မနက်ပြန် ဘန်းကြီးတွေ ရောက်လာလို့ပဲ
ပင်စက် ဖွင့်ပရရင်တော့ကာ ဒုကွယ်'
ဆရာကြည်ညွှန်၏ ဗျစ်တောက်
ဗျစ်တောက် အသံများသည် လှုပ်ရွ
၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လှုပ်ရွ ရှိနေသော မဏ္ဍပ်တစ်ခုလုံး
လွှမ်းမိုးသွားသည်။
ဆရာကြည်ညွှန်သည် မဏ္ဍပ်
အတွင်း အရှေ့အနောက် ခေါက်တုံ
ခေါက်ပြန် လျှောက်လိုက်၊
ခါးထောက်ရပ်လိုက်ဖြင့် မျက်နှာကြီး

နေရာသီရောက်တိုင်း နှမ်းပါးသူ လုပ်သားများကို ပဉ္စင်းတက်ပေး သည့်ပွဲဖြစ်သည်။

ထိုပဉ္စင်းတက်ပွဲမှာ စည်စည် ကားကား ဖြစ်စေရန်အတွက် ဓာတ်စက်ငှားကာ ဖွင့်စေခဲ့သော် လည်း ဖွင့်မရခဲ့။

သည်ဓာတ်စက် မကောင်းသဖြင့် နောက်တစ်ဦး ပြောင်းကာ ဖွင့်စေခဲ့ သော်လည်း ယခုထိတိုင် ဖွင့်မရ နိုင် ဖြစ်နေသည့်အတွက် ဆရာ ကြည်ညွန့်၏ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲ ထွက်ကုန်သည်။

ယခု အလှူမဏ္ဍပ်ကို အလုပ်ခွင် နှင့် မနီးမဝေး အနိပ်ကောင်းကောင်း နေသည့် ကုက္ကိုပင်အုပ်စုပိုင်းနားတွင် ပြုလုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့၏အဖွဲ့သည် စက်ရုံ သစ်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ရန် ဗြေတူးဖော်ရသည့်အဖွဲ့ လုပ်သား များ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုအဖွဲ့ လုပ် သားများထဲမှ ပဉ္စင်းဘောင် တက် ထိုသူ လုပ်သားများကို ဆရာ ကြည်ညွန့်မှ အကုန်အကျခံကာ ခြံလုပ်ပေးသည့်ပွဲ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် လူငယ်ရွာသား သစ်ယောက်သည် ဆရာကြည်ညွန့် အနီးသို့ ရောက်လာပြီး...

'ဆရာ...ဆရာကြီး ဟို လော်ကြီး ဟိုတက်အပင် ပြောင်းချိတ်လိုက် သား'

'ဘာကွ... နို့... နေ့စမ်းပိုပြီး အခု အပင်က ဘာဖြစ်နေလို့လဲကွ ဒါလဲ ဘာဖြစ်လဲ ဟီး ဟိုကဟာလဲ ကုက္ကိုပင်။ သားထူးနေလို့လဲ။ ဝါလုနီမှ စိတ်ညစ်

ရာ့အထဲ ပိုအလုပ်ရှုပ်အောင်လိုကွာ' ဆရာကြည်ညွန့်သည် နာရီကို ကြည့်လိုက် လမ်းမဘက်ကို မျှော် ကြည့်လိုက်ဖြင့် အသံချဲ့စက် ဆရာ ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

'ဟေ့... သူငယ် မင်းစက်က ခုအထိ ပြင်လို့မှ မရရင် ပြန်သိမ်း သွားတော့ကွ။ အချိန်ကုန်တယ်။ မောင်ပု...ဟေ့...မောင်ပု နောက် စက်တစ်လုံး ရအောင် သွားရှာကွာ၊ မင်းငှားလာတဲ့ စက်တွေက အကုန် အစုတ်တွေချည်းပဲ'

မောင်ပုဆိုသူသည် ဆရာ ကြည်ညွန့်အနီးမှ ခပ်သွက်သွက် ထွက်ခွာသွားစဉ် အနီး၌ ရောက်နေ သော အသံချဲ့စက် လူငယ်လေး သည် ဆရာကြည်ညွန့်အား...

'ဆရာ ကျွန်တော် ဘက်ထရီအိုး အသစ်နဲ့ တစ်လှည့်ဖွင့်ကြည့်ပါရ စေဆရာ၊ ဘက်ထရီအိုး ယူခိုင်း လိုက်တဲ့လူ ပြန်လာနေလို့ပါ'

ဆရာကြည်ညွန့်သည် စက်ဆရာ ၏ အပြောကို ဘာမှ ပြန်ပြောမနေ တော့ဘဲ ထိုလူငယ်၏ဆန္ဒကို လိုက် လျော့သည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြ လိုက်သည်။

အသံချဲ့စက် လူငယ်လေးသည်

အသစ်ရောက်လာသော ဘက်ထရီ အိုးနှင့် ပြောင်းလဲကာ ထပ်မံ စမ်း သပ်ပြင်ဆင်နေတော့သည်။

စက်သံမှာ မည်သို့မှ ထူးခြားနား ဖြစ်နေစဉ် စောစောက လော်ကြီးကို ပြောင်းချိတ်ရန် ပြောလာသည့် လူငယ်သည် ဓာတ်စက်ဆရာကို ကြည့်လိုက်၊ ဆရာကြည်ညွန့်ကို ကြည့်လိုက် ရှိနေရာမှ စက်ဆရာ အနီးမှ ကြိုးရှည်တစ်ချောင်းကို ကောက်ယူကာ လော်ကြီး တပ်ထား သည့် ကုက္ကိုပင်ပေါ်သို့ တက်သွား လိုက်သည်။

လူငယ်သည် လော်ကြီးနှစ်လုံးကို ကြိုးဖြင့်ချည်၍ အောက်သို့ လျှောချ လိုက်သည်။

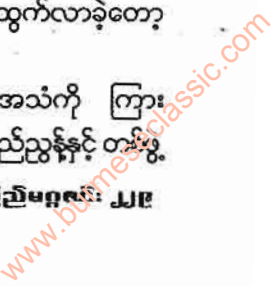
လူငယ်သည် ထိုအပင်ထက်မှ ဆင်းလာပြီး အနီးရှိ ကုက္ကိုပင် တစ်ပင်ပေါ်သို့ အလျင်အမြန် တက် သွားကာ လော်ကြီးများကို ကြိုးဖြင့် ဆွဲတင်လိုက်သည်။

ထို လူငယ်အပြုအမူကို ဆရာ ကြည်ညွန့်နှင့် အဖွဲ့သားများသည် ဝိုင်းမော့၍သာ ကြည့်နေကြသည်။

လူငယ်သည် သစ်ပင်၌ လော် ကြီးများကို ချည်နှောင်ပြီးသည့် အချိန်တွင် စက်ဆရာကို လက်လှမ်း ပြကာ စက်ကို ဖွင့်ခိုင်းလိုက်သည်။

ထိုအချိန်ကျမှ လော်ကြီးအတွင်း မှ တွံတေးသိန်းတန်၏ နှမလက် လျှော့နေလေတော့ သီချင်းသံသည် စူးစူးဝါးဝါး ပေါ်ထွက်လာခဲ့တော့ လေသည်။

ထိုလော်ကြီး၏အသံကို ကြား လိုက်ရမှ ဆရာကြည်ညွန့်နှင့် တားဖွဲ့

သားလုံးသည် ပျော်ရွှင်နိုင်ကြလေ
တော့သည်။

လူငယ်လေးသည် ဆရာကြည်
ညွှန်အနီးသို့ ရောက်လာပြီး...

'ဆရာကြီး တွေ့တယ် မဟုတ်လား
အခု ဆရာရဲ့ လော်ကြီးက အသံထွက်
သွားပြီလေ။ ကျွန်တော် အစောကြီး
ကတည်းက ပြောနေတာ ဆရာက ယုံမှ
ယုံတာကို'

'ဟ... ငါက ဘာကို ယုံရမှာ
လဲကွ'

'ဒီအပင်မှာ လော်ချိတ်ပြီး ဖွင့်ရင်
မရဘူးဆိုတာ အခု ဆရာကြီး
လက်တွေ့ပဲလေ။ ဆရာ ယုံအောင်
ဒီအပင်မှာ လော်ကြီးကို ကျွန်တော်
ပြန်ချိတ်ထားပြမယ်။ ဆရာ
လော်ကြီး အသံမထွက်စေရဘူး'

ဆရာကြည်ညွှန်သည် လက်
ကလေး အလျင်အမြန်ကာပြကာ...

'ဟေ့...ဟေ့...မောင်ရင် တော်
ပါ...တော်ပါတော့ကွာ၊ မင်း လက်
တွေ့လဲ ပြမနေပါနဲ့။ ဘာကြောင့်
ဆိုတာကိုပဲ ပြောပြနိုင်ရင် ပြောပြ
ပေါ့ကွာ'

'ဒီလို ဆရာရဲ့... တစ်ခါက ဒီ
အပင်ကြီးမှာ သေသွားခဲ့တဲ့ လူငယ်
တစ်ယောက်ရှိတယ်။ တစ်နေ့ အဲဒီ
လူငယ်လေးဟာ သူ့ချစ်သူနဲ့အတူ
ခိုးရာထွက်ပြေးခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ မိန်းကလေးရဲ့
မိဘမောင်ဘွားတွေက သိသွားကြ
ပြီး နောက်က လိုက်ရှာကြတော့
ဒီအပင်ကြီးနားမှာ နောက်က လိုက်
လာသူတွေ မိလာကြပြီး မိသွားကြ
တယ်။ မိန်းကလေးကို သူ့ရဲ့ မိဘ

တွေက ပြန်ခေါ်သွားကြပြီး အိမ်
ထောင် ချပေးလိုက်တယ်ဆရာ'
လူငယ်လေးသည် ပတ်ဝန်းကျင်
ကို မသိမသာ အကဲခတ်ရင်း ဆရာ
ကြည်ညွှန် မျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်
ကာဖြင့် သူ့၏ စကားစကို ဆက်၍
ပြောပြနေသည်။

'အဲဒီလိုပေါ့ ဆရာရယ်... သူ့ချစ်သူက
သူ့ဟာသူ မိဘတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ
ရှမ်းကန်လိုက်ပါသွားနေရတာကို ကြည့်
ရင်း ရင်ထဲမှာချိပြီး အသက်ထွက်သွား
တော့တာပဲ။ သူ့ဟာ သူ့နားထဲမှာ
ရောက်အံ့ကလဲ ရှိတာကို ဆရာရဲ့
ဆရာကြည်ညွှန်သည် လူငယ်
လေး ပြောပြနေသည့် ဇာတ်လမ်း
လေးကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်
နေရာမှ...

'နို့...နေစမ်းပါဦး အခု မင်း ဝှိုကို
ပြောပြနေတဲ့ ဇာတ်လမ်းနဲ့ မင်းပြောတဲ့
လော်ကြီး ဖွင့်မရတဲ့ အပင်ကြီးက ဘယ်
လို ပတ်သက်နေလို့လဲ'

'ဪ... ဒီလိုလေ ဆရာ၊
ကျွန်တော်တို့ ဒီအရပ် ဒီဒေသက
ဘာပဲလုပ်လုပ် ဒီလော်ကြီးပါမှ ပွဲက
စည်တာကိုး။ အဲဒီလူငယ်လေးရဲ့

ချစ်သူ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲမှာ လော်
ကြီးက ပါတယ်။

အဲဒီလော်သံကို ကြားရပြီး
လူငယ်ဟာ အလိုလို ဒေါသတွေ
ပေါက်ကွဲထွက်နေတယ်။

ဒါပေမယ့် သူ ဘာမှ မတတ်နိုင်
ပေမယ့် အခုလို သူ့ရှိနေတဲ့ ဒီအပင်
မှာ ဒီလော်ကြီး လာချိတ်ပြီး ဖွင့်တာ
ကို သူ ဘယ်လက်ခံပုံမလဲ ဆရာ
ဒါကြောင့် ဆရာတို့လော်ကြီး
အပင်မှာ ချိတ်တာ ဘယ်မှာလာပြီး
အသံထွက်လို့လဲ၊ ခုတော့ ဆရာတို့
လော်ကြီး အသံထွက်နေပါပြီ။

ဒါ... ဟိုလူငယ်လေး မပိုင်ဘဲ
မဆိုင်တဲ့ အပင်မှာ ဆရာတို့ သွား
လို့ပေါ့ ဆရာရယ်၊ တကယ်တော့
ဆရာတို့ ဒီအပင်မှာ ဒီလော်ကြီး
ချိတ်ပြီး ဆက်ဖွင့်ဦးမယ်ဆိုရင်
လေ...'

အမည်မသိ၊ လူမသိသည်
ထိုလူငယ်လေးသည် သူ့၏ စကား
ကို ဆုံးအောင်ပင် မပြောတော့ဘဲ
မထူပဲအတွင်းမှ ချာခနဲ လှည့်ကာ
ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

ဆရာကြည်ညွှန်သည် ထိုလူငယ်
ထွက်ခွာသွားရာ ကုက္ကိုပင်တော
တန်းလေးဆီသို့ ငေးပျော်ကြွင်း
ရင်း...

ထိုလူငယ်နှင့် တစ်ခါက ချစ်
နှစ်ဦးတို့၏ ဘဝပုံရိပ်များကို
စပ်ပုံဖော် တွေးတောရင်းဖြင့်
အတွင်း၌ ကျန်ရစ်ခဲ့
သည်။

ဦးကျော်(လှိုင်သာယာ)

www.burmeseclassic.com

မုန်သည် အမြည်းဝေးသော မုန်နှင့် ခါးနေသော ဆားမန်း

ခါး (အမေဂျာ)

တပေါင်းပွဲတော်
ဘုရားပွဲတစ်ခုသို့
ဆားမန်း ဘုရားဖူး
လာပြီး ထူးထူး နေမကောင်းနေသည်မှာ (၅)ရက်ခန့်
နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မိသားစု ဆရာဝန်ဖြင့် ဆေးထိုးနေသော်လည်း
သက်သာပါ။ အစားအသောက်လည်း ကောင်းကောင်း
ကိုယ်အပူရှိန်လည်း မကျ။ ခေါင်းလည်း
တက်နေသဖြင့် မိဘများက ဆရာဝန်ဖြင့် ဆေးထိုးနေ
ပါသည်။

ထူးထူး နေမကောင်းသဖြင့် မိသားစုသာမက ဘကြီး
တော်သူ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်လည်း စိတ်ပူနေပါ
သည်။

တစ်ညနေ အိမ်သို့
ကြွလာရင်း ထူးထူးကို
ကိုယ်ပူ စမ်းကာ၊
ထူးထူးမျက်နှာကို
သေချာကြည့်ရင်း
မိဘများအား
ရိုးရိုးဖျားနာတာ
မဖြစ်နိုင်ကြောင်း
မိန့်သွားပါသည်။

မိခင်ကြီး၏ အစ်ကိုလတ် တော်စပ်သူ ဘကြီးစိန်
အား ခေါ်ခိုင်းပြီး ပယောဂထင်ကာ ဆေးစစ်ခိုင်း
ပါသည်။

ဘကြီးစိန်သည် ဘုရားဂိုဏ်းတော်ဝင် အထက်လမ်း
ဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ဆားမန်း၊ ရေမန်း၊
ဆေးလိပ်မန်း၊ ဆေးတော်များဖြင့် ပယောဂများကို
မေတ္တာဖြင့် ကုသပေးပါသည်။

အောက်လမ်းပညာဖြင့် ပြုစားထားသည့် ပယောဂ
ရောဂါများကို အင်းတော်များ၊ လက်ဖွဲ့များ၊ ဂါထာမန္တရား
များဖြင့် ကုသပေးပါသည်။ ရောဂါဝေဒနာရှင်များလည်း

အန္တရာယ်ကင်းပျောက်စေပါသည်။

ကျောက်ဆည်၊ ရွှေဘိုမြို့၊ တောရွာများက အထူး ရိုသေလေးစား အားထားရသော အထက်လမ်း ဆရာကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးဖိုးဝါးခကို လူနာရှင်က စေတနာသဒ္ဓါကြေး ကန်တော့သည် ကိုသာ လက်ခံပါသည်။ ငွေကြေး သတ်မှတ်ကာ ကြေးမဖြတ်ပါ။

လူနာရှင်က ငွေကြေး မတတ်နိုင်ပါက ရိုသေစွာ ကန်တော့သော ရာသီထွက် သစ်သီးဝလံများ၊ မုန့်များ ကိုသာ လက်ခံပါသည်။ ထိုသူများက တပည့်အဖြစ် ခံယူကာ ဆရာကြီးအဖြစ် သတ်မှတ်ရိုသေကြပါသည်။

ထူးထူးတို့အိမ်သို့ ဘကြီးစိန် ရောက်လာပြီး ဘုရား ကန်တော့ပါသည်။ ထို့နောက် မီးဖိုချောင်သုံး ဆား အနည်းငယ် တောင်းယူပြီး ညာလက်ဖဝါးထဲ ထည့်ကာ မန်းမှုတ်လိုက်ပါသည်။

ဘကြီးစိန် နှုတ်ဖျားမှ “ညို” ဟူသော ရွတ်ဆိုသံကို သာ ကြားရပြီး အချိန်အနည်းငယ်ကြာ ဆားကို မန်းကာ ထူးထူး လက်ဖဝါးထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။ ဆားမန်းကို လျက်ဆားကဲ့သို့ လက်ညှိုးနှင့်တို့ကာ ထူးထူးကို စားခိုင်းပါသည်။

အရသာကို သေချာစွာ ပြောရန် ထူးထူးကို ပြောပါ သည်။ ထူးထူးမှ ဆားမန်း စာပြီးသောအခါ ရှုံ့မဲ့၍ ငိုမဲ့မဲ့ မျက်နှာဖြင့်...

‘ခါးတယ်...ခါးတယ်’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ဘကြီးစိန်မှ ပြုံးကာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ထူးထူးအား လက်အုပ်ချီ ဒူးတုပ် ထိုင်ခိုင်းကာ ဘုရားကို ကန်တော့ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ဘကြီးစိန်မှ...

‘ကလေးမ ထူးထူးကို ပြုစားထားသောသူ ကြားစေ၊ အခု ဆရာ ခေါ်နေတယ်။ ရောက်ရာနေရာ ဒေသကနေ အခု လာရောက်စေ ပါဆရာအဖို့’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ထူးထူး၏ မိသားစုများက ဘေးမှ ဝိုင်းထိုင်ကာ ထူးထူး၏ ကြည့်နေကြပါသည်။ လက်အုပ်ချီ ဒူးတုပ် ကာ ထိုင်နေသော ထူးထူးသည် ဘကြီးစိန် အမိန့်ပေး လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘယ်ညာ

ယိမ်းထိုးလာပါသည်။

ပြုစားထားသောသူသည် ထူးထူး ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝင်လာပါသည်။ ဘကြီးစိန်မှ ပြုစားထားသူကို ‘ဆရာမေးတာမှန်လျှင် ခေါင်းညိတ်ပါ။ မှားလျှင် ခေါင်းညိတ်ပါ’ ဟု ပြောပြီး ဘကြီးစိန်မှ ပြုစားသူအား စတင် မေးပါသည်။ ဘကြီးစိန်မှ...

‘မည်သည့်အတွက် ကလေးမထူးထူးအား ပြုစားထားသော သား’

ဟု မေးသောအခါ ခေါင်းခါပြပါသည်။ “ချစ်လို့” ဟုမေးသော “ချစ်လို့” ဟု ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ဘကြီးစိန်မှ ချစ်လျှင် ယခုကဲ့သို့ ပြောလိုက်ပါသည်။ ဘကြီးစိန်မှ ဆက်ပြီးမေးသော ပြုစားထားသူမှ...

‘ဘုရားဈေးတန်းမှ မုန့်ရောင်းသူဖြစ်ကြောင်း အမြည်းပေးသည့်အထဲတွင် သူမ၏ပညာ အောက်တွင် ဖြင့် အစာကို ထည့်ပေးလိုက်ကြောင်း...

ထိုမုန့်ခေါင်းအုံးကို ထူးထူး၏မိခင်က ဈေးမတည့်၍ မဝယ်သဖြင့် ကလေးမကို ပြုစားကြောင်း၊ မိခင်သည် ဘုရားတရား မြသဖြင့် သဖြင့်ထူးထူးကိုအောက်လမ်းပညာဖြင့်ပြုစားသည်’ ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအခါ ထူးထူး၏မိခင်မှ မုန့်အမြည်းကို

www.burmeseclassic.com

ဆေးဝက်သာကျောက်ထောင်မှ

မြကန်သာ (၁)

ကနကသီ သရဖူရောင်ရွှေ

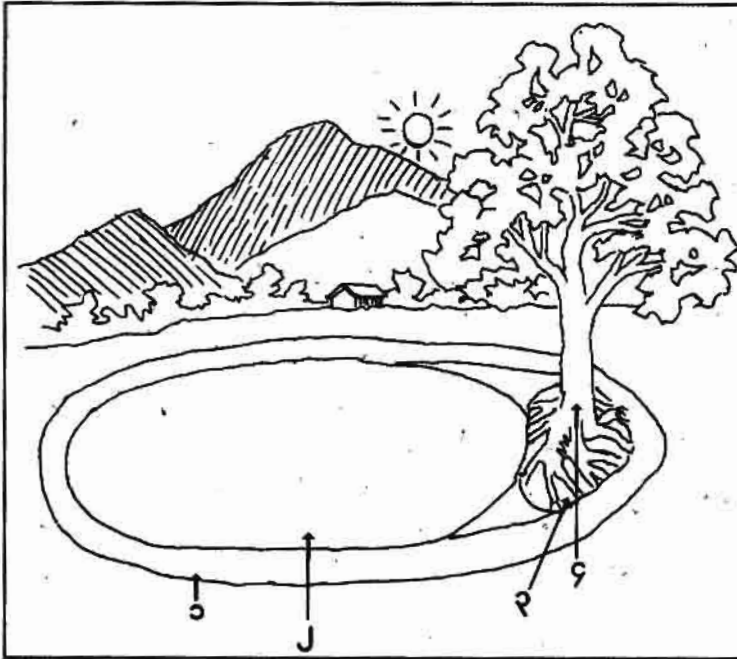
မြကန်သာ

မြကန်သာတွင်း ကြာရနံ့သင်းလို့
ခေါ်ကွင်းပုံက မြိုင်ယံတစ်ခွင်း
နယ်သပ်ရှုပေး အံ့ဩစရာ၊
ဆော်ဒေါဖန် မြကန်သာ၊
မြကန်ရဲ့သဘောဟာ ကြာရိမှ

တင့်တယ်တယ်။ ငှက်ကလေးတွေ၊
မျှင်းလေးတွေ အစာကောက်ရမယ်။
သားသမင်များ ခံရဆင်းသောက်ရ
တယ်။ ငါးကလေးများ ပြေးခေတ္တနေ

ရမယ်။
ယခု မြကန်သာမှာ ထူးခြားတာ
က မည်သည့်ပစ္စည်းမှမရှိ၊ သန့်ရှင်း
ကြည်လင်တဲ့ ရေပြင်နဲ့ ဗောဓိပင်ကြီး
တစ်ပင်သာ ရှိတယ်။

အညွန့်
 ၁။ မြကန်သာကန်ပေါင်
 ၂။ ကြည်လင်နေသော မြကန်သာ
 ထဲမှရေ
 ၃။ နဝရတ်ရေအိုင်
 ၄။ နဝရတ်ရေအိုင်ကို မတွေ့ရ
 အောင် အပေါ်မှ ဝံ့အုပ်ထား
 သော ဗောဓိပင်ကြီး
 (မည်သည့် သတ္တဝါနှင့် အနှိုက်
 သရိုက် ကင်းရှင်းသော ရေထဲ
 ဖြစ်သည်။ နဝရတ်ရေအိုင်မှာ
 တော့ လူတိုင်း မတွေ့ရသောအိုင်
 ဖြစ်သည်။)

လမ်းသွယ်ကျဉ်းမြောင်း လမ်း
 ကလေးတွေနဲ့ ကျောင်းသင်္ခမ်းလိုလို
 တစ်ခါတလေ တွေ့ရတတ်တယ်။
 ဪ... ဒီနေရာလဲ ဝိဇ္ဇာ၊ ဇော်ဂျီ၊
 တံပသီများ ရေသုံးသပ်သော နေရာ
 တစ်ခုတည်း။

ဒီလို ထူးဆန်းတဲ့နေရာ မြကန်
 သာတွင် ခေါင်းဆေးသန့်စင်ခွင့်ရ
 သော ကျွန်တော် ဘယ်လိုဝိဇ္ဇာတွေ
 နဲ့ ကြုံဆုံရပါဦးမည်နည်း။ ကျွန်တော်
 တွေးနေခိုက်မှာပင် မိုးစင်စင်လင်း
 လာပါပြီ။

အေး... 'သား'
 ကယောင်ကတမ်း အိပ်ရာမှထပြီး
 ခေါ်နေတယ်။

ကျွန်တော် 'အဖေက အိပ်ပဲ
 အိပ်နေတာ ဒီမှာ
 ကျွန်တော့်ကို လာကြည့်ပါဦး။ ဘာ
 ဘာဝတ်စုံ ဝတ်ထားလဲဆိုတာ လာ
 ကြည့်ပေးပါဦး အဖေ'

၂၃၄ နက္ခတ္တရာဇာန်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

အေး... 'သား' (လှမ်းလာရင်း) 'သားက
 ဘာဝတ်စုံ ဝတ်ထားလို့
 လဲ' (မေးရင်း လျှောက်
 လာသည်။)

ကျွန်တော် 'ရှပ်အင်္ကျီ အဖြူလက်
 ရှည်၊ လည်ကတုံးနဲ့
 တိုက်ပုံအနက် လုံချည်ကွက်ကျား
 လေးနဲ့ အဖေရဲ့၊ ကျွန်တော်
 သိပ်သန့်မနေဘူးလား အဖေ'

အေး... 'သား... သား... ဘယ်
 လိုဖြစ်နေလဲကွယ်၊ မနေ
 တုန်းက ဝတ်ထားတဲ့ ဂျီကျူစပိုရှပ်
 လေးနဲ့ ရိုးရိုးလုံချည် ဝတ်ထားတာပါ
 သားရယ်။ သတိထားစမ်းပါဦး။ သား
 အမြင်မှားနေတာပါ'

ကျွန်တော် 'ဘယ်လိုကြောင့် အဖေ
 မမြင်တာပါလိမ့်၊ ထူး
 ဆန်းလိုက်တာ'

အေး... 'အမြင်အကြား အာရုံ
 ဟာ သားလေးက

သူများထက် စွမ်းထက်နေသော
 သားရဲ့ အဖေ ဘယ်မြင်မလဲကွယ်။
 ဒါကြောင့် မြကန်သာရှိ နဝရတ်
 အိုင်မှာ ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ
 သန့်ရှင်းပြီးရင် မလိုအပ်ဘဲ မြစ်
 ရတာတွေ ပျောက်သွားလိမ့်
 သားလေး'

ကျွန်တော် ညတုန်းက အဖေ
 အပျက်တွေကို သဘောပေါက်စဉ်
 ကျွန်တော်သာ သိတယ်။
 ကျွန်တော်သာ မြင်တယ်။ ဝိဇ္ဇာ
 ပညာဆိုတာ ဆန်းကြယ်ထူးဆန်း
 တစ်ပီ အော်သံ ကြားရင်
 အရိပ်တစ်ခု ကျလာတယ်။
 လိုက်တာ။

'ဟော...' 'အို...'
 ကျွန်တော်တို့ သား
 ယောက် အာမေဇိုတ်သံ
 အော်မိပါတော့တယ်။
 ရောမ ကျွန်းပင်ကြီး

www.burmeseclassic.com

ကျောက်တောင်ကြီး
သဏ္ဌာန် ပျောက်ပြီး
နွယ်ကြိုးကြီးတစ်ပင်
တယမ်းယမ်း
လှုပ်ခါနေတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ အဖေဟာ ကျွန်းပင်
အရင်း သစ်မြစ်ခွကြားတွေမှာ ထိုင်
နေရတယ်။ အစာအတွက်တော့
လုံးဝ သတိမရပါ။ ဆာလဲ မဆာပါ။
အထူးသဖြင့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်
ခြင်း ကင်းပါတယ်။

‘သားအဖနှစ်ယောက်
သွားရမှာ နည်းနည်းဝေးတဲ့ကွယ့်၊
အားတင်းထားပါ’

နွယ်ကြိုးကြီးက တယမ်းယမ်း
လှုပ်ခါနေတယ်။

‘နေမပိုင် ခရီးသွားရဦးမယ်ကွယ်တို့၊
ပြင်နေရာလှံအတိုင်းသာ လိုက်သွား
ပါ။ ကြောက်စရာ မရှိပါ ဝိဇ္ဇာဝယ်’
အေးငြိမ်း သာယာနာပျော်ဖွယ်
အသံကို ကြားရပါတယ်။

၈၈၈၈ ။ ‘ယခုမြင်နေရတဲ့ လမ်း
ဆိုရင် ရှေ့မြောက်အရပ်
ကို သွားရမှာဖြစ်တယ်’
ဘုရားကို ကိုးကွယ်ပါ။
တရားကို ကိုးကွယ်ပါ။
သံဃာကို ကိုးကွယ်ပါ။
ဝိဇ္ဇာဝယ်သွားရာ ဘေးကင်းကွာရှန်
စည်းချုပ်ပါ။

အရပ်(၁၀)မျက်နှာ
စဉ်းချာပါ

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ကျွန်တော်
နိုး ရှိခိုးဦးဆိုင်ပါ၏ဘုရား။
၁။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ ကုဒ္ဓိပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယာဏုဒ္ဓိ၊

အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော၊
၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ၊ ဝေပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယောဇယော၊
အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော၊
၃။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ ဝေပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယောဇယော၊
အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော၊
၄။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ လာဘပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယောလာဘော၊
အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော၊
၅။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ တောပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယောတောဇော၊
အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော၊
၆။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ ဝေပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယံဇယံ၊
အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော။

၇။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ ယာဏုတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယောဇယော၊
အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော၊
၈။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ သီရိပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယာသီရိ၊
အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော၊
၉။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ ဣနပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယာဇရာနံ၊
အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော။
၁၀။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ နိစ္စပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နှင့် ယံနိစ္စ၊
အရဟန္တာ နှင့် တောဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာပိ သဗ္ဗသော။

အနက်
၁။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ - ခပ်သိမ်းကုန်သော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ကုဒ္ဓိပတ္တာ -
အနန္တတန်ခိုးတော်သို့ ရောက်ရှိ
တော်မူကြကုန်၏။ ပစ္စေကာနဗ္ဗ -
အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့အားလည်း။
ယာကုဒ္ဓိ - အကြင်တန်ခိုးတော်
သည်။ အတ္ထိ - ရှိပါပေ၏။
တာယာကုဒ္ဓိယာဝ - ထိုဘုရား
ပစ္စေကဗုဒ္ဓိတို့၏ တန်ခိုးတော်ဖြင့်
လည်းကောင်း။ အရဟန္တာနံ -
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏၊ တောဇေနဝ
- တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း။
သဗ္ဗသော - ခပ်သိမ်းသော အခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ ရက္ခံ - အစောင့်
အရှောက်ကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်
သည်။ ဗန္ဓာ - ဖွဲ့ပါ၏။
၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓိ - ခပ်သိမ်းကုန်သော
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဝေပပတ္တာ -
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ် - ၂၃၅

ဘေးရန်မသန်း အေးချမ်းခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **ပစ္စေကာနဉ္စ** - အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အားလည်း ယောခေမော - အကြင် အေးချမ်းခြင်းသည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိပါပေ၏။

တေန ခေမေနစ - ထိုဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အေးချမ်းခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ **တေဇေနစ** - တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ **ရက္ခံ**-အစောင့်အရှောက်ကို၊ **အဟံ** -အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဗန္ဓာ**-ဖွဲ့ပါ၏။

၃။ **သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ** - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **ယေပတ္တာ**-အောင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **ပစ္စေကာနဉ္စ** - အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အားလည်း၊ **ယောဓယော**-အကြင် အောင်မြင်ခြင်းသည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိပါပေ၏။

တေနယေနစ - ထိုဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အောင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ **တေဇေနစ** - တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ **ရက္ခံ**-အစောင့်အရှောက်ကို၊ **အဟံ**-အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဗန္ဓာ**-ဖွဲ့ပါ၏။

၄။ **သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ** - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **လာဘပတ္တာ**-များသော လာဘ်လာဘကို ရတော်မူကြကုန်၏။ **ပစ္စေကာ**

နဉ္စ - အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အားလည်း၊ **ယောလာဘော**-အကြင် များသော လာဘ်လာဘသည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိပါပေ၏။

တေန လာဘေနစ - ထိုဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ များသော လာဘ်လာဘဖြင့် လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ **တေဇေနစ** - တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ **ရက္ခံ**-အစောင့်အရှောက်ကို၊ **အဟံ**-အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဗန္ဓာ**-ဖွဲ့ပါ၏။

၅။ **သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ** - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **တေပေတ္တာ** - ထက်မြက်သော တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **ပစ္စေကာနဉ္စ**- အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အားလည်း၊ **ယောတေဇော** - အကြင် ထက်မြက်သော တန်ခိုးတော်သည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိပါပေ၏။

တေန တေဇေနစ - ထိုဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ထက်မြက်သော တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ **တေဇေနစ** - တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ **ရက္ခံ**-အစောင့်အရှောက်ကို၊ **အဟံ**-အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဗန္ဓာ**-ဖွဲ့ပါ၏။

၆။ **သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ** - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **ဗလပတ္တာ**-ကိုယ်တော်အား(၁၀)ပါး၊ ဉာဏ်တော်အား(၁၀)ပါးသို့ ရောက်

တော်မူကြကုန်၏။ **ပစ္စေကာနဉ္စ**-အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အားလည်း၊ **ယံဗလံ**-အကြင် တို့၏ တော်အား၊ ဉာဏ်တော်အားသည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိပါပေ၏။

တေန ဗလေနစ - ထိုဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ စွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ **တေဇေနစ** - တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ **ရက္ခံ**-အစောင့်အရှောက်ကို၊ **အဟံ**-အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဗန္ဓာ**-ဖွဲ့ပါ၏။

၇။ **သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ** - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **ယသပတ္တာ** - များသောအခြံအရံ နှင့်အပြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **ပစ္စေကာနဉ္စ** - အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အားလည်း၊ **ယောယသော** - အကြင် အခြံအရံသည်၊ **အတ္ထိ**-ရှိပါပေ၏။

တေန ယသေနစ - ထိုဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အခြံအရံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ **တေဇေနစ** - တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ **ရက္ခံ**-အစောင့်အရှောက်ကို၊ **အဟံ**-အကျွန်ုပ်သည်၊ **ဗန္ဓာ**-ဖွဲ့ပါ၏။

၈။ **သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ** - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ **သိနိပတ္တာ** - လက္ခဏာကြီးငယ် ခြောက်သွယ်ဖြင့် တစ်

မသွေ ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။

ပစ္စေကာနဋ္ဌ - အရှင်ပစ္စေကာနဋ္ဌတို့အားလည်း၊ **ယာသီရိ**-အကြင် တင့်တယ်လက်ဝေ အသရေတော်သည်။ **အတ္ထိ**-ရှိပါပေ၏။

တာယာသီရိယာ - ထိုဘုရားပစ္စေကာနဋ္ဌတို့၏ အသရေတော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏၊ **တေဇေနဝ**-တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ **ရက္ခံ**-အစောင့်အရှောက်ကို၊ **အဟံ**-အကျွန်ုပ်သည်။ **ဗန္ဓာ**-ဖွဲ့ပါ၏။

၉။ **သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ** - ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ **ဈာနပတ္တာ**-ရူပ၊ အရူပ နှစ်ဝရင်းထား အစားစားသော ဈာန်သို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။ **ပစ္စေကာနဋ္ဌ**-အရှင် ပစ္စေကာနဋ္ဌတို့အားလည်း၊ **ယံဈာနံ**-အကြင် ဈာန်သည်။ **အတ္ထိ**-ရှိပါပေ၏။

တေနဈာနေနဝ - ထိုဘုရားပစ္စေကာနဋ္ဌတို့၏ ဈာန်တော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏၊ **တေဇေနဝ**-တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ **ရက္ခံ**-အစောင့်အရှောက်ကို၊ **အဟံ**-အကျွန်ုပ်သည်။ **ဗန္ဓာ**-ဖွဲ့ပါ၏။

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ-ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ **နိစ္စပတ္တာ**-ဖောက်မပြန် မြဲသော သမာဓိ

သို့ ရောက်တော်မူကြကုန်၏။

ပစ္စေကာနဋ္ဌ- အရှင် ပစ္စေကာနဋ္ဌတို့အားလည်း၊ **ယံနိစ္စံ**-အကြင် မြဲသော သမာဓိသည်။ **အတ္ထိ**-ရှိပါပေ၏။

တေနနိစ္စေနဝ - ထိုဘုရားပစ္စေကာနဋ္ဌတို့၏ မြဲသော သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ **အရဟန္တာနံ**-ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏၊ **တေဇေနဝ**-တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗသော**-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ **ရက္ခံ**-အစောင့်အရှောက်ကို၊ **အဟံ**-အကျွန်ုပ်သည်။ **ဗန္ဓာ**-ဖွဲ့ပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ(မွန်စရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)၊ မှပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဘုရားတပည့်တော်သည် စည်းချက်၍ မေတ္တာထားပါသည်။ ကမ္ဘာသာသနာစောင့်နတ်မင်းကြီးလေးပါးသည်လည်း ကူညီဝိုင်းမပါကုန်လော့။

တိုးတိုး ။ တပည့်လေး သွားရမယ့်နေရာက အလွန်အရေးကြီးတဲ့ နေရာကွယ်၊ အတတ်ပညာမျိုးစုံနဲ့ တွေ့ရမယ့် နေရာလမ်းခရီးပဲ။ ဒါကြောင့် စည်းချက်နေရတာပါ။

တပည့်ဟာ အခု ခြေကျင့်ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပါပြီကွယ်။ လူတွေက ပြောမှာပေါ့။ ဖိုအောင်ပြီး ဝိဇ္ဇာဆိုတာ မြေ

လျှိုးပြီး မိုးပျံရမယ်ဆိုတာ ပြောပြလိမ့်မယ်။

ဘိုးဘိုးတို့လို ဖိုအောင်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မအိုရာ၊ မနာရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကွယ်။ တပည့်လေးက အို၊ နာလွတ်ကင်းလို့ မရသေးဘူးကွယ်။

အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ စကားပြောနိုင်တဲ့ ဝိဇ္ဇာသာဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် သာသနာအတွက် ဝိဇ္ဇာကိုယ်စားလှယ်ပေါ့။ ဒီတစ်ဘဝမှာတော့ လူသက်တမ်းနဲ့ နေသွားရမှာပေါ့။

ရှေးရှေးတုန်းကလဲ ထားဝယ်ရှင်ကိုးရှင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူဖြစ်တဲ့ ကလိန်အောင် ဆံတော်ရှင်ဘုရားမှာ ဆံတော်ရှင်ဘုရားကို စောင့်ရှောက်ပေးနေရတဲ့ ခြေကျင့်ဝိဇ္ဇာ ရှိတယ်။ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေ မချန်ထားဘူး။

ဒီကြောင်းကို သိတဲ့သူတွေလဲ ရှိတော့ရှိတယ်။ အသက်အရွယ်ကြီးပြီး ဆုံးပါးသွားကြပါပြီ။

ဒါကြောင့် တပည့်လေးကို ဂရုတစိုက် ပဋိသန္ဓေ အစကတည်းက သတိပြုပြီး ဝိဇ္ဇာခိုရ်များကြောင့် စောင့်ရှောက်နေကြတာ။ အခုတော့... (ဆက်မပြောတော့ဘူး။)

သာဓုဒေါ

ဝိဇ္ဇာခိုရ်ရုံ ကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းရံတုန်းက ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ယုန်ငယ်ပဟ စောင့်ရှောက်ကာပသာဓု သာဓု သာဓု ခေါ်ပါ၏ ဘုရား။

ကျွန်တော် ။ သွားကြပါစို့ အဖေ ကျွန်တော် ခေါ်နေရပြီ။ အဖေ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၇

ကျွန်တော်လို ကြားခြင်း သိခြင်း နည်းလာပြီ။

ကျွန်းပင်ကြီး အရိပ်အာဝါသမှ သားအဖနှစ်ယောက် ထွက်ခွာလာ ပါပြီ။ လမ်းလျှောက်ရင်း...

ကျွန်တော် II 'အဖေ ကျွန်တော် အတိတ်ကို တရေရေး ပြန်မှတ်မိလာပြီ'

အဖေ I I 'ဘာများတုန်း သားရဲ့ ပြောစမ်းပါဦး သားရဲ့'

ကျွန်တော် II 'အရင်က ကျောက်ဂူ တောင်မှာ ရဟန်း ရယ်၊ ဘိုးဘိုးရယ်၊ ရသေ့ကြီးတို့နဲ့ အတူတူနေဖူးတယ် အဖေ'

အဖေ I I 'သား ဘယ်နေရာမှာ နေသလဲကွယ်'

ကျွန်တော် II 'အဲဒါ ပြောမလို့၊ ကျွန်တော်ဟာ ရသေ့ ကြီး အလွန်ချစ်တဲ့ သားလို့၊ ညီလို့၊ တပည့်လို့ ရသေ့ငယ် တစ်ပါးပါ အဖေ'

အဖေ I I 'အလို... ဒါကြောင့် သား မွေးကတည်းက မကောင်းတာတွေ မလုပ်တာကိုး။ စုံလင်စွာ အဖေကို ပြောပြပါဦး'

ကျွန်တော် II 'အဖေ ငယ်ငယ်တုန်း က လူလတ်အရွယ် သတ္တတူးဖော် လုပ်ကိုင်နေတဲ့ အချိန် အဖေ မပါဘူးလေ'

အဖေ I I 'အိမ်း... ဆက်ပြော သား'

ကျွန်တော် II 'အဖေဟာ အလုပ် အားတဲ့ အချိန် ကျောက်ဂူမှာ သန့်ရှင်းရေး အမြဲ လာလုပ်ပေးတယ်။

တစ်နေ့ တပေါင်းလပြည့်နေ့ ည (၉)နာရီအထိ ဂူထဲမှာ ရှိနေတယ်။ ဘုရားရှိခိုးတယ်။ ဂူထဲမှ ရေကို ဆေးအဖြစ် သောက်နေတယ်။

ဒီကျောက်ဂူထဲမှာ အစောင့် သူတော်ကောင်းဘိုးဘိုးများ ရှိရင် ကျွန်တော်အား သားကောင်းရတနာ တစ်ယောက် ပေးပါလို့ ဆုတောင်းပါ တယ်။

အဖေ ဆုတောင်းတဲ့အချိန်မှာ ကောင်းကင်မှ ကြယ်သုံးလုံး ကြွေ တယ်အဖေ။

ရသေ့ကြီးဟာ သူ့နားမှာရှိတဲ့ ရသေ့ငယ် ကျွန်တော်ကို လှမ်းယူ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်နဲ့ ဂေါ်လီလို လုံး လိုက်ပြီး အဖေကို ပစ်ပေါက်လိုက် တယ်။

“ဤဆုတောင်းပြည့်၍ ဝါးတပည့် ရသေ့ငယ် လူတာ ကူးစေတည်း” လို့ ရသေ့ကြီးက ဆုတောင်းတာ ကို နောက်ဆုံးသတိရတာပါပဲ အဖေ'

အဖေ I I 'ဟုတ်မယ်၊ သိပ်မကြာ ခင်မှာဘဲ သားအဖေမှာ

ပဋိသန္ဓေတည်တာပါပဲ သားရယ် အဖေ အမြဲပြောတယ် ကျောက် တောင်က လိုက်လာတဲ့ သားရဲ့ ရသေ့ကြီး II 'သားလေး သင်္ဃာ

လာလိမ့်မယ် ဆိုတာ သိနေကြပါတယ်

တင်္ဂါလင်္ဂ II 'ဝမ်းသာပါတယ် သားလေးကို ပြုစုစောင့်ရှောက် ရတာတွေ ကျေနပ်လှပါပြီ

ဟင်္သာငှက် တစ်ကောင်က ကောင်းကင်မှ ပျံဝဲထိုးဆင်းလာပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ နံဘေးမှပျံဝဲပြီး ထိုင် ပါလာတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ခေါင်းပေါ်မှ မပျံတော့ပါ။

ဝိဇ္ဇာဝိရိ အပေါင်းတို့က ကျွန်တော်နံဘေးမှ ခြံရံ၍ ထိုင် လာတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ များလာ လာတယ်။ ထူးခြားတာက ဝိရိ ပိုက်ပြီး လိုက်လာတဲ့ နတ်မင်း ပါပဲ။

ဝိဇ္ဇာတွေခြံရံ နံဘေး တစ်နေရာမှာ မျက်နှာမသာ အရုပ်ဆိုး ပုံသဏ္ဍာန် အချိန် လိုက်နေပြီး ပြောဆိုနေတာ တွေ့ရတယ်။

သို့သော်လဲ ဝိဇ္ဇာအခြံအရံ ဝင်လိုတော့ မရတာကို တွေ့တယ်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို အဖေ လုံးဝ မသိတော့ဘဲ တော့ လျှောက်နေတယ် သူ မသိပါ။

သိပ်လဲမကြာလိုက်ဘဲ (၃)နာရီလောက်တော့ ဟန် ရှိတယ်။ နေသိပ်

ရှေ့မှာ ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးတစ်ခု၊ အလယ်မှာ ရေကန်တစ်ခု၊ ရေကန် ထိပ်လို့ ထင်ရသော နေရာတွင် ဗောဓိပင်ကြီးတစ်ပင်ကို အရိပ် အာဝါသကောင်းနဲ့ တွေ့မြင်ရပါ တယ်။

“ဝီ ဝီ ဝီ”အသံတွေ ကြားရ တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့နံ့ဘေး ဝိဇ္ဇာတွေ ထဲမှ အသံပါပဲ။ ဟင်...မမျှော်လင့် ဘဲ ပျားတွေပါလား။

ပျားတုပ်ခံရမယ်။ ငါ မြန်မြန် လျှောက်မှပဲ။ အဖေ့နားမှာ ပျား တစ်ကောင်မှ မရှိ။ ကျွန်တော့်မှာ သာ ပျားစိုင်းစိုင်းလည်ပါလား။ ခရုကန်နဲ့ အလွန်နီးကပ်နေပြီး ဘန်ရေပြင် ပကတိ ငြိမ်သက်လျက် ဆည်ရှိနေတယ်။

ကျွန်တော့်မှာသာ ပျားတွေ စိုင်းလည်နေတယ်။ ပျားလဲ အတော်များတယ်။ ကျွန်တော့်ရှေ့ လူသွားလမ်း ပိုမိုကျယ်ပြန့်ပြီး ချောမွေ့နေတယ်။ ဟာ... ပျားတုပ် ဘာမယ်။ ရေထဲခုန်ချမှ ဖြစ်မယ်။ ဝုန်း...’

ကျွန်တော် ရေကန်ထဲ ခုန်ချလိုက် တယ်။ ပျားဝဲနေဆဲပါ။ ကျွန်တော့် ကိုယ်လုံး ရေထဲမှာ ငုပ်လိုက်၊ လိုက် (၃)ကြိမ် လုပ်လိုက်တယ်။ ခပ်တိမ်တိမ်ပါပဲ။

ချ(၃)ခါ၊(၄)ခါ ငုပ်ပြီး ပြန်ပေါ် တော့ ပျားတစ်ကောင်မှ မရှိ တယ်။

ဟား...ဟား...ဟား’ အသံထွေ ကြားရတယ်။ အဖေ ဘာ ငေးပြီးကြည့်နေပါတယ်။

ပျားလိုက်တာ အဖေမှ မမြင် မသိ တာကိုး။

အိုးအိုး I I ‘ရပြီကွယ် သားလေး၊ အဲဒါ မြကန်သာပဲကွယ်၊ သားလေးကို အညစ်အကြေး ဆေးကြောခိုင်းတာပါ။

တကယ့်ပျားအစစ် မဟုတ်ပါ။ ဟိုမှာမြင်နေတဲ့ ကျောင်းသခမ်း လေးမှာ သားနဲ့အဖေတို့ တည်းကြ ပါ။ စားစရာတွေလဲ ရှိတယ်’

အဖေနဲ့ကျွန်တော် ဘိုးဘိုး ညွှန်ပြ တဲ့ ကျောင်းသခမ်းလေးမှာ သွား ရောက် အနားယူနေထိုင်လိုက် တယ်။ ကျောင်းသခမ်းကို ပတ်လည် လှည့်ပြီး အကဲခတ်လိုက်တယ်။ မည်သည့်ပစ္စည်းမှ အထူးအထွေ မရှိပါ။

ခေါင်းရင်းစင် တစ်ခုပေါ်တွင် ဟင်္သာငယ်သဏ္ဍာန် ပုံငယ်တစ်ခု ရှိတယ်။ ရေအိုးနဲ့ သစ်သီးတစ်မျိုး ရှိတယ်။ သစ်သီးအနံ့ မွှေးနေတယ်။ ပိုင်ရှင်ကျွေးမှ စားရမယ်လေ။ ခွင့်မပြုရင် သူခိုးနဲ့တူတယ်။

မိန်းကလေး I I ‘သားအဖ နှစ်

ယောက် အေးအေး ဆေးဆေး အနားယူပါ။ သစ်သီးလဲ စားပါ။ ရေလဲသောက်ပါ။ အိပ်လဲ အိပ်ပါ။ မည်သည့်အန္တရာယ်မှ မရှိပါ။ စိတ်ချပြီးနေကြ။ ကြားလား’

သစ်သီးအနံ့ ပိုမွှေးလာတယ်။ ကျွန်တော် မနေနိုင်တော့ပါ။ ထပြီး သစ်သီးကို ယူလိုက်တယ်။ သစ်သီး က မွှေးပြီး အိနေတယ်။

ကျွန်တော် အဖေကို တစ်ခြမ်း ပေးလိုက်တယ်။

‘အဖေ စားပါခင်ဗျား၊ ပိုင်ရှင် ခွင့်ပြုနေပြီပဲ။ စားပါအဖေ’

အေအေ I I ‘ခါးလိုက်တာ... အဖေ မစားနိုင်ဘူး သား၊ ရှေး သားပဲစားပါ’

ကျွန်တော် အဖေ ပေးလိုက်တဲ့ သစ်သီးတစ်ခြမ်းကို စားလိုက်တာ ချိုမွှေးအေးလို့ ကောင်းလိုက်တာ၊ ကျွန်တော့်အတွက် နောက်တစ်ခြမ်း စားပြန်တယ်။

‘အိုး...ကောင်းလိုက်တာ’ ပလုတ်ပလောင်း ကျွန်တော် စားနေတာကို အံ့သြခြင်းတွေနဲ့ ကြည့်ပြီး အဖေက မေးလိုက်တယ်။

အေအေ I I ‘သား ဒီလောက်ခါးတာ စားနိုင်လား’

ကျွန်တော် I I ‘အဖေကလဲ ဒီ လောက် ကောင်းတဲ့ သစ်သီးကို ဘယ်ခါး မလဲ အဖေ’

မိန်းကလေးအေအေ I I ‘သစ်သီး စား ပြီး အိပ်လိုက် နော်၊ ပင်ပန်းတယ်။ လန်းဆန်းသွား အောင်’

စကားမဆုံးခင်ပါဘဲ ကျွန်တော့် မျက်ခွံ လေးနေပါပြီ။ မည်သည့် အသံမှ မကြားတော့ပါ။

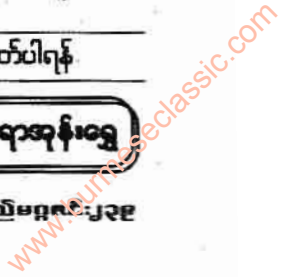
တခေါခေါနဲ့ ကျွန်တော် မွန်းလွဲ (၁)နာရီကျော်တော့မယ်။ နေလယ် စာ အိပ်တယ်ဆိုရမှာပေါ့။

* * *

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

ကနက်သီရိ ဆရာအုန်းထွေ

နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်ညီမဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၂၃၂) မှ အဆက်

အတူ စားမိခဲ့ကြောင်း ဘကြီးစိန်ကို ပြောလိုက်ပါသည်။
ဘကြီးစိန်မှ ပြုစားသူ မိန်းမအား...

'မကောင်းသော အကုသိုလ် အတတ်ပညာဖြစ်
ကြောင်း၊ ကလေးမကို ပြုစားထားသော အတတ်ပညာ
ပြန်ပြီးဖယ်ပေးပါ။ ဆရာက မေတ္တာနဲ့ ပြောနေတာပါ'
ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ထိုပြုစားထားသော မိန်းမက ပထမတွင် လုပ်
မပေးနိုင်သည့်ပုံစံ ရှိနေပါသည်။ ထိုအခါ ဘကြီးစိန်မှ
"အောက်လမ်းပညာကို ကလေးမထံမှ မဖယ်ရှား
လျှင် လုပ်အလယ်တွင် အောက်လမ်းပညာသည်
အဖြစ် အရှက်ရမှာ မကြောက်ဘူးလား" ဟု မေးလိုက်
ပါသည်။

ဆရာစကား နားမထောင်လျှင် ပြုစားတတ်သူဖြစ်
ကြောင်း လူတွေသိအောင် လုပ်ပေးလိုက်မည်ဟု
ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ပြုစားထားသူ မိန်းမက...

'ဆရာ ကျွန်ုပ် ကလေးမကို လုပ်ထားတဲ့ ပညာကို ဖယ်ပေးပါ့မယ်။
ကျွန်ုပ်ကို အပြန်ပြန်လွှတ်ပါ။ အဖေသိရင် ကျွန်ုပ်ကို ဆူတော့မှာပဲ။
နောက်ဖေခြံထဲကို ဆင်သွားတာ ကြာရင် လိုက်လာကြတော့မှာ။
ကျွန်ုပ်ကို ပြန်လွှတ်ပါတော့နော်'

ဟု ဘကြီးစိန်အမေးကို ခေါင်းညိတ် ခေါင်းခါကာ
ဖြေလိုက်ပါသည်။

ဘကြီးစိန်မှ ထိုပြုစားထားသူ မိန်းမအား...
အောက်လမ်းပညာကို ဆရာ့ကို လှူပါ။ နောက်တစ်ခါ ယှဉ်သူ
ပပြုစားရန် အမိန့်ပေး တောင်ခံသောအခါ လှူပါမည်
ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်ပါသည်။

ထိုမိန်းမ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် နောက်ဖေခြံထဲတွင်
ရှိနေပြီး စိတ်သည် ဆရာ့ထံတွင် ရောက်နေသဖြင့်
သက်မဲ့ပုံ ဖြစ်နေကြောင်း ဘကြီးစိန်မှ ပြန်ပြော
ပါသည်။

ပြုစားသော မိန်းမ၏ ဖခင်ကြီး တွေ့ပါက ဖခင်
တတ်ကြောင်း သိသွားမည်ကို စိုးရိမ်ပြီး မြန်မြန်ပြန်လွှတ်
ရန် ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမိန်းမ၏ ဖခင်သည် ထိုအောက်လမ်းပညာကို
မကြိုက်သဖြင့် ဖခင် တွေ့မည်ကို စိုးရိမ်နေပါသည်။

ဘကြီးစိန်၏ ပြောပြမှုအရ ထိုပြုစားသော မိန်းမသည်
တောင်ပေါ်ဒေသတွင် နေထိုင်သောသူတစ်ဦးသည်
ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုမိန်းမအား ကတိတည်
ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါသည်။

ထို ပြုစားသူမိန်းမ ထွက်သွားပြီး ရေတစ်ခွက်
မန်းကာ ထူးထူးအား တိုက်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ
ထူးထူးလည်း ကျန်းမာလာကာ အစားအသောက်
စားကာ ရောဂါပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ဘကြီးစိန် မန်းလိုက်သော ဆားမန်းသည် သူ့အား
ပြုစားမထားဘဲ ပကတိ ပယောဂကင်းနေသူ
ငန်သည့်အရသာပဲ ရှိနေပါသည်။

အောက်လမ်းပညာဖြင့် ပြုစားခံရသော ပယောဂကင်း
ဆားမန်းကို စားပါက ငန်သည့်အရသာ မရှိဘဲ
ခါး၊ ချဉ်လျှင် ချဉ်၊ စပ်လျှင် စပ်သည့် အရသာ
ဘကြီးစိန်က ပြောပြပါသည်။

ဘကြီးစိန်မှ သူတစ်ပါးကျွေးသည့် အစားအသောက်
စားလျှင် သံရေကုန်ဆွတ်ဆို၍ စားရကြောင်း ပြော
ဘကြီးစိန် ကုသပေးမှုကြောင့် ဆားမန်းဖြင့်
ပြုစားထားသည်ကို ထူးထူးမှာ ပျောက်ကင်း
သွားပါတော့သည်။

[ဘကြီးစိန်အား ကန်တော့လျက်
ချို(အပရပုရ)]

ဖေးဖွားကြောင့်
(၇မည်သင်း)

ညောင်ပင်ကြီးနှင့်

ပိုင်းပတ်ထောက်ထားသော

ဝါးများ

သူ့အရပ် သူဒေသနှင့်

သူ့စလေထုံးစံများ

ကျွန်တော်ရယ်၊ စောဖိုးခွားရယ်၊
မင်းသက်ရယ် သုံးဦးသား ရှမ်းရိုးမ
ထောင်တန်းကြီးတွေပေါ်မှာဝါးတော
တွေ တောနင်းလိုက်ကြည့်နေတာ
တွေ့ရက်ရှိပြီဖြစ်သည်။

ဝါးတူစက်ရုံတွက် လိုအပ်တဲ့ ဝါး
အခြေအနေ၊ ထုတ်ယူရမည့် လမ်း
အခြားစသည် စသည်များ

လေ့လာနေကြခြင်းလည်း ဖြစ်လေ
သည်။

စောဖိုးခွားက လမ်းပြအဖြစ်
လိုက်ပါလာကာ၊ သွက်လက် ချက်
ချာသော မင်းသက်ကို အဖော်အဖြစ်
ကျွန်တော် ခေါ်လာခဲ့သည်။ စော
ဖိုးခွား၏ မိတ်ဆွေ တောင်ယာထဲမှာ

ညအိပ်နားကြပြီး တောနင်းနေကြ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

နွေဦးပေါက်စ ပြုနေပြီဖြစ်သော်
လည်း နံနက်(၉)နာရီလောက်မှ
တောတိုးနိုင်သည်။ တောတောင်
ကြီးမားခြင်းကြောင့် နင်းကမကွဲနိုင်။
အအေးဓာတ်ကလည်းကြောက်နွမ်း

နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၁

ကောင်းသေးသည်။

ညဘက်ဆိုလျှင် နှင်းကျသံ တဖြောက်ဖြောက်နှင့် အတူ တောကောင်မျိုးစုံတို့၏ အော်သံ ဟောက်သံ၊ ညဉ့်ငှက်မျိုးစုံတို့၏ အော်ဟစ် ဖျံသန်းနေသံတွေက မကြာမကြာ ကြားနေရသည်။

အတွေ့အကြုံ အားနည်းနေ သော ကျွန်တော်အဖို့ စိုးရိမ်စိတ်များ နှင့် အိပ်ပျော်ရန် ညစဉ်ခက်ခဲ့သည်။

လူကို ရန်ရှာမည့် တောကောင် တွေမရှိတာ သိနေသော်လည်း စိတ်ကမလုံ။ အိပ်ပျော်မည်ဖြစ်တော့ တဲအောက်မီးဖိုက မီးကျသွားပြီမို့ တဲပေါ်ကဆင်း မီးထည့်ရသည်။

မီးကျသွားလျှင် အအေးဓာတ်က ဝင်စီးလေ့ရှိသည်။ ပါလာတဲ့စောင် တွေနဲ့ တောင်ပေါ်အအေးဒဏ်ကို မကာကွယ်နိုင်။

တဲရှင်နှင့် စောဖိုးခွားတို့ကတော့ တောင်ပေါ် အအေးဒဏ်ကို အသား ကျနေပြီထင်သည်။ အိပ်နေကြတာ တုပ်တုပ်မျှပင်မလှုပ်။ ညစဉ်အိပ်ရေး ပျက်နေသော ကျွန်တော်မှာ ပင်ပန်း တဲ့ဒဏ်ကိုလည်း မခံနိုင်။

တောတကာတော၊ တောင်တကာ တောင် အားလုံးနှင်းပြီးပြီမို့ နောက် ရက်ဆို တောင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းတော့ မည်။ ကုမ္ပဏီအတွက် လုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ရန် ကုန်ကြမ်း ရရှိနိုင်မှု အခြေအနေ သိခဲ့ပြီးလည်း ဖြစ် သည်။

အသည်းခိုက်တမျှ အေးလှသော တောင်ပေါ် ဆောင်းနှောင်းရာသီကို အလူးအလဲခံစားရင်း အိပ်မပျော်နိုင် သည့် ကျွန်တော်မှာ တောကြက်

တွေ၏ လင်းကြက်တွန်သံကိုသာ နားစွင့်နေမိတော့သည်။

မိုးလင်းခါနီးမှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ သည်။ နိုးလာတော့ နံနက်(၉)နာရီ ထိုးနေပြီ။ ကျွန်တော်အကြောင်း သိထားနေကြပြီမို့ ဘယ်သူမှ မနှိုးဘဲ နေခဲ့ကြသည်။

နံနက်စာ စားသောက်ပြီးသည် နှင့် တောင်ပေါ်မှ ကျွန်တော်တို့ ဆင်းခဲ့ကြသည်။ စကားတပြောပြော နှင့် ဆင်းလာခဲ့ကြရာ တောင်စောင်း တစ်နေရာအရောက်တွင် ကြီးမား လှသော ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ညောင်ပင်ကြီး ဝန်းကန်နှင့် ညောင်ပင်ကြီးထောက်တွင် တလင်း မြင်းပို ရှိနေသည်။ ညောင်ပင်ကြီး ထောက်လာကြည့်လိုက်က ရှင်းထား မြီး မြီးရှိသည်။

ညောင်ပင်ကြီး ခြေရင်းပတ်လည် တွင် ငါးများဖြင့် ဝိုင်းပတ်ထောက် ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထောက်ထားသည်ငါးများမှာ ရာ နှစ်ရှိပင် ရှိသည်ထင်သည်။

ညောင်ပင်ကြီးအောက် ကျွန်တော် တို့ ခရီးတစ်ထောက် နားလိုက် ကြသည်။

အထူးအဆန်း ဖြစ်နေသော ကျွန်တော်က...

‘စောဖိုးခွား၊ ဒါ ဘာလုပ်ထားတာ လဲ’

‘ဪ... တောထဲလာတဲ့ သစ်ခုတ် ဝါး ခုတ်၊ တောဝင်တဲ့သူတွေက အန္တရာယ် ကင်းပြီး လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း အဆင်ပြေ အောင် လုပ်ကြတာ။ ညောင်ထောက် တယ်လို့ ခေါ်တယ်ဗျ’

‘ဪ...’

‘အဲ...ဒါတွေက အယူအဆတွေ

ပါဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ လက်ခံ ဘူး’

ရုတ်တရက် ပြောလိုက်တဲ့ မင်းသက်ကို စောဖိုးခွားနှင့် ကျွန်တော် ကြည့်မိကြသည်။

‘ဟုတ်ဘူးလေကွာ... တို့အဖို့ တို့လေး တို့အယူအဆနဲ့ လုပ်ကြတာ ပါ။ အကြောင်းပဲ အဲပဲဟယ်မဲ့ တယ်။ အဆင်ပန်းခံလုပ်ပလဲ မင်းသက်ရာ’ စောဖိုးခွားက မင်းသက်ကို ထိုကဲ့သို့ ရှင်းပြလေသည်။

‘ပညာမဲ့တဲ့သူတွေရဲ့ ရယ်စရာ အလုပ်တွေပါဗျာ’

မင်းသက်က ပြောလည်းပြော ညောင်ပင်ကြီးကို ထောက်ထား တဲ့ ဝါးတွေကို ခြေနှင့်ကန် ထဲ့မိ နေသည်မို့...။

‘မင်းသက် ဟေ့ကောင်... အဲလို မိ ပလုပ်နဲ့၊ မင်း ပယုံတာ လက်ခံတာပဲ အပြစ်မပြောဘူး။ အဲလိုလုပ်တာ သူ့ လေးနဲ့ သူတို့ယုံကြည်မှုကို ချော် တာပဲ ခုတ်စမ်း’

ကျွန်တော် အော်လိုက်တာပဲ ဝါးတွေ ကန်လို့နေသော မင်းသက် ရပ်သွားလေသည်။ စောဖိုးခွား မျက်နှာမကောင်းပေမယ့် တော့ဝင်မပြော။

အမောပြေတော့ ကျွန်တော် ခရီးဆက်ကြသည်။

* * *

လုပ်ငန်းတာဝန်ပြီးဆုံး၍ အလုပ် ခရီးမို့ ကျွန်တော် စိတ်လက် ဆင်း နေသည်။ စောဖိုးခွားက စကားသိပ်မပြော။ မင်းသက် လုပ်ရပ်ကို သူကျေနပ်ဟန် မင်းသက်ဆိုတဲ့ ကောင်

တစ်ခါတစ်ရံ ရူးကြောင်ကြောင်၊
ကြည့်လေ စောစောက သူ့လုပ်ပုံက
အဓိပ္ပာယ်မရှိ စိတ်ထင်ရာ လျှောက်
လုပ်ခဲ့သည်။

စောဖိုးခွားက သူ့အပေါ် အစာ
မကြေတာ ရိပ်မိနေပြီမို့ စကား
တစ်ခွန်းမျှမပြောဘဲ နောက်က
တကုပ်ကုပ်လေး လိုက်လာနေ
သည်။

'အစ်ကိုကြီး... ဒီတောင်ကြီးထိက
ကြည့်ရင် အနားဝန်းကျင်က တောင်တွေ
ထက်ပြိုင်တာ ကျွန်တော်တို့ရွာကို
ရေရေလေး လှမ်းပြင်ရတယ်ဗျာ
ဒီနေရာကပြင်ရာ ချွင်းက သိပ်လှတာ
ဓာတ်ပုံရိုက်ဦးလေ'

စောဖိုးခွားက ကျွန်တော့်ကို
ပြောပြသည်။ အမြင်ဆန်း လှပတဲ့
ရှုခင်းတွေတွေ့ရင် ကင်မရာထုတ်၊
ဓာတ်ပုံရိုက်လေ့ရှိတာမို့ အသိပေး
ခြင်း ဖြစ်သည်။

အနားဝန်းကျင်က တောင်တွေ
ထက် အတော်ပင် မြင့်မားသော
တောင်ကြီးဖြစ်လေတော့ အရပ်
လေးမျက်နှာ ရှုခင်းတွေကို တစ်ဝ
ကြီး ကြည့်ရသလို ပုံတွေလည်း
အတော်များများ ရိုက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

တောင်ထိပ်မှာပင် ကျွန်တော်တို့
အမောဖြေရင်း နားလိုက်ကြသည်။

'ဒီတောင်ကြီးကဆင်းပြီး အောက်
အမြင်နေရာတဲ့ တောင်ထိပ် ကျော
အေးတိုင်းလိုက်သွားပြီး အောက်
အောက်ဆင်းလိုက်ရင် ကျွန်တော့်
အောင်ယာခင်း ရောက်ပြီဗျာ။ က...
အမောလဲပြေရောပေါ့။ သွားစို့ဗျာ'

ကျောပိုးအိတ် ကောက်လွယ်ပြီး

မင်းသက်ထိုင်နေရာဆီ ကျွန်တော်
အကြည့် ရောက်သွားသည်။
ကျွန်တော့်နောက်နားမှာထိုင်နေတဲ့
မင်းသက်ကို မတွေ့မိ။

'စောဖိုးခွား မင်းသက်ကို မတွေ့
ပါလား'

'ဒီကောင် အပေါ့အပါးသွားနေ
လား မသိဘူး။ စောင့်လိုက်ပါဦးဗျာ'
အတန်ကြာ ကျွန်တော့်တို့ စောင့်
နေပေမယ့် မင်းသက်က ပေါ်မလာ။
စောင့်ရတာ စိတ်မရှည်ချင်။ စောဖိုး
ခွားက...

'ဟေး... မင်းသက် လာကွ
တို့သွားတော့မယ်'

စောဖိုးခွား အော်ခေါ်သံတွေက
တောအထပ်ထပ် ပဲ့တင်သံတွေသာ
ရိုက်ခတ်သွားသည်။ မင်းသက်အသံ
ကိုတော့ ပြန်မကြားရ။ ကျွန်တော်
တို့နှစ်ယောက် တောင်ထိပ်ကဆင်း
ပြီး အနီးဝန်းကျင်တွေကို တကြော်
ကြော်ခေါ်ရင်ရှာကြသည်။ အကြောင်း
ကမထူး။

'ဒီတောတောင်မှာ လူကို
အန္တရာယ်ပြုတဲ့ သတ္တဝါတွေ ရှိနေ
လို့များလား'

မင်းသက်ကို ရှာမတွေ့သည့်
အဆုံး ယင်းကဲ့သို့ ပြောမိတော့...

'လုံးဝမရှိပါဘူးဗျာ။ ဒီကောင်
သူ့လုပ်ခဲ့တာ ကျွန်တော်
သူ့အပေါ် မကြည်တာ
ရိပ်မိတယ်ဗျာ။ စကား
မပြောဘဲ လိုက်လာတာ
ခုလဲ စိတ်ရှူးပေါက်ပြီးများ
တစ်ယောက်တည်း
ထွက်သွားတာများလား'

'မဖြစ်နိုင်ဘူး စောဖိုးခွား ဒီကောင်
တစ်ယောက်တည်း ဒီလောက်နက်တဲ့
တောထဲ သွားရဲတဲ့သတ္တိ မရှိပါဘူး။
တစ်ခုခု ဖြစ်နေလို့လား'

'တောနက်ပေမယ့် အန္တရာယ်
ပေးမယ့် သတ္တဝါ မရှိပါဘူးဗျာ။
အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိမယ်ဗျာ။
အချိန်ရသလောက်တော့ ရှာကြတာ
ပေါ့'

အော်ရင်း ခေါ်ရင်းနှင့် တစ်နေရာ
ပြီးတစ်နေရာရှာနေကြတဲ့ ကျွန်တော်
တို့နှစ်ယောက် စိတ်မောလူမောနှင့်
မပြောမဆို ထွက်သွားတဲ့
မင်းသက်ကို ဒေါသတွေလည်း
ဖြစ်နေမိသည်။

'အချိန်တွေသာ ကုန်သွားလေ
သည်။ ပျောက်ချင်မလှပျောက်သွား
တဲ့မင်းသက်ကိုတော့ ရှာမတွေ့။
နေလည်း အတော်စောင်းသွားပြီ
ဖြစ်သည်။ ဆက်ရှာလို့ မဖြစ်နိုင်
တော့။ ဒီည ရွာအရောက်ပြန်။
လူအင်အားနှင့် နောက်ရက်ရှာရ'

www.burmeseclassic.com

မည်။

မတ်တောက်လွန်းသော တောင်ကြီးကို တစ်နေ့လုံး တက်လိုက် ဆင်းလိုက်နှင့် ခြေကုန်လက်ပန်းကျ နေပြီဖြစ်သော်လည်း မင်းသက် တွက် စိုးရိမ်စိတ်တွေကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ မောပန်းနေသည် ကိုပင် သတိမထားမိနိုင်။

နှစ်ယောက်သား စကားမပြောမိ ကြဘဲ ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ရွာ အမြန်ဆုံး ရောက်ရေးသာ အလေး ထားနေရသည်။

* * *

မင်းသက် ရှာပုံတော်ကို တစ်တောင် တစ်တောင်တက် ရွာသားတွေ အကူအညီနှင့် ရှာဖွေ ကြသည်။ အချိန်တွေသာ ကုန်သွား ခဲ့သည်။ ဘာမှ ထူးခြားမလား။

လူအင်အားနှင့် ပိုက်စိတ်တိုက် ရှာဖွေနေခြင်း ဖြစ်သော်လည်း မင်းသက်၏ အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့ရဘဲ နေရောင်ပျောက်တော့ ရွာပြန်ခဲ့ကြသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်နေ့တွေမှာလည်း ဆက်ရှာ မည်ကို အားလုံးသိနေကြသည်။

အတူတူနားနေရင်းက ထူးဆန်း စွာ ပျောက်သွားသည်ဆိုတော့ အားလုံး အံ့ဖွယ်ပဟောဠိဖြစ်လို့ နေလေသည်။

တကယ်ဆိုလျှင် မင်းသက် ပျောက်သွားတာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်ရှိသည်။ တောနှင့်သွားတဲ့ရိုးမှာ မင်းသက် ကို ကျွန်တော်ခေါ်လာခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်လျှင် လည်း ကျွန်တော်က အထွေထွေ

တာဝန်ခံ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် မင်းသက် ပျောက်သွားတဲ့ကိစ္စ လုံးလုံးလျားလျား ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်ရှိနေသည်မို့ ကျွန်တော် တကယ်ပင် စိတ်ပူနေရသည်။

သူ့မိဘတွေ သိသွားခဲ့လျှင် ဘယ်လောက် စိတ်ပူလိုက်မလည်း ဆိုတာ ကျွန်တော်မတွေးရဲ။ မင်းသက်ရှာဖို့ လိုက်လာသူတွေကို နောက်ရက်ကစပြီး နေ့တွက်ပေး ခေါ်ယူရမည်။ လူမှုရေးအရ တစ်ရက်သာ အကူအညီတောင်း သင့်သည်။

အားလုံးနှင့်တူ ကျွန်တော်ကိုယ် တိုင် တစ်တောင်ဆင်း၊ တစ်တောင် တက် မနေမနား တစ်နေ့လုံး သွား လာခဲ့၍ ပင်ပန်းနေသော်လည်း စိတ် ပူပန်နေမှုတွေကြောင့်ပင်ပန်းနေတာ ကို သတိမထားမိနိုင်။

တစ်ည အိပ်လိုက်ရပြန်ပြီ။ မင်းသက် ပျောက်သွားခဲ့တာ တစ်ရက်နှင့်နှစ်ညအိပ် ရှိတော့ မည်။ မင်းသက်တစ်ယောက် ဘယ်

ဆီကိုများ ရောက်နေပြီလဲ။ အသက် ရှင်လျက်နဲ့ ရှိပါ့မလား။ ပုလဲသော ကျွန်တော့်အတွေးတွေ အိပ်လိုလည်းမပျော်။

သန်းခေါင်ကျော်မှ အိပ်ပျော်ခဲ့ သည်။ အိပ်ရာက နိုးနိုးချင်း စာ စားနေချိန်တွင် တောတိုးကြွ အဖွဲ့တွေ ရောက်လာကြသည်။

ဒီနေ့တော့ တောကျွန်းသို့ မုဆိုး(၃)ဦး ဦးဆောင်မှုဖြင့် သွား ကြမည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသိကြား မလို့ ဒီနေ့ မင်းသက် တွေ့မိမိ ကျွန်တော် ဆုတောင်းနေသော

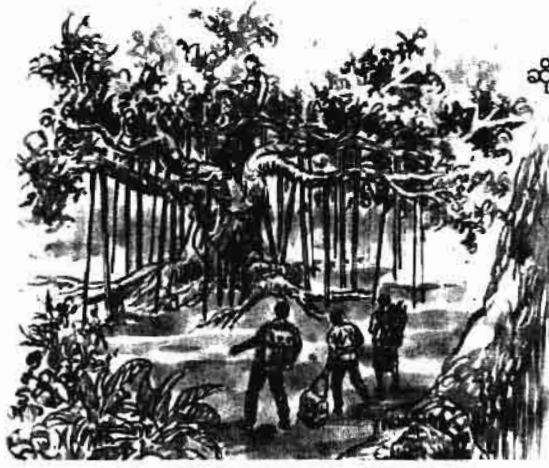
တောင်ခြေရွာလေး ကြောင့် ရွာကထွက်လိုက်သည်။ တောင်ပေါ်တက်ရသည်။

နှင့်မှစကားမပြောဖြစ်ဘဲ တစ်တောင် တည်း အဆွေးပူတွေနဲ့ လိုက်ခဲ့ သည်။

ဒီနေ့လည်း မင်းသက်တွေ တဲ့တောင်ကြီးထိပ် ရောက်သည်။ မင်းသက်ကို တောင်အော်ခေါ်ကြရင်း တောင်

www.burmeseclassic.com

နားလိုက်ကြသည်။
တောကျွန်းဆွဲ
မှဆိုကြီးတွေက
လျှိုတွေ၊ ချောက်ကြီးတွေ
ရှိတဲ့ နေရာတွေကို ရှာဖွေ
လှူစွဲကြသည်။ သူ့ကို
ညွှန်ပြသော လျှိုကြီး၊
ချောက်ကြီးများကို
ရှာကြပြန်လေသည်။
အချိန်တွေသာ

ဆို နောက်နေ့ မင်းသက်ရှာပုံ
တော် ကျွန်တော် လိုက်နိုင်
ပါ့မလားတွေ့ပူမိပြန်သည်။
ထိုညက တစ်ညလုံး
အရိုက်ခံထားရသလို
နာကျင်ကိုက်ခဲနေတော့
တစ်ညလုံး မအိပ်နိုင်၊
တလူးလူးတလိမ့်လိမ့်နှင့်
မိုးပင် လင်းတော့မည်။
စောဖိုးခွားက တစ်ညလုံး

ကုန်သွားခဲ့ပြန်သည်။ မည်သည့်
ထူးခြားမှုမျှမတွေ့ ရဘဲ နေဝင်တော့
လက်လျှော့ပြန်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်
အကြီး အကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျနေပါ
သည်။

မင်းသက်တွက် မျှော်လင့်ချက်
မရှိတော့ပြီလား။

* * *

နံနက် ကျွန်တော် အိပ်ရာနီးသည်
နှင့် စောဖိုးခွားက...

'အစ်ကိုကြီး... ရွာကလူကြီးတွေ
က မေးတယ်။ မင်းတို့ တောထဲမှာ
ဘာအမှားလုပ်ခဲ့လဲတဲ့။ ကျွန်တော်
တို့ပြန်လာတော့ လမ်းမှာတွေ့တဲ့
ညောင်ပင်ကြီးမှာ ထောက်ထားတဲ့
ခဲတွေကို အယုံအကြည် မရှိဘူး
ဆိုပြီး မင်းသက်က ဝါးတွေကို
စာနဲ့လှဲပစ်တာပြောပြတော့...

ညောင်ပင်ကြီးကို ပွဲတင်ထားပန်ဖို့
ပြောလို့ ကျွန်တော် အာစလုံး စိစဉ်ထား
တယ်။ အစ်ကိုကြီး သဘောကကော'
'ဟာ... လုပ်ပါ လုပ်ပါ လုပ်ရမှာ
မဟုတ်ဘူး။ လုပ်စရာရှိတာလုပ်လေ။
အဲဒါက နားလည်တာ မဟုတ်ဘူး။
အဲဒါလေ့ ရွာလေ့ တောလေ့ မင်း

တို့ အသိဆုံးပဲ'
ထိုနေ့က ပွဲတင်ပြီး တစ်နေ့လုံး
ကျွန်တော်တို့ တောနင်း ရှာကြပြန်
သည်။ (၃)ရက်မြောက်ပြီ။ အချိန်
တွေသာ ကုန်သွားခဲ့သည်။ ဘာမျှ
မထူးခြား။

စိတ်မောလူမောနှင့် ကျွန်တော့်
မှာ မျှော်လင့်ချက်များ ထားနေသော်
လည်း နေဝင်သွားတော့ ပြန်ခဲ့ရ
သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် မအိပ်မနေ ရှာ
လိုက်ချင်ပါသည်။

နောက်ရက်ဆိုလျှင် မင်းသက်
မိဘတွေထံ အကြောင်းကြားမှ ဖြစ်
တော့မည်။ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် လွန်
လာသည်အထိ အသိမပေးတာ
ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်မည်မဟုတ်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အကြောင်းကြားမှ
ဖြစ်မည်။

ရွာကိုပြန်ရောက်တော့ ကျွန်တော်
အဖျားဝင်လာသည်။ အိပ်ရေးပျက်
များလာတာရယ်၊ ပင်ပန်းတာရယ်
ကြောင့် ငှက်ဖျားထလာခြင်း ဖြစ်
သည်။

ပါလာသောဆေးကိုသောက်သော်
လည်း သက်သာရုံပဲရှိသည်။ ဒီတိုင်း

ကျွန်တော့်ကို ပြုစုပေးသည်။ သူ
လည်း မအိပ်ရ။ ယခု မနက်စာချက်
ပြုတ်နေသည်။

စောဖိုးခွား အိမ်ပေါ်မှအောက်
ဆင်းသွားသည်။ စကားပြောသံ
အချို့ ကြားလိုက်ရသည်။ အလင်း
ရောင်ပင် ကောင်းကောင်းမလာ
သေး။ ဘယ်သူများ စောစောစီးစီး
ရောက်နေပါလိမ့်ဟု တွေးနေစဉ်
စောဖိုးခွားနှင့်လူတစ်ယောက် အိမ်
ပေါ်တက်လာသည်ကို မြင်တွေ့ရ
သည်။

'အစ်ကိုကြီး အစ်ကိုကြီး အိပ်ပျော်
နေတယ်နဲ့ တူတယ်ကွ'

'ဟေ... အိပ်မပျော်ပါဘူးကွာ'

'မင်းသက်လေ မင်းသက်... ပြန်ရောက်
လာပြီ အစ်ကိုကြီး'

'ဘာ'

စောဖိုးခွား ပြောလိုက်တဲ့စကား
ကြောင့် ကျွန်တော် "ဝုန်းခနဲ"
ထထိုင်လိုက်မိသည်။

'ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး။
မင်းသက်ပြန်ရောက်လာပြီ'

မင်းသက်ကို ကျွန်တော် ဓာတ်မီး
နှင့် ထိုးကြည့်လိုက်ရင်း...

www.burmeseclassic.com

'မင်းသက် မင်းကွာ မင်း တော်
တော် ဒုက္ခပေးတဲ့ကောင်။မင်းကြောင့်
တစ်ရွာလုံး ရှာလိုက်ရတာ နေ့တိုင်း။
ငါ့မှာလဲ မင်းအတွက် ဘယ်လောက်
ပူရတယ်ဆိုတာ မင်းမသိဘူး'

ကျွန်တော် တကယ့်ကို စိတ်ဆိုး
မိပါသည်။ မျက်တွင်းဟောက်ပက်
ဖြစ်နေတဲ့မင်းသက် ရက်ပိုင်းအတွင်း
အတော်ပင် ပိန်သွားသည်ကို သတိ
ထားမိသည်။ ကျွန်တော့်အနေနှင့်
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဆိုတာ မေးဖို့
သတိမရ။မင်းသက်ကတော့ခေါင်းငုံ့
နေသည်။ ဘာမျှ ပြန်မပြော။
ကျွန်တော်ပြောသမျှ ဆူပူသမျှကို
ငြိမ်ပြီး နားထောင်နေသည်။

စိတ်ထဲရှိတာတွေ အတော်
ပြောပြီးမှ မေးမိပါသည်။
'ပြောစမ်းပါဦး... တောင်ထိပ်မှာ
နားနေတုန်း မင်း ဘယ်ထွက်သွား
တာလဲ'

ခေါင်းငုံ့နေရာမှ ဖြည်းဖြည်းချင်း
ခေါင်းထောင်လာကာ...

'ကျွန်တော် အပျိုသွားချင်လို့ တောင်
စောင်ဘက်သွားပြီး အပျိုသွားပါတယ်။
အပျိုသွားပြီး အစ်ကိုကြီးတို့ဆီ ပြန်လာ
တော့ ကျွန်တော့်ကို တစ်ယောက်ယောက်
က ချုပ်ထားသလို သွားလို့ရတော့ဘူး။
အစ်ကိုကြီးနဲ့ ကိုဖိုးခွား ခေါ်နေတာ ကြားမိ
တယ်'

'ခေါ်နေတာကြားလျက်နဲ့ ဘာလို့
ပြန်မထူးတာလဲ'

'ပါစပ်လဲ ဟလိုဟုတော့ဘူး။ လှုပ်လို့
လဲ မရဘူး။ ကျွန်တော့်နား အစ်ကိုကြီး
တို့နှစ်ယောက် လာရှာတာ ခေါ်နေတာထိ
ပေမယ့် ပြန်ထူးလို့ မရလို့ပါ။ ကျွန်တော်

နားမှာ ကျွန်တော့်အကြောင်းတွေပြောနေ
တာ ပြန်ပြောလို့ မရလို့ပါ'

မင်းသက် စကားကြောင့်
သူပျောက်သွားခဲ့တဲ့ နားနေတဲ့
တောင်ကြီးထိပ်ကို သတိရမိသည်။

'မင်း ဘယ်တွေ လျှောက်သွား
နေသေးလဲ'

'အဲဒီနေရာမှာပဲ ဘယ်မှသွား
မရဘူး'

'ထမင်း မဆာဘူးလား'

'ဆာတာပေါ့ဗျာ။ ရေတော့ မဆာ
ဘူး။ ညဆို သိပ်အေးလွန်းလို့ အိပ်
လို့လဲ မရဘူး။ မနေည သန်းခေါင်
ကျော်မှာ သွားလို့ရတာနဲ့ ရွာကို
ပြန်လာခဲ့တာ'

'ရွာရောက်အောင် ပြန်လာတတ်
လို့ တော်သေးတာပေါ့'

'ရွာကို အဲဒီတောင်ထိပ်က မြင်
နေရတယ်လေ။ ရွာရဲ့တောင်ဘက်
မှာရှိနေတဲ့ တောင်ချွန်ကြီးကို ကြည့်
ပြီး ပြန်ခဲ့တာ'

'အေး... ခုလိုဖြစ်တာတောင်ပေါ်
မှာ မင်းဘာလုပ်လို့ဆိုတာ သိပြီနော်'

'ဟုတ်ကဲ့ ကိုဖိုးခွား... ညောင်
ထောက်ပင်ကြီးမှာ ထောက်ထားတဲ့

ဝါးကင်းတွေကို ကန်လဲ့လို့ အရှင်ကြီး
တွေကမကြိုက်လို့ အပြစ်ပေးတယ်
ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါပြီ။

ကိုဖိုးခွားတို့ အစ်ကိုကြီးတို့ရွာ
လူတွေ ကျွန်တော့်အနားရောက်
ကြပေမယ့် ဘယ်သူမှ ကျွန်တော့်
မမြင်မတွေ့ကြဘူး။ ကျွန်တော်
မြင်နေရတာ။ ဘာကြောင့်ဆိုတာ
အဲဒီတော့ သိလာပါတယ်'

'ကျွန်တော့်ပါးစပ်က စကားပြော
မယ့် စိတ်ထဲက တော်ပိုပဲ တော်ပို
အရှင်ကြီးတွေကို ပတ္တာပိုင်းနဲ့
ယန်နေတာ အချိန်တိုင်းပါ'

'အေး... တို့ကလဲ မင်းဆီ
ပျောက်သွားတာအဲဒါကြောင့်ထင်
ညောင်ထောက်ပင်ကြီးကို ခွဲ
တောင်းပန်ကြတယ်'

'ကိုယ်မသိနိုင်တဲ့ အရာတွေကို
တစ်ယူသန်စိတ်နဲ့ ဘယ်နေရာ
ကိုယ်မယုံရင် အသာနေ၊ စော်ကား
မမိစေနဲ့၊ သူ့ဝေလွန်သူ၊ သူ့အ
အဆနဲ့သူ၊ နေရာတိုင်းမှာ ခွဲ
တယ်။ အဲဒါ မင်းသိထား'

'မင်းထမင်းစားဖို့ ခူးထား
ဟု စောဖိုးခွားကပြောလေသည်။

'သွား...စားလိုက်လေ'

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်
မီးဖိုချောင်ထဲ ပြေးဝင်သွား
မင်းသက်ကို ကျွန်တော်ကြည့်
ကျွန်တော့်မှာ ခုမှပဲ သက်ပြင်း
ပါတော့သည်။

|| အေးချမ်းအောင်
|| (ရမည်သင်း)
||

စမ်းတောက်က ပုတ်ပြိဇ္ဇာ

မော့စွရင်
(တုတလင်)

စာရေးသူ ကလေးဘဝ ငါးတန်းကျောင်းသူအရွယ်က
ဖုတ်ဝင်နေသည်ဟု အရပ်ထဲမှာ ပြောနေကြသည့်
အသက်(၆၀)ခန့် ရှိပြီဖြစ်သော ဒေါ်နှင်းဥဆိုသူ အမျိုး
သမီးကြီးတစ်ဦးကို မြင်ခဲ့ဖူး၏။

ဒေါ်နှင်းဥသည် သူမ၏ခင်ပွန်း ဆုံးပါးသွားသော်လည်း
ခင်ပွန်းရှာထားခဲ့သော ဥစ္စာပစ္စည်းများနှင့် ချမ်းသာသော
အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သားထောက်သမီးခံ မရှိ
သောကြောင့် အနီးရှိ ဆွေမျိုးများက စောင့်ရှောက်ခဲ့
ကြသည်။

ဒေါ်နှင်းဥမှာ ခြေလက်များ ဖောရောင်သော
ရောဂါကြောင့် လမ်းမလျှောက်နိုင်တော့ပေ။
အိမ်နီးချင်း၊ ဆွေမျိုးများက ထမင်း၊ ဟင်းများကို
ချက်၍ အလှည့်ကျ ပို့ပေးကြသည်။

သူမမှာ ခြံဝင်းအကျယ်ကြီးထဲက အိမ်အိုကြီးထဲတွင်
တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်စွာ နေရသည်။ ဆွေမျိုး
များကလည်း သူ့အိုးသူ့အိမ်တွေနှင့်ဆိုတော့ အနီးကပ်
စောင့်ရှောက်နိုင်ကြ။

အစားအသောက်များ ပို့ပေးကြသော်လည်း ကိုယ့်
ကိုယ်ကို အနိုင်နိုင် စားသောက်နေကြရသောကြောင့်
ချော့ကိုတော့ မကုပေးနိုင်ကြပါ။

ထိုအိမ်အိုကြီးသည် စာရေးသူတို့ ညကျောင်းသွား
သောလမ်းမှာ ရှိနေသဖြင့် ညကျောင်းသွားရင်း စာရေး
သူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် သွား၍ ချောင်းကြသည်။
ကြောက်ကြောက်နှင့် အိမ်ထဲသို့ မဝင်ရဲ။ ချောင်း
ညှပ်ပြီးတာနှင့် စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်
အိမ်ကြီးတည်း ပြေးကြရသည်။

ဒေါ်နှင်းဥသည်ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဖောရောဂါ ဝေဒနာ
ခံစားနေရသည်။ လပေါင်းများစွာ ကြာနေပါပြီ။
ကြောင့် လူတချို့က ဒေါ်နှင်းဥကို ဖုတ်ဝင်နေသည်ဟု
ဆိုနေကြပါသည်။

ဒေါ်နှင်းဥကြောင့် အချိန်ကြာလာသောကြောင့် ဆွေမျိုး

ဒေါ်နှင်းဥကြီး ဖုတ်ဝင်နေပြီထင်တယ်။ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဖော
ရောဂါလဲ ဆေးလိမ်းပေးမယ် မပျောက်သေး ထမင်းပိုရင်
အသက် အကုန် ကုန်တာပဲ'

ဟု ပြောကြပါသည်။

ထိုသို့ ဒေါ်နှင်းဥကို သွားရောက်ကြည့်ရှုပြီး ပြန်ခဲ့သော နေ့ညအခါသို့ ရောက်သောအခါ စာရေးသူ၏ ဘာဘကို မေးကြည့်သည်။

ထိုအခါ ဘာဘပြောပြသည်မှာ...

'အစားတွေ အများကြီးစားလို့ ဖုတ်ဝင်တယ်လို့ ပြောလို့မရဘူး ကွယ်။ အဖောအရောင်ရောင်ဖြစ်ရင် အစားအစာကို အများကြီး စားတတ်တယ်။

ဖုတ်ဝင်နေတဲ့ သူဟာ သားဖိမ်းငါးဖိမ်းကို အရမ်းစားချင်ကြတယ်။ ခု...ဒေါ်နှင်းဥဟာ သူများ ထမ်းပို့ပွဲ စားရတဲ့တာပေါ့။ ဖုတ်ဝင်ရာပါဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)နှစ်က ထန်းသား ကျော်ရင်ကမှ ဖုတ်ဝင်တာ။ ဝါမြေ့သိအောင် ဘာဘပြောပြပယ်နေ'

'ဟုတ်ကဲ့ ဘာဘ ပြောပြပါ။ သမီး အရမ်းသိချင်တယ်' 'အေး...အေး... ငါ့မြေးသိချင်တယ်ဆိုရင် ပြောပြရမှာပေါ့ကွယ်'

လွန်ခဲ့သော (၃)နှစ်ခန့်က...

ဘာဘသည် ဆေးဖော်စပ်ရန်အတွက် ထန်းတောသို့ သွား၍ ထန်းရည်ချိုဝယ်ရာ ကိုကျော်ရင်နှင့် တွေ့လေသည်။ သို့ရာတွင် ယခင်က အဘနှင့် တွေ့လျှင် အမြဲ နှုတ်ဆက် ဂါရဝပြုနေကျဖြစ်သည်။ ယခုမူ နှုတ်မဆက်ဘဲ မျက်ထောင့်နီကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဘာဘသည် ဆေးဆရာကြီး ဦးဘထင်အား ပြောပြလိုက်သည်။ ဦးဘထင်က ဤသည်မှာ မရိုးသားကြောင်း ပြော၍ ဘာဘနှင့်အတူ ထန်းတောဘက်ကို ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ဦးဘထင်က ကိုကျော်ရင်၏မိန်းမ မခင်မကို "အရင်က ဘာဖြစ်ဖူးသလဲ" ဟု မေးကြည့်ရာ...

'အရင်(၁)လခန့်က ထန်းပင်တက်ရာ ပြတ်ကျဖူးတယ်'

ဟု ပြောပြသည်။ သို့သော် ခဏလေး သတိမေ့ပြီး ပြန်သတိရလာကြောင်း သူမမှာ ယောက်ျားဖြစ်သူ မသေ၍ တအားဝမ်းသာကြောင်း ပြောပြရှာသည်။

'ကဲ... ခင်မ နင့်ယောက်ျား အမူအကျင့်တွေဟာ သွေးရိုးသားရိုးမဟုတ်ဘူး။ ခုတလော ဘာတွေထူးလဲ မှတ်မိသလောက် အကုန်ပြောပြပါ'

'ဒီလိုပါ ဦးဘထင်ရယ်... ကျုပ်ယောက်ျားဟာ အရင်က

အပဲသားကို ပုကြိုက်ဘူး။ ပြီးခဲ့တဲ့ (၂)ရက် အပဲသားစားခဲ့တယ်ဆိုလို့ ချက်ကျွေးရတယ်။ (၅၀)သားဝယ်ပြီး ချက်ကျွေးတတ်ရက်တည်း အကုန်စားပစ်တာပဲ' ဟုပြောပြလေသည်။

ဦးဘထင်က...

'အဲဒါ ဖုတ်ဝင်စီးနေတာကွယ်'

ဟု ပြောရာ...

'ဦးဘထင်ရယ်... ကျုပ်ကိုကယ်ပါ။ ဖုတ်ဝင်နေတဲ့ သူနဲ့ အတူတူမနေရပါဘူး။ သူ့မျက်နှာကိုလဲ မကြည့်ရဲတော့ပါဘူး'

ဟု ပြောရင်း ငိုရှာသည်။

ဦးဘထင်က...

'မပူပါနဲ့ ခင်မရယ်... ငါပြောသလို လုပ်မယ်ပေါ့ ဖုတ်ထွက်သွားမှာပါ'

ဟု ပြောရင်း မိုင်းကိုင်စက္ကူပေါ်တွင် ဂါထာမူချရေးပြီး ဆေးမှုန့်ထုပ်ကလေးကို ထုတ်၍ မခင်မကို ပေးလိုက်သည်။

'အဲဒီထဲက ဆေးမှုန့်ကို သူ့သိအောင် သူအိမ်တဲ့ နည်းဖြာအောက်မှာ ဖြူးထားလိုက်။ ဂါထာတော် ရေးထားတဲ့ စက္ကူခေါင်းအုံးထဲ ထည့်ထားလိုက် ဖုတ်ကောင် ပနေနိုင်ဘဲ ထွက်လာလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

'အဲဒါဆို အဲဒီဖုတ်ကောင် ထွက်သွားတာပေါ့ဦးဘဘ'

'ထွက်သွားရတာပေါ့။ မနက်ခင်းရောက်လို့ ဖုတ်ခနဲနေတာကြောင့် ခုတင်ပေါ်ကို ကြည့်လိုက်တော့ နေတဲ့ ကိုကျော်ရင်ရဲ့ အလောင်းကို တွေ့ရတော့တာပေါ့။ ပုပ်ပွနေလို့ နေ့တွင်းချင်းမှာပဲ သင်္ဂြိုဟ်သွားတာပေါ့'

ဟု ဘာဘက ပြောပြပါသည်။

[ဘာဘပြောပြသော အကြောင်းအရာကို ခေမ္မာ ဝင်ပြလိုက်ရပါသည်။]

မေသစ္စာရှင်(ဘုတထင်)

ဝဋ္ဋီရူပညာ၊ ပရလောထာနှင့် သင်္ဘောသား

မြန်မာနိုင်ငံ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် သင်္ဘောပေါ်မှ ဗြစ်ရုပ်ပွန်းပျား ၂

• သိက္ခိတရားနှင့် နာဂလိုက်စွာ အတိတ်ကလေးထောင့်

ကျွန်ုပ်သည် နိုင်ငံခြား ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောမျိုးစုံတွင် အနှစ် အစိတ်ကျော်ကျော် အမှုထမ်းခဲ့ဖူး၏။ အရာရှိ အဖြစ်ပင် နှစ်များစွာ ကြာခဲ့၏။

၁၉၇၂ ခုနှစ်ခန့်ကတုန်းဆိုကဟု ဆိုကြပါစို့။

ကျွန်ုပ် လိုက်ပါအမှုထမ်းသော ပထမဦးဆုံး ကုန်တင် သင်္ဘောသည် မိခင် စင်ကာပူနိုင်ငံနှင့် အိန္ဒိယ၊ မလေးရှား၊ သီရိလင်္ကာ(သီဟိုဠ်)နိုင်ငံအပြင်... တစ်ခါ တစ်ရံ မြန်မာနိုင်ငံ ဆိပ်ကမ်းမြို့များသို့လည်း ကုန်တင် ကုန်ချ ပြုလုပ်တတ်ပါ၏။ ထိုသင်္ဘောသည် စင်ကာပူ နိုင်ငံ အလံတင်ထားသော M.V.SEALUCK ကုန်တင် သင်္ဘော ဖြစ်၏။

တစ်ခုသော ပင်လယ်ခရီးတွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ "ကာကီနာဒါး" ဆိပ်ကမ်း မြို့ငယ်ကလေး၌ ကျောက်ချ မုတ်ထားသည့်အချိန်။

ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောသားတို့၏ သဘာဝအတိုင်း အားလပ်ချိန်ရပါက "ကူးတို့" မော်တော်ကလေးဖြင့် ဆိပ်ကမ်းပေါ် တက်ကြ၏။

ထိုသူများထဲတွင် ကျွန်ုပ်လည်း တစ်ယောက် အပါအဝင်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ တောမြို့ကလေး ဖြစ်သည်နှင့်လျော်ညီ စွာ လမ်းပေါ်၌ ဆိုက်ကားများက ပိုများနေ၏။

ထိုစဉ်က မော်တော်ဆိုင်ကယ် ရှိသော်လည်း မော်တော်ကားမှာမူ လွန်စွာ နည်းသေး၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆိုက်ကားတစ်စင်းလုံး ငှားပြီး "ဘာရာဂျာ" လုပ်ကာ ဟိုမှဒီမှ သွားလာနေမိ၏။ သင်္ဘောနှင့် ဝေးရင်ပြီးရော ဘယ်ရောက်ရောက် ဘယ် ချိတ်ပေါက်။

မြို့အစွန်ဘက် တစ်နေရာအရောက်တွင် "ဆာဒူး" မြို့ကို မကြာခဏ တွေ့နေရ၏။

နွင်းအဝါရောင် ဆိုးထားသည့် ဝတ်စုံနှင့်။

မြို့တော့ မဖီးမလိမ်းထားသည့် ဂျပ်ခဲနေသော ဆံပင် ခြုံကြီး၊ မုတ်ဆိတ်ရှည်ကြီးများနှင့်။

ကျွန်ုပ်သည် တွေ့မြင်ရသမျှ "ဆာဒူး" တိုင်းလိုလို အခွင့်သင့်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဆိုက်ကား မောင်းလိုက်၏။ ပြီး...အိန္ဒိယငွေ (တစ်ရူပီ) လှူဒါန်းခဲ့

လေ့ ရှိပါသည်။ လှူဒါန်းပြီးသည်နှင့် မတ်တတ်ရပ် လက်အုပ်ချီ ကန်တော့ပြီးမှ ဆိုက်ကားပေါ်သို့ ပြန်တက်ပြီး ထွက်ခွာ

www.burmeseclassic.com

လာလေ့ရှိ၏။

နိုင်ငံခြားခရီးသွားများသည် ယောဂီ“ဆာဒူး”များ အား တွေ့မြင်ပါက အနှောင့်အယှက် မပြုလုပ်ရန်နှင့် ကင်းရှင်းစွာ နေပေးကြပါရန် သတိပေးထားကြောင်း လည်း ကျွန်ုပ် သိရှိထားပြီးသား။

သို့သော်...ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အဖို့ အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံသား ဘာသာရေးပုဂ္ဂိုလ် “ဆာဒူး” များအား အနှောင့်အယှက်ပြုခြင်း မဟုတ်။ ဂါရဝပြု လှူဒါန်းခြင်းသာ ဖြစ်၏။

တစ်ချိန်တစ်ခါတုန်းဆီက ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ အနှံ့အပြား တွင်လည်း ထူးထူးဆန်းဆန်း ဂမ္ဘီရပညာစွမ်းများ တတ်ကျွမ်းသည့် အိန္ဒိယနိုင်ငံသား “ဆာဒူးကြီး” များ ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

[သမိုင်းဝင်ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ သက်သေပြနိုင်သော ပဲခူးမြို့(အနောက်ဘက်တော သာသနာထွန်းကားရေး) “မဟာကြီးစေတီတော်” ထီးတော် တင်စဉ်က ရန်ကုန်မြို့ “နာဂလိုဏ်ဂူ ကလေးဝတောရကျောင်း” အဘိုးကလေးဝဆရာတော်နှင့် ဆာဒူးကြီး ဓာတ်ပုံကို တာဝန်ခံ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ထို “ဆာဒူးကြီး” ကို “ဗားမဲ့ဆရာတော်” အဖြစ် ထင်မှတ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်နေကြသူများလည်း ယနေ့ထက်တိုင် ရှိနေဆဲပါ။

ထိုအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ အကိုးအကား ခိုင်လုံစွာဖြင့် ဖြစ်ရပ်မှန် သိထားနိုင်စေရန် အခွင့်သင့် သလို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် တာဝန်ယူ တင်ပြပါဦးမည်။ စာရေးသူ]

သင်္ဘောပေါ်တွင် အချိန်ပို လုပ်ခငွေလည်း မရ။ သာမန် သင်္ဘောသားတစ်ယောက်၏ လစာရင်းထက် သုံးလေးဆ နည်းသော ကျွန်ုပ်။ ရာထူးကတော့ CADET OFFICER အလုပ်သင်အရာရှိကြီး...ပါတဲ့။

ဤသို့ပုံနယ် ချို့ငဲ့သော ကျွန်ုပ်၏ အလှူငွေဖြစ်ခြင်း နှင့် ငွေလှူဒါန်းပြီးတိုင်း လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးကန်တော့ခြင်း များ အမြဲမပြတ် ပြုလုပ်နိုင်လေ့ ရှိခဲ့၏။ ထိုသို့ အရိုအသေ ပေးမှုအပေါ် “ဆာဒူးကြီး” များက နားလည်နိုင်ကြပေ မည်။ သိထားနှင့်ပြီးသားလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါ

၂၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ် တင်ပြသောအချက် မှန်ကန်ပါကြောင်း တစ်ခုသော လမ်းငယ်ကလေးအပေါ်မှ ဖြစ်ပျက်ခဲ့မှု သက်သေခံနေပါပြီ။

တစ်ညနေခင်း “ဆာဒူးကြီး” တစ်ပါးကို ဆိုက်ကား ပေါ်မှ ကျွန်ုပ် လှမ်းမြင်လိုက်၍ အနီးတွင် ရပ်တန့်ကာ ဆင်းလိုက်၏။ ကျွန်ုပ် ပြုမြဲဝတ်တိုင်း ငွေ(တစ်ခွက်) လှူပြီး ကန်တော့လိုက်ပါသည်။ ရှည်လျားရှုပ်ထွေးပြီး အသီးအသီး ဖြစ်နေပါသော ခေါင်းလိမ်းဆီ ကင်း နေသည့် ဆံပင်ကို အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်မိ၏။

သတ္တဝါများအပေါ် မေတ္တာထား သက်သတ်လွတ် စားသည့် ယောဂီသူတော်စင်တို့၏ သမထကျင့်စဉ်မှာ ကြောင့် ထိုဆံပင်များအကြား ဝင်းပနေသည့် မျက်နှာ တော်ကို ဖူးမြင်လိုက်ရပါသည်။

- ၁။ အံ့ဩပြီးယောင်သမ်းသွားသည့်နယ် ထင်ရသည့် မျက်နှာမှ နီတျာတျာ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာ ပွင့်ဟလာ၏။
- ၂။ “သင်သည် ဤအလုပ်မှ ပြတ်လိမ့်မည်”
- ၃။ “သင်၏ အသက်အန္တရာယ် ကြုံတွေ့နိုင်သည်”
- ၄။ “သင်သည် ဤလုပ်ငန်တွင် ရာထူးတိုးပြီး အဆယ်များ ချမ်းသာမည်”

ဟု နိမိတ်စကားကြီးသုံးခွန်းကို အင်္ဂလိပ်လို ပြောကြား မိန့်ကြားတော်မူလိုက်၏။

လျှာရှည်တတ်ပြီး ငယ်ရွယ်သေးသော ကျွန်ုပ်တို့ ညဉ့်အရ “ဘယ်တော့ ဖြစ်ပါမလဲ” ဟု စောဒကထုတ် မေးလိုက်မိ၏။ “ဆာဒူးကြီး” သည် ပြန်လည် မကြေညာဘဲ ပါးစပ်မှ ပွစ်ပွစ်နှင့် အသံတိတ် ရွတ်ဆိုနေ၏။

ပြီး...ချက်ချင်း လှည့်ထွက်သွား၏။ ထိုစဉ်က ဂါထာမန္တရားများ ရွတ်ဆိုသွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကို နားလည်သဘောပေါက်မှု မရှိပါကြောင်း တွေ့ ဝန်ခံပါရစေ။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့၏ M.V.SEA LUCK ကြီးလည်း အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာလာပြီး “သိန္နဲနိုင်ငံ” “ကိုလံဘို” ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်လာခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှ ကိုလံဘိုမြို့သို့ ကြွရောက်ခဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ သာသနာပြုနေတော်မူသော

ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေတော်မူသည့် ဘုန်းတော်ကြီး။ ဘွဲ့တော် က **“ဆရာတော် ဥပ္ပတ္တမ”**။

“ဆာဒူးကြီး” ပြောခဲ့သော စကားကြီးသုံးခွန်းကို ဆရာတော်အား မေးလျှောက်ချင်သော ကျွန်ုပ်သည် သဘောပေါ်မှ ဆိပ်ကမ်းဆင်းခွင့် ရလျှင်ရချင်း အပြေး ကလေး သွားရောက်ဖူးမြော်လိုက်ပါသည်။

“အလုပ်ပြုတ်ခြင်း”၊ **“အသက်အန္တရာယ်ရှိခြင်း”**၊ **“ချမ်းသာခြင်း”** နှင့် **“ရာထူးတိုးခြင်း”** ဆိုသည့် အချက်များအနက် နံပါတ်(၂)အချက် အသက် အန္တရာယ်နှင့် နီးကပ်ခွင့်ရှိမှုကို လွန်စွာမှ စိုးရိမ်မိပါ ကြောင်း ဆရာတော်ထံ လျှောက်ထားလိုက်၏။ ညှိုးငယ် ကြောက်ရွံ့နေသည်က ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာ။

မိမိ တိုင်းပြည်နှင့် နှစ်အတန်အကြာ ခွဲခွာလာခဲ့သည့် ဆရာတော်။

အလှူအတန်း ဆွမ်းဝတ်နည်းပါးသည့် တိုင်းတစ်ပါး တွင် အစားဆင်းရဲ အနေဆင်းရဲစွာဖြင့် တရားဓမ္မ တွင်ကြံနေရရှာသည့် ဆရာတော်။

အစစအရာရာ ချို့ငဲ့ရှာသော်ငြား သတ္တဝါများ အပေါ် မေတ္တာရှေ့ထား ဗုဒ္ဓသာသနာပြုပေးနေသော ဆရာတော်။

ထိုဆရာတော် ဥပ္ပတ္တမထံမှ အကောင်းဆုံး အကြံ ညွှန်ကြားပေးခြင်းဖြင့် ကြားနာခွင့် ရခဲ့ပါတော့သည်။

ဆာဒူးကြီး ဆိုက်ကားဆရာနှင့် ကျွန်ုပ် အပါအဝင် ဝန်ထမ်းပေါင်း(သုံးဦး)။

ပြီးတော့ တွေ့ဆုံကြသည့် အချိန်ကလည်း ညနေ နာရီ ပတ်ဝန်းကျင်ခန့်။ ထို့ကြောင့် အဖြစ်အပျက် မှာ အစောဆုံး သုံးလ ပတ်ဝန်းကျင်မှသာ ဖြစ်ပျက် ကောင်း ဖြစ်ပျက်နိုင်မည်ဖြစ်၏။

အကယ်၍ ထိုထက်စောပိုပြီး သုံးရက် သုံးပတ်ခန့် မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါက ဆာဒူးကြီးအနေဖြင့် အထူးတလည် စိုးရိမ်မိမည်ဖြစ်ကြောင်း ယူဆထားသည်။

ထို့ကြောင့် **“အစောဆုံး သုံးလ”** ဟု ယူဆနိုင်သလို **“အထူးတိုးမည်...ပြီးတော့ ချမ်းသာမည်”** ဟုလည်း

ဟောထားသေးသည်။

ထိုအချက်ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ပါက အသက် အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းဖို့ ကြံဆနိုင်သေး၏။ ယတြာချေ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အခွင့်အရေး ကျန်ရှိသေးသည်ဟု ယူဆနိုင်ပေလိမ့်မည်။

နောက်ဆုံး အချက်ကိုကား အသက်သုံးဆယ်တွင် ဖြစ်စေ၊ သုံးနှစ်လွန်မြောက်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ဥစ္စာစီးပွား တိုးတက်ချမ်းသာမည်ဖြစ်ကြောင်း အတိတ်နိမိတ် ကောက်ယူဟောကြားပေးလိုက်၏။ ဆရာတော်က အသက်အန္တရာယ် လုံးဝကင်းဖို့လည်း အရေးစာကြီး အကြံပေး၏။

ထိုအကြံပေးချက်ကား...

“ဗုဒ္ဓယတြာ” ဟု တင်စားသမှု ပြုနိုင်မည့် **“ဒုဏ္ဍဘ”** အဖြစ် **ရဟန်းဘဝ** ခေတ္တ ခဏငယ်ကလေး ပြောင်း ထားပေးရန်ပင်တည်း။

* * *

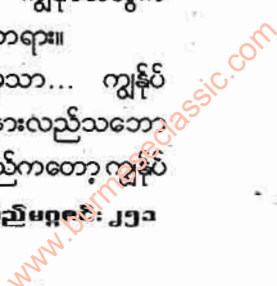
မောင်.....(အလုပ်သင်အရာရှိ) CADET OFFICER
အသက်(၂၀)နှစ်
ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားခြင်း

(O.S.E./SINGAPORE MARINE TIME CO.Ltd)

MV.SEA LUCK သင်္ဘောပေါ်တွင် “အလုပ်သင်အရာရှိ” အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော မောင်...(အတဦးမောင်မောင်) သည် ...နေ့တွင် သီဟိုဠ်နိုင်ငံ(သီရိလင်္ကာ) ကိုလံဘိုမြို့တွင် နိမ့်ကျသော လူ့ဘဝမှ မြင့်မြတ်သော ဒုဏ္ဍဘရဟန်းရှင်သူပြုတ် ဘဝသို့ ဆရာတော်ဦးဥတ္တမ(ကိုလံဘို)အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ “ဘဝ ကူးပြောင်း” သွားပါကြောင်း သိစေအပ်ပါသည်။

မောင်...(အလုပ်သင်အရာရှိ) ခေတ္တ ကိုလံဘိုမြို့ အထက်ပါ ခေါင်းစဉ်ကို မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန်မြို့မှ ကျွန်ုပ်၏ မိခင်က ဖတ်လိုက်ရ၏။ ဦးစွာ ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်သွားသည်ဆို၏။ မကြာသေးမီက ဖခင် ကွယ်လွန်သွားသော သားဖြစ်သူ ကျွန်ုပ်အတွက် စိုးရိမ်မိသည်က မိခင်တို့၏ မေတ္တာတရား။

စာကိုဆုံးအောင် ဖတ်ပြီးတော့မှသာ... ကျွန်ုပ် လက်ရေးနှင့် စာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သဘော ပေါက်ပြီး ကြည်နူးဝမ်းမြောက်သွားသည်ကတော့ ကျွန်ုပ်

၏ မိခင်။

“သွင်းကုန်”ပစ္စည်းများ ချပေးပြီးသော်လည်း ကုန်ပြန်သယ်ရန် “ထွက်ကုန်” အဆင်သင့် မဖြစ်သေး။ သင်္ဘောကို ကျောက်ချရပ်နားထားရန် ရေလယ်ကောင် သို့ ပြောင်းရွှေ့လိုက်ရ၏။

စောင့်ဆိုင်းရမည်က ခန့်မှန်း ရက်သတ္တပတ် ကျော်ကျော်။

ဘာသာခြား သင်္ဘောမာလိန်မှူး(CAPTAIN)ထံ ခွင့်တောင်းပြီး အခက်အခဲများကြားမှ ထိုရက်ပိုင်းအတွင်း ဒုလ္လဘရဟန်းဝတ်ခွင့် ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“ခရစ်ယာန် သာသနာပြုအဖွဲ့” အသင်းတော်မှ လှူဒါန်းဖွင့်လှစ်ထားသော ပင်လယ်ကူး “သင်္ဘောသား အသင်း” SEAMEN CLUB(COLUMBO)မှ ဘာသာရေး မခွဲခြားဘဲ သူတို့ကိုယ်တိုင် လိုက်၍ ပြောဆို ဆောင်ရွက်ပေးကြ၏။

ထိုသို့ ကယ်တင်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းများ၏ ကျေးဇူးတော်သည် ကျွန်ုပ်၏တစ်သက်တာပတ်လုံး မမေ့အပ်သော အောက်မေ့ဖွယ်ရာများပင်တည်း။

ကျွန်ုပ်တို့သင်္ဘောကြီးသည် “ကိုလံဘို” ဆိပ်ကမ်းမှ ကုန်တင်ထွက်လာပြီး “စင်ကာပူ” ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်လိုက်၏။ ကုန်များချပြီး စင်ကာပူ ကုမ္ပဏီရုံး(ခွဲ) အပိုင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်္ဘောအပါအဝင် သင်္ဘောသုံးစင်း

စလုံး ရောင်းချလိုက်တော့သည်။
(HONG KONG)ဟောင်ကောင် O.S.E ပင်မ ကုမ္ပဏီပိုင် သင်္ဘောများပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြရ၏။

မိခင်ကုမ္ပဏီ ဖြစ်သော်လည်း အလုပ်သင်အရာရှိ CADET OFFICER နေရာ လစ်လပ်မှု မရှိသဖြင့် QUARTER MASTER “တက်မကိုင် သင်္ဘောသား” အဖြစ်သာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြရပါသည်။ ရာထူး လျှော့ချခံရသည် ဆိုသော်ငြား လစာငွေက သုံး လေးပုံရပါသေးသည်။

ထိုသင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ ရောက်၍မျှ ရက်ပိုင်းမကြာမီ အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ကျွန်ုပ် အပါအဝင် မြန်မာ သင်္ဘောသားအချို့ အမိမြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်ခဲ့ရခြင်း ခံရ၏။

သင်္ဘောသားအလုပ် ပြုတ်သွားသည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း ရန်ကင်းမြို့အောက်၌ တစ်ပတ် ထပ်မံကုန်ဆွဲ ကျွန်ုပ် အလုပ်ပြုတ်ဆင်းလာခဲ့ရသော M.V..... သင်္ဘောကြီးမှာ ကုန်ပိုင်ဆိုင်ပေးပြီး “ရိုက်ကား” “ဘန်” စီစဉ်သွားကြောင်းနှင့် သင်္ဘောသားတစ်ဦး ထပ်ဆင့်ခြင်း ဝမ်းနည်းစွာပင် ကြားသိလိုက်ရပါသည်။

အကယ်၍သာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ “ကာကီနာ” ဆိပ်ကမ်းမှ “ဆာဒူးကြီး” မိန့်ကြားခဲ့သော အရာရှိများကို ဥပေက္ခာပြုပြီး ဒုလ္လဘရဟန်းဝတ် (ယတြာချေ) ဘဝကျူးပြောင်းခြင်းပြုရန် ထည့်ကြားစာခွင့် မရခဲ့ပါမူ သေဆုံးသူနေရာတွင် ကျွန်ုပ် မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟု မည်သူသည် တပ်အပ်သော ပြောနိုင်ပါအံ့နည်း။

နှစ်ပိုင်းအနည်းငယ်အတွင်း ကျွန်ုပ်သည် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ တိုးတက်လာခဲ့ပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာ ထိုက်တိုက် ခြံမြေများ ဒီရေအလား ဆက်တိုက်ဆိုသလို မြားမား ပိုင်ဆိုင်ရရှိလာခဲ့၏။

ထိုသို့သော အချက်များကြောင့် ဆာဒူးကြီးက ရုဏာရှေ့ထား ဟောကြားချက်များကို အကြွေးယုံယုံကြည်ကြည် လက်ခံလိုက်ရုံမှတစ်ပါး အကြွေးတော့ချေတကား။

ဂုက္ခစိုးမျိုး

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီး ဦးတိုက်စိ ဇာတ်

အကျင့်စရဏ (၁)

ဖိုးရွှေ (ဦးကျန်း)

ဆရာဦးသန်းစိုး (ချောင်းနက်)၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်များမှ “အကျင့်စရဏပါရမီ ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ တွေ့ရှိပါကလည်း ရေးသားတင်ပြပေးပါရန် တောင်းဆိုပါသည်” ဟူသည့် ဆောင်းပါးအရ “ဦးညွန့်စိန်၏ အကျင့်စရဏများ” ဟူသော ဆောင်းပါး ရေးပြီး ယင်းဆောင်းပါး၌ ဦးညွန့်စိန်နှင့် စိတ်ချင်း ဆက်သွယ်မှု ရှိနေသည့် ဆရာကြီး ဦးတိုက်စိ အကြောင်းကို ရေးသားရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်ကြီးအား ဝန်ခံထားခဲ့သည့်အတိုင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ယခု ရေးသားတင်ပြမည့် ဆရာကြီးဦးတိုက်စိ၏ အကြောင်းအရာများမှာလည်း ယင်းတို့ နယ်သူနယ်သားများ ပြောကြားချက်များအရ ဂမ္ဘီရဆန်လွန်းလှသော ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်သည့်အတွက် ရေးသားထိုက်တင်ပြထိုက်သည့် အကြောင်းအရာ ဟု ထင်မြင်ယူဆမိသဖြင့် ရေးသားတင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

[၁]

မြစ်သာရွာမှာ မြို့နှင့် အတန်ငယ်ဝေးသည့် မြစ်နားအရပ် (မြစ်နှင့်နီးသည့်ဒေသ)ရှိ မြေနိမ့်ပိုင်းမှ ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်ပေသည်။

မြစ်နှင့်နီးသည့် အရပ်ဖြစ်သည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၃

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာဝတီခရိုင်၊ မိုးညိုမြို့နယ်အတွင်းရှိ မြစ်သာရွာကြီးတွင် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)နီးပါးလောက်က ဆရာကြီးဦးတိုက်စိ ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးတစ်ဦး ထူးခြားစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးလေသည်။

ထိုထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ မြစ်သာရွာကြီးနှင့်ပတ်ဝန်းကျင် ကျေးရွာဒေသများတွင် အံ့ဩမကုန်နိုင်သည့် ဆရာကြီးဦးတိုက်စိ၏ အကြောင်းများကို ဆင့်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်း သယ်

ဆောင် ပြောကြားလျက်ရှိကြရာ ယနေ့တိုင် အောင်ပင် ပြော၍မကုန် ဆုံးနိုင်အောင်ပင် ရှိနေသေးတုန်း ဖြစ်ပေ၏။

ကျွန်တော်သည် ဆရာကြီးဦးတိုက်စိ၏ အကြောင်းများကို ကြားရသည်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၂၄၇)၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ စာ(၂၃၅)တွင်

နှင့်အညီ စောက်ပြာချို၊ နဘဲချို၊ ခရာဆူးချိုတို့အပြင် ကျုပ်ငယ်ကိုင်းပင် တို့ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်ရာ နန်းတင်မြေအရပ်ဖြစ်၍ မိုးရာသီ များတွင် အမြဲမပြတ် မြစ်ရေကြီး မြစ်ရေလျှံရာ ဒေသဖြစ်ပေ၏။

မြစ်သာရွာကြီးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် ဒေသရှိ မင်းအို၊ ကျောက်ဝါ၊ ထန်း ကုန်း၊ ဗောဓိကုန်း အစရှိသည့် ကျေးရွာများနှင့် တောင်ယာတော ကြီး၊ တောင်ယာတောလေး၊ သမီး လှ၊ ရေမွှေး၊ ပုတ်သင်ကြီး အစရှိ သော ကျေးရွာများတွင် နေထိုင်ကြ သူများသည် မိုးရာသီများ၌ လယ် ယာကင်းကျွန်းလုပ်ငန်းများ မလုပ် ကြပါ။

မိုးအကုန် ဆောင်းအကူးနှင့် နွေ ဦးရာသီများတွင်သာ ပဲ၊ ပြောင်း၊ နမ်း၊ မြေပဲ၊ ပဲကြီး၊ ကုလားပဲစသည့် သီးနှံများသာ စိုက်ပျိုးကြရရာ မိုး ရာသီဆိုလျှင် ငါးဖမ်းခြင်းလုပ်ငန်း အမျိုးမျိုး၊ ပုစွန်ထောင်ခြင်းလုပ်ငန်း အမျိုးမျိုးတို့ကို အစဉ်ထာဝရ လုပ်ကိုင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ရသောဒေသ ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် နယ်မြေဒေသအရ မဖြစ်မနေလုပ်ရသည့် လုပ်ငန်းများ ကို ငယ်စဉ်ကပင် ဆရာကြီးတို့က စီစဉ် လောင်းလျှာ မောင်တိုက်စီသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားလာသူ ဖြစ်သော်လည်း ထို အလုပ်များက လုံးဝ မလုပ်ဘဲ လွတ် အောင် ရှောင်ရှားခဲ့ပေ၏။

မောင်တိုက်စီသည် သိတတ်စ အရွယ်မှစ၍ သူတစ်ပါး၏ အသက် ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏ အသွေး

အသားတို့ကို သိလျက်နှင့် မစားဘဲ အထူးလွတ်အောင် ရှောင်ခဲ့ပေသည်။ အဆုံးစွန်းဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့များကို သောက်စားခြင်း မရှိခဲ့ပါပေ။

မိဘများကလည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါး သူ ဖြစ်ကြသော်လည်း သားလေး တစ်ယောက်တည်းဖြစ်သဖြင့် အလို လိုက် ခွင့်လွှတ်ပြီး မောင်တိုက်စီ၏ ဆန္ဒအတိုင်းသာ ဖြစ်စေခဲ့ပေ၏။

မောင်တိုက်စီကလည်း ငယ်ပင် ငယ်သော်လည်း ကိုယ်ချင်းစာ တရားအပြည့်၊ အသိတရားအပြည့် နှင့် ဖြစ်ပေသည်။ သူတစ်ပါး အသက် မသတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး အိမ်ယာ မကျူးလွန်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး ၏ ပစ္စည်းမှန်သမျှ တံတွေးပေါက်မျှ အောက်မေ့၍ မယူမငင် လွတ် အောင်ရှောင်ခြင်း၊ လိမ်လည် မပြော ဆိုခြင်း၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းယာမှအစ မူးယစ်သောက်စားမှု ကင်းခြင်း အစ ရှိသည့် ဂရုဓမ္မသီလကိုလည်း အထူး စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မောင်တိုက်စီ ၏ ဂုဏ်သတင်းက ငယ်စဉ်ကပင် မွှေးခဲ့ပေ၏။

မောင်တိုက်စီ မွေးဖွားပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ မိဘနှစ်ပါးမှာလည်း တစ်နေ့တခြား စီးပွားတိုးတက်လာ ခဲ့ပေသည်။ ခြေတုံးလုံး လက်တုံးလုံး ဘဝမှ လယ်နှင့်ကိုင်နှင့်၊ ကျွဲနှင့် နွားနှင့်၊ ရွှေနှင့်ငွေနှင့် ဖြစ်လာကြ သည်။

“ကြီးမားသည့် စည်ကြီးကို လည်တွင်ဆွဲပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ဖြူဆွတ်နေသော ဆင်ဖြူတော် ကြီးတစ်စီး” ဝင်လာသည်ဟု

အိပ်မက်မြင်မက်ပြီး မောင်တိုက်စီ အား ကိုယ်ဝန်ဆောင် မွေးဖွားလာခဲ့ သည့် မောင်တိုက်စီ၏ “**ရှေးဘုန်း နိုင် ကံရိုက်များကြောင့်**” ယခုကဲ့သို့ ကြီးပွားတိုးတက်လာခြင်း ဖြစ် ကြောင်း မိဘများကလည်း အမြဲ တမ်း မောင်တိုက်စီကို အမွှေးထင် ပြောကြားလေ့ရှိပေသည်။

[၂]

မောင်တိုက်စီ ခုနစ်နှစ်သာ လောက်အရွယ်တွင် မိဘများက ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ထံ အပ် ခဲ့၍ စာပေသင်ကြားစေပြီး ဆယ်နှစ် သားအရွယ်၌ ရှင်သာမဏေ ဝေါ ပေခဲ့ကြ၏။

သာမဏေဘဝဖြင့် သဘောကျ နှစ်မြိုက်နေသော မောင်တိုက်စီက ရဟန်းဘောင် ဆက်လက်တက်၍ အားခဲခဲ့သော်လည်း မောင်တိုက်စီ (၁၈)နှစ်သားအရွယ်လောက်၌ ကြီး အတော် နာမကျန်းဖြစ်သဖြင့် မဖြစ်မနေ လူဝတ်လဲခဲ့ရပေသည်။

ဖခင်ကြီး ကျန်းမာလာသည့်အခါ တွင်တော့ မိဘနှစ်ပါးနှင့်ဆွေမျိုးများ က ကျွန်းကြီးရွာမှ ဆွေရိုက်ဆွေ မကင်းသည့် မယ်လှနှင့် အသက် အိမ်ထောင် ချခဲ့ကြပေသည်။ မောင်တိုက်စီသည် အစဉ် အထက် ထောင်မပြုရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သော်လည်း မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ အဆုံး မိဘနှစ်ပါး၏...

‘တို့...စိတ်ချမ်းသာအောင် အိမ်ထောင် ပြုပါ လှလေရယ်၊ တို့ယုန် အစ်ကိုဟု အစ်မရှိ ညီမပေးခဲ့သော်လည်း ဖြစ်နေတဲ့လူလေအတွက် ဒုက္ခပေးဖို့ မီးလို့ပါ။ ဒီအတိုင်းနဲ့ တို့သား...

အတွက် တို့ အယူပြောပုံမှာ မဟုတ်ဘူးကွယ်

ဟု ထပ်ခါတလဲလဲ ဆိုသဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ရပေတော့၏။

သို့သော် မောင်တိုက်စီသည် ဇနီးဖြစ်သူ မယ်လှအား သူ့ပါရမီ ကူညီဖြည့်ပါရန် တောင်းပန်၍ သဘောပေါက် ရှင်းလင်းပြောပြပြီး သူတစ်ပါး လုပ်နိုင်ခဲ့သည့် အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ခဲ့ပေသည်။

ထိုအလုပ်မှာ **“မမြတ်သော အကျင့်ဖြစ်သည့် အမြဟ္မစရိယ”** သိက္ခာပုဒ်ကို သက်ဆုံးတိုင် စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းသွားခဲ့ခြင်းပေတည်း။

သည်ကဲ့သို့ ဃရာဝါသတွင်းမှ လူတိုင်း ကျင့်နိုင်ခဲ့လှစွာသော အကျင့်ကို သက်ဆုံးတိုင် ကျင့်သွားခဲ့သည်ကိုတော့ မောင်တိုက်စီနှင့် မယ်လှမှလွဲ၍ မည်သူမျှ သိနိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါချေ။

မောင်တိုက်စီသည် နေ့စဉ် ည၊ နံနက် ဘုရားဝတ်ပြု မေတ္တာအာဇာနာပွား၊ ပုတီးစိပ် တရားထိုင်သည် အလုပ်များကိုလည်း ဝတ်ချက် ပြုလုပ်ခဲ့ပေသည်။

အဆုံးစွန်ဆိုလျှင် ကျွဲများ၊ နွားများ၊ ဘုန်းတော်တို့နှင့် ပြုစုထားရာ၌ပင် ကျွဲနွားများကို ကိုင်းကြီးထဲ မောင်းလွှတ်လိုက်ပြီး မောင်တိုက်စီကောင်းရာ သစ်ပင်ကြီးများအောက်၌ ဖြစ်စေ၊ တောင်ပို့ကောင်းရာ၌ ဖြစ်စေ၊ ပုတီးစိပ် တရားထိုင်ရာ၌ပင် ပရိတ်ရွတ် လုပ်နေပေသည်။

ကျွဲ၊ နွားကျောင်းခြင်း အလုပ်

ကလည်း သူ့အလုပ် ဖြစ်ပေသည်။ လယ်ယာ ကိုင်းကျွန်းလုပ်ငန်းတို့ကို ဖခင်ကြီးက လုပ်သားများ ငှားရမ်း၍ ဦးစီးလုပ်ကိုင်သဖြင့် မောင်တိုက်စီမှာ ကျွဲနွားကျောင်းခြင်း အလုပ်တစ်ခုကိုသာ လုပ်ကိုင်ရပေသည်။

သည်လိုနှင့် တစ်ခုသော ညနေ နေဝင်လုလု အချိန်လေးတွင် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွဲ(၁၀)ကောင်နှင့် နွား(၁၅)ကောင်လောက်တို့သည် မောင်တိုက်စီမပါဘဲ သူတို့ အလိုလျောက် အိမ်သို့ ပြန်ဝင်ခဲ့ကြပေ၏။

အစဉ် မောင်တိုက်စီက ကျွဲ၊ နွားများ မောင်းလွှတ်လိုက်ပြီးနောက်၌ ကျန်နေခဲ့သည်ဟု ထင်ကြလေသည်။ သို့သော် မိုးချုပ်သည့်တိုင် ပေါ်မလာတော့မှ စိုးရိမ်တကြီး တစ်ရွာလုံး မီးတုတ်များ အောက်လင်း ဓာတ်မီးကြီးများဖြင့် မောင်တိုက်စီ ကျွဲနွားများ ကျောင်းတတ်ရာနေရာများဆီ လိုက်၍ အော်ဟစ် ခေါ်ငင်ရှာဖွေကြသည်။

သို့သော် မောင်တိုက်စီကို ရှာမတွေ့ကြတော့ဘဲ အစအနပျောက်ခဲ့ရပေတော့၏။ နောက်နေ့များတွင် လည်း ဆက်လက် တောနင်းရှာဖွေ

ခဲ့ကြပြန်ရာ အချည်းနီးသာ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

မိဘနှစ်ပါးနှင့် ဇနီးဖြစ်သူ မယ်လှသည် တစ်လလောက်ကြာသည့်တိုင် မောင်တိုက်စီကို ရှာဖွေကြသေးသော်လည်း သတင်းအစအနပင် မကြားကြရတော့သည့် အဆုံးအကြောင်းတစ်ခုခုဖြင့် သေဆုံးသွားပြီဟု ယူဆကြကာ မောင်တိုက်စီအား ရည်မှန်း၍ သပိတ်သွတ်၊ ဆွမ်းကျွေး၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ပြီး ဝမ်းနည်း ပူဆွေးကြံစွာဖြင့် အမျှ ပေးဝေလိုက်ကြလေတော့၏။

[၃]

မောင်တိုက်စီတစ်ယောက် ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် ပျောက်ဆုံးသွားသည့်သတင်းက တစ်မဟုတ်ချင်း တစ်နယ်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။ မကြားစဘူး၊ မကြံစဘူး အဖြစ်မျိုးမို့ တအံ့တဩနှင့် လောလောဆယ်အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်သွားကြသည်။

ရက်လနစ်တို့ ကြာလာမှ တဖြည်းဖြည်း မေ့မှန်းမသိ၊ မေ့ပျောက်မှန်းမသိ ပျောက်လျက် မေ့ပျောက်လာကြရတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

မောင်တိုက်စီ ပျောက်ဆုံးသွားသည်မှာ သုံးနှစ်အတွင်းသို့ပင် ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ မိဘနှစ်ပါးနှင့် ဇနီးသည်မယ်လှမှာ အချိန်တို့ ကြာလာခဲ့ကြသည်နှင့်အမျှ မောင်တိုက်စီ အကယ်ပင် သေလေပြီဟု တထစ်ချ တွက်လိုက်ကြရပေတော့၏။

ထိုသို့သော အချိန်ကျမှ မောင်တိုက်စီ ပျောက်ဆုံးခဲ့သည့် တစ်ခုသော ညနေခင်း အမှောင်ပျိုးစ အချိန်လေးတွင် မောင်တိုက်စီ၏ အမေဒေါ်စောငွေသည် အိမ်ရှေ့ဆီမှ လှစ်ခနဲ ဝင်လာသော လူရိပ်တစ်ခုကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသဖြင့်...

'ဟဲ့...အိမ်ရှေ့က ဝင်လာတာ ဘယ်သူတုံး'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

'ကျုပ်ပါ အမေရဲ့ တိုက်စီရယ်'

လူရိပ်ဆီမှ "တိုက်စီဖြစ်ကြောင်း" ပြန်ဖြေသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ဒေါ်စောငွေလည်း အသံလာရာဆီသို့ ကဲကြည့်လိုက်ရာ အကယ်ပင် မောင်တိုက်စီ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့၏။

ထိုအခါ ဒေါ်စောငွေသည် ကိုယ့်နားကိုယ် မယုံ ကိုယ့်မျက်လုံး ကိုယ်မယုံဖြစ်ကာ မောင်တိုက်စီ သေဆုံးပြီးနောက် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ပရလောကသား (ပြိတ္တာ)တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်နေပြီး စိတ်လည်လာ၍ အိမ်သို့ ပြန်လာလျက် ကိုယ်ထင်ပြသည်အထင်နှင့် မောင်တိုက်စီကို စိမ်းစိမ်းစူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး...

'လူလေးရေ... မောင်တိုက်စီရဲ့ ငါတို့

ပြုလုပ်သမျှ ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့ကို မောင်တိုက်စီအား အမှုပေးပေးတယ်။ အမှုရပြီး ချမ်းသာတဲ့ ဘုံတဝရောက်ရှိစံစားခံစားနိုင်ပါစေကွယ်'

ဟု ဝမ်းနည်းပန်းနည်း ကြေကွဲလိုက်လဲ့စွာ အမျှပေးဝေလိုက်လေသည်။

'ဟာ...အမေ ဘာတွေပြောနေတာတုန်း၊ ကျုပ် ဘယ်တုန်းက သေသေးလို့လဲ တစ်ခုခုတော့ မှားနေကြကုန်ပြီ ထင်တယ်'

ဟု ထပ်မံပြောဆိုသံ ထွက်ပေါ်လာပြီး၊ ဒေါ်စောငွေသည် မောင်တိုက်စီကို သေချာစေငှစူးစမ်းသလို ကြည့်လိုက်ရင်း...

'လူလေး...မင်းတကယ် မသေဘူးနော် ဟုတ်စ'

ထပ်မေးလိုက်လေ၏။

'မသေပါဘူး အမေရဲ့...ဘယ်က သေရမှာလဲ အမေတို့ကလဲ ကျုပ် တစ်ရက်တစ်လေလေး ခရီးထွက်သွားတာနဲ့ ဘာတွေဖြစ်နေကြပြီလဲ ယထိတော့ဘူး'

'ဘာကွ... မင်းအိမ်က ထွက်သွားတာ တစ်ရက်တစ်လေလေး ဟုတ်စ ဘုရား...ဘုရား'

မောင်တိုက်စီ၏ အဖြေကြောင့် ဒေါ်စောငွေ အံ့အားသင့်စွာ "ဘုရား" တလိုက်မိပေ၏။ ထို့နောက် ဒေါ်စောငွေသည် မောင်တိုက်စီအား ပြေး၍ဖက်လိုက်ပြီး "မသေကောင်းမပျောက်ကောင်း လူလေးရယ်" ဟုဆိုပြီး မျက်ရည်များ ဖြိုင်ဖြိုင်ကျလျက် ရှိုက်ကြီးတငင် ဝိုင်းကြွေလိုက်ရင်း အိမ်တွင်ဘက်သို့ လှဲ့၍...

'ကိုသာထိုရေ...ဒီမှာ လူလေး ပြန်လာပြီ'

ဟု လှမ်းအော်လိုက်သဖြင့်...

'ဟေ...ဟုတ်လား'

ဟူသည့် အံ့အားသင့်စွာ ဦးသာထို၏ မေးသံဖြင့်အတူ ဦးသာထိုလည်း ဝမ်းပန်းတသာ ပြေးထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

'မယ်လှရော'

'ဪ...မယ်လှလဲ မင်းပျောက်သွားတော့ တကယ်သေပြီလို့ထင်ခဲ့ရတော့ ရေခင်းက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ သီလနဲ့ သွားဝတ်နေတာ တစ်နှစ်တော်ကျော်သွားပြီ လူလေးရဲ့'

ညရောက်သည်နှင့် ဦးသာထို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို အစုအဝေးတိုင် မောင်တိုက်စီအား ခေါ်သဖြင့် အခြေအနေမှန် အခြေအနေ သိလိုက်ရသော မောင်တိုက်စီ...

'ဟု...ကျုပ်အိမ်က ပျောက်သွားသုံးနှစ်တောင်ကြာပြီဟုတ်လား ဪ... ကျုပ်ကတော့ တစ်နေ့တည်း တည်းလဲ ထင်နေတာ ဒါကြောင့် ဖြစ်ပြန်ရောက်လာတော့ ဘယ်နှယ်နဲ့ ထွက်သွားတာ တစ်နေ့တစ်ရက် အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲအောက်ပေးနေတာ'

ဟု အစချီရင်း သူ့အကြောင်းအကြောင်းများကို လုံးလုံးအောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်အော်လိုက်ပါလေတော့သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါ။
အေးရွှေ(ဝိကုန်)

သူတော်ကောင်းတို့၏ ခရီးစဉ်မှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ဘက်စုံ ဗောဓိသောဇ
(ဟင်္သာတ)

နံနက်စောစော နိုးနေကျ ဖြစ်သဖြင့် (၃)နာရီလောက်တွင် အိပ်ရာထခဲ့သည်။

ကိုယ်လက် သန့်စင်ပြီးနောက် ဆရာသမားတို့၏ ဆုံးမမှုအတိုင်း ဆရာဘုံနေ ဝေနေယျသတ္တဝါပေါင်းတို့အား ရည်စူး၍ မေတ္တာပေးသည့် ပရိတ်တော်များကို ပတ်ပွားများ၍ ပြီးချိန်၌ (၄)နာရီ ထိုးခဲ့လေပြီ။

ထို အေးချမ်းငြိမ်သက်လှသော နံနက်လေးတွင် ဟိုဝေးဝေးဆီမှ ပြည်လေးညင်း၏ တစ်ခါတစ်ရံ သံသောင်မှုကြောင့် ခဏတာမျှ လိုက်ရသော အသံလေးမှာ... သတ္တ... သတ္တ... အနန္တ...

ပြတ်ရှင်စော..... ဟောခဲ့တာတွေ... သတ္တဝါတွေ... ကျန်းမာပါစေ... မေတ္တာ ရေလောင်း... ဆုတောင်းမှုတွေ..... အသံချဲ့စက်မှ ဖွင့်လိုက်သော ဤအသံလေးမှာ မကြားတစ်ချက် ကြားတစ်ချက်ဖြင့် နားဝင်ပီယံ ဖြစ်လွန်းလှသည်။

အတိုင်းအဆ မရှိသော အကာသဓာတ်ကြီးကဲ့သို့ အေးစိမ့်နေသော မေတ္တာရေလျှင်ကို ပို့နိုင်လျှင် ပို့နိုင်သလောက် ခရီးရောက်သည့် အနန္တမေတ္တာ အကြောင်းကို သီကုံးဖွဲ့ဆိုထားသဖြင့် မြတ်နိုးမိသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ဦးသည် မေတ္တာဖြင့် နိုးထ၍ နေ့တစ်နေ့ကို

စတင်သင့်သည်။

“သတ္တဝါမှန်သမျှ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ” ဟု မေတ္တာပို့ခြင်းသည် အလွန် မွန်မြတ်သော အလုပ်ဖြစ်သည်။

မေတ္တာလောက် အင်အားကြီးသော တရား၊ မေတ္တာလောက် အေးချမ်းသော အရာ မရှိတော့ပြီ။ ထိုမေတ္တာကို မိမိဉာဏ်ပြေး သလောက် ပွားများမိသည်။ ထိုပွားများသော မေတ္တာမှာ သူတော်ကောင်းကြီးများ၏ အားထုတ်ပွားများသော မေတ္တာကို မှီနိုင်စရာ ရှိတော့မည်မဟုတ်။ သို့သော် အားထုတ်ရမည်မှာ မိမိအပိုင်းပင် ဖြစ်ရမည်။

ထိုသို့ စဉ်းစားနေရင်းနှင့် အတွေ့အကြုံများ ရောက်မည်မဟုတ်။

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုက ဝင်လာသည်။ ရှင်တော် မြတ်ဘုရားကြီး၏ သားတော်များပီပီ သာသနာအကျိုး၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးကို ရည်ရွယ်၍ မေတ္တာခရီး စဉ်ကို မကြာခဏ လှည့်တော်မူ တတ်သော ဟင်္သာတမင်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီး၏ တွေ့ကြုံဆုံစည်း ခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း ဖြစ်ရပ်မှန်တို့ ကို မှတ်မိသလောက် သိရှိသမျှကို သဒ္ဒါတရား တိုးပွား၍ ကြည့်ညိုနိုင် ရန် ဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း ဖော်ပြရ သော်...

၁၂၆၇ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း (၁၄)ရက် ဖြစ်သဖြင့် လရောင်မှာ လင်းအား ကောင်းလာသည်။

ပူအိုက်သော ရာသီကြောင့် ရှေး ဆရာတော်ကြီးများမှာ ညချမ်းအခါ ကို ရွေး၍ ခရီးသွားလေ့ ရှိသည့် အတိုင်း မင်းကျောင်းဆရာတော် ကြီးသည် ညဘက်ကို ရွေး၍ ခရီး ထွက်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးကို လာပင့်သော လှည်းနှစ်စီးနှင့် ရွာခံလှည်းသုံးစီး နှင့် ဆိုပါက လှည်းငါးစီးဖြစ်သည်။

လှည်းငါးစီး တန်းလျက် စတင် ထွက်လာသည်။ ဆရာတော်ကြီး လှည်းက နောက်ဆုံးကဖြစ်သည်။

အကြောင်းရှိက ငါ့ကိုလျှောက် ထားကြဟု မိန့်ကြားပြီး ဆရာတော် ကြီးမှာ မေတ္တာဘာဝနာများကိုသာ အခါခါ အထပ်ထပ် ပွားများ၍သာ နေတော့သည်။

ရှေးအခါက ကားလမ်းများ မရှိ သေးသဖြင့် လှည်းများကိုသာ အသုံးပြု၍ သွားလာရသည်။ နွေ အခါ ရိတ်သိမ်းပြီးသော လယ်ကွင်း ၂၅၀ နှမ္မာရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်း

များကို ဖြတ်၍သွားလာရသည်။ သွားရမည့်ခရီးက ဟင်္သာတမြို့ ၏ အနောက်မြောက်ဘက်တွင်ရှိ သော ပိန္နဲကွင်းရွာသို့ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုရွာမရောက်မီ လမ်းခရီး၌ ရွာသစ်၊ အင်္ဂပို၊ ကျုံနန်း၊ စစ်ပင်၊ မန်ကျည်းစု၊ ထိန်ငူ စသော ရွာပေါင်းများစွာကို ဖြတ်ကျော်၍ သွားရမည်။

ညချမ်းအခါ ဖြစ်သဖြင့် လမ်းခရီး ကျွမ်းကျင်သော လှည်းသမားက ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်ပြီး မောင်းရ သည်။

ထွက်လာခဲ့သည်မှာ ခရီးစဉ် တစ်ဝက်လောက် အရောက်တွင် ရွာများနှင့် အတော်လှမ်းသော ကွင်းကြီးထဲ ဖြစ်သဖြင့် လရောင် ကြောင့် အစစအရာရာကို မြင်သင့် သလောက် မြင်ရသည်။

တစ်နေရာအရောက်တွင် ရှေ့ဆုံး က မောင်းနေသော လှည်းမှ နွားများ သည် ရှေ့မသွားဘဲ...

'ဖူး...ဖူး...ဖူး'

နာမူတ်သံများ မြည်လျက် ထခိုန် မတတ် ရှူးရှူးရဲရဲဖြင့် ဟိုဆွဲဒီဆွဲ လုပ်တော့သည်။

လှည်းသမား ကိုမာဒင်က...

'ကဲကွာ...ကဲကွာ... ဒီလောက် တောင် ရှိတဲ့ကောင်တွေ'

ကြိမ်လုံးကြီးဖြင့် ရိုက်တော့ သည်။

'ဖြန်း...ဖြန်း...ဖြန်း'

နွားများမှာ ဘယ်လောက်ပင် ရိုက်ရိုက် အသေသာခံမည့်ပုံ ဖြစ် နေသဖြင့်...

'ကဲ...ကိုမာဒင် အကြောင်းရှိလို့

နွားတွေ ဒီလောက် ဖြစ်နေတာပါ။ အောက်လဲ ဆင်းကြည့်ဦးလေ' နောက်လှည်းမှ 'ထွန်းခင်' က ပြောသဖြင့် ဆင်းကြည့်သည်။ 'ဟ...ဘာမှလဲ မတွေ့ပါလား' ရှေ့လှည်းများ ရပ်ကုန်သဖြင့် နောက်လှည်းများပါ ရပ်ကုန်တော့ သည်။

နောက်လှည်းသမားများက...

'ဟ...ဟေ့ကောင်တွေ ဘာဖြစ် နေကြတာလဲ၊ မောင်းလေကွာ'

'အေး... မင်းတို့ ပြောတာတော့ ဟုတ်တယ်၊ နွားတွေ မောင်း

မရဘူး'

'ဘာဖြစ်နေလို့လဲ'

'ဘာမှန်း မသိပါဘူးကွာ'

လှည်းသမားများ ဟိုကြည့် ဒီကြည့်ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်တော့သည် ထိုစဉ် ထွန်းခင်က...

'ဟာ... ဟေ့... ဟေ့...ဟို...'

ဘာကြီးတွေလဲ...ဘာတွေလဲ... ထွန်းခင် လက်ညှိုးထိုး၍ ပြော

အားလုံးမှာ...

'ဟာ... ဟုတ်တယ်ဟေ့ တစ်

ဆင်းလိုက်နဲ့ ဘာလုံးကြီးတွေလဲ... သူတို့အားလုံး၏ရှေ့ ထန်

အမြင့်လောက်တွင် အုန်းသီး

မျှရှိသော နီနီလုံးကြီး (၃)လုံး

အပေါ်တက်သွားလိုက်... ကိုဆင်းလိုက်လာဖြင့်

ကောင်းနေသည်။ ထိုအထဲတွင် အမြင့်ဆုံး

အလုံးကြီးမှ မီးပန်းများ... ဖွာဖွာကျ၍ နေသည်။

လှည်းသမားများ... ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အား

သော ဆရာတော်ကြီးက...

'ဟဲ့...ဟိုကောင်တွေ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ မောင်းကြလေ'

'မှန်...မှန်ပို ဘုရား... ဟို... ဟိုမှာ ဟိုအလုံးကြီးတွေကြောင့် နွားတွေ မောင်းလို ယခုဘုရား'

'အင်း... ဒီကောင်တွေ တယ်ခက်တာပဲ။ စောစောက လျှောက်မပေါ့'

'မှန်...မှန်ပို ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ နားမလည်လို့ပါ ဘုရား'

နောက် ဆရာတော်ကြီးက ကောင်းကင်တွင် တက်လိုက်၊ ဆင်းလိုက် လုပ်နေသော အလုံးကြီး များကို လက်ဝါးထောင်၍ ပြလိုက် သည်တွင် ကောင်းကင်တွင် ဖန်ရေး ပြနေသော အလုံးကြီးများ မြှုပ်ကုပြီး ပျောက်ကွယ်ကုန်တော့သည်။

ထိုအခါမှ နွားများမှာ မမောင်းဘဲ အလိုလိုသွားကြသည်။

ည(၁၂)နာရီလောက်တွင်... 'ဟေ့... ထွန်းခဲ ဟိုကျွန်ုပ် ဖီးတွေ ထိန်လင်းနေတာ ဘာလဲ ယိုဘူးကွ'

'အေး... ဟုတ်တယ်ကွ၊ အနားချက်တော့ သိမှာပေါ့'

'ဟာ...ဟေ့...မာဒင် မဏ္ဍပ်ကြီးဘေး'

'အေး... ဟုတ်တယ်ဟ၊ အကြီးဆုံးတော်တော်လှတဲ့ မဏ္ဍပ်တော်တယ်... အထဲမှာ လင်းထိန်

နေတယ်၊ ဘာနဲ့ ထွန်းထားတာလဲ ပယ်ဘူး'

ရှေးအခါက လျှပ်စစ်မီးကလည်း မရှိသေး။ မီးဆွဲများကလည်း မသုံးဘဲ ဘဲနှင့် ယခုခေတ် မာကြူလီ မီးသီး ထွန်းထားသလို လင်းအားကောင်းလှသည်။

မဏ္ဍပ်ကြီးမှာ ငါးခန်းတွဲဖြစ်သည်။ မဏ္ဍပ်၏ဝန်းကျင်တွင် မည်သည့်အရာမှာ မတွေ့သလို ဘာသံမှလည်း မကြားရ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မဏ္ဍပ်တွင်းမှ အရွယ်တူမိန်းကလေးများ ထွက်လာသည်။ ၎င်းပျော့ညွန့်ရောင် အဝတ်များ ဝတ်ထားပြီး အရွယ်အားဖြင့် (၁၆)၊ (၂၀)မျှသာ ရှိသော အလွန်လှသည့် မိန်းကလေးများ ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းကလေးများက ပြုံးရွှင်စွာဖြင့်...

'ဟောဒီက... ဦးလေးတို့ မာဝိကြီးတို့ လှည်းပေါ်က ဆင်းကြပါဦးဟော... ဟိုမှာ "ခန်းအိ" မုန့်ချိုချိုလေးကို စားသုံးကြပါဦး၊ ပြီးမှခန့်ဆက်ပါ'

ဟု ချိုသာသော စကားသံတို့ဖြင့် ဖိတ်ခေါ်လျက် ရှိသည်။

မဏ္ဍပ်၏ ရှေ့တွင် ယွန်းပျပ်ကြီးများနှင့် ထည့်ထားသော "ခန်းအိ" မုန့်များကို လှပစွာ တွေ့ရသဖြင့် မာဒင်က...

'ကဲ...ဟေ့ကောင်တွေ ဆင်းကြကွာ... သွားစားမယ်။ တစ်ညလုံး မောင်းရတာ ဆာတယ်ကွာ။ စားမယ်'

ထိုအခါ လှည်းသမားအားလုံးက...

'အေး... စားကြမယ်ဟေ့၊ ဆာနေတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ဆင်းကြမယ်ဟေ့'

ထိုအခါ မင်းကျောင်းဆရာတော်ကြီးက...

'ဟဲ့ကောင်တွေ... နေကြဦး ငါ မှာထားလျက်နဲ့... အစားဝမ်းတဲ့ကောင်တွေ ငါ စားခိုင်းတော့မှ စားကြ'

လှည်းပေါ်မှ ဆရာတော်ကြီး ဆင်းသွားပြီး လက်ထဲက တောင်ငှေကြီးနှင့် ယွန်းပျပ်ကြီးတွေထဲမှာ ရှိနေသည့် ခန်းအိမုန့်တွေကို မွေတော့သည်။ မွေပြီးသည်နှင့် ဆရာတော်ကြီးက...

'ဟဲ့ကောင်တွေ... စားကြစမ်းဝအောင်စားထားကြ'

ဆရာတော်ကြီးမှာ ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် လှည်းပေါ် တက်သွား

နမူနာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၉

သည်။

လှည်းသမားများမှာ ချိုဆိမ့်ပြီး အရသာရှိလှသော နန်းအိမ်နန်းများကို အားရပါးရ ဝအောင် စားကြလေ သည်။

အဝအပြဲ စားပြီးနောက် လှည်း များ မောင်းပြီး ထွက်ခွာကြသည်။ မဏ္ဍပ်ကြီး လွန်ပြီးနောက် ဆရာ တော်ကြီးက...

'ဟကောင်တွေ...မင်းတို့တို့ကို မင်း တို့ ပြန်စမ်းကြည့်ကစမ်း'

လှည်းသမားများမှာ ဆရာတော် ကြီး မိန့်ကြားသဖြင့် စမ်းကြည့်သည့် အခါ...

'ဟာ...ဟေ့...ခိုက်ထဲမှာ မရှိ တော့ဘူး'

'အေး...ဟုတ်တယ်ကွ... မာဒင် ဘာမှ မရှိတော့ဘူး'

ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက...

'အေး...အေး... မင်းတို့နောက်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ မဏ္ဍပ်ကြီးကိုလဲ လှည့်ကြည့် ကြည့်'

ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားသဖြင့် လှည့်ကြည့်ရာ...

'ဟာ...ဟာ...ဟေ့... မရှိတော့ ဘူး'

ရှေ့ဆုံးက မောင်းနေသည့် မာဒင်က...

'ဟေ့...ဟေ့ကောင်... ထွန်းခ ဘာမတွေ့တာလဲ'

'မဏ္ဍပ်လေ... မဏ္ဍပ်ကြီး မရှိ တော့ဘူး'

မာဒင်က မယုံသဖြင့် လှည့်ကြည့် ရာ...

'ဟုတ်...ဟုတ်တယ်ဟ၊ ဘယ်... ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ'

'ဟ...ဟေ့ကောင် ဘယ်ရောက် ရမှာလဲ ဒီကွင်းကြီးထဲက အရှင်းကြီး ပျောက်သွားတဲ့ဥစ္စာ... မင်းအမြင်ပဲ မဟုတ်လား'

'အင်း...ဟုတ်တယ်၊ ဟေ့ကောင် ဟုတ်တယ်၊ အံ့ဩစရာကောင်း သလို ကြောက်လဲ ကြောက်ဖို့ ကောင်းနေပြီ'

'အေး... အဲဒါ ဆရာတော်ကြီး ပါလို့ပေါ့ကွာ၊ ပါသာ မပါရင် မင်းတို့ ငါတို့ ဒုက္ခကောင်းကောင်းကြီး ဖြစ် တော့မှာကွ'

'ဟုတ်တယ်ဟေ့၊ ငါ...ငါတောင် ချွေးပြန်လာပြီ'

လှည်းသမားတို့မှာ ထိုအခါမှ ခေါင်းနားပန်းကြီးများ ထလျက် ကြောက်ကြောက် လန့်လန့်ဖြင့် ဆရာတော်ကြီးထံ ပြေးကပ်ပြီး...

'ဆရာတော်ကြီးဘုရား... တပည့်တော် တို့ နောင်အခါ ဤကဲ့သို့ မလုပ်တော့ ပါဘုရား... အစာများလဲ စားမိထား သဖြင့် ဒုက္ခမဖြစ်ရအောင် ကယ်တော်မူ ပါ ဘုရား'

ဟု ဝိုင်းဝန်းလျှောက်ထားကြ သည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက မေတ္တာတရား ကြီးမားစွာဖြင့်...

'အေး...အေး... ကောင်းပြီကွယ် ကဲ...ရော ဟောဒီကွမ်းဖတ်လေးကို နည်းနည်းစီ စားကြ စားထားကြ ကိစ္စမရှိ ပါဘူး၊ ကဲ...ဘေးအပေါင်း ရန်အပေါင်း မှ ကင်းကြပါစေကွယ်'

လှည်းသမားအားလုံး ဆရာ တော်ကြီး၏ ကွမ်းဖတ်ကို စားပြီး နောက် ရှေ့ခရီးစဉ်အတွက် ထွက်ခွာ ခဲ့ကြသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး

မည်သည့်ထူးခြားချက်မှ မတွေ့ရဘဲ အေးချမ်းစွာဖြင့် "ပိန္နဲကွင်း"ကို ရောက်ရှိကြသည်။

နောက်နေ့တွင် ဆရာတော်ကြီး သည် ဒကာရင်း တပည့်ရင်း၏ နေအိမ်တွင် သီတင်းသုံး၍နေစဉ် အားကိုးယုံကြည်မှု ရှိကြသည့် တပည့်ဒါယကာ အပေါင်းတို့ထံ ဆွမ်းကွမ်းအချို့အချဉ် စသည် ကောင်းနိုးရာရာ သစ်သီးသစ် ဖျားကို လာရောက် ဆက်ကပ်ကြ သည်။

တစ်နေ့သော နံနက်စောစော တွင် အမျိုးသမီး ခပ်ရွယ်ရွယ် တစ်ယောက်မှ ယွန်းဆွမ်းအုပ်နီကြီးဖြင့် ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာတော် ကြီးကို ဆက်ကပ်လေသည်။

'ဆရာတော်ကြီးဘုရား... တပည့် တော်မကို သနားသဖြင့် တပည့်တော် လှူဒါန်းသည့် ဤကန်စွန်စုကို တပည့် တော်ပူပါဘုရား'

'အေး...အေး... ကောင်းပြီ'

ဒကာမလေး ကောင်းပြီ ထိုအမျိုးသမီးမှာ ကန်စွန်စု ထည့်ထားသည့် ဆွမ်းအုပ်ကြီးကို ထားပြီး ပြန်သွားတော့သည်။ ယင်းနောက် ဆရာတော်ကြီးက တပည့်များကို...

'ဟဲ့... ဟိုကောင်တွေ ဒီကန်စွန်စု ယွန်းအုပ်ကြီးကို သိပ်ထားလို့ ဘုရားကို ကပ်ပြီမှ စားကြမယ် ယွန်းအုပ်ကြီးကို ဖွင့်ကြည့်ကြည့် အလွန်ကြီးသော ကန်စွန်စု တွေကြသဖြင့်...

'ဟ...တော်တော်ကြီး... ပဲကွ၊ စားလို့ သိပ်...

အဆင်ပြေတယ်ဟေ့... သိမ်းထား
လိုက်မယ်'

တပည့်များက ဝမ်းသာအားရ
ပြောကြပြီး သိမ်းထားကြသည်။

နာရီဝက်လောက် အကြာတွင်
စူးစူးဝါးဝါး အသံတစ်ခုက ကျယ်
လောင်စွာ ထွက်ပေါ်၍ လာခဲ့သည်။

'အု...အဲ အု...အဲ အု...အဲ'
ဤအသံကြောင့် ဆရာတော်ကြီး
မှလွဲ၍ အားလုံးသော သူများမှာ
လန့်ထိတ်လျက် ဗရတ်ဗရက် ဖြစ်
ကုန်ကြသည်။

ထွက်လာသည့်အသံက ကလေး
ငိုသံနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် တူလှသည်။
သမာဓိ အားကောင်းလှသော
ဆရာတော်ကြီးက...

'ဟဲ့...ဟိုကောင်တွေ ယင်းစို့ထားတဲ့
ကန်စွန်ချွန်ကို ဖွင့်ကြည့်ကြဦး'

"ဘယ်က ထွက်လာသည့် အသံ
လဲ" ဟု စဉ်းစားနေကြသော မာဒင်
တို့လူစုသည် ဆရာတော်ကြီး မိန့်
ကြားသဖြင့် ယွန်းအုပ်ကြီးကို ဖွင့်
ကြည့်ရာ...

'ဟာ...ဟ...ယ...ယ...ကြောက်...
ကြောက်စရာကြီး'

ဖွင့်လက်စ ယွန်းအုပ်ကြီးကို
အတိုင်း ထားခဲ့ပြီး ဆရာတော်
ကြီးဆီကို ကြောက်လန့်စွာ ပြေး
သွားကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှ...

'ဟ...ဟဲ့ကောင်တွေ... ဘာဖြစ်
လဲ၊ တယ်ခက်တာပဲကွယ်'

'မှန်...မှန်ပါ့ဘုရား၊ ကြောက်...
ကြောက်စရာကြီး ဘုရား'

'အေး...အေးလေ... ဘာတွေ့

လို့လဲ'

ထိုအခါ ထွန်းခက...
'ဟို...ဟို...ဖားဆီလို အကောင်ကြီး
ဘုရား'

ယွန်းခွက်ကြီးထဲတွင် ရှိနေသည့်
က အကွက်အကွက်ကြီးများဖြင့်
အလွန်အကျည်းတန် အရပ်ဆိုးလှ
သည့် ပေါင်လုံးမျှရှိသည့် ဖားကြီး
တစ်ကောင် ဖြစ်၍နေသည်။

ဆရာတော်ကြီးက...

'ကဲ...ကဲ... ထွန်းခ ဖားကြီးကို
ပြန်အုပ်ထားလိုက်ပါကွယ်'

ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားသည့်
အတိုင်း ထွန်းခမှာ ကြောက်ကြောက်
လန့်လန့်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားလိုက်
သည်။ တစ်အောင်လောက်အကြာ
တွင် ဖားကြီး၏ အော်သံပါ တိတ်
ဆိတ်၍ သွားတော့သည်။

အတန်ကြာပြီးနောက် ဆရာ
တော်ကြီးမှ...

'ဟိုကောင်တွေ ဖားကြီးကို ဖွင့်ပြီး
လွှတ်ကြ'

'မှန်...မှန်ပါ့ ဘုရား'

ထွန်းခတို့ လူစုမှာ ကြောက်လန့်
နေသော်လည်း ဆရာတော်ကြီး
မိန့်ကြားသဖြင့် ဖွင့်ကြရာ...

'ဟာ...ဘယ်...ဘယ်လို ဖြစ်
သွားပါလိမ့်'

အံ့သြခြင်းများစွာဖြင့် တစ်
ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
ကြည့်ပြီး မှတ်တက်မိကုန်ကြသည်။

အကြောင်းမှာ ယွန်းအုပ်ထဲက
ဖားကြီးသည် ထူးဆန်းစွာ အရည်
ပျော်သွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

'ဆ...ဆရာတော်ကြီးဘုရား ဖား...
ဖားကြီး...အရည်ပျော်သွားပြီဘုရား'

'အေး...အေးကွယ်၊ ဖားအစစ်မှ
မဟုတ်တဲ့ဥစ္စာပဲ။ သူတို့ရဲ့ ပညာနဲ့
လုပ်ထားတဲ့ ဖားအတုဆိုတော့
အင်း...ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့ကွယ်။
ကဲ...လွတ်တဲ့နေရာကို သွန်ပြီး
ဆွမ်းအုပ်ကြီးကို ဆေးထားလိုက်
တော့'

ထိုအကြောင်းကို ပိန္နဲကွင်းနှင့်
ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ တပည့် ဒကာ၊
ဒကာမများ ကြားသိကြသဖြင့်
များစွာ အံ့သြဝမ်းမြောက်လျက်
ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊
ပညာ စသည်တို့ကို ကြည်ညို၍
မဆိုးနိုင်အောင်ပင် ရှိခဲ့ပေ
သည်။ ထိုအကြောင်းကို
ဘဘကြီး ဦးမာဒင်၏
မှတ်တမ်းစာအုပ်အရ
ကြည်ညိုသဒ္ဒါပွားစေရန်
ခြယ်မှုန်းလျက်...

ဘက်ထရီ မောင်သောင်း
(ဟသာတ)

မျိုးလက်ခို

နှစ်ဘဝစံလူသား

နှစ်ဘဝစံလူသားဆိုတာ လူ့ဘဝကို နှစ်ခါပြန် ခံစားသူဟု ဆိုလိုပါသည်။ အမှန်အားဖြင့် သတ္တဝါတို့မည်သည် “ဘဝ” တစ်ခုကို တစ်ခါသာ ရသည်ဟု သိရပါသည်။ ရရာ၊ ရောက်ရာ ဘဝမှာ ပျော်နေကြ၏။ သေကြရပြီးခါ အဆုံးသတ်လေသည်။

ကမ္ဘီရဆန်သော သတ္တဝါလူသားအချို့သာလျှင် (၂)ဘဝအဖြစ် စံစားရရှိရသည်မှာ ထူးခြားသောအဖြစ်တွေဟု ဆိုရမှာဖြစ်ပါသည်။

စာရှုသူ ခံစားကြည့်နိုင်ရန်မှာ နိုင်ငံခြားပြန် “ဦးသောင်း” ထိုသူမှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဓိက တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူအဖြစ် ထင်ရှားလှသော ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏

လက်ရှိ သံတန်ဆောင်းကြီးကို တည်ဆောက်လက်သမားဆရာကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သေခါနီးစေ (၇)ထွေဆိုက်ရောက်ချိန်၌ သူသည် ဖြစ်သူက...

‘မင်း ကောင်းပျူနေတာ သေရင် နတ်ပြည်ရောက်သော်လည်း ဟု ပြောသောစကား အမှတ်ထားမိလေဦး မရောက်သော်လည်း အင်္ဂလန်ပြည် ဝါရှင်တန်မြို့ ကတော်တစ်ဦးဝမ်း၌ လူဝင်စားတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ပြောတတ်စ အရွယ်တွင် “ဂိုးတင်း(ရွှေ) ခဲ (ဘုရား)”၊ “မြန်မာနိုင်ငံ (ဗားမား)” သည် ပြီး နောင်အခါ အရွယ်ရောက်လာပြီး

တစ်ယောက် ဖြစ်လာသဖြင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ ဗုဒ္ဓဘာသာလေ့လာနိုင်သော "ပါဠိဘာသာဘွဲ့" ယူခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ လေ့လာရေး ခရီး ထွက်လိုစိတ် ပြင်းထန်သဖြင့် လေ့လာရေးအဖွဲ့နှင့် လိုက်ပါလာခဲ့လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရောက်၊ ရန်ကုန်မြို့ သို့ ရောက်သောအခါ သူ့အိပ်မက်ထဲတွင် ခဏခဏ မြင်ခဲ့ဖူးသော ဘုရားဟု ပြောပြီး အလွန်ကြည်ညိုလေးစားပြီး အမှတ်တရဖြစ်နေခဲ့ကြောင်း ကို ပြောဆိုလေသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင် တည်ဆောက်ခဲ့သော သံတန်ဆောင်း ကြီးရှေ့ ရောက်သောအခါ မနေနိုင်တော့ဘဲ မည်သူမှ မတိုက်တွန်းရဘဲ သူ့ကိုယ်တိုင် ထိုင်ကန်တော့ပြီး နောက် စိတ်တွေ ဝေဝါးစွာဖြင့် သူ ဝှက်၍ သိမ်းထား ခဲ့သော ရွှေငွေပစ္စည်းအချို့ကို အံ့ဝှက်ဖြင့် ထားသဖြင့် မည်သူမှ မသိသော်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင် သိရှိရာဖွေ သူ့ပြီး ဘုရားတွင် ဂေါပကများအား လျှို့ဝှက်ပြုခဲ့ကြောင်း တို့ ရွှေတိဂုံဘုရားဂေါပကများ ပြန်လည် ပြောပြသဖြင့် သိရသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင် ရဟန်းပြုလိုကြောင်း ဝန်ခံသဖြင့် ယခု အခါ ရဟန်းဘဝဖြင့် ယခုတိုင် ရှိနေကြောင်း တိတ်ခွေမှ မြဲကြားသိနိုင်သော (၂)ဘဝစံ ဦးသောင်း နိုင်ငံခြား အဖြစ် ရှိနေပါကြောင်း တင်ပြမှုကို လေးစားစွာ လိုက်ပါသည်။

စာရွှေသူ ဝေဖန်လက်ခံနိုင်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါ သည်။

ဤထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု **၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်** ဘက်ကပါ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ယခု ကျွန်တော်တို့ တွင် ဦး "မောင်သိန်းအေး" ဟု လူအများ ခေါ်ကြ သည်။ လယ်လုပ် တောလုပ် တောင်ယာ ခုတ်စားပါ

သည်။ ကျန်ခဲ့သည့် လူဘဝအမည်ကတော့ မောင်ရွှေစံ၊ မရမ်းကွင်းရွာမှာ နေပါသည်။ သူနှင့် လယ်စပ်ချင်းရှိသူက ဦးဂွတို "ငါးပြေမရွာ" က ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့ လယ်ထွန်ရင်းမှာ "မောင်ရွှေစံ" ပိုးထိလေသည်။ ယခုအခေါ် မြွေကိုက်သည် ဖြစ်သည်။ လယ်နီးစပ် ဦးဂွတိုက မရမ်းကွင်းရှိ မောင်ရွှေစံအိမ်ကို တွဲပို့ပေးသည်။ မောင်ရွှေစံသေတော့ တွဲကူပြန်ပို့ပေးသည့် ဦးဂွတို မရမ်းကွင်းအိမ် မဟုတ်သည့် ငါးပြေမရွာမှာ လူဝင်စား ဖြစ်လာသည်။ မောင်သိန်းအေး ဟု အမည်ပေးထားသည်။

စကားပြောတတ်စမှာ... 'မရမ်းကွင်းမှာ ပိုဝါးပိုရိတယ် မယ်ဆီ သွားချင်တယ်၊ ကျန်တဲ့ အဖွေတွေ ခွဲပေးရမယ်' စသည်ဖြင့် ပြောပြသည်။ ခဏခဏ မရမ်းကွင်းသွားလိုကြောင်း ပူဆာသဖြင့် အဖဦးဂွတိုနှင့် ဒေါ်သိန်းက လိုက်ပို့ပေးသည့်အခါ အိမ်ဝရောက်တော့ တန်းပြီး အိမ်ထဲဝင်၍...

'မယ်ခ... နှင်နေကောင်းလား' စသဖြင့် သားမယားကဲ့သို့ (၄,၅)နှစ်သားလေးက ပြော၍ ရှက်ကြသည်။

နောက် ပုဆိုး၊ အင်္ကျီ၊ ရွှေကြယ်သီး၊ လယ်ကွက်၊ နွားရှဉ်းများ လိုက်လံကြည့်ပြီး သူပစ္စည်းတွေမှန်သမျှ ရွေးထုတ်ပြန်၍ ယုံကြည်ကြတော့မှ...

'ငါပြန်တော့မယ်မယ်... ကောင်းကောင်းလုပ်စား၊ သားကြီးကို အတူနေမယ်ဆိုရင် နွားရှဉ်းကို ပေးလိုက်၊ လယ်လုပ်ခ နှင်ယူ မယားရရင် လက်ဖွဲ့လိုက်ပါ'

ဟု မှာခဲ့ပြီး အဖွေခွဲပေး၍ ပြန်လာပြီး ငါးပြေမရွာမှာ နေထိုင်နေပြီး မိန်းမနှင့်ကလေးများ နောက်ထပ် ရခဲ့ပါ သည်။

ပြန်ပြီး မရမ်းကွင်း မသွားတော့။ ဦးဂွတို၊ ဒေါ်သိန်း တို့ကိုသာ လုပ်ကျွေး၍ နေပါတော့သည်။ နောက်ဘဝ အဖြစ် မပြောတော့ပါ။ မေးလည်း မပြောဘဲ "ပြီးခဲ့ပြီ"

ဟုသာ ပြောတော့သည်။

ယခုတော့ ဝမ်းတွင်း အစာအိမ်ကင်ဆာနှင့် သေတာ (၂)နှစ် ရှိပါပြီ။

မသေမီ ကျွန်တော် စာရေးသူနှင့် ဥပုသ်စောင့်ရင်း ပြန်ပြောခိုင်းသဖြင့် ပြောပြသောကြောင့်သာ ဤ ဆောင်းပါးကို ရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရှုသူ မည်သို့ ယူဆမိပါသနည်း နောက်တစ်မျိုး ပြပါမည်။

(မချစ်စုလေး-ခပ်ငယ်ငယ်) ဘာဖြစ်တာလဲကွယ်

ကျွန်တော် စာရေးသူက ငါးပြေမအောက်စုရွာမှာ နေပါသည်။ အထက်စုရွာမှာ ဦးမောင်သောင်း၊ ဒေါ်မပု ဆိုသူတို့က သမီးလေး မယ်နုကို မွေးဖွားခဲ့သည်။

လက်ခုံပေါ်တွင် မည်းနက်သော အမှတ်ကြီးတစ်ခု ထင်ရှားစွာ ပါလာခဲ့ပါသည်။ ယခု မနုလေး (၁၂)နှစ်သမီး ရှိပါပြီ။

ငယ်တုန်းကဆိုလျှင် အိမ်ရှေ့အိမ်က ဒေါ်ချက်စု အကိုင်အချီမခံ ငိုပါသည်။ ကော့လန်ဆင်းပါသည်။ သူ့သမီးလေး သေသွားစဉ်က လက်ခုံမှာ မည်းအိုး

၂၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သုတ်လိုက်သည်။ ဒါကြောင့် သူ့သမီးပါဆိုပြီး ခဏခဏ လာချီယူ ချော့မြူပါသည်။ ကလေးက လက်မခံပါ။

တခြားသူချီလျှင် ရယ်ပြုံးနေပါစေ... သူတို့ချီလျှင် ချက်ချင်းငိုပါလေသည်။ (၇,၈)နှစ်သမီး ပြောတတ်စေ အထိ ခေါ်လျှင် ငိုသည်။ ကျွေး၍ မစား၊ ပေး၍ မသု တစ်ဖက်လှည့်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းစုစုနေသည်။ ကပ်လာ လျှင် ထပြေးသည်။ ဝေးဝေးမှာနေသည်။ ချောင်း၍တော့ ခဏခဏ ကြည့်ပါသည်။ မျက်စောင်းထိုးပါသည်။

စကားပြောတတ်စ အရွယ်တွင် ပြန်ပြောသည်မှာ... 'သူတို့ ဆေးမှားတိုက်လို့ သေရတာ၊ မသေခင် အသေ လင်မယား လာကြည့်တော့ စိတ်မှာ စွဲလို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့တာ ဖြစ်ကြောင်း'

သိရပါသည်။ ထိုအကြောင်းကို စာရေးသူ မေးကြည့်တော့ ဒေါ်ချက်စု ပြောပြသည်မှာ...

သူတို့ သမီးလေးကို အလွန်ချစ်ပါကြောင်း (၂)နှစ် သမီးထိ အလွန်ချူချာကြောင်းနှင့် အာအဆာ ဆေးပေး လွန်းသဖြင့် သူများပြောသော ဆေးများ၊ တေတေ လက်ကမ်းဆေးများ တိုက်ကျွေးရာမှ သေမည်နှစ်ထုတ် ဆေးမှားတိုက်မိသဖြင့် ဝမ်းအလွန်သွားပြီး အသက်မခံ ပါသွားသဖြင့် ချစ်လျက်နှင့် စွန့်ပစ်လိုက်ရသောကြောင့် လက်ခုံပေါ်တွင် မည်းအိုးမည်းမည်းကြီး သူ့သမီး လိုက်မိကြောင်း ဝန်ခံကတိပေးပါလေသည်။

အဆွေ စာဖတ်သူ မည်သို့ ထင်မြင်ယူဆပါသနည်း။ ကျွန်ုပ် စာရေးသူကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တာကြောင့် "ကံ"၊ "ကံ အကျိုး" ကို ယုံကြည်ပါသည်။ ဘာကြောင့် ကိုလည်း လက်ခံပါသည်။

လူဝင်စား(၂)ဘဝစံများရှိကြောင်း တွေ့ရှိ သိကြောင်း သည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့... သံသရာဆိုတာ ကြောင်း ယုံကြည်ပါသဖြင့် ကံမကုန်သေးသရွေ့မှာ သံသရာ တစ်ကွေ့တစ်နေရာမှာ ပြန်ဆင်းကြောင်း ဆိုတာ သေချာနေပါသည်။

တွေ့ကြုံဆုံကွဲ ဖြစ်မြဲဓမ္မတာ၊ ကံသာအဖပိတဲဉ်းရာ။

ပျိုးလက်ညှိ

ရသည်။

'သူငယ်ချင်း ကိုကျော်မင်းရ... မင်းက သိပ္ပံသမား၊ လက်တွေ့သမားဆိုတော့ ငါ ပြောတာတွေကို မင်းယုံချင်မှ ယုံမယ်။ ငါလဲ မင်းလိုပဲပဲ လက်တွေ့သမား တစ်ယောက်ပါ။

အခု ငါပြောတာတွေက ဝိုက်ဝန်းတွေ ဖြစ်ရပ်မှန်တွေပဲ... ငါတို့ မင်းဆိုနေတဲ့ လောကကြီးမှာ မပြင်အပ်၊ မပြင်အပ်တဲ့ ပရ လောကသားတွေရှိပါလား။ စုန်းကလေးနဲ့ အမှောင်ပညာဆိုင်ရာ ပညာသည်တွေ ရှိပါလား... ဆိုတာတွေကို ငါလက်ခံ ထားပြီးပြီကွ'

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရ၍ စာရေးသူသည် မိမိထိုင်နေရာ စားပွဲ မှ ကျောင်းဆရာဦးကျော်မင်းတို့ စားပွဲသို့ ကူးပြောင်းကာ မျက်နှာစိမ်း ဦးပဉ္စင်းကြီးအား မိမိကိုယ် မိမိ မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက်...

'ခုနက ဦးပဉ္စင်းကြီး အမိန့်ရှိတဲ့ အထဲမှာ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဆိုတာ ကြားလို့ပါဘုရား။ တပည့်တော် အဲဒီ ဖြစ်ရပ်လေး သိခွင့်ရရင် သိချင်ပါတယ် အမိန့်ရှိပေးပါဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားမိပါသည်။ ဦးပဉ္စင်းကြီးက စာရေးသူအား ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် ကြည့်၍ လိုလို လားလားနှင့်ပင် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြသည်မှာ...

'နှစ်ကတော့ ကြာခဲ့ပြီပေါ့ကွ... တိတိ ကျကျ ဆိုရင် ၂၀၀၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ရက်ကတော့ မှတ်တိုင်တော့ပါကွ။ အိမ်က ဒီဗီယာရီစာအုပ် အဟောင်းလေးထဲတော့ မှတ်ထားတာ ရှိတာပေါ့'

'အဲဒီနေ့ မနက်(၉)နာရီလောက်

မှာ ကျုပ်ဇာတိမြို့လဲဖြစ်၊ ကျုပ် နေထိုင်ရာမြို့လဲဖြစ်တဲ့ မြောင်မြို့ ဆိပ်ကမ်းကို ဇံရာဝတီမြစ်ကြောင်း တစ်လျှောက်က မျောလာတဲ့ ရေနံ ကန်ကြီးတစ်ကန်က လာတင်တယ်။ ရေနံကန်ရဲ့ အကန့်တစ်ကန်မှာလဲ မီးလောင်နေတယ်။

ရေနံကန်က အကန့်၊ အကန့်နဲ့ပျံ။ မီးလောင်နေတာက အကန့်တစ်ခု မှာပါ။ ဦးပဉ္စင်းတို့ မြို့ကလဲ ယခင်က ဒါမျိုး တစ်ခါတစ်ရံမျှ မမြင်ဘူး၊ မကြုံ ဘူးလေတော့ ဆိပ်ကမ်းဘက်ကို သွားကြည့်ကြတာ တစ်မြို့လုံးလိုလို ပါပဲ။

ရေနံကန် စတင်တဲ့ နေ့ကတော့ လူတွေက အထူးအဆန်းအဖြစ် ကြည့်ကြရုံ သက်သက်ပါ။ အဲ... ဒုတိယမြောက်နေ့ကျတော့ မရိုး ကုန်းရွာက ရွာလူကြီးဦးပုရဲသား အောင်ရှမ်းနဲ့ အိုးပုတ်တို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်က သူတို့ပိုင် ပဲ့ထောင် စက်လှေနဲ့လာပြီး ရေနံကန်ထဲက ရေနံစိမ်းတွေကို သူတို့နိုင်သလောက် ခပ်ယူသွားကြတယ်ဗျ'

စာရေးသူက နားထောင်ရင်း စကားဖြတ်၍...

'နေပါဦး ဦးပဉ္စင်း... အဲဒီရေနံကန်မှာ ပြိုင်ပယ်ယာဘူလား ပြိုင်ပယ်က ဘယ်သူ လဲ ဘယ်လို ဒီကန်ကြီးက မျောလာတာ လဲ ဘုရား'

ဟု မေးမိပါသည်။

ထိုအခါ ဦးပဉ္စင်းကြီးက...

'ကျုပ်လဲ သိချင်လို့ စုံစမ်းခဲ့ပါ တယ်။ ကျုပ် ကြားသိရသလောက် ပြန်ပြောရရင် ပိုင်ရှင်က ရေနံကုန်

သည် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးပါ။ သူ က ရေနံစိမ်းအပြည့်ပါတဲ့ ရေနံကန် ကို မော်တော်တစ်စီးနဲ့ ဆွဲယူလာခဲ့ ရာမှာ ရေနံကန်ရဲ့ အကန့်တစ်ကန် ကို မီးလောင်တော့ မော်တော်ကို မီးကူးစက်လောင်မှာစိုးလို့ ဆွဲလာ တဲ့ မော်တော်ကနေ ဖြုတ်လွှတ် လိုက်တာတဲ့။

ဒီရေနံကန်ကြီးက ပထမမြင်မှ ဆိပ်ကမ်းမှာတင်တယ်။ မြင်းမူဆီ ကမ်းက လူတွေက ရေနံကန် မီး လောင်ပေါက်ကွဲရင် မြို့ကို မီး တူး စက်လောင်ကျွမ်းနိုင်တယ် ဆိုပြီး တွန်းလွှတ်လိုက်ကြတော့ ဒီရေနံ ကန်ကြီးက မြစ်ကြောင်းထစ် လျှောက် ပြန်မျောလာပြီး ဦးပဉ္စင်း တို့နေတဲ့ မြောင်ဆိပ်ကမ်းကို တင်တယ်လို့ သိရတယ်ဗျ'

'တင်ပါဘုရား... စိတ်ဝင်စား စရာပါပဲ။ ဆက်အမိန့်ရှိပါဦးဘုရား'

'အဲဒီ ဒုတိယမြောက်နေ့မှာ အဲဒီ သူတွေက ပဲ့ထောင်စက်တွေ ရေနံစိမ်းတွေ နိုင်သလောက် ခပ်ယူ သွားကြတာကိုမြင်မှ ကျုပ်တို့မြို့က လက်လုပ်လက်စား လူအချို့က အကြံပြုပြီး တချို့က လက်ဆွဲနေ နဲ့ တချို့ကလဲ အဆိုင်းထမ်းခိုင်း နဲ့ ရေနံတွေကို သွားခပ်ယူကြတာ အဲဒီနေ့ တစ်နေ့ကုန်ပါပဲ။

တတိယနေ့ကျတော့ ရေနံကန် မှာ မီးလောင်အားက ပိုလှောင် တယ်။ ရေနံခပ်ယူရတာလဲ ဆွဲယူ လှပါဘူး။

သံကန်က ပူလွန်းလို့ ခြေထောက် တွေ အပူခံပြီး သံကန်ပေါ်က

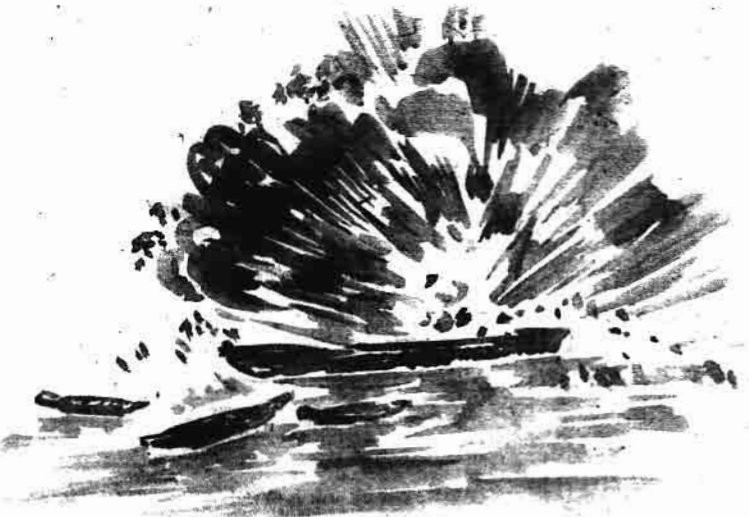
အောင် ခြေထောက်နှစ်ဖက်လုံးကို အဝတ်စုတ်တွေနဲ့ ပတ်စည်းပြီးမှ တက်လို့ရတာပါ။ အဲဒီနေ့ မနက်ပိုင်း ထိတော့ လူခပ်များများ တက်ခပ် ကြပါသေးတယ်။

မနက်(၁၀)နာရီလောက်မှာ ကျုပ်ရယ်၊ ကျုပ်မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြတဲ့ ကိုထွန်းမင်း၊ ကိုဘပွေးနဲ့ ကိုဇော်မင်း ထွန်းတို့ မြောင်းအ.မ.က(၁)ကျောင်း ရဲ့ အရှေ့ဘက်ကနေပြီး ရေနံခပ်တဲ့ သူတွေကို သွားကြည့်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့လိုပဲ မြို့ပေါ်က လူအချို့လဲ လာကြည့်နေကြတာ တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရေနံကန်ကြီးက ဝန်းခနဲ ပေါက်ကွဲသံကြီး မြည်ဟည်းပြီး မီးညွန့်တွေ မီးခိုးလုံးကြီးတွေ ကောင်းကင်ကို ထိုးတက်သွားတယ်။ ကျုပ်တို့လဲ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့်နဲ့ ဆက်ကြည့်ကြတော့ ရေနံခပ်နေတဲ့ လူ(၇)ယောက်က ထန်းတစ်ပျားခနဲ အမြင့်ထိ ပေါက်ကွဲသံနဲ့ အတူမြောက်ပါသွားပြီး မီးခိုးလုံးတွေ အကြားမှာ ဝဲနေတာ မြင်ရတယ်။

အောက်ပြန်အကျကြတော့ ပုံစံတူ အမျိုးမျိုးပါပဲ။ တချို့က မှောက်ထွက်၊ တချို့က ပက်လက်၊ တချို့ကြတော့ ဒိုင်ဗင်အလှထိုးဆင်တဲ့ ပုံစံမျိုးပါ။ တရုတ်သိုင်းကားတွေ ကြည့်ရတာ ထက်တောင် သာမန်ဆင်ပါတယ်။

ကျုပ်တို့အဖွဲ့ကလဲ ဒီလူတွေပေါ် စိုးရိမ်စိတ်ကတစ်မျိုး ကြည့်ဆောင်းတာကလဲ တစ်မျိုးနဲ့ မျက်စိအောက်မခတ်ဘဲ ကြည့်နေဆဲမှာပဲ လူ(၇)ယောက်လုံး မြစ်ထဲ ပြန်ကျ

လာပြီး ရေထဲကို အားလုံး နစ်မြုပ်သွားကြပါတယ်'

'ဟာ... အဲလိုဆို ဒီလူတွေက မီးလောင်ခံရတာရော ရေနစ်မြုပ်တာရောနဲ့ အားလုံး သေကြပြီပေါ့' ဟု စာရေးသူက ထင်မြင်ချက်ပေး၍ ဦးပဉ္စင်းစကားကို ဝင်ရောက်ထောက်မိပါသည်။

ထိုအခါ ဦးပဉ္စင်းကြီးက... 'ကျုပ်လဲ အစကတော့ ဒကာပြောသလို ထင်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမယ့် ဒီလူတွေက ပသေကြတာပဲ။ (၇)ယောက်လုံး ရေထဲက ပြန်ပေါ်လာပြီး လူများ စုပုံကြည့်နေကြတဲ့ ဆိပ်ကမ်းဘက်ကို လက်ဖက်ကူးလာကြတယ်'

'ဆိပ်ကမ်းနဲ့ သူတို့ ကူးလာတဲ့ နေရာက ဘယ်လောက် ဝေးပါသလဲ ဘုရား'

'အင်း... ခုနစ်ဆယ့်ငါးကိုက်လောက်တော့ ဝေးမှာဗျ'

'ဆက်မိန့်ပါဦးဘုရား... ဒီလူတွေက ထူးဆန်းနေလို့ပါ ဘုရား'

'အဲဒီလူ(၇)ယောက်လုံးက ဆိပ်

ကမ်းပေါ် တက်လာကြတယ်။ ဆိပ်ကမ်းပေါ်ရောက်မှ အရပ်ကြီးပြတ်လဲကျသွားကြပြီး အားလုံး သတိလစ်သွားကြတယ်။

ကျုပ်တို့ အတူကြည့်နေကြတဲ့ သူငယ်ချင်း(၄)ယောက်က အထူအရှာ သိရင်လို အနီးကပ်သွားကြတော့ တစ်ကိုယ်လုံး မီးလောင်အော်ရာတွေ တွေ့ရတယ်။ အဝတ်အစားတွေလဲ မရှိကြတော့ဘူး။ လူတွေကလဲ မီးထွေးတုံး၊ မီးထွေးဆဲတွေဖြစ်လို့... မျက်လုံး၊ ပါးစပ်၊ နှာထိင်းမှတစ်တစ်ကိုယ်လုံး ရွံ့စောင်းနေကြတယ်။ အမြင်က ထိုးလွန်းပါတယ်။ ကျုပ်လဲ အများနဲ့မို့ ကြည့်ခဲ့တာပါ။ ကြည့်နေကြတဲ့လူတွေထဲက မိန်းမတွေ ကလေးတွေနဲ့ လူငယ်များက ထက်မကြည့်ရဲကြတော့ဘူး ကြောက်လန့်တကြားနဲ့ ထော်ဟစ်လို မြန်မြန် ကြပါတယ်။

တိုတိုနဲ့လိုရင်း ပြောရရင်တော့ပျာအချဖြစ်ပွားတဲ့ လူ(၇)ယောက်ရဲ့ မိသားစုတွေ၊ အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းတွေ၊ မြို့မိမြို့ဖတွေ ချက်ချင်း ရောက်လာကြပြီး မြှောင်ဆေးရုံကိုပို့တယ်။ မြှောင်ဆေးရုံက မနိုင်တော့ အဲဒီနေ့မှာပဲ မန္တလေးဆေးရုံ

www.burmeseclassic.com

ကြီးကို ကားတွေနဲ့ ပို့ရတာပါပဲ။ လူနာတွေကတော့ ညည်းနေကြလို့ မသေကြဘူးလို့ပဲ ပြောရမှာပေါ့ဗျာ။

အဲ... လူနာတင်ကားပေါ်မှာ ငှက်ပျောရွက်တွေခင်းပြီး ဆီသုတ် ပြီးမှ မီးလောင်လူနာတွေကို တင် သွားကြတာပါ။

မန္တလေးဆေးရုံကြီး ရောက်တော့ ဒီလူနာတွေမြင်တဲ့သူ အားလုံးက တစ္ဆေသရဲတွေ ဝင်လာတယ်လို့ အော်ပြေးကြတယ်။ ပြေးတဲ့အထဲမှာ ကျန်းမာရေး ဝန်ထမ်းတွေတောင် ပါကြသတဲ့’

‘ကျန်းမာရေး ဝန်ထမ်းတွေက နေ့တိုင်းလိုလို လူသေတွေ၊ ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက်အလောင်းတွေ တွေ့မြင် နေကျပဲ။ ကြောက်ပါ့မလား ဦးဇင်း ရဲ့’

ဟု စာရေးသူက ဝင်ပြောတော့ ဦးပဉ္စင်းကြီးက...

‘မတူဘူးလေဗျာ... ဒီလူနာတွေ က ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလဲပျက်၊ အသံဆိုး ကြီးတွေနဲ့လဲအော်၊ လှုပ်ရှားမှုတွေ ကလဲ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတွေထဲက သရဲတစ္ဆေပုံစံတွေလို ဖြစ်နေကြ တာကို။

ဆေးရုံထဲမှာ ပြေးသံ လွှားသံ အော်ဟစ်ဆူညံသံတွေ ကြားရတော့ ဆေးရုံအုပ်ကြီးကိုယ်တိုင် လာကြည့် ပြီး ဒီလူနာ(၇)ယောက်ကို (၄) ယောက်က တစ်ခန်း၊ (၃)ယောက် က တစ်ခန်းခွဲပြီး အခြားလူနာတွေနဲ့ အဝေးဆုံးနေရာမှာ ထားပေးတယ်။

အခန်းတွေကို အပြင်က သော့ ခတ်ထားပြီး လူနာစောင့်တွေကိုလဲ

အခန်းအပြင်ဘက်မှာ ထားစောင့် ခိုင်းတယ်။ တာဝန်ရှိသူမှအပ ဘယ် သူမှ အခန်းထဲ အဝင်မခံဘူးတဲ့။

အဲ... ပြောဖို့ တစ်ခုကျန်သွားတယ်။ ဆေးရုံအုပ်ကြီးက လူနာအားလုံးကို ဆွေးပေါင်ချိန်တိုင်းတယ်၊ ဆွေးပေါင်က (၀)တဲ့။ နှလုံးခုန်နှုန်း တိုင်းတယ် လုံးစ နှလုံးခုန်နှုန်းက ရပ်နေကြသတဲ့။

ဆရာဝန်ကြီးက သူတစ်သက် ဒီလို လူနာမျိုးတွေ မတွေ့ဖူးဘူး။ အားလုံးက ဆွေးကြောတွေလဲ ပျက်စီးနေကြပြီ။ အတွင်းကလိစာတွေလဲ မီးကျွမ်းနေကြပြီ။ အလုပ်မလုပ်တော့ဘူး။

ဒီဗေယု လူနာတွေက ဆိပ်တယမ်း ယမ်း၊ ခြေလက်တွေ တယမ်းယမ်းနဲ့ လှုပ်နေတဲ့အပြင် ညည်းညူးနေကြသေး တယ်။ ဒါကြောင့် အရပ်ထဲမှာ ပြောပြော နေကြတဲ့ အမှောင်ပယောဂတို့ အယို တယ်။ အကပ်တယ်ဆိုတာတွေကို ကျွန်တော် လက်ခံယုံကြည်ရတော့မှာပဲ လို့တောင် မှတ်ချက်ပြုပါသတဲ့ဗျာ’

ထိုစဉ် ကျွန်တော်က ကြားဖြတ် ရှိ...

‘အတော် ထူးခြားဆန်းကြယ်တာ ပဲနော် ဦးပဉ္စင်း’

ထိုအခါ ဦးပဉ္စင်းကြီးက...

‘ဒါ မထူးဆန်းသေးဘူး။ ဒီထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်တာ ကျန်သေး တယ်’

ဟု ပြော၍ ရေခန်းကြမ်း သောက် လျက် ခေတ္တနားကာ အမောဖြေနေ ပါသည်။

ရေခန်းကြမ်း (၃)ခွက်လောက် သောက်ပြီးမှ ဦးပဉ္စင်းကြီးက ဆက် လက် ပြောပြပါသည်။

‘အဲဒီ လူနာ(၄)ယောက်လုံးက နေ့အချိန်မှာ ဆိုညည်းသံကလွဲပြီး သတိလစ်မေ့မြောနေကြတယ်။ ည

(၈)နာရီလောက်ဆိုရင် (၄)ယောက် ထားတဲ့ အခန်းထဲက လူနာ(၄)ဦး လုံး ထထိုင်ကြပြီး ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြော ကြတယ်။

ခဏကြာတော့ ခင်မောင်ဆိုတဲ့ လူနာက ပါးစပ်ဆိုင်းနဲ့ ပတ်ပတ် တီးတယ်။ ကိုဌေးဆိုသူက ဌေးနဲ့ သီချင်းနဲ့ ဝိုင်းပတ်တယ်။ တင်... ဌေးဆိုတဲ့လူနာက တွံတေးသီချင်း သီချင်းတွေဆိုတယ်။ ကျန်တဲ့... ကိုမာက စည်းဝါးလိုက်နဲ့... ပါးပါးပဲဗျာ။

သူတို့ကို လူနာရှင် အခန်း တွေက မုန်ပေါက်တွေက ကြည့်လို့မြင်ရတော့ သူတို့... အသေလွတ်ပြီ အခြေအ... တယ်လို့ အစပထမ... အားရဝမ်းသာ ဖြစ်နေကြ... ဗျာ။

သူတို့ သီချင်းဆိုကြ

www.burmeseclassic.com

ကြတဲ့ အချိန်နှစ်နာရီလောက်ကြာ
တော့ မောပြီး အိပ်ကြပြန်ရော။
နောက်နေ့ရောက်တော့ တစ်နေ့ကုန်
မထကြပြန်ဘူး။ အဲ... ည(၈)နာရီ
လောက် ရောက်ပြန်တော့ အရင်နေ့
ညကလိုပဲ ဆိုကြ ကကြ တီးကြပြန်
တယ်။

အဲဒါ (၃)ညတိတိပါပဲ။ စတုတ္ထ
နေ့ရောက်တော့ ဆရာဝန်က ပုံမှန်
(Round)လှည့်တဲ့ အချိန်မှာ လူနာ
ရှင်တွေကိုခေါ်ပြီး ခင်ဗျားတို့ လူနာ
တွေ သေဆုံးသွားကြပြီ အလောင်း
တွေကို ပြန်ယူကြတော့လို့ ပြောတာ
ကြောင့် မြောင်မြို့ကို ပြန်လည်
ယူဆောင်ခဲ့ပြီး သဂြိုဟ်ခဲ့ကြတယ်
ဗျ'

'အရှင်ဘုရား နောက်(၃)ဦးက

ရော ဘုရား'
'ကျန်တဲ့ လူနာ(၃)ယောက်ကလဲ
နောက်(၃)ရက်လောက်မှာ တစ်နေ့
တည်းမှာပဲ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး နာရီပိုင်း
ပဲခြားပြီး ကွယ်လွန်သွားကြလို့
မြောင်မြို့ကို ပြန်ယူပြီး သဂြိုဟ်ခဲ့
ကြရပါတယ်'

'သူတို့(၃)ဦးကရော မသေခင်
ညညမှာ တီးကြဆိုကြကကြ မလုပ်
ကြဘူးလား ဘုရား'

'အဲဒီ(၃)ယောက်က ညညမှာ
ခဏတစ်ဖြုတ်လောက်ပဲ တစ်ဦးနဲ့
တစ်ဦး စကားပြောတာလောက်ပဲ
ရှိကြပါတယ်ဗျာ'

စာရေးသူက ဦးပွင့်ကြီး ပြောပြ
ပေးသော မြောင်မြို့မှ ဖြစ်ရပ်သည်
ထူးခြားဆန်းကြယ်လှသဖြင့် ယင်း

ဖြစ်ရပ်မှန်ကို စာရေး၍ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ပို့လိုကြောင်း
ခွင့်တောင်းခဲ့ပါသည်။

ဦးပွင့်ကြီးမှ မူလက ယင်း
ကိုယ်တိုင်ပင် ရေးသားမည် စိတ်ကူး
ခဲ့သော်လည်း ရေးဖူးရေးစ မရှိ၍
မရေးဖြစ်ခဲ့ကြောင်းနှင့် စာရေးသူ
အား လိုလိုလားလား ရေးရန်ခွင့်ပြုပါ
သဖြင့် ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ မြောင်မြို့မှ ဦးပွင့်ကြီးအား
ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ဂါရဝပြုလျက်
**[ကွယ်လွန်သူများ၏ အမည်
နာမများကို လွှဲပြောင်းရေးသား
ထားပါသည်။]**

သံပရာသီး

ယနေ့ချိန်ခါ အချို့ရည်များ တံဆိပ်မျိုးစုံဖြင့် ရောင်း
ချနေတာကို မြင်တွေ့နိုင်ပါတယ်။ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ
သောက်သုံးနိုင်ကြသလို အနံ့အရသာများလဲ သစ်သီး
ရည်များနဲ့ ထပ်တူမကွာ ရှိပါတယ်။

သစ်သီးမျိုးတို့ရဲ့ အနံ့အရသာကို နည်းပညာများနဲ့
ဖော်စပ် ရောင်းချ သောက်သုံးသော အသီးများစွာထဲမှ
သဘာဝ သံပရာနဲ့ ဖျော်စပ်နိုင်သော သံပရာဆီ ပြုလုပ်ပုံ
လေး တင်ပြရေးသားလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ မြေလတ်ဒေသ မကျွေးတိုင်းဒေသ
ကြီး၊ မင်းလှမြို့နယ်၊ မလွန်တပ်နယ်မှ စစ်မှုထမ်း
ဆစ်ဦးပါ။ ၂၀၀၆ခုနှစ်၊ တန်ခူးလမှာ စက်ရုံမှာ သင်္ကြန်
အခါတွင်း ဒုလ္လဘ မဲပေါက်၍ မလွန်ရွာ သာကြော
ဘုရားမှာ ရဟန်းဝတ်ခွင့်ကြံခဲ့ပါတယ်။ ရဟန်းဝတ်စဉ်
အခြားအစုစုထဲမှ အမှတ်ထင်စွာ သံပရာဆီ
ဝယ်ယူလင်းရဲ့ တန်ဖိုးကို မမေ့နိုင်အောင် ရှိခဲ့ပါတယ်။

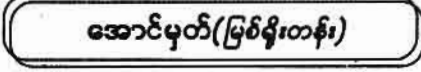
ယစ်ထုပ်ကြီး ဘဝကနေ ဒုလ္လဘပေါက် ရဟန်းဖြစ်
တာ ဆွမ်းခံကြတဲ့အခါ နေကပူ ရင်ကပူ ရေဆူမတတ်
ညာနေအောက်မှာ ခန္ဓာကို ဘာဝနာနဲ့ ထိန်းရင်း

သံပရာသီးဖျော်ရည်လေးနဲ့
ကုသိုလ်ပွားများဖို့ ချွေးသိပ်
အမောပြေစေဖို့ လျှို့ဝှက်နားကုသိုလ်ပြုခဲ့သော ကိုအေးလွင်
(ဆင်တဲ)အား ကျေးဇူးတင်မဆုံး ရှိခဲ့ရပါတယ်။

သံပရာဆီဖျော်စပ်ပုံက ဒီလိုပါ...
'ဘာလီပုလင်းဖြူထဲ သကြားသန့်သန့်လှည့်ပန်းနား မရောက်ခင်
လက်နှစ်လုံးလောက် ချန်ထည့်ပါ။

သံပရာသီး အလုံးရင့်ရင့် (၂၀) (သို့)ယုတ် (၂၅)လုံးလောက်
ညှစ်ပြီး အရည်ကို စွပ်ကျယ်စေပြီး စစ်၍ အပြည့်ထည့်ပါ။
လုံအေးထိတ်ပြီး နေလှန်းပါ။

သကြား ဖျော်သွား၍ အဆီဖြစ်ရင် ကြိုက်သလောက်
ထား။ ကြိုက်တဲ့ အချိန်အခါမှာ ရေအေးအေးနဲ့ ဖျော်
သောက်လို့ ရပါပြီ။ (အချို့ကြိုက်ရင် စ.ပြုလုပ်ချိန်မှာ
သကြားပိုထည့်ပါ။) အဆီတစ်ဇွန်း ရေတစ်ဖန်ခွက်နဲ့
သဘာဝ သံပရာရည်စစ်စစ်ကို ချိန်ခါမရွေး သောက်သုံး
နိုင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ကျားရဲ့ ပေါများသည့် ကျားခြေရာ ကျောက်ချောင်း

၇၇ ဦးစီ

နေ့ဦးအပျောက် မိုးဦးပေါက်ခဲ့ပြီ။
သစ်ထုတ်ရေး ဆင်စခန်းများ
လုပ်ငန်းရှိသော တောစခန်းများသို့
ပြောင်းရွှေ့ကြရသည်။ ဆင်စခန်း
သစ်တစ်ခု ချသည်ဆိုလျှင်ပဲ
ဆင်ခေါင်းများ (ဆင်သူကြီး)များ၊
ဆင်ဦးစီးများ နေထိုင်သော တဲငယ်
ကလေးတွေ ပိုင်းရံထားပြီး အလယ်
တွင် “ဘိုတဲ” ဟုခေါ်သော ဧည့်ဂေ
၂၇၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ဟာတဲကြီး
တစ်လုံးကို အားချင်း ဆောက်ကြရ
သည်။
ဆင်များ ထားစရာနှင့် ရေ လွယ်
ကူသော နေရာကို ရွေးကြရသည်။
ယခု ရွေးထားသော နေရာသည်
ရေလွယ်ကူရန် ဦးစားပေး ရွေးမိ
သည့်အတွက် “ကျားခြေရာ
ကျောက်ချောင်း” ဘေးသို့ စခန်းချ

ခဲ့မိသည်။
ထိုစခန်း မြေပုံအတိုင်း
မိုးကုတ်-မန္တလေး ကားလမ်း
ရေနံ့သာအရှေ့ လက်ဝဲ
ပိုင်(၂၀)ဝေးသော တော
၌ နေရာရွေးခဲ့မိသည်။
အရှေ့ဘက်တွင်
တောင်တန်းကြီးရှိ
တွင် “ဟိုဒို” ဆိုသော

နှင့် “ရတနာသင်္ဂီတိုင်း” ဆိုသော ငွေတွင်း(ဘော်တွင်း)ကြီး ရှိသည်။ တောင်ဘက်မှာတော့ မတ္တရာ မြို့နယ်၊ အနောက်ဘက်မှာတော့ စဉ့်ကူးမြို့နယ်၊ မြောက်ဘက်မှာ တော့ မိုးကုတ်၊မိုးမိတ်မြို့နယ်များ ရှိသည်။

“ကျားခြေရာ ကျောက်ချောင်း” ဟု အမည်ပေးတွင်ခြင်းသည် ထို အနီးထိန်၌ ကျောက်ချောင်းတစ်ခု ရှိသည်။ ယင်းကျောက်ချောင်းသည် နွဲများ၊ သဲများ၊ အခြား ငြေညားအို၊ ကျောက်သားနှင့် လူများမှ ဖန်တီး လုပ်ကိုင်ထားသကဲ့သို့ သဘာဝဖြစ် ထေရသည်။ အရှည် သုံးဟာလုံးအလောက် ရှည်လျား၏။ အကျယ်မှာ ၁၂(၂)ခန့် ။ ကျယ်ဝန်းသည်။

ထို ကျောက်ချောင်းအတွင်းသို့ ထူးများ သွားလိုက်လျှင် ရေထဲမှ ခြစ်တက်သွားသော ကျားခြေရာ များကို ခေတ္တခဏ တွေ့ရတတ် သည်။ ကျားများ အမြဲတစေ နေထိုင် ကျက်စားသည်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် “ကျားခြေရာ ကျောက်ချောင်း”ဟု ခေါ်တွင်နေ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်စခန်း အဆောက်အအုံများ ဖြစ်သွားပြီး ဆင်ခေါင်း(ဆင်သူကြီး) များ ဆင်ဦးစီးများ သူ့နေရာနှင့်သူ့ မှီခိုနေရာနှင့်ကိုယ် နေထိုင်နေ တာ။ ကိုဝင်းမောင်တစ်ယောက် မှီခိုလှလွတ်ဆိုတော့ အလယ်ဗဟို ညဉ့်ဂေဟာတွင် တစ်ယောက် ညဉ့် နေရသည်။

ညနေ နေဝင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင် ကျားဟိန်းသံကြီးကို သုံးကြိမ် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကြား

လိုက်ရသည်။ ဆင်တွေလည်း ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသည်။ ဆင်ကလေးတွေ အတွင်းမှာထားပြီး ဆင်ကြီးတွေက ဝိုင်းရံကာ သတိ အနေအထားနှင့် နားရွက်များ “စွင့်”ထားကြသည်။ ဆင်ဦးစီးတွေ အားလုံး တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ကြ တော့ပါ။ သူ့တဲ၊ ကိုယ့်တဲတွင် ငြိမ်ဝပ် နေကြတော့သည်။

ကိုဝင်းမောင်က ဆင်ဝန်ထမ်း မဟုတ်ပါ။ ချောင်းခေါင်းတစ် ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ သစ်ထုတ် လုပ်ရေးဌာန၏ ဝန်ထမ်းငယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည့်အတွက် ဆင်များ သစ် ထုတ်ရာတွင် လိုအပ်သော အစီ အစဉ်များ ညွှန်ပြရန် တာဝန်အရ လိုက်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ညဉ့်ဂေဟာ သည် အကာအရံ မရှိပါ။ ခေါင်းရင်း ဘက် တစ်ခုတည်းသာ ကာရံထား သည်။

ကိုဝင်းမောင် တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရသည့်အခါ ခြင်ထောင်ကို ထောင်၍ စောင်ထူထူခြုံပြီး အိပ် လိုက်ရသည်။ လက်ထဲမှာတော့ သုံးတောင့်ထိုး ဓာတ်မီးတစ်လက်နှင့် ဓားရှည်တစ်ချောင်းကိုတော့ ကိုင် ထားပါသည်။

“ဂျောက်ဂျောက်” ဆိုသည့် အသံကြားတိုင်း ဓာတ်မီးနှင့် ထိုး ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ကျားများကို အထင်းသား မြင်တွေ့ရသည်။ ဒီလိုနှင့်ပဲ ဟိုအော်ဒီအော်၊ ဟိုတီး ဒီတီးနှင့် တစ်ညလုံး မိုးလင်းခဲ့ကြ ရသည်။

သုံးရက်မြောက် နေမှာတော့

ရေနံသာရဲစခန်းသို့ အကူအညီ တောင်း၍ ရဲလေးယောက်နှင့် သေနတ်လေးလက် ကူညီလိုက်ပါ တော့သည်။ ရဲလေးယောက်နှင့် ကိုဝင်းမောင် ညဉ့်ဂေဟာမှာပဲ အိပ် ကြသည်။

ညအချိန်မတော် ကျားလာခဲ့လျှင် ပစ်ခတ်ရမည့် ပစ်ကွင်း၊ ပစ်မှတ်များ ကို ရဲများက နေ့ပိုင်းမှာပင် သတ်မှတ် ထားကြသည်။ ဆင်ဦးစီးများနေ သော တဲများရှေ့တွင် စက္ကူအဖြူ များ အမှတ်သား ပြုလုပ်ထားကြ သည်။ ညအချိန် အလွယ်တကူ ဆင်ဦးစီးတဲများ ရှောင်ရှားပစ်နိုင်ရန် အမှတ်သားများ ဖြစ်ကြသည်။

နေဝင်၍ အားလုံး တဲအတွင်း ဝင်ကုန်ကြပြီ။ အသံနက်ကြီးနှင့် ကြောက်မက်ဖွယ် သုံးကြိမ် ဟိန်း ဟောက်ပြန်သည်။ ကိုဝင်းမောင်နှင့် ရဲတွေ “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ” တွေ့ရော၊ “ဘုရား...ဘုရား” ဆိုတာတွေရော ဆူညံနေအောင် ရွတ်နေကြသည်။

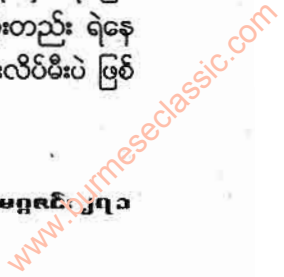
အသံတစ်ခု ကြားရာသို့ ဓာတ်မီး နှင့် ထိုးကြည့်လိုက်ရာ ဆေးလိပ်မီး တစ်ခုလို “ရဲခနဲ” မြင်လိုက်ရသည်။ ရဲတွေက သေနတ်တွေကို ကိုင်ပြီး ကြောင်ကြည့်နေကြသည်။ ကိုဝင်း မောင်က “ပစ်...ပစ်”ဟု တိုးတိုး ပြောသည်။

ရဲတွေက...

‘ကျားမျက်လုံးဆိုရင် နှစ်လုံး ဖြစ် ရမယ်။ အခု တစ်လုံးတည်း ရဲနေ တာမြင်ရတော့ ဆေးလိပ်မီးပဲ ဖြစ် ရမယ်’

ဟု ဆိုသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၇၁

'ကျားတို့ကြောင်တို့ ဆိုတာ
ဓာတ်မီးနဲ့ထိုးရင် မျက်လုံးတစ်လုံးပဲ
ပြတာ။ ပြီးတော့ ကျားမျက်လုံးက
မီးလိုပဲ ရဲနေတတ်တယ်'

စသည့် စကားသံ ကြားတာ
ကြောင့် ဝုန်းခနဲ ကျားကြီး ခုန်ထွက်
သွားသည်။ အဲဒီတော့မှ အားလုံး
'ကျား' ဟု အတည်ပြုကြသည်။
မကြာမီမှာပင် တစ်ခေါက် ပြန်
လာသည်။

'ဒီတစ်ခါတော့ ရိုင်ဖယ်သေနတ်နဲ့
အပီ ပစ်မှာ။ ကျားတွေ သေဖို့သာ
ပြင်ထား'

ဟု ရဲတစ်ယောက်က ကြိမ်းဝါး
သည်။ ထိုသို့ ကြိမ်းဝါးနေစဉ် ကျား
ဝုန်းခနဲ ရောက်လာ၍ ရိုင်ဖယ်
သေနတ်နှင့် အပီပစ်လိုက်ရသည်။
သို့ပေမယ့် ကျားကို မထိဘဲ အသံနှင့်
ခြောက်လိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။
တစ်ညလုံး ငြိမ်သက်သွားပေတော့
သည်။

နောက်တစ်နေ့ ရဲတွေက
ဒီတစ်ခါတော့ အပီပစ်မှာဟု ဆိုပြန်
သည်။ ယုံရခက် မယုံရခက် ဖြစ်နေ
တော့သည်။ ညနေ ခြောက်နာရီ
ကျော်၍ မှောင်ရီပျိုးပြီ။ ဆင်ဦးစီး
တစ်ယောက်က မကြောက်မလန့်
သောက်ရေမရှိ၍ သောက်ရေ သွား
ခပ်သည်။

မိန်းမနှင့် ကလေးငယ် တဲထဲမှာ
ထားခဲ့သည်။ ကြောက်ကြောက်နှင့်
ကလေးချေးပါတာတောင် ထမလဲ
ဘဲ အနီးရော စောင်စုတ်ပါ အိပ်ရာ
ဘေး ထုဖ်ပြီး သားအမိနှစ်ယောက်
စောင် ခေါင်းမြီးခြုံ အိပ်တော့သည်။
'ကိုစိုင်းကျော်ဟန်... ကိုစိုင်း

ကျော်ဟန်'
ဆိုသော အသံတစ်သံက ည
အမှောင်ထုကို ခွင်းပစ်လိုက်သည်။
'မြန်မြန်လာပါ... မြန်မြန်လာပါ'
ဟု ဆင်ဦးစီးမိန်းမ၏ အလန့်
တကြားအော်သံက တုန်လှုပ်
ချောက်ချားကုန်ကြသည်။ အသံ
လာရာသို့ ဓာတ်မီးများ ဝိုင်းထိုးထား
လိုက်ကြသည်။

'ဘာကောင်ကြီးလဲ မသိဘူး။ တဲထဲ
ဝင်နေပြီ'

ရဲများနှင့် ကိုဝင်းမောင်တို့က တဲ
ဆီသို့ ထလာခဲ့ကြသည်။ ဝုန်းခနဲဆို
ကျားကြီးတစ်ကောင် ခုန်ထွက်သွား
သည်။ ပါးစပ်ထဲတွင် လူတစ်ယောက်
ပါသွားသည်ကို အတိုင်းသား မြင်
လိုက်ကြရသည်။

ဆင်ဦးစီးမိန်းမ ပါသွားပြီ။
အားလုံး စိတ်မကောင်းကြတာက
လွဲ၍ မည်သူမျှ ကျားနောက် တော
ထဲသို့ မလိုက်ရဲကြပါ။ ဆင်ဦးစီး
စိုင်းကျော်ဟန်က ဓားတစ်လက်၊
ရေဘူးတစ်ဘူးနှင့် သူ့တဲသို့ စိုးရိမ်
တကြီး ပြေးဝင်ကြည့်လိုက်၏။

သူ့မိန်းမ အဖြစ်အပျက်ကို ယူဆ
သလဲ ပြောပြနေသည်။ သူ့မိန်းမ
အသံ ကြားရတော့မှ သူ့မိန်းမ
ပါမသွားကြောင်း သိကြရသည်။
'ကလေး ပါသွားတာ ဖြစ်ရမယ်'
ဟု အားလုံး ဝိုင်းဝန်းမေးသည်။
ကလေးလည်း ပါမသွားကြောင်း
သိရသည်။ ကျားရဲက ကလေး
နှင့် စောင်စုတ်ကို ကလေးမှတစ်ဆင့်
ချီပြေးလေတော့သည်။

နံနက် မိုးလင်း၍ တောနင်း
ကြည့်သည့်အခါ သုံးမိုင်တော
ဝေးသည့် တောတွင်း တစ်ခု
တွင် အနီးရော စောင်စုတ်
ကိုက်ဆုပ်ထားသည်ကို တွေ့
တော့သည်။ ကလေးခိုအောင်း
ကျားရဲဟု ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။

[တစ်ချိန်က သစ်ချွန်
ဦးဝင်းမောင်၏ ကျားရဲတို့
ကို တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူထု ဦးစိန်ခြေ

www.burmeseclassic.com

ဘော်အိုင်ဆရာတော်ကြီး၏

ဗဟောစာ

ကိုယ်ပျောက်ဝိဇ္ဇာအစွမ်း

ကျွန်ုပ်တို့ ရွာအမည်ကား မကွေး
 နိုင်ဒေသကြီး၊ နတ်မောက်
 နယ်၊ ဘော်အိုင်ရွာဟု အမည်
 ကွပ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရွာမှ ရွာဦး
 ကျောင်းဆရာတော်ကြီး (ညောင်
 နွယ် ဆရာတော်ကြီးဟုလည်း
 ခေါ်သိများသည်။)သည် ကျွန်ုပ်တို့
 သာမက အခြား ရွာနီးချုပ်စပ်
 သားများကပါ ကြည်ညိုလေးစား
 ခံရသော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်၏။
 ဆရာတော်ကြီး၏ ငယ်နာမည်
 အင်္ဂါသား မောင်စံအိဖြစ်သည်။
 နန်းဝတ်သောအခါ ဦးညောင်ဏှံ
 သော ရဟန်းဘွဲ့နှင့် ထင်ရှား
 စောခဲ့ပေသည်။

ထင်ရှား ကျော်စောခြင်းမှာ
 လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ
 ဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့
 ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။
 ကျွန်ုပ် ယခု ရေးပြပေးမည်မှာ
 ဆရာတော်ကြီး၏ ဂန္ဓိရပညာ
 အစွမ်းများထဲမှ တချို့တစ်ဝက်မျှ
 ဖြစ်ပါသည်။
 ဆရာတော်ကြီး ယင်းဥပုသ်တော်
 ကြီးကျောင်းသားဘဝတွင် ရွာသို့

ရောက်လာသော ရှမ်းဆရာကြီး
 တစ်ဦးက အတက်အဆင်း အောင်
 သော ကြောင်ရမ်း ကျော့ကုတ်
 ရေကွင်းစေသော နှိုင်းရပ်တို့ကို
 ထိုးပေးခဲ့၏။
 ထို့ပြင် လူကို လက်ပြန်ကြိုးတုပ်
 ထားကာ ကြိုးဖြေသောနည်း၊ အိမ်
 ထဲ၊ တိုက်ထဲ လုံလုံခြုံခြုံ ပိတ်ထား
 သည်ကို ဝင်ထွက်နိုင်သော ပညာ
 ရပ်များပါ စီမံပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်ဟု
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၇၃

www.burmeseclassic.com

မျှ စုပြုံတိုးဝေကြည့်ရှုလျက် ရိုကြကုန်၏။ ဤသည်မှာ ဆရာတော်ကြီး၏ ဗျိုင်းရုပ် အစွမ်းတည်း။

စာရေးသူ၏ဖခင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ဖြစ်ခဲ့စဉ်အခါက ရွာထဲတွင် သူကြီးဦးခန့်ဟု ရှိခဲ့လေ၏။

ရွာလယ်ကောင်တွင် တိုက်နှင့် နေနိုင်သည်မှာ သူကြီးဦးခန့်သာ ဖြစ်၏။ သူကြီးဦးခန့်သည် နှစ်လုံးပြုူးသေနတ်ကြီးကို ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရသော သူကြီး။

ဥပုသ်နေ့ တစ်နေ့ဝယ် သူကြီးဦးခန့်က ဘော်အိုင်ဆရာတော်ကြီးထံ ဥပုသ်စောင့် သွားခဲ့သည် ဆို၏။ ဥပုသ်သီလ ပေးပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီးက သူကြီးဦးခန့်အား...

'ဒကာခန့်'
'ဘုရား'
'ဒကာခန့်တိုက်က ညရေညတာ ခြုံစိတ်ချရဲ့လား'
'စိတ်ချရပါတယ် ဘုရား'
ဆရာတော်ကြီးက သူကြီးဦးခန့် ဖြေကြားချက်ကို ခေါင်းတည်တိတ်နှင့်။ ဆက်လက်၍ ဘာမှ မေးတော့။
နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ဆရာတော်ကြီးက ကျောင်းသားလေး ယောက်အား သူကြီးဦးခန့်ကို ရောက်ခေါ်ခိုင်းလေ၏။ သူကြီးဦးခန့် ရောက်လာသော် ဆရာတော်ကြီးက...
အာအန်...ဒါ ဒကာခန့် နှစ်လုံးပြုူး

သေနတ်ကြီး ယုတ်လား' ဟု သေနတ်ကိုကိုင်၍ သူကြီးဦးခန့်အား မေးလိုက်ရာ သူကြီးဦးခန့် ခမျှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် အံ့အားသင့်လျက်။

ညက တိုက်တံခါးများကို သူကိုယ်တိုင် လုံလုံခြုံခြုံ စနစ်တကျ ပိတ်ပြီးမှ နှစ်လုံးပြုူးသေနတ်ကြီးကို သူ့ခုတင်ခေါင်းရင်း တိုက်နံရံမှာ ထောင်ထားခဲ့ပေသည်။

နံနက်လင်းတော့ တိုက်တံခါးတွေလည်း လက်ရာခြေရာမပျက်။ ဘယ်အပေါက်မှ ပွင့်နေတာမရှိ။ သူ ပိတ်ခဲ့သည့်အတိုင်း လုံလုံခြုံခြုံ ပါပဲ။

ဆရာတော်ကြီးက ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ တိုက်တံခါးတွေ တစ်ချပ်မှ မလပ်ဘဲ ဝင်ရောက်ခဲ့တာပါလိမ့်။ ယခု သူ့သေနတ်ကြီးက ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ထဲ ရောက်နေလေပြီ။ လုံလုံပါသည်ဆိုသော သူ့တိုက်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့်တွေ့မှ ဘယ်လို ဖြစ်သွားရတာလဲ။ ပြီးတော့ သူ့ခေါင်းရင်းနား ဆရာတော်ကြီး သေနတ်ယူလာတာ အအိပ်ဆတ် လှပါတယ်ဆိုတဲ့ သူကြီးဆိုတဲ့ငါ ဘယ်လိုလုပ် မနိုးရတာလဲ။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘော်အိုင်ရွာက သူကြီးဦးခန့် မတွေ့တတ်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ဤသည်ကား ဘော်အိုင် ဆရာတော်ကြီး၏ "ကိုယ်ပျောက် ဝိဇ္ဇာအစွမ်း" ဟု ကျွန်ုပ်က အမည်ပေးဆောင်းပါး ရေးလေသော် ကျွန်ုပ်ပေးသော ဆောင်းပါးအမည်သည် သင့်လျော်လိမ့်မည်ဟု ယူဆလျက်။

စာကြွင်း ။ ဘော်အိုင် ဆရာတော်ကြီး ဦးညာဏ္ဍိဏ္ဍ ယုံလွန်တော်မူခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၃၅) နှစ် ကျော်ပေပြီ။

ဆရာတော်ကြီးသည် နောက်ပိုင်းတွင် ဂန္တိရပညာများကို အသုံးမချတော့ဟု ဘုရားထံမှာ သစ္စာဆိုပြီး ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်နှင့်အညီ ဝိပဿနာအလုပ်ကိုသာ ဝါမယစိုက်ထုတ် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် သွားပါကြောင်း စာရေးသူဖခင်၏ ပြောပြသမျှကို မယွင်းအမှန် မခြင်းမချန် ရေးသားလိုက်ရပါ သတည်း။

သုသာန်ဟောင်းမှ ခွေးသရဲ

ဇိုဇို (မဏ္ဍရာ)

အချိန်ကာလအားဖြင့် အနစ်(၃၀) ခန့်ပင်ရှိခဲ့ပေပြီ။ သို့သော်လဲ မှတ်မိ နေဆဲပင်ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည်

တပ်မ(၃၃)၏ ခြေမြန်တပ် ရင်း တစ်ရင်းမှ တပ်မ(၂၂) လက် အောက်ခံတပ် ဖြစ် သော ခမရ(...) တပ်သို့ တပ်ကြပ်ကြီး အဆင့်တိုး ဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော် တာဝန်

ထမ်းဆောင်ရန် ရောက်ရှိခဲ့သည့် တပ်သည် မွန်ပြည်နယ်(...)မြို့နယ် အတွင်း၌ တည်ရှိ၏။

တပ်သစ်သို့ရောက်ရှိပြီး တပ်အင် အားစုစည်းနေစဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့ ရသော ပရလောက အတွေ့အကြုံတစ်ခုအား

စာရှုသူများအတွက် ရေးသားတင်ပြ ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ထိုစဉ်က တပ်သစ်တွင် အရာရှိ စစ်သည်များနှင့် လက်နက်များ ဖွဲ့စည်းပုံ ပြည့်သွားသောအခါ တပ်တွင်းတွင် မွမ်းမံသင်တန်းများ ထပ်မံ၍ တက်ကြရ၏။

တပ်သစ်တွင်ပတ်ကားအဆောက် အဦများ မဆောက်လုပ်နိုင်သေး လှပျိုလှိုင်း၊ အရာရှိများ လူပျိုဆောင် တပ်ရင်းရုံးမှစ၍အားလုံးမှာ "ဘာမှ" လိုင်းခေါ် ယာယီအဆောက်အဦ (ခေန်မိုး၊ ထရံကာ၊ ဝါးထရံခင်း)ဖြင့် သာ နေကြရ၏။

အိမ်ထောင်သည်အရာရှိများ ဖြစ် သည့် (ဗိုလ်ကြီး၊ ဗိုလ်မှူး)များမှာ အရာရှိ အိမ်ထောင်သည်လိုင်းမှ မရှိသေးသဖြင့် တပ်နှင့်နီးသော ကျေးရွာများ၌ အိမ်များငှားရမ်း၍ နေထိုင်ကြရ၏။

တပ်ခွဲမှူးများမှာ မိမိတို့ထံ၌ စစ်သည်များ ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ရာ မဖြစ်စေရန် အထူးကြပ်မတ် ထုတ် ခဲ့ကြ၏။

တပ်သစ်ဖွင့်သော ဖြစ်၍ အိမ်ထောင် သည်ရဲဘော်များ မိသားစု

ခေါ်ယူခွင့်မရကြသေး ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် အိမ်ထောင်

ရဲဘော်များမှာ သာလျှင် လူပျိုဆောင်များတွင်

၂၇၆ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

လူပျိုဆောင်မှ ရွာထဲသို့ အလည် အပတ်သွားချင်သည့် အခါများနှင့် အငြိမ့် ဇာတ်သဘင်များ ကြည့်ရှု လိုသောအခါများတွင် လူပျိုလှိုင်းနှင့် နီးသော ဂိတ်ပေါက်မှ ရွာထဲသို့ သွားကြရ၏။

လူပျိုလှိုင်းဂိတ်တွင် နေခင်း၌ တပ်ရဲခေါ်(RP)တစ်ယောက်စောင့်၍ ညပိုင်းတွင် ရဲဘော်များ ကင်းစောင့် ကြရ၏။

ကျွန်တော်တို့ လူပျိုလှိုင်းမှ ရွာတွင်းသို့သွားရာလမ်း၌ သုသာန် ဟောင်းတစ်ခုရှိ၏။ ထိုသုသာန်မှာ လူနေအိမ်များနှင့် နီးနေသဖြင့် မြှုပ်နှံ ခွင့် မပြုတော့ဘဲ ပိတ်ထားလိုက် ခြင်းဖြစ်၏။

ဤသုသာန်၌ မြှုပ်နှံခွင့်မပြုတော့ ကြောင်းလည်း စာကပ်ထားသည် ကို တွေ့ရှိရ၏။ သုသာန်ဟောင်းနှင့် (၁)မိုင်ခန့်ဝေးသော နေရာတွင် သုသာန်အသစ် ပြုလုပ်ထားသည် ကို တွေ့ရှိရ၏။

ခက်သည်က သုသာန်သည် ပိတ် လိုက်သည်ဟုတော့ သိရ၏။ လူသေများ မြှုပ်နှံခြင်း မပြုလုပ် တော့သော်လည်း တရားဝင် ရွှေ့ ပြောင်းခြင်း မပြုလုပ်ရသေးသဖြင့် အုတ်ဂူများ ကျန်ရစ်နေပေသေး၏။

အုတ်ဂူများရှိနေသေးသဖြင့် ည အချိန် ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လုပ်ရ သောအခါများ၌ စိတ်ထဲတွင် ကသိ ကအောက်ဖြစ်ရ၏။

စစ်သည်များမှာ ညအချိန်များ တွင် ရွာတွင်းသို့ သွားရောက်လည် ဆက်ကြသော်လည်း ည(၉)နာရီ

တန်းစီလူစစ်ရန် အချိန်မီ ပြန်လာ ကြရ၏။

တပ်ရင်း၌ တပ်ခွဲ(...)ရှိ၍ ကျွန်တော်သည် ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှ လက်ဖြောင့် တပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲတွင် ည(၉)နာရီ တန်းစီလူစစ်ကို တပ်ခွဲမှ တပ်ကြပ် ကြီးများက အလှည့်ကျ တန်းစီကြ ရ၏။

အခြားတပ်ကြပ်ကြီးများ အလှည့် တွင်တော့ မည်သို့ ထူးခြားမှုရှိသည် မသိရပေ။ ကျွန်တော်အလှည့်ကျ၍ ညအချိန် တန်းစီလူစစ်တိုင်း၌ သုသာန်ဟောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး တစ်ခုခု အမြဲကြားနေခဲ့ရ၏။

သုသာန်တွင်းမှ မတ်တတ်ရပ်ပြ ခြင်း၊ သုသာန်အနီး ပိတောက်ပင် ပေါ်မှ ဇောက်ထိုးလုပ်ပြခြင်း၊ ရဲဘော် များနောက်မှ လိုက်၍ ပြေးလိုက်လာ ၍ ပြေးခဲ့ခြင်းနှင့် အနီရောင် ဝမ်းဆက်ဝတ်ထားသောမိန်းကလေး တစ်ယောက်အား တွေ့ရခြင်းများ ဖြစ်၏။

ရဲဘော်များထံမှ သုသာန်ဟောင်း နှင့် ပတ်သက်၍ ခြောက်လှန့်မှုများ အား အမြဲလိုလို ကြားနေခဲ့ရသော် လည်း ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ် တွေ့မကြုံ၍ မယုံချင်ခဲ့ပါ။

တစ်ညတွင် ဌာနချုပ်တပ်ခွဲအား တန်းစီလူစစ်ရန် ကျွန်တော်တာဝန် ကျ၍ အချိန်ကိုကြည့်လိုက်ရာ ည(၈)နာရီ(၄၅)မိနစ်ရှိပြီ ဖြစ် ကြောင်း တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်က ယူနီဖောင်းဝတ် လိုက်ပြီး တန်းစီရန်အချိန် လိုသေး သဖြင့် တန်းစီမည့်နေရာ၌ ကုလား ထိုင်တစ်လုံးချ၍ ထိုင်နေလိုက်၏။ ထိုစဉ်တွင် တပ်ခွဲ(၃) လူပျိုဆောင် ဘက်မှ ဆူဆူညူညူအသံများ ကြား လိုက်ရ၏။

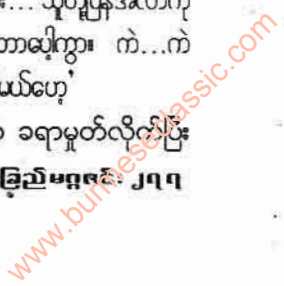
ထို့ကြောင့် ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှ တန်းစီရန်စောင့်နေသည့် တပ်သား သိန်းငွေအား သွား၍ စုံစမ်းရန် လွှတ်လိုက်၏။ ခဏအကြာတွင် တပ်သား သိန်းငွေ ပြန်ရောက်လာ ၏။ ယင်းမှ...

'ဆရာကြီး... တပ်ခွဲ(၃)တပ်ခွဲ...က သူ့ ရဲဘော်တွေ စုံစမ်း လာကြည့်တာတဲ့၊ အဲဒါ သုသာန်ဟောင်းထဲမှာ ဗိုလ်ကြီးရဲ့ စက်ဘီးကို ဘာမှမပြင်ရတဲ့ ပရဇာက သားက ဆွဲထားလို့ ဗိုလ်ကြီးစု စက်ဘီး ပေါ်က ဆင်းပြေးလာခဲ့ရတယ်တဲ့'

'ဒါနဲ့...ဘာလို့ ဆူဆူညူညူ ဖြစ် နေရတာလဲကွ'

'အဲဒီအကြောင်းကို ဗိုလ်ကြီး ပြောပြလို့ ရဲဘော်တွေက မီးတုတ် တွေယူပြီး သုသာန်ဟောင်းဘက်ကို စက်ဘီး သွားကောက်ကြတာတဲ့ ဆရာကြီး'

'အေး... အေး... သူတို့ပြန်အလာကို စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့ကွာ။ ကဲ...ကဲ တို့တပ်ခွဲတန်းစီမယ်ဟေ့' ဟု ပြောကာ ခရာမူတ်လိုလိုပြီး

တန်းစီစေလိုက်၏။ လူစစ်ပြီး လူစုံ သဖြင့် တန်းဖြုတ်ပေးကာ အားလုံးကို အိပ်ခိုင်းလိုက်ရ၏။ တပ်ခွဲ(၃)မှ လွဲ၍ အခြားတပ်ခွဲများလဲ တန်းစီ လူစစ်ကြ၏။

မကြာမီတွင် တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီး သန်းထိုက်၏ စက်ဘီးကို သွား ကောက်သောရဲဘော်များမှာမီးတုတ် များဖြင့် ပြန်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဗိုလ်ကြီး၏ စက်ဘီးကိုလည်း ရဲဘော်တစ်ယောက်မှ တွန်းယူလာ သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့နောက် တပ်ခွဲ(၃)အား တန်းစီ၍ တပ်ခွဲမှူးထံ တန်းအပ်သည်ကို တွေ့ရ၏။

တပ်ခွဲမှူးမှ ရဲဘော်များအား စည်းကမ်းလိုက်နာရန် ညအချိန် တန်းစီပျက်ကွက်က နောက်နေ့တွင် အပြစ်ပေးခံရမည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သုသာန်ဟောင်းကို ညအချိန် ဖြတ်သွားရာ၌ တစ်ယောက်တည်း မသွားဘဲ အဖွဲ့ဖြင့်သာ သွားကြရန် မှာကြားနေသည်ကို ကြားနေရ၏။

ထို့နောက် တန်းဖြုတ်ခိုင်းလိုက် ပြီး ဗိုလ်ကြီးမှ ပြန်ရန်အတွက် စက်ဘီးယူလာဖို့ ပြောလိုက်၏။

တပ်ခွဲမှ ဆရာများနှင့် ရဲဘော် များက ဗိုလ်ကြီးအားသုသာန်အလွန် အထိ လိုက်ပို့ကြမည်ဟုပြောကာ မီးတုတ်များပြင်ဆင်ကာ လိုက်ပို့ကြ ၏။

ရဲဘော်(၁)ယောက်က ဗိုလ်ကြီး ၏စက်ဘီးကို တွန်းသွားသည် ကိုလည်းတွေ့ရ၏။ ဗိုလ်ကြီးမှာ မိသားစုနှင့်ဖြစ်၍ တပ်တွင်း၌ နေစရာအဆောက်အဦး မရှိသော

ကြောင့် ရွာထဲတွင် အိမ်ငှားနေခြင်း ဖြစ်၏။

မိနစ်(၃၀)ခန့်အကြာတွင် လိုက် ပို့သောရဲဘော်များ ပြန်လာကြသည် ကို တွေ့ရ၏။ အချိန်မှာလည်း ည(၁၀)ဆယ်နာရီကျော်ပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း မိမိအိပ်ယာသို့ ဝင်၍ အိပ်လိုက်တော့၏။

နောက်နေ့မှစ၍ တပ်ခွဲ(၃)တပ်ခွဲ မှူး ဗိုလ်ကြီးသန်းထိုက်၏ သတင်း မှာ တပ်တွင်း၌ ပျံ့နှံ့သွားတော့၏။

အခြား တပ်ခွဲမှူးများမှလည်း မိမိ တို့တပ်ခွဲများအလိုက် ရဲဘော်များ အား ညအချိန် သုသာန်ဟောင်းထဲ တွင် ဖြတ်သွားရာ၌ အစုအဖွဲ့ဖြင့် သာ သွားလာကြရန် သတိပေးပြော ကြားကြ၏။

ထို့ကြောင့် ရဲဘော်များမှာ သုသာန်ဟောင်းကို ဖြတ်ကျော်ရာ အဖွဲ့လိုက်ဖြင့်သာ သွားလာကြ တော့၏။ ထို့ကြောင့် သုသာန် ဟောင်းမှ ပရလောကသားများ၏ ခြောက်လှန့်ခြင်း သတင်းကို မကြား ရတော့ချေ။

စစ်လလောက် ကြာသည်အထိ သုသာန်ဟောင်း၏ အခြောက်

အလှန့်ကတော့ ရပ်တန့်သွားခဲ့ရ သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

သို့သော်လည်း (၁)လံကျော်ခန့် အကြာတွင် သုသာန်ဟောင်းမှ ပရလောကသား (ခွေးသရဲ)နှင့် “နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့” တွေ့ရသူက တော့ ကံဆိုးသူ “မောင်ရှင်” မဟုတ် ဘဲ ကံဆိုးသူ “ကျွန်တော်”သာလျှင် ဖြစ်ခဲ့ရလေ၏။

ထိုနေ့ညနေက ကျွန်တော်တို့ တပ်ကြပ်ကြီး (၄)ယောက်သည် ချိန်းဆိုကြကာ မုဒုံမော်လမြိုင်သွား သော လမ်းဘေးရှိ စားသောက် ဆိုင်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်(လက်ဖြောင့်တပ်ကြပ်ကြီး) နှင့် ဆေးတပ်ကြပ်ကြီးအေးမောင် ဆက်သွယ်ရေးတပ်ကြပ်ကြီး စိုးဝင်း ထောက်လှမ်းရေး တပ်ကြပ်ကြီး ဦးထွန်းလှတို့ ဖြစ်ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့က တနင်္ဂနွေ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်၍ လွတ်လွတ် လပ်လပ်ပင် သောက်စားခဲ့ကြ၏။ အားလုံးရေချိန်ကိုက်သွားမှ ရပ်ထန့် လိုက်ကြတော့၏။

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့(၄) ယောက် ထမင်းနှင့် စားကြ၏။ အမဲကြော်တုံး(၁၅)တုံးခန့် ဝယ်လိုက် ၏။

ဆိုင်ရှင်မှ သတင်းစာဖြင့်ထုတ်ပြီး နီးဖြင့်ချည်ကာ လက်ကိုင်ဆွဲရေခဲ လုပ်ပေးလိုက်၏။ ထို့နောက်ပြန် ခဲ့ကြရာ လမ်း၌ တပ်ကြပ်ကြီး စိုးဝင်းမှ...

‘ဟေ့...ဆရာကြီးအို ရွာထဲ... ဒီည ဇာတ်ပွဲရှိတယ်ဗျ။ သွားကြည့်

ကြမလား'

ဟု မေးရာ တပ်ကြပ်ကြီး အေး
မောင်မှ...

'ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ အပျင်းပြေ
သွားကြတာပေါ့။ ဆရာကြီး
ဦးထွန်းလှနဲ့ ဆရာကြီး မောင်စိုးရော
ဘယ်လိုလဲဗျ... သွားကြမလား။
အချိန်က ည(၈)နာရီရှိပြီဗျ'

'သွားမယ်ဗျို...။ ကျွန်တော်လဲ
လိုက်မယ်။ ဆရာကြီး မောင်စိုးရော
ဘယ်လိုလဲဗျ'

'ကျွန်တော်တော့ မလိုက်တော့ပါဘူးဗျာ။
ဒီည တန်ဆီ လူစစ်က ကျွန်တော့်တာဝန်
ဗျ။ ခင်ဗျားတို့ပဲ သွားကြပါ။

ကျွန်တော် ထမ်းလဲ ဆာနေပြီ။ အပဲ
သာကြော်ထုပ် ပေးလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်
ယူသွားမယ်။ ခင်ဗျားတို့ပြန်လာရင် စားဖို့
ချန့်ထားလိုက်မယ်လေ'

'ဒီလိုဆိုလဲ ကျွန်တော်တို့ (၃)
ယောက်သွားတော့မယ်။ ရော့...
အမဲသားကြော်ထုပ်'

ဟု ပြောကာ တပ်ကြပ်ကြီးစိုးဝင်း
က သူ့လက်ထဲမှ အမဲသားကြော်
ထုပ်ကို ကျွန်တော်အား လှမ်းပေး
လိုက်ပြီး သူတို့(၃)ယောက်မှာ ရွာ
တွင်းသို့ ဇာတ်ပွဲကြည့်ရန် ဝင်သွား
ကြတော့၏။

ကျွန်တော်လည်း အမဲသားကြော်
ထုပ်ကို လက်ကိုင်မှဆွဲ၍ ကျွန်တော်
တို့ တပ်ဘက်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့၏။
လမ်းတစ်လျှောက်တွင် လူငယ်
လူရွယ်များ၊ အုပ်စုအလိုက်ဖြင့်
ဇာတ်ပွဲဆီသို့ သွားနေကြသည်ကို
တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်လည်း လမ်းလျှောက်
သွားရင်းဖြင့် လူပျိုလှိုင်းဘက်သို့ဝင်

ရာ လမ်းခွဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။
လမ်းခွဲမှ လူပျိုလှိုင်းဂိတ်ပေါက်သို့
ဂိုက်(၁၅၀၀)ခန့် ဝေးလောက်၏။

ကျွန်တော်သည် လမ်းခွဲမှ ဝင်လာ
ရင်းဖြင့် ဂိုက်(၅၀၀)ခန့်အရောက်
တွင်ဘေးပတ်ဝန်းကျင်သို့ကြည့်လိုက်
ရာလဆန်း(၁၀)ရက်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သော
လမင်းကြီး၏အလင်းရောင်အောက်
၌ ကျိုးတိုးကျဲ အုတ်ဂူများကို တွေ့
မြင်ရ၏။

သုသာန်ဟောင်းသို့ ရောက်ရှိလာ
ပြီဆိုသောအသိဖြင့် သောက်လာ
သောအမူးများပင် ပြေမလိုဖြစ်ရပြီး
ကျောချမ်းသလိုလည်း ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ကျွန်တော်က ဆိတ်ငြိမ်သော
သုသာန်ဟောင်းလမ်း တစ်လျှောက်
တွင် ကျိုးကန်းတောင်းမှောက် ကြည့်
ရင်းဖြင့် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ရာ
ကျွန်တော်စီးထားသော ဖိနပ်သံ
သည်ပင်ကျယ်လောင်လွန်းလှသည်
ဟု ထင်မှတ်ရ၏။

ထိုသို့ ဟိုသည်ကြည့်ရင်းလာခဲ့
ရာ ရုတ်တရက် အုတ်ဂူများကြား
ထဲမှ ခွေးမည်းမည်းကြီးတစ်ကောင်
ပြေးထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရ
၏။

ထို ခွေးမည်းမည်းကြီးမှာ
ကျွန်တော်နောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ
လိုက်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ခွေးမှာ
သာမန်ခွေးများနှင့်မတူဘဲကျွန်တော်
၏ ခါးလောက်အရပ်မြင့်ပြီး မျက်လုံး
များမှာလည်း နီရဲနေသည်ကို
မြင်ရ၏။ ထိုခွေးမည်းကြီးထံမှ
မျှင်ငါးပိကို မီးဖုတ်ထားသကဲ့သို့
သော အနံ့ကိုလည်း ရနေပြန်၏။

ဤသည်မှာ သာမန်ခွေး မဟုတ်

နိုင် "ခွေးသရဲ"ဖြစ်မည်ဟု စဉ်း
စားမိလိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော်မှာ
ကြက်သီးများ တဖြန်းဖြန်းထကာ
ခွေးသီးခွေးပေါက်များလည်း ကျ
ဆင်းလာခဲ့ရ၏။

ထိုခွေးမှာ သုသာန်ဟောင်းကို
ကျော်လွန်ပြီး ဆက်လိုက်လာခဲ့၏။
ကျွန်တော်က တကောက်ကောက်
လိုက်နေသော ခွေးမည်းကြီးအား...

'ဟေ့... ခွေးမည်းကြီး ဝါးလမ်းထွားတာ
မနှော့ပျက်ပါနဲ့။ ဝါးလမ်းကို ဝါးသွားပါ'
ဟု ပြောကာသွက်သွက်လျှောက်
လှမ်းနေ၏။ သို့သော်လည်း ခွေးမည်း
ကြီးကတော့ ဆက်၍ လိုက်လာနေ
ဆဲပင်။

ကျွန်တော်ကို ဘယ်တော့များ
ခုန်အုပ်လိုက်မလဲဟု တွေးမိကာ
သတိလည်း ထားနေရသေး၏။
ကျွန်တော်သည် စစ်သားခြေလှမ်း
ဖြင့် "လှမ်းကျဲ" လှမ်းကာ လျှောက်
နေသော်လည်း ခွေးမည်းကြီးက
တော့ မလှမ်းမကမ်းမှ လိုက်လာနေ
ဆဲပင်။

ဤအချိန်တွင် ရဲဘော်များ အုပ်စု
လိုက် ထွက်မလာကြသည်ကလည်း
ထူးဆန်းနေရ၏။ သုသာန်ဟောင်း
အလွန် ပိတောက်တန်းတွင်
ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း
လျှောက်လှမ်းနေဆဲပင်ဖြစ်၏။

ထိုသို့ လျှောက်လှမ်းလာရင်းဖြင့်
လူပျိုလှိုင်းဂိတ်နှင့် ဂိုက်(၅၀)ကျော်
ခန့်အကွာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။

ခွေးသရဲကြီးကတော့ လိုက်လာ
နေဆဲပင်။ ကျွန်တော်သည် စိတ်ကူး
ရသွား၍...

'ဟေ့... ကိတ်ကန်ဆာ်ဆာ်ဆာ်...'

ငါ့နောက်ကို ဆွေးသရဲလိုက်နေလို့ပါ'

ဟု (၃/၄)ကြိမ်ခန့် အသံကုန် အော်၍ အကူအညီ တောင်းနေမိ တော့၏။ အော်ရင်းနှင့်လည်း ခွေးသရဲကြီးအား ကြည့်နေရသေး ၏။ ထိုအချိန်တွင် စစ်ဖိနပ်သံ တဘုတ်ဘုတ်ဖြင့် ပြေးလာနေကြ သော ရဲဘော်များ၏အသံအားကြား ရ၏။

ရဲဘော်များ ရောက်ခါနီးတွင် ကျွန်တော်နှောက်သို့ တကောက် ကောက်လိုက်နေသော ခွေးသရဲမှာ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားလေ ၏။

ကျွန်တော်ဆီသို့ အကူအညီ ပေးရန် ပြေးလာသော ရဲဘော်များမှ တစ်ယောက်က လရောင်အောက် တွင် ကျွန်တော်ကိုကြည့်ကာ...

'ဆရာကြီးမောင်စိုးပါလား...ခွေး သရဲကြီးက ဘယ်မှာလဲဆရာကြီး'

'ထေမင်းရေ... ပြန်ရင်းနဲ့ ပြောကြတာ မှာပါ။ မင်းတို့လာမှ ဆွေးသရဲက ပျောက်သွား တာကွ။ ကိုယ်ရှောင်ဖျောက်သွားပေမယ့် သူ့အနံ့ကတော့ ရနေသေးတယ်ကွ။ ဟိုကွာ အနံ့က "မျှင်ငါးပိ"ကို မီးဖုတ် နေတုန်း ထွက်တဲ့အနံ့နဲ့တူတယ်။ မင်းတို့ ရော အနံ့မရကြဘူးလား'

ကျွန်တော်တို့လည်း အဲဒီအနံ့ရ ကြတယ် ဆရာကြီး၊ ဒါထက် ဆရာကြီးလက်ထဲက ဘာထုပ်ကြီး လဲ'

ဟု ဇော်မင်းကမေးပြီး ကျန် ရဲဘော်(၃)ယောက်ကလည်း စိတ် ဝင်စားစွာ ကြည့်နေကြ၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်လည်း လက်တွင်ကိုင် ထားသောအထုပ်ကို သတိပြုမိရ၏။

'ဪ...ဒါက အမဲသားကြော် ထုပ်ပါကွာ။ တို့ဆရာကြီး အဖွဲ့တွေ ထမင်းနဲ့စားဖို့ ဝယ်လာတာပါ'

'ဟာ... အဲဒါကြောင့်ပဲပါဆရာကြီးရယ်။ ခွေးသရဲက အမဲသားကြော်စားချင်လို့ လိုက်လာတာ ဖြစ်ရမယ်။ ပေး...ပေး ဆရာကြီး ကျွန်တော် "အဖွဲ့"ပစ်လိုက် မယ်'

ဟု ဆိုကာ ရဲဘော်ဇော်မင်းက ကျွန်တော်လက်ထဲမှအမဲသားကြော် ထုပ်အား ယူလိုက်ပြီး နီးများဖြည့် ကာ အတွင်းမှ အမဲသားကြော် (၃)တုံးကို ယူလိုက်၏။

ပြီးနောက် အထုပ်ကို ကျွန်တော် အားပြန်ပေးသဖြင့် ပြန်ထုပ်ပြီး နီးဖြင့် ချည်လိုက်၏။ ရဲဘော်ဇော်မင်းက လက်တွင် အမဲသားကြော်တုံးများကို ကိုင်ကာ...

'အသင်ခွေးသရဲ ဒီအမဲသားကြော် တုံးများကို စားပြီးပြန်ပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့'

ဟု ပြောဆိုကာ အမဲသားကြော် တုံးများကို ကျွန်တော်လာခဲ့သည့် သုသာန်ဟောင်းဘက်သို့ အားကုန် လွှဲ၍ ပစ်လိုက်လေ၏။

အမဲသားကြော်တုံးများ ပစ်လိုက် ပြီး နောက်ကွယ်တွင် ကျွန်တော်တို့ ရနေသော သရဲ၏အနံ့ (သို့မဟုတ်) မျှင်ငါးပိမီးဖုတ်အနံ့မှာလည်းပျောက် သွားတော့၏။

ရဲဘော်များ ကင်းစောင့်နေသော ဂိတ်ပေါက်ဝအရောက်တွင် အမဲ ကြော်တုံးများ ပစ်လိုက်သောနေရာ သို့ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ အမဲကြော်တုံးများအား စားပြီး၍ သုသာန်ဟောင်းဘက်သို့ တရွေ့ရွေ့

ဝင်သွားပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသော ခွေးသရဲကြီးအား တွေ့လိုက်ကြ ရ၏။

ရဲဘော်များကို ည(၉)နာရီတွင် တန်းစီလူစစ်ပြီးနောက် ရင်တုန် ပန်းတုန်ဖြစ်သဖြင့် ထိုည ထမင်းပင် မစားဖြစ်တော့ပေ။

နောက် မကြာမီလများအတွင်း သက်ဆိုင်ရာမှ သုသာန်ဟောင်း အတွင်းရှိ ဝိညာဉ်များကို သုသာန် သစ်သို့ တရားဝင်ရွှေ့ပြောင်းပေးကြ ပြီး အုတ်ဂူများကိုလည်း ရွှေ့ပြောင်း ပေးလိုက်ကြပါ၏။

သုသာန်ဟောင်းသည် ရှင်းလင်း သွားပြီး မင်းမိန့်အာဏာကြောင့် ပရလောကသားများလည်း ခြောက် လှန့်မှု မရှိတော့ပါချေ။

ကျွန်တော်တို့၏ လူပျိုလှိုင်၏ မှ ရွာတွင်းသို့ စားသောက်၊ လည် ပတ်၊ အငြိမ့်ဇာတ်များကြည့်ခံရ သွားကြသော ရဲဘော်များမှာလည်း အန္တရာယ်ကင်းစွာဖြင့် သွားလာနိုင် ကြပြီဖြစ်၏။

ကျွန်တော်အလှည့် ည(၉)နာရီ တန်းစီ လူစစ်တိုင်း သုသာန်ဟောင်း အကြောင်းအား "စနည်းနာ"ကြောင့် ရာတွင်လည်း တစ်စီးတစ်ယောက်မှ ပင် ပရလောကသားများ၏ ခြောက် လှန့်မှုခံရကြောင်းကို မကြားရတော့ ချေ။

သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့ တော့ ထိုသမားမှ တစ်ယောက်တည်း ဖြတ်မသွားတော့ပါကြောင်း နှိပ်စွာ ဝန်ခံရေးသားအပ်ပါ၏။

ဦးစိုး (မတ္တရာ)

အထက်ဝင်နေသော

သစ်ခါပျားရုပ်

ကိုင်းတင် (လယ်လှ)
(အထက်မင်းလှ)

ကျေးတိုင်းဒေသကြီး၊ အထက်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကုန်းတန်းကျေးရွာမှ
နှင့် မသန်းအေးတို့
သည် မိရိုးဖလာ တောင်သူ
ကို ရိုးသားကြီးစားစွာ ရွာဖွေ

စားသောက်နေသော မိသားစုလေး
တစ်စုဖြစ်ပါသည်။
ထိုသို့ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေ စားသောက်
နေသော တစ်နေ့မှာ ကိုစန်းလွင်
တစ်ယောက် ယာစည်းရိုးအစပ်

ဒဟတ်ပင်ကြီးပေါ်၌ သူ့စိုက်ထား
သော ပဲပင်မှ ပဲသီးများ များပြားစွာ
သီးနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ပဲသီး
ခူးရန် ဒဟတ်ပင်ပေါ်သို့ လှမ်းတက်
လိုက်စဉ် ဒဟတ်ပင် အခေါင်းထဲမှ
နေ၍...

December, 2017.

နက္ခတ္တဇရာင်ဒြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၆၁

ခေါင်... ဘုတ်

ဟူသော ပစ္စည်းတစ်ခု ပြုတ်ကျ သံကို ကြားရသဖြင့် ဒဟတ်ပင် အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်ရာ...

'ဟင်... ရုပ်တုလေးတစ်ခုပဲ ဘာရုပ် ကလေးပါလိမ့်'

ထိုသို့တွေးကာ ပဲသီးခူးရန် ဒဟတ်ပင်ကြီးပေါ်သို့ ဆက်မတက် တော့ဘဲ အောက်ပြန်ဆင်းပြီး အရုပ် ကလေးကို ကောက်ကိုင်ကြည့် လိုက်ရာ လေးလက်မအရွယ် ဘီလူး ရုပ်ကလေးတစ်ရုပ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

'တော်တော်လှတဲ့ ဘီလူးရုပ်ကလေးပါ လား အိမ်မှာထားဖို့ ယူခဲ့မယ်'

ဟု စိတ်ထဲမှ မှတ်ချက်ချကာ လွယ်အိတ်ထဲထည့်ကာ အိမ်သို့ပြန် လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်သောအခါ ဘယ်သူ ကိုမှ အသိမပေးဘဲ ဘီလူးရုပ်တု ကလေးအား ကျွန်းသေတ္တာထဲ ထည့်၍ သိမ်းထားလိုက်ပါသည်။

ည လူခြေတိတ်ချိန်သို့ ရောက် သောအခါ ကိုစန်းလွင်တို့ တစ်မိသားစုလုံး အိပ်မောကျနေ စဉ်...

'ဟေ့ကောင်... ငါ့ကို ငါ့နေရာကို ပြန်ပို့ ပြန်ပို့ရင် ပင်းတို့ တစ်မိသားစုလုံးကို ငါ့စားမှာနော်'

ကျွန်းသေတ္တာထဲက ဘီလူးရုပ် ကလေးက ကိုစန်းလွင်အား အော် ပြောသံကို ကြားရသဖြင့် ကိုစန်းလွင် လန့်နိုးလာစဉ် ကျွန်းသေတ္တာထဲမှ...

'ဒန်း... ဒန်း'

ဟူသော အသံကိုပါ ကြားနေရ

ပါသည်။ ကိုစန်းလွင်သည် သေတ္တာ ဆီမှ "ဒန်း... ဒန်း" သံမှာ ကြွက်များ ပြေးလွှားရင်း ခိုက်မိသံဟု ထင်နေပြီး အိပ်မက်အား ပြန်အမှတ်ရကာ...

'အင်း... ငါ့ဘီလူးရုပ်ကလေး တွေ့တာ ကိုစိတ်ချွဲပြီး အိပ်မက်ပက်တာနော့ပါ' ဟု စိတ်မှာ တွေးပြီး ပြန်၍ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ရာ ခဏ၌ပင်...

'ဟေ့ကောင်... မနက်ကျရင် ငါ့ကို ငါ့ နေရာပြန်ပို့ ပို့ရင် ငါ့မင်းတို့ တစ်မိသား စုလုံးကို စားမှာနော်'

ဟူသော အသံနှင့်အတူ ကျွန်း သေတ္တာထဲမှလည်း...

'ဒန်း... ဒန်း'

နှင့် မြည်သံကိုပါ ထပ်မံ၍ ကြား လိုက်ရစဉ် ဦးရေများ တင်းလာကာ ဆံပင်များပင် ထောင်သွားသလား ဟုပင် ထင်မှတ်ရလိုက်ပါသည်။

'အင်း... ငါ့တွေ့တဲ့ သစ်သားဘီလူး ရုပ်ကလေးက အသက်ဝင်နေတဲ့ ဘီလူး ရုပ်ကလေးလား ပယ်ပါဟဲ့။ ပဖြစ်ဘူး အိမ်ရင် ငါ့မိသားစုမှာ အန္တရာယ်ရှိလာ နိုင်တယ်။ မနက်ဖြန်ကျရင် သူ့နေရာကို

ပြန်ပို့မယ်'

ဟု စိတ်ထဲမှ တွေးပြီး ပြန်လည် အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်ကျမှ သာ ဘာသံမှ မကြားရတော့ဘဲ ကောင်းမွန်စွာ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါ သည်။

မနက်အချိန်သို့ ရောက်သော အခါ ယာထွန်သွားရန်အတွက် ထွန် တင်၊ ထမ်းပိုးတင်၊ ရေဘူးတင်၊ ထမင်းထုပ်တင်နှင့် အလုပ်ခွင်သွား ရန်အတွက်သာ စိတ်စောပြီး ထို သစ်သားဘီလူးရုပ်ကလေး ပြန်ပို့ရန် ကိစ္စကို မေ့သွားခဲ့သဖြင့် ဘီလူးရုပ် ကလေးမှာ ကျွန်းသေတ္တာကြီးထဲမှာ ပင် ကျန်နေခဲ့ပါသည်။

ယာသို့ရောက်သောအခါ ယာ ထွန် ပေါင်းကောက်နှင့်သာ အချိန် ကုန်လွန်ကာ အိမ်ပြန်ချိန်ရောက်မှ နွားများကို ထွန်မှဖြုတ်၍ လှည်းမှာ ချည်ထားပြီး...

'အင်း... ညနေစာ ဟင်းချက်ဖို့ ယင်း ခူးဦးမဟာ... ငါ့ယု သတ်ရတာပဲ သေတ္တာထဲမှာ ဘီလူးရုပ်ကလေး ပေးဖို့ နေခဲ့တာပဲ။ မတတ်နိုင်ဘူးလေ မနက် ရောက်မှပဲ သူ့နေရာကို ပြန်ထားရတာ မှာပဲ'

ဟု တွေးကာ ပဲသီးခူးရန် ဒဟတ် ပင်ကြီးပေါ်သို့ တက်သွားခဲ့ပါသေး သည်။

* * *

'တစ်နာရီတောင် ထိုင်ပြီးနေပြီ ကိုစန်းလွင် ယာတောသွားတာ ဒုအချိန်ထိ မရောက်သေးဘူး ဘာများ ဖြစ်သေးလဲ ပယ်ပါဟဲ့'

မသန်းအေးတစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

တောသို့သွားသော လင်ယောက်ျား ဖြစ်သူ ပြန်ရောက်ချိန်မှာ ပြန်ရောက် မလာသဖြင့် စိတ်ပူနေပါတော့ သည်။

'မဖြစ်သေးပါဘူး အဖော် တစ် ယောက်လောက်ခေါ်ပြီး လိုက်သွား ဦးမှပါ'

ဟု တွေးကာ မသန်းအေးသည် အိမ်နီးချင်း မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို အဖော်ခေါ်ကာ ယာတောသို့ လိုက်သွားခဲ့ပါသည်။ ယာတောသို့ ရောက်သောအခါ နွား များမှာ လှည်း၌ ချည်နှောင်ထား သည်ကိုသာ တွေ့ရပြီး လူကို မတွေ့ရသဖြင့်...

'ကိုစန်းလွင်...ကိုစန်းလွင်ရေ' လှမ်းခေါ်သော်လည်း ပြန်ထူးသံ ကိုကား မကြားရပေ။ ထိုသို့ ပြန်ထူး သံကို မကြားရသဖြင့် ပါးစပ်မှလဲ အော်ခေါ်၊ နီးချင်းရာလဲ လိုက်ရှာ နှင့် ရှာလာခဲ့ရာ ပဲခွယ်များ တက်နေ သော ဒဟတ်ပင်ကြီးအောက်သို့ ရောက်သောအခါ...

'ဟင်...ဒီမှာ ကိုစန်းလွင် ဖိနပ်ပါလား' ဒဟတ်ပင်အောက်၌ ချွတ်ထား သော ကိုစန်းလွင်ဖိနပ်ကို တွေ့ရ သဖြင့် ဒဟတ်ပင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့် လိုက်ရာ

'ဟင်' ကမ္ဘာမြေကြီး အိုးထိန်းစက်ပမာ နှာချာလည်သွားသလားပင် ထင် နှစ်လိုက်ရပါသည်။

ကိုစန်းလွင်ခမျာ ဘယ်လိုမှ ကြည့်ရက်၊ မမြင်ရက်စရာ ဒဟတ် ပင်ကြား၌ ခေါင်းညှပ်ကာ ခြေ

ထောက်နှင့် ကိုယ့်လုံးတို့မှာ တွဲ လောင်းကြီးဖြင့် ဆွဲကြီးချသေနေ သူများကဲ့သို့ မျက်လုံးကြီးများ ပြူး ထွက်၍ အသက်ပျောက်နေပါတော့ သည်။

'အယ်လေး...လာကြပါဦး ကယ်ကြ ပါဦး'

မသန်းအေးတစ်ယောက် ပဋ္ဌာ မြေလူး အရူးမီးခိုင်းဖြင့် အရှေ့ပြေး အော်လိုက်၊ အနောက်ပြေး အော် လိုက် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

'အစ်မ... ဒီအတိုင်း နေလို့မဖြစ် သေးဘူး။ ရွာကိုပြန်ပြီး လူသွားခေါ် ရအောင်၊ အစ်မရော ပြန်လိုက် မလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဒီမှာပဲ နေခဲ့ မလား'

အဖော်ပါလာသော ကောင်မလေး က ပြောမှပင် မသန်းအေး တစ်ယောက် သတိပြန်ဝင်လာ ကာ...

'အေး...အေး ရတယ်၊ နင်ရွာပြန် ပြီး ရွာလူကြီးကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်နော်၊ ငါဒီမှာပဲ စောင့်နေ ခဲ့မယ်'

ထိုသို့ ပြောအပြီး အဖော် ကောင် မလေးမှာ အပြေးတစ်ပိုင်းနှင့် ရွာသို့ ပြန်လာကာ ရွာလူကြီးအား အကျိုး အကြောင်း ပြောပြလိုက်ရာ ရွာ

လူကြီးမှ စီစဉ်စရာရှိတာ စီစဉ်၍ ရွာမှ လူအများဖြင့် တောထဲသို့ လိုက်လာခဲ့ကြပါသည်။

ယာတောသို့ ရောက်သောအခါ ဒဟတ်ပင်ခွကြား၌ ခေါင်းညှပ်၍ တွဲလောင်းကြီး အသက်ပျောက်နေ သော ကိုစန်းလွင်၏ အလောင်းအား လူနှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်နှင့် တက်ဖြုတ်ကာ အောက်သို့ သယ်ယူ ခဲ့ကြပြီး ရွာလူကြီးမှ...

'အင်း... ပဲသီချင်း လျှိုကျရာက ဒဟတ်ပင်ခွကြား ခေါင်းညှပ်ပြီး သေနေ တာပဲ။

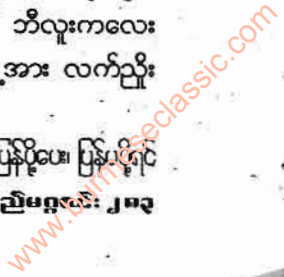
ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် တိရစ္ဆာန်တွေအတိုင်း တောထဲမှာ သေတဲ့လူကို ရွာပြန် မယ် ကောင်ဘူး၊ တောထဲမှာပဲ မြှုပ်ရအောင် ရွာသားတွေက လုပ်စရာရှိတာသာ လုပ် ကြတော့'

ရွာလူကြီးစကား ဆုံးသောအခါ ကျင်းတူးသူက တူး၊ အလောင်းပြင် သူက ပြင်ပြီး ထိုနေရာ၌ပင် ကိုစန်း လွင်အား မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြပါ သည်။

မသန်းအေးခမျာ နေရာ၌ပင် ငို ရင်း ပျော့ခွေကျသွားရာ နှာနှပ်သူက နှမ်း ထိပ်မှုတ်သူက မှုတ်၍ သူတို့ လှည်းနှင့်ပင် ရွာသို့ ပြန်သယ်လာ ခဲ့ရပါသည်။

ညအချိန်သို့ ရောက်သောအခါ မသန်းအေးမှာ ငိုထားရသဖြင့် ခေါင်းများ မူးဝေ၍ အိပ်ပျော်သွား စဉ် အိပ်မက်ထဲ၌ ဘီလူးကလေး တစ်ကောင်က သူ့အား လက်ညှိုး ထိုး၍...

'ငါ့ကို ငါ့နေရာကို ပြန်ပို့ပေး၊ ပြန်ပို့ပေး'

နဂါးကိုယ် ဝါးစားမှာ'

ထိုသို့ ပြောပြီး ပျောက်သွားစဉ် ကိုစန်းလွင်ရောက်လာကာ...

'မယ်သန်း... ဝါးကို ယာအစပ် ဒဟတ် ယ်အောက်က သစ်သားဘီလူးရုပ် ကလေး တွေလို့ ယူလာပြီး အိမ်က ကျွန်းသေတ္တာထဲမှာ ထည့်ထားတာ။ အဲဒီအရုပ်ကလေးက ဝါးကို သူ့နေရာကို ပြန်ပို့လို ပြောတာ ငါက ပေးပြီး မပို့ရဘူး။ အဲဒီ ဒဟတ်ပင်ပေါ်မှာ ယ်အိတ်တင်ရုံ ဆော့ ဝါးကို တစ်ယောက်ယောက်က နောက်ကနေ တွန်းချလိုက်လို့ ဝါးလို့ ကျွန်း သေရတာ။

ဝါးကို တွန်းချလိုက်တာ အဲဒီဘီလူးရုပ် ကလေးပဲနေမှာ။ အဲဒီကြောင့် ဝါးစားပင် က ဒဟတ်ပင်အဆင်းကြီးထဲမှာ ပြန်ထား လိုက်ပါ။

နင်မလွှာရဲရင် တခြား တစ်ယောက် ယောက်ကို ခိုင်းပေါ့။ ဒါမှမဟုတ် အဖော်ခေါ်သွား ဘီလူးရုပ်ကလေးကို ဆော့ နင်ဘာမှ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ ပြန် ပြုပြင်အောင်သာ ပို့လိုက်ပါ။ မဟုတ်ရင် နဂါးကိုယ် သူရဲကျလို့မယ်'

ဟု ပြောပြီး ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ ပါသည်။ ထိုအခါ မသန်းအေးမှာ လန်နီးလာစဉ် ကျွန်းသေတ္တာထဲမှ...

'ဒုန်း... ဒုန်း'

ဟူသော အသံကိုကြားရခဲ မသန်းအေးသည် အစတွင်...

'သေတ္တာထဲက ဘာသံပါလိမ့်'

ဟု တွေးနေစဉ် အိပ်မက်ထဲ၌ ကိုစန်းလွင်လာပြောသော စကား များအား ပြန်လည်ကြားယောင် ကာ...

'ဟင်... ဒါကိုစန်းလွင်ပြောတဲ့

သေတ္တာထဲက ဘီလူးရုပ်ကလေးက အပြင်ထွက်ချင်လို့ ခုန်ထွက်နေတဲ့ အသံပါလား ဘုရား... ဘုရား'

မသန်းအေးသည် အစပိုင်းတွင် ကြောက်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကာ ဦးရေများတင်း၍ ဆံပင်မွေးညင်း များပင် ထောင်သွားသလား ထင် မှတ်လိုက်ရပါသည်။ တဖြည်းဖြည်း ကျမှ သတိပြန်ဝင်လာကာ...

'ငါ ဘာလို့ကြောက်ရမှာလဲ။ တို့က လူတွေပဲ ဘုရားနဲ့ကျောင်းနဲ့ နေလာတာပဲ'

ဟုတွေး၍ ကျွန်းသေတ္တာနား သွားပြီး...

'စိတ်ချပါ ဘီလူးရုပ်ကလေးရယ်' မနက်ကျရင် နင့်နေရာကိုရောက် အောင် ငါ ဆက်ဆက်ပို့ပေးပါ့မယ်။ မနက်ရောက်အောင်တော့ ခေတ္တ သည်းခံပြီး စောင့်ပေးပါဦး'

ဟု ပြောကာ မနက်မြေကျဆွမ်း သွတ်ရန်အတွက် ဆွမ်း၊ ဟင်းများ ချက်ပြုတ်နေပါတော့သည်။ မနက် အချိန်သို့ရောက်သောအခါ သံယာ

(၃)ပါးအား အိမ်သို့ပင့်ဖိတ်ပြီး တရား နာခဲ့ပါသည်။ တရားနာပြီးသော အခါ ကျွန်းသေတ္တာထဲမှ ဘီလူးရုပ် ကလေးကို ယူ၍ ယာတောသို့ သွား ပြီး ဘီလူးရုပ်ကလေးအား ဒဟတ် ပင်အဆင်းထဲသို့ ပြန်ထည့်ကာ...

'ကိုစန်းလွင်နဲ့အတူ ဘီလူးရုပ်ကလေး အပါအဝင် မကျွတ်မပွတ်ကြသေးကုန် သော ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ ယနေ့ ကျွန်ုပ်ပြုလုပ်ခဲ့သမျှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတို့ကို အမှုပေး ဝေပီတယ်။

ဝေနေယျသတ္တဝါအားလုံး သာ အနုပေးအနာခေါ်ဆိုနိုင်ကြ၍ ကောင်းစားစွာ ဘုံဌာနသို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြပါစေ။ အားလုံး အမှု... အမှု... အမှု မှ တော်မူပြုပါကုန်သော သာဓု... သာဓု'

မသန်းအေးသည် မျက်ရည်တစ် လက်နှင့် ဝိုက်ရင်း အမျှပေးဆောင်ရွက်သည့် ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ဤဖြစ်ရပ်အား ဖတ်ရှု၍ တစ်ဖန် ဖတ်ရှုသူများအနေဖြင့် မိမိတို့ အိမ်များ၌ မဆောင်သင့်သော သေတ္တာထဲသို့ အရာများအား ဆောင်ထားခြင်း၊ သိမ်းထားခြင်းများ မပြုလုပ်ကြပါရန် ဆန္ဒပြုရင်း

(ဖြစ်ရပ်မှန်အား ရွာ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမည်များကို လွှဲပြောင်း ဆောင်ထားပါသည်။)

သတ္တဝါအများ ကျန်းမာ ချမ်းသာ ကြပါစေ။

ကိုဝင်းတင်(လယ်ထွ)
(အထက်မင်းလှ)

အကျုံးဝင် အကြောင်းကံ

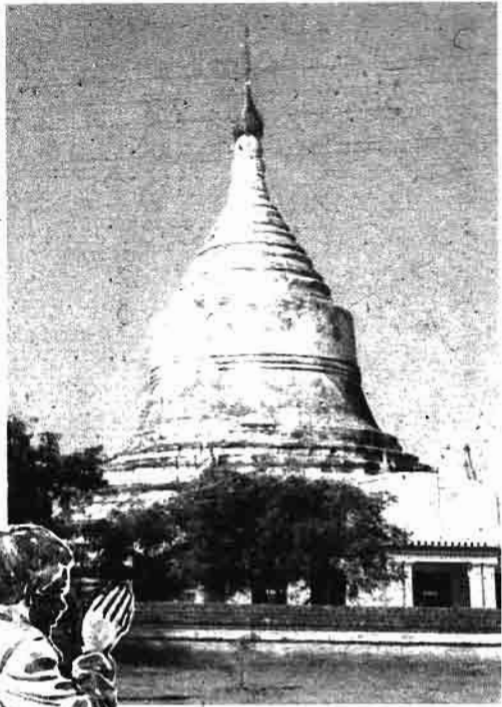
သေသေချာချာ စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် တွေးကြည့်လျှင်တော့ ကိုတိုးချစ်တွင် ဘယ်လိုမှ အပြစ်မရှိလောက်။ ကြည့် ကိုတိုးချစ်က သူပိုင်ဘင်အမျိုးအစား ကားကလေးကို လမ်းအတိုင်း ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် မောင်းလာသည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် တူရုံမှလည်း မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးက သူ့လမ်းကြောင်းအတိုင်းပင် မောင်းလာသည်။ ဟော... ရုတ်တရက် ဆိုင်ကယ်က ကားအနီးရောက်မှ ကားရှေ့မှတစ်ဆင့် တစ်ဖက်လမ်းချိုးသို့ ကွေ့ဝင်လိုက်သည်။

ကားကို အမြန်ဆုံး ဘရိတ်အုပ်လိုက်နိုင်၏။ လွတ်ပါသည်။ သို့သော် ဆိုင်ကယ် စီးလာသည့်သူသည် ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် ကားကဲ့သို့ပင် ဘရိတ် အုပ်လိုက်မိသောကြောင့် ကျွမ်းပြန်ကာ လွင့်ကျသွား၏။

ရှေ့ဘက် နှစ်တောင် သုံးတောင် လောက်အထိ ကားလမ်းဘေးပေါ်တွင် ရှုပ်တိုက် လျှောပါသွားလေသည်။ မြေပြင်နှင့်ဦးခေါင်း ဆောင့်မိသည့်အတွက် သတိလစ်သွားရှာသည်။ ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း အနည်းငယ် ပွန်းပဲ့သွားသည်ဟု သိရသည်။ တရားဥပဒေက မနေလမ်းပေါ်

အကျုံးဝင်

မှာဖြစ်သည့်ကိစ္စ လမ်းနှင့်ပင်ဆိုင်နေသည်။ ဆိုင်ကယ်စီးသမားကို ဆေးရုံသို့ အရေးပေါ်ပို့ရသည့်နည်းတူ ကားမောင်းသူ ကိုတိုးချစ်ကိုလည်း ယာဉ်မဆင်မခြင် မောင်းနှင်မှုဖြင့် ရဲစခန်းရောက်ကာ အချုပ်ခန်းမှာ နေစေသည်။

တစ်နေ့ခင်းနှင့် တစ်ညတာကြာပြီးမှ ကားကော၊ လူပါ အာမခံရသည်။ အချုပ်ခန်းတွင်းမှ အပြင်ထွက်ခွင့်ရသည်။

ကိုတိုးချစ်သည် တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ်ရုံ။ ဂါတ်တို့နှင့် ကင်းခဲ့၏။ တရားဥပဒေဆိုတာ နားမလည်။ တရားရုံးဆိုတာ ဘယ်လိုမှန်းမသိ။

အကြီးအကျယ် သူ စိတ်ထိခိုက်ရှာသည်။

ထွေးကြွေတတ်နိုင်သဖြင့် လူနာအတွက်လည်း တာဝန်ယူရပါမည်။ အထောက်အပံ့လည်း ကူညီပါမည် ဝေါဟာရများကို ကာယကံရှင်လူနာက တော်တော်၊ သို့အလိုအားဖြင့် တာဝန်ယူမပြုပြန်။

ကိုတိုးချစ်က စိတ်ဆင်းရဲလွန်း၍ စိတ်ပြေလက်ပျောက် တစ်နေရာသို့ ခေတ္တခဏ သွားလိုကြောင်း၊ ရင်းနှီးသော ကျွန်တော့်ကို အကူအညီ တောင်းခေါ်သဖြင့် ကိုတိုးချစ် လုံးဝ မရောက်ဘူးသေးသော ခရီးစဉ် တစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ထွက်ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

* * *

ညောင်ဦးမြို့ရှိ ရွှေစည်ဆုံစေတီ တော်မြတ်ကြီး၏ အရှေ့ဘက် စောင်းတန်းမှ လမ်း၏အစ နံဘေး

တွင်ရှိသော "ခရေတည်းခိုရိပ်သာ" တွင် ကျွန်တော်တို့ တည်းခိုခဲ့ကြသည်။ တည်းခိုခန်းက ရေ၊ မီးအစုံမို့ ဘာမျှ ပူပင်စရာမရှိ။ စားသောက် ဖွယ်ရာများတို့ကလည်း အနီးအနား ဆိုင်တွေမှာပင် ရနိုင်သည်။

ညောင်ဦးမြို့တွင်းနှင့် ဈေးပါမဝေး လှသောကြောင့် ပို၍အဆင်ပြေကာ တစ်ကူးတက ရှာဖွေနေစရာ ဘာမျှ မလို။ ဘာတွေဘယ်လို ပြည့်စုံ နေနေ ကိုတိုးချစ်ကတော့ ရှင်ရှင်ပျပျ မရှိ။ အမျိုးမျိုး ကျွန်တော် အားပေး သော်လည်း သူ ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်း ပင်။

ရွှေစည်းခုံ စေတီတော်မြတ်ကြီး အား ကြည်ကြည်နူးနူး ဖူးမြော်နိုင် စေရန် ကိုတိုးချစ်ကို အရုံဖော်ဦး အချိန်၌ ကျွန်တော်ပို့ပေးခဲ့သည်။ စေတီတော်မြတ်ကြီးသည် နံနက် ပိုင်းအချိန်၌ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း မီးရောင်စုံ အသွယ်အတန်း အပြည့်ဖြင့် အလွန်တစ်ရာ သပ္ပာယ် လှပေသည်။

စေတီတော်၏ ထီးတော်မှ ရွှေ ခေါင်းလောင်းကလေးများ၏ ကြည် လင်သော အသံသာသာသည် လေနအေးနွဲ့နွဲ့၏ တိုက်ခိုက်ကြည် ဆယ်မှုကြောင့် ရင်ကိုအေးမြနေစေ သည်။

ရင်ပြင်တော် တစ်ဝိုက်မှာလည်း ဆွမ်းကပ်သူ၊ မီးပူဇော်သူ၊ ရေချမ်း ကပ်လှူသူ ရဟန်းသံဃာများနှင့် ဘုရားဖူး ပြည်သူအပေါင်းသည် ပျားပန်းခပ်သဖွယ် ကြည်နူးစရာ လှုပ်ရှားနေသည်ကို မြင်ရပါသည်။

ကိုတိုးချစ်၏ အသွင်ပြင်က အားရစရာမရှိပါ။ စေတီတော်မြတ် ကြီးကို ကျွန်တော် ဦးချလျှင် ကိုတိုးချစ်လည်း ဦးချသည်။ ရင်ပြင် တော်တစ်လျှောက်သို့ ကျွန်တော် လှည့်လျှင် ကိုတိုးချစ်လည်း လိုက် လှည့်သည်။

စေတီတော်ရင်ပြင်ရှိ အရံ အဆောင် စေတီ-ပုထိုး-ရုပ်ပွား များတို့သို့ ကျွန်တော်ဝင်လျှင်လည်း ကိုတိုးချစ် လိုက်ဝင်သည်။ ဘာမျှ ထူးခြားမှု မတွေ့ရ။

စေတီတော်မြတ်ကြီး ကြည်နူး စရာ တင့်တယ်ပုံကိုပင် မပြော။ ကြည်ညိုစရာ ကောင်းလှသည်ဟု တစ်စွန်းတစ်စမျှ မကြားရ။ သက်ပြင်းမောကိုသာ အကြိမ်ကြိမ် ကျွန်တော် ချနေရပါတော့သည်။

ပုဂံ အလိုတော်ပြည့်စေတီတော် သို့ ကားမောင်းကြပြန်သည်။ အလိုတော်ပြည့်သည် အာလီဝ် = အလိုဆန္ဒ၊ ပြည့် = ပြည့်စုံခြင်း၊ အစစအရာရာပြည့်စုံခြင်း။ အောင် မြင်ခြင်း၊ အလုံးစုံ အပြီးအစီးသို့ ပို့ဆောင်ခြင်း၊ ပေါက်ရောက်ခြင်း၊ ပြီးစီးခြင်း၊ အဓိပ္ပါယ်ဆောင်ကြောင်း ပြောပြလျက် စိတ်မချမ်းမြေ့မှု ဖြစ် နေခြင်းကို ရှင်လန်းအောင်မြင်သွား ရန် သူ့ကို အလိုတော်ပြည့် ရုပ်ပွား တော်ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်သည် အထိ ကျွန်တော် ဦးဆောင်ပို့ပေးခဲ့ သည်။

ဒါလည်း ဦးသုံးကြိမ်ချသည်မှ လွဲ၍ ရုပ်ပွားတော်အနီးက ခဏနှင့် ထ,သည်။ ကျွန်တော် စိတ်မကောင်း

ဖြစ်သွားမိပြန်ပါသည်။ မြစ်ကမ်းနံဖူးပေါ်တွင် တည်ရှိ သော ဗူးဘုရားစေတီတော်သို့ တစ်ဆင့်ထွက်ခဲ့ပြန်သည်။ ထူးခြား ဆန်းကြယ် တင့်တယ်လှသည့် ပုံတော်တစ်မျိုး သဏ္ဍာန် ဗူးဘုရား စေတီတော်ကို ဖူးမြော်စေသည်။

ထို့ပြင် ဧရာဝတီ၏ ရေစပ်အနီး သို့ရောက်သည်အထိ စိန်တန်း ညီညီသာသာ ကလေးတွေဖြင့် ခရုပတ်သဖွယ် တင့်တယ်မှုနှင့် မြစ် ရေပြင်မှ တစ်ဖွေးဖွေး တစ်လက် လက် လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေးများ တို့ကို ကျော်ဖြတ်ကာ တစ်ဖက်ကမ်း ဆီမှ တောင်ညွန့်၊ တောင်စွယ် သွယ်သွယ် တန်းတန်းကြီးများကို ကြည့်၍ စိတ်ပြောင်းလွဲလေမလား ထင်မိသည်။

ဒါတွေကိုလည်း သူ့စိတ်မဝင်စား စေတီတော်၏ ရှေ့မျက်နှာကွင်းခြင် ရှိဈေးဆိုင်တန်းကို လှည့်သွားသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း လိုက်ပါခဲ့ရပါ သည်။

ဗူးဘုရားမှ ကျွန်တော်တို့ ခွာထွက် ကြ၏။ တောင်ဘက်သို့ ကားထိုး စဉ် တစ်ဖာလုံခန့်အကွာ အရောက် ၌ကား ဘယ်လိုဖြစ်သည်မသိ စေ ချို့ယွင်းသလိုဖြင့် ထိုးရပ်သွား သည်။

အစဦးတော့ ထိတ်လန့်သူ မိသေး၏။ ကားကို စမ်းသပ်ကာ ဘယ်လိုမှ ချို့ယွင်းမှုမရှိဟု သည်။ မပြောတတ်တော့ သည့် ကိုတိုးချစ်သည် အနီးတွင် သည့် စေတီတော်တစ်ဆူ

ရံတံတိုင်းအတွင်းသို့ ရှေးရှု၍
ဝင်သွား၏။

စေတီတော်သည် ပုဂံမြေရှိ
ဘုရားစေတီများအနက် အလတ်
စားအရွယ်စေတီတစ်ဆူသာဖြစ်လေ
သည်။ အများနည်းတူ ရွှေရောင်
တဝင်းဝင်းနှင့်လည်း မဟုတ်။
ထုံးဖွေးဖွေးသာ။ ထုံးဖွေးဖွေးဆိုရ
သည်မှာ သစ်သစ်လတ်လတ်
ထုံးဖွေးဖွေးမဟုတ်။ ကွာသည့်
နေရာကကွာ၊ မည်းသည့်နေရာက
မည်းနှင့် မပေါ်လွင် မပီပြင်။

ရွှေစည်းခုံ စေတီတော်ကြီးနှင့်
တော့ ဖုံစံတူသည်။ သို့သော်
ရွှေစည်းခုံလို မခံ့ညား။ ရွှေစည်းခုံလို
မထည်ပါ။ လူလည်း မစည်ကား။
လူသူပင် အရောက်အပေါက်
မရှိသလောက်။

ပြောရလျှင် ဘုရားဖူးများလာ
လျှင် ပူဇော်ကပ်လျှံဖို့ ပန်းနံ့သာ
ရောင်းချသည့် ဈေးဆိုင်များ ဝေးလို့
အရိပ်ခိုလို့ဖို့ ဇရပ်တန်ဆောင်း
မျှလောက်ပင် မရှိ။

စေတီတော်ဝင်ပေါက် မှန်တိုင်
နှစ်ခုပေါ်မှာတော့ သွပ်ပြား ဆိုင်း
ဘုတ်နှင့်ရေးထားသည့် စေတီတော်
အတွဲတော်ကို ဖတ်လိုက်ရသည်။

“အတွင်းစည်းခုံဘုရား” တဲ့။

* * *

ကိုတိုးချစ်သည် အတွင်းစည်းခုံ
စေတီတော်ကို စိတ်ဝင်တစားဖြင့်
မြှောက်၏။ ဒူးတုပ်လျက် လက်အုပ်
ထား ဆုများပင်တောင်းနေသေး
သည်။

အကြာတော့ သည်စေတီ၏

▲ အတွင်းစည်းခုံဘုရား

ရှေးမှောက်မှာ တစ်နေ့တာ သူ အဓိ
ဋ္ဌာန်ပြုလိုကြောင်း၊ ကျွန်တော်ကို
ပြောသည်ကြောင့် ဝမ်းသာအားရ
နှင့်ပင် အချိန်ကြာကြာနေထိုင်ဖို့
ကျွန်တော် နေရာရှာရသည်။

နေသည့်အခိုက် စားသောက်ဖို့
ရေနှင့် အစားအစာ ကျွန်တော်
စီစဉ်ရသည်။ ကိုတိုးချစ်ကို ပါရမီ
ဖြည့်သည့်အနေနှင့် သူနှင့်မလှမ်း
မကမ်းမှနေ၍ တစ်စေ့တစ်စောင်း
စောင့်ရှောက်ရသည်။

သည်လိုနေရင်းမှ ဗူးဘုရားဈေး
တန်းတွင်တွေ့၍ အမှတ်မထင် ဝယ်
ယူခဲ့မိသော ဆရာဦးမြသွင် ရေး
သည့် ပုဂံမြို့ရှိ ထင်ရှားကြီးကျယ်
သော ဘုရားကြီး(၂၇)ဆူ သမိုင်း
စာအုပ်မှအတွင်းစည်းခုံဘုရားသမိုင်း
ကို ရှာဖွေဖတ်လိုက်ရပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၄၄၆ ခုနှစ်တွင်
ကျန်စစ်မင်း နန်းတက်တော်မူ၏။

အခါတစ်ပါးဝယ် ရခိုင်နယ်မြေရှိ
သက်လူမျိုးတို့၏ မင်းတစ်ပါးဖြစ်
သည့် ကတုံသည် တိုင်းစွန့်ပြည်နား
ကို ခြားနားပုန်ကန်လာ၏။

စစ်သူကြီးတို့အား သက်မင်း
ကတုံကို ဖမ်းစေဟု စေတော်မူ၏။
မကြာမီမှာပင် ဖမ်းမိကာ ရွှေနန်း
တော်ကြီး၏ အနောက်မျက်နှာစာရှိ
တစ်ခုသော သစ်ပင်ကြီး၏ ခြေရင်း
တွင်ထားသော မင်္ဂလာကျောက်ဖျာ
အပြင်၌ မင်းကြီးစံတော်မူခိုက်
သက်မင်းကတုံရှေ့တော်သို့ ရောက်
လာ၏။

မင်းကြီးလည်း သက်မင်းကတုံ
ကို စစ်ဆေးတော်မူလေသည်။

ထိုအခါ ရှင်အရဟံကြွလာတော်
မူ၍...

‘မင်းကြီးသက်မင်းကတုံအား ယထာ
လင်း ရှေးဘဝ၌ ဆုန်းတက် မိတ်ဆွေ
ဟောင်းဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ မင်းကြီးကား မင်းပင်
ဖြစ်၏။ မြေတော်ဇေယျသူရ (အလောင်း
စည်သူ)ကား သားဖြစ်၏။ ဝါကားပုဂ္ဂဟား
ဖြစ်၏။ မဟာဂီရိနတ်ကား သူဌေးသား
ဖြစ်၏။ သက်မင်းကတုံကား စစ်သူကြီး
ဖြစ်၏။’

ထိုလူငယ်ယောက်တို့သည် ဘုရားတော်ပြု
လျက် မင်းသားကား ဘုန်းကြီးသော
မင်းတစ်ပါးဖြစ်ရပါလိမ့်ဟု လည်းကောင်း၊
ပုဂ္ဂဟားကား မင်းတို့ဆရာ ရဟန်းဖြစ်ရပါ
လိမ့်ဟု လည်းကောင်း၊ သူဌေးသားကား
မင်းတို့ပူဇော်ထိုက်သော နတ်ဖြစ်ရပါ
လိမ့်ဟု လည်းကောင်း၊

စစ်သူကြီးကား ပြည်ထောင်ဘက် ချင်း
မင်း ဖြစ်ရပါလိမ့်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
အသင်မင်းကြီးကား ထိုသူတို့ဖြစ်ရာ၌

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၇

အကြီးအကဲဖြစ်ရပါလိမ့်ဟု လည်းကောင်း အသီးသီး ဆုပန်ခဲ့ကြကုန်၏။
ရှေးဘဝယင်းကြီးကား ယင်းကြီးပင် စစ်သူကြီးကား သက်ပင်းကတံပင်း စသဖြင့် ဆုတောင်းတိုင်း အသီးသီးဖြစ်လာကြကုန်၏။

ဟူ၍ မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ မဟာဂီရိနတ်ကလည်း ကိုယ်ထင်ပြု၍ ဆုပန်ဖက်ဖြစ်ကြောင်း ဆိုသည်။
မင်းကြီးသည် “ဆုပန်ဖက်ဖြစ်လျက် သင်တို့ကား ငါဆင်းရဲစဉ်၌ မည်သူမှ မကျညီကြကုန်” ဟု ဆို၍ မဟာဂီရိနတ်လည်း...

‘မင်းကြီး သင်ယံစဉ်၌ ခမည်းတော်အနော်ရထာက ကလေးငယ်တွေကို ကွပ်ပျက်စေဆိုရာ၌ ယပါဝင်အောင်လည်းကောင်း၊ အရိန္ဒမာလုံနှင့်ထိုးစဉ်က နောင်ကြီးကိုသာ ထိစေရန်လည်းကောင်း၊ နောင်တော် စောလူးမင်းနှင့် ဝေပန်ကန်းတို့၏ စစ်ပွဲ၌ အရေးနိမ့်စဉ် ပြည်တော်သာကျွန်းတွင်း တပ်ပျက်ခိုက် လမ်းပြုခဲ့ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝေပန်ကန်း ကုန်းတပ်သည်များလိုက်ရာတွင် ခိုလှုံဖို့ ကျွန်းဖန်ဆင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ကူညီ စောင့်ရှောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်’ ဟု ဆို၏။

ရှင်အရဟံ မဟာဂီရိနတ်၊ သက်မင်းကတံ၊ အလောင်းစည်သူ၊ ကျန်စစ်မင်းကြီးတို့သည် ငါးဦးစုဝေးတိုင်ပင်ရာအရပ်၌ အမျက်တော်ပြေခြင်း၊ ဒေါသစိတ်တွေငြိမ်းအေးခြင်းတို့ကို အမှတ်အသားဖြစ်စေရန် ဘိုးတော်ကွမ်းဆော်မင်းကြီး မူလတည်ထားခဲ့ပြီး

သော စေတီဟောင်းကို အသစ်အဖြစ် ပြန်လည်ခြုံငုံ တည်တော်မူကြလေ၏။

စေတီတော်ကို အုတ်မြို့ရိုးအတွင်း၌ တည်ထားခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီးနှင့် ပုံစံတူစွာ တည်ထားခဲ့နိုင်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အတွင်းစည်းခုံ စေတီတော်ဟု သတ်မှတ်တော် မူကြလေသည်။

* * *

နံနက်စောစောကပင် ပုဂံမြေမှ ကျွန်တော်တို့ ခွဲခွာခဲ့ကြသည်။ အပြန်ခရီးသည် လာစဉ်ကကဲ့သို့ မဟုတ် ကိုတိုးချစ်သည် စကားတွေဖောင်ဖွဲ့လောက်အောင် ပြော၏။ သူ့ကို မြင်ရသည်မှာလည်း တက်ကြွ လန်းဆန်းနေသည်ဟု ထင်သည်။

ကျွန်တော်တို့သည်လည်း ကားကို ဖြည်းဖြည်းပင်မောင်းကာ မကွေးမြို့ရှိ မြသလွန်စေတီတော်မြတ်အား ဖူးမြော်ရင်း စေတီပရိဝုဏ်တွင် တည်ရှိသော တည်းခိုဆောင်၌ နားခိုအိပ်စက်ကြပြီး နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်ခင်းတွင် ဇာတိဒေသမြို့သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။

မြို့ပြ၏ နယ်နိမိတ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် လမ်းတစ်နေရာရှိ မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းရှေ့မှ တာဝန်ရှိသူများတို့နှင့် အတူ အမှုအခင်းဖြစ်စဉ်က ဆိုင်ကယ်စီးသူနှင့် အစ်ကို၊ အစ်မ၊ အဖေ၊ အမေနှင့် တခြားသူများကား ကို တားမြစ်ရပ်စေကာ ကိုတိုးချစ်ကို

ရဲစခန်း၏ ရုံးခန်းအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။ ကျွန်တော့်မှာ ရင်တဒိတ်ဒိတ်။

တစ်နာရီလောက် ကြာတော့ ကိုတိုးချစ် ပြန်ထွက်လာသည်။ ကိုတိုးချစ်ကို ဘာပြောသည်လည်း ကျွန်တော် နားစွင့်နေမိ၏။

ကိုတိုးချစ်သည် ဘာမျှ မမေးမစမ်းဘဲနှင့် ကျွန်တော့်ကို လှမ်းပြောသည်။ ကျွန်တော်တို့အမှုအတွက် ကျေအေးလက်မှတ်ထိုးကြတာပါတဲ့...။

အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းသာမှုဖြစ်ရပါသည်။ တစ်ပြိုင်တည်းပင် မျက်စိထဲ၌ အတွင်းစည်းခုံစေတီ၏ပုံရိပ် ပြန်လည်မြင်ယောင် ဖော်ပေါက်လာပါသည်။

ဘဝတွင်းစည်းခုံ စေတီတော်ကို ကိုတိုးချစ် ဘယ်လိုဥဋ္ဌာန်းထောက်ထွေးရိက္ခန်းပါလေ။ သို့မဟုတ် သည်တော်တော်ကို တည်ထားခဲ့သူသော ဇွန်မိဦးနှင့် ဘဝထောက်က ဘယ်လိုဥဋ္ဌာန်းထောက်ထွေးခဲ့ကြလျှင်ပါလေ...။

ဘဝ၊ ဘဝတို့သည် အခန်း၏ အလီလီ ပြောင်းလွဲခဲ့ကြသော်လည်း သံသရာ လည်ပတ်ခြင်း၏ တစ်ဆင့်တစ်ခါတို့၌ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြတာတစ်ပါး။

မည်သို့ပင် ရှိသည်ဖြစ်စေ အခင်း အကျဉ်းအကျပ်နှင့် ပြေတွေ့နေသူများ၊ ပုဂံအတွင်း၌ စေတီတော်မြတ်သို့ သွားလာသော မိဋ္ဌာန် ဆုတောင်းသင့်ပါကြောင်း တွေးမိနေပါတော့သည်။

ခက်နွယ်

သည်။ မကစားနှင့် ဆို၍ လူကြီးများ တာကြွတ်တတ်သည်။ ဤကဲ့သို့ နတ် ဝှက်ခြင်းနှင့် ပတ် သက်၍ အချို့ အတွေ့အကြုံ ရှိ သင့်မှ ရှိကြပေမည်။

ယခု ကျွန်ုပ် ရေးသားအပ်သော တကယ့် ဖြစ်ရပ်မှန် သည် ကျွန်ုပ်တို့မ လေး၏ ငယ်စဉ် ကာလ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ သော ဖြစ်ရပ်မှန် ပင် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ပဲခူးတိုင်း ဒေသ ကြီး၊ ပြည်ခရိုင်၊ သဲကုန်းမြို့ ဆိုသည် နှင့် ဆရာတော် ဦးဉာဏိဿရ (သီတဂူ ဆရာတော်)၏ မြို့ဖြစ် သည်ကို မြန်မာနိုင်ငံတစ် လွှား မသိသူမရှိ သိကြ သည်။

သဲကုန်းမြို့ အရှေ့မြို့ပတ် လမ်း ရပ်ကွက်ကြီး(၁) ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့်+ ဒေါ်လှမြိုင်ဆိုသည်နှင့် မသိသူ မရှိ သလို... ကျွန်မ မမြင့်မြတ်သူဆို လျှင် တစ်ရပ်ကွက်လုံး တစ်ဦးတည်း နီးပါးမျှ မသိသူမရှိ သိကြသည် ထိုသို့ သိကြသည့်အကြောင်း လည်း ကျွန်မ၏ တကယ့်အကြောင်း

မြတ်စွာ

နတ်ဝှက်သည့် ဖြစ်ရပ်သန်း

နတ်ဝှက်ခြင်း ဆိုသည်နှင့် ကျွန်ုပ် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ရှေးခေလေ့ကို ဆိုင်း သိရှိကြပါသည်။

ကလေးသူငယ်များ ညနေ နေဝင်ရိုးရီအချိန်၌ ပုန်းတမ်း ဝှက်တမ်းကစားလျှင် နတ်ဝှက်တတ်

တစ်ခုကြောင့် အားလုံးလိုလို သိရှိကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မတို့မြို့လေးမှာ ရန်ကုန်နှင့် ပြည်မြို့ကြားမှ မီးရထားလမ်းဘေး မြို့လေး ဖြစ်ပြီး ဆန်ရေစပါး ပေါများ မှုနှင့် သီးနှံထွက်ကုန်များ ကြောင့် အရောင်းအဝယ် စည်ကားသော မြို့လေး တစ်မြို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မ (၆)နှစ်သမီး အရွယ်တွင် ထူးခြားစွာ ဖြစ်ရပ်လေး တစ်ခု ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုအဖြစ် အပျက်လေးမှာကား...

တစ်နေ့သည့် ကျွန်မကို မိခင် ခေါ်နေသည့်ကြားမှ မိခင်ကို နောက်ပြောင် ကျီစယ်လိုသည်နှင့် နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ်ဖြင့် သွားရာ ကျွန်မတို့ အိမ်ရှေ့ရှိသော ရေတွင်းကြီးအတွင်းသို့ နောက်ပြန် လိမ့်ကျသွားပါသည်။

ရေတွင်းကြီး အနက်မှာ (၁၂) တောင် (၁၃)တောင်ခန့် ရှိ၏။ ရေမှာ ဒူးဆစ်ခန့် ရှိပါသည်။ ရေတွင်း အတွင်းသို့ ကျသွားသော်လည်း ကျွန်မမှာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာမရှိ မတ်တတ်ရပ်ကလေး ကျသွားပါ သည်။

ကျွန်မလည်း ကြောက်ကြောက် လန့်လန့်ဖြင့် "အမေ အမေ" ဟု ခေါ်သော်လည်း မကြားကြပါ။ အမေကလည်း စိတ်ပူသဖြင့် "သမီး... သမီးရ... သမီး" ဟု အော်ခေါ်ပါသည်။

တစ်ဦးခေါ်သံ တစ်ဦး မကြားပါ။

၂၉၀ နက္ခတ္တဗေဒပညာရေး

အားလုံး စိတ်ပူသဖြင့် ရှာကြရာ ကျွန်မ ရေတွင်းထဲ ကျသွားသည်ကို မည်သူမှ မသိကြပါ။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်မ၏ ဖခင်မှ ရေတွင်းထဲသို့ ငုံ့ကြည့်မိသဖြင့် ကျွန်မကို တွေ့လိုက်သည်နှင့်...

'သမီးရေ... ဖေဖေ ရှိတယ်။ ဘာမှ မကြောက်နဲ့'

ကျွန်မကို အားပေးပြီး လှေကား ချ၏။ ရပ်ကွက်ထဲမှ လူငယ်များကို ခေါ်ကာ ဆယ်ယူခိုင်းပါတော့သည်။

ကျွန်မ (၆)နှစ်သမီးအရွယ်မှ ဖြစ်ရပ် မှန်ခြင်းကို ထောက်ပြရာတွင် ထိုသို့ ကျွန်မ ကျသွားစဉ် ကျွန်မကို တစ်ဖက်တစ်ဖက် ထွေ့ရှုသူများက လိုက်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မ (၈)နှစ်သမီးအရွယ် ရောက်သော တစ်နေ့ညနေတွင် ကျောင်းမှဆင်း၍ အိမ်ပြန်ရောက် သောအခါ ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်း တစ်သိုက် တူတူပုန်းတမ်းဝှက်တမ်း ကစားကြပါသည်။

ကျွန်မတို့အိမ်ရှေ့တွင် မန်ကျည်း

ပင်တစ်ပင် နှိုင်းသည့် ထိုအပင်မှာ အပင်ကြီး မဟုတ်ပါ။ အလတ် ရွယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မလည်း သူငယ်ချင်း များကို ယင်းအပင် နောက်၌ ကွယ်၍ ပုန်းလိုက် ပါသည်။ ခန့်မှန်းချိန်မှာ ညနေ(၅)နာရီခန့်ရှိမည် ထင်ပါသည်။

ကျွန်မ၏ သူငယ်ချင်းများလည်း ကျွန်မကို ရှာကြပါတော့သည်။ သူတို့မှာ ကျွန်မအနီးမှ ဖြတ်သွား သော်လည်း မမြင်ကြပါ။ ကျွန်မက သာ သူတို့ကို မြင်ရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ညနေ(၆)နာရီ ထိုးသော်လည်း သူတို့ ကျွန်မကို ရှာမတွေ့ပါ။ ကျွန်မကလည်း သူငယ်ချင်းများကို လုံးဝ တွေ့ မတွေ့ပါ။

ကြာလေ ကြာလေ သူငယ်ချင်း များမှာ စိတ်ပူင်လာပြီး ကျွန်မ၏ မိဘများနှင့် အစ်ကိုအစ်မများကို ပြောပြပြီး ဝိုင်းရှာကြပါသည်။

သူတို့ ရှာနေသည်ကိုလည်း ကျွန်မက မြင်ရပါသည်။ သို့သော် လည်း ကျွန်မက မခေါ်ပါ။ သူတို့ တစ်တွေကို ကြည့်ပြီး ကျွန်မက ရယ်နေပါသည်။

အချိန်မှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်နက်လာသောအခါ မိခင်၏ နှင့် ဆွေမျိုးမိသားစုတို့မှာ စိုးရိမ်လာကြပါသည်။

ထိုအချိန်(၂၀၀၅ ခုနှစ်) တွင် ဖခင်မှာ ရပ်ကွက်လူကြီး ဖြစ်ပါသည်။

မိခင်မှာ ရက်ကန်း သမညက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ပို၍ စိုးရိမ်လာကြပြီး ရပ်ကွက်အတွင်းမှ လူကြီးလူငယ်များ အားလုံးလိုလို လိုက်၍ ရှာကြပါသည်။ အချို့မှာ ရဲစခန်းသို့ အကြောင်းကြားခြင်း၊ အချို့မှာ မီးရထားဘူတာရုံနှင့် ညဇေတန်း အချို့မှာ မြို့ထဲတွင် လိုက်လံရှာဖွေခြင်း ပြုကြပါသည်။

မေမေမှာ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ သွား၍ "သမီးရေ... သမီးရေ" ဖြင့် တကြော်ကြော် အော်ခေါ်၍ ရှာနေပါသည်။ တချို့လူငယ်တို့သည် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့်တစ်မျိုး၊ မီးအုပ်ဆောင်းဖြင့် တစ်ဖုံ ရှာဖွေကြပါသည်။

အိမ်ရှေ့ မီးတိုင်မှ လျှပ်စစ်မီးမှာ လင်းထိန်နေပါသည်။ တစ်ခါသော် ကျွန်မ၏ မိခင်သည် ဝိုလျက် ကျွန်မရှိသော သစ်ပင်ရှေ့တွင် ကျွန်မခြေထောက်ကို နင်းသွားသောအခါ ကျွန်မမှ "အမယ်လေး အမေ" ဟု ပြောသော်လည်း ကျွန်မ ပြောသံကို မကြားပါ။

ကျွန်မ ဖခင်မှာလည်း လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ကျွန်မရှိရာ မန်ကျည်းပင်ဘက်သို့ ဓာတ်မီးထိုးကြည့်လိုက်ရာ ဓာတ်မီးအရောင်သည် ကျွန်မ၏ မျက်နှာပေါ်တည့်တည့် ကျပါသော်လည်း အဖေသည် ကျွန်မကို မမြင်ပါ။

သူတို့အားလုံး ကျွန်မ ပုန်းရာ မန်ကျည်းပင်နားမှ ဖြတ်၍ သွားခြင်း၊ ကပ်၍ သွားခြင်း အပင်ကို ကိုင်၍

သွားခြင်း ပြုလုပ်ကြသော်လည်း မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ကျွန်မကို မြင်တွေ့ ထိတွေ့ ကိုင်တွယ်ခြင်း မရှိကြပါ။ တစ်ခုထူးခြားသည်မှာ...

ကျွန်မ၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ထူးခြားသော အလင်းရောင်တစ်ခုသည် အမြဲတမ်း လင်းထိန်ပါသည်။ ဤအချိန်၌ အချို့မှာ ကျွန်မ၏ အနီးကပ်၍ ည(ဝ)နားနားနား ရှိလာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မမှာ မိခင်၏ ပူဆွေးသောကရောက်နေသော အဖြစ်ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ ကျွန်မ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဆောက်တည်ရာမရ မနေနိုင်တော့ပေ။

ထို့ကြောင့် မန်ကျည်းပင်နောက်မှ ရှေ့သို့ ခြေလှမ်း(၅)လှမ်းမျှ ထွက်လိုက်ပြီး...

'အမေ... အမေ... သမီး ဒီမှာ အမေ'

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်နှင့် အဖေ၊ အမေ၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမ ဆွေမျိုးမိသားစုများ အားလုံး ကျွန်မရှိရာ မန်ကျည်းပင်သို့ ပိုင်းအုံလာကြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်မအနီးမှ အလင်းရောင်ကြီးမှာ ပျောက်ကွယ်

သွားပါသည်။ အမေလည်း ကျွန်မကို ပွေ့ဖက်၍ ချိုးပွဲချိုင့်ပါတော့သည်။

အားလုံး လာကြကုန်သော ဆွေမျိုး မိသားစု အပေါင်းတို့လည်း တစ်ယောက်တစ်ယောက် မေးမြန်းကြရာ အမေမှ...

'သမီး... ဘယ်သွားနေတာလဲ' ကျွန်မမှ...

'သမီး... ဘယ်မှ မသွားပါဘူး၊ မန်ကျည်းပင်နားမှာပဲ နေတယ်'

'သမီး အမေ လိုက်ရှာနေတာ မတွေ့ဘူးလား'

'သမီး သိပါတယ်၊ တွေ့ပါတယ်။ အမေတောင် သမီးနားက ပြတ်သွားတာ သမီး ခေါ်တာတောင် မကြားဘူး'

'ဟုတ်လား သမီး'

'သမီး ခြေဖဝါးတောင် နင်းမိသွားသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အမေ မသိဘူး'

'သမီး အဲဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ'

'မတ်တတ် ရပ်နေတယ်လေ။ သမီးကို အမေတို့က မမြင်ကြဘူး။ အမေတို့ကို သမီးကသာ မြင်တာ။ သမီးက သဘောကျပြီး ရယ်တောင် နေသေးတယ်လေ'

'သမီး မှောင်မှောင်မည်းမည်းထဲ ကြီးမှာ သမီးနေတာ မကြောက်ဘူးလား'

'သမီး မကြောက်ပါဘူး၊ သမီး အနားပေးလင်းထိန်နေပါတယ်။ အဖေတောင် သမီး မျက်နှာကို လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ထိုးသွင်းသေးတယ်။ အဖေက မျှော်လင့်စရာ

မနိပ်ဘဲ မြည်နေသည့် လူခေါ်
ဘဲ(လိ)

ထွေ/အုပ်စုထမ်းဘဝ

အဖြေရွာပရသော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များ

ကိစ္စ
(တံတားရွာ)

ဤလောကတွင် အဖြေရှာမရ
သောဖြစ်ရပ်များ အများအပြား ရှိကြ
သည်။ ထိုဖြစ်ရပ်များမှာ သဘာဝ
လွန်ဖြစ်ရပ်များ၊ ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ ဖြစ်
ရပ်များ၊ လောကီပညာဆိုင်ရာ ဖြစ်
ရပ်များ၊ အင်း၊ အိုင် လက်ဖွဲ့ဆိုင်ရာ
ဖြစ်ရပ်များ၊ သိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိဆိုင်ရာ ဖြစ်

ရပ်များ စသည်ဖြင့် များစွာရှိလေ
သည်။ ထိုဖြစ်ရပ်များအနက်မှ
ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသော
ဖြစ်ရပ်အချို့ကို ဖော်ပြပါမည်။

ကျွန်တော် ကယားပြည်နယ်
ဘောလခဲမြို့တွင် အထွေထွေ
အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊ ခရိုင်အုပ်ချုပ်
ရေးမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေချိန်
ဖြစ်ပါသည်။

ဘောလခဲမြို့သည် မြို့နယ်
အဆင့်မှ ဘောလခဲ၊ ဖားဆောင်း
မယ်စဲ၊ ရွာသစ်၊ မော်ချိမြို့တို့ကို
စုစည်း၍ ခရိုင်မြို့အဖြစ် တိုးမြှင့်
လိုက်သောအခါ ခရိုင် ထွေ/အုပ်စု
ဆောက်ရန်အတွက် မြို့တွင်း
မြေလွတ်မြေလတ် မရှိတော့သဖြင့်
မြို့နှင့် တစ်ဆက်တည်းရှိ
သုသာန်နေရာတွင် ခရိုင်ရုံး
ပါသည်။

ရုံးမှာ အုတ်ပတ်ကား(၂)ထပ် ဖြစ်ပါသည်။ ရုံးအနီးတွင် လူနေအိမ်များ မရှိပါ။ သုသာန်ကို မြို့နှင့် အတော် ဝေးသည့်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ဘောလခဲရုံးတွင် ကျွန်တော် တာဝန် မကျသေးပါ။

ရုံးသစ်ကြီးတွင် ကျွန်တော် တာဝန် ထမ်းဆောင်သောအခါ တနင်္ဂနွေတစ်ရက်တွင် လုပ်ဆောင်ရန် လုပ်ငန်းရှိသဖြင့် နေ့လယ်(၁) နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော်စားပွဲ၌ ထိုင်၍ စာရေးနေစဉ် ရုံးပိတ်ရက် ဖုန်းဂျူတီကျ၍ ဝန်ထမ်းရေးရာခန်း၌ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသော စာရေးမ အေးမိစံနှင့် ရင်ငြိမ်းလူတို့ (၂)ဦး၊ ကျွန်တော်စားပွဲရှေ့တွင် လာရပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်အခန်းနှင့် ဝန်ထမ်းများ အခန်းသည် အလယ်တွင် အပေါ်ထပ်သို့တက်သည့် လှေကားနှင့် ကားရပ်သည့် ဆင်ဝင်တို့ ခြားနေပါသည်။ ရုံးမှာ ကြီးပြီး ဝန်ထမ်းနည်းသဖြင့် အပေါ်ထပ်တွင် ဝန်ထမ်း(၁) ဦးမျှ မနေပါ။

ကျွန်တော်က ရှေ့တွင် လာရပ်သည့် စာရေးမ(၂)ဦးကို “ဘာကိုစွန့်လဲ” ဟု မေးရာ၊ စာရေးမများက ရုတ်တရက် အံ့သြသောမျက်နှာနှင့် “ဆရာ ခေါ်လို့ လာတာလေ” ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း အံ့သြရပါသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်တော် သူတို့ကို လုံးဝ မခေါ်ပါ။ ဒါကို ဘာကြောင့် ခေါ်သည်ဟု ပြောရသလဲ ဟု စဉ်းစားမရသဖြင့်...

‘ဆရာ မခေါ်ဘူးလေ၊ ဘယ်မှာ ခေါ်လို့လဲ’

ဟု မေးရာ စာရေးများက... ‘သမီးတို့ အခန်းမှာ တပ်ထားတဲ့ လူခေါ် ဘဲလိက အသံရဲ့ ဂျာနယ်ဟာ တာ ဆရာခေါ်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့’ ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော် ပို၍ပင် အံ့သြသွားပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဤရုံးတွင် လူခေါ်ဘဲ(လိ) တပ်ထားသည်မှာ ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်းသာရှိပြီး ကျွန်တော် ဘယ်ဘက်ဘေး တံခါး ကျည်းပေါင်တွင် တပ်ထားသော လူခေါ်ဘဲ(လိ)မှ ဝါယာကြိုးသည် လွန်ခဲ့သော ရက်အတော်ကြာက ရုံးတွင် သောင်းကျန်းနေသော ကြွက်စုတ်က ကိုက်ဖြတ်ထား၍ ဝါယာကြိုး(၂)ချောင်းလုံး ပြတ်နေပါသည်။

အသုံးပြု၍ မရပါ။ မေ့မေ့လျော့လျော့ဖြင့် ကြိုးများကို ပြန်မဆက်မိပါ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က... ‘ဆရာ လူခေါ်ဘဲ(လိ)က ခေါ်လို့ မရဘူး၊ ကြိုး(၂)ချောင်းလုံး ပြတ်နေတာ၊ ဒီမှာ ကြည့်ပါလား’

ဟု ပြောပြီး ပြတ်နေသော ကြိုးစ (၂)စကို ကိုင်ပြသောအခါ စာရေးမ (၂)ဦး၏မျက်နှာမှာ အလွန်ကြောက်ရွံ့သွားပြီး မျက်နှာငယ်လေးများ ဖြင့်...

‘ဒါ... ဒါဆို သမီးတို့ကို သ...သရဲ ခြောက်တာပေါ့နော်’ ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း သူတို့ မကြောက်စေရန်အတွက် သူတို့ ဂျူတီစောင့်သည့်အခန်းသို့ လိုက်သွားကာ ဟိုရောက်ဒီရောက် ရယ်စရာစကားများကို ပြောနေသော်လည်း ညစောင့်ဝန်ထမ်း လုပ်လိုသူ လုံးဝမရှိ၍ ညစောင့် မခန့်နိုင်သော ဤရုံးကြီးအခြေအနေကို သိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ ရုံးတက်သော အခါ အခြား စာရေးမများကလည်း ရုံးပိတ်ရက် နေ့လယ်ပိုင်း သူတို့ ဂျူတီစောင့်နေသည့်အချိန်တွင် လူခေါ်ဘဲ(လိ) မြည်သံကြား၍ ကျွန်တော် ခေါ်သည်အထင်နှင့် ကျွန်တော်အခန်းသို့ လာကြောင်း...

ကျွန်တော်အခန်း တံခါးမကြီး သော့ခတ်ထားသည်ကို တွေ့သော အခါ ကြောက်လန့်ပြီး ပြန်ပြေးကြသည်မှာ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ် ရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ထို လူခေါ်ဘဲ(လိ)သည် ဝန်ထမ်းများ နဲ့ညီ ရုတ်တရက်များတွင် ခြည်လေးဖိုရာ ရုံးပိတ်ရက် စာရေးမ (၂)ဦးတည်း ရုံးဂျူတီကနည်း နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်များတွင်သာ အဖို အထုတ် ခြည်လေးဖိုသည် ဘောလခဲခရိုင် ထွေ/အုပ်ရုံး မခေါ်ဘဲ မြည်နေသော ထူးခြားသော နားထောင်ရေးခြင်းဖြစ်သည်။

(လိ)သည် မည်သည့်အတွက် မြည် ရကြောင်းကို ကျွန်တော် ထိုမြို့မှ ပြောင်းရွှေ့သွားသည့်တိုင် အဖြေရှာ မရခဲ့ပါ။

အကြိမ်ကြိမ် ဓာတ်ပုံရိုက်သော်လည်း ပုံမပေါ်သည့် သစ်သားအိမ်

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ကျွန်တော် ချင်း ပြည်နယ်မြို့တော် ဟားခါးမြို့တွင် မ-ဝ-တ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန် ထမ်းဆောင် နေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

အဋ္ဌမအကြိမ် ကျောင်းသား အားကစားဆွဲတော်ကြီးကို ဟားခါးမြို့ တွင် ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၌ ကျင်းပ မည်ဖြစ်ရာ ဟားခါးမြို့၏ လက်ရှိ အားကစားကွင်းမှာ အလွန်သေး ငယ်လှပြီး မိတာ(၄၀၀)ပြေးလမ်းပါ ကျောင်းသား(၁၀၀၀၀) (တစ် သောင်း)ကျော် ကြည့်ရှုနိုင်သော ပွဲကြည့်စင်များပါသည့် အားကစား ကွင်းကြီးအဖြစ် ဆောက်လုပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် တောင်ပေါ်ဒေသဖြစ် ၍ အခြားမြေပြန့်လည်း လုံးဝ မရှိ သဖြင့် အားကစားကွင်းနှင့် ကပ် လျက်ရှိသော နေအိမ်ပိုင်ရှင်များနှင့် ညှိနှိုင်းရပါသည်။

လိုအပ်သော ကွင်းအကျယ် ရရှိ ရန်မှာ ဘောကွင်းဘေးရှိ နေအိမ် (၃၈)လုံးကို ဖျက်ပြီး နေရာရွှေ့မှသာ ရရှိနိုင်ပါသည်။ အိမ်များအားလုံးမှာ သစ်သားအိမ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မ-ဝ-တအဖွဲ့မှ ဦးဆောင်ပြီး အိမ်ပိုင်ရှင်များနှင့် ညှိနှိုင်းကာ စေ့သစ်ရပ်ကွက်တွင်

မြေအစားပေးခြင်း၊ လမ်း၊ မီး၊ ရေများ ဆောက်ရွက်ပေးပါသည်။

နေအိမ်များကို ထိုက်သင့်သည့် ထောက်ပံ့ကြေးပေးရန်အတွက် အိမ် များကို မဖျက်မီကပင် အိမ်၏ အလျား၊ အနံ့၊ အမြင့်၊ တစ်ထပ်၊ နှစ် ထပ်၊ အထပ်ခိုး၊ မီးဖိုဆောင်၊ ဘေး တွဲ စသည်ဖြင့် လိုအပ်သော အတိုင်း အတာများကို ဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့ နှင့်အတူ အသေးစိတ် တိုင်းတာရ ပါသည်။

ထို့ပြင် အိမ်(၁)လုံးချင်းကို ရှေ့ မြင်ပုံ၊ ဘေးမြင်ပုံ၊ နောက်မြင်ပုံ စသည်ဖြင့် အိမ်(၁)လုံးလျှင် လေးဖက်လေးတန်း ဓာတ်ပုံ(၄)ပုံစီ ရိုက်ပြီး မှတ်တမ်းယူပါသည်။

ထိုအချိန်က ဟားခါးမြို့တွင် ကာလာဖလင်ကူး၍ မရသေးသဖြင့် ကျွန်တော်သုံးနေကျ အဖြူအမည်း ကင်မရာဖြင့် အိမ်အားလုံးကို ဓာတ်ပုံ ရိုက်ပါသည်။

အိမ်အားလုံးကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး နောက် ဓာတ်ပုံဆိုင်တွင် ပုံကူးထား ၍ သွားယူသောအခါ ကျန်အိမ် အားလုံး၏ ပုံများ ရှင်းလင်းပြတီသား

စွာ ကြည့်ရှုရသော်လည်း အိမ်(၁) လုံး၏ ပုံမှာ လုံးဝ မပေါ်ပါ။ (၄)ပုံစုံ မပေါ်ပါ။ ဖလင်သားအတိုင်းသာ ဖြစ်နေ၍ ဘာဖြစ်ပါလိမ့်ဟု စဉ်းစား မရပါ။

အိမ်များကို အမှတ်စဉ်တင်၍ ရိုက်ခြင်းဖြစ်၍ ဓာတ်ပုံများကို ကိုယ်တိုင် ပုံမပေါ်သည့်အိမ်ကို သွားရာရာ သစ်သားအိမ်ငယ်လေး (၁)လုံးဖြင့် ပြီး အသက်ကြီးသော အမျိုးသား တစ်ဦးတည်းနေသည်ဟု အနီးအနား များက ပြောပြ၍ သိရပါသည်။ အိမ်ရှင်အမျိုးသားကြီး တောင် ယာထဲတွင် ရက်ရှည်သွားနေ၍ မတွေ့ခဲ့ရပါ။

ဒီတစ်ခါတော့ ပုံပေါ်ရမည်ဟု စိတ်ထဲတွင် အားထည့်ပြီး ဓာတ်ပုံ အသစ်ဖြင့် အိမ်ကို အနေအထား အမျိုးမျိုး (၁၀)ပုံခန့်ရိုက်ပြီး ဓာတ်ပုံ ဆိုင်သို့ ချက်ချင်းသွားကူးပါသည်။ ထွက်လာသည့်အဖြေမှာ ခိုက် သည့်ပုံအားလုံး အရုပ်မထင်မီ စိတ်ထဲတွင် ဘဝင်မကျသဖြင့် ခိုက် ကင်မရာ၊ ထိုဓာတ်ပုံကြည့်ရာ ကျွန်တော့်ရုံး၊ ကျွန်တော်နေသည့်

www.burmeseclassic.com

အိမ်၊ ရွှေရမည် အိမ်(၂)လုံးတို့ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ချက်ချင်းကူးရာ ပုံ အားလုံး ဆေးသား ကြည်လင်စွာ ထွက်လာပါသည်။

ထိုအိမ် ဓာတ်ပုံရိုက်၍မဟုတ် ကျွန်တော်ထံမှ သတင်းရသဖြင့် အခြား ဌာနဆိုင်ရာအချို့နှင့် ဖယ်ကြည်သူ များက ဓာတ်ပုံများရိုက်ပြီး ကူးထက် လည်း ပုံထပ်ဟု သိရပါသည်။

ဓာတ်ပုံအကြိမ်ကြိမ် ရိုက်သော် လည်း ပုံမပေါ်သည့် သစ်သားအိမ် မှာ မည်သည့်အတွက် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် အဖြေမရပါ။

သို့သော် ထိုအိမ်မှာလည်း ဖျက် သိမ်းပြောင်းရွှေ့ရာတွင် အများနည်း တူ ပါသွားပါသည်။

ရေချိုးသူမရှိဘဲ ရေဖိတ်စဉ်နေသည့် ရေတိုင်ကီ

နိုင်ငံတော်အစိုးရက နယ်စပ် ဒေသများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် အတွက် ပြည်နယ်များ၏ ဝေးလံ သောဒေသများတွင် ကျေးရွာကြီး များကို အခြေခံထားပြီး အနီးပတ် ဝန်းကျင်ကျေးရွာများ ဝန်းရံကာ မြို့ နယ်ခွဲများကို ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့ စည်းပါသည်။

ကျွန်တော် မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေး များ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ရှမ်းပြည်နယ်(အရှေ့ပိုင်း) တာချီလိတ် မြို့နယ်တွင် မြို့မှ အလွန်ဝေးကွာ သည့် မဲခေါင်မြစ်ကမ်းဘေးရှိ "ဝမ်လုံ၊ ဝမ်နတ်၊ ဝမ်ကျင်း" ဟု သော ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ကျေးရွာ ကြီး(၃)ရွာကို အခြေခံထားပြီး "ကျိုင်းလပ်မြို့နယ်ခွဲ" ဟူ၍ ဖွဲ့ စည်းရန် တာဝန်ပေးပါသည်။

တာဝန် ပေးအပ်ချက်အရ ကျွန်တော်သည် တာချီလိတ်မှ လက်သမား၊ ပန်းရန်တို့ကို ခေါ်ပြီး RC-တစ်ထပ် မြို့နယ်ခွဲရုံးဆောက်

လုပ်ခြင်းကို သွားရောက် ဆောင် ရွက်ပါသည်။

လက်သမား၊ ပန်းရန်တို့သည် ရုံးဆောက်လုပ်သည့် ဝမ်လုံရွာ တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ယာယီထဲထိုး ကာ နေထိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်ကမူ ဝမ်နတ်ရွာ တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ ဘိုတဲတွင် တစ်ယောက်တည်း နေထိုင် ချက်ပြုတ် စားသောက်ပါသည်။

ကျွန်တော် နေထိုင်သည့် ဘိုတဲ သည် သစ်သားတစ်ထပ်ဖြစ်ပြီး စတင် ဆောက်လုပ်စဉ်က ကျေးရွာ စုပေါင်းငွေဖြင့် စာသင်ကျောင်း အဖြစ် ဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

သို့သော် အဆောက်အအုံမှာ စာသင်ကျောင်းအဖြစ် အသုံးပြုရန် သေးလွန်းခြင်း၊ နိုင်ငံတော်က အုတ် ပတ်ကား စာသင်ကျောင်းတစ်ခုကို ကွင်းကျယ်ကြီးတစ်ခုတွင် ဆောက် လုပ်ပေးသဖြင့် ထိုသစ်သား အဆောက်အအုံကို မည်သူမျှ မသုံး တော့ပါ။

အခန်းများ ကန့်ပြီး ဘိုတဲအဖြစ် သာ သုံးပါသည်။ တစ်မတော်စစ် ကြောင်းများ လာသည့်အခါတွင်

(၁)ရက်၊ (၂)ရက် (သို့မဟုတ်) တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ် စသည်ဖြင့် အလို ရှိသလောက် စခန်းချ နေထိုင်ကြ သည်ဟု သိရပါသည်။

ကျွန်တော် ရောက်သည့်အချိန် တွင် မည်သူမျှ မရှိသဖြင့် ကျွန်တော် က ယာယီတည်းခိုဆောင်အဖြစ် အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လျှပ်စစ်မီးမရှိပါ။ တယ်လီဖုန်း မရှိပါ။ ချက်ပြုတ် သောက်သုံးရန် အတွက် ရေကို ခြံဝင်းအတွင်းရှိ မြေစိုက် ရေတွင်းမှ သံပြီး မီးဖိုခန်းထဲ ရှိ ရေတိုင်ကီထဲတွင် ထည့်ထားပါ သည်။

ညအချိန်တွင် မီးဖိုခန်းနောက် ပေါက်ရှိ တံခါးမကြီးနှင့် ပြတင်း ပေါက်တံခါးတို့ကို ချက်ထိုးပိတ်ပြီး ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းသာ အိပ်ပါသည်။

တစ်ည သန်းခေါင်ယံအချိန်ခန့် တရေးနိုးသော်လည်း မဲခေါင်ဒေသ ၏ ပြင်းထန်သော ရာသီဥတုကြောင့် အေးလွန်းသဖြင့် ဝှမ်းကပ်ခြုံပြီး ကွေးနေစဉ် မီးဖိုခန်းထဲမှ တဖွမ်းဖွမ်း ရေချိုးသံ ကြားရပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်က တိတ်ဆိတ်လှ သဖြင့် ရေချိုးသံမှာ အတော်ကျယ် ပါသည်။ စဉ်းစားကြည့်ရာ ဤ အဆောက်အအုံတွင် ကျွန်တော်မှ လွဲ၍ အခြားသူ တစ်ဦးမျှ မရှိ။ မီးဖို ခန်း နောက်ပေး တံခါးမနှင့် ပြတင်း ပေါက်များမှာလည်း ချက်ထိုးထား၍ အပြင်က လူဝင်မရနိုင်။

ဝင်ရပါသော်လည်း ဤမျှ ချမ်း အေးလှသည့်အချိန်တွင် မည်သူမျှ ရေမချိုးနိုင် စဉ်းစားမရပါ။ စဉ်းစား နေချိန်တွင် နောက်တစ်ကြိမ် ရေချိုး သံ ကြားရပြန်ပါသည်။

စဉ်းစားနေလျှင် အဖြေမထွက် သွားကြည့်မှ အဖြေထွက်မည်ဟု တွေးမိ၍ အိပ်ရာနီးစက ချမ်းလှ

သော်လည်း ရေချိုးသံကြောင့် နား
ရင်းနားထင်များ ပူသွား၍ သိပ်မချမ်း
တော့ဘဲ အိပ်ရာမှ ထကာ လက်နှိပ်
ဓာတ်မီးထိုးပြီး မီးဖိုခန်းသို့ သွားပါ
သည်။

မြင်ကွင်းမှာ မယုံကြည်နိုင်စရာပါ။
တံခါးများလည်း မပွင့်၊ လူတစ်ဦးမျှ
မရှိသော မီးဖိုခန်းထဲရှိ ရေတိုင်ကီမှ
ရေများသည် လူတစ်ဦး ရေချိုးထား
သည့်အလား အင်္ဂတေအခင်းပေါ်
တွင် စိုနေပါသည်။

ကျွန်တော် ရေချိုးလျှင် ရေတွင်း၌
သာ ချိုးပြီး မီးဖိုခန်းထဲတွင် ရေမချိုး
ပါ။ အိပ်ရာမဝင်မီ တိုင်ကီမှ ရေကို
ကျွန်တော် မသုံးခဲ့ပါ။

တိုင်ကီထဲ လက်နှိပ်မီးထိုးကြည့်
သောအခါ ရေခွက်နှင့် ရေများ
လှုပ်နေဆဲဖြစ်ပါသည်။

လက်နှိပ်မီးထိုး၍ နောက်ဖေး

ထွက်သည့် တံခါးကို ဖွင့်ကြည့်ရာ
လူအရိပ်အယောင် လုံးဝမတွေ့ပါ။
အလွန်အေးလှသည့် သန်းခေါင်ယံ
အချိန်တွင် အိမ်ပြင်ထွက်မည့်သူ
လည်း ရှိမည်မဟုတ်ပါ။

ဘာမျှ မတွေ့သဖြင့် ပြန်အိပ်ရန်မှ
တစ်ပါး အခြားမရှိပြီဟု တွေးကာ
တံခါးရွက်အားလုံးကို သေချာစွာ
ပြန်ပိတ်ပြီး အိပ်လိုက်ပါသည်။

ရာသီဥတုကလည်း အေး၊
နေ့ခင်းပိုင်း အလုပ်သမားအဖွဲ့နှင့်
အတူ ရုံးဆောက်ရသည်မှာလည်း
ပင်ပန်းသောကြောင့် ချက်ချင်း
အိပ်ပျော်သွားရာ မည်သူမှန်းမသိ
သူ၊ နောက်တစ်ကြိမ် ရေထပ်ချိုး
သည်မချိုးသည်ကိုတော့ ကျွန်တော်
မသိတော့ပါ။

ကျွန်တော် ကျိုင်းလပ်မြို့နယ်ခွဲ
ရုံး သွားဆောက်သည့် တစ်လခွဲ

ကာလအတွင်း ဘိုတဲရီ ရေတိုင်ကီ
မှ လူမမြင်ရဘဲ ရေချိုးမှု ဖြစ်စဉ်(၂)
ကြိမ် ကြုံခဲ့ရပါသည်။

တစ်နေ့လုံး အလုပ်သမားများနှင့်
အတူ ရုံးဆောက်ရသည်မှာ ပင်ပန်း
လှ၍ ကျွန်တော် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်
အိပ်မောကျနေချိန်တွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်
ရေချိုးလျှင်တော့ ကျွန်တော် သိနိုင်
မည် မဟုတ်ပါ။

မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ဤသို့
ဖြစ်ရသည်ကိုတော့ မြို့နယ်ခွဲ နှံ
ဆောက်လုပ်ပြီးစီး၍ ကျွန်တော်
တာချီလိတ်သို့ အပြီးပြန်လာသည်
ထိ အဖြေမရခဲ့ပါ။

အဖြေရှာမရသော ကိုယ့်တွေ့
ဖြစ်ရပ်များ ကျန်ပါသေးသည်။
အဆင်ပြေလျှင် ဆက်ရေးပါမည်။

ကံဝင်း(တံတားရွာ)

စာမျက်နှာ (၂၉၁)မှ ဒါဆက်

သာ ဖေဖော်ဝါရီ မြတ်တော်
'ဟုတ်တယ် သမီး... အဖေက အဲဒီအချိန်မှာ သမီးကို မမြင်ဘူး။
မန်ကျည်းပင်ကိုသာမြင်တာ'
'အမေလဲ သမီးရဲ့ခြေထောက်ကို နင်းမိတယ်လို့ မထင်ဘူး။ ထင်းချောင်း
ကို နင်းမိတယ် ထင်နေတာ'
'သမီး... ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မန်ကျည်းပင်နောက်ကနေ ထွက်လာတာလဲ'
'မေမေ ငိုနေတာ မြင်တာနဲ့ သမီးလဲ ထွက်ချင်လာပြီး ထွက်လာတာပါ'
အားလုံးက ကျွန်မကို ထူးထူး ဆန်းဆန်းသဖွယ် ဝိုင်းဝန်းကြည့်ရှုမေးမြန်း
ကြပြီးနောက် နှုတ်ဆက်၍ ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားကြပါတော့သည်။
ဤဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်ရပ်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော်ကာလ
ကျွန်မငယ်စဉ်မှ ဖြစ်ရပ်မှန်အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရားကြီးများ ကြောကြသော နေဝင်ရိုးတစ်ချို့ကာလတွင်
တော့အုန်းတမ်း တက်တမ်း တာတာခြင်းကို မလုပ်ကြရန် နတ်တော်တော်သည်ဆို၍
တာတာခြင်းပိတ်ပင်ခြင်းပင် ခြံဆဲသည်။

ယခုအခါ ကျွန်မ၏ ဖြစ်ရပ်မှန်အဖြစ်ကို ကျွန်မဦးလေးအား ပြောပြ
သလို... တူတူများပါ ပြောပြရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မ၏ငယ်စဉ်ကာလ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြသဖြင့် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း
သဖွယ် အဆင်ပြေအောင် ကျွန်ုပ် ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေပါသည်။

မြတ်လှ

စာရှုသူ... သုတေသီ...

ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...

ဤဆောင်းပါးပါ စာရေးသူနတ်ဝတ်
သည် ဖြစ်ရပ်ဆန်းတွင် အခြားလူများ
မတွေ့မီ အနီးအနားတွင် အလင်းရောင်
ကြီး ပေါ်နေပြီး နတ်ဝတ်ခံရသည်။
နတ်ဝတ်ခံရသူအား အခြားလူများ
တွေ့သောအခါမှ ဤအလင်းရောင်
ပျောက်သွားသည့် အကြောင်းရင်း
သိရှိသူ စာဖတ်သူများနှင့် ပညာရှင်
များမှ ဖော်ထုတ်ရေးသားပေးကြပါ
မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အစွမ်းထက်သောဆရာကြီး

ကျွတ်တမ်းဝင်သွားခြင်း

စဉ့်ကူးမြို့နယ်ထဲက ရွာတစ်ရွာမှာ အလွန်အစွမ်းထက်သော ဆရာကြီးရှိ၏။ ထိုဆရာကြီး အစွမ်းထက်မြတ်ပုံက တောက ယာခင်းထဲမှာ သံကြိုးမေ့နေခဲ့တာကို အိမ်ကနေပြီး...

'ဟေ့...ငါ ဆရာ အမိန့်... ယာခင်းထဲက ငါ့သံကြိုးအချက်ချင်း ငါ့ထံ အမြန်ရောက်စေ' လို့ဆိုပြီး ကြိမ်လုံးနဲ့ မြေပြင်ကို သုံးချက်ရိုက်လိုက်တယ်။

ခင်စောတော့သံကြိုးကြီးက မြေတစ်ကောင်လို ရှေ့က

ခေါင်းထောင်ပြီး ပြေးလာတယ်။ နောက်ပြီး ရေခွေးအိုး ငှဲ့သောက်တဲ့အခါလဲ ဆရာကြီးက...

လက်နဲ့ရေခွေးအိုးကိုကိုင်ပြီး ငှဲ့စရာမလိုဘူး။ သူ့ ဘာသာသူ ရေခွေးအိုးကစောင်းပြီး ပန်းကန်ထဲထည့်ပြီးသားဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ခမောက်ဦးထုပ်ကို မြေပြင်ပေါ်ချပြီး လိပ်လို တရွေ့ရွေ့ သွားအောင်လဲ လုပ်ပြတယ်။ ဦးခေါင်းပေါ် ဒယ်အိုးတင်၊ ဆီထည့်ပြီး ကြက်ဥကြော်ပြတယ်။

ကြိုးကိုလဲ မြေဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး တုတ်နဲ့ရိုက်လိုက်ရင် ကြိုးပြန်ဖြစ်အောင်လဲ လုပ်ပြတယ်။

သူ့အကြောင်းကို အနီးအနားတစ်ဝိုက်က ရွာသားတွေကပါသိပြီး လေးစားကြ၊ ကြောက်ကြတယ်။ သူ့တောထဲမှာရှိတဲ့ သရက်ပင်ကသရက်သီးကို ဘယ်လိုလှူမှ မခူးရဲဘူး။ စိတ်မနှံ့သူတောင် မခူးရဲဘူး။

ခိုးတဲ့သူကို ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်းမသိ နားပန်းရိုက်ခံရတယ်။ လူလဲ မတွေ့မြင်ရဘူး။

အဲဒီအချိန်တုန်းက စာရေးသူက ငယ်ငယ်ပဲ ရှိသေး

www.burmeseclassic.com

တယ်။ ဆရာကြီးလို စွမ်းချင်ပြီး အားကျကာ ဒီပညာကို လိုချင်လို့ အိမ်အလည်သွားတယ်။ ဒီပညာသင်ပြီး တပည့် ခံချင်လာတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဆရာကြီးနဲ့ရင်းနှီးတော့ ပညာသင်ပေးဖို့ ပြော တော့တယ်။

'မသင်နဲ့ကွ... ကောင်းတာပဟုတ်တူ။ မင်းက ငယ်သေးတယ်။ မင်းပုပိရုပ်က စိတ်ထားနဲ့ညှိပြီး သတ္တဝါတွေအပေါ် သနားကြင်နာ တဲ့ရုပ်။ ဒီထက်ကောင်းတဲ့ပညာရပ်တွေ တစ်နေ့ တတ်လာမှာပါ' လို့ ပြောလိုက်တယ်။

စာရေးသူ ဘထွေးသူငယ်ချင်း တစ်ယောက်က... 'ဆရာကြီးလို ပညာတွေ သင်ထားတယ်။ ဆရာကြီး လောက်တော့ မစွမ်းဘူးပေါ့'

သူ့အိမ်ခြံတောထဲက ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူမှ သူ မသိအောင် မယူရဲတူ။ သူ့ပစ္စည်းကိုယူရင် ခြောက်လှန့် ကြတယ်။ သူ့အကြောင်းပြောရင် သူ အကုန် ပြန်သိ တယ်။ သူ့ကို တစ်လုံးမကျန် ပြန်ပြောကြတာ သူမွေး ထားတဲ့ အကောင်တွေရှိတယ်လို့ ပြောကြတာပဲ။

ဆရာကြီးက အကုန်သိတယ်ဆိုပြီး နာမည်ကြီးလာ တာပေါ့။ ဘထွေးကိုလဲ...

'သူ့လို သင်ပါလား'

လို့ ပြောတယ်။ ဘထွေးက...

'မလုပ်ချင်ပါဘူးကွ။ မင်းတို့ပညာက အထက်လမ်းနဲ့ယှဉ်ရင် ရှုံးတာပဲ'

လို့ ပြောတော့ ဆရာကြီးက...

'နိုတယ်ဆို လုပ်စမ်းပါကွ။ ငါက မှီအိပ် ဝှံ့ခွံ မှီတောထဲမှာ မှီအကြောင်းပြောရင် အကုန်သိတယ်နော်။ မင်းတို့ပညာက

သိလို့လား၊ ပြောနိုင်လား'

လို့ မေးတယ်။ ဘထွေးက...

'အဲဒါကတော့ သမားအားကောင်းရင် ပြောနိုင်ပါတယ်။ သမား အား သိပ်မကောင်းတာတောင် မင်းမွေးထားတဲ့ကောင်တွေ မင်းအိမ်ခြံ တောထဲကနေ ငါကျွတ်အောင် လုပ်လိုက်ရမလား' လို့ မေးလိုက်တယ်။ ဆရာကြီးက...

'တဟားဟား ရယ်၍ မင်းလုပ်နိုင်ရင် လုပ်လိုက်စမ်း ပါကွာ ငါ ခွင့်ပြုပါတယ်'

လို့ ပြောပါတယ်။

ထိုအခါ ဘထွေးက...

'မင်း ခွင့်ပြုရင် ငါစဖြ'

ဆိုပြီး ဂါထာ၊ မန္တန်များကို ရွတ်၊ မေတ္တာပို့၊ အမှု ပေးဝေလိုက်ပြီးနောက်...

'ကဲ...သူငယ်ချင်း မင်းကောင်တွေ ရှိသေးရဲ့လား ခေါ်ကြည့်ပါဦး'

လို့ ခေါ်ခိုင်းလေတယ်။

ဆရာကြီးက ခေါ်လေတော့တယ်။ ခေါ်လို့လဲမရ ခိုင်းလို့လဲ မရတော့ပါဘူး။ အဲဒီအခါကြမှ ဆရာကြီးက...

'မကောင်းတဲ့အစွမ်းပညာတွေက အချင်နီးပါလား။ လူအထင် ကြီး၊ လူလေးစားပြီ သေတဲ့အခါကြမှ အပယ်ဝံ့ကျစေတာပါလား' လို့ တွေးမိပြီး ဘထွေးနဲ့အတူ အထက်လမ်းပညာ တွေကို လိုက်စားတော့တာပါ။

အထက်လမ်းပညာဆိုတာ ဘုရားရှင်ရဲ့ဂါထာတွေ၊ ဂုဏ်တော်တွေ၊ တရားတော်တွေကို သီကုံးဖွဲ့ဆိုထား တဲ့ မန္တန်တရားတွေကို ပြောတာပါ။

အဲဒါတွေကို ရွတ်ဖတ်နေရင် အန္တရာယ်ကင်းပြီး ကောင်းရာသုဂတိ ရောက်ကြတာပါ။

အခုတော့ စာရေးသူ လေးစားအထင်ကြီးချင် ဆရာကြီးလဲ သူတတ်ထားတဲ့ ပညာရပ်တွေကို စွန့်လွှတ် ပြီး ရဟန်းဘောင်၌ ဝိပဿနာတရားများ အားထုတ် နေပါတော့သည်။

အမြင်မှန်၊ လမ်းမှန်၊ အသိမှန်ဖြင့် ကောင်းသော ပညာရပ်များကို လေ့လာလိုက်စားပြီး ဘဝကို ကောင်း မွန်စွာ လျှောက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလျက်...

စကြိုတောင် သူတော် (စဉ့်ကူးမြို့)

www.burmeseclassic.com

သရက်ကုတ်တန်ခိုး

ယုတ္တိဗေဒကျမ်း
(ထိလာ)

နှင့်

မိဘမေတ္တာအစွမ်း

၁၉၉၂ ခုနှစ်က ကျွန်တော်သည် ဌာနဆိုင်ရာ အရာရှိငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ငယ်ရွယ်နေနယ်စဉ်ကာလ ဝန်ထမ်းဘဝ စတင် ထမ်းဆောင်ရသည့်နေရာသည် ချင်းပြည်နယ်ရှိ ဆန်းကြယ်လှပသော "ရိဒ်ရေကန်ကြီး" အနီးတွင် ဖြစ်နေသည်။

တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည့် အချိန်ကာလသည် (၅)လခန့်သာ ကြာမြင့်ခဲ့သည် ဆိုသော်လည်း "ရိဒ်ရေကန်ကြီး" နှင့် ကျွန်တော့် ငြားတွင် ဆက်နွယ်ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသည့် ဖြစ်ရပ်မှန် မှတ်တမ်းတစ်ပုဒ်မှာ ရှိနေခဲ့လေသည်။

ဘဝတွင် ဘယ်သောအခါမှ မြန်မာ့ရမည် မထင်ပါ။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်

ခန့်က အဖြစ်အပျက်တို့သည် ယခု ၂၀၁၇ ခုနှစ်ဖြင့် တွက်ချက်ကြည့်လျှင် နှစ်ပေါင်း (၂၅)နှစ်ခန့် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

'ဘယ်နေရာဒေသကိုပဲ ရောက်ရောက် မနက်အိမ်ရာထ၊ ညအိမ်ရာထ ရောနာ သုံးပါးနဲ့ ပိတောက်တို့ကို ကန်တော့ပြီမှ အိမ် သရက်ကုတ် အန္တရာယ်ကင်းပါက တွေ ပျံ့နှံ့ရွတ်ဖတ်၊ မေတ္တာပို့၊ သစ်ပင်ကြီးတွေ၊ ရေကန်ကြီးတွေ တောတောင်ထဲတွေအနီး၊ ရောက်တဲ့အခါ အပေါ့အလေး စွန့်တာကအစ သတိထား... မလေးမစား မလုပ်ရဘူး... ကြားလား' လုပ်ငန်းခွင်သို့ ပထမဦးဆုံး ထွက်ခွာခါနီးတွင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုဖြင့်

တတွတ်တွတ် မှာကြားနေသော မိဘနှစ်ပါး၏ စကားအဓိပ္ပာယ် အတိမ်အနက်ကို ထိုစဉ်အခါက အသက်(၁၉)နှစ်သာ ရှိသေးသည့် ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ဂဏာသေချာ နားလည်ခဲ့ပုံ မရပါ။

သို့အတွက်ကြောင့်လည်း တစ်နေ့တွင် ဌာနမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အသိ မိတ်ဆွေ(၂)ဦးကို ခေါ်ဆောင်လျက် ရိဒ်ရေကန်ကြီး တည်ရှိရာသို့ ကျွန်တော် ထွက်ခွာလာခဲ့ပါတော့သည်။

* * *
ရိဒ်ရေကန်ကြီးသည် မြန်မာ-အိန္ဒိယ နယ်နိမိတ်မျဉ်းအနီး မြန်မာ

ဘက်အခြမ်း ရိဒ်ခေါဒါရ်ကျေးရွာ အနီးတွင် တည်ရှိသည်။ ဖလမ်း ဘက်မှသော်လည်းကောင်း၊ တီးတိန် ဘက်မှသော်လည်း ကားလမ်း ပေါက်သည်။

ကြီးမားကျယ်ပြန့်ပြီး တောင်ကုန်း များကြား၌ သဘာဝအလျောက် တည်ရှိနေသော အသွယ်ပုံသဏ္ဍာန် ရိဒ်ရေကန်ကြီး၏ ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်ရှိ ရွံ့ညွန်များသည် အမှတ် တမဲ့သည် ကြည့်လျှင် ပန်းချီဆရာ တစ်ဦးမှ အရိပ်(SHAPE) ထည့်၍ ဆွဲထား သကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရသည်။

တောရိပ်တောင်ရိပ်နှင့် လိုက်ဖက် ပန်တင်လှသည်။ ပို၍ ထူးဆန်းသည် မှာ ဒီဇင်ဘာလ ရောက်ပြီဆိုလျှင် ကန်ကြီးထဲမှ ရေများသည် ကြည် လင်နေရာမှ ကော်ဖီရောင်ကဲ့သို့ နောက်ကျိလာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ကြားရတာ တစ်ခု ရှိသေးသည်။

အင်္ဂလိပ်တို့ အုပ်စိုးစဉ်ကာလ ဒီရေကန်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ အစီ အမံတစ်ခု ပြုလုပ်ရန် ကြံရွယ်ခဲ့ ကြစဉ် ရုတ်တရက် လေပြင်းပန်တိုင်း တွေ တိုက်ခတ်လာပြီး ကန်ကြီး၏ အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ရှေ့မဆက်ရန် အာဏာပိုင်တို့အား သတိပေးသဖြင့် မကြံစည်ခဲ့တော့ဘဲ ရပ်တန့်ပစ်ခဲ့ရသည်ဆို၏။

တစ်နေ့တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ လူ (၂၀)ယောက်ခန့် အစဉ်တန်းကြီး သည် ကန်ကြီးကို ဝိုင်းပတ်၍ လမ်း လျှောက်နေကြသဖြင့် ဒေသခံများ ကို မေးမြန်းကြည့်ရာ... တစ်ဖက် နိုင်ငံမှ လူများသည် ဒီဇင်ဘာ/

ဇန်နဝါရီလ ရောက်တိုင်း နှစ်စဉ် ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် ရေကန်ကြီး ကို (၃)ပတ် ပတ်သည်ဆို၏။

သူတို့ သေဆုံးသည့်အခါ ဝိညာဉ် တွေ ဒီကန်ကြီးထဲကို ရောက်ရှိ စုဝေးကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည် ဆို၏။

တချို့ ပညာရှင်များကလည်း ဒီဇင် ဘာလကျောက်လွှာနှင့် အာယ်ကြောင့် ကြည်လင်သော ကျောက်ကျိ လားပြီး တခြားလများ ကျောက်လွှာနှင့် ဘာကြောင့်မြန်းလည်ကြည်လင်သွား ရပါသနည်း... အဖြေရှာ စမ်းသပ် ကြည့်ရာ အဖြေရှာ၍ မရနိုင်ဟု သိရ မြှုပ်သည်။

* * *

ကျွန်တော်တို့လည်း ရောက်တုန်း ရောက်ခိုက် ရေကန်ကြီး၏ ထိပ်စပ် ၌ ရေပုံးဖြင့် ရေခပ်ချိုးနေကြစဉ် မလှမ်းမကမ်းတွင် ရေဘဲအုပ်စု (၂၀)ခဲကောင်ခန့် တွေ့လိုက်ရာမှ ရေဘဲများကို ပစ်ချင်စိတ်ပေါ်လာ သဖြင့် ကန်ကြီး၏ဘေးမှ ဝိုက်၍ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ကြ၏။

ခက်နေသည်က အဝေးမှကြည့် လျှင် အရိပ်(SHAPE)ထည့်၍ ပန်းချီ ဆွဲထားသကဲ့သို့ ထင်ရသော နေရာများသည် မြေပြင်မှာတော့ ရွံ့ညွန်များ ဖြစ်နေသဖြင့် ဘယ်လိုမှ

ခြေနင်း၍ မရ။

ကိစ္စမရှိ။ ယခုလောက် နေရာက ပင် ကိုက်(၄၀)ခန့်သာ ကွာဝေးတော့ သဖြင့် တစ်ယောက် တစ်လှည့်စီ အပိုင်ပစ် လက်တည့်စမ်းကြ၏။

ထိုမှန်ပုံ မရ။ ရေဘဲအုပ်စုက တော့ ခပ်တည်တည်ပင် သူတို့ကို အန္တရာယ်ပြုနေတာကိုလည်း သိခဲ့ ပင် မရ။ ပြီးတော့ ဒေသခံတို့၏ ပြောပြချက်အရ ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဒီရေကန်ကြီးနှင့် သူတို့ကို ဘယ်သူမှ လည်း မဖော်ကားရဲ၊ မထိခဲ့ခြင်း မပြုရဲဟု ဆို၏။

ပစ်တာ ထိုမှန်ပုံ မရသဖြင့် အထွေအထူး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ကျွန်တော်တို့လည်း လာလမ်း အတိုင်း အခြေပြုရာ နေရာသို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် တစ်ဖက် ခန့်အကြာမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ အသက်ဘေးနှင့်ယှဉ်၍ အန္တရာယ် တစ်ခု ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတော့သည်။ ထိုစဉ်အခါက ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ဘက်ဒူးခေါင်း အနားသို့ တော်တော်နှင့် မပျောက်၍ ထိုင်စလင်ဆေးထိုး (၅)ရက် ကုသခဲ့ (၄)ရက် ဆေးထိုးပြီးနောက် လက်ကျန်ဆေး(၁)လုံးအား

www.burmeseclassic.com

သူနာပြုက ထိုးပေးလိုက်သည်။

ယခင်နေ့များက ထိုးထားသည့် ဆေးအမျိုးအစားဖြစ်၍ မတည့်စရာ မရှိ။ သို့သော် ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ဆေးထိုးအပ် နတ်လိုက်သည်နှင့် နားထဲမှာ အသံတွေ ကြားလာရသည်။ နှာခေါင်းထဲမှ လေတွေ တရှူးရှူးနှင့် ထွက်လာပြီး ခြေလက်တွေ ထုံကျဉ်လာတော့သည်။

'ဆေးရှူး(SHOCK)ဖြစ်ပြီ၊ ဖြေဆေး ပြန်ပြန်သွားယူ' ကြောက်လန့်စွာ ကျွန်တော် အော်လိုက်မိသည်။ မိမိ အော်ပြောနေသော အသံကိုလည်း တဖြည်းဖြည်း တိုးညှင်းစွာ ကြားရပါတော့သည်။

ပယ်နယ်စလင်ရှော့သည် အပ်နတ်သည်နှင့် အသက်ပါ တစ်ပါတည်း ပျောက်သွားတတ်သည်ကို ကြားဖူးဖတ်ဖူးသည်ဖြစ်၍ ဖြေဆေးမလာသေးမီ ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားလိုက်ပါသည်။ အော်နေသော မိမိအသံကိုပင် ကောင်းစွာ မကြားရတော့ပါ။

မိမိနတ်မှ သရဏာဂုံ၊ အန္တရာယ်ကင်း၊ ဂါထာတို့ကို ရွတ်ရင်း ရွှေရောင်စင်နေသည့် ဘုရားရှင်၏ ပုံတော်နှင့် မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ပျက်နက်သော စိတ်အာရုံမှာ ယွတ်တမ်း မြင်သောအခါ သတိလစ်ခဲ့တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ အာရုံယူထားလိုက်ပါသည်။

ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားပြီး တဝန်းဝန်း ပြေးလာသံများနှင့်အတူ တွန့်တော့တင်ပါးကို လှန်၍ အလျင်

အမြန် ဆေးထိုးလိုက်ကြသည်။ ချက်ချင်းပင် ခြေလက်များ နွေးလာကာ နားထဲ၊ နှာခေါင်းထဲက လေထွက်တာတွေ ရပ်သွားသည်။ စကားပြောသံတွေကို ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ကြားလာရသည်။

'ဟာ... တော်သေးတယ်ဟေ့၊ ကံကောင်းတယ်။ ဖြေဆေး အချိန်မီ သွားလို့'

'အေးအေးဆေးဆေး အိပ်ပြီး အနားယူလိုက်၊ ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူး'

နေ့လယ်(၁)နာရီခန့်က ဖြစ်လိုက်တာ အိပ်ရာမှ နိုးလာတော့ ကျွန်တော် ပုံမှန်အတိုင်း လန်းလန်းဆန်းဆန်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

* * *

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့ ဒူးခေါင်းမှ အနာသည် မြို့သွားကာ အနာမကင်းမသေဘဲ ကြာတော့ အာရုံကြောများ ထိခိုက်လာကာ ခြေတစ်ဖက် ဆာတာတာ ဖြစ်လာပါတော့သည်။

ဘယ်ဘက် ခြေသလုံးပေါင်တို့တွင် အပေါ်ဘက် အသားအရေများ ထုံပြီး အရေပြားများ ထူလာသည်။ ချွေးမထွက်တော့။ အောက်ပိုင်းက မထုံ၊ ချွေးထွက်သည်။ ညာဘက်က အကောင်းပကတိ။ ဦးနှောက်

အာရုံများ မကြည်လင် မလန်းဆန်းတော့ပါ။

ဒီကြားထဲ ပင်ပန်းကြမ်းတမ်းသည့် နေရာများကို အများနည်းတူ ခြေတစ်ဖက် ဆာနေသည့် အနေအထားဖြင့် လိုက်ပါ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပြန်သည်။ ဆေးအဆင့်(ဂ) နှစ်ကြိမ်ချ ရာထူးလည်း မတက်တော့ပါ။ လက်မှိုင့်ချရပါပြီ။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အလုပ်တစ်ခု ရခိုက်က မလွယ်ပါ။ မိဘနှစ်ပါးလည်း ရူးမတတ် ခံစားရပါသည်။ ...မြို့တွင် နာမည်ကြီး ဗေဒင်လက္ခဏာ ရှေးဆရာကြီး တစ်ဦးထံသို့ ဖခင်နှင့် ကျွန်တော် ရောက်ဖြစ်သည်။

'ဘယ်ခြေ အကြောနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ထေးနာ ခံစားရမယ်၊ ဘယ်နက္ခတ်၊ ဘယ်ဂြိုဟ်ထဲမှာ ကျရောက်နေတယ်၊ သေရင်သေ... မသေရင် ရူးကိန်းကူး အသက်(၃၂)နှစ်ကျော်မှ အဲဒီဂြိုဟ်က လွတ်လိမ့်မယ်'

'ဟာ... မှန်လိုက်တာ ဘာဘကြီး ရာ၊ ကျွန်တော် ဘယ်လို ယတြာတွေ ချေရမလဲ'

'ဘာမှ လုပ်မနေနဲ့... (၃၂)နှစ် ကျော်ရင် ပြန်ကောင်းလာလိမ့်မယ်။ သွားတော့'

ရှေးဆရာကြီးများ ငွေကြေးလည်း မလို၊ ပေးနိုင်သလောက် စားပွဲပေါ် တင်ခဲ့၊ မပေးနိုင်လည်း လက်အုပ်ချီ ပြန်ထွက်သွားရုံပင်။

နံနက်ပိုင်း (၈)နာရီမှ (၁၀)နာရီ ကြားလောက်ပဲ အလှည့်ကျ တွေ့ခွင့်ရသည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ

www.burmeseclassic.com

ပြည်စုံလှပါသည်။

* * *

နောက်ဆုံးမှာတော့ အဖေသည် ပြက္ခဒိန်တစ်ခုမှ ရိပ်ရေကန်ဓာတ်ပုံကြီးကို ဖြုတ်ကာ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ထောင်လျက် ညစဉ်ညတိုင်း ရေကန်ကြီးကို စောင့်ကြပ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို မိဘမေတ္တာဖြင့် ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် ကျွန်တော်ကိုယ်စား တောင်းပန်နေတော့သည်ဆို၏။

သရဏဂုံ ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဖရိတ်ကြီးများ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ငါးပါး သီလကို လုံခြုံပါမည် အသက်နှင့် ထပ်တူ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းသည် ဆို၏။ မိခင်ကလည်း ယတြာတွေ စုံလင်၏။

ကျွန်တော်ကိုလည်း အဖေက ဤသို့ဆို၏။

'ကဲ...သားကြီး ဖင်းကို ကယ်နိုင်တာ ရတနာသုံးပါးပဲ ရှိတော့တယ်။ ရတနာသုံးပါးကို ဖက်ပေးတော့'

တရားထိုင်၍ ရောဂါပျောက်ကင်းပုံ၊ ပရိတ်ကြီး၊ ဂါထာများအစွမ်းကိုယ်တွေ ဖြစ်ရပ်မှန် စာအုပ်များ ဖတ်စေ၍ ရေကန်စောင့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလည်း မေတ္တာပို့၍ တောင်းပန်ကန်တော့စေသည်။

အဖေ မှာကြားသည့်အတိုင်း ဖရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် ပါဠိလို၊ မြန်မာလို ကျက်မှတ်ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ မထိုင်တတ်၊ ထိုင်တတ်ဖြင့် တရားရှုမှတ်ခြင်း...

မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များ အပေါ် မေတ္တာပို့ခြင်း၊ တောင်းပန်ကန်တော့ခြင်း၊ မိဘဆရာတို့ကို ရှိရှိကန်တော့ခြင်း... စသည်များ

၃၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အပြင် သွားလေရာ အုန်းမှုတ်ခွက် ယူဆောင်၍ အုန်းမှုတ်ခွက်နင်းခြင်း ပြုလုပ်လာခဲ့ရာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အသက်(၃၂)နှစ်ကျော် အရောက်မှ ပင် အာရုံများ ပြန်လည်လန်းဆန်းလာပါတော့သည်။

သွေးလေမညီ မကြာခဏ အထက်လေများ ဆန်၍ ပျို့တက်ခြင်း၊ အစားအသောက် သုံးဆောင်ရာတွင်လည်း အနည်းငယ်မျှသာ စားနိုင်ခြင်း၊ အရသာ မတွေ့နိုင်ခြင်း စသည့် လက္ခဏာများသည်လည်း လျော့ပါးသက်သာလာပြီး နေထိုင်ကောင်းလာပါတော့သည်။

ခြေသလုံး ခြေဖမိုးတို့မှ ထူနေသော အပြေးများမှာ ရေချိုးလိုက်သည့်အခါ ကြေးဂျွတ်တွေလို ကွာကျကာ ပကတိနီးပါး ပြန်ဖြစ်လာပါတော့သည်။ (၁၃)နှစ်ကြာ ခံစားခဲ့ရသည်။

ယခုအခါ ခြေထောက်မှာ မူလ ပကတိအတိုင်း မသန်စွမ်းတော့သော်လည်း အများနည်းတူ ပြေးလွှားကစားလှုပ်ရှားနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဘဝပျက်မည့် အနေအထားမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပါပြီ။

ကျန်းမာရေး မှတ်တမ်းများ ကြောင့် ရာထူးလည်း မရတော့ပါ။ ကိစ္စမရှိပါ။ အရာရာကို ကျေနပ်သလို နေလည်း နေတတ်၊ ဖြေလည်း ဖြေတတ်ခဲ့ပါပြီ။

* * *

ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးအစွမ်းသည် အံ့ဩကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှပါ၏။ ကျန်းမာရေး ကပ်ရောဂါ အန္တရာယ်ဆိုးကြီးတစ်ခု၊ ဘဝ

အခက်အခဲတစ်ခုကို မှန်ကန်စွာ တွေးခေါ်၍ နည်းမှန်လမ်းမှန် ရင်ဆိုင်တတ်စေရန် ဦးဆောင်သင်ကြားပေးခဲ့သော၊ မိဘမေတ္တာဖြင့် စောင့်ရှောက်ကယ်တင်ခဲ့သော အနန္တဂိုဏ်းဝင်မိဘတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို လေးမြတ်စွာ ကန်တော့မိပါသည်။

နက္ခတ်၊ ဂြိုဟ်၊ ဗေဒင်၊ လက္ခဏာ လောကီပညာရပ် များသည်လည်း ပညာတစ်ခုအနေဖြင့် သူ့တန်ဖိုးနှင့် သူ့အခိုင်အမာ တည်ရှိနေသည်ကိုလည်း လက်ခံမိပါသည်။

ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်သည် နောင်တွင် ဘယ်နေရာအသက်ခံ ဇာနည်ဇာနည်ထောင့်ထောင့်၊ သစ်ပင်ကြီးများ၊ ဇာနည်ကြီးများ၊ အထောက်အအံ့များ၊ သတ္တဝါကြီးများ... အစရှိသည်တို့အထဲတွင် ဘယ်ထောင့်အထဲမှ မယုံကြည် ယုံကြည်သည် အသာထား မထီခွင့် မြင့်တော့ပါ။

သစ်ကိုင်ဆုတ်ခြင်း၊ အပေါ့အဖိုး စွန့်ခြင်း စသည့် အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စလေးများကိုပင် သတိပြု ဆင်ခြင်၍ မတတ်သာ၍ လုပ်ကိုင်ရတော့မည် ဆိုလျှင်လည်း ခွင့်လွှတ်ပါစေ၊ မေတ္တာပို့ ကန်တော့ တောင်းပန်တတ်သည့် အလေ့အကျင့် စွဲမြဲပါတော့သည်။

[ဤဆောင်းပါးဖြင့် ရိပ်ရေကန်ကြီးကို စောင့်ကြပ်လျက်ရှိသော မြင်အပ်/မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် တို့အား ပူဇော်တောင်းပန်ကန်တော့အပ်ပါသည်။]

ယဉ်ထွန်းအောင်(ထံထာ)

မြို့သား (စစ်ကိုင်း)

ချိတ်နန်းကလေးတို့

[၁]

စစ်ကိုင်းမြို့သားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး စစ်ကိုင်း
တံတားဟောင်းကြီးအနီးသို့ မရောက်ဖြစ်သည်မှာ
ကြာပြီ။

စစ်ကိုင်းမြို့မှာ နောက်အသစ်ဆောက်တဲ့ တံတားကြီး
ရောဝတ်ရတနာပုံတံတားဟု အမည်ပေးပြီး ယခင်
တံတားဟောင်းကြီးတော့ အင်းဝစစ်ကိုင်းတံတားဟု

လူသိများကြပါတယ်။
ထိုတံတားဟောင်းကြီး
အောက်ခြေအနီးတွင် ယခင်က
သင်္ဘောပျက်များ၊ နှစ်မြုပ်နေတဲ့
သံဘောင်ကြီးများ ရှိခဲ့တယ်။
ယခု မရှိတော့ပါ။

ထိုသံဘောင်ကြီးများကို လှမ်းမြင်မိတိုင်း စာရေးသူရဲ့
စိတ်အသိမှာ ခေတ်ပျက်ကာလတုန်းက သင်္ဘောနှစ်မြုပ်
တဲ့အထဲ အထက်ပိုင်းမှ သစ်ဖောင်ဝါးဖောင်များ ချလာ
ကြသော မိသားစုတစ်စုလုံး ထိုနေရာတွင် နှစ်မြုပ်၍
သေဆုံးသွားခဲ့ကြပုံများကို တွေးမိတိုင်း စိတ်ထဲမှာ
တစ်မျိုးကြီး ခံစားခဲ့ရတယ်။

အဖြစ်အပျက်က မယုံကြည်နိုင်စရာပါ။ ဒီအကြောင်း
ကို ရေးသင့်၊ မရေး စဉ်းစားခဲ့သည်မှာလဲ နှစ်အတော်
ကြာခဲ့ပါပြီ။ ယခုမူ စာရေးချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့်
ရေးလိုက်ရပါတယ်။ အဖြစ်ကတော့ ဒီလိုပါ။

[၂]

ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ရပ်ကွက်က စစ်ကိုင်းမြို့ အိုးဘို
ကံတွင်းရပ်ပါ။ ဆင်များရှင်ဘုရားကြီးရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ
နေပါတယ်။

ကျွန်တော့်ဇနီးမှာ ညီအစ်မ(၄)ယောက်ရှိပါတယ်။
ဒုတိယမြောက်ဖြစ်တဲ့ မစန်းတင့်က (၁၀)တန်းတက်နေ

ပါတယ်။ အတန်းတက်ဖော် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မအုန်းဝင်း ဆိုတာက ကောင်းမှုတော်တရားကြီးရဲ့ အနောက်မြောက် ဘက်ရှိတဲ့ ပဲကတိုးရွာကပါ။

ကျောင်းအသွားအပြန် ခက်ခဲတဲ့အတွက် သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ မစန်းတင့်အိမ်သို့ ညအိပ်ညနေ၊ နေပြီး ကျောင်း တက်ရပါတယ်။ သွားအတူလာအတူပေါ့။

တစ်နေ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မအုန်းဝင်းဟာ တံတား ဟောင်းကြီးအနီး မြစ်ဆိပ်သို့ ရေချိုးသွားပါတယ်။ မြစ်ဘက်မျက်နှာမူပြီး လက်ခုပ်နဲ့ ရေကိုယူပြီး မျက်နှာ သစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ သင်္ဘောပျက်ထဲမှာ ဥစ္စာစောင့်ဖြစ်နေ ကြတဲ့ မိသားစုထဲက ဘဝဟောင်းက အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ ဟာ သူတို့သိုက်နန်းကနေ လူ့ပြည်သို့ သွားလိုတဲ့ ညီမလေးရဲ့ လက်ခုံပေါ်မှာ (အမည်းစက်ပျောက်) အမှတ် အသားလေး မှတ်ပေးလိုက်တယ်။

တွေ့တယ်ဆိုရင်ပဲ နောက်ကနေ ထက်ကြပ်မကွာ အိမ်အထိ လိုက်လာပါတယ်။ ညမိုးချုပ်လို့ အိပ်မယ်လဲ လုပ်ရော သူ့အစ်ကိုကြီးက မအုန်းဝင်းကို ဝင်ပူးပြီး သူဟာ အရင်ဘဝက မအုန်းဝင်းရဲ့ အစ်ကိုကြီးဖြစ် ကြောင်းနဲ့ ညီမလေးကို လိုက်ရှာနေတာကြာပြီဖြစ် ကြောင်း၊ စိတ်မချလို့ ပြန်ခေါ်ဖို့ လိုက်လာကြောင်းများကို ပူးပြီး ပြောပါတယ်။

တစ်ရက်မဟုတ်၊ တစ်ပတ်လောက် ကြာသွားပါပြီ။

၃၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မျက်စိကိုလဲ ကြောင်တောင်ကွယ်အောင် လုပ်ထား တယ်။

အိမ်ရှိမိသားစုအားလုံးက ညီမလေးကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ အမျိုးမျိုး တောင်းပန်ကြတယ်။ ဘယ်လိုမှ လက်မခံ ပါဘူး။

မျက်လုံးနှစ်လုံး ပွင့်နေပါလျက် ဘာမှ မမြင်ရဟု ပြောပါတယ်။ ဘယ်လိုတောင်းပန် တောင်းပန် မမြင်ရ အောင် လုပ်ထားတယ်။

ဒါနဲ့ ဘယ်ဆရာနဲ့ ကုရင် ပျောက်မလဲ စုံစမ်းကြတယ်။ ကံအားလျော်စွာ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဇေတဝန်ဘုရား၏ ခြေရင်းမှာ **စိန္တာမယချောင်**ဆိုတာ ရှိတယ်။

အဲဒီဆရာတော်က သိုက်ကလာတဲ့သူများကို သိုက် ကြီးဖြတ်ပေးတယ်ဆိုတဲ့ သတင်း ရလျှင်ရချင်း ထိုဆရာ တော်ထံသို့ မိသားစုသွားကြပါတယ်။

ဆရာတော်အား ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် လျှောက်ထား ကြသောအခါ ဆရာတော်မှ အုန်း၊ ငှက်ပျော့ပွဲများ ပြင်ဆင်စေ၍ မအုန်းဝင်းရဲ့ သိုက်ကလာတဲ့ သိုက်ကြီး များကို ဆီမီးများထွန်းညှိပြီး သိုက်ကြီးဖြတ်ပေးပါတယ်။ ဆရာတော်ရွတ်တဲ့ ဂါထာများကိုတော့ ဆရာတော် အမိန့်မရှိခဲ့၍ မသိလိုက်ရပါ။ (ယခု ဆရာတော် ဖွဲ့ချုပ် တော်မူသွားပါပြီ။)

ယခုအချိန်ထိ သိုက်က ပြန်ခေါ်လို့မရအောင် သိုက် နန်းမှာရှိတဲ့သူရဲ့ ရုပ်ပုံကို ဆရာတော်က အင်အား အရင်ဖြင့် ဖျက်ဆီးပြီးပြီလို့ မိန့်ခဲ့ပါတယ်။ ဘဝဟောင်း သူ့အစ်ကိုကြီးလဲ ပေါ်မလာတော့ပါဘူး။

[၃]

ယခုဆိုရင် မစန်းတင့် အသက်(၅၀)နှစ်၊ မအုန်းဝင်း အသက်(၅၀)နှစ် အသက်ထင်ရှားရှိကြပြီး ဘုရားကျောင်းအမအဖြစ်နဲ့ ဒါနု၊ သီလ၊ ဘာဝနာတရားပွားများ အားထုတ်လျက်ရှိပါတယ်။

တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို မှတ်တမ်း အဖြစ်နှင့် တင်ပြလိုက်ရပါသတည်း။

(မှတ်ချက်) ကာယကံရှင်ကို ငဲ့၍ တတ်ပုံနည်း မဖော်ပြသည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။

ရွှေမင်းသား(စစ်ကိုင်း)

ဒီဂျော့ရှေ့
(ကနောင်)

ကွယ်လွန်သူက

ကြက်သဏ္ဍာန်ဖန်ဆင်းခြင်းလော (ဝါ)
ကြက်ကို ဝင်ပူးခြင်းလော

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် “ကမ္မဿကာ” ကံသာလျှင် မိမိ၏ဥစ္စာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ကမ္မဒါယဒါ” ကံသာလျှင် မိမိ၏အမွေဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ကမ္မံသတ္တေ ဘာဇ္ဇတီ” သတ္တဝါတွေကို ကံက စီမံခန့်ခွဲ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ထားကြပါသည်။
လူ့ဘဝရခိုက် ပစ္စုပ္ပန်တွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း သေဆုံးခါနီး သတ္တမဇော အသန္တကံသည် လောဘစိတ် ဖြစ်ခဲ့လျှင် ပြိတ္တာဘုံသို့ ဆက်မည်။

ဒေါသစိတ် ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ငရဲဘုံနှင့် မောဟစိတ်ဖြင့် ကွယ်လွန်ပါက တိရစ္ဆာန်ဘုံသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။
ထို့အတူ လူ့ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်တွင် အကုသိုလ်ကံများကို ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း သေဆုံးခါနီး အာသန္တကံသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု တစ်ခုခုကို စိတ်ညွတ်၍ သေဆုံးခဲ့ပါမူ သုဂတိဘုံသို့ ရောက်နိုင်ပါသည်။
သို့သော် ထိုကုသိုလ်စွမ်းအား ကုန်သွားပါလျှင် မိမိ ပြုလုပ်ခဲ့သော အကုသိုလ်ကံကို ခံစားရဦးမည်သာ...

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦး အနိစ္စ ရောက်ခဲ့ပါ
မူ (၇)ရက်လည်သည့် အချိန်၌ သံဃာတော်များကို
အိမ်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းသွတ်ခြင်း ပေတဦဒ္ဓိဿဒါန(မတက
ဘတ္တ) ကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်ကြပါသည်။

သေဆုံးသူအား အမျှပေးဝေ၍ ထိုသူသာ သာဓုခေါ်
ဆိုနိုင်ရန်အတွက် စီမံဆောင်ရွက်လေ့ ရှိကြပါသည်။

စာရေးသူ နေထိုင်သော ထန်းပင်ကုန်းရွာတွင် လွန်ခဲ့
သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ဝန်းကျင်ခန့်က ဦးမောင်နု
ဆိုသူ နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

သူ့တွင် ညီအစ်ကို(၃)ဦးနှင့် နမ(၄)ဦး ရှိခဲ့ပါသည်။
သူသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု မျိုးစုံကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

အကုသိုလ် ဟူ၍ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မလုပ်ခဲ့
ကြောင်းကို စာရေးသူမိခင်၏ ပြောကြားချက်အရ သိခဲ့
ရပါသည်။

ဦးမောင်နုသည် အသက်(၅၀)ဝန်းကျင်ခန့်တွင် အဖျား
ရောဂါတစ်ခုကြောင့် သေဆုံးခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ ဓလေ့ထုံးစံအတိုင်း သေဆုံးသူ
(၇)ရက်မတိုင်မီနေ့၌ သူ၏ညီဖြစ်သူ ဦးတင်သည် သူ၏
အစ်ကိုအား မြေမြှုပ်ထားခဲ့သော သုသာန်သို့ သွားခဲ့ပါ
သည်။

ထိုသုသာန်တွင် သစ်ကိုင်းတစ်ခုဖြင့် မြေပုံကို
ရိုက်၍...

‘မနက်...အစ်ကိုမောင်နုတို့အိမ်မှာ ဖရိုက်တရားတော်နာ သာဓု
အနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုရန် ဖိတ်ကြားပါတယ်။ လာခဲ့ပါ’

ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ခေါ်ဆိုခဲ့ပါသည်။ ထိုသစ်ကိုင်း
ကို ယူခဲ့ပြီး ဦးမောင်နု၏ ခြံစည်းရိုး တံခါးပေါက်ဝတွင်

တင်ထားခဲ့ပါသည်။

နောက်နေ့ ထိုသူ၏ ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်မည့်နေ့တွင်
ရွာထဲရှိ လူများ ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

မကြာမီ ဘုန်းတော်ကြီးငါးပါး ကြွလာခဲ့ပါသည်။
အချိန်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ညီဖြစ်သူ ဦးတင်
က...

‘လွန်ခဲ့သော (၇)ရက်က ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ခဲ့သော
ဦးမောင်နုနဲ့တကွ (၃၀)တံအတွင်း နေထိုင်ကြကုန်သော သုခိတ
ဒုက္ခိတ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ ကျွန်ုပ်တို့အတူတူ ဖရိုက်တရား
တော်နာ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုကြရန် ဤအိမ်သို့ ကြရောက်
ကြပါခင်ဗျား’

ဟု သုံးကြိမ်ခေါ်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ တရားနာလာရောက်ပါရန် ဖိတ်ကြားပြီး
မကြာမီအချိန်တွင် ကြက် သားခွဲသာသာ ကြက်ငယ်
တစ်ကောင်သည် အိမ်ရှေ့ပြတင်းပေါက်ပေါ်သို့ ပျံတက်
လာခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် လူများ၏ ရှေ့တစ်နေရာသို့ ပျံဆင်းခဲ့ပါ
သည်။

‘ဟင်... ဟာ... ဘယ်က ကြက်လဲ၊ မောင်းထုတ်
မောင်းထုတ်’

ဟု လူများက ပြောဆိုကြပါသည်။ ထိုအခါ
ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဇာဂရက...

‘ဟဲ့...ဟဲ့...မလုပ်ကြပါနဲ့...နေပါစေ’

ဟု ဟန့်တားခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ ထိုကြက်ငယ်လေးသည် တရားတော်
နာမည့်ပုံသဏ္ဍာန် ဝပ်၍နေပါသည်။

ဆရာတော်ဦးဇာဂရသည် တရားတော်ကို အပြစ်
(၁)နာရီကျော်မျှ ဟောခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် “အ

ဟူ၍ သုံးကြိမ်ပေးဝေခဲ့ရာ... “သာဓု”ဟူ၍ သုံးကြိမ်
ညီညာစွာ ခေါ်ဆိုလိုက်ကြပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးများ ပြန်ကြွသောအခါ ထိုကြက်ငယ်
လေးသည် လာခဲ့သော ပြတင်းပေါက်ပေါ်သို့ ပျံတက်
အိမ်အပြင်ဘက်သို့ ခုန်ဆင်းပျံပြေးသွားပါတော့သည်။

လူအများက ထိုကဲ့သို့သော အဖြစ်အပျက်များ
မကြားဘူး၊ မကြုံတွေ့ဘူးသဖြင့် ထင်မြင်ချက်အရ

ပြောဆိုနေခဲ့ကြပါသည်။

ကွယ်လွန်သူ အချို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ဝင်ပူး၍ လာသည်။ အချို့က နေရာပြင်ထားသော နေရာသို့ လာတတ်သည်။

အချို့က အိမ်အနီးရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်တွင် နေ၍ တရားနာသည်။ အချို့က သူတို့၏ ပြိတ္တာအကြီးအကဲ က မလွှတ်၍ မလာနိုင်ကြောင်းကို ဗေဒင်မေးကြည့်ရာ ကြားသိခဲ့ရပါသည်ဟု အမျိုးမျိုး ပြောဆိုနေခဲ့ကြ ပါသည်။

ထို့ပြင် အမျှဝေသောအခါ ဂတိငါးပါး၌ ရောက်နေ သောသူတို့တွင် ပြိတ္တာဂတိသို့ ရောက်နေသောသူတို့ သာလျှင် ရရှိနိုင်သည်။ ထိုဂတိငါးပါးမှာ နတ်၊ လူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ ငရဲ ဂတိတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထို့ပြင် ပြိတ္တာလေးမျိုးရှိရာ ခုဂ္ဂိပါသိကပြိတ္တာ၊ နိဇ္ဈာမ တထိုကပြိတ္တာ၊ ကာလကပ္ပိကပြိတ္တာနှင့် ပရဒတ္တပ ဖိဝိကပြိတ္တာ(ဝေမာနိကပြိတ္တာ)တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့သော ပြိတ္တာမျိုးများတွင် ထမာနိကပြိတ္တာသာ လျှင် ညဉ့်အခါအတွက် သာအထိရောက်စွမ်း ရှိပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် အသက်ရှိနေစဉ် ကုသိုလ် များကို အာစိတ္တကံ ပြုလုပ်နိုင်မှသာ သေဆုံးခါနီး အာသန္နကံစိတ် ဖြူစင်ပါလိမ့်မည်။ သို့မှသာ ကောင်းရာ သုဂတိဘုံသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။

ထိုထက်ပို၍ လုပ်ဆောင်သင့်မှာ ဤသာသနာတော် နှင့် ကြုံတွေ့နေရခိုက် ဝိပဿနာ ဘဝနာတရားများကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်နိုင်ပါက လူဖြစ်ခြင်း အမြတ်ထွက်နိုင်မည် ဖြစ်ပါကြောင်း...

[မှတ်ချက် ။ ။ ဤဆောင်းပါး ရေးနိုင်ရန် အဓိက အကြောင်းအရာကို ပြောပြခဲ့သော သီလရှင် ဒေါ်ကုသလ(စာရေးသူ၏ နှမတစ်ဝမ်းကွဲ)အား အထူး ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်လိုက်ပါ သည်။]

သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တ သုဝိတတ္တာ

ဦးအေးရွှေ(ကနောင်)

နက္ခတ္တဇရာင်ခြည်စာအုပ်တိုက်မှ အောက်ပါစာအုပ်များ ထွက်နေပါပြီ...

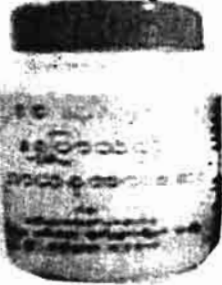
- ⊙ **မြန်မာမြည်စေရင်ရင်မှ ဝုဒ္ဓိလ်ထူးများ၏ ကိုယ်တွေ့ အစိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်များ**
 (အမှတ်-၁) (အမှတ်-၂) | **ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်-ဥပစေအံ့** |
 စာမူနှင့်ပြုချက်-၃၂၀၅၄၀၀၉၀၉ | **တန်ဖိုး-၂၀၀၀ကျပ်**
- ⊙ **စိတ်ဝင်စားဝယ်ကောင်းသော ထိုးပြုလက်မှတ်များ**
 စာမူနှင့်ပြုချက်-၄၀၁၀၀၀၀၉၀၀၈ | **ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်-ဥပစေအံ့** | **တန်ဖိုး-၂၀၀၀ကျပ်**
- ⊙ **လက္ခဏာပညာရှင်ဆရာတို့မှ စိမ်းမတို့အကြောင်း**
 စာမူနှင့်ပြုချက်-၄၀၀၁၁၂၀၃၁၀ | **ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်-ဥပစေအံ့** | **တန်ဖိုး-၃၀၀၀ကျပ်**
- ⊙ **အိမ်စိတ်လျှို့ဝှက်ချက်များ [ဗာဏ်ကာ-မြန်ဆိုသည်]**
 စာမူနှင့်ပြုချက်-၄၀၀၅၄၃၀၅၀၄ | **တန်ဖိုး-၃၀၀၀ကျပ်**
- ⊙ **လွယ်ကူလေ့လာလက္ခဏာပညာ [ရန်မျိုးအောင်-နက္ခတ္တ မြန်ဆိုသည်]**
 စာမူနှင့်ပြုချက်-၄၀၀၅၀၂၀၆၀၄ | **တန်ဖိုး-၃၀၀၀ကျပ်**
- ⊙ **လူတိုင်းအတွက် ၁၂-ရာသီပဟာကိန်းများ [ဗာဏ်ကာ-မြန်ဆိုသည်]**
 စာမူနှင့်ပြုချက်-၄၀၀၂၅၃၀၃၀၀ | **တန်ဖိုး-၃၀၀၀ကျပ်**

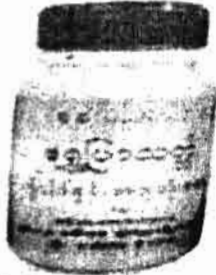
ရွှေပြာသတ္တိ ရသာယနအားဆေးပျား

ရွှေပြာသတ္တိ ရသာယနအားဆေးပျားသည် ခုခံအား ကိုယ်ခံစွမ်းအား ခံနိုင်ရည်အားများကို တိုးတက်စေသည်။ ရွှေပြာသတ္တိ ရသာယနအားဆေးပျားသည် ဝိဇ္ဇာဝေရနည်းပညာဖြင့် ရယူထားသော ရသာယနအားဆေးအစစ် ဖြစ်တဲ့အတွက် ခုခံအား ကိုယ်ခံစွမ်းအား ခံနိုင်ရည်အားများ တိုးတက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိ (၃)လတစ်ကြိမ် ဆေးစားခြင်းဖြင့် ခုခံအား တက်လာကာ သွေးအားပြည့်လာမည်။ ရောဂါသက်သာရန်ဖြစ်စေ၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထားရန်ဖြစ်စေ သုံးနိုင်ပါသည်။ ရွှေပြာသတ္တိ တိုင်းရင်းသားအထူးကုဆေးခန်း အမှတ်-၅၂၄/၈၊ မေဇာပီလမ်းဆုံ၊ ပြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဖုန်း - ၀၁ ၉၆၉၉၀၀၉၊ ၀၉ ၅၁၅၆၁၆

ရသာယနအားဆေး

ကိုယ်ခံစွမ်းအားတိုးဆေး

ဥသွားအားဆေးရည်များ

ရသာယနပျားရည်ဆေး

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်တဲ့ အပရာမိတာဆံတော်ရှင် ကချိုက်ဝိုင်းဘုရားကြီး

အိမ်ဂုဏ်ရရှိ ခြင်းအပြင် ဓာတ်ပုံပေးပို့ရုံနှင့် ဆရာမ နန်းစန္ဒာ

ဘဝအခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ကြသူတိုင်း ဆရာမရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ပညာနှင့် ဟောပြောပြုလုပ်ပေးရာမှာ အခက်အခဲမရှိ အောင်မြင်ကြောင်းကို ဆရာမရဲ့ သားတော်အပေါင်း သိပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ “လာခဲ့ပါ” မိတ်သစ်ပညာနန်းဆက်များကို ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။

အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီအကြားအမြင် ဇက်သမနောပညာစွမ်းဖြင့် မရေးမတွက် ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ခံရမိသင် ယခုကြုံတွေ့ခံစားနေရတဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှကို အံ့ဩလောက်အောင် မှန်ရမည်။

အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ အချစ်ရေး၊ ခြံ၊ မြေ၊ အိမ်၊ အမွေ၊ နာမည်ခိုက်၊ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်၊ အမှုဆောင်၊ ပြဿနာနဲ့ ကားအရောင်းအဝယ်၊ ပညာရေးအခြေအနေ၊ စာမေးပွဲအောင်/ရှုံးတိုက် တိကျပြတ်သားစွာ ဟောပြောပြုလုပ်ပေးလို့ စိတ်တိုင်းကျစေရမည်။ သင့်ကံကြမ္မာကို ကျင့်စဉ်၊ ဒေဝယတြာ၊ ဂန္ထရယတြာနည်းတို့ဖြင့် ဇာတာမြှင့်ပေးပေးကံဇာတာ စစ်ကြည့်ကြရအောင်၊ ရာထူးအတက်အကျ၊ ထိပါက်ကိန်းရိုနေရင်တော့ ကျိန်းသေ ထိပါက်မိ (နိုင်ငံခြားသွားဖို့ အခက်အခဲရှိနေပြီဆိုရင်တော့ အမြန်ဆုံးသာ လာခဲ့ပါ။)

သင့်ဘဝ အောင်မြင်ရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားကြီးမှ ဆရာမ နန်းစန္ဒာ ရှိတယ်။

ဟောခန်းဖွင့်ချိန် ။ နံနက်(၈)နာရီမှ ညနေ(၅)နာရီထိ(လပြည့်၊ လကွယ်နေ့တိုင်း နားမည့်)၊ အခန်းအမှတ်(၁၁)၊ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရား၊ အနောက်ဘက်မုခ်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၇၃၀၃၄၂